B.138

Liber fratrum Crucigerorum in Dusseldorff

Incipiunt omelie de tpe. Et
Primo sancti Thome dñi. Et ad. ihaᵗʰ

In illo tpe. Cum
appinquasset ihūs
ihēsolimis. Et ve
nisset bethphage
ad montē oliueti
tunc misit duos discipulos dicens
eis Et rc. Omel. Verbis Euāgē.

Cleric. Factum est cum appropinquaret ihūs
iherusalē. Bethphage et bethania
ad montē qui vocatur oliueti. Mittit
duos discipulos. Et dicit eis. Ite in
castellū quod contra vos est. Et
statim inuenietis asinā alligatā et
pullū cum ea. Soluite et adducite
mihi. Et si quis vobis aliquid dixerit.
dicite quia dñs his opus habet. Et
confestim dimittet eos. Hoc autē totum factum est. ut adim
pleretur quod dictum est per prophetā
dicentem. Dicite filie syon. Ecce rex tuus
venit tibi mansuetus. Et ideo sequit.

mōte syon. a q̄ t ꝓtegebat sicut
filia a matre. Mystice aūt z ecc̄a
fideliū: ptinēs ad supnā ihrlm
Ecce rex tu⁹ venit tibi māsuet⁹.
Ecce ostendent vbū est: nō car
nali aspectu sed spiritali intellectu
opa vtutū eius aspiciat. Ante
tpa quidē multi dicebāt ecce:
ut ostendēt q̄ ille de q̄ loqba
tur anteq̄ nasceret iā erat.
Rex tu⁹ Cū ergo viditis eū: no
lite dicere. nō habem⁹ regem
ni cesarē Venit ti si intellexeris
ut saluet te: si nō intellexeris
venit vtra te. Mānsuet⁹: nō ut
ꝓpt potentiā timeret: sz ut ꝓpt
māsuetudiē amaret. Unde
nō sedet i aurea auro ꝓciosa
purpura fulgēs. nec ascendit
sup feruidū equū discordie a
matorē z litis: sz sup asinam
tranqllitatis z pacis amicā.
Qn sequit. Dedens se asinā
z pullū filiū subiugalis.
In hoc testimonio ꝓphetico alu
qñ diuisa e euāgelistaz locu
tio. Hoc ei mathis sic adhibet:
ut asinā dicat memorasse
ꝓpham. Non aūt ita se habet
vel q̄d ioānes mīponit. vl eo
dicēs ecclastice intpretatois
lxx. Cui rei causa mi videt
q̄ mathis hebrea lingua per
hibet euāgeliū scripsisse.
Manifestū z aūt intpretatoez
illā que dicit lxx in nonull
alis se hīc q̄ inuenit in hebo
q̄ eam linguā nouerūt. z qui
intpretati sūt singulatim de libs.
hebreos Huius aūt distantie causa
si quatur: nl ꝓbabile estimo q̄
illos lxx eo spū intpretatos: q̄ et
illa q̄ intpretabant dicta fuerūt.
qd ex ipā eoz mirabili q̄ ꝓdicat
ascensione firmatū z. Ergo z ipi
nōnulla in eloquio variando z a
voluntate dei cui⁹ illa erant dicta
z cui vba seruire debebant nō rec
dendo nl aliud demīdr voluerūt
q̄ hoc ipm q̄d nūc in euāgelistaz
discordia quadā diuisitate narrat.
q̄ nobis oñditur nō esse mēdaciū
si q̄squā ita diuiso modo aliq̄ nar
ret. ut ab eius voluntate cui ascen
dendū z nō recedat. Nō nosce z mo
nēdr utile e ꝓpt cauēda mēdacia z
iudicāda: z ipsi fideī. ne putem⁹
q̄ si ascratis somis ita munīri ve
tatē tanq̄ deus nob⁹ q̄admodū
ipsā rem sic vba q̄ ꝓpt illā st diu
da mendet: aī ponius ita res s
monēdr ꝓferatur. ut ustos oio q̄re
nō deberem⁹ si rem sū hīs nosse
possem⁹ sic illā nouit deus z ī eo
angeli eius. Dc. Cūtes aūt dis
cessērūt sic precepat illis ihs: z ad
dixerit asinā z pullū. Ceteri aūt
euāgelistē de asina tacent. Nō de
bēt aūt pmouē lectorem. n si mathis
de pullo tacuiss sic illi de asina
tacuerit: q̄ntomin⁹ mouēi oportet
q̄ vn⁹ ita memorauit asinā de q̄
ceteri tacuerūt. ut tū pullū non
tacēt de q̄ illi dixerit. Ubi n. utq̄

factū pt intelligi nulla repugnā
tia ē. nec si alius vnū alius aliū
ꝑmoraćt: q̄utomin⁹ mouen⁹ optet
si alius vnū alius utrūq; ꝑmoraret.
De Et ꝓposuerūt sup eos vestime
ta sua: et eū desup sedere fecerūt.
Ihēr. Ecce videt q̄ sup utrūq; aual in p
no utiuersi spacio dns sedē nequi
uerit. Ergo cū hystoria a ꝓssi
bilitatem hēat a tpitudine: ad
altioꝛa tñ sm̄ittimur. ł. ad myste
Rabā. riū sensū. Licet tñ utrūq; fieri po
Erig. tuit ut sī utrūq; aual dns sederit:
michi aūt videtur q̄ nō ꝓpt̄ myste
riū solū sē asinā sedit: ꝙ et mēsi
ā nob⁹ sapiē tribuēs demōstrat
q̄ nō sup equos fiī nec̄ ꝙ sī sufficit
asino uh et eo quo necitatis ē
ē ꝓtentū. Interoga aūt iudeos q̄s
ver sit asinā delat⁹ introiuit ihe
rosolimā: ꝙ nō utiq; aliū habet
Ihēr. dicē nisi ist̄ū solū. Turbe ergo q̄
egresse fuerāt de iherico et secute
saluatorē: ꝓpposuerūt vestimēta
sua et straueruūt viā ramis arboꝛ
et nō sequut⁹. Plurima aūt turba stra
uerūt vestimēta sua i via pedibus
asini ne ubi offendat i lapidē
nec calcet spinā. nec labat i foueā
Sequut⁹ alii aūt credebant ramos de
arboꝛibus et sternebāt in via. De
arboꝛibus scz ficiferis: q̄bus mons
oliueti ꝓsitus ē. Cūq; opꝰ cuncta
fecissent: voces q̄ tribuūt testimo
nii sē. Turbe aūt q̄ precedebāt et
q̄ sequebant⁹ clamabāt dicentes
O sāna filio dauid. Ho aūt sig

nificat o sāna nē ꝓstringā bre
uiter. In centesimo decīo septīo
psalmo q̄ manifeste de aduētu
dnī saluatoris ꝓscriptus ē. unde retā
hoc q̄ legī. O dnē salū me
fac. o dnē bñ ꝓsperare: bñdictus q̄
uenturus ē in nōe dnī. Pro eo q̄
Ihr̄ habet inpietibz. o dē sal
uū me fac: in hebreo legī. Anna
adonay o sy āna. Hoc manu
festius interpretat⁹ ē symmachꝰ d.
Obsecro dnē salū me fac obsec.
Nemo ergo putet ex duobz ver
bis greco videl⁹ et hebreo sīno
nē esse ꝓpositū ꝙ totū hebraicū
ē: et significare q̄ aduētus xpī
salus mūdi sit. Qđ aūt ꝓpositū Remigī
ex corrupto et integro. Osy enī
latine dicit⁹ salua siue saluifi
ca: āna uō apd illos intertio
ē obsecrante. Nā sicut apud
illos ab obsecrante dr̄ o sāna:
sic apd latinos dr̄ heu. Deinde
Bñdictꝰ q̄ venit i nōe dnī.
Saluatorē q̄s id ipm̄ in cuā
ybante. Ego uob⁹ vēi in nōe
ꝓtr̄is mei: et nō suscipitis me. Si
alius vnū alius bonis
opibus nō sua ꝙ ꝓtr̄is gl̄iam
assumit. Et est sensus. Bñdictꝰ Glo.
ł. gl̄iosus sit q̄ venit. ł. incar
natus ē in nōe dnī. ł. ꝓtr̄is
eū gl̄ificando. Iterū repetit
o sāna. ł. salua obsecro: et de
terminat ubi se vellent sal
uari i altissīs. ł. i celestibus
nō tirenis. Vel ꝓ hoc q̄ intel
ligitur o sāna ł. salus i excelsis

pfigurauc ostendit q̄ aduentꝰ xp̄i nō
tm̄ hoīs salus ꝫ tot⁹ mūdi sit tri
Prigt na iugens celestibꝫ. Vel huānam
q̄dem xp̄i dispensacōꝫ laudāt i
eo q̄ dicebāt o sāna filio dauid:
Ihūs restitu eōrm āt eius in scā. in eo
Chūs. q̄ dicebāt o sāna i excelsꝭ. O sāna
er quidā int̄pretant glam: alij
vō redemptionē. Nā i gla illi de
betur: i redemptio illi aduenit q̄
Typlas. omēs redemit. Laudacōis ei ver
ba: redemptiōis i eo expīmūt pti
tem. Filiū āt dauid nūcupat:
in quo agnoscēt ei⁹ regni hr̄e
Xpūs. ditatē. Nuq̄ āt antea dīs si
adhibuit mīsteria iumētoꝝ nr̄
rationꝫ virentia extra se ornā
stituit: nisi modo q̄n ihēm
ut patēbit ascendit. Exultauit
ei videntes: ut facēnt q̄d pius
Jhūs volebant. Ergo ptās eis datuꝫ:
nō mutata volūtas. ¶ Myste
rꝭ āt appinq̄t dīs ihēmis reg
dies de iherich⁹ turbis inde cō
tis q̄plurimis: q̄ magnus di
tatis merabꝫ. salutꝭ credētiū
reddita ingredi cupit vbē pacꝭ
& loāis visionis dei. Et venit bet
phagē. & ad domū marillaꝝ q̄
sacdotū vicul⁹ erat. & confessiōis
portabat typū. & erat situs in
mōte oliueti ubi ē lumē stie
ubi laboꝝ & doloꝝ requies.
Tūc misit duos discīpulos in ē
scām & opa ut ingredēnt ca
stellū q̄d ptra eos erat. Quod
mūdus iste designat⁹q̄ ner
lumē doctinaꝝ volebat reīpe.
De mōte oliueti discipulos mis. Remigꝭ
q̄ de pmatiua ecā pdicatores
i mūdū direxit. Duos q̄ppe mis
ppt duos ordines pdicatoꝝ: q̄s
manifestat apls d. Q̄ opatus ꝫ
petro i apl'atū circūcisionis: opat⁹
est & in nt̄ gentes. Dīue q̄ duo
sūt p̄cepta ciuitatis: sū ꝓp duo
testamēta: sū ꝓp hām & sp̄m.
sīue ꝓp theoricam & pcticā. & scaꝝ
& opa. Asina āt ista q̄ sb iuga Ihūs
lis fuit & edomita & iugū trax
erat lex: synagoga intellig⁹t.
Pullꝰ asine lasciu⁹ & lib. gētiū
ppls. Judea ei secdm deū: mater
est gentiū. Vn̄ matthꝰ solus q̄ Rabā.
iudeis euāgeliū scripsit asinam
dño refert adductā: ut ede ei
genti hebree si peniteat nō de
spandā mōstret ei salutem.
Pter quasdā āt similitudines Crisꝰ.
animalibus assimilati sūt hoīes: dei
filiū nō agnoscentes. Ille ei asin⁹
anal imundū & pre ceteris pene
umentꝰ magꝭ irrōnabile & stul
tū & infirmū & ignobile & oneri
ferū. Huic fuerāt hoīes ante xp̄i
aduentū passionibꝫ duct⁹. imū
di irrōnabiles. vbi rōe caīetes.
stulti ꝓpt̄ dei ꝑceptā infirmi
secdm animā: ignobiles q̄ obli
ti⁹ generacōis celestꝭ fr̄i fuerāt
sui passionū & deōrū: onerosi
ri q̄ sustinebant sarcinā erro
ris a demonibꝫ vel phariseis
ipositā. Ligata āt erat asina

q. dyabolica erroris vinculo ipe
ditu: ut nō haberet eūdi liber
tatē quo vellet. Nā anteqū per
ceptā libertatē haberēt arbitriū sē
qui voluntatē dyaboli an nō.
Quē si semel peccantes obliga
uerim⁹ nos opibus eius: nam
nūq̄ vtute euadē nō possium⁹;
sz sicut nauis fracto gubēna
culo illūc ducit ubi tepestas vo
luerit. sic et homo diuine auxi
lio grē pdito p pcm nō qd vult
agit sz qd dyabol⁹ vult. et nisi
deus valida manu mīe suc̄ sol
uerit eū: usq̄ ad mortē in pec
catoz suoz vinculis pmanebit.
Et ideo dr discipul soluite. sz
p doctrinā viam et p miracula
vrā: qz omnes iudei et gētes p
aplos sūt liberati. Et adduca
te mi. et ad glām meā illos ui
tte. Dñs et ascendens in celū
iussit discipul⁹ suis ut soluāt
pctōres dans eis spm scm. Ab
soluti aūt et pficientes. et mitti
ti vbi dignitatē dignū habent
remitti in locū ex quo erāt as
sumpti. nō iam ad opa priora sz
ut pdicarēt eis filiū dei. Et hz
qd signat d. Et ofesti dixerūt
eos. Vel p asinā et pullū. du
plex vocatio ex gentibz ondit.
Erāt n. samaritani sub qda
obscuatie sue similitudie sedim mē
tes subiecte. q sz significat p
asinā. Erāt enī indomite qz

tes et feroces. q sz significant p
pullū. Igit duo mittūtur ut
soluāt ligatos erroris vinculo.
Q philippū in samaria credit
p pdicōem apli tēpe pmisse
gentiū adductā. Dicit aūt tūc dñs apl̄is. si qs vob⁹ aliq̄d
dixerit dicite q dñs his opus hz:
sic nūc pdicatoribz et preceptū ut
si alicui adiutat obstiterit a
dicando nō cessarent. Vel aūt
aplica q iumento supponit vel
doctrina vtutū. vel diserto scp
turaz intelligi pt: siue certis
coz dogmatū vitates. q̄bus
nō aīa instructa fuit et orna
ta sessore dnm hre nō meret.
Dñs aūt sup asellū sedens ihe
rosolimā tendit. qz ps fides sce
ecē vel aīe fideli: et ea in hoc
scło recipit: et post hāc vitā ad
visionē celestis patrie introdu.
Apli aūt et ceti doctores vestimē
ta posuerūt sup asinā: qz gl'am
quā acceperūt a xpo gentib⁹
dederūt. Turbe aūt vestimēta
sternebant i via. qz credentes ex
cāuctione gl'am quā habebant
ex lege ostendebant. Ramos aūt
de arboribz prodebāt: qz ex pphe
tis acceperāt exēpla de xpo qui de
arboribz virtutibz. Vel turba q
vestimēta sternunt i via signifi
cat mīes. q vestimēta sua. i.
corpa q tegumēta sūt aīaz

p xpō ad martariū tradiderūt: vel significant illi q̄ corpa sua p abstinentiā domant. Illi at ramos arbor pcidūt: q̄ dicta z exēpla scor prīm quint ad Theod. suā vl filior salutē. Hi at aut. turbe pcedebāt z q̄ sequebat utriq; pplm sic̄ficat z q̄ ante euāgeliū z q̄ post euāgeliū dnō credidert sona ūi ofēs Cyp. sionis voce laudant. Et illi quidē pplīantes de xpō vētu ro clamauert: hi at cläntes laudant z gaudent de aduē tu xpi adipleto. Theophy. Dteriam' q̄ z nos viam vite nr̄ credentes ramos de arborib; scor imitā tes. de q̄bus ille ramos cedit q̄ virtute imitat cor: auri liāte dno nro ihu xpō. q̄ cū p. z spū sco vi' z rḡt i scla s. Amē.

Sermo bti Augi q̄re infra fol. [illegible]

Dñica Aduētꝰ. S. Lucam

Nil. t. dunt ihs dscl. Erunt signa in sole z luna z stell Et rc. Omil. lr. Eusdem.

Beda. Omnib; ac redēptor nost quid ipletis nationu tpibus sequatur: er ordine manifestat d. Erunt signa in Ambr. sole z luna z stell. Quae q̄dē signa scdm matheū euāgelistas exprimunt. Cur inq̄d sol obscurabit: z luna no dabit lumē suū: z stelle ca dēt de celo. Tunc ei cū vite Eusebi corruptibil' cōsumatio aget z scdm aplm spēs hui' mūdi transibit z nouū succedet scīm: in quo vite sensibilīū humanū ipse xpō fulgebit q̄ iubar z rex nouī scli: cui erit tāta numis virtus z gla. ut sol q̄ nūc radiat atq; luna z cetā sydera aductu maioris luis occultent. Dicut Crys. ei in hoc scło luna z sydera mor obfuscant orto sole: sic i gl'osa xpī appitione sol obtenebrescet z luna nō dabit pprīū iubar z stelle cadent de celo p'ori spoliate amictu. ut potiorus luc' amictu potiant. Quae at euenuet orbi Eusebi. post humanū obtēbracōez er ibz fiet angustia gentiū: Aequent' exprimit d. Et in tris pssiū gentiū: pre cōfusione' sonit' ma ris z fluctuū. Ubi videt' docer' pncipū tūsmutacois vnūsi fuitz ex defectu substācie humi de. Hec. n. pma denegata vl egre lata ut non āplius audiatur sonitus maris nec stringant aq̄ nā fluctus cuius causa exhibēt siccitatis. cete mūdi ptes no am plius obtinetes vapore solitū emissū ex substācia humida. tūsmutacōem patient: et sic cū appitio saluatoris cōsitare debeat xpianā deo pdicta. exordiū sument furoris ghenna ex siccitatibz. ut nec tpestas n' firmit' maris ulter' audiat'. Quo fcō: sbsequet' angustia su pstitū hom. Dū scīt. Arescē tibz z tabescentibz hoibz pre ti

more ⁊ exp̃ationē eoꝝ q̃ sṕuenient vnūiso orbi. Nūc aūt tūt ingruūt mūdo ꝺscḝt oīnia sub deno. Nā vtutes celoꝝ mouebūt. Tuco. Cū alterabit supꝑ orb̄: et clemēta inferiora merito patient̄ inactu rā. Vñ sequit. Et in tris pssura gentiū pꝓ confusione sonitꝰ maris ⁊ fluctuū. Quasi dicāt. Nunc tribulāt sremet. ⁊ litus maris agitabitur tēpestate. ita ut sit ꝑplō tribulatio. ⁊ eoꝝ miseria ut tabescāt timore ⁊ exp̃ationē malorū imminentiū mūdo. Vñ sequit. Intendentibꝫ hoībꝰ pre timore ⁊ exp̃ationē q̃ supuenient vnūiso orbi. Ang. glo. Ded dicens. Jsti vos pena vrā apellit adesse iā finē: dū ꝑpletur qꝺ ꝓmīsatū ē. Nullā n. patriā nullū locū nisi ꝑtib̄ nō afflīgi aut tribulari certū ē: ſ si ista mala q̃ nūc patiunt gentes ꝑtiales certa sūt indicia iā dimi ē ventuꝝ: qꝺ est qꝺ ꝺt apls cū dicerit pax ⁊ securitas sequetur tūc supueniet eis calamitas. Videam⁹ q̃ ne forte melius itelligatur. non eo modo ꝑpleri q̃ pdicta sūt hīs vbis: ſ tūc potius ē ventura q̃n sic aut tribulatio vnūiso orbi ut ad certam ptineat que vnūiso orbe tribulabit̄ non ad eos q̃ tribulabūt iā. Ipsi ei sūt dictum par ⁊ securitas. Nūc aūt ista mala q̃ tanḡ ſima extremaḡ exurunt utrīq; regno. xp̃i ſ ⁊ diaboli videm⁹ ee cōia: pūt hīs ꝯpe boni afflīguntur ⁊ mali. Intēp tāta mala usq; q̃q; fingūt luxuriosa uiuūt. Hoc ne ē aresce pre timore ⁊ an pocus ardescē pre libidine. Non solū aūt mortales fluctuabūt cū altabit mūdus ⁊ ē angeli stupebūt i tā tribulis mutacōibꝫ vniuersi. Vñ sequit. Nā virtutes celoꝝ mouebunt. Qꝺ aūt virtutes celoꝝ ñi angelos dñationes ⁊ pncipatus ⁊ ptātes appellat. q̃ in aduētu districti iudicis. nr̄is tūc oīl' visibilr appebūt. ut districte tūc a nob̄ exigat ipse q̃ nos modo inuisibil' aditoꝝ cōmunit portat. Cū ē dei filius sūt vēturus in gl'a ⁊ ꝺfutatus ꝺclatā tirannidē filij pditi: mīstrantibꝫ angelis. celi fores a sēlo clause parebūt. ut spectent̄ excelsa. Vel vtutes celi mouebunt. q̃nus sibi ꝺsse non sint. Virtutes ei infinitas multitudines dēnant: nō intrepide stabunt illic. Vñ ⁊ in iob ꝺr. Columne celi ꝺtremiscūt ⁊ pauent ad nutū eius. Quid ergo facient tabule. q̃n tremūt columne. Quid vtrula dsēi patient. cū cedrus padysi ꝺtimentur. Vel vtutes celoꝝ sūt q̃ presūt sensibilibꝫ ptibꝫ vniuersi. q̃ quidē tūc mouebunt̄: ut pmoīe statū attingat. Ib solucent̄ n. in sēlo nouo a mīsterio q̃ deo sūnūt certa sēsibilia

Theoph. Eusebi. Chrys Beda Eusebi.

corpa sedm corupcois statū. Dz
Aug ad hesic ne dns ꝓpinquitē sēdo aduētu
suo ea ꝑ magno ꝓdiisse videat
q̄ hunc mūdo et aīi ꝓmū et ad
uentū fieri ꝓsicuerāt ⁊ irrideā
mur ab eis q̄plura i hystoꝛijs
gentiū ⁊ maiora legerūt: hec q̄
dicta siūt melius i ecīa cristo
intelligi. Ecclesia n. ē sol ⁊ luna
⁊ stelle. cui dem ⁊ pulchra ut
luna electa ut sol: q̄ tūc non
apparebit ꝑsecutoꝛibz ultimo
Ambꝛs dū seuientibz. Plenus ecīa a
religione deficientibz. clara fi
des obscurabitur nube ꝑfidie:
q̄ sol celestis mentibz infide mea
minuit vel augetur. Et sicut
mēstruus cursibz lune vl terre
oppositā. cū fuerit e regione sol
nanescat: sic ⁊ scā ecclesia cū
lumine celesti vnā carnis ob
stitūt fulgoꝛē diuinu lumini
de xpi radijs non pt mutuari
Nam in ꝑsecutionibz. lucē di
uini solus plenꝫ amoꝛ vite h
excludit. Cadūt ecīa stelle i.
gloria micantes viri. si ꝑsecu
tionis acerbitas ꝙualescat: q̄
optet fieri donec ecīa multitudo
cumulet. Sic n. ꝓbant bonī:
Augustꝰ sic ꝓdunt infirmi. Nō aut̄
dictū ꝫ. ⁊ in tribꝰ ꝑssura gētiū:
gentes voluit intelligi. nō q̄ in
semine abzahe bñdicent: ꝫ q̄
Ambꝛs ad sinistrā stabūt. Ergo varij
aīoꝝ estus ita grauēs erunt
ut delictoꝝ multitudie male
ꝛsays futuri iudicij metu. facer
i nobis vos fontis aresc̄at. Que
admodū ait dni expectatū aduē
tus ut eius ptīcia in toto fiat
vl hois orbe vl mūdi q̄ sit in sin
gul cū oībus affectibz receptis
xpm: sic vtutes celoꝝ in aduētu
dni augmentū gre ꝛsequtur: et
plenitudine diuitatis ꝓpius se i
funde mouebūtur. Dunt e vtu
tes celoꝝ q̄ enarrāt gl̄iam dei. q̄
plenioꝝ xpi infusione mouebu
tur ut videant xpm. Vel vtutes Aug
celoꝝ mouebunt: q̄ ipius ꝑsecu
tibz q̄dam fideles fortissimi turba
buntur. Sequit. Et tūc videbūt
filiū hois. tā fideles q̄ infideles. Ipe.
Radiabit n. amplius sole tam
ipse q̄ crux eius: vnde ab oībus
ꝙgnoscetur. Q̄ aīt dicit. Venīte Aug
in nube. duobz mod̄ accipi pt:
siue in ecīa sua tp̄e in nube ve
nientē sicut nūc venire nō ces
sat. Sed ideo tūc cū ptāte mag
na ⁊ maiestate: q̄ maioꝛ ma
iestas ⁊ ptās illius appebit sanctis
quibz magnā vtutem dabit
ne tanta ꝑsecutione vincant.
Viue i corpe suo in quo sedet ad
dexterā patris meritoꝛ credendū
non solū in eode corpe veꝛcūda
i nube venturū: qm sic veniet
sicut abijt. Nubes aīt suscepit
eū ab oculis eoꝝ. Demp. n. deus Cris.
i nube apparet: secm illd. Nu
bes ⁊ caligo in circuitu eius. Vn
⁊ filius hois i nubibz veniet. ut

deus ⁊ dñs: nō latent ꝫ ī gla
dignā do. Et iō sbdit. Cū ptā
te magna ⁊ maiestate sibi mg
na. Prima n. apitione pfectꝰ
est cū infinitate ⁊ humilitate nrā
ꝫ sedam celebrabit cū ppria ptā
te ⁊ magna maiestate. In ptāte
ei ⁊ maiestate vsuri sunt: quē
ī humilitate positū audire nolu
erūt: ut vtutem ei tanto tunc
districtius sentiant: quanto eruī
em cordis ad eius pacīam nō
inclinārt. Hec vero pmissa de
rpbos dicta sūt: mox ad doctoꝝ
solacīem vba vtunt. Hec sbdit.
Hyb at fieri incipientibꝫ: respi
cite ⁊ leuate capita vra. quonīa
appinqt redēptio vra. Ac si dicat
Cū plage mūdi crebrescūt. leua
te capita ⁊ exhylarate corda: qꝝ
dū finit mūd cui amici non
estis: ppe fit redēptio qua ē ſtibus.
In sptuma n. sacra sepe caput
p mente ponit: qꝝ sicut capite
regunt membra: ita cogitacōes
mente disponūt. Capita itaqꝫ
leuare dr: mētes nras ad gau
dia patrie celestis erigere. Vel ali
Transactis corporalibꝫ. adeunt
itelligibilia celestia. sz regnū se
culi non aplius tīsitum: ⁊ tūc
dignis salubria pmissa tbu
untur. Vñ dicit. Hec at fieri
incipientibꝫ respicere ⁊ leuate ca
pita vra: qm appinqt redēptio
vra. Acceptis n. dei pmissis q
spam erigem qante curru fu
ram⁹ ⁊ eleuabim⁹ capita nra
humiliati q̄nda eo qꝫ redēptio
nra qua sperabam⁹ aderat. illa
sz qua tota creatura exptat.
⁊ pfecta lib'tas corporis ⁊ aie. Theoph.
Sicut n. primus aduentꝰ dñi
fuit ad refōtionē aiarꝝ nrarꝝ:
sic secdus ad refōtionē corpm
celebrab. Dicit at hec ad dis Eugub.
cipulos suos. non tanꝝ ad eos
q̄ durare debēt in vita ista
usꝫ ad finē mūdi: ꝫ q̄ vno
corpe gr̄istent ipsis ⁊ nobis ⁊
posteris usꝫ ad cōsūmationē mū
di credituris in xpm. Qz ante Greg.
calcari mūdꝰ atꝫ despici dēat:
puida passione manifestat
cū subdit. Videte ficulneā ⁊
omēs arbores: cū pdūcūt iam
ex se fructū scitis q̄m ppe ꝫ estas.
Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri:
scitote q̄m ppe ē regnū dei.
Cū diceret. Sic ex fructu arboris
vicina estas agnoscit: ita ex
ruina mūdi ppe ēe agnoscat
regnū dei. Et ex hoc oñditur:
qꝫ fructꝰ mūdi ruina ē. Ad hꝰ
ei q̄minat: ut q̄cūqꝫ q̄mune
aliut cladibꝫ cōsumat. Bene
at regnū dei estati apatur: qꝫ
tūc meroris nri nebule tīsciūt:
⁊ vite dies etnū sol' claritate
fulgescūt. Matheus at de sola Ambꝝ.
dicit ficulnea: hic de arboribꝫ
cibus. Duplicē at hꝫ figurā
ficulnea: vel cū dura mitescūt:
vl cū pcta luxuriāt. Hinc ergo

cū fructib⁹ in omnib⁹ virescit arboribus ⁊ ficulnea fecūda iā floret ut omnis lingua confitent deo confitente ce ꝑplo indeoꝝ sperant dnū debem⁹ aduentū: q̄ tang̃ tpib⁹ ql⁹uis retrois finis metuit. Hinc cū leue fragilesq̄ iactantiaq̄ tang̃ folia synagoge homo ingratis induerit: ꝯ ce debem⁹ appingere iudicū. Nā remunerare fidem dns et delinq̄ di fine affert festinat.

Augustinus. Cū aūt dicit: cū videritis hec fieri: q̄ intelligē potim⁹ ri ea q̄ supꝰ memorata sūt. Hec aūt ⁊ qd aut: et tūc videbūt filiū hoīs venientē. Promde cū hoc visū fuerit: non iā erit regnū dei: ꝑ ꝑpe erit. Indicendū ⁊ no oīa q̄ supꝰ memorata ce intelligē da ubi aut cū videritis hec fieri: ꝑ aliq̄ cor tpor sz excepto qd dem est. ⁊ tūc videbūt filium hoīs. Sz matthis apuit nullū ereptis ce accipiendū dicēs ita ⁊ vos cū videritis hec omnia: int̄ q̄ est q̄ videb̄ filius hoīs venientē. nit delligat de aduentu quo nūc venit ⁊ membris suis tang̃ in nube mag̃. Vl aliter dicit ꝑpe ce regnū dei: ex dnī hec fieri. nondū ultim⁹ rex finis euenit. ꝑ iā in fine tendit. Nā ⁊ ipe aduentꝰ dnī eliminās oēm pncipatū ⁊ ptatem ꝓparat regno dei. Sic.n. i hac vita solhyeme recedēte ac suscedēte ve radiū mittens fouet ac viui fiunt humi dita semina eruc cia prisca figurā pullulant aūt noua varii vigoris humida: sic ⁊ gl̄osus unigeniti dei aduentus vnifficatiuus radijs illuis trans nouū scim diuū dita p totū mundū corpa sz dormientes in pulue re. potionib⁹ corporib⁹ q̄ prius pduat in tuā. ac sfutata morte regnabit deo ceps vita scli nouū. Oia aūt pdeū sub magna ctitudine ꝑf mank: cū subdr. Amē dico vob q̄ nō pretibit gnatio hec donec omnia fiant. Multū imedat qd ita pnūciat: ⁊ si dicē fuce narratio eius ce qd dicit: amē dico vob. Amen ꝑpe interpretat vez. Aqut⁹ vitas dicit. vez dico vobis qd si non dicet: mentio non posset. Eriacoem aut omne genus humanū dicit: aut spēaliter indeoꝝ. Vel ihacoꝝ dicit nouā ihacoem ecce sce sue ordinis duraturā ꝑpm si deluuiū usq̄ ad id tpe q̄ visuꝰ sit oīa ⁊ euent⁹ vboꝝ saluatoris oīno apprehendet. Cra.n. turbationes ⁊ bella ⁊ alterationes tā elementoꝝ q̄ ceteraꝝ rez futuꝝ ce predixerat: ne ejs fi⁹ spiret q̄ ⁊ ipsa xpiānitas pictura foret: subiūcit. Celū ⁊ tra trāsibunt: vba aūt mea nō trāsibūt. Cū d. Et si acta amouent: fides tua mea nō deficiet. Ex q̄ intuit ec

Augustinus.

Tyti.

Euseb.

Beda

Rufi.

Theo.

clesiā p̄fic̄ toti creature. Sed ē
atum patet alt̄ac̄one: fideliū
vo ecia timones euāgely pma
nebūt. Vel alr. Celū ⁊ tra tūsi
but ⁊c. Cū d. Omne qđ apd nos
durabile ē sine mutac̄oe dura
bile ad etnitate non ē. ⁊ omne
qđ apd me tūsire vidit fixū
⁊ sine tūsitu tenet: qđ sine mu
tabilitate manetes sentēcias
exp̄mit sīmo meus qui transit.
Celū āt qđ transibit nō etiā
rēū sed fīdeliū siue aiaꝝ. a quo
aues celi nūcupant intelligē dr.
Si āt tra transibit? quo ecclēs
dr. tra inetiū stat. Sed apta nō
celū ⁊ tra p eam quā nūc habent
ymaginem transeūt: attū p essen
tiā sine subsistūnt finē. Vel non
solū hoīes quoꝝ vita tiena ē ⁊ pp
rea tra dicunt ⁊ ß ⁊ illi quoꝝ ni
satio ē in celis ⁊ ideo celū vocant
transibū ad futura ut veniāt
ad meliora? ꝑba āt que a salua
tore sūt dicta nō trāsibūt: qm
q̄ sua gr̄ia sūt opant ⁊ opabū
tur in scla scloꝝ. Amen. Dō nj.

Nul. t. Sancta Sī agathm.

Cū audiss iohes in vinculis
opa xp̄i: mittens duos de disc̄ī
pulis suis ait illi. Tu es q̄ venturꝰ es
an aliū expectam? Et ⁊c. Lect

Dō Solerat sup Sīnsdē.
euāgelista quo p mira
cula ⁊ doctrinā xp̄i tam discipu
li q̄ turbe instruebant: nūc ostē
dit quo hec instructio usq ad disci
pulos iohānis puenient q̄ ad
xp̄m emulationē hr̄e videbāt.
Vñ dr. Iohānes āt cū audiss in vi
cul ⁊ audiss opa xp̄i mittens
duos ex discipul suis ait illi
Tu es q̄ venturꝰ es an aliū ex
pectam? Quēadmodū āt nobis
iohēs pphēta ⁊ plusq̄ pphā
q̄ venturē ad baptisma dñi
ondit dicens. Ecce agn̄ dei ecce
q̄ tollit pcta mūdi: cur i carc
positus mittens discipulos re
quirit. tu es q̄ venturꝰ es an
aliū expectam? tanq̄ si ignō
rare quē ondebat: ⁊ an ipse
sit nesciat quē ipe pphetzādo
baptizando ondendo ipm esse
clamauerat. Nōnulli āt hoc
sic intelligūt. Magnū quidē
pphām fuī ē iohānem ut xp̄m
adnosceret remissionē petōꝝ
futurā: ß tanq̄ prīū vatem
quē venturū credidērat nō cre
didisse morituꝝ. Non ig fide
ß pietate dubitauit. Dubitauit
enā ⁊ petr dicēs pcium ti esto
dne: non fiet hoc. Sz nō utiq̄
hoc ita rōem. Johānes n. neq̄ hī
uctorabat: ß hoc p̄mū testat
est dicens. Ecce agn̄ dei ecce q̄
tollit pcta mūdi. Agnū n. vo
cans crucē diuulgat. Nec aliꝰ
q̄ p crucē petīm abstulit mūdi.
Qualē āt maiorē pphā ē hic. si
neq̄ q̄ pphetaꝝ sunt nosc̄it.
Et ēt ysaias dicit. Sicut ouis
ad occisionē ductꝰ ē. Sz aliter

hec q̄stio soluit: si gesta rei ipius
pensatur. Ad iordanis n. flu
ta positus q̄ ipe redēptor mūdi
cēt asserui: missi vōui carne
an ipe venīat requit. nō q̄ ipz
ē mūdi redēptorē dubitat: ꝫ
quit ut sciat si ip̄e q̄ p se in mūdu
venerat. p se ē ad mfīa clauss
dōdat. Ihēsus Ihēsus
Vñ non aut tu es q̄ ven
tu: ꝫ tu es q̄ venturꝰ es. Et ꝫ ses
Manda mihi q̄ ad mfīa desce
sus sū utz te et infer debea
mus timere: an alū ad hs sācte
ta mussuri es. Sz ēgluter et hoc
hz rōem. Cui n. grā non dr
tu es q̄ venturꝰ in ifernū: sed
simplr qui venturꝰ es. Cuius
z derisibilius videat q̄ propter
hoc ei dixit: ut z illuc abiens
p̄dicaret. Omēs n. vita grē tpr
z post obitū ad iudiciū z z pe
na: q̄re in nullo opus erat
paurore illic. Si ei mfideles
post mortē ardentes essēt sal
uandi: nullus pibit aliq̄n. Oēs
ei penitebit tui z adorabūt
Omē. n. etnu flectet: celestiū
terrestriū z infernoz. Ysidorus
ait est. q̄ nō ideo theo z ēgo
dixerit q̄ Iohes aduētū xpi
in ifernū p̄nunciaturꝰ eet. q̄
eius p̄dicatione aliq̄ nō ar
dentes diūtenitur ad deū z fidē
ꝫ ut iustis i expectatione xpi
manētibz ex intimo aduētu
solacīem afferret. Certū z
tū q̄ q̄ venturꝰ ut precursor mū
dauit. Assistentē ut p̄phanouit.
adeūtem ut assessor venerat z:
eius abrīdanti sāc errorē nō ob
repsit. Ner sane credi pt spīsā
grām in carne posito defuisse:
cui aplis vtutis siue lumē essꝫ
i carne positis mustraturus.
Non g̃ q̄i ignorās itrogat: ꝫ Ihēsus
quo saluator introgat ubi sit
lazarus positus: ut q̄ locū se
pultur idicebant saltem fu
parentē ad fidē ut videret mor
tuū resurgentē: sic z Iohānes
mfiacendo ab herode discipulos
suos mittit ad xpm. ut p hanc
occasionē videtes signa atq̄
vtutes credent in eū z p magīm
itrogātes illi discent. Sz aut
hīent discipuli Iohis aliquid
mordacitat ex īuidia aduers
dñz: superior q̄ introgatio demō
strauit cui dixerit. Quare nos
z phariseī ieunam frequēter: dis
cipuli aut tui nō ieunāt. Dom̃ finis
ig Iohes erat cū ipis. suadebat
eis etiā de xpo: q̄r ait erat iā
obitury: ap̄lius studiū facit.
Ceteī formidabat ne relinq̄t in
discipul suis p̄nciosi dogma
tis p̄fectionē. z mancāt abrec
ti a xpo: cui z a principio omes
suos affīre studuit. Di ait dix
isse eis. abite ad ip̄z q̄ melioz
me est. non utiq̄ p̄suasisset:
ꝫ estimarēt humilia de se sen
tiens ho dicē: z sic cēsuit ei ma
gis offīre. Quid g̃ facit:

Expectat ab eis audire q̄ xp̄s
miracula facit. Neq; omnes
misit ꝑ duos quos dā q̄s nouit
rat fortass alios ꝑsuasibiliores
existētes: ut īsuspicabil mīro
tatio fieret. et ex rebz ipis discer
rent distanciā int̄ eū et ihm.
Johes ig̃r non suc: ꝑ discipl'oz
ignoranc ꝑsulit. Vt.n. scirent
non aliū p̄dicatū ase. ad opa
eius ituendi discipulos suos
misit: ut auctē dictis suis. illi'
opa ꝑbent. n̄ xp̄s alius exper
ret q̄ eius testionū opa ꝑstruc
sent. Xp̄s at mentē nosces io
hānis. non dixit q̄m ego sū: q̄
p hoc minus obsistēt audientibz.
Excogitassent.n. si nō dixisset:
q̄ videt ad ipm duxerit. Tu de
teipo testiom phibes. Et ppt' h'
a mutuā fecit eos discē: in suā
picabilē doctrinā faciens et ma
nifestiorē. Testionū.n. qd̄ z a
rebus: credibilius ē testionio qd̄
ē a vobis. Vñ ꝑfectī aurib' ceco
rū et claudos et alios mītos: nō ut
doceāt iohem scientē: ꝑ hos q̄ du
bitabāt. Et ideo se. Et mīs ihs
aut ill'. Euntes renūciate iohāni
q̄ audistis et vidistis. Ceci vident:
claudi ābulāt. leꝑsi mundant.
Surdi audiūt: mortui resurgūt:
pauperes euāgelizant. qd̄ p̄mis
sis non minus est. Pauperes aut
euāgelizatos itelligē vel papes
spūs: vel ēte opibus pauperes. Vel q̄
nulla int̄ nobiles et ignobiles.
mīs diuites et ignotos i predi
catione distancia sit. Per ma
gistri rigorē. ds̄ p̄ceptoris ypbāt
veritatē: qn̄ omīs apd̄ eū qui
saluari p̄t equal' ē. Qz aūt aut
et btūs ē qui nō fuerit scādali
zatus i me. inuenios ꝓtulit.
Quia n. scandalizabant in
ipo. dubitacōz eoz nō diuulgas
et soli eoz ꝑsonā dēlinqs redar
guitionē eoz latentē induxit.
Itaq; cū rex iohes audisset oīd'
dicēs bonos eos in qbz aliqd i
se scandalū nō fuisse: q̄ metu
eius ne scandalizarent dis
cipulos suos iohes ut xp̄m au
dirent misit. Vl aliter Infidelium
mens grauē in xp̄o scandalū
ꝓtulit: cū eū ex post tot miracla
morientē vidit. Vñ paul' dt.
nos p̄dicam' xp̄m crucifixū:
iudeis quidē scandalū. Quid
ergo z dicē. btūs q̄ non fuerit
scandalizatus i me. ni aptā vo
re abiectionē mortis siue hūili
tatis q̄ sustinuit. Ac si patenter
dicat. Nūm q̄dem facio: ꝑ ab
iecta ꝑsona nō dedignor. Quia
ergo moriendo te subiecit: ca
uendū valde ē hoibz. ne in me
mortē despiciat q̄ signa vene
rant. Dicebat ex mistica in
his q̄ in iohāne gesta sunt. vel
lingua ap̄lor: ut ypsa ipo ōdi
cois siue gre ꝑsonā gerent. q̄ i eo
forma legis lata ē. Xp̄m.n. ler
ā mūdauit: et remissionē pecto

pdicauit: z regnū celoz spopō
dit. Et iohes totū hoc opus legis
explauit. Igit cessante iā lege q
petiōs plebis inclusa ne xpc posset
intelligi qi vinculū z qi carcer
intrebat: ad euāgelia iam eda
lex mittit: ut fidelitas fidem
dictoz ꝛeplet in factis. Et for
tasse illi discipuli qs misit st
duo ppli: vnus q̄ ex iudeis erat di
dit: alter q̄ ex gentibz. Nūtiū
er ad discipulos iohis: satis ac
tū erat. Certificati n. de xpō p sig
na q̄ viderant recesserūt. Ez opor
tebat eos turbas sanari: q̄ ex int
rogatione iohis multa inuenīti
a subintellexit. ignoras mittēs
silui. Potūt utiq; dici. Nūquid
tāta testatis de xpō aliū psuasis
e: nūc z dubitat utr sit ipe. Nūq
qd q̄ alteratus ad ihm hoc dicat.
Nunq; timidior a carce fuis:
Nūq; vane z tanū prioza dix.
Ac ne illd qd̄ imediate pmi
serat reuersi possit ad iohem.
tanq; scandalizatus cet de xpō:
subditur. Ille aūt abeūtibz: cepit
ihs dicē ad turbas de iohāne.
Pt hoc aūt abeūtibz eis: ut nō
videat hoi adulari. Congrēs
aūt plebem. nō ducit in medū
suspitionē eoz: z solutionē
cogitacionū eoz inducit. q̄ eos
in cogitacionēs mittebat demon
strans se nosse occulta. Neq; n.
dixit sicut iudeis q̄ cognitas
mala: z si n. mala cogitauit
nūc non tm ex malicia z ex ig
norācia. Nūc nō loquit eis dure.
z nūdat p iohāne: ondens q nō
gaudet a priore opione. Hoc aūt
docet nō solū ppio vbo: z eoz testi
monio: nō tm p ea q̄ dixerūt:
z p ea q̄ egerūt. Deoq; aut. Nō
ertis in deserto vidē: Ac si diceret
Pt q̄d cātates dittentes. Inueni
stis in deserto: Non n. plebs tā
ta cū tanto desidio in heremū
venisset ni magnū quēdā z mi
rabilē z petrā solidiorē se vidē
exstimans. Non aūt tūc exierāt
in desertū ad hoc ut viderēt iohem
nec ei erat tūc in desto. z i carcere:
z ptitū refert: ex fregter erat
nat pls in desertū vidē iohem
aūt adhuc cēt in deserto. Et vide
qi ocm aliā malicia pretermittēs
remouet a iohe leuitate de qua
ebe dubitabat dicēs. A rūdinem
vento agitatā. Quid videlz non
assendo: z negando intulit. A
rūdine ppe mox ut auru rugit
i ptem flectit: p qua carnalis
animꝰ designatur q̄ mox ut fa
uore vl detractione tangit in
ptem quālibet declinat. A rūdo
ergo vento agitata iohes nō erat:
quē a status sui rātudine nulla
rez varietas iflectebat. Ac si dns
diceret. Nūq; ob hoc exiit in deser
tū ut videretis homīem calamo
silem q̄ omni vento circūfertur:
ut leuitate mētis de eo abrigeret
quē antea pdicauerat. An for
san stimul inuidie ad me cogit

ī p̄dicatio eius vanū sectatur
glām: ut ex ea q̄rat lucrū. Cur
diuicias aspiret: ut affluat da
pibz. Locustis vesc̄atur: ac melle
silue stri. An ut mollibz vestiat.
Pili camelor tegumē eius sūt.
Et ō subdit. Dz ip̄e christus vide
hoīem mollibz vestitu. Vl aliter
Hrab. Dz nō sit iohes similis calamo
mobili p̄ vīm studiū significa
tus: sz in deserto exercitus. Non
tñ p̄t aliq̄s dicere q̄ iohes quide
stans erat: & postea lasciue ser
uiens frāe ī mobil. Ita aliq̄
sūt mobiles p̄ naturā: alij vero
lasciue sine ōdo mobiles fiūt. Io
hānes aī ~~mag~~ neq; natū mobil
erat ppt̄ q̄d dixerat. nō enim vide
ant̄ dīm vento agitatā: neq;
lasciue dans serp̄z p̄dit quā
habebat excellētiā. Dz n. nō seru
erit lasciue: mōstrat stola. soli
tudo. & carcer. Si n. vellet molli
bus vestiri nō hēmū hītasset: & ī
regū pallacia. Vñ sc̄t. Ecce qui
mollibz vestiūt: & domibz regū
Ihēs sūt. Ex hoc ondit̄ nigidā vitā
& austerā p̄dicatiōz vitare de
be aulas regū: & molliū hoīm
Hyero pallacia declinare. Nemo aī ex
ultimet in lucru aīz studio p̄cio
sa vestiū petā decesse: q̄ si hec
culpa nō eēt: nullo modo iohem
dīs de vestimēti aspitate lau
dasset: & neq; petrus feras & p̄
ciosa vestiū appetitu ꝛpescet
Augste. de dies: non ī veste p̄ciosa. Ēt in
omibus talibz nō usq; rez: &
libido utentis ī culpa ē. Vnūq̄q;
n. rebz restrictius utit̄ q̄ se ha
bent mores eoz cū quibz mut:
aut intpans & suspitiosus ē.
Qui q̄ vero sit utit̄ ut metas
& fructibus bonoz inu ips̄ versat̄
credat: & alios signat. & fla
gitiosus ē. Et loco aī & vesti
mentis & accursu hoīm eius
moribz designat: iducit iā & ~~ioh~~
Hrab. ~~ppham~~ cū esse dicens. Dz q̄d
existis vide. ~~p~~pham. Duo vb:
Greg. ec plusq̄ ppheta. Ppete n. mi
nisteriū & ventum p̄dice: non
ec demōstrare. Iohes g̃ plusq̄
ppheta ē: q̄ eū quē precurrendo
ppharuerat. ec ondendo nūcia
Hiero bat. In q̄ ec cetis ppbis maior
ē. Et q̄ ad p̄uilegiū ppheticale
ec baptismi accessit premiū:
ut suū dīm baptizaret. Deinq;
Hrab. mōstrat sedm ip̄e maior d.
Hic & ec de quo scptū ē. Ecce
mitto angelū meū aī faciē
Ihēs tuā. Vt. n. meritoz iohis aug
mentū faceret. de malachia te
stimoniū infert: in quo ec an
gelo p̄dicatur. Angelū aī hic
dici iohem nō putem⁹ natē
societate & offici dignitate:
sed nūciū q̄ ventur⁹ dīs nūci
Greg. auit. Dz n. grece angelus: hic la
tine nūcius dr. Recte g̃ q̄ nū
ciare supnū nūciū venerat a
gelo vocat: ut dignitate sue
in nōe quā explet ī opatione.

Monstrat ig̃ sedm qđ ē maior
ihēs ꝓphetis: sedm id sc̃z q ē
ꝓpe xp̃m. Et ideo dt. mitto añ
faciē tuā. hoc ē ꝓpe te. Dicut ā
q ꝓpe erāt regis incedūt alij st
clamores: ita et ihēs ꝓpe xp̃i p
senciā. Dem alij ꝓphete missi
sūt ut aduentū xp̃i añūciarēt:
ihs aūt ut ꝓpararet viā ipsius.
Vñ sequit. Ecce ꝓparabit viam
tuā ante te: id ē pua reddet
ti corda auditoꝝ penitenciā p
dicando et baptizando. Nazareth
aūt desertū spūsc̃ vacuū et sen
tendū: in quo hītacio dei nulla
sit. In aūdine hō tal oñdit:
de gla scli vite sue ītanitate spe
ciosus: in se aūt firmū veritatis
cau: gratuoz placens et nulli
interior: ad oem voluptoz motū
et inuidoz spūuz flatu mouēdi
nec ad resistendi fortitudē ne
uis et aīe medulla ītanus. De
ste aūt corp: quo induit aīa sig
natur: qđ luxu ac lasciuis
mollescit. In regibz hūi gressoz
ageloz nūcupacio ē: hij enī
scli sūt potentes mūdiq̃ do
minātes. Ergo vestiti mollibz
in domibz regū st. et illoz qbz
pluuū fluida et dissoluta sūt
corpa: patet ee deōnū hītacōz
Ihēs ee vestit mollibz non
fuit et ꝓ vitā pcatoꝝ nō
blandimenta fouit: sz rigore
aspe iuectiuis ī arguit dicēs
Genimina vipaz et cet. quis vobis
ondit fugē a ventura ira. Et q̃ut
nos oēs ītingat euadere: auxi
liante dño nro ihū xp̃o: q̃ cū p̃re
et spū sc̃o vivit et regt in scla scloz
Amen.

Nota. Fia c. ℣. Lucā.
missus ē angel gabriel a deo
ī ciuitatē galilee cui nō nazareth
ad vginē desponsatā viro cui
nō erat ioseph de domo dā. et nō
vginis maria. Ihēs Cuisdē

Hanc vginē nō qlibz
angel sz gabriel archā
mittit. Ad hoc ꝓpe ministeriū
sūmū angelū venire dignū fue
rat: q̃ sūmū ōium nūciabat. Et
ideo priuato nōie censet: ut
signet p vocabulū in opatione
q̃ valeat. Habriel n. dei fortitudo
nōiatur. Q̃ dei g̃ fortitudinem
nūciando erat: q̃ vtutū dñs et
potens in plio ad debellādas po
testates aereas veniebat. Adeūt
aūt nos celestes spūs non q̃ ex sepis
sz ex deo: q̃ diuine sapie decore
sz aspiciūt. Addit ee et locus quo
mittūt: cui sbditur. In ciuitatem
galilee: cui nomē nazareth. Na
zarus ei et sciis sōz nūciabat
vētur. Aptū aūt humane restau
racōis principiū: ut angel a deo
mitterēt ad vginē ptu ꝓcreādā
dño: ex pmia pditionis humane
fuit causa cū serpēs a diabolo
mittebat ad mulierē spū sup
bie decipiendā. Vñ sc̃z ad vginē.
Illū n. solū vginitas decenter
parere potuit. Optebat n. aīput
q̃ in sua nātate parem hīe non potuit

nēm ꝑpt̄ insigne miraclm sēm
corp⁹ nasa de vgine: q̄ significa
ret mēbra sua de vgine eiā sēm
spm̄ nasciturā. Et bene angel⁹ ad
vgine mittit: q̄ spē angel⁹ gna
ta vginitas. Profecto in carne
ꝑter carnē vnē: nō tenua vitaē
ſ̄ celest̄. Non aūt angel⁹ ꝑpt̄ ptū ā
nūciat vginē nimiū erubē
buit. Et ideo aīe sapti⁹ illā allo
quit: nō in sōnio. imo visibilit̄
assistit. Nā q̄ magnā valde erubē
tionē acceperūt: egebat ante eī
aduentū visione sōlēni. Bene aūt
utrūq; posuit scīptura ut t̄ despō
sata cēt t̄ vgo. Cōcipit̄ ei. Despō
satā viro. Quigo ut q̄ps virū ſ̄or
cū videtur? Desponsata ne teme
rate vginitatē adulterāt in fama:
cui gratus alui⁹ cōruptele videt̄
insigne ꝑferre. Voluit aūt dns
aliquos de suo ortu q̄ de matris
pudore dubitare. Erubescebat n. teru
nā cē vginis verecundiā t̄ lubricā
famā pudoris: nec putarunt ortū
sui fidē meis iuuenū assuetudā.
Gestatur utiq; sēc marie sic pudē
integra: ita t̄ inolabil̄ opinione
vginitatis. Nec deaut sinistra vir
ginib⁹ opiōne vinctis velamē ex
cusatiōis vtiliq; q̄ infamiā mi
q̄ dni videtur. Quid aūt iudeus
quid hereticus possit asserere: si na
tū ex adulterio vident ꝓfecuti:
Quōmodo aūt ipē dicat: nō veni
solue legē ſ̄ adimple. si videtur ce
ssse alegi iniuria? cū ꝑt⁹ inup
te legē dāmetur. Ad q̄ etiam
fidē marie verb⁹ magi⁹ assistit:
t̄ mēdacii causa remouet. Ne
detur ei culpa obūbrare voluis
se mēdacio: inupta ꝑgnans.
Causā aūt mentiēdi despōsata
nō habuit: cui nuptiaꝝ ꝑmiū t̄
grā nuptiaꝝ ptus sit fenerū.
Non mediocris q̄ causa e. ut
vginitas marie fallet ꝓncipē
mūdi: q̄ cū despōsatā viro
cerneret ptū non potuit hic sus
pectū. Si ei non habuiss̄ spon
sū: statū cogitatio tacita diabo
lū subrepiss̄. Quō q̄ non acce
buit cū viro ꝑgnās cēt. Debet
ute receptus cē diuinū. Debz aliq̄
humana nata cē sublimi. Sed
tñ magi⁹ fefellit ꝓncipes scīi.
Demonū. n. malicia: facile eiā
occulta deprehendit. At vo q̄ scīa
rib⁹ vanitatib⁹ occupant: scire
diuina nō ꝓnt. Nī eiā locuple
tior testis pudoris mariti adhi
bet. q̄ posset t̄ dole iuuenā t̄ vidi
care obprobriū: si nō agnoscerent
sacramentū. de q̄ sbdit. Cum no⁹
esset ioseph de domo dd. Ad nō
tñ ad ioseph ſ̄ ei ꝓtinet ad
mariā. Legi nāq; erat ꝓceptū
ut de sua q̄sq; tribu ā familia
acciperet vxorē. Et no⁹ vgi mā.
Maria hebice stella maris. sy
riace vo dnā vocat. Et merito:
q̄ ipsa tocius mūdi dnm lucem
scīis meruit ꝓferre.

Et ingressus angel⁹ ad eā dixit.
Lumbs. Dilecte v̄ginē morib⁹: solā in pe
netralib⁹ quā nemo vir⁹ vide
ret. solus angel⁹ repperet. Et ne
q̄dem degener deprauauit⁹ af
Lucas fatu: ab angelo salutat⁹. Vna
voce prius edit⁹ mulier: digit⁹
nūc sino ad v̄ginē. In illa dolo
rib⁹ ptus ē causa pcī punita:
ī hac p gaudiū messias pellit⁹
Vñ iocunditatē nō absurde p̄
nūciat angelus v̄gini dicens.
aue. Q̄ aūt digna agnoscer⁹
sponsā lui: attestat⁹ aī dicit. grā
plena. Q̄i n. q̄dam alia aut
dos sponsi oñditur: q̄ feconda
sit gratie. Hoz n. q̄ dicit: ih sui
Ihesus. sponse: alia sponsi. Et bñ grā
plena: q̄ ceteris p ptes p̄stat⁹:
marie vo sil' se totam ifudit
gre plenitudo. Vē grā plena:
p quā largo spūssancti vbre
supfusa ē oīb⁹ creatur⁹. Jā aūt
erat cū v̄gine. q̄ ad v̄ginē mit
tebat angelū: ⁊ pcessit nūciu
suū dns: n' tenere potuit locus
q̄ omnibus hauet⁹ in locis. Vñ sc⁹
Lucas Dns tecū: magis q̄ mecū. Ipe
ci in tuo ē corde: in tuo sit utero.
Adiplant mentē: adipleb⁹ ven
Lucas tre. Hoc aūt ⁊ totū legationis ple
mentū. Dei n. vbū ut sponsi
sup̄ roem vnionē efficiens tūc
ipe germinas ide q̄ gīminat⁹
totā naturā humanā sibi pi
formauit. Vltimū vo ponit⁹
tūc p̄fluissimū ⁊ pendiosum.

Benedicta tu ī mulieribus. Vna ex
p̄ cetis mulieribus. Vel ec bñdi
cūtur ī te mulies sicut mares
in filio: ⁊ magis uterq; ī utroq;
Velut n. p vnū ⁊ vnā fem̄az et
mare petim simul ac tristicia:
sic ⁊ nūc p vnā ⁊ vnū bñdcio
reuocata ⁊ ⁊ letcia ⁊ ad singlos
ē pfusa. Dicit aūt v̄ginē vere Lumbs.
cundia: q̄ pauebat. Q̄ grā sequit?
Que cū audisset turbata est in
sermone ei⁹. Trepidare v̄ginū
ē ⁊ ad omēs ingress⁹ viri pauet
omēs viri affat⁹ verent. Dicit
v̄go vbor⁹ vitare lasciuia: ma
ria ec salutacoēz angeli vere
bat⁹. Cū aūt assueta foret his Lucas
visionib⁹ ⁊ euāgelista nō vi
sioni: ⁊ relatib⁹ turbacoēz attri
buit dicēs. Turbata ē in sermo
ne eius. Attende aūt v̄ginis et
pudice ⁊ prudentē ⁊ aīaz sue
ac vocē. Audita letcia dictu
gratulant ⁊ nec⁹ manifeste
obstitit p̄ credulitatē: nec sta
tī parit ex leuitate. euc leuita
tē euitans: simul ⁊ duriciā za
charie. Vñ sc⁹. Et cogitabat
qlis cet ista salutatio. nō accep
cio: nā adhuc ignorabat: imen
sitatē mysterij: ⁊ salutacoēs. Nu
q̄ libidinosa ut a viro ad v̄ginē:
an diuina dū dei facet mentiōez
d. Dns tecū. p̄dictionis ec nouā Lumbs.
formulā mirabat: q̄ nusq̄ est
aūt ypta. solu marie hec seruabat⁹

Origen. Si ei scinuisset maria ad alium que
prius similem sui esse simonem utpo
te q̃ thebat legis scientiam: nunq̃ ea
q̃ peregrina tal' salutacio extitu
set. Nam ag̃ salutacõe insolitu.
Beda virginẽ turbatã viderat: q̃i fami
liarr' notã verans ex nomine ne ti
mẽ debeat iubet. Vñ dicit aut ei
Origen. angel' Ne timeas maria. Vñ di
scon accessi decepturꝰ: imo decep
tionis absolucez depmẽ. Nõ ve
ni pdaturꝰ inviolabilẽ tuã virgi
nitatẽ: sz̃ editorꝰ puritatis custo
dis ostia reserare. Non sũ s̃
pentis minister: sz̃ pimenti spe
cẽ legati. Sponsalium tractatoꝰ:
nõ insidiaz̃ molitoꝰ. Dic g̃ neq̃
q̃ distrahentibꝰ ipsã ysidacoibꝰ
veram prinsit: ne diiudicaret
Origen. infidus minister negotij. Qui aut
apd̃ dñm meret gram̃: nõ ht̃ q̃
timeat. Vñ seqũ. Inuenisti n. gratz
apd̃ dñm. Qualit aut illa quisq̃
repiet: nisi humilitate mediante.
Origen. Humilibꝰ n. deus dat gratz. Inuet
n. gratz virgo coram deo: qr splẽdore
pudicicie ppã cęnas aiaz gra
tiã se deo placitam ppauit: nec
solũ celibatũ inviolabilẽ ysauit:
sz̃ et̃ imaculatã ysaiaz custodiꝫ.
Origen. Inuenerat aut plẽs gram̃ ani ea
et ideo sbdit qd̃ ppriũ est dicẽs. Ecce
Origen. concipies in utero. Nõ dicit ecce ce
leritatẽ et pniam denotat: sinu
ans ai eius verbo celebratã ẽ cep
tionẽ. Dicit aut concipies in utero:
ut demõstret dñm ab ipo utero

vtinali et de nra substãcia car
nẽ susciperet. Venit n. dñs verbũ
emundaturꝰ nam humanã: et pri
me generationis primordia. Et
ideo sine peto et humano semine
et singula sicut nos in carne sicꝫ
capitẽ: et nouẽ mensiũ spacio ge
stat in utero. Sz̃ qm̃ dicit spe Origen mis.
ciali dñm concipi spm̃ et spz̃ pa
re salutare sedm̃ ppheta: ideo
addit et pries filium. Non aut oes Ambr.
sunt sicut maria: ut dñs de spũsõ
concipiat: verbũ pariat. Sunt aut
q̃ abortiuũ exeludat verbi angz̃
pariat: sunt q̃m utero xpz̃ habeant
sz̃ nõdũ formauerũt. Sunt aut exp̃ Origen.
tacio prius mulieribꝰ timore in
cutiat: sedat timoris metũ dul
cis prius relacio ei sbdit. Et vo
cabis nom̃ eius ihm. Saluatoris
ei aduentꝰ et cuilibet timoris
ppulsio. Dicat aut tu vocab. nõ Origen.
pr̃ et patre n. caret q̃ntũ ad nre
nois generationẽ sicut et mire respi
ciunt. Hoc aut nõ de nouo fiunt Euil.
vbo ipositu ntitati egruẽs car
nis: sedm illd ppheticũ. Vocabi
ti nomẽ nouũ qd̃ os dñi nomi
nauit. Dez q̃ hoc nomẽ cõe est si Origen.
cũ successore moysi: ideo inue
niens angel' q̃ nõ erat sedm illius
similitudinẽ sbuenit. Hic erit mag̃ Ambr.
nꝰ. Dictũ est ędem ee de ioh
q̃ erit magnꝰ. Sz̃ ille q̃ homo
magnꝰ: hic q̃ deus magnus
Late n. fundit dei virtꝰ: late
celest sbstãcie magnitudo por

rgitur. Non loco claudit non opinione ꝓhendit: nō estima tione rcludit: nō etate variat. Vide g̃ magnitudinē saluatoris quo in toto orbe diffusa sit. Vt tendē celos q̃ celestia repleuerit: dīde cogitacōe ad abyssos z vi de eū illuc dīdisse. Si h̄ videris parū intueberis ope ꝓpletū: h̄ erit magn⁹. Neq; vo carnis assūptio derogat celsitudini: imo potius humanitas humilitas sublimat. Vñ sc. Et filiū altissimi vocabit. Non utiq; tu ī pōnes vocabulū: ſ xp̃c vocabit. A q̃ nisi a ꝓsubstāciali genitore. Nullī ei filiū nouit nisi p̄. Vñ xp̃c dicit. Hic e filius meus dilect⁹. Ab eterno siquidem e: ejus nūc ad nrāz doctrinā nomē ei⁹ patuerit. Et io aut vocab: non fiet vel habit. Nā z añ scla fuerūt ꝓsubstāciales p̄. Nūc g̃ xp̃es: hūc mū efficacius: hunc virginal cella rcludet cui⁹ celeste spaciū capax nō extitit. Ceteroq; enorme q̃busdā vid̄ deū habitare corp⁹. Nōne sol cui⁹q; corp⁹ sensibile. quotiēs radios mittit nō ledit in ꝓpria puritate? Multo g̃ magis ipse sol. eternus vetustali mūdissimū corp⁹ assūmens. nō tm̄ ꝓtamin⁹ non e: imo ei⁹ ipse mitis sanctificatorē oīndit. Et ut vginē redderet mēorem ꝓphetic⁹ sbdit. Et dabit illi dns d̄s sedem dauid p̄is eius: ut noscat liqdo qm̄ q̃ nascitur/est ab ea xp̃c z xp̃us que illi ꝓmissū est ex dauid semē nascitur. Non tm̄ ex ioseph e edi tu corp⁹ xp̄i mundissi. Sed in ea vna linea ꝓgnacois pfluxerat ioseph z virgo: ex q̃ forma humanitatis vnigenit⁹ susceptus: Non aūt in materiali sede dauid sedet dns. tm̄ sceptro iudaico regno ad herodem: ſ sedē appellauit d̄s in q̃ residet dns indissolubile regnū. Vñ sequit. Et regnabit in domo iacob eternū Dicat aūt ad pris domū iacob eos q̃ de nūo ordine credidēr illuc Vt n. paul⁹ dicit no omēs q̃ ex israel hi sunt israelite: ſ q̃ sūt filij promissionis reputant in semine. Vel domū iacob totā eccl̄am dicat. vl q̃ de bona radice nata: vl ex oleaster cet merito tm̄ fidei ī bonā e inserta oliuā. Nulli aūt finietur regnare: ni dns solus. Quo fit ut ſ ꝓpt̄ incarnōnē dicat dauid sedem accepe: tm̄ idem xp̃c inquantū deus. rex eternus agnoscit. Sequit. Et regni eius nō erit finis. Non solū inquantū deus e: ſ ee in eo q̃ homo. Et in p̄nti quidem hz regnū multor. finaliter vero vniuersor ei ea subiacent. Omittat g̃ me storius dicere hoiem tm̄ ex virgine natū: a hinc a vbo dei nō in vnitate ꝓsone esse receptū. Angel⁹ n. q̃ante ipz hec premēdo que filius altissimi vocari ꝓmeruit: in duab⁹ naturis vnam xp̄i ꝓsonā demōst. Non aūt ideo futurū xp̄is vbis angel⁹ utitur ſ q̃ sedem ea

dem ꝑsonā homo cū deo idē filij
nomen sortitur. Nec maria nec no
crede angelo debuit: neq; tā teme
rarie usurpare diuina. ꝓ dē. Dixit aūt
maria ad angelū. Quō fiet istud.
Tempatoꝛ ē ista rīsio. q; ꝗba
sacerdotis. Uer aūt quō fiet istud
ille rīndit. vñ hoc sciam. Negat
ille se credē. & q; fidei adhuc aliū
q̄rit auctorē: ista se facē ꝓfitetur
nec dubitat cē faciendū q̄ quō si
at inq̄sit. Legerat maria. cē scripi
et in utero & piet filiū: ideo credidit
futuꝝ: & quō fieret aīi nō legerat
Non. n. q̄admodū fieret. vel ꝓphe
tauit fuerat reuelatū. Tantū ei
mysteriū nō fuit hoīs & angelo ac
cipiendū. Attēde ec mūde ⁊ginis
uocē. Cui ānūciat angel⁹ ipa ⁊
⁊ginitatis īmitit: ꝓstantioꝛē ūtoꝛ
niptibilitatē angelica visione di
udicans. Cui dr. Cum viꝝ non
cognosco. Cognicio mūtuā facit.
Dicit n. cognicio mūs coditoꝛis sa
pientia. ac magnaliū suoꝝ notia
a nec nō mandatoꝝ custodia: & q̄
fit apd eū apprīsio & copula nup
tialis ut hic accipit. Uer g male
ꝗba: indicū st coꝛ q̄ tractabat i
mētis archano. Nā si cū copulā
iuxta l' ioseph desponsari uoluiss
cur ānūciatione ducta ē dū sibi
narrat accepto. cū nūnq̄ ipsa
pistola rei ad tpe nūq̄ effici iuxta
legē nam: Nec q̄ oblatū coꝛpꝰ
deo. q̄ q̄dam ex sacris īmola
bile reseruari decebat. ideo dicat
q̄m viꝝ nō cognosco. Cui dicit

Et si sūs angel⁹ tū q̄ viꝝ nō
cognoscā ex īpossibilib⁹ cernit.
Qualis rgit nūc ero cauēs dū
ait: Ioseph q̄dem sponsū non
agnouit. Sed sidera q̄ut ⁊ginem
soluit dubiū angelo: ac expla
nat intemeratū omnibū & inef
fabile ptū. Segnius ei. Et ms
angel⁹ dixit ei. Spūs scūs sup
ueniet in te. Cui dicat q̄ non
q̄ eas ordinē talem: ubi nāz
trāscendit & superat q̄ tractāt.
Quis quō fiet istud: q̄m viꝝ
nō agnosco. Imo eo pōꝰ ait
dicit: q̄ ex angelica expta. Nā si
viꝝ expta fuisset: nō digna
censeretur hoc mysterio: nō
q̄ ap̄hanū sit angelū: sed q̄
⁊ginitas potioꝛ. Decebat enī
eōdem ōīm dñm & in nūtate
nobā ꝓcipare: & ab ea dis
crepare. Quē. n. ex utero nasceꝰ
habuit cōe nobū: q̄at absq;
uulnere nasceꝰ plus a nobis
obtinuit. Cui btm coꝛpꝰ illud
q̄d ob eruberantē mūdicia ⁊
ginis manu ut uidet domū auc
ad scip; allexit. In singul ei
reternis uir unq; aīa sincera
sīs spūs ipetrabit prīnā: & nūc
caro receptaculū effecit spūs
Tabulas n mīe nature quas
culpa afregerat: denuo ueruꝰ
legislatoꝛ de tria nūa sibi dola
uit absq; uulnere: diuinitat⁹ suc
coꝛpꝰ suscep tibile creans q̄d
dinꝰ dignitꝰ sculpsit sc̄s spūs sup,

Cris. venies vgine. Insup & virtus altissimi obūbrabit ti. Altissi reg virtꝫ xpc z: q p aductum spc sc formatꝫ in vgine. Q obū brationis n. vocabulū incarnā di dei utrasq; nata significat. Vmbra ei: a luce formatꝫ & cor pore Dns at p diuinitate lumē. Nuda q lumē incorporeū i eius erat utero corporā du: rette ei dicat. Virtꝫ altissimi obūbrabit ti: i. corpꝫ i te hūa nitatis accipiet i corpeū lumē diuinitatis. Hoc ei marie dicit xpc mentis refrigerū celitus datū. Non ergo viri q3 xpc ab femine sp spc sc q3 impleris opc angelis. Caupe in te nō erit estus: ubi ūbrā fuet spūssc Vel dt. obūbrabit ti: q sicut corpis ūbra parentū carac ter exformatꝫ ita i dicta dei tatis filiꝫ ex vtute gnandi pa tebūt. Hic n. i nobis q3 vi uifica vtus in matia corpa li exspirat q3 homo formatꝫ sic i vgine altissimi vtus p uiuificante spm puter corpi uiuificā materiā carnis ex vtrinco corpe ad formandū nouū hoiez assūpsit. Vñ sc. Ideoq & q nascet ex te sc̄m. Profitem n. q3 natꝫ hūane assūptū ex maria corpꝫ verꝫ simū extitit & ide sedm nām corpi nostri. Dorormaz nāz nra muna z ei oēs ab adā dnderꝫ Vñ & paulꝫ dt. Qm misit dns fi lium suum natum nō p mulierē: sz ex mulie. Nā hꝫ q3 dno p mulie rē tñ sitim ā potent idicare na turalis sinaz. Q3 at dr ex mu lie manifestat ordine nature gentis respai pentis. Ad distinctionē at nre sanctis dns singu lariꝫ sanis nascis asserit. Nos appe & si sc̄i efficam: nō tñ nascim: q3 xpc nat corpꝫ tibit adictione astringim. Ille at sol uendiciter sanis est. q ex admixtione carnali copule sceptꝫ nō z. Q non sicut hereticus desipit. alt i humanitate alt in diuinitate est. ut puerꝫ hō sceptꝫ atz editꝫ & post p meritū ut dns acceptꝫ sz nun ante angelo adueniente spū. mox vbi in utero. mox init utero vbi cum vñ se. Vocabit filꝫ dei. Tu at attende q3 ille vgini angelꝫ tota trinitate edidit: du spm sc̄z inuocat vtute & altissi Trini tas n. idiuisibil z. Qa vo pe dens dnm supabat vgines me te. ad humiliora declinant sno ne p sensibilia xpi suades. Vñ dt. Et ecce elyzabet cognata tua. Audite gabriel industia. Non meminerant ea sara vel rebecca vel rachelis. q3 antiqua erat exempla. sz immines sem inducat. ut eius mente corroborat: & ob hꝫ & etatis memorant ait dt. Et xpc sceptꝫ filiū in senectute sua. Et dcm natꝫ: sqt ens. Et hic mensis e sextꝫ illi q vocatꝫ sterilis. Non ei

a principio accepto elyzabet statum
ānūciauit: Sexto vo mensiū spa
cio ut tumor ventis pellat argu
mentū. Et quet aliquis: q̄ ut ad
dō ipē referat. Siq̄dē manna de ca
gnine emanauit aaron. cui ag
nata angel⁹ elyzabet assensit.
Et ī nutu supno rigat ut regū
gen⁹ sacdotali stirpe nūgeretur:
ut xp̄c q̄ rex ē z sacdos ab utroq;
sedm carnē nasceret. Leg⁹ z in exo.
q̄m aaron p̄m⁹ sedm legē sac
dos dux it er tribu inde nuge elyzabet filiā aminadab. Et attēdat
sacratissiaz spē ānunstiaconē:
dū z hanc zachariē nuge statuit
elyzabet vocari: nduces nos ad
illā elyzabet quā duxerit aaron.
Hec g̃ ne vgo se p̄ne posse diffidat. accepit exēplū sterilī ant⁹ pa
riture. ut discat oīa deo possibili
a ce q̄ nate ordine videnti ce re
na. Vñ sc̄. Nā nō erit ip̄ossibile
apd dm omne vbū. Ipe nāz cui
sit nate dñs xta p̄ cui velut q̄
xta pagut z disponit vite mortisq;
loca gubnans. Quisq̄s at dt. si dī
potens dō ē. faciat ut ea q̄ fra st
fra non fuerit: nō p̄cipit se ducē:
ut ea q̄ vera sūt corpso q̄ vera st
falsa sint. Potest ei fieri q̄ aliq̄
nō sit qd erat. velut cū aliquē
q̄ cepit ce na scendo faciat nō ce
mozūdo. Quis at dicat ut id qd nā
non ē faciat nō ce. Quippe n. p̄tūt
ē. nā non ē: si de ip̄o aliq̄ fieri p̄t
adhuc est de q̄ fiat. Et si ē. quō p̄te
ritū z. Non q̄ ē qd ve duximus
fuisse: z ideo vere ē illd fuisse. q̄
ī mā sua vere est: nō m ea re
q̄ iam nō est. Hāc at sua⁹ dō
fulsā facē nō p̄t. Quipotenter
at dm nō ita dicim⁹: ac si eū
ee non posse credam⁹. Ille pla
ne opī ve solꝰ dr q̄ ve est: cetā
a q̄ solo ē q̄q̄ aliquo modo ē.
Vide at humilitatē vgīnis: vide
deuotiōez. Sequit n. Dix⁹ aut
maria. Ecce ancilla dñi. Anal
la se dt q̄ mē eligit: nec repen
tina exaltā p̄missione ē. Ni
tē n. humilemq; putaret humilita
tē cetā debuit ipsa p̄ferre. Sil⁹
cetā ancillā se dicēdo. nllam
sibi p̄rogatiuā tante grē ven
dicauit: q̄n faceret qd uideret
vñi se. Fiat m̄ sedm vbū tuū.
Habes obsequiū: vide votū.
Ecce ancilla dñi apparuit offiat
ē: fiat m̄ sedm vbū tuū. Accepto
ē eet voto. Alius q̄ aliud q̄dā
ī p̄ntī simone vgīnis extollet
apiabz: hic qdē abstinētiā. hic
obedientie p̄mptitudiez. alius
q̄ nō allecta ē tā splendidis z
arduis p̄ magnū archāgelū
p̄missis pollicit. alius q̄ nō ex
cessit modū in dādo mstacias
sz cāliter cauit z breue breuitatē
z zachariē obediaz: m̄ at humi
litatis gr̄a uidit⁹ nō minꝰ cō
spicue admirāda. Q ineffabile

nāq̄ sacmentū ꝛcepto scō ptu
īuolabili. scdm veritatē utiusq̄
nat̄e cadē ẏgo ācilla dn̄i sum
t mī: q̄ aī deo pr̄ē t spū sancto
vnit t rḡnat in scla Amē.
Nota. Feria vi. D̄. Lucam
Surgens maria: abiit
in montana aī festinacōe. Et ꝛc.

Annūc. Gabel omīd V. Gusdē
angel⁹ aī abscōdita
nūciaret: ut fides asserueꝛtur
ex̄plo: fēē sterī ꝛceptū virgini
nūciat. Vbi ꝛ audiū maria:
nō q̄ī incredula de oraculo. nec
q̄ī incēta de nūcio. nec q̄ī dubitāt
de ex̄plo: ꝛ q̄ī leta p voto. reli
giosa p officio. festina p gādio
in montana pꝛeūt. Quo. n. iā
deo plena. ni ad superiora aī fe
stinacōe anderet. Ihs. n. qui
i utero illi⁹ erat: festinabat ad
hunc in ventre mris iohem po
situ sāctificare. Vñ sequ. Cū festina
cōne. Nesciat tarda molimīa:
spūsci gra. Discite ẏgines nō
demorari in plateis. nō aliqs
in pblico miscē simones. Pter
ꝛ ecce abiit i montana: qz za
charias in mōtanis habitabat.
Vñ sequ. In ciuitatē iudee: i tra
uit domū zachee. Discite vos
sce mulieres quā pgnatib; de
beatis exhibē ignatius. Nam
am q̄ aī sola in itimis pene
tralib; vsabat: nō a publico
vagitatis pudor. nō a studio as
siduus motuū: nō ab officio p
luritatis itineris retardauit. Disci
te ecce ẏgines humilitatē mare. Ve
nit ꝑpinq̄ ad parentā: iunior ad
seniorē. Nec solū venit: ꝛ pōr
salutauit. Vñ sequ. Et salutauit
elyzabet. Decet n. ut q̄nto castior
ẏgo. tanto humilior sit: noueritq̄
de sit seniorib; Sit mīa humi
tatis: in q̄ est pfessio castitatis
Est ecce causa pietatis. qz superior ve
nit ad inferiorē: ut inferior ad
iuuet. Maria ad elyzabet: xp̄s
ad iohem. Vel aliter. Celabat q̄ Exēp.
supdicta sit in se ẏgo. nec cuiq̄ hoīz
pandit. Non n. credebat ab alijs
posse fidē adhiberi mirand⁹ rela
tib; imo magis putabat se pati
iuuenia si dicēt q̄ volens scelus
ꝑpetū palliaret. Ad sola aī refugit Pōr
elyzabet. Sic n. assueuerat: t ꝑpter
ignaciē t ꝑpt̄ certā h̄ ignoraciē
Cito aī euentū marie t pnūcie dn̄i Annūc.
ce brīficia declarāt. Iā sequ. Et
factū ut audiū salutacōē marie
elyzabet: exultauit infans in
utero eius. Vide distinctionē:
singulozūq̄ libroz ꝑpetates. Vocē
pōr elyzabet audiū: ꝛ iohes pōr
gram sensit. Illa natē ordine pri
or audiū: iste ex̄ltauit tē mīste
rij. Illa marie: iste dn̄i sensit ad
uentū. Pheta n. pente acutius Pheta
videt. t audit salutatiōq̄ ꝑphetatū:
si q̄n verb⁹ nō poterat saltat in
utero: qd matri⁹ exultat t gādio.
Os vnq̄ nouit tripudiū nūtiare

antiquis. Insinuant gra: q̄ natu re ignota exhibent. Reclusus uentre mulier agnouit dñm: ac regē oriturū: ventis tegmine non obstante: mulier uisionū inspe rit. Aug. non palpebris ꝫ spū. Non aut antra repleuit fuerat spū: donec assisteret q̄ xpm gebat in utero. Cū aut ꝫ spū erat plen⁹: ꝫ resul tabat in pntē. Vñ sq̄. Et repleta ē spū scō elizabet. Non aut dubiū ē. qn q̄ tūc repleta ē spū scō: ppter filiū sit repleta. Ambr. Illa aut q̄ se occul tauerat q̄ sciebat filiū: iactare se cepit q̄ generabat ppham. Et q̄ erubescebat an̄: nūc bñdicit Vñ sq̄. Et exclamauit voce mag̃ ꝫ dixit. Bñdicta tu inter mulieres. Magna voce clamauit vbi dñs sensit aduē tū: q̄ religiosū credidit ptū. Dicat aut. bñdicta tu inter mulieres: nulla ei⁹ virg̃ tunc fuit gr̄e pticeps aut ē potuit. Vnus ei⁹ diuinus ingenius Aug. parens ē vnica. Exde aut vox ab elizabet q̄ a gabriele bñdicat⁹ ꝫ sp̄o ꝫ angel⁹ ꝫ hoīb⁹ vñanda mōstret. Ambr. Nā vero alie sc̄e mulieres fuer̄t: q̄ tū genuerūt filios pctō ingenatos sbiecit. Et bñdict⁹ fructus ventris tui. Vl aliter itelligit. Dixerat bene dicta tu inter mulieres deinde q̄ inter rogantur alique quare: subiūgit. Et bñdictus fructus ventris tui. sic dr̄ ipse. Bñdict⁹ q̄ venit in nō dñi: dō dns ꝫ illuxit nob̄. Sicut in sac̄ scrip tura. ꝫ p q̄ recipe. Fructū aut ventris Aug. dei genitricis dix̄ dixit: q̄ nequ ꝫ ex viro ꝫ ex sola maria processit. Nā q̄ semen suppserūt a patribus: fructus cor̄ exstitit. Solus q̄ hic Christus fructus bñdict⁹: q̄ ꝫ absq; viro et absq; pctō pduxit. Iste ē fructus Beda. q̄ dauid promisit: de fructu ventris tui ponā sup sedē tuā. In q̄ pte Ambr. emergit cuticis rōnabilitas: dum fructus ventris xpi assert. Omnis.n. fructus ꝫ ciusdē nature cū planta. Vñ ꝫ vginē relinq̄tur cuiusdē fu isse nature cū sede adā q̄ toll⁹ pctā mdi. Sed ꝫ q̄ fantastica opione de carne xpi ofingut: in vero dei genitrice ptu erubescat. Nā xpi fructus ex xpa substancia pced⁹ arboris. Vbi sui ex dicētes: q̄si paradisū xpm cū sisse p vginē: Adiutant ex dictis elizabet quā replenit sp̄s scs: xpm fructū huius se ventris. Sequ. Vñ h̄ m̄: ut veni at mr̄ dñi mei ad me. Non Ambr. q̄ ignorans dr̄. Scit.n. ee sa spē gr̄am ꝫ operatione: ut mr̄ dñi. mr̄es pphete ad pferti sui pignoris saluter̄: si q̄ nō hūa nis merit⁹ sed dine gr̄e munꝰ hꝰ ee agnoscat: ita dicit vñ hoc mi. Hoc ꝫ q̄ iustitia: q̄bz fās p quibz meritis. Venit aut hꝰ Orig. dicens cū filio: nā ꝫ iohes in dignū se sentiebat aduentu xpi ad ipm. Natū aut dñi nuncu pat adhuc vtine exire: poc cupans eventū ex deo pphico Diuina aut pmissio dixerat mariā ad elizabet: ut iohis

testimoniū ab utero puenuret ad
dñm. Et tūc n. iohem dñs ī pphaz
assumpsit. Dñi sc̄. Ecce n. ut facta est
vor salutacionis tue ī auribus
meis: exultauit infans ī utero meo.
Hoc aūt ut dicēt sic euāgelista p
locutꝰ ē repleta ē spūsc̄o: q̄ paul
dubio reuelāte ignouit quid
illa exultacio significasset. Infā
tis n. alioꝝ uenisse mirū: cui ipe
precursor ⁊ demōstrator ēet futurꝰ.
Potuit ḡ ee ista significatio re
tante a maioribz agnoscende:
nō a puero ignote. Non n. dixit
exultauit ī fide infans in utero
meo: sz exultauit in gaudio. Unde
aūt gaudiū nō solū puerozꝝ
sz eē pecoꝝ: nō utiq̄ de aliq̄ fi
de vl religione vl q̄cūq̄ rōna
bili agnicione veniente. Ex hꝭ
insitata ⁊ noua exultat q̄ in
utero ⁊ ad eiꝰ aduentū q̄ oīm
saluatorē fuerat futura. Ideo
hꝭ exultacio ⁊ tāq̄ mīi dñi reddi
ta resalutacio sicut solent mura
alia fieri facta ē diuinꝰ in ifāte
nō humanitꝰ ab infante. Cūq̄
ee si usz adeo ī illo puero ē amo
leatꝰ usꝰ roīs ⁊ voluntatis: ut mt
uiscera mīna iā possz agnoscē
rede sentire: eiā hꝭ in miacu
lo hūdi dine potētie: nō ad
humānē tralyendū exēplar nate.
Veneāt aūt mī dñi uisura mira
culosū ceptū quē retulerat a
gel ut p hoc sequat credulitaz
potior ad ūginē. Et ad hāc fidē
fratrīno elyzabet dicēt. Et bta
q̄ credidisti: quōm pficient ea q̄ dicta
sūt tibi a dño. Videes mīme dubitasse Ambꝝ.
semina sz credidisse: ⁊ nō firmū
fidei seruitū. Nec mirū si dñs re Beda.
demptorꝰ mūdi opatione sua in
choauit a mīre: ut p quā salus
oībz patuit: eadē psona firmū
salutis hauriret exordium. Ex Ambꝝ.
⁊ vos bti q̄ audistis ⁊ credidistis:
Quecūq̄ ei credidit aīa: ⁊ cepit
⁊ cnāt dei uba ⁊ opa eiꝰ agnouit.
Omīs aūt aīa q̄ uba dei mente Beda.
cepit: ututū status celsa ascensu
gressu ascendit amoris: q̄tem
citatē iudicii ⁊ pcessus ⁊ laudis
arcē penetrauit ⁊ usq̄ ad pfectū fidei
spei ⁊ charitatis q̄si tribz in ea
mensibz valeat ingredi. Simul Ege
⁊ de pīto ⁊ de pīti ⁊ de futo per
pphīe spūm tacta ē: que ⁊ eā pro
missionibz angeli credidisse cog
nouit? ⁊ mīre nōians q: redēpto
rē humani gnis in utero portare ⁊
tellent: eiā cū oīa pficiendi p
dicauit q̄ eē de futuro sequetur
asperit. Sic ḡ petīt a mulieribz Ambꝝ.
capit uta ⁊ bona a mulieribz ichoa
ant. Uel nō ociosū uidet q̄ ⁊ an
iohem elyzabet pphetizat: ⁊ ma
ria an dñi gnationē. Sequit aūt
ut mane q̄ psona medioꝝ eo pfe
cta plenior. Ego n. intellectione sub Basi.
limi ac speculacōe pfunda. imen
sitatē ereplans mystery q̄ pfī
dus gradiens magnificat deū.
Uel dic. Et aut mā. Magnificat aīa m. d.

Ang. ad Zach.

Origi.

Bern. Qui dicit. Mirabilia q̄ d̄s p̄mittit aut i meo corpe exercebit: si aīa mea in fiducioſa apud dm̄ nō erit. Intuenti aūt mi: & voluntatē fidē affirre. Nā q̄ntū ad plo doctor mūdo: tm̄ teneor gliſicare in me

Greg. mirabilia op̄antē. Si aūt d̄ns n̄r augmentū nec detrimentū recipit p̄t: q̄ē q̄ maria loquit magt aīa mea d̄nm. Dz si ꝑfidem d̄m saluatorē ymaginē & inuisibilis dei & aīaz fidem ad eius ymaginē ut sit ymago ymaginis tuē vi delic q̄m in ea corp q̄ solēt ymagines pingere q̄n magnificauero aīaz mēā op̄e cogitatōe ſmone tuū ymago dei grandis efficit. Et ipē d̄ns cuius ymago ē in aīa

Bas. mea magnificat. Prim aūt ſpūs fructus z par & gaudiū. Ira vero vigo ſcā tota ſibi hauſerat ſpēm gr̄ām: merito ſbiungit. Et exultauit ſpūs meus i deo ſaluatori meo. Idem aīaz docet & ſpm. Iuſta aūt in ſcripturis exultationis placide iſti muat alacres q̄dam & iocoſū aūe hītū in his q̄ digni ſt. Vnde ego exultat in d̄no ineffabili corde tripudio. qz eiusdē iḡ & saluatoris ſpēs ꝓginis etnia dignitate letat

Ambr. cuius carne tpali deꝓcē ſortitur. Magt q̄ aīa marie d̄nm & exultat ſpūs eius in deo: eo q̄ aīa & ſpūs pīa filioq; deuota. vnū dm̄ p q̄ ois. pio vniatur affectu. Sit aūt in ſingul aīa marie: ut magnificet d̄nm. Sit i ſingul ſpūs marie: ut exultet i d̄no. Di ſedm carnē vna & mr̄ xpi. ſedm fidē tn̄ oīm fructus & xpi. Quis n. aīa accipit dei vbū: si tm̄ imaculata & immunis a vicijs itemerato caſtimonia pudore

Theo. custodiat. Ille ē deū magnificat. q̄ digne ſcipitur xp̄s: & dī xp̄ianus vocat xp̄i nō minuit dignitatē magna & celeſtia opando. & tuē ſpūs ei. i. ſpūale

Rasi. disciplina exultabit. i. pficiet & nō mortificat. Si q̄n vero lux i cor ſuū irrepſerit & ad deū dilectōe & retinenda corpa p illā obſcura & breue ymagine pfectus pa pere iuſtor oſcias abſq; ulla difficultate aſeq̄tur in d̄no gaudiū. Prius aūt aīa magt d̄nm

Greg. ut postea exultet i deo. Nam si eū antea crediderit exultare nō poſſumus. Causa aūt manifeſtat. cur

Bern. se magnificare deū decrat & exultare i illo dicēs. Quia respexit humilitatē ancille ſue. Qui dicēt. Ipſe prudit nō ego exp̄cauit: humilibz cā ꝓtenta: nūc aūt ad ineffabile aſilui clarior & exaltor de tra ad ſydera. O vera humilitas q̄ dm̄ hoībus peperit vitā mortalibz edidit celos innouauit

Augg. de aſſūp. mūdū purificauit padū ſum aperuit & hoīm aīas liberauit. Facta ē marie humilitas ſcala celestis: p quā d̄s dīdit ad tras Nō n. eſt dicē respexit: ñ aſſpexit. Multi n. vident i aſpectu

hoīm hūiles ee: ſ coz hūilitas a
dño non reſpnat. Di.n. veracit
hūiles ēent: deīde ab hoīb non
ſe laudari vellent? nō in ꝺ̄ mū
do: ſ ī deo ſpē coz exāuret. Deo
q̄d hūile atq; delectū: q̄ de filiū
geſtabat ī utero. Et ꝓſida q̄n
hūilitas ī ſcripturis vna de vtu
tib; p̄dicat: q̄ a philoſophis
modeſtia dr. Et nos eā poſſu
appellare quodā ēautu: eā ali
q̄s nō ꝫ inflatus ſ ipē ſe deſert.
Cui aūt hūilitas reſpicit: rete
bta ab oīb; ꝺ̄nat. Vñ ſc̄
Ecce.n. ex hoc btām me dicēt oēs
gnāciones. Di.n. ſcdm ꝓphan
btā ſūt qui hñt ſemen m ſyon
& grimos in hīlm. q̄ntū debet
ee p̄miū dine ac ſanc̄te vgis
marie? q̄ ſcdm carnē vbi genu
tr & efferta. Non aūt btām ſe
appellat iam verata glia. Vñ
ē ſcdus ī ipa ſuꝑbie: q̄ ſe annul
lā dñi nūcupauit. Et ſacro
tactu ſpū: q̄ futura ſūt p̄ſciunt.
Decebat.n. ut ſic p̄ ſibīā p̄mi
gnīs mors ī mūdū intraūt:
ita p̄ hūilitatē marie vite itro
itus daret. Et ideo dr. omnes
gnaciones? nō ſolū elyzabeth:
ſ ē omēs ꝑcedentiū nationes.
Oſtendit aūt ſe nō p ſuā vtutē
btām p̄dicandā: ſ eam allig
nat d̄. Fa fecit mi magna
q̄ potens ē. Nuc ti magna fe
cit: Credo ut creatā crearet cre
atorē. famula dñi gnāret: ut
p te mūdū dō illūiaret & redimēt.
& p te ad vitā reuocaret. Quo vo magna
magna? ni q̄ manēs illibata ꝺi
pio ſuꝑans nutu dei naturā.
Digna reputata ſui viro? nō quo
cūq; genitrix effici: ſ vnigēti ſal
uatorē. Reſpicit aūt ſ ad ima cū humilitas
minus ubi dñs & māt aīa mi d̄.
Sola.n. aīa illa cui dñs magna
facē dignat: dignus ei p̄mus
magnificatur pī. Dē aūt. q̄ potes magnificat
ē: ut ſi q̄s diffidat ī ꝓpiciōne
negoīe. dñi vbi manēs ꝛcipit: re
torq̄at miraculū ad potentiam
oꝑantis. Nec q̄ vnigenit; accef
ſit ad feīaz ex ſ̄ inānat: q̄ ſcīm
nō caus. Scīm vo dr nomē dei basi.
nō q̄ in ſillabis q̄ndā ſignifi
catiuā vtutē ptineat: ſ q̄ quo
libet dei ſpeculacō ſcā diuoſcat
& ſincera. Singulariter.n. pōe beda.
ac dine tūſcendit oēs creaturas
& ab vniuſis q̄ ſunt lege ſeiūgat:
qd̄ greca locutione melius itelli.
ī qua ipſe vbi agyon q̄ ex tan
tia ē ſignificat. Cē ſpēalib; aūt
ſe donis ad gnalia dei mdiaa
ꝺūtens: tocq; humanū ḡnis ſtatū
deſcbit ſubdens. Et mia eius
a pgenie ī pgenies ti. eī. Qui d.
Non ſolū michi fecit magna
q̄ potens ē: ſ ī oīm gente
q̄ timet dñm acceptꝰ ē illi. Mia
.n. dei nō ni vna gnacōe ſ in
ſpūtuū extendr a gnacōe in
gnacōem. Et mia eius quā thom.
ſ̄ in gnacōe gnacionum

ego accipio. ac ipē corripi aīato
iniugit. nām tractans. salutē.
solius ītuitu pietat. Misereт
aī non q̄litūq; ꝫ hys q̄s tior
eius apprehit in qualibet nacōe.
Vñ dr. Timētibz eī: q̄ sctz pnīa
ducta ad fidē ꝫ pnīaz meritū.
Nā q̄ obstinati sī: incredulitat
vicio clauserūt si tamuā pietat.
Theo. Vel p hīc īnūit q̄ timētes mīaz
ascīp̄tur in gnātione ista. ī pnī
scło ꝫ futa. ī scło futuro: in tpr
scło centuplū accipētes. ī illo vo
Rāb. milto maiora. Humani vo gnis
statū describens. q̄ superbi q̄ hui
les meant: ondit d. fecit potētiā
ī brachio suo. ī ipō dei filio. Sic
.n. tuū brachiū ꝫ quo oparis: sic
brachiū dei dīm est eī vbū p q̄d
Aug. opatus ē mūdū. Timētibz aī se
fecit potentiā in brachio suo: q̄a
licet infimus ad dīm accesseris:
si timueris eū pmissā veritatem
Theo. assequēris. In bchio suo sctz aus filio
incarnato potentiā fecit: q̄ natā
deducta ē virgine gnēte ꝫ deo hūa
Greg. nato. Vl dr fecit p sacrā potentiā:
nō ut dudū p moysen et egyptios
vl p angelū puta qui mīa milia
rebellū pstrauit assīoz: ner q̄s
alio mediante. sctz in ipō brachio tu
phū docuit. intelligibiles hostes
superando vīq; se. Dissipsit sr. me. cor
sui. sctz q̄libet mente elatā non
patiente eius aductu. q̄ etiam
apuit ꝫ vicios as ondit superbas co
Aug. gitationes eoz. Magis aī ipe deo

nū hostilia caterua intelligēda
sūt hic. Hos. n. semetes in tu
dissipauit aducēs dīs ꝫ ipe
ditos ab eis obdiētie sue restī
tuit. Et ec hoc de iudeis intelli Theo.
gi: q̄s in oēm dispsit regiōes sic
mīc dispsi sī. Qui aī dixit fecit Aug.
pōz in brachio suo ꝫ q̄s pmi
serat ꝫ mīa eis a pgere ī pgres
sus vsiqꝫ singula stimulati
ē anectendū: q̄ sctz p omes scli
gnationes ꝫ pue superbi ꝫ hui
les exaltat pia mistaq; dine po
tētie dispēsatiōe non cessat. Vñ
dr. Deposuit potētes de sede ꝫ Aug.
exl. humiles. Magna sapiebant
deones ꝫ pbis gentiliū superētes
philosophi scribe: hos tū deposuit:
exercitq; humiliantes se sb potēti
manu dei. dans illi vtute calcā
di spentes ꝫ scorpiones omnēq;
ptātē inimici. Tirani ꝫ q̄z inde
ptātē superbi: sī pstrauit hos in
credulitas. Ir gentibz aī ignobiles ꝫ humiles p fidē ad apiēt
ascendere. Deitatis. n. tbunal Greg.
nr intellēt ēt agnoscit: sctz mīa
vtutes post trīsgressionē incu
buerūt pcordys pthoplasti tpz
ī ipō solio. Ob hoc g venit dīs:
spūs immūdos eicit a sedibz voluta
tū ꝫ pstratos a demonijs exal
tauit eoz ascīas pgans. ꝫ eoz Aug.
mentē statuēs ppriā sedem. Tra. gn̄.
vō humana psumptas pcipue in
hoīnibz potentatuū ꝫ in abūdā
cia diuiciaz ꝫ sisse vidē: post

dilectionē potentiū ⁊ exaltationē
hūiliū: de diuitū ērumnatiōe
⁊ pauperū repletiōe mētionē fa
at d. Esur. ipletos bo: ⁊ dites di
mittes. Disponit ꝙdē nos pīs
ȳbīs eaā quo ad sensibilia edo
cens rez mūdanaz inēstitudi
nē. Caduca siqdē sūt hꝰ: sicut
vnda q̄ ab īpetu ventoz hinc
inde diffūdit. Intellectuali āt
sumēdo eloquebat gen⁹ hūanū
ceptis iudeis: hoc nāq; dita
uerāt legis traditio ⁊ sōz dogꝫ
mata ꝓpriaz. Qa vo nō huī
lit̄ hesērūt ȳbo hūanato dissi
sūt ītimes nūl defentes nō fidē
nō scīam ⁊ spe bonoz ꝓpriā sꝫ
⁊ a tirānā ihlm ⁊ a vita sūtā
exclusi. Quos vo de gentibz fa
mes ⁊ sitis attriuerat: cū hesissēt
dnō repleti sūt spitalibz bonis
Q. eaā etna toto studio q̄ esu
rientes desiderant. satiabunt cū
xp̄o apparuerit in gla: ꝙ qui t̄
renus gaudent in fine tocius
būtudinis ītimes dittentur.
Post ꝙalē itaq; diue pietatis
⁊ iustitie dnēoracōez: ad singu
laz nouē icarnatiōis dispesa
tionē ꝙnit ȳba d. Susceꝑ isrl
puez suū q̄ medicē egz. visibi
lis nr̄ hoīes stūs: ut facēt isrl
videntē deū puez suū obedi
entē sz ⁊ hūlē. Nā q̄ tenuit
hūliari: nō p̄t saluari. Isrl
aī dr non materialē quem
sola nobilitabat appellatio:
sz spitalem q̄ no⁹ fidei retinet

hīis oculos tendētes ad dīm vi
dendū p fidē. Qr etiā ad isrl car
nalē ꝛpm adaptari: cū ex eo ī
niti arrideāt. Ipm aī sciat re
cordat⁹ nūe sue. Ipm n ipleuit
qd abrahā ꝓmisit dicēs. qm ī
sēē tuo bīdicent omes gentes
huiusq; ꝓmissionis dei grām re
cordat⁹ dicebat. Sic locut⁹ ⁊ ad p.n.
ad ab. prem nr̄ ⁊ sēi ei⁹ in scla.
Nā ⁊ abrahe dictū: Statuā
pactū meū int me ⁊ te ⁊ int
semē tuū post te ī gnāciōibz suis
fedē spūāle: ut sim dūs tu⁹ ⁊ sēi⁹ Beda.
tuus post te. Semē aī dicit nō tā
carne ꝓgenit⁹ q̄ fidei ei⁹ vestigia
sect⁹: quibz aduent⁹ saluatōis
in scla ꝓmiss⁹ ē. qz ipsa ꝓmissio Glo.
hēditatis nūllo fine claudet. et
usq; in finē scli credētes nō deerūt
⁊ būtudinis glia aīt ꝓphemus.
Sc aī. Mansit aī maria cū il
la q̄ mensibz tribz. Tamdiu Ambr.
mansit maria: q̄diu elyzabet
ꝓcrēdi tpe ipleret. In sexto enī Hier.
mense exceptionis ꝓcursoris vult
angel⁹ ad mariā: q̄ mansit ad
elyzabet mensibz tribz ⁊ sic ex
mensis ipleret. Non aī sola Ambr.
faīliaritas ē causa q̄ tūdiu mā
sit: sz ex tanti nati ꝓfectio. Nā si
ꝓmo ingressu tanti ꝓfect⁹ extitit
ut ad salutiferam matre exultaret
infans ī utero ⁊ repleret spūsco
mr̄ infantis: q̄ntū putamus
usu tanti tpis sce marie addi
disse ꝓficiam. Bene g̃ inducat⁹
⁊ exhibuisse officiū ⁊ mysteriū

Basil.
Beda.
Hier.

Beda

Theo.

Greg

Greg

Greg

Beda

nūm custodisse Maria. n. casta q̄
spitalis vbi desidenū scipit: nec
ē ut alta celestis gratus iuga sb
cat. z qi tū mensiū ibi demora
ta. q̄usq; fidei spei z charitat' luce
radicē pseuerare nō desistat. Tūc
vo elyzabet pitura erat: vgo recess
sit. vñ sc. Et reūsa ē in domū suā
scz gpt' mltitudinē q̄ ad ptū co
gregari debat. Inconueniens aūt
erat: in talibz vginē ee pītem
plos. n. z vginibz edere quotīes
pregnans parit. Vt aūt gratiā ap
plicuit dominū alio q̄dem nllatenꝰ
abuit: ibi vo manebat. ulterius
donec adesset ptus horā egrediat.
ibiq; ioseph dubitās ab āgelo e
docet ipsā a spū scō sscepisse: q̄
cū deo pīe z filio vi' z vgt i scla A.

Anno Galbo Anor tpꝰ
q̄ntodecimo S. Luce.
ipeꝝ tyberij cesaris. pauāte ponio
pylato iudeā: tetracha aūt galylee he
rode: philippo aūt frē eius tetrarcha
ituree z traconitid regionis: z ly
sania abilene tetrarcha. sb pncipib;
sacdotū āna z caiphā. fm z vbū
dñi sc' iohem zacharie filiū in de
serto. Et rc. Lectio Eusdem

Redeptoris pauso. q̄ tpe
vbū pdicationis acepit
medrato reipublice pncipe z iu
dee regibz designatē cū dr: āno xv
ipij tyberij cesaris. Nā n. illū pre
dicare verebat q̄ ex iudea quosdā
z miltos ex cēlebz redepturꝰ erat:
p regē gentiū z pncipes iudeoz
predicationis eiꝰ typa designant.
Nā aūt gentilium collegia erat:
i romana repblica vnꝰ pfuisse
describ cū dr. ipeꝝ tyberij cesaris
Mortuo. n. augusto monarcha.
a q̄ romani pncipes nomē au
gusti adepti sūt: tyberij post illū
ad iura monarchie succedens
q̄tusdecimū ānū suscepti pā
cipatꝰ agebat. Et in gphico q̄dē
simone solis iudeis pdicato solū
iudeoz regnū describit: visio
nis ysaie in diebz ozie ioathā
achaz regū iuda. at i euāgelio
q̄d erat pdicandū vniuso mū
do. dominū describ tyberij ce
saris q̄tocaus orb dns videbat.
Nec si solū hij q̄ sūt de gētib;
erant saluādi: satis erat solij
tyberij facē mentionē. Ex q̄a
optebat z iudeos crede: ob hoc
etiā iudeoz regna seu tetrar
chie describit. cui sbdit. Anno
te ponio pylato iudeā: tetrar
cha aūt galylee herode philippo
aūt frē eius tetrarcha ituree z
traconitidis regionis: z lysa
nia abilene tetrarcha. Nā
n. iudea erat pculpa pfidie
dispgenda. i iudee regno p ptes
z ptem primū pncipabant:
sedm illd. Omne regnū in seipz
diuisū: desolabit. Pylatꝰ q̄de
xij āno tyberij cesaris i iudeā
missꝰ pturationē gentis sus
cepit: atq; ibi p x. annuos
ānos usq; ad pz pene finē ty
berij pduraut. Herodes aūt z
philippꝰ z lysanias filij sūt he

rodis illi⁹ sub q̄ dn̄s nat⁹ est:
unū quos q ipe herodes archela⁹
fr̄ eor x ānis regnauit. q a iu
deis apd augustū crimnatus
apd vienā exilio perijt. Regnū
aūt iudee q̄ min⁹ validū fuit:
idē augustꝰ p tetrarchias diui
dere curauit. Et q: iohes illū
pdicauit q̄ simul rex z sacdos
eristet: lucas euāgelista pdica
tionis ei⁹ tpa nō solū p regnū
sz et̄ p sacdotiū designauit ait
subdit. Sub pncipib⁹ sacdotū
ānā z caypha. Ambo q̄dē mā
pientie pdicatōe iohis. i. ānas z
cayphas pncipes fuē sacdotū.
Ez ānas illū ānū. cayphas vo
cū q̄ cruce dn̄s ascendit ānū
strabat: tribz alijs i medio pon
tificatu pfunctis. Vez hꝯ max
ime q̄ ad dn̄i passionē ptinet:
ab euāgelista omēorant. Lega
libz nāq tūc preceptis vi z ābia
one cessantibz nulli pōtificatꝰ
honor vite vl gn̄is merito red
debat: sz rōna ptāte sūma sac
doq pstabat. Iosephꝰ n. refert
q tyberi⁹ grātꝰ ānā a sacdocio
detrubato: ysmahelē pontificē
assignauit filiū baphi. Ez erā
hūc nō mūlto post abijciens: ele
azaz ananie pōtific filiū sbzo
gauit. Post ānū vero z hūc ar
cet officio: z symoni cuidā caphi
filio pontificatꝰ tradidit mūsūū
Quo nō āplius ipe q̄ vni⁹ ānī
spacio pfunctꝰ: iosephū cui et
nomē cayphas fuit accepit suc
cessorē. Q hoc omīe tpe q̄ dn̄s nr
venisse describitur tota q̄ueuy
spacia coartat. Congregatuy autē Ambs.
erām dei filiꝰ: añ opat⁹ in simulo.
Et iō bñ dr fm z vbū dñi super
iohem zacharie filiū: ut demū
ret q: erāt nō ab hoīe cepit sz a vbo.
Bene aūt lucas xpēdio usus est:
ut iohem ypham declarare dicēs.
fm est sup ei vbū dei. alia non
addēs. Nullū n. eget iudicio siu
q̄ vbo dei abūdat. Vnū itaq dicēs:
omīa declarauit. At vo mathis
z mcus vestitu z cinctu z cibo pphe
tā declarare voluerūt. Verbū aūt Chrys.
dei huc mandatū et dr: q: nō a se
venit zacharie filiꝰ sz deo ipm mo
uēte. Q totū aūt tpe ptitū usq ad Theo.
siu ostensionē occultꝰ fuit z desto
Et hoc ē qd sbdit in deserto: ut
nulla suspicio in astrue hoibus
ep grā affinitatis ad xpm vl ad
sacionis a teneris ānis talia de
ipso testaret. Dñi ipe testificans
dicebat. Ego nescieba illā. Simil Ephrem.
et̄ qui i spū z vtute helye hārvitā
igressꝰ z amotus a cōsacie hūa
na cōuisibiliū speculatione vacans
ne hmōi fallacias fallacias q̄
p sensꝰ singerūt. assuetꝰ q̄dā ofu
sione ac errore inferret q⁹ boni
viri discretionē et iō ad tanta
dinaz grāz elevatꝰ z apicem
ut plusq̄ pphes si grā infudēt
q: mūdꝰ z caps cuiuslibz natal'
passionis desiderū suū a pna
pro usq ad finē dimis aspectibz
obtulit. Desertū er̄ est ipa erāt Ambr.

qz plures filii dest'r. magr q̄ ei⁹
q̄ hz viz. frem z q' vbū dñi frem ut
q̄ erat añ dſta: frem nob tenā
q̄nauit. frem aūt vbū. vor secutā
z. Verbū. n. pri⁹ intz opat: seq̄tur
vocis officiū. Vñ sē. Et venit i
omnē regionē iordanis. Iorda
nis idē est q̄ diridens. Descendit
. n. de fluuio: aq̄ salubres. Nec aūt
loca decebat ambulare baptisā
ñ iordanē cōuadiacētia: ut si q̄
penitē stigent ptinūs occurret flu
entis hūilitas ad recipiendum
pnīe baptismū. Ebdit. n. p̄dica
nis baptismū pnīe. i remissiōē
petroz. Dctis legentibz liquet:
qz ioh̄es baptismū pnīe nō so
lū p̄dicauit verūm etiā q̄busdā
dedit: ñ baptismū suū. in rem
sionē petroz dare nō potuit. Cū
. n. nondū oblata esset hostia. nec
dñdus spūs: q̄ erat fieda
remissio: Quid ē ergo q̄ lucas
dicit. remissionē petroz. Erat
siquidē indei ignari: nec culpas
priaz p̄tendebant. Ñm q̄ hī erat
cā malorz: ut peccā agnoscent
ad redēptorē q̄rendū. venit ioh̄es
hortans illos pniaz agē: ut p
pniaz effectū meliores atz ītriti
ad sequēdā venā satagant.
Ipse ergo cū dixisset. q̄ venit pre
dicans baptismū pnīe. addidit
. remissionē petroz. Ñ dicēt. Id
circo suadebat ill' penitē: ut sb
seq̄tem venā facilius ipetrarēt
ardentes in xp̄m. Nā ni pnīa
ducent. neq̄q̄ exposcent gra
m baptisma illd nulla aliam
hz causam: nisi q̄ p̄paratiuū erat ad
fidē xp̄i. Vel ioh̄es dicēs p̄dicās bap
tismū pnīe in remissionē petroz.
q̄m baptisma q̄d peccā solueret q
dare nō poterat p̄dicabat: ut
sic incarnatū vbū pnīs p̄currē
ret vbo p̄dicationis. ita ad bap
tismū pnīe q̄ peccā soluūt p̄cur
reret suo baptismate q̄ peccā solui
nō pnīt. Et ideo plerūq̄ sco ioh̄i
typū legis ap̄onunt: eo q̄ lex peccā
denūciare potuit: donare non
potuit. Et ut aliqñ de baptis
matu dīna disseram: baptiz
auit moyses ī aq̄ nubis et
mari: sed aūt figuraliter agebat. bap
tizauit q̄ ioh̄es nō utriq̄ ritu
uideor. non. n. solū in aq̄ sed ē
in remissionē. nō tri⁹ oīno spūalit
nez. n. addit in spū baptizat
ihs ī spū: z hic ē pfīo. Ipse q̄
q̄tū baptisma qd' fit p miriū
z sanctuariū. quo ecc̄a xp̄o est
baptizata. qd' certis ē viabilius
nimus. catenus q̄tenus iterat. sta
q̄ nō fedat. Est z q̄tū ex la
cr̄amis laboriosius tri. iuxta
qd' qdā singul' noctibz suū ri
gant cubile z stratū in lacrimis.
Sē. Hic septū z in libro ysaie
ppe. Vor clamātis in deserto.
Bene vor dicit ioh̄es vbi pnūcij
q̄ vor p̄cedit infelicior. vbi seq̄t
qd' p̄cellit. q̄ delicte ac destitute
mūde. solacia redēptionis āmitti
at Quid aūt clamaret: aptē

cū dr. Parate viā dñi: rectas fa
cite semitas eī. Omīs n. q̄ fidē
rām z bona opa pduat: q̄d
aliud q̄z veniens dño ad corda
audientiū viā parat: Et trāb
do semitas facit: dū mūdas i
aīo cogitationes p sm̄onē bo
ne pdicationis formar. Vel in
corde nō via pparanda ē dño.
Magnū n. ē cor hois z spaciosū:
si tñ fuerit mūdū: nez i corpis
q̄situte ḡ in vbrie sensiuū mg
nitudinē eius itelligē: q̄ tanta
sciam capiat virtutis. Preparā
q̄ in tuo corde viā dño p ausa
tionē bonā z egregijs vl pfectis
opib; dige semitā vite: ut in
te sm̄o dei absq̄ offensa pabu
let. Et q̄ semita ista via quā
predecessores calcauerūt z qui po
res hoīes cōsuperūt: cā itemto
digē iubet sm̄o ill' q̄ a predecū
zelo necesserūt. Clamare aute
pate viā dño nō rex erat: sz p
cursoris officiū. Et iō cui voca
uerat vocē: ait vbi erat pcursor.
Sz q̄i q̄s rīdet z dicet: qualit
via ppabim⁹ dño. vl q̄liter se
mitas eius rectas faciem⁹? cū
plura sint impedimēta honestā
vitā volentib; ducē. Ad hī ppha
ta sm̄o rīdet. Sūt n. vie q̄dā
z semite neq̄q̄z ad eundū abiles:
adeo ut alicubi ad tumulos
z rupta tollant⁹ alicubi declīes
sint. Et ad hoc removendū
dr. Omnis vall' implebit⁹ z oīs
mons z coll' humiliabitur.

Quedā ē vias ineq̄liter dispo
site sūt. z dū nūc sursū erigut
nūc vḡunt deorsū valde sūt
ad eundū difficiles. z quātū
ad hoc subdit. Et erūt prauia
i directa z aspa in vias pla
nas. Hoc aī intelligē actū ē
p nī saluatoris potentiā. Ñ
dū n. euāgelice diuisionis z vi
te iter erat ad eundū difficile:
et eo q̄ z mentes singulorū
mūdane voluptates oppsserāt.
Vt aī dō frūs homo petīt dā
nauit i carne: explanata sūt
oīa z reddita sūt ad eundū fa
cilia. vt n' coll' n' vall' pfice vole
tib; obuiet. Ñ n. venit ihūs
z spm̄ suū misit: oīs vall' reple
ta z opib; bonis z fructib; spūsci..
Quos si habueris: nō solū vall'
ē desistes: sz ē mons dei ē inac
pies. Vel q̄etam in vtutib; diuer
sacōr; significat p q̄alles: sz
illū ps. Valles abūdabūt frū.
Elatos aī z superbos notē mons
denūciat: quos xp̄s humiliauit.
Colles aī desperatos appellat:
nō solū ob superbiā mētis sue: sz
xp̄i desperationis sterilitate. Coll'
n. nullos fructus pduxit. Vl itelli
gas q̄m mōtes z colles q̄ sunt
adiutorie ptātes p reductū xp̄i
pstrati sūt. Hic aī colles respū
montiū magnitudine differt
i aliis sūt idē. sic z adiute ptātes
ppositō quidē oēs sūt. i manu
tate tñ offensionū secernūtur.

Vel vall' ꝓpleta extet mōs at
& coll' humiliat' deuestat? qz in
fide xpi & gentilitas plenitudiez
gē acrepit: & iudea p honorē
pfidie hoc vnde timebat pdidit.
Humiles n. acrepit: qd a se corda
superbientiū repellit. Vel g̃ dē
clarat legis difficultatē. in fidei
facilitatem ꝺ̃ſam. Ac si dicat.
Non ultenus sudores & dolores
meruēt: ſ̄ gra & remissio pcōz
facilē viā parauit ad salutem.
Vel iubet valles ꝓplen. denia ver
colles & mōtes: volens ostendē
qn̄ ob desm̄ vtutis ordo sit ra
nus. n̄ discerpet ob egressū. Pra
ua ait dirā fiunt: aī malos cor
da p iustiā deducta ad iustae
regulam dignū. Aspera ait in
vias planas imutant: aī imi
tes aīz macīe mētes p infusiōez
supne gē ad lenitatē mansue
tudinis redūt. Dem hoc sub
uenit causam ꝺ̃. Et videbit oīs
caro salutare dei: ondens qm
usq; ad fines mūdi diffundet' cuā
ctelū vtus & agnitio: aīz ex more
ferino & obstinata voluntate ad
māsuetudiez & lenitatē humanā
gen ꝺ̃ens. Non ait solū iudei
& pselyti: imo tota humana natū
salutare dei videbit. i. pris. qui
filiū misit ut nrm saluatorē
Caro ait ad pris acepit p toto
hoie. Vel aliter oīs caro. i. oīs hō
salutare dei videz xpm i hac vi
ta vide nō potuit. Ꝓheta ergo

Ioaulū ad extremū iudeaꝫ die
tendit: qn̄ hūc omes & electi
& reꝓbi videbūt. q̃ ē bñdictus
in scla Amē. Dñ Quarta.
Nil. t. Sedm Iohānē.
Miserūt iudei ab iherosolimis
sacdotes & leuitas ad iohānē
ut i rogarēt eū. Tu qs es. Et cē.
Secundū Lucā Euāgl
legit hoc testionū a
iohāne baptista de xpō platū
ī capīte pmo illic. hic ē de q̃ dix
q̃ post me venit aī me ftus est:
& desinēte ibi. xpē enarrauit.
Vel aliter. Postq̃ superi⁹ dixit
euāgelista q̃ iohes testabat
de xpo aī me ftus &c. nūc sbūi
git qn̄ pmissū testiom reddidit
xpō iohānes. Vñ dr. Et hoc est
testionū iohis. qn̄ miserūt iu
dei ab ihlimis sacdotes & leui
tas ad iohem. Iudei q̃dem ab
ihlimis ut ignati erstētes bap
tiste. de stirpe sacdotali erstētes
sacdotes & leuitas destinant
scisciturōs qs ēt iohes: eos
scz q̃ reputati sūt scdm electōem
ab aliis diffre: & ab electo ihli
mioꝫ loco. Iohem itaq; quit cū
tanta veneratione: erga xpm
aūt nil legit sīm huiusmodi a
iudeis. Scz q̃d erga iohem iudei
ſ̄ iohes erga xpm ꝓsequunt: per
ꝓrios discipulos interrogans. tu
es q̃ venturꝰ es an aliū exp̃ctam?
Hic ait fide dignū estimauerūt
& iohem ut ei de seipso dicti

credẽt. Vñ dr Vt interrogarẽt eũ.
Aug. Tu qs es? Non aũt mittebãt nisi
mouẽt excellẽcia auctoritat
Origs. qz ausꝰ ẽ baptizare. Johes aũt
ut vidz discernebat ex qstione
sacdotũ z leuitaz dubitatiõez
ne forte xpꝰ ẽet baptizãs: ap
cuius tñ illꝰ pfiten cauebant
ne temeraty putarent. Et ppt
merito ut opinio eoz fallax de
co pmitꝰ abolet̃. ac sbinde
veritas ꝓpalaret. ep nõ sit xpꝰ
aũ oĩa manifestat. Vñ sequit
Et ofessꝰ ẽ z nõ negauit: z ofessꝰ
ẽ qz non sũ ego xpꝰ. Hic etiã
ordinẽ qz tpꝰ aduentꝰ xpi ꝓphe
ticatubat ꝗdãmodo iã presens
existens: euangelijs ex sacris scp
turis illi tpꝰ speratũ colligen
tibz. Vt qd theodas nõ modi
cã multitudinẽ qi xpꝰ congrega
z post illũ iudas galileus in
diebz pfessionis. Cũ ergo fer
uentius xpi expectaret aduentꝰ
iudeꝝ tñ sinittit ad iohem p
hoc qd ẽ tu qs es. cõpere volẽtes
si ipe se xpm fatẽt. Non aũt
ex eo qz dicat. nõ sũ ego xpus
negauit: ex hoc n. ipse ofessꝰ
Origs ẽ veritatẽ. Negauit plane
qd nõ erat. ꝙ nõ negauit qd
erat? ut vitatẽ loquẽs eius
mẽbz fieret: cui sibi nomẽ
falsauit nõ usurpauit. Vel alit
Aug Passi erãt iudei ẽndã tpiana
passionẽ ad iohem. Indigꝰ
n. estimabant subiici eũ xpo
ꝓpt multa q iohes claritatẽ de
monstrabãt: eꝝ ꝓmũ erat gen
illustre. principis n. sacdotis filꝰ
erat: denꝰ dura educatio z hũa
naz despectio. In xpo aũt ordinẽ
videbãt ꝛtem humile: qd a ex
ybrabant dicẽtes. nõne hic est
fabri filꝰ: denꝰ dicta z abusacio
eoꝝ. z vestimenta nil plꝰ miltis
hñcia. Cũ g iohes ordinue ad
xpm mittebat. volẽtes magis
iohem hẽ mgrm: mittit ad
eũ. ꝙ blandicias eũ allicẽ ad
ostendẽdũ se xpm cẽ. Non g qsdã
ꝺtemptibiles mittit: ut ad xpm.
mistros z herodianos: ꝙ sacdotes
z leuitas: et nõ ẽscauit: ꝙ eos qui
erãt ex humilimis hoc ẽ honorabili
oꝛes. Et ad hꝰ mittit ut interoga
rẽt. tu qs es. nõ qi ignorãtes: sed
volẽtes eũ inducẽ ad hꝰ qd dix.
Vñ iohes ad mentẽ: z nõ ad int
rogacoem eoꝝ rndit. Et ofessꝰ est
z nõ negauit: z ofessꝰ ꝙ qz nõ sũ
ego xpꝰ. Vide sapiaz euangeliste.
Tertio qi ẽ dicit? z vtutẽ bap
tiste indicans: z malicia z amẽ
cia iudeoꝝ. Deuoti n. famuli ẽ
nõ solũ non rapẽ gliam dñi: ꝙ
oblatã a multis respuẽ. Turbe n.
ex ignoracia ad hanc venerũt
suspicionẽ ut iohem xpm estima
rent: hꝰ vo a maligna mente
ex q interogabant. eũ estimãtes
ꝓ blandicias attrahẽ ad hꝰ qd
volebant. Nisi n. excogitassent
hoc: rndeta nõ sũ ego xpꝰ. dixꝰ

sent. Non ꝯ suspicata sunt: nō ꝯ
venient⁹ interrogatum. Sz capti et
manifesti effecti: ad aliud exitū
iuit. Vñ se. Et interrogauerūt eū.
Luc. Dic g. Helyas es tu. Nouerūt n.
ex pressura cēt helyas xp̄z. Nō ei
alicui ignotū erat nomē xp̄i apd
iudeos: ꝯ nō putabant illū esse
xp̄m: nec tñ putauerūt oīd xp̄m
non ē venturū. z cū sperent fut⁹
offenderūt in p̄nte. Sequit. Et dix
nō sū. Ex his vbis ostēdo nob vtil
de ipleta gr̄ia. Iho quippe in loco
inquisitus a discipul' dñs de hely
aduētu mōdit. Si vultis scire io
hānes ipe est helyas. Requisit⁹ aut
iohes dicit. nō sū helyas. Quo g
plia veritatis ē. si causē veritatis
simonibz reos nō z. Dicet aūt ali
quis q se ignorabat iohes ee helyā
z hoc nimiū utent⁹ q assistit ue
rite incorp̄acois rōi. tñ alia de
nuo induit corpora. Querūt n.
iudei q leuitas ac sacdotes an
cēt helyas. cū utrūq corpis assūp
tionis ornamentū veraꝯ arbitrāt
qđ paternū genis n' alienū ab ar
chanor⁹ suor⁹ sortitia. Ob hoc itaq
dicat iohes helyas non sū: nam
nesciat p̄mensā vitā p̄pria. Qualr
aūt vid⁹ rōnabile si tñ plia spū
illuīatus ē z de deo z vnigenito
tāta narrauit: ignorasse de se
ipso an unq̄ eius alia fuerit in
helya. Sz si obtulit veritas ipsa
requirat. hoc qđē qđ mīt⁹ utriū

sonuit. quō utriuꝯ nō sit inue
nit. Ad zachariā nāq̄ de iohe
angel⁹ dixit. Ipse p̄cedet ante illū
in spū z vtute helie: qz sz sic
helyas sedm dñi aduentū pre
uenuet. ita iohes p̄uenit p̄mū.
Sic ille p̄cursor venturi⁹ iudicis:
ita iste p̄cursor seruatoris z redēptoris.
Iohes ig in spū helyas erat: i
psona helyas non erat. Cd aūt
dñs fatet de spū. hoc iohēs de
negat de psona: qz z uterq sic
erat ut discipul' dñs spūale
de iohe sententiā dicat: z iohes
turb carnalibz nō de suo spū
sz de corpe mōdet. Rōdit g leuit⁹ Origē
z sacdotibz nō sū: dilectāc ppo
situ qstionis eor. Non n. sapi
ebat p̄missa examinatio si
idē spūs cēt in utroq. Sz si q
iohes cēt ipe helyas q assūpt⁹
ē nūc appens sedm qđ a iudeis
exp̄abatur absq nūtare: p̄mo
cū arbitrans resūpcōez corpis
dicet q in deserto ē filiū zacha
rie sacdotis in senio natū
sic dem humanā exp̄atione igno
rari a sacdotibz z leuit⁹: ipm
natū fuisse manē luce testāte
q ferus z timor ē oībz hītatib⁹
circa eos. Sz forsā qm̄ qz sine
helyā expectabāt an xp̄m: qm
tropice salutari uidēt. an
ēb tu q p̄nūciaꝯ xp̄m uenturꝯ
Et caute rndit nō sū. Sz z nil

mirabile: sic in saluatore plibz
scientibz et maria nitate aug:
q̄da fallebant putātes eū vl
iohem baptistā vl helyā aut
alīq̄ pphaz: sic et i iohe q̄sdā
ortus eius ex zacharia nō late
bat. et quidā dubitabat si forsa
q̄ expectabat hely as appuit in
iohe. Cum vero eū plures in
isr̄l essent fuerit pphe. vnus de q̄
moyses pphauerat pserti expec
bat iuxta illd. pphām vob⁹ sus
citabit dñs de frib⁹ vr̄is sic me illi
parebitis: tm̄ sitisatant non si
foret pphā simpli. ꝫ q̄ cū articlo
in greco ponit. Vn̄ sequit. Pha
es tu. Q singlos n. pphas noueat
plus israel nemine cor̄ fore thū.
qui moyses pphauerat: q̄ si eum
moyses medius staret inter deū et
hoiem et accepto testamēto tra
ret discipul. Hoc aūt illi nomē nō
xpō attribuētib⁹ ꝫ arbitrantib⁹
alium a xpō ipm fore: iohes scit
qm et xpc ille pphā est. Vn̄ seqū
Et indit non. Vel q̄ iohes ma
ior erat q̄ pphā: q̄ pphe longe
pnūciauer̄. iohes pnūte demū
bat. Sequit. Dixerūt g̃ ei. Dñe es
ut rn̄sū dem⁹ his q̄ miserūt nos:
Q̄ dicis de tepō. Vides hic
vehemens insistētis et instigā
tes. et hui⁹ aūt cū mansuetudine
eas q̄ non erant ve suspiciones
destruentē et ea q̄ vera ponē
tem. Vn̄ se. Aut Ego vox clāntis
in deserto. Ysaias illd dicit. Iohe
pphia ista ꝓpleta e. Satis aūt q̄ unigenit⁹
unigenit⁹ filius verbū prius vocat.
Et ipā aūt nrā locutione ingressum
q̄ prius vox sonat ut verbū possit
audiri. Johes ergo vocē se asseru
it esse q̄ verbū p̄cedit: et p eius mūste
riū prius verbū ab hoīb⁹ auditur.
Inelegant aūt heracleon de iohe Origē
et pphis residans aut q̄m verbū q̄d
saluator e vox aūt ꝓ iohem intellig.
Solus n. sonus e omnis gradus
pphicus. Cui dicendū q̄ si non
significatiua voce dedit tuba:
nemo se accingeret ad plium. Si q̄
nil aliud q̄ sonus e vox pphica:
quid tū simittit nos ad illā sal
uator. scrutamū ingens sceptas.
Dicat aūt iohes se esse voce nō cla
mantē in deserto. si clamatis: erg
sic q̄ sabbat et clābat. si qs sitit ve
niat ad me et bibat. Clamat n.
ut distātes auditu capiat: et
graue hūtes auditū sentiant
imensitatē eor̄ q̄ dicunt. Vel. Theo.
q̄ veritate manifeste annūciat.
Omēs n. q̄ in lege erāt obscure
loq̄bant. Vel in deserto iohes cla Eusl.
mat: q̄ q̄ delicte ac destitute
iudee solaciū receptois annūci
at. Opus aūt vocis in deserto cla Origl
mātis e: ut aīa deo destituta
ad rectam faciendā viā dñi re
uocet. nequaq̄ prauitate sper
tini gressi psequendo sedm ete
placitem q̄dem sblimatā in ve
ritate absq̄ pmixtione mēdā
cij: et sedm actione post aguā

Aug⁹ Et indit non.
Crisost Q̄ dicis de tepō.
Aug⁹ Aut Ego vox clāntis

ſpeculacōem luatū op/ſ trſente
vñ ſc̄. Dirigite viā dñi: ſic dixit
vſaias ꝓpheta. Via dñi ad cor dan
qđ: cū ad ꝑceptū vita ꝓpatur: frā
veronīſione verſ⁹ ſacdotes t leui
tas: denuo miſſū z a phiſeis. Vñ
dr. Et q̄ miſſi fuerant: erant ex
phariſeis. Quātū n. ex rpō ſmone
nectarari attingit: dico tanū ſ ee
teſtōnū. Vide tn quō iuxta ſac
dotale t leuticā ꝑſonā z cū man
ſuetudine platū illd. tu quis es.
Nichil n. arrogans vl ꝑtenuū i
eor q̄ſtione attinet: ſi recta decēna
veros dei nr̄os. Dr phiſei ſcdm
ſuū nomē diuiſi: t ꝓportunū ex
diſcordia: vtumelioſas voces ꝓten
dūt baptiſte. Vñ ſc̄. Et dixerūt ei.
Qđ ergo baptiſas. ſi tu nō es xp̄s
nec helyas neq; ꝓpha? Non q̄ſi
ſcire volentes: ſ⁹ phibē eū a bap
tiſmo. Deū vero neſcio q̄ pacto
ꝓnu ad baptiſmū iuerūt ad iohēm.
Huiꝰ aūt ſolucio ē: q̄ phiſei non
credētes accreduū ad baptiſma: ſ⁹
er ꝓpter ſi eū tumēnt ꝓlim. Vel
rpī idem ſacdotes t leuite er pha
riſeis erant: t q̄ blandicijs eū
non valuerūt ſupplātare: accuſan
onē ei imittē tēptabāt: cogētes
eū dicē qđ nō erat. Vñ ſc̄. Et itiro
gauerūt eū z dixerūt ei. Qđ q̄ bap
tizas ſi tu nō es xp̄s nec helyas
nec ꝓpha? Quaſi audacie vide
batur ee baptizare ſi xp̄s nō ēt
nec ꝓcurſor illi⁹ nec preco t ꝓpha.
Dr ſcūs qſq; erā eū ꝓfūda mēte
reſpiuit: a bonitate ſue ſtudio nō
nō mutat. Vñ iohēs q̄ ad vba
iudie. ꝑdicamēta rūdit vite.
Vñ ſc̄. rūdit eis dicēs. Ego bap
tizo in aq̄. Ad illd. n. qđ ergo bap
tizas qđ aliud aſſire debat t
ni ꝓpriū baptiſma carnale p
tendē? Iohēs n. nō ſpū ſed aq̄
baptizat: q̄ peccā ſoluē nō ha
lebat. Baptizatoꝝ corpa ꝑ aq̄
lauat: ſ⁹ tn aīas ꝑ veniam nō
lauat. Cur q̄ baptizat: q̄ peccā
ꝑ baptiſmū non relaxat: ni ut
ꝑcurſionis ſue ordinē ſeruāt
ſc⁹ q̄ naſcatur z naſcendo ꝓuene
rat baptizatuꝝ q̄ dñm bapti
zando ꝓuenuret. Et q̄ ꝑdicādo
ſcūs ē precurſor xp̄i: baptizando
ee ꝑcurſor eius fiet imitatōe
ſacrameti t q̄ me⁹ ſ⁹ myſteriū
redēptionis nr̄e ānūcians:
huū in medio hoīm z ſtetiſſe aſ
ſert t neſciri. Sequitur n. Medi
aūt vr̄m ſtetit quē vos neſcitis:
q̄ ꝑ carnē dñs appens z viſibil
ertitit corpe z ītuſibil maieſta
te. Hoc aūt dixit: q̄n decēs ēat
xp̄m omixtū ee ꝓle ut vnū
multoꝝ ſe ubiq; humilē eſſe
docet. Cū aūt dixit. quē vos neſ
citis. ſciam tñc ignorationem
ctiſſimā dicit: puta q̄s ē t vñ.
Humil⁹ n. nō videbat t ꝓpter
lucēna cecitſa ē. Vel medius
erat phiſeoꝝ dñs. ſ⁹ ignorabāt
eū: q̄ xp̄i ſcpturas ſe ſcire puta
bāt t ingītū ni ill ꝓnūciabat
dñs. medius eoꝝ erat ſc⁹ī cordibꝰ

cor: si nesciebant cū. eo q̄ scr̄pturas nō intelligebant vel alit. Medius ꝑdem erat inēptū mediator dei existens z hominū xp̄i ih̄s. medius phiseos ꝛtulit. volens illos deo iūgere: ſ̄ ipi nesciebāt eū. Vl' alit' hoc edito. Ego baptizo i aq̄ ad illd. q̄ g̃ baptizas: ad scdm si tu nō es xp̄s p̄cō nūi de p̄cedente xp̄i ſb̄stancia ꝓponit q̄ tāta sit ei virtꝰ q̄ inuisibil' sit' sua deitate aī sit p̄ns cuilibet z totū p orbē diffusa. qđ notat ꝙ illo medius vbm stetit. Hic enī p totā orbis machinā effluxit. sic ut q̄ creant p ipm̄ creent. Omia n. p ipm̄ facta sūt. Vñ palā z q̄ i q̄entibz ait ille qđ g̃ baptizas: ipse medius erat. Vl q̄ dr i medio vbm stetit: itelligendū z de nob hoibz. Cū n. simꝰ rōnales. i medio nrm exstit: ꝙ eo q̄ p̄ncipale sz cor i medio tocꝰ corpis ꝑsitū ē. Vt' ergo vbū in medio gerūt nō aūt agnoscūt de illi natiua nr̄ de quo fonte manauit. nec quid ꝑsistit i eis: hꝝ vbū in medio siu obtinētes ignorāt qđ tri ioh̄es agnouit. Vñ egybrando dr ad phiseos. quē vos nesciti: ex ꝙ erpānt es pharisei xp̄i aduentū. nl tam arduū de eo dr plabant: solū hoiem sm̄ exsti mātes eū ee. Dicit aūt stetit: nā stat p̄ inuariabil' erīs z ipmutabil. Stat q̄ vbū eius ad salnandū ꝯtinuo: cuius causa sus apnat. q̄uis medū hom̄ stet i uisibile. Ne vo putet aliqs aliū ee inuisibile ad omes hoies venientem vl' ad vniuſū orbē ab eo q̄ hūanatē ē z in tia ꝙparuit: ſbdit. q̄ post me venit ih̄s est q̄ post me apparituꝰ ē. Non aūt idē denotat h̄ ꝙhor qđ dicit post: z cū ih̄s nos post se inuitat. Illic n. seq̄ post xp̄m p̄cipit nob. ut eius idagando vestigia pueniam ad patrē. hic aūt ut pateat qđ sequatur ꝙ ioh̄s dogmatibz. Venit ei ut acti edāt ꝙ eum. ꝓparati ad ꝙfitm vbū per minora. Dicat ergo. Ipse est q̄ p me venit. Ac si dicet. Ne existi metis totū in meo assiste baptismate. Si n. meū baptisma ꝙfitm cet: alius nō veniret post me a liud baptisma daturꝰ. Ex hac ꝓparacio ē illi z trisibit i ymmo ut ūbra z ymago. ſ̄ oꝑtet eū qui veritatē ꝓponet venire post me. Si n. hoc cet ꝙfitm: neq̄ q̄ secūdi loci q̄reret. Et ideo ſbdit. Cuius aī me fact̄s ē. hoc ē honorabilior z clarior. Hic nāq̄ dr. aī me factꝰ z: ac si dicatur. anteposit̄s ē mi. Post me g̃ venit. q̄ postmodū natꝰ. ante me aūt factꝰ z: q̄ m̄ platꝰ. Ne aūt exstīes ꝙpabilē ee excellenciā hat. Incōpabilitatē n. ondere volens ſbiugit. Cui ego nō sū dign' ut soluā corrigiā calciamēti. Q̄ dicet. Intm̄ z aī me ut ego neq̄ ultimus ministroꝝ vocari dign' sū. Calciamentū n. solue: ultimu ministerij ree ē. Vñ z si dignū se diceret

tūs corrigiā calciamēti soluere: multū se humiliasse. Vel aliter. Mos apd̄ veteres fuit ut si q̄s cā q̄ sibi apterē accipe vxorē nollet: ille ei calciamentū soluēt: q̄ ad hanc sponsi iure gp̄inq̄tatis veniret. Sed aīt mr̄ ihēs xp̄c̄ ni sancte erē sponsi arguit. Recte g̃ iohēs se ī dignū esse ad soluendā corrigiā eius calciamēti denūciat: ac si a parte dicat. Redēptoris vestigia nō denudare valeo. q̄ sponsi nomen mi imerit⁹ nō usurpo. Sed tū intelligi valet pt. Ds n. nesciat q̄ calciamēta ex mortuis aīalib⁹ fiant. Incarnat⁹ vo dns veniens q̄ calciat⁹ arguit: q̄m dimittat sua mortalia ne corruptionis assūpsit. Corrigia ergo calciamēti: ē ligatura mr̄sterij. Iohēs g̃ solue corrigiā calciamēti eius nō valet: q̄ incarnationis mr̄sterium nec xp̄c̄ inuestigare sufficit. Ac si patenter dicat. Quid mir̄ si michi ille platus ē. q̄ē post me q̄denatū video: cū natiuitatis eius mystiū nō apprehendo. Quidā vo nō recte dr̄ hoc sic intelligendū. Non sū ego tāti. ut cā mei dūdat a magnalib⁹ ac carnē q̄ calciamētū suscipiat. Et q̄ iohēs cū decenti libtate ea q̄ de xp̄o erāt omnib⁹ p̄dicabat: ppter euāgelista + loci designat dicens. Hec ī bethania trā sunt trāsiordanē ubi erat iohēs baptizans. Nō n. ī domo nec ī angulo xp̄i p̄dicabat: cū iordanē transiens ī media multitudine p̄nūb⁹ oīb⁹ qui ab eo baptizabant. Quidā vo explanāt⁹ certus hūt in bethabara. Bethania n. nō ultra iordanē nec in desto erat: sed ppe ihēm. Vel duc sē bethanie + vna trāsiordanē: altera citra nō longe a ihēm. ubi lazarus fuit suscitatus. Hoc aīt + ppt aliā causā designat. Q̄a n. res nō aliquas narrabit: sē aīt p̄nūtiāt xp̄c̄ attingentes: p̄ntes + videtes testes facit cor. q̄ dicat: admirationē a locis tribuēs. Bethania vero dom⁹ obedientie interpretat: p quā intuit⁹ ipe p obedientiā fidei omēs ad baptisma debēt p̄uenire. Bethabara vo p̄parat⁹ dom⁹ p̄parationis: + ducent cū baptismo p̄parantes dnō plebē p̄priam. Jordanis aīt interpretat⁹ descensus cor. Ds aīt erat hic fluui⁹ nisi saluator nr̄ + p q̄ ingrediente ī hūc mūdum mundum fuerit. nō fuit descendere descensū sē humāi gen⁹. Hic segregat donatus a me ysse ab his q̄ p ihēm donantur sortes: hūi tumulti letificant ciuitatē dei. Hic aīt draco latitat ī egypto riaco fluuio: ita ds in isto. Cor. n. ē in filio. Et q̄ p ficsaīt illuc ut se lauet. obprimū egypti deponūt: ac apti ad p̄ceptos hereditatis patiant⁹: nr nō a lepra mūdant⁹: + duplicas capaces sē gre. ac p̄mpti fiūt

ad suscepcionē spūs almi in
aluid fluminē neḡq; dndente
spiritu colūba. Transiozdane
vō iohes baptizat: ut p̄cursoz
venientis nō ignorentes ꝫ petō
res vocart ad pnāz: q̄ cū deo
p̄ē ⁊ spū scō vi ⁊ rḡnat i scla
Mat. Vigilia Natiuitas dnī.
Cū eēt despōsata D' matrim
mr̄ ihu maria ioseph: aīq̄a
ad̄uenirent īuenta ē in utero hīs
de spū scō Et R. Ihōs xpus

Theos. DOtest q̄n. q̄e non de si
plici v̄gine ꝫ de despōsa
ta scribitur. Primū ut p gnāa
onē ioseph. virgo marie mon
straret: sēdo ne lapidarent a
iudeis ut adultera: tēo ut in
egyptū fugiens hīet solacū
manū. Martir ē ignacius
q̄ritam addidit cām: ut p̄tus
ingens eius celaret a dyabolo
dū eū putat nō de v̄gine ꝫ
Crisp. de vroze gnātū. Ideo aut̄ et
desponsata ⁊ domi habita:
nā q̄admodū in ea q̄ in do
mo viri rapit intellig acceptio
nālis: ita i ea q̄ extra domū
Theos. hel rapit ē suspecta nūcio. Nec
dū ad q̄ heluidius q̄dā homo
tbulent accepta matia dispu
tandi. blasphemare de dei
matrē incepit: cui p̄ma ḡpositio sunt. Matthis loquit sic.
Cū eēt desponsata. Ecce ingh
habes desponsatā. nō immēdatā
ut dicat: ⁊ utiq; nō ob aliud
desponsatā ñ q̄m nuptura.

Et desponsata q̄dē fuit ioseph: Origi.
nō tm̄ in nupcia tecta. Mater
eius inq̄t mr̄ imaculata mr̄ in
corrupta. mr̄ intacta. Mat' ei.
Cui⁹ eius. Mr̄ dei vnigeniti
dnī regis oīm. plasmatoris et
redēptoris dctoz. Nō.n. vtiq; Cant.
aliqs in scā v̄gine p̄ter alias.
si mr̄ dei nō sit ꝫ xpi vl dnī ut
nestorius dicat. Nichil n. absur
dū ē enā si voluerit qs matrē
vnius aiē q̄ vnctoz xpi nomā
re genitricē Sola vō p̄ter illas
sancta v̄go ⁊ xpi genitr sil et
dei genitr intelligit ac dicit.
Venit n. nō puz hoiez sēdm
nos: ꝫ incarnati potius ⁊ hoiez
fm̄ ex deo p̄ē v̄bū Et forsitā
illd aiūs. Dic mi: putasne dnm
natis mr̄ sca ⁊ v̄go. Et cto ꝫ
q̄ dicamus. q̄ natū est ex ipa dei
substācia dei v̄bū. ⁊ sm̄ p̄incipi
o tpis sp existēs genitr: i nouis
simis aut̄ tpibz q̄m caro fm̄
ē hoc ē vnitum carni. aiam ha
benti rōnalē natū ex dr̄ car
nalit p mulierē Assūpsit aut
q̄dāmodo nātam q̄ sēdm nos:
hoc sacramentū Matres eccl
tieno; ministrāt nate coagu
lū paulati carnē p̄ficiendā in
spē hūanā: immittit aī aiali spz
deus Et licet sint iste solūmo
do tieno; corpm mres: attm
pientes totū aial ⁊ nō ptem pe
perisse dicūt. Tale aī aliquod
hesti p̄apimus pi gnatione e

manuel. ¶Natū n. ē ex pūs sub
stantia dei vbū ⁊ qz vo carnē as
sūpsit ppuā eā faciēs: nc̄ūnū
ē ꝓfiteri qz natꝰ ē sēm carnē p
mulierē. ¶Na g⁹ ⁊ dō vē ē. quō
dubitab⁹ qspuā scam vginē dei
dicē genitricē. ¶Nō aūt te dei
scriptꝰ turbet. ptius te nō ꝛfūdat
audit⁹: qm vginitas q̄q̄ est hu
mani pudoris ꝯfusa. ¶ut q̄ h
vēridie lesio ⁊ ubi iust deitas aī
amica si sp integritate ꝛfortiū
ubi ē mtpzes āgelus fide ꝓmu
bi. dispōsatio castitas. dona
tio vtus inder ꝛfūa. causa dō
scripto integritas. vginitaꝫ ptꝫ
vgo mr. ¶Et si de celo ⁊ nō ex pā
sanū corpꝰ xpi sm̄ ē dicem⁹. ut va
lētin⁹: quō intelligēt dei genitr
maria. ¶Nomē aūt mris ondit cū
subdit maria. ¶Interpretat aūt mā
stella maris hebraice: dīa syracē:
qz ⁊ lucē salutis ⁊ dnm mūdo ē
didit. ¶Cū aūt desponsata fuerit:
ondit sūdens ioseph. ¶deoq⁹ fabro
lignario maria desponsata erat
qm̄ xp̄c ecce sponsꝰ oīm salutē
hoīm operaturꝰ erat ꝓ ligniū crucis.
¶Nō aūt scīt. anēq̄ ueniret. nō
dicat. anēq̄ duceret in domū spō
si: etēi iā intꝰ erat. ¶Consuetudo n.
multoꝝ vtenbz erat i domo de
sponsatas hēre: vn ⁊ generi lothꝰ
intꝰ cū ipso erat. ¶Et dī anēq̄
ueniret ad carnis cōmixtionē:
ut nō ex ꝓpassione carnis ⁊ sāg
guinis nasceret. q̄ ex deo dona
tus ē ut carnis ⁊ sanguinis sol
uēt passionē. ¶Nupcial' ēt ꝛcu
bitꝰ ibi nō fuit: qz i carne peti
fieri nō poterat sn̄ ulla carnis
cupīa. q̄ admīdit ex peto sme q̄
ꝛcipi voluit q̄ futurꝰ erat sine
peto: ut hīc ēt dicēt omēz q̄ de
ꝛcubitu nascūt carnē esse peti.
q̄q̄dem sola q̄ non mīte nata
nō fuit caro peti. ¶Nascit ēt ab
itacta fcīa xp̄c: qz fas nō erat
ut vtus p voluptate castitas
p luxuriam p cōruptionē icorup
tio nascēt. ¶Nec potāt n nouo
ordine aduētare de celo: q̄ vetꝰ
tū mortꝰ destruē veniebat ipm̄.
Regnū g⁹ tenuit vginitatis:
q̄ regē genuit castitat. ¶deo ēt
dnūs nr vgineū sibi reqsiuit hō
spiciū hītandi: ut nob ondēt
deū in casto corpe debē portari.
Ergo q̄ scripsit lapideas tablas
sn̄ stilo freo: ipe grauidauit
mariā spū scō. ¶Vn dī ꝛcepta
ē in utero hīs. ¶Non ab alio ī
uenta ē nī a ioseph: q̄ pene hāc
tia maritali oīa nouerat. ¶Na
sic hystoria nō incredibīl docet
qm̄ gesta sūt q̄ refert lucas: io
seph absens erat. ¶Nec n. ꝛcipiēs
ē putāe pnte ioseph ītrosse āge
lū ad mariā ⁊ dixisse q̄ dixit:
⁊ mariā rndisse q̄ rndit. ¶Et si ne
dam⁹ angelū potuisse intrare
ad eā ⁊ loq̄: plane tū mariā ꝛfe
stī abysse ī montana ⁊ mansisse
aūt elyzabet mēsibz tribz possibile
nō fuit pnte ioseph: qz nec erat
ut absentacōis aī ⁊ mansionis

diutine requirēt causas. Postq̄ ād redijt pegre post tot mēses: inuenit eam grauidā manifeste.

Orue ād dt inuenta ē: qđ de non erroganta dia ⁊ sictū ⁊. Ne aut̄ molestus euāgelista intiogādo ālic' sit nat⁹ ex vgine breuit' expedijt se dicēs ex spū scō: qī spūs scūs ē. q̄ est hī miraclm opatus. Neq; n. gabel nec matthis āpli dicē potuerūt. Hoc g̃ qđ dr ex spū scō euāgelista ex pte sua adduxit ut eū diceret hīe in utero. ois mala remouēt suspi a mētibz audietū. Nō aut̄ sic sceleratissime opinat̄ spūm sēm diam⁹ fuisse p femine ⁊ q̄ potencia ac vtute creatoris diamus opatū. Nō n. ex aliquo ē: aut ex sbīa ē. ā ex pte eius ē. Ex sbīa sic filius. qz a pre: ex potestate sic ex deo oīa. quo ⁊ in utero habuit maria ex spūsco.

Ofecto aut isto modo quo natꝰ ē xp̄s de spū scō. ī simuat nob̄ grāz dei. q̄ homo nullis p̄cedentibz meritis ī xp̄o ex ordine natē sue q̄ ē cepit vbo dei copularet̄ in tā tā psone vnitate. ut ide xp̄s ēet filius dei. Ez cū illa creatura quā vbo cepit ⁊ pepit. q̄nus ad sola psonā filij ptinentē. tota trinitas fecerit. nec n. sepabilia st̄ opa trinitatis. Aut in ea fac endo sol⁹ spūssc⁹ notat⁹ est. An ⁊ q̄n vn⁹ trū in alt⁹ opc notat̄ vnitas intelligit̄. Ez inq̄t hieronimus.

Neq; dnō mentiris euāgelista dixisse. priusq̄ conuenirēt: qz nō de non prandituro dt ānēq̄ prandēt. Cū si q̄s dicat ānēq̄ ī portu prandēm ad affricā nauigauī: nō possē stare sniam. ni ea ī portu prandendā sit q̄nq̄. Aut non potius sit intelligendū sic. q̄ an licet sepe ⁊ asq̄ciam ideret: tn nonnūq̄ ea tm̄ q̄ prius cogitabant oīdit: nec necē sit ut co gitata fiāt: cū ideo aliud iter uenerit ne ea q̄ cogitā ſt̄ fierent. Non g̃ sequitur ut postea uenit: q̄ scptum q̄ fm̄ nō sit oīdit. Vel hī vbū uaciendi. nō ipm̄ mu bitū. q̄ tpē significat nupciaz: ī. q̄n ea q̄ fuerat sponsa incipit ēe vxor. est. n. sens⁹. ānēq̄ conuenirent. ī. ānēq̄ rite solēnia nupciaz celebrent. Hoc q̄admodū fm̄ sit. qđ hīc ptermisit lucas exponit post memoratū ascptū iohis ita narrans. In mense aut sexto missus ē angel⁹ hīc. Et misia spūssc⁹ supueniet ī te. Hoc g̃ ⁊ qđ matthis memorauit dicēs. inuenta ē in utero hīs de spū scō: nec ītrū ⁊ qz lucas exposuit qđ matheus ptermisit: sic nō ⁊ ītrū qz matthis deceps tinet qđ lucas ptinuit. Sequit̄ n. Joseph aut vir eius cui ēet uisbatus ad eū locū ubi scptū ⁊ de magis q̄ p aliā viā reuersi st̄ ī regiōē sua. Si q̄s aut velut vnā narratione ex oībz q̄ de xp̄o ntrate dicūt ab altituo siue ptinuntur ī

ordinaux sic pt̄ Xpi gnācio sic
erat. fuit i diebz herodis. uſq; ibi
mansit aī maria cū illa q̄ me
sibz tribz treūsa z in domū suā:
z tūc addendū z q̄d hic dr. Et i
uēta z in utero hnīs de spū scō.
Luc Cū aī dixiſſ euāgelista q̄ per spū
scō z sine coitu inuenta z i utero
hnīs ne suspicēt hr̄es xpi discipli
q̄ cōmenta de suo nigro fingēte
inducat ioseph p ea q̄ passa est
ad fidē eor̄ q̄ dicta sūt referentem.
Mat. dr. Joseph aī vir eius cū cet uſſ
Aug. Intelligens n. ioseph maie uter
grauidam turbat. q̄ maria q̄s
de templo dni acceperat z nondū cū
nouerāt grauidā sentiebat. se
aūq; estuabat disputās z dicēs.
Quid faciā? q̄do aut tacebo? Si q̄
dicero. adulterio nō cōsentio? sce
riam audelitatis cauro. q̄ sedz
mors sua z lapidandā eā esse
agnosco. Si tacuero? malo nō
sentio. z eā adultis potestatē meā
pono. Cum q̄ tacere malū z adul
terū pdē peius sit dīttam eā a
Ambr. nuptio. Pulchre aī docuit scīus
matthis q̄d facē debat uſtus qui
obprobriū nuptis deprehendit. ut i
arcanū ab honōrio castū ab
adultio pstare se debeat. Et ideo
dr. aī cēt uſtus. Ubiq; q̄ in ioseph
uſti gra z psona seruat. ut te
stis ornet. Lingua n. uſti. loq̄t
iudicii veritatis. Sz quō ioseph
aī crimen celet vxoris uſtus de
Luc. scribit? In lege n. scptū z nō so
lū nōe. sz ceteros criminis obnox
ios ee pcto. Sz sciendū q̄ uſtus Theo.
hī vtuosū m oībz dicit. Est enī
uſtitia z auaritia nō habere.
z vnūsal' virtꝰ. z sic noīe uſti
ae maxime utrūq; scptum. Iusti
gr̄is. l. benigni z mitis: vo
luit occulte dimittē eā. q nō
solū traditionē sz ee pene sēdm
legē obnoxia videbat. sz ioseph
utrūq; remisit. q̄ sicp legē viues.
Dicit n. sol aīquā tradiōnō
strui mūdū clarificat: sic et
xp̄s aīq; nasceret. mīta signa
pfecte vtutis apparē fecit. vel Aug. de ciu. dei.
alit. Si solus nostī q̄ aliquis
pfanit i te z illū vis coā oīb;
arguē: nō es cōrector sz pditor.
Joseph tāto flagitio q̄d de vxore
fuerat suspicatꝰ: magna brigta
te pp̄at. Estuabat unq; certa
adulterij suspicio: z tm q̄ ipe
solus sciebat noluit eā diuul
gare sz occulte dimittē. volens p
desse peccanti. nō punire pcā
tē. Vel hī testiom marie ee. q̄ io Theo.
seph sciens illā castitatē z ad
mirans q̄d acciderat. celat si
lētio aūs mystiū nesciebat.
Videbat n. grauidā quā no Remig.
uerat castā: z q̄ legerat. egre
diet virga de radice yesse. vī no
uerat maria duxisse origine
z legerat ee vgo scipiet. nō
diffidebat hāc pphetā in ea
ee opplendā. Sz si suspicione Drogo.
i ea non habat: quō uſtus eāt
ut imaculatā dimitteret. Ideo
ergo dimittere volebat: q̄m mag

nū sacmentū in ea cē dñs habuit
an appriare se indignū estimabat.
Glo Vel cū vellet eā dittare iustus
erat. cū occulte plus notat
eā ab ifamia defendēs: 7 hī
cū cēt nūbi voluit eā dittare
cū nollet eā traducē in pblicū
i. diffamare. voluit hoc facē
Ambr occulte Nemo at quā nō ac
epit dittit: 7 ideo quā vole
bat dittē fatebat acceptam.
Glo. Vel cū nollet eā traducere in
domū suā ad cohitacōēz assi
duā: voluit occulte dittere eā
i. tpē nuptiaz mutare. Vere
ei virtꝰ ē cū nec pietas sine
iustica. nec sine pietate seiatur
iustica. q sepate ab inuicē di
labunt. Vl iustꝰ erat p fidem
q credebat xpm de vgine nas
citurū: vñ voluit se humiliare
Remi. cū tanta gram. Dū g cogi
tabat ioseph occulte manū
dittē: hoc at si fecisset pauci
cent q non magis suspicaret
eā cē mētricē qz vginē: ideo
repete filiū ioseph dimu
tatiū 7 filio vñ dr. Ihs at co co
Glo chitante: i quo notat animꝰ
sapiēs: q nil temē vult inpe.
Greg Notat ee mā suetudo ioseph:
qz illi niuant suā suspitiōēz
nisi ei q suspectū erat. 7 in se
Aug cogitabat. Dū ioseph ista cogi
tante nō timeat maria dauid
filia: qm sic dd venia stulti
simo apli: sic maria luxuit
angelꝰ salnatoris. Ecce ei iter
vgnis ille pan̄yphus gabriel
aduenit. Vñ sq. Ecce angel dñi
appuit ioseph. Hoc g vbo appa Glo.
ruit significat plus apparuit:
q q vult 7 quo exhibet se vide
dñi. Quo at angel ioseph appa Hab.
ruit: demūstratur ai dr. i somnis.
i. quo iacob scalā vidit p yma
ginacōēz spūalē. ocul cord oīsā
Ideo at nō appuit maiestate io Greg.
seph sicut pastorib qz valde fi
delis erat: pastores at apta vi
sione i dignabat qi rudes. Ego
at indignut qi primo de manꝰ
istructa: silr ez zacharias in
dignut an reprōēz plus mirabi
li visione. Apparuit at angelus Glo
nomē exprmit: gen ameōz at:
7 tioiem excludit dicēs. Joseph
fili dd Joseph ei et noīe vocat
qi notū 7 familiare sibi ondit.
filiū dd ei nolens voluit ad Greg
ducē in meōrā promissiōis dei
ad dd: ut de semine ei xpc nas
ceret. Dicēs at noli timē. mon
strat ei iā timē. ne offenderet
dm qi adulteriū hmōi: alias nec
cogitasset ea expelle. Exponꝰ ee Gemm
ne timeat admonet: qz pri ani
mꝰ dū expauit plus paruerat. Ac si
dicat. Hic nō 7 mortis causa 7 vi
te: qz q vitā petunt nō meretur
occidi. Dicēs ee ne timeas agni Greg
tōrē se cordis eius onde voluit
ut p hoc futōz honoz q de xpo
erat dicturꝰ facet fidē. Nō at te Ambr.

moueat ꝙ cā nupcē vocat. Nō
n. vēnitatis exptō: ꝫ nupcij tr
shfactio nuptiaꝝ celebracio de
clatur. Nō tm̄ z putandū ꝙ ex
eo ꝙ vxor ē appellata. sponsa ē
desierit: cū hanc ē ꝛsuetudinē
scripture nouerimꝰ ꝙ sponsos virꝰ
z sponsas appellet vxores. sic deu
thonomij testimonio apparet. si q̄s
inq̄ inuenerit vginē despondatā
viro in cāpo. z vim facies dormi
erit cū ea. morietur: q̄ humiliauit
vxorē pximi sui. Et cū. noli timē
accipe. i. mutj retinē. i cā n. mēte
dimissa aut. Vl noli timē accipe
cū nupciali mētu. z assidua co
habitacōe. Et tres cā causas ap
paruit āgel⁹ ioseph: ꝫ dicēs ei.
Primo ne iust⁹ hō ignorās faceret
rē iniustā. q̄ ꝓposito iusto. Deinj
ppt̄ ꝙ ipsi hōrem mutis. Nā si diu
sa fuisset. z si nō apd fideles: tm̄
apd infideles suspicōē care nō
poterat. Tertio ut intelligēs ioseph
sanctā ꝛcepcōē diligēter custodiret
se ab illa q̄ peccauit. Deo tm̄ nō an
ꝛcepcōē vginis venit ad ioseph
ut n⁹ cogitaret ꝫ q̄ cogitauit: nec
pateret q̄ passa ē: q̄ zacharias
culpā infidelitat⁹ incurrit de ꝛcep
tione nuncis cā longeue. i. credi
bilioꝝ cā erat res vginē posse ꝛ
pere q̄ anū. Vel ideo ebato iam
ioseph angel⁹ venit: ut appeat
ioseph sanctā. z ut ꝫ ipm fieret
ei cōz q̄ dicebant. demōstracio
Dñi n. audit ab angelo q̄ mēti
se cogitauerat. i. dubitabile sig
nū erat q̄ a deo mittētur cui
solus ē scire cordiū secreta. Primo
ei⁹ euāgelist⁹ insuspicabil fit:
demirans ioseph passū q̄d in⁹
babile ē viri pati. Fugit ei oēm
malā suspicionē effugit q̄ ꝫ
q̄ vir q̄ zelotipia passa ē eam
suscepit. z post ꝛceptōē sua
uit. Deo aut vgo ioseph per q̄
āgelus nūciarat nō dixit: q̄
non estimabat si credi a sponso
q̄ maxime ea in suspicionem
adducto. Vginj aut an ꝛceptōē
annūciat angel⁹: ne si p⁹ ꝛcep
differet i angustia eet. Optebat
aut ert turbacōe ee illa mare
q̄ oīm auditore recepit. Nō solū
aut angel⁹ ab iniqua ꝛmutatione
vginē excusat: ꝫ z sup̄ naturam
repisse demōstrat. nō solū timore
auferens ꝫ z letitiā addens. Vn
sequit. Quod. n. i ea natū z: de spu
scō z. Aliud z nasci in ea. z aliud
ab ea nasci. Ab ea nasci z ꝓdire
in lucē: nasci i ea z idem q̄
ꝛcipi. Vl sēm pscianā angeli
quā ꝫ ex deo cui futuꝝ q̄ ꝓtinus
e natū dr. Sed si de spu scō na
tus e xp̄s: cur dein z. sapia edi
ficauit sibi domū. Nūo ista
femina nē debet intelligi: p⁹
mū. n. dom⁹ xp̄i ecia z. quā edi
ficauit si sanguine suo: deinj p⁹
z corp⁹ ei⁹ dna dom⁹ ei⁹ sic dicit
ēplū eius. Semj aut spe scī. semj
filij dei i. ex p⁹ nate z voluntatis
vnitate. Quic n. p⁹ faciat sii
filij. sii spūs. trinitas e q̄ opat.

v q̄q̄ tres fecerūt dei vnū ẽst.
Nūq̄ ꝑ ideo dicturi sum⁹ ꝓ̄z hoīs xp̄m
ee ſpīm ſcīm: ut dē pū
ūbīū genuerit ſpūs ſcūs hoīem:
Nō ita absurdū z: ut nulle
fideles aures id valeāt ſuſtinē.
Nūo g̃ diam⁹ xp̄m natū de
ſpū ſcō: ſi nō eū genuit ſpūs
ſcūs? An q̄ feat eū? Inq̄tū
n. hō z frūs e ſic aut aplūs. frūs
ex ſemine dē ſz carne. Neq; n.
q̄ mūdū iſtū feat dē dia eū
fas e filiū dei ā natū de deo: ſ
ſm̄ vī creatū vī ꝺditū. Hic at
aī ꝓfitean eū natū de ſpū ſcō
z maria vgine: quō nō ſit filiꝰ
ſpūſcī z ſit filiꝰ marie vginis.
Nō g̃ credendū z. q̄q̄ de alīq̄
re nasat̄ statim eiusdē rei filiū
nūcupandū. Vt. n. omittā a
lūt de hoīe nasa filiū. alit ca
pillū. pediculū z lūbricū quoꝝ
nl e filius: certe hoīes q̄ nasca
tur ex aq̄ z ſpū. nō aq̄ filios
rē q̄ſpiā eos dixit. ſ dei prīs
z mūs ee. Sic g̃ z de ſpūſcō
natꝰ e xp̄s: z filiꝰ dei prīs est
nō ſpūſcī. Ma vo hoc quod
angelꝰ ioſeph dixerat. ſupra
hūanā cogitatōem z legem
natē erat: nō ſolū ex p̄teritoꝝ
tradicē ꝺfinat q̄ dixerat: ſ
ee ex futuris. dicēs. piet aut
filiū. Vt. n. nō videret ioſeph
āplius augio nō ee naturus
cū ꝺcepto eſſe ſcī ſp̄s cuiꝰ aut
tio: ꝺdit ex q̄bus nō ſit ne
ceſſariꝰ ꝺceptū tū utilis est p
nicationē: ex qua ꝑa piet filiū: et
tūc mīi z filio erit necarius:
mīi ut ab infamia defendat:
filio ut eū nutrat z educat:
q̄ educatio notat ubi dt: et vo
cab nomē ei⁹ ihm. In circūcisiōe
n. solet dari nomē. Nō at dr piet ti filiū sic ad zachariā.
ecce elizabet vxor tua piet ti
filiū: q̄ mulier q̄ ex viro rapt
marito suo filiū parit. ex magl
ex illo e q̄z de ꝑa: h̄ at ſ nō de
viro ꝛcipiat. nō viro filiū ꝑ
pet. ſ sibi tm. Vel indetimiate
hoc posuit: ut ondat ex eū pepit
ubi tiaz vnūſo. Dicat at vo
cab nomē eius. z nō ꝓponēs: ex
ab etno ꝓpositū est. Hic at ondit
āmutabile ee ptū: q̄ dē e qui
nomē desi ꝑ angelū mittit. nō
nomē qd cuiq; ſ qd e infinitoꝝ
bonoꝝ tribuit⁹. Ideo interpretat
illd angelus bona ſbſtituens
ſpe: z ex hoc ad credendū quod
dicebat inducit. Ad talia. n. ac
denda: faciliꝰ accedē ſolet.
Ihs. n. hebreo ſimone saluator dr.
Et thimologiā g̃ nois significat
dicens. Ipse. n. saluū faciet ꝑ
suū a pcīis eoꝝ: ondens eūdem
totiꝰ mūdi saluatorē z nrē sa
lutis autorē. Saluat q̄dē nō
incredulos. ſ ꝑ fidē suū. h̄ e in se
credentes saluat. nō tā a visibi
libz hostibz q̄ potius inuisibilibz:
h̄ z a pcīis saluat. nō armis
pugnando. ſ pcīa relaxando.
Veniant g̃ z audiant q̄ req̄rūt

quis ē qui mana genuit. Ipse
n. saluū fuēt pplm suū. nō alte
nus saluū faciet pplm. Unde
a petris cor. Esse deū q̄ petā do
nat. si xpianus nō audis: crede ī
fidlibz vl' iudeis dictibz: nemo
petā dimittit ni solus deus: q̄ est
bñdictus in scla Amen.
Mul. t. In ñtate d' i nocte. Et
Exit edictū a cesare Aucā -
augusto: ut describeret vniuſ
orbis. Et rc. Omā leōis Eusē.

Dasaturus ī carne dei fi
lius. sic de vgine natus
vgnitatis sibi dec' osti
dit esse gratissimu: ita pacatis
simo tpe scli parat. qi pace q̄e
donat. a pacis sectatores iuſe
dignat. Nullū aūt potuit esse
magis pacis idiciū. q̄ vna to
tū orbē descriptione zcludi: aut
moderator: aut subdi tāta ny ā
nis circa tpe dnice nītātis pa
ce regnarent. ut bellis toto orbe
sopitis ppha psagiū ad lram vi
deat ipleſſe. Hī de. Exit edictū
a cesare augusto: ut describeret
vniuſ orbis. Tūc ē nasciturus
xp̄c. aū principes iudeoz desecarāt
z ad rōnos principes tributū cat
tpiū ejbz iudei tributa soluebāt:
z sic iplet pphetia pdicens nō
deficī ducē de iuda n' principē
femoribz eius. donec veniat q̄
mittendus ē. Jam vo cesare au
gusto ādragesimū sedm ānū
ipy pagēte. exit ab eo edictū

Smo d'Aug' pe
er.

Beda.

Beda

Beda

Beda

Greg.

totū orbē describi ad tributa pſol
uenda: qd' cuidā noīe cyrino
cesar amiserat. quē inde z sy
rie pside statuit. Hī se. Iher de
scriptio pma fuā z a pside syrie
cyrino. Signat aūt hāc descrip
tionē vel pmā ee eaz q̄ totū or
bē ascripserint: qz placeq̄ nā pri
tiaz sepe legūtur fuisse descrip
te: vel pmo tūc cepisse: qñ cy
rinꝰ ī syriā missus est. Dulci
us aūt pside nomen addidit: ut
senem tpis designaret. Nā si
ascules assumunt tabul' emp
tionis: q̄itomagi redeptionis
oīm debuit tpe ascribi. Supra
aūt dispensatōe pfessio census
ita descripta ē ut in sua q̄sq; pa
triā ire iuberet: sedm qd' seqt'
Et ibant omes ut pfiterent si
guis ī ciuitate suam. Ad ideo
fuit z: ut dis alibi nati: alibi
nati insidiatis herodis furore
fugā caperet. Hī sequitur. Ascē
dit z ioseph a galilea de ciuitate
nazareth in iudeā. Dno aūt
digne augusti hoc edictū ce
sisset: ut vnigeniti pncipis famu
laret. Nam hoc edictū matre
attrahebat in patriā quā ppha
pdixerat: sz ī bethleē iude.
Hī de ciuitatem dd' q̄ vocat bet
leē. Ideo aū addidit ciuitatem
dd': ut pmissione fruam david
a deo q̄ fruā ventis eius rex pe
tuus aduenirem ee apleta an
nūciet. Hī se. Eo q̄ eet de domo

Greg.

z familia dauid ¶ hoc aũt q̃
ioseph erat de ogniatione dauid
z tentꝰ sint euãgelista ipaz q̃
ẏginẽ de ogniacõe dauid ꝓmul
gare. cũ lex dña ꝓpẽt diu
gales copulas. ex eade pgenẽ
trahi. ꝑ sẽ. ¶ cũ maria despõ
sata sibi vxore ꝑgnãte. Dicat
aũt eã fuisse desponsatã: inue
nio q̃ solꝰ sponsalibz ꝓcedẽ
tibz ẽ acceptio ꝑsecuta: neq; n.
ex vili semine sca ẏgo acepit
¶ Nyster aũ nascituro dño mũ
dus describit: ex ille appebat
carne q̃ electos suos assciabẽt in
dñitate: z dñi pfessio secularib
oñdit. spitalis ꝛpletur: non ꝑ
raz regi dicanda ꝙ celi. ¶ Pfes
sio ista fidei census: aiaz est.
¶ Absoluto.n. synagogę ritu vetusto
noui censꝰ ecclie pabatur. Denicz
ut scias censu non augusti ee
ꝙ xpi: totus orb̃ pfiteri iubetur.
¶ Quis aũt poterat pfessiões totius
regre: ni qui totius orb̃ hebat
ꝓcurã? Nõ.n. augusti: ꝙ dñi est
tra z plenitudo ei⁹. ¶ Cetã vora
bulũ augusti pfũssime xpleut:
utputa suos z auge desiderans
z auge sufficaes. Iuenies ee erat
ut ꝓ xpm cultꝰ miltoz deoz dest
ceret z vnꝰ dꝰ coleretur: vñ vnus
rex orbi ꝛpasse describ. Diligẽ
tius aũt intueri. sacrm qddam
vidi figurari. q̃ in totius orbis
pfessione describi optuit xpm:
ut cũ omnibz septus sanificaret
omes: z cũ orbe relatꝰ in censu;
rionẽ sin ꝓteret orbi. ¶ Sicut aũt
tuc ipante augusto z ꝓsidente
cyrino ibant singuli i suã ciuita
tẽ ut pfiterẽt censu: sic modo ipe
rante xpo ꝙ doctores ecce ꝑsides pfi
teri debem⁹ censu iustice. Ver ẽ
q̃ ꝓma pfessio mentiũ. dño cui
omes pfitent: nõ ꝓconis cuocꝫ
tione ꝙ vatis: dicẽtis. oes gẽtes
plaudite manibz. Denicz ut sci
as censu ẽ iustice: venit ad
eũ ioseph z maria. ih ẽ iust⁹ et
ẏgo: ille q̃ ẏbu suaret: ista que
pareꝫ. ¶ Ciuitas aũt mã z patria
ẽ bta: ad quã credentes cotidie v
tutibz ire debem⁹. ¶ Cotidie aũt sca
ecclia sui cõmutata doctorẽ. de ro
ta mudane ꝛsationis qđ galile
a sonat. citatẽ iuda sz ꝓfonis
z laudis ascendẽs. censu sue de
uotiõis regi etno ꝓsoluit: q̃ in
ꝛplũ bte ẏginis marie acepit
nos ẏgo de spũ: q̃ alij qdem de
sponsata ab alio fecundat. dñi
ꝓpositꝰ sibi pontifici visibili ui
detur. ꝙ inuisibil spẽ vtute aumu
latꝰ: indicans ipõ nõie q̃ iham
na loq̃tis ingrũ nil valet: nisi
augmentũ supni nuiaminis
ut audiat accepit. ¶ Exeunt aũt
scas luchas z quo z quo tpe et q̃
loco sedm carnẽ xpc natꝰ sit: ex
plicat dicẽs. Factum ẽ z ãt ea esse
ibi: ꝛpleti sũt dies ut pareret.
¶ Nõ quidẽ: ex nupta acepit sed
ẏgo gnauit. Appens.n. aut ꝛpono

Lucas

Greg.

Ambr.

Beda

Theo.

Aug.

Beda

Aug.

Aug. ser.

nō p omia legis humane nature
subiacitur. Nā q̄ ex mulie nascit
humanitatem ndolet: vginitas vo
q̄ ortu desinunt oīndit q̄ tm sen
dit hoiem. Huiꝰ q̄ iocūda porro
ortus imaculatꝰ ptus sacal abꝫ
corruptela: nitas n̄ ex luxu in
piens. nō doloubz edita. Nā nāz
ca q̄ nrē natē morte p culpā in
seruit. dānata ē ut cū doloubus
paret: optebat pente vite cū gā
dio ptū pficē. Eo aūt tpe p icorup
tionē vginea ad vitam trīsmu
grat mortaluꝫ. q̄ diminuu in
piūt trībre: z noctna imensitas
dfice cogitur. Nozs. n. pcti fine
puitatis attigerat: ꝫ de celo ten
dit ad nichilū ppt̄ hui pniam
q̄ radijs euāgelic totū lustrauit
orbē. Eo ex tpe dignatꝰ z ī car
nari. q̄ mor natꝰ censu cesaris
assribētur: atz ob nr̄ libatione
pt̄ sinceo sb̄deret. Vn ex nō solu
ppt̄ idictū regij scematis: ꝫ etiā
ppt̄ nois sacmentū dns ī betlee
nascit. Bethlee q̄ppe domꝰ panis
itpretat. Ipse nāz qui q̄ ait. Ego
sū panis vuꝰ q̄ de celo dndi.
Locus ꝑ in q̄ dns nascit dom' pa
nis cntra vocabat: q̄ futuru
erat ut ibi ille p natam carnis
apperet q̄ dcōz mentes nitna
sanctate reficet. Sz z ux ad ysu
maonē scli dns in nazareth
cupi in bethlē nasci nō desinit:
cū q̄libet audientiū vbi flore
suscepto. domū in se etnu panis
efficat. Cotidie ī utero vginali
hoc z ī aīo credentiū p fidē sui
capit: z p baptismū gignitur
de. Et pepit filiū suū pmogeni
tū. Ex hoc ꝓclud̄ nitit equipba
re pmogenitū dia nō posse. si
eū q̄ hēat z frēs: sic vnigenitꝰ
ille vocat q̄ pentibz sit solꝰ filiꝰ
Nos aūt ita diffinimꝰ: vnigenitꝰ
ē pmogenitꝰ: nō oīs pmogenitꝰ
ē vnigenitꝰ. Primogenitū nō
ē diamꝰ eū quē alij sb̄sequūt.
ꝫ aīi quē nullꝰ: alioqn si nō
ē pmogenitꝰ ni ꝛe q̄ sequant
z frēs. tādiu sacdotibz pmogeni
ta non debent q̄diu z alij fue
rīt parcati. ne forte ptu postea
nō seq̄t vnigenitꝰ sit z non
pmogenitꝰ. Et ex vnigenitꝰ
ī sbīa dnitatis: pmogenitꝰ
susceptione humanitatis. Primo
genitꝰ in gra: vnigenitꝰ ī na
tura. Nulla aūt ibi obstetrix.
nilla mulierecula zolliculado
intrssit: ipa pannis inuolut ī
fante: ipa mr̄ z obstetrix fuit.
Vn se. Et pānis eū inuolut.
Q̄ totū mūdū vario vestit or
natu. pānis vilibz inuolut: ut
nos stolā pmā imortalitatis
recipe valeam. Q̄ quē oīa fra
t manꝰ pdestr stringūt: ut
nīus manꝰ ad opꝰ bonū exer
citet. pdestr sint ī vīā pacis di
recti. O āmirabile cōmutacōz
z pgnacōz qua sbiit. Qui
tinet orbē ab ūtio captat pe
nuriā: z cā in sepo decorat.

Beda

Beda

Theo

Theo

Beda

Beda

Greg

Nimiz si voluiss venire potẽat
mouendo celũ saltãdo trã emit
tens fulmina: nõ aũt sic processit:
qz non pdẽ venit ꝙ saluare. Ab
ipis pmordys hũanã assumsit
superbã venit: atz ideo nõ tm
homo fit. ꝙ ẽ hõ pauꝑ. z pauꝑ
mriz elegit q̃ caret hys quib
natũ infantẽ reclinet. Deq̃ ẽi:
Beda z reclinauit eũ in psepio. Duri
psepis agustia stinet cui celũ
sedes ẽ: ut nos p celestis regni
gãdia dilatet. Q̃ pannis ẽ an
gelor in psepio reclinat: ut nos
Lucl. q̃ sc̃a aãlia carnis sue frumẽ
to refiat. Reppert ei hoẽz fẽm
bestialẽ in aãa. z ideo i psepio
loco pabuli posuit: ut vitã besti
alẽ mutãtes ad ꝛsonã hoi per
ducam sciam ptingẽtes nõ fe
nũ ꝙ panẽ celestem vite corpꝰ.
Leo Q̃ aũt ad pris dexterã sedt. in
diuerso loco egit: ut nob in do
mo pris sui multas mãsiones
ꝑparet. Vñ sc̃. Q̃a nõ erat ei
locus i diuerso. Nascat nõ in
pentũ domo. ꝙ i diuerso z in
via: qz p incarnacois mysteriũ
via facꝰ est q̃ nos ad patriã ubi
vitate z vita finem̃ adducet.
Bruge Et ut oñderet qz p humanitate
qua assumpserat quasi i alieno
nascebat: nõ sedm̃ paternam sed
Ambꝰ. sedm̃ matrem. Ꝑt te ergo infir
mitas. i se potentia. ꝑt te inopia
in se opulẽta. Volũ ꝙ estimat
qd̃ cernis: ꝙ ꝙ redimeris agnos
ce. Pluis dñe ihũ murmur tuis
debeo q redempt sũ. q opib q ar
atis. Nõ pdesse nasci: ñ ẽ redimi
pfuisse. Videte aũt qmodũ di
uina curia: fidẽ astruat. Ange
lus mariã. angel ioseph. agel
pastores edocet: de qbz dr. Pasto
res erãt in regione eadẽ. vigilã
tes z custodientes vigilias noct
sup gregẽ suũ. Ioseph qdem i so Greg
nus appuit agelus: pastoribz aũt
visibilis q̃ rudioribz. Non aũt
angel unit ihũaz. nõ req̃sunt
scẽas z plusqs erant ei corupti
z p inuidia cruciabant: ꝙ hy erãt
sincer. antiq̃ dilectoz: priarchaz
z moysi coletes. Est aũ semita q
dã ad plnam pduces: innocencia.
Nusq̃ aũ in tota veris testamẽ Beda
ti serie repim̃ agelos q̃ tã sedu
lo appuere pribz aũ hanc appuis
se: ꝙ hoc privilegiũ trẽ hanc tpi
ẽ seruatũ: q̃ eorũ z i tnbis
lumen ras corde. Vñ sc̃. Et clari Luc.
tas dei circufulsit illos. Ex ut
fundit ꝙ consecrat e celo: tẽno
i diuerso iacet ꝙ celesti lumẽ vi
get. Dez hy pauꝑ frẽ facti sc̃ Bruge
in miraculo. Vñ sc̃. Et timuer
timore magno. Dz agelus ait
pauor ingruent fugat ipm: vñ
sequit. Et dr ill angel. Nolite
time. Nõ solũ sedat tiore. ꝙ ei
alacritate infudit. Sc̃ ei. Ecce
ei euãgelizo vob gaudiũ mag
qd̃ erit oi ppło: non solũ ppło iu
deoz ꝙ ẽ oñib. Causa aũ quã
dy ostendz: nou z admirabilis
ptus. Nam sc̃. Q̃a natꝰ est vob

hodie saluator q̄ xp̄s dñs: quor p̄
t saluator ⁊ actionis. z t xp̄s
⁊ passionis: tuū at t dñs est
maiestatis. xp̄s ee nō natām
figficat: ꝫ vpostasi opositam.
In xp̄o n. saluatore vnctionē
fore celebratā fatem ⁊ nō tm
figuraliē sic olī in regib; ex ole
o qī er gr̄a ca. nec ad p̄fect;
alicuī negoū aux illd her dr
dñs xp̄o meo ono: q̄ ꝑ q̄ cet vdo
latra deus tm ⁊ xp̄s clt celesti ee
sua totā occuparet babilonē
p̄uīcā. fiut at vnctī saluator spūs
scō humanus i forma sua: vngens
aūt ut dō spūscō credentes i eum.
Nunc at nūtiat ⁊ xp̄s oīdit eū de
hodie ⁊ loca eū sbdit in ciuitate da
uid: a signa eū sbdit ⁊ hoc vob sig
nū. inuenietis infantē pānis inuo
lutū ⁊ positū in p̄sepio. Nec pa
storib; angeli pastore summū
tanq̄ agnū p̄dicant i antro
manifestatū ⁊ edītū. Libris at
infancia saluatoris ⁊ angelorū
p̄nunt ⁊ euāgelistar nobis est
incultatu testimonijs: ut nris alar
cordib; qd p nobis fm sit ifigat.
Et notandū q̄ signū natī sal
uatoris dat nō tyno ereptum
ostro ꝫ pānis squalentib; inolu
tū: nō in ornatis auro strato
nec ꝫ en p̄sepib; mentiendū.
Et si ti pānu fortasse vilescant:
agelī collādantes admirare.
Si p̄se despicis: erige paulūper
oculos ⁊ nouā in celo stellā p̄te
stantē mūdo nūtiātē dnīcā
ortuē. Si ad vilia: crede mul
tiplicia. Si de his q̄ humilitat sūt
disputas: q̄ alta sūt celestia ve
nerare ꝑ. Sistite at q̄d vigilā
tib; pastorib; agel appet cōsq̄
claritas dei circūfulsit: hī est q̄
illi p̄ ceteros vnde sblimia mēt
q̄ fidelib; gregib; p̄esse solli
te sūt ⁊ dūq̄ xp̄i p̄ce sup gre
ge vigilant: diuina sup eos
gr̄a latius chorusc at. Significat
n. mystice pastores isti gregū
doctores q̄sq̄ ac rectores fidelīū
aīaꝝ. Nox enī vigilias eis
stodiebāt sup gregem suū. p̄
cula tēptationū indicat: q̄bꝫ
se suosq̄ sbiectos custodire nō
desistūt. Et bn nato dnō pa
stores sūt grege vigilāt: q̄ natus
⁊ q̄ dr. ego sū pastor bonꝰ ⁊ ꝫ
⁊ xp̄s imminebat q̄ ide pastor
oues suas q̄ dispsē erat: ad
vitā pascua reuocaret. Ceterū
si ad secretiorē optet ascendē
tellem: dicā q̄sdam pastores
fuisse agelos q̄ res humanas re
gent. Et cū hoc q̄sq̄ sua custo
dia obseruaret: venisse agelū
nato dño ⁊ anūciasse pastoib;
q̄ verꝰ est pastor exortus. Ange
lus n. ad aduentū saluatoris
parat potant. Inuisib; sibi utili
tatis affic. Nunc n. ang̃lus vnus
ex singulis gentib; credebat
in deū: nūc at tpli accedunt
ad fidē ihū. Ne vēo pua vnitꝰ

angeli videt autoritas : postq̃
vni sacmenti nouę nūtatis e
donat : stati mūltitudo celestium
agminū affuit dñi dz. Et subi
to fra cū angelo mūltitudo mi
liciae celest bene choz aduenięs
angelorū. militię celestis wrabi
cipit : q̃ dna illi i pcio q̃
ad debellandas aereas ptates
appuit humilit obsequdat : ipse
ptates casdē atias ne mortales
tm tēptare valeant q̃tū volū
fortit armis celestib; pturbat.
Gla in dō et hō nascatur : nunc
hoib; pax deo gla canit. Vñ
se laudantiū deū dicētiū :
gla i altissis dō. Vno agelo v
no nūcio euāgelizate natū in
carne dñm. mox mūltitudo celest
militię i laudē creatoris prupt
ut et xpō deuotione impendat.
et nos suo ostruat exēplo q̃ecq̃
aliq̃s prūs sacre eruditionis vbi
sonuerit. vl xpi q̃ pietat se ad
mentē reduxerit deo stati laudē
corde ore et ope rēdam. Et oli
quidē angeli ad pmouendū mi
trebant : puto ad fistilitas. ad
danū. ad zodomitas. ad gemi
tus ysalle : nūc cone canūt
i tra grās agentes deo eo q̃
sūū descensū ad hoīes as resc
tauit. Simul et laudāt. qa
redēptionis nr̄ vocis sue emul
tacionis accomodant : simul
et q̃ dū nos aspicūt recipi
sūū gaudent nūz ipleri. Op
tant et pacem hoib; cū sub
dūt. Et i tra pax hoib; Gra q̃s
ipsmo prius abiectosq̃ desper
abant : nascente i carne dño
tā socios venerant. Hoc pax p xpm sta et reconciliauit eni
nos p se deo et pri culpa hostile
de medio auferēs duos pōlos in
vnū pacificauit. ac celicolas et
terrenos i vnū gregē apposuit. Cibus
at hoib; pace exposcat exponūt
dicētes. bone voluntat : eo sc; q̃
suscipiūt natū xpm. Non n. est
pax ipsis : p̃ pax multa diligētib;
nomē dei. Et; diligēs lex inqiat
quo saluator dicat. nō veni pacē
mittē sed tra : et nunc agēli de ei
nitate cantāt. i tra pax hoib;
bone voluntat. Et; si q̃d pax esse
dz in hoib; bone voluntatis solu
modo. Pax n. qua nō dat dns
sup tra. nō et pax bone voluntat;
ptinet. n. iustitia ad bona volū
tate. Aspice at mirandū pcessū.
Angelos ad nos duxit prius : ac
dein duxit hoīes ad supna. Iam
et celū tra : cū tota diet recipere.
Mystice at videbāt agēli se op
q̃d eis arctius fuerat ipleri non
posse absq̃ eo q̃ ve saluare potuit.
et medicina sua inferiore ee q̃
hoīm cura poscebat : vñ sicut si
veniat aliq̃s q̃ beat summā in me
dicina notitiā. et illi q̃ prius sana
ri nequierāt cicatrices ad mgām ma
ni putredines cessare vulnera nō
timeāt si laudē medici erūpāt
et dei q̃ sibi egrotātibusq̃ tāte sue
hoīem miserit. mūltitudo agelorū

aductu xpi dñi laudet: q̄ vivit
z regnat in sēcla amen. In du
Nat. vbm S' Lucam
Pastores loq̄bant ad invicem.
Transeam⁹ usq̄ bethleē z videa⁹
hoc vbū qd̄ factū est z. qd̄ fecit dñs
z ostendit nob. Et R. S' Lucā

Bruno

Q
Ue visa sunt z relata
supore ingesserāt pastoib;
z sic omnia sua omiserūt z p̄perāti
fuit nocte bethleē. lucē indagātes
salvatoris. Ad inuicē dixerūt. Transeam⁹
usq̄ bethleē z videam⁹ hoc vbū q̄
factū est. Vere qui vigilātes nō dor
miūt videam⁹ pueri si vbū q̄ factū
est. i. vbū qd̄ sp erat. videa⁹ quō p
nob caro factū est. siqdē hoc ipi vbū
dñs est. Sequit. n. qd̄ fecit dñs et
ostendit nobis. Videat videa⁹ quō vbū
ipm ipe se fecit: z ostendit nob car
nē suā. Vide at q̄ significanter scp
tura. singulos libret momenta
vbor. Ceteri cū caro dñi vidē vbū
vidēt qd̄ z filius. Non mediocre
fidei ē hoc videat exēplū non
vilis psona pastor. Simplicitas
n. q̄rit nō ābitio desideratur.
Et venerūt festinātes. Nemo enī
cū desidia ipm q̄rit. Ita vō festi
nātes venerūt z nō pcedentem;
ido seqūtur. Et invenerūt mariā
q̄ sc̄z fudit ihm in ptu. z ioseph sc̄z
dispensatore ordis dñici z infante
positū in p̄sepio sc̄z ipm salva
tore. Est at ordinis ut hore
digne celebrata vbi incarnatione
ad nras q̄m vbi gliam inveniāt
p̄fungatur. Unde sequitur.

Videtes at agnoverūt de vbo q̄
dicū erat illi de puero hoc. occl
ta sc̄z fide felicia relata stupe
tes. nec ulteri de veritate stupe
fact⁹ videbat z preperāt an
gelo nūciāte. nō solū ioseph z
marie p̄mebant sc̄z et cetis z qd̄
est ap̄lius cor mētibz ifigebāt
pueri se. Et omes q̄ audierūt mi
rati sūt de his q̄ dicta erāt a pa
storibz ad ipos. Quō. n. nō eat
mirandū vide celicolā in tris
z tra pace salvari celestib; z i
effabili illū infantulū nunc
ne q̄dem celestia inhabitare vo
lentē. adinuicē. z sin
gulis p̄sagine fedis mundi p̄sta
tem. Nec solū mirant de incar

Aug

nationis mystio. sc̄z et de tāta
pastor attestatione q̄ fingere tan
dita nescirēt: si sibi facundia
vera p̄dicarēt. Nec ulterius pru

Ambr

tes q̄ vilia vba pastor. A pasto
ribz ce maria fide colligit. Ubi se.
Maria at p̄servabat omnia vba
hec ponens in corde suo. Discamus
sic virginis in oibz castitate. q̄ nō
mūs ore pudica q̄ corpe. argu
mēta fidei p̄ferebat in corde. Vir

Beda

ginal. n. pudicicie cura custodies
secreta xpi q̄ noverat neminī
divulgare volebat. sc̄z referebat
ei q̄ facienda legerat ei his q̄ ia
fcā admonuit. nō ore pmens sc̄z
clauso in corde custodies. Q̄q̄d

Bruno

et ei retulerat angel⁹ q̄q̄ a pa
storibz audierat recta aggregabat
i mente: z ad invicem oparians

vna ī oīb; mr sapīe ēcebat
cordiā. qr vē dō erat q̄ natus
Athan. erat er ea. Singuli āt in xpi
nitate exhortabant. nō ignaitus
sicut ī puero nato soluti sunt
hoīes gaudē: ſ in xpi pīcia t
lucis dine fulgore. dm sc̄. Et
reuisi st pastores. glificantes
t lādantes dm in oīb; q̄ au
Luca dierāt. ſr ab angel'. t viderāt
sm ī bethlē: sic' dīm z ad illos.
t ī hoc glificant. qr nō aliud
venientes īuenerāt q̄ dīm ē
ad illos. Sunt dm z ad illos
gl'am deo laudesq; referūt: et
ci hoc ill' fuerē dictū z ab āgel
nō quidē vbo īpantib; ſ for
mā siue dnationis offentib;
eī deo ī excelſis gl'am resonarēt.
Mystice āt intellectualiū pasto
res gregū. imo oēs fideles ex
eplo hoz pastoz tūsent cogi
tacōne usq; in bethlē: t īcar
nacōem xpi dignis celebrent
honoribz. Transeant āt abiecti
ampiscētys carnalibz toto mēt
desidero usq ad bethlē supnā
i domū panis viui: ut quem
ill ī psepio vidē pagientē nos
ī prīs solio meam vidē ignatē.
Non z āt tanta brītudo eī desi
dia ac torpore q̄endi: ſ alacri
ter st xpi sequēdū vestigia. Vidē
tes āt agnouerē. Et nos q̄ dicta
st de salvatore nrō plena dīs
tione festinem' apleri: ut ih'm
fiuō pfīē agnitionis visu expe
hendē valeam'. Dnīci ei gregis
pastores p̄decessū prīm vitā. m
q̄ panis vite suatur q̄i bethlē
portū exēplando subeunt: nīlq;
ī hac aliud expuit q̄ vginalem
ecīē pulchitudinē quasi manā.
t virile spitalium doctoz ecclīe q̄i
ioseph: t inuīlē xpi aduentū scp
ture paginis sacre inserūt. q̄si
ī psepio positū xpm infantē.
Vel psepe illd' issl erat: sedz illd' Greg
vsuē. Agnouit bos possessorem
suū: t asin' psepe dnī sui. Non Luca
celauē āt silentio pastores q̄ ag
nouerāt: qr ecīē pastores ī hoc or
dinati st ut q̄ in scpturis didicerē
auditoribz ondant. Nrī ei spi
talīū gregū modo ecīs dormiē
tibz exēplando celestia sbeunt: mo
do fideliū exēpla q̄endo ceuent:
modo ad publicū pastoral' offīa
docendo reūtūr. Vnusq;sq; ei qui
priuatī vīuē credit pastoris offi
cū tenet: si bonoz actuū cogita
tionūq; mūdaz aggregans mul
titudinē. hāt iusto moderamīe
gubnare. scpturaz pastu nutire
t dīa demonū insidias fuare
dendit: ad laudē t gl'am dnī
ihū xpī. q̄ cū deo pre t spū sco
vivit t exnat p oīa scla Amē.

In principio erat verbum et verbum erat apud deum et deus erat verbum. Et re.

Omnibz Eusdem Leon
alys euāgelistis

ab ĩcarnatõe incipiẽtib⁹ ? Io
hãnes thesaurens exordiũ. ntĩ
tatẽ. educatione. augmẽtatiõe.
mor. de etna nob⁹ gnacione nar
rat dicẽs. In pncipio erat vbũ
Aug⁹ Qđ grece logos di. latine. rõe
z vbũ significat. z ꝑ hĩ loco melio⁹
vbũ intpetam⁹: ut significet⁹
nõ solũ ad pẽm respectũ. ꝑ ad il
la ee. q̃ p vba fiũt sc̃i. opatiua po
tencia. Ratio aũt. z si nil per eũ
fiat: rẽ. rõ diat⁹. Quotidie aũ
dicẽdo. vba viuerẽt nob⁹: qr sonã
do z tñsẽndo viuerũt. Est vbũ
z ĩ ipso hoie qđ manet int⁹: nũ
son⁹ prodit qr ore. Est vbũ qp ve
spitalit⁹ di⁹ illđ qđ intelligit de
sono. nõ ipse son⁹. Qđ ꝑ fit pt
itelligat⁹ vbũ. nõ solũ anẽꝑ sonet
vez⁹ er⁹ anẽꝑ sonoz ea⁹ ymagies
cogitacõe voluant⁹: ita pt vidẽ
p hoc speculi atq; ĩ hoc enigmate
aliq̃ vbi similitudiẽ de q̃ dicit est
i pncipio erat vbũ. Necesse z ei
aũ id qđ scim⁹ loq̃m⁹. er ipa scia
qua mẽora tenem⁹ nascat⁹ vbũ
qđ cuiusmodi sit oĩno cui⁹modi
e illa scia de q̃ nascat⁹. Formata
q̃ppe cogitacio ab ea re qua sum⁹
vbũ z: qđ in corde dicim⁹. qđ nr
gr̃ecũ z n⁹ latinũ. nec lingue ali
cui⁹: ꝑ aũ id opꝫ est in coꝛ q̃bus
loq̃mur ꝓfic⁹ noticiã. aliq̃d sig
nũ quo significet⁹ assumim⁹.
Vnde vbũ qđ foris sonat. sig⁹
est vbi qđ int⁹ latet: cui magis
vbi ꝓpetit nomẽ. Qđ illđ quod
ꝓfert⁹ carnis ore. vor vbi ẽ: vbũq;
z ipm di⁹ ꝓpe illđ a quo ut foris
appeat suptũ z. Vocat vbũ nõ Basil.
e humanũ vbũ. Nũo. n. erat i
pncipio humanũ vbũ: z ultimo
loco assumẽte hoie gnacõis pn
cipiũ. Nõ q̃ in pncipio vbũ
erat humanũ: ꝑ nec ageloꝝ. Oĩa
n. creatura visa scioꝝ tñmos
e: a creatore cẽndi sumẽs pnci
piũ. Si audi euãgeliũ dicent⁹:
ipm. n. vnigenitũ vbũ dixit.
Si aũt qđ dixit cur pẽm dittes Leo
mor nob⁹ de filio loq̃t⁹: q̃m ille
qdem manifestus oĩbus erat
z si nõ ut pr̃ ꝑ ut vb. vnigenit⁹
aũt ignorabat⁹. Ideo dicent⁹ ea q̃
de ipso e assumcioẽ: festi in mao
studuit ponẽ hos q̃ ne sciebãt
eũ: ꝑ nec pẽm in hos q̃ de filio
sc̃i somnũ: tacuit. ꝓpt hs aũt
z vbũ eũ vocauit. Ita. n. doc
tur⁹ erat q̃ hĩ vbũ z vnigenit⁹
dei filiũ⁹: ut nõ passibile estimet
qđ gnacõe: pueriles vbi nimia
pcione destruit⁹ ruinosã sus
pcionẽ. ee qr deo filiũ ipassi
bilit⁹ ondens. Sedã vo mao e:
q: ea q̃ sc̃t pr̃is nob⁹ annũciare de
beat. Non simplr vo eũ vbũ
dixit. ꝑ aũ articuli adiectione:
a reliq̃s ipm sepans. Sanctiõ
n. e scripture vba vocare leges
dei z pcepta. Vocat aũt vbũ sbna
qdam e ypostasis eus er ipso
pueniẽs ipassibilit⁹ pr̃e. Quare Basi.
ig⁹ vbũ. Ita ipassibilit⁹ natũ z

qꝛ ē gn̄ans ymago totū in se
ipso gn̄ante demīans nīl inde
separans. ſꝫ in ſcīpo ꝓfem̄ erīp.
Aug. Sic aūt scīa nr̄a illu ſcīencie dei:
sic t nr̄m vbū qđ nascat ex nr̄a
scīa dissile z illu vbo dei qđ natū
ē de pr̄is scīencia. Vnde tūc scīpz
dicens pr̄ genuit vbū sibi eqle
p oīa. Non.n. scīpm integre per
ferꝛ dīuīſſ: si aliq̄ mun⁹ aut
āplius eēt in eius vbo qꝫ in scīpo.
Quis ex nō videat q̄nta sit dissi
militudo vbi mentis nr̄e qđ q̄n
qꝫ ē formabile nondū formatū t
ab illo dei vbo qđ in forma dei
sic ē ut nō aī fuerit formabile
postꝫ formatū. nō aliq̄n possit
ee informe. Qppt ita dr illđ dei
vbū. ut dei cogitatio nō dicat:
ne aliq̄ ee q̄ volubile dicatur ī
deo. qđ nūc hꝫat nūc accipiat
formā ut vbū sit eāqꝫ possit am
tere atq; formit. q̄dāmodo vo
lutari. Est.n. vbū dei forma nō
formata. ſꝫ forma oīm formaꝝ
Basi. īcommutabil. Habet ee t vbum
nr̄m ortus diuini vbi silitudiez
q̄ndā. Nā sic nr̄m vbū tota de
clarat mentē. respōdez: sic dei pa
Greg. tris dīm. Isida ee in ena thelisthi
p̄ridctia spūale. Nouerat hoīes
id qđ antiquis ē t qđ ē aī oīa.
marīe hōrare t ponē dm: ꝑpt
hoc p̄mū dr p̄ncipiū. In p̄cīa
pio eq̄ erat vbū: vl qđ est sēm
Aug. sapiaz t exēplar q̄ in eo st fiūt
oīa: vl qꝫ p̄ncipiū filij p̄ ē
t p̄ncipiū creatāꝝ t oīm encīū
p illđ ut vbū filiū ītelligas ī p̄n
cipio. i. ī patre dm̄ fore. a in p̄n
cipio. i. aī oīa. Preuidit ei spūs Bas.
futōs q̄sdā iuidētes gl̄e vnigēi
ti q̄ p̄cēnt sōplusimata ad sb
usionē audito. qꝫ si genit⁹ ē nō
erat: t aliqꝫ genit⁹ eēt nō erat. Ne
g talia gūrure p̄sumāt: spūs scūs
aut. In pn̄cīpio erat vbū. Nemo dubi Aug.
tat q splendoz de igne erat. ꝓ
nam⁹ ergo igne p̄cēm illi⁹ splen
doris. Mox q̄dem ut lucīa acten
do: simul aī igne t splendoz exīst.
Da mī hic igne sīī splendore: et
credo ti p̄cz sīī filio fuīsse. Vma
go erīpit de speculo hoīs ītuētis
speculū: erīpit ymago. mox ut
aspector extenerit. Ez ille q̄ īspiat:
erat aliqꝫ accedet ad speculū.
Quonam⁹ ſꝫ aliq̄ natū sr̄ aliqꝫ. ut
vultū aut habam: nōne cum
ymagine sua nascat: Sic g̃ spe
eēt vultū: spes eēt t ymago de
vultu. Sīc aūt de alio z: nullqꝫ
natū z. Ez nō uideo inqꝫ equa
litatē nature. Ppter alicubi q̄
dē filiū appellat pr̄is. aliubi
aūt vbū nōat. aliubi aūt splen
dorē vocat scīptura dīna. singla
horū nomīa de xpō dicēs: ut ītel
ligas ea q̄ de xpō dicūt ee cōt
blaspheciaz. Quia.n. tu⁹ filius
eius dē ti natē sit. volēs sermo
nē dē vnā sbnaz pr̄is t filij: di
cit filiū pr̄is q̄ ex eo natus ē vni
genit⁹. Deus qm̄ unitas t filij

apud nos ōntacionē prebent
passionis: ideoq; hūc filiū ap
pellat z vbū. ipassibilitatē nī
tatis eius. noīe isto demōrans.
Sz qm pr qspiā frūs ut homo
idubitanter senior filio suo dmō
strat: nichor rpm ei de diuina
natura putares splendorē vo
cat vnigenitū prīs. Splendor ei
nascitur quidē ex sole: non at
itelligit sole posterior. Docuistē
g sp pr filiū splendorī denūci
et: ipassibilitatē nītatī ōndat
vbū: substātialē filij nomen
īsinuet. Sz dicit illi qm in pri
cipio nō etnitatē ōndit simpli
ter deū de celo vel de tra dem est
i principio mag; sentit de celū z tra.
Sz q; cōe hz erat ad sentē. Sic' enī
qd' est aī de hoīe qdem dr. tpr prīs
significat trīm. cū at de deo id qd'
ē sp z ethalit: ita z erat de nūa q;
dem cū dr nata ptitū significat
tpr. cū at de deo etnitatē ōndit.
Itē cos g; q; ppt tpalē nītatē dice
bāt xpm nō sp fuisse: iaput euā
de etnitate vbi dicēs. In principio
erat vbū: qr ī maxīe dei ē ppriū.
Dem ne qs audiēs. ī principio erat
vbū ingenitū vbū dicat: sfestī
hoc removit dicēs. Et vbū erat
apd' dm. Sm principio. n. ē apd'
dm: z q' abest a tpe. nō abest ab
autore. Neq; at pr loco nec filij
cuscipione aliq; mouent. Et nō
leg; vbū fm ad prem. sic ad pphe
tas. qī prius nō ens apd' rpm:
eo qd nupt' ē in eo. Nō ec' dubit
i deo erat. h apd' dm erat: eā q;
sēdm ypostasī ad etnitatē nob
ōndens. Vidē ec' nī qd sabellī
ex hoc deo sbuersi ē. Ipē. n. di
cebat qd pr z filius z spūs scūs vna
ē psona. q aliqn ut pr appt
aliqn ut filius aliqn ut spūs scūs
Manifeste vo sfidut ex hīs vbo
z vbū erat apd' dm: hic enī
euāgelista aliū declarat filiū
ē. aliū deū sz prem. Stati ecia
nomē vbi experta. De nāq; et
de erat vbū. Cessat sonus vocis
z cogitacionis eloqū: vbū hūc rei
ē nō sonus: nata. nō sino: de. nō
tanitas ē. Sipler at nūcupacio
ē: z caret offendiculo affectionis
alienē. Ad mor sen dm z: dedi
te dm pharaoni. Sz nōne adiec
ta nōis causa ē. cū dr pharaoni:
Mor sēb. n. pharaoni de data est:
dū timet. dū orat. dū punit. dū
medet. Et aliud ē dm dici: z a
liud dm ē. Nemini ch z alteri
nūcupationis: ubi dr. ego dñs
dī est. Sz ī eo īdulti nōis signi
ficatio ē. Et ubi refert. ego dñs
hospitis ponus sino ē. q; rei nomē
Cū at audio. z de erat vbū: nō
dm solū audio vbū: sī demū
tū ē intelligo qd de ē. Hic q;
excludens amissionē blasphe
mātū quentū qd ē vbū. indit.
z de erat vbū. Vel alr itinūa
Noltq; vbū erat apd' dm: ma
nifestū z qd due psone erāt. qrum

vna natā duab⁹ cristat. Vñ dr
et dō erat vbū: ita ut vna na
tura sit pr̄ī ⁊ filio. cū sit vna dei
tas. Nā vō dixerat. dō erat v
bū ⁊ trepido ī dicto. ⁊ me īsolens
simo emouit: cū vnū dm ꝓfite
nūcarunt. Sz ne q̄ ultrā tre
pidatio mea ꝓgredi possit: rō
dit sacmenti tanti piscator⁹ dis
pensatoez ⁊ refert ad vnū oīa
sī numella sine abolutione.
sī tpe dicēs. Et hoc erat ī pr̄ī
cipio apd dm ⁊ apd vnū mgr
nutū dm: ex q̄ ipe vn⁹ vnigēi
tus dō ee predicat. Et rursus
ne suspicio dyabolica aliquos
abeat: ne forte cū vbū dō sit
isurrexit dr̄ pr̄em ut aliq̄ fa
bulant gentiliū ⁊ sep̄atū a pr̄e
fuit tpi pr̄ī ostēdit: dr̄ h̄ erat ī
pncipio apd dm. Nā d. Hoc
dei vbū nūq̄ a deo extitit sepa
tū. Vl ne audies ī pncipio erat
vbū. cuitiū quidē estimes?
seniorē vō spacio aliq̄ pr̄ī vitā
suscipias: īdirit. h̄ erat ī pnci
pio apd dm. No. n. fuit vnq̄
solutarius ab illo. ⁊ sz dō apd
dm erat. Vl q̄ dixerat dō erat
vbū ⁊ ut nō estimet q̄dmodo
rē esse deitatē filij: ostēdit cog
nois tua ꝓpria dignitatis ponit
⁊ ethnitatē assumēs cū dr̄. h̄
erat ī pn̄o apd dm. Vl aliter
Postq̄ pmiserat tres ꝓpositōes
euāgelista: resumit ea ī vnū
dicēs. h̄ erat in pn̄o apd deū.
In pmo. n. tū dicitur in q̄ erat
vbū. q̄ ī pncipio erat: ī sēcō apd
quē. q̄ apd dm: ī tēio q̄ erat v
bū. q̄ dō. Vbiq; aūt posuit sbstan
tiuū vbū. erat: ut itelligēs oīa
tpa puenisse coetiū dō pr̄ī vbū.
Postq̄ aūt dixit de natā filij: de
opatione eius subiūgit d. Omīa
ꝑ ipm fca sūt. ⁊ q̄q̄ ē siue ī sbna
siue ī aliq̄ ꝓpietate. Infinitū est
p q̄d sit omne q̄d fem ē. Et cū ab
eo sint oīa: ⁊ ipe ab eo ē. Nā q̄
pt fieri ut vbū dei fem sit. q̄n dō
p vbū fecit oīa? sit ⁊ vbū ipm fem
est p q̄d aliud vbū fem z. Si h̄
dicas q̄ ē vbū vbi p q̄d fem z illō.
ipm dico ego vnigenitū filiū.
Si aūt nō dicis vbū dei: crede nō
fem vbū p q̄d fca sūt oīa. Et si fem
nō z creatura nō z. Si aūt creata
nō z: eiusdē cui pr̄e sbne ē. Omīs
ei sbna q̄ dō nō z. creata ē: ⁊ q̄
creata nō z dō est. Solet aūt arri
ani dicē. q̄ sic p ferrā ostiū fieri
diam⁹ q̄ p organū sic ⁊ p filiū
oīa fca fuisse dicūt: nō q̄ ipe
sit fabr̄ fr̄ organi. ⁊ sic fabricam
auūt filiū tanq̄ fem ad h̄ ut p
eū oīa fierent. Nos aūt ad h̄ modi
fictores medacij simplr̄ videm⁹.
Si. n. ut dicit⁹ pr̄ī creasset ad h̄
filiū ut eo tāq̄ organo uteret⁹:
videt⁹ q̄ honorabilior sit filius q̄
q̄ fca sūt: sic ea q̄ p ferrā sūt
fca ipo organo nobiliora exis
tūt. Nā ferra p ipa factū est:
sic ⁊ ppt ipa q̄ facta sūt ut auūt

pr̄ creauit filiū. tanq̄ si non
debēt dē z̄cta creare. neq̄ filiū
pduxiſſe. Ad hec vbis īſamus.
Et auīt. Quare nō dixit. q̄ oīa
vbū fecit? Et uſq; ē hac ꝓpoſitione
per. Ne filiū īgenitū intellegēs
Aug. Sed si ꝓpoſitio p. turbat te. z̄ q̄
tus ī ſcīptura q̄ ipm vbū oīa
facit: audi dauid. Inicio tu de
tua fūdaſti: z̄ opa manuū tuaz
ſūt celi. Nz āt hoc de vnigenito dr
ctū: addiſces ab aplo ubēte hoc
vbo in epla ad hebreos de filio.
Si vo de pre hꝰ ꝓpham diuiſſe dicēs
paulū vo ad filiū aptaſſe: ide fit
turpi. Neq; n. filio ſuenire diuiſit:
ni vehemēt reſidet q̄m q̄ ſt digtatis
cohōrabilia ſt utriq;. Si turpi p
ꝓpoſitio aliq; ſbiectione ti videtur
īducē: aut paul ea de pre ponit
fidel īgens dīs p quē vocati ſum
Aug. ī ſocietatē filij eius. Arriani ei
ī hoc valētiā dicens vbū ee qd
mūdane creationis ꝑſtitit cau
ſam creatoꝝ. Et si ſic ſe hꝫ veri
tas rez put ipſe ītelligit z̄ opte
bat ſcīptū fore. p creatoꝝ vni
uſa exiſtē a vbo: nō āt econtra
Arri. p vbū a creatore. Ut āt nō eſti
mes nū de oīa p ipm fta ſt illa
oīa ſolū dicē eum q̄ a moyſe
dicta ſt: ſuenient īducat. z̄ ſīt
ipſo fem z̄ nīl ſū viſibile q̄ ſiue
ītelligibile. vel alit. Ne hꝰ qd dr
oīa p ipm fta ſt de ſignis ſuſpi
cans nuc dicā de q̄bz reliq; euā
gelīte locuti ſt: īducat. z̄ ſine
Hilari ipſo factū eſt nīl. Vel q̄ cū nichil
ſine eo fem z̄ ītelligo nō eū ee
ſolū: ſi p alius ē p quē. alius ſīt
quo nō. Vel q̄ nichil fem ē ext Aug.
ipm: q̄ ipe ābit oīa z̄ ſuas ea.
Vel dicēs ſine ipo fem z̄ nīl: nullo Aug.
modo ipm fctūrā eſſe ſuſpicari
debē edocuit. Nuo n. pī dixi ipe
ē fctūra: cū nīl dicat dē ſīt ipo
feciſſe. Vl alit. Et oīa p vbū Aug.
fta ſt. de nuo vo oēm z̄ malia
a z̄ totl fluxū petū: z̄ hec p ver
bū fta ſt. Et hoc falſū z̄ ōnī
tū q̄ ad ſignificata nīl z̄ non
enē vnū ſt. Videt āt aplꝰ nō
enia prauia dice: vocat ineꝫ
dē ea q̄ nō ſt tqz ea q̄ ſt. Tota
q; prauitas z̄ vōlū nīl ſunt
dū abſq; vbo fta ſt. Nuia vo Beda
euāgelista dixit oēm creatāz
fctūrā ee p vbū z̄ ne q̄ forte ere
det mutabile ei voluntatem
q̄ qui ſubito vellet facē crea
turā quā ab eterno nūq; ante
feciſſe: ideo dr curauit fctūrā
quidē creatam ī ipe p̄ ī etnia
creatoris ſapīa. q̄m z̄ quos cre
aret ſp fuiſſe diſpoſitū. Unī
dr. Ad fctūrā z̄ ī ipſo vita eſt.
Pē āt ſic pūctauī. q̄d fctūra z̄ Aug.
ī pō: vita emt poſtea dicat. Et
go totū vita ē: ſi ſic pnūcia
uer! Ad n. nō in illo fctūra ē:
Ipe z̄ n. ſapīa dei: de q̄ dr ī pō
oīa in ſapīa feciſti. Oīa q̄ fce
p illū: ita z̄ ī illo fta ſt. Et q̄
q̄d in illo fctūra z̄ vita ē: q̄ z̄ ita
vita ē q̄ lapis vita ē. ut delirāt

manichei hꝫ testimonio se fulciētes
Pnūcia ꝙ sic. Qđ fm̄ z. hic sub
distingue: z dem̄ infert. i ipo vita
erat. frā z. n. tia: ꝫ ipā tia q̄ frā
ē non ē vita. Est aūt in ipa dei sa
pīcia spūalis ratio q̄dā q̄ tia
frā z her ē vita. Sic arca i omi
tpe non ē vita: ꝫ arca i arte vi
ta ē: qr vnit in aīa artifīs.
Sic ꝙ qr sapīa dei p quā frā st̄
oīa sc̄dm artē ornet oīa q̄ fiunt
p ipsā artē nō hꝫ ornuo sūt
vita: ꝫ q̄q̄ fm̄ z vita ē in illo.
Erāt ecīā oīa .i. sb̄sistūt i ipo
tanqā: pnsq̄ sine i ipis esse
tiue. sic in sole sistūt oīa pe
rfectabilia. Sz qr sūt nōnulli
assentes hoc testimonio spīm scm
fm̄. legentes. qđ fm̄ z i ipso
vita erat. vitā itelligētes spūsc
ad credendū ipos errore sic
legr. Oīa p ipm frā st̄: z sn ipso
fm̄ z nil qđ fm̄ z. Ibi q̄ dese fac
simone. dem̄ lege. In ipo vita e
rat. Ac si dicat. Sine eo fm̄ e
nil qđ fm̄ z. i. sensibile: z sic oīa
st̄ corrēa. Inducēs .n. sn̄ eo fm̄
ē nil. z. adducēs qđ fm̄ z: i. itel
ligibilia ꝓhendit. z spīm sm̄ ex
cepit. Spūs .n. suus fluctibꝰ nō z.
hꝫ g̃ de eodē rex. iduxit: ose
qđ vo de prudēcia simone m
fert. d. In ipo vita erat. qđ admo
dū in fonte q̄ gnāt abyssos. z
i nullo minorat fons: ita z i
opacione mūgenti q̄uis ēdas
p eū facta ē. nō minor ipe fōs z.

Sequitur. Et vita erat lux hoīm. Qñ
di lux ista nō z sensibil: ꝫ itellā
alis illuīans ipām aīam. Sic ip
sa .n. vita illuīant hoīes. pceptā
nō illuīant: qr nō hnt rōnabiles
mētes q̄ possint vide sapiaz. Ho
mo aūt fctus ad ymaginē dei habet
rōnale mentē p quā possit pcipe
sapiaz: ꝙ illa vita p quā facta st̄
oīa lux z. i. nō ꝓpter aliquā aliud ꝫ
hoīz. Hāc racio nob̄ tradita p qđ
rōnales dicūt lux ē. ad opandū
nos dirigens vl non opanda. Sz
qr stulta corda capē istā lucē nō
pnt. qr pctis suis aggrauant: ut
eā vide nō possint: ne ideo cogi
tent qđ absentē ee lucē qr eā vide
nō pnt: sequit. Et lux i tēbris lucet.
z tēbre eā nō ꝓhenderūt. Quō
.n. homo positꝰ in sole cecꝰ. p̄sens
ē illi sol. si ipe soli absens ē: sic
oīs stultꝰ cecus ē. pns ē illi sapīa.
Sz eī cecꝰ pns ē. oculꝰ eī absens
ē: nō qr illi absens ē. ꝫ qr ipe ab
sens ē ab illa. Vl̄ p hoc ondit
q̄ aīa hūana nō z illa lux sed
capax lucis. z sapīe: sic aer
dū solares radios pticipat nō dī
p se lucē ꝫ solis splendor i eo ap
parēt: ita rōnabil nr̄a natā p
dū pnciā vbi dei possidet: non p
se res itelligibles. z dei suū. ꝫ p
isticū sī lumē dīnū. ogno scit.
lux itaq̄ i tēbris lucet: qr dei vbū
vita z lux hoīm i nr̄a natā q̄ p
se tuesticata z ordīata. iformis q̄
dā tēbrositas inuenit. lucē non

desinit. Et qm ipā creatura ꝛ ip̄p hensibil: tn̄bre ea nō ꝓphenderūt.
Hil. Vel alr. Totū ab illo loco. ⁊ vita ēat lux hoīm. pmū nos de xpō dicē dum erat. dem dicat ⁊ q̄ scdm aīaz bona pbuit nob venies vbū. Ds dt. Et vita ēat lux hoīm. Non dt indocti: ſ vniūsalit hoīm. Nō n. audiēdi solū: ſ ⁊ gentiles ad ipam venīt cognitionē. Nō aut adiecit ⁊ āgelorū. qm ei de natā humana sino ē. qbz vbū venit euāgelizans bona. Vita q̄ inuenīte nob. solutū est mortis ipm̄: ⁊ luce lucēte nob. nō ult̄ st tn̄bre. ſ sp manet vita q̄ mors superare non pt. n tn̄bre lucē. vñ sc. Et lux ī tn̄bris lucet. Tenebras mortē ⁊ erroē dt. Nā lux q̄dem sensibil nō in tn̄bris lucet: ſ sine ill. Predicatio vo xpi ī medio erroris rḡnāt fulsit ⁊ eū dispare feat. Q̄a vo nec mors ea superauit nec error ſ fulgida ē eius p̄dicatio ubiq ⁊ lucet ppa vtute: ppter ea sbdit tn̄bre ea nō ꝓphenderūt. Hoc aīt ita ū sc euāgelū ad platonicos aures trās pscribendū ⁊ p oēs etās in locis eminentissīs ꝓponendū ee dicebat. Nā alr euāgelyste xpm̄ ī tpe natū ee describūt: iohes vo eundē ī pncipio testat fuisse dicēs. In principio erat vbū. Alr eī me hoies sbito appuisse mirabāt: ille ipsū apd dm̄ sp fuisse testat. ⁊ dicit ēat vbū ēat apd dm̄. Alr eī verum hoīem: ille vez dm̄ cōfitat dicēs. ⁊ dicit ēat vbū. Alr hoies apd hoies eū tpalit assumptū: ille dm̄ apd dm̄ in pncipio manentē ondit dicēs. Hoc ēat ī pncipio apd dm̄. Alr magnalia q̄m hoīe gessit ꝓphetent: ille q̄ oēm creaturā p ipm̄ dicit pferebat docet dicēs. Qua p ipm̄ facta st: ⁊ sine ipo factū ē nil. Ea q̄ ī dicta st supius de diuinitate xpi dicta st. q̄ sic venit ad nos scdm q̄ apparuit homo ut latet ī illo dicto missus ē an illū magnus hō Iohannes testimoniū iuenīret plusq hō Et q̄d ē hic fuit hō nō angelus. ut suspitionē miltoz destrueret. Et ut posset ille vez de deo dicere missus dr a deo. Nā q̄ de reliquo humanū ee estimat coz q̄ dicunt ab illo. Non n. q̄ eius st: ſ oīa q̄ mittentis loqtur deo ⁊ āgelus nūcupat ē a ppha dicēte. Ecce ego mitto āgelū meū. Nūcū aīt officiū ⁊ nil ppriū dicē. Cui nō ēat iohes. ⁊ gra dei vl in q̄ ē gra: qui gram noui testamēti. ⁊ xpi suo testimonio pmū mundo innotuit.
Hic venit. Hic venit ī testimoniū ut testimoniū phibet de luce. Sicut ei carnē induit ne oēs pderet: ita ⁊ pcone hoīem misit: ut dignata audientes vocē facilius crederent.
Q̄a vo miltū apd nos maior q̄ testat eo q̄ testimoniū phibet ⁊ dignior fide ee videt. ⁊ ne qs ⁊ de iohāne hoc suspicet: hāc suspitionē destruit dicēs. Nō ēat ille lux: ſ ut testimoniū phibet de luce.
Et ponit hic lux cū articulo

Theo Nō n. iohes ē ipa lux pncipalioꝛ, ℔ lux dr qꝛ sēm pncipacōꝛ ei cete ris scīs luce ip̄a a vero lumine. de

Augꝰ q̄ testiom phibet d. erat lux vēt: qꝛ et ip̄e illūat dr lux: ꝑ vēa lux illa ē q̄ illūat. Nā ⁊ oculi nr di unt lux: ⁊ tn nisi aut p̄ nocte lucerna accendat: a p̄ die sol exeat luxa illa sn causa patēt. Vn sequit. Que illūat oēm hoiem venientē in hūc mūdū. Ergo ⁊ ip̄e iohes Quo n. sanoy oculi ipm solē vide nō valent. ꝑ bn corp⁹ ab eo illūatū: sic oēs ad q̄s veneat xp̄s mini⁹ p̄donei erāt eū videre Radiauit iohem: ut p̄ illū ostenterē se illūatū agnoscer⁹ ille

Aug q̄ illūat. Ez si illūat oēm hoiez: qualr tot sine luce p̄maserūt: Non n. omnes agnouer⁹ xp̄i cultura. Illūat q̄ oēm hoiem ēptū ad eū p̄tinet. Si aūt quida mentes oculos claudentes nolu erūt recipe lucē huius radios: nō a lucis natā obtēbratio ⁊ eoꝝ ꝑa malicia eoꝝ q̄ voluntarie p̄uāt seipos gr̄e dono. Nā gra quidē ad omes effusa ē: q̄ vo nolūt dono li firmi sn̄t his hāt reputare dīt cernitem.

Aug Vl qꝛ dr. q̄ illūat oēm hoiem sic itelligim⁹: nō qꝛ nullꝰ ē hom q̄ non illuet: ꝑ qꝛ n ab ip̄o nllꝰ illūat: sue na turali īgenio. sn̄ sapīa dīna.

Beda Sic n. nemo a seipso cē: sic ē nemo a seipo sapiens cē p̄t.

Aug Vl dr veniente in hūc mundū

l. q̄ spūaliter p regnū acoem gr̄e baptismat⁹ in mūdū venuit īuisibile sc̄z vtutū illūat: non eos q̄ in mūdo erāt vicioꝝ.

Aug Venit aūt lux in mūdū p̄ carnē: qꝛ dū hic erat p̄ dinitatē. a stult⁹ cecis ⁊ iquis videri nō potat de q̄bz sn̄ p̄dem z. tnbre eā nō ꝓhenderūt.

Aug ⁊ nō dr. In mūdo erat? nō quō ho mines ⁊ pcora: ꝑ ut artifex tēpes q̄ fecit. Vn sequ. Et mūd⁹ p ip̄m fc̄s ē. nō sic faber q̄ extinsecꝰ opat. ꝑ sic erat in mūdo. Simul hic ⁊ mar cionis sn̄uertit rabiē. q̄ malig⁹ ditorē secta p̄duxisse dicebat. Et

Aug nō ⁊ alius qui filiū dei dicebat ee aturā. Dicēs aūt. mūd⁹ eū nō ag nouit: breuit causā ingrām pre bnit. Mūdū n. vocat hoies a solo mūdo affixi sn̄t. ⁊ q̄ mūdi sn̄t sapīt. Nichil aūt ita turbat mentem: ut liḡan amore p̄tui.

Aug Sc. In ppa venit. qꝛ sic oīa p ipm fca sn̄t. Vl p̄ ppa intelligas iudea q̄a p̄ hēditate elegerat. In ppa q̄ venit nō gra sue nātat: ꝑ gra bnficii suoꝝ. Ez vent appent⁹ p carnē: q̄ ubiq; nusq̄ē deitate et qꝛ nullū nātate sua sione vo ⁊ bnficiis volētes ad se attra hit: ꝓtea venīēte eū q̄da susce pert alij vo nō. Vn sequ. Et sui eū nō recepert. Hoc dixit p indeoꝝ amrus idenotione. Si aūt oīo nllꝰ recepit nllꝰ q̄ salu⁹ fruis ē. Vn addit. Quot aūt receperūt eis dedit eis p̄tātē filios dei fieri ℔ Magna benuolēcia. Omes na

tus ē: ⁊ noluit manē vn'. ¶ Nō timuit hr̄ cohēdes: qr̄ hēditas ei' nō fit āgusta si mūlti possederīt. Non āt dixit qm̄ fecit eos filios dei fieri ꝑ dedit eis ptātē filios dei fieri: ondens qm̄ multo opus ē studio ut ea q̄ in baptismo adoptionis forma ta ē ymaginē mutamunatā semp custodia. Simul āt ⁊ ondens qm̄ ptātē hanc nūll' nob' vl aufre potē rit. ni nosipī auferā. Dl' qr̄ ī resurrectione filiationē ꝑfectissimā ⁊ se cūr: sēdm̄ q' apl's dicit. adoptionē filioz dei expectantes redēptionē corpis nr̄i. Dedit g̃ ptātē filios dei fieri ·i· hāt grām in futā grā recēpi. Et qr̄ ī hīsipsis tēstabulis bonis. hī q̄dē ē dei sc̄a dant grām. illō vero hoīes ·i· pbere fidē: sb'ūngit. hīs q̄ credūt ī noīe eius. Qui non ex sanguinibz neq; ex voluntate carnis neq; ex voluntate vi'. ·i· maris ⁊ femē ex q̄bz hoīes nas cūt'. Carnē. n. p feā posuit. qr̄ de co sta cū feā cēt. adā dixit. Hoc nūc os de ossibz meis. ⁊ caro de carne mea. Nomē ergo caro p vrore: quo aliqn spē p marito. qr̄ ille ipar dr̄. usta seruire. Ad. n. pecus ⁊ domo: ubi femā hr̄ ipūi sup virū. Carnal'. rē grā co. a xpleru nugis dixit origine: At vo spūal'. spē sī grā ministrat. Filii dt. si ex deo nati st. Et ne mira rem' ⁊ horrem' tantā grām ⁊ nob' terribile vidēt' qr̄ hoīes ex deo nati sūt: qui secutate tnaens ait. Et vbū caro fm̄ ⁊. Ad' g' minans qr̄ hoīes ex deo nascūt: attende ipm̄ dm̄ ex hoībz natū. Dl' alit'. Cū dixiss. qm̄ ex deo nati st qui susceperūt eū: hui' honorus posuit causā: ⁊ hoc vbū fieri carnē. Fm̄ ⁊. n. gr̄anus filius dei hoīs filios: ut filios hoīm faciat filios dei. Cū āt audieris. qm̄ vbū caro fm̄ ⁊: ne ēberis. Recp. n. substanciā nr̄i ī carnē. hī. n. vere ipm̄ ⁊ intelligē: ꝑ manēs qd' ē sui formā assūpsit. Sic' āt vbū nr̄m. vor q̄dāmodo corpis sit assumēdo ea in q̄ manifestat' sēsibz hoīm: sic vbū dei caro fm̄ ⁊ assumēdo ea in q̄ ⁊ ipm̄ manifestaret sensibz hoīm. Et sic' vbū nr̄z sit vox nec mutat' in vocē: ita vbū dei caro q̄dē fm̄ ⁊. ꝑ absit ut mutaret' in carnē. Cū etiā ardam' aīaz corpi iungi. ut ex his duobz fiat vn' hō: facilius possū' rēdē dīnā substāz ī corpea aīe in corpe iungi ī vnionē ꝑsone. ita vt verbū in carnē non sit cōuersū. nec caro ī vbū: nī nr̄ corpis in aīaz nec aīa mutat' in corpis. Caro āt h' ꝑ toto hoīe ꝑmanet' sic ⁊ ibi. ad te oīs caro venīet. Sic itaq; dm̄ ⁊ vbū caro fm̄ ⁊: ac si dicēt vbū hō fm̄ ⁊. Et euāgelista carnē ꝑmediat: volens ondere ītrabilē dei cō descensū. Si āt vbū incarnū est ⁊ aīaz ⁊ humanā nām assūpsit: sc q̄ret' q' adh' aīe nrē curate non cēnt. Ad' n. nō assūpsit: nō curauit. Et q̄lis dei sio. cū aīa pu

nus peccauit: ut carnē assumē
do sīficauit. id qđ est p̄cipalī
Xrīs infīnū relinq̄ret: Ne āt ab eo
qđ' dīm. vbū caro fēm z. īuc
nient' suspicēs ꝟsionē illi' ī
corruptibil' nat̄e: sb̄dit. z hīta
uit ī nob̄. Ctō n. hīt̄ nō idē
est aī hīta culo: ꝑ aliud. Aliud
āt dico sēm natām: vnionē
vō z copulacōē vnī z. dō vbī
caro: neq; ꝟfusione sīa: neq;
Meth. destructione sb̄stiaz. Vl' hīta
uit ī nob: z int' hoīes nīsat̄z.
Xrīs Cū āt dicīt. filij dei fīā sum⁹
z nō alit' āp̄ p hoc qp vbī caro
fēm z: rursū ipī dr̄ z aliud luc̄
Et vidim⁹ gl'am eius: quam
utiq; nō vidisset⁹ ni p ꝟsortiū
humanitat⁹ visū cēt nobis. Si n.
moysi nō sustinuerūt fīēz gli
ficata vidē ꝑ velamine opīs
fuit: qlis dīnitat̄ nuda cōs
tentē tractēssibilē erūā ipsis
supioribz vtutibz nos luteī et
Augī tēstres suffīre possem⁹. Qualis
nī sanctatis erat: q tra illuc
mittit' ut sanet'. Caro te obs
caucrat: caro te sanat. Sub
Xrīs dit āt. qī vnigeniti a pre: qr
nīlti pphaz glificati st̄: puta
moysē thelīas thelizeus: z mul
ti alij q̄uīs miracula oñdert:
ꝑ z āgeli z cherubin hoīb; et
pphis cū multa gl'a visi sunt.
Ab oīb; hīs nos abducēs cuā
z sup oēm natām z ꝟsuoz mod
clitatē erigens mentē ad ip;
nos bonoz ꝑduxit vtūt. Nī d.
gl'am ut pphē à alt'is hoīs vel
angeli est gl'am qua vidim⁹ ꝑ
qī ipī dnatōis ipī regis ipī
natālis filij vnigeniti. In sac̄ Sgl
n. eloqō sicut z āgi. aliqn nō p
silitudinē ponunt̄ ꝑ vīt̄te:
vn̄ z ꝟstid qī vnigeniti a pre.
Ac si dicēt. Vidim⁹ gl'am qua Xrīs
lē decebat z ꝟuenies erat ipē
vnigenitū z naturalē filium.
Ꝟsuetudo n. multoz regē valde
ornatū videntiū ubi cū alys e
nuantes nō p̄nt munisā repūta
re clāitatē: hoc īducūt. Quid
opt̄et mīta dicē? Nī rē ibat
Sic z volis dē vidim⁹ gl'am eius
gl'am qī vnigeniti a pre. Ange
li n. apentēs ut sui oīa gerebāt
ipē vō ut dīs cū humili forma
appens. Oz z creatē dn̄; ꝟgueniūt
stella magos vocās: āgeli pasto
res puer exultās in utero. Oz z
pī testatiz z de cēl: z pacis sup
rīm aduēnt. Oz z ipā rē natā
oī tuba clari clamauit: qm̄ rex
celoz aduenīat. Et eī dēones fu
giebant: infīnitates soluebāt
motus dīttebāt sepulch̄i: z alias
a malicia ad vtutis vtūt agē
bat. Eius āt qđ seq̄t plenum Sngī
grē z vitatis dupler intellect⁹
est. Dē n. de humanitate ac dīni
tate incarnati ubi accipi: ita
ut pleitudo grē referat̄ ad hmā
nitatē sēm qua xp̄ caput ē
ecc̄ē z p̄nogenit⁹ creature vni

ūsē. qm maxi⁹ z pncipale ere
plū qua nulli predecēt⁹ meritis
ipo efficit⁹ dō i ipso pmordialiter
manifestatu z. Et ex plenitudo
dne xpi de spu scō intelligi: cui⁹
septiformis operatio humanitate x⁹
iplent. Plenitudo vo vitat⁹ ad
dinitatē refert. Si vo plenitudie⁹
gre z vitutis de nouo testamento
manus intelligē: nō inegre
pnūciab plenitudie⁹ gre noui te
stamēti ee p xpm donata z le
talui sīboloū vitate in ipso
ee impleta. Vel plenu grā: put
eius grosū erat dicere dauid.
diffusa est grā in labijs tuis? et
vitatē sedm qp moyses z yphete
loqbant z opabant in figura
xpi aut cū veritate: q cū deo
pre z spu scō viuit z regnat i scla
sclorū Amē. Dō misa Nūtat
Ad. t. Sedm Lucam.
Erant pr⁹ eius z mr murantes
sup his q dicebant de illo. Et re.
Transeen Verbis Lucis
denitū rez noticia:
quoties in mentē venit. toties
renouat in mente miraculū. Dñi
di. Et erat pr⁹ eius z mr murates
sup his q dicebant de illo. tā ab
āgelo q a multitudie celestis exer
cne no z a pastoribz z ipo symeo
ne. Patre vo saluatoris appel
lat. non q ve pr⁹ fuit ei: sz q ad
famā marie z iuuenda pr⁹ sit ab
oīb⁹ estimat⁹ q⁹ius z eo modo
pr⁹ illi⁹ valeat dici q z vir marie

ree intelligi sn̄ mirtione cau
nis. ipa copulacoe nuptij multo
vidz nūctius. q si ee aliūde
adoptat⁹. Nec n. xpta no erat
appellanda ioseph pr⁹ xpi. q no
ex eius semine genuerat. q̄uide
pr⁹ erat z ea q non ex sua iunge
rat carnali aliūde adoptasse. Et
ait altius aliq̄d inq̄rit. pr⁹ dice
q̄m gnationis ordo a dauid usq
ad ioseph deducit: ne videret
frustra ioseph notari. q pr⁹ fm⁹
fuerit saluatoris: ut gnationis
ordo h̄ret locū pr⁹ dni appellat⁹ z.
Laudib⁹ at diuinis exhibitis.
vbit se symeo ad benedcem ad
ducentiū puer⁹ vn̄ sequit. Et be
nedixit ill⁹ symeo. Benedcoe ig⁹
utiq⁹ donat⁹: occultor⁹ vo pre
sagia dignit⁹ tm ad mr⁹: q̄ten⁹
p eosdem benedcem nō pueri
ioseph solitudine pus. p ea vo
q̄ dicat mri seorsū a ioseph ve
rā ea pdicat genitricem. Vn̄
sequit. Et dixit ad mariā mrem
ei⁹. Ecce positus hic in ruinā
z resurrōem multor⁹ in isr̄l. Vide
uberi⁹ in ocē gram. dni gnā
tione diffusam: z yphetiam
tacendū negatā ee no ushq.
Ecce z symeon yphizat⁹ ruinā
z resrōem multor⁹ venisse xpm ihm.
Et simplr exponit: pt dice
ruinā eū venisse infidelib⁹: z
in resrōem credentiū. Sic enī
lux z si oculos debiles habet. luxe:
hoc mō saluator⁹ pscuat z si

corruāt plīmū. Neq; eī z eius
officiū destructio: si eoz vesa
nie. Quāobrē non solū ex sa
lute bonoz: sz ex malox dissi
patione vtilis eius ondit. Na
sol qm mūdū radiat: ppterea
visus debiles pturbat. Attende
aī distinctionis grām sitā plani
ore. Pparatio ad pcm salutis de
corā oī pplo: si casus z sūbuersio
plīmi. Quumū n ppositū est
sal singuloz: casū aī z sūbuersio
nis ostitit in plurīū intencioē.
Q aī aurosus intipies ē. dicat
neq; eū cadē q aī nō stetit.
Da ni ig qui fuerit ille q stet
tit: in cui ruinā saluator ad
uenit. Dz p hoc designa ruinā
ad infima: qī nō punied aī
lie aī incarnacōis mystiū
z post datā dispensacōez z pre
dicatione. Et maxīe tpe siue
ex isrl: qs nōre erat z pstinus
bonus cultor z penas lue gra
uiores qī omēs alie gētes. eo
q diū pphatū in eis z adora
tū z ex eis pductā mūme susc
cperūt. Dcto spāliter eis mi
nat ruinā: non solū a spīta
li salute: sz ex pte destructoez
vrbis z hītanciū citatē. Res
rectio vo ymittit pti quidē
velut sūb lege iacentibz z ab
eius siuitute sūbleuand: pti
vo velut sepult cū xpo z ei
surgentibz. His aī vbis itelli
gē p prozdiā intellectū ad dic
tū pphica ymū z eūdem deū et
legislatorē z in pphis i nouo te
stamēto lorum ē lapidē nāz
ruine z petrā scandali futurū
ne cfundant credētes in eū. s
mo pphicus declarauit. Est aī et
alius qd itelligē dū aduss eos
q extra editorē latrāt dicetes. ec
ce dns legis z pphaz. videte qual
sit: ego inquit occīda z ego vi
uificabo. Si pptea cruciet z iuder
z arridel editor: manifestissi ē
z ihm ē illi filiū. Fadē siqdē
de eo scpta st: q venit i ruinā
z rsurrexez multoz. ut scz iustoz
unquoz; pmia merita discinat: z p
nroz qlitate frōz: iudex verā
iusti à supplicia decinat à meita.
Videndū z aī ne forte saluator
nō alios aīz alios i ruinā venit
z i rstroez. Ruina n pcto stabāt
primo mūdi utilitas fuit ut caderem:
z pctō morer. Denigz z sācti pphe qn
āgustus aligz ctemplabant cade
bant i faciez suā: ut petā p ruinā
pgarent. Hoc ipz z saluator tibi
pmuī credit. Petōz eras z cadat
i te petōz: ut possīs dehīc resurge
z dic. Ei mortuus sum: z iu
uam. Resurrō ādē z iustificatio no
ua. Cū n lasciuus casū efficat. a
uarū mīoz. atq; mālueret:
resurrectio celebrat. mortuo qdam
petō: resurgente vo iustitia. Sc.
Et in signū cui ostenderet. Sig
dilectionē accipies: ppe crux dz
a scptura. sicut n. ingq; moyses

ſpentē eneū ⁊ posuit p signo.
Nuſret aūt dedecꝰ gle. Nunc in rei
nobis xp̄icol' ē hoc signū ī diau
ꝛtradcois ⁊ dū ab his qđē accipit
ut ridiculosū ⁊ horribile: ab his
vō admodū vitandū. Vl forsā
ip̄z xp̄m notat sig⁹: tanq̄z supn
atūm ēntem ⁊ signoꝝ auto
rē. Est n. signū alicuiꝰ rei mira
bil' ⁊ occulte īdicatiuū ⁊ visum
q̄dem a sīplicioꝛibz: ītellectū vō
ab hūtibz ex̄citatiū intellectū.
Quibus aūt q̄ de xp̄o narrat hyſtō
ꝛtradicit ⁊ nō ꝑdicāt hȳ qui
credūt in eū. nos q̄ppe scimꝰ oīa
vera ee q̄ scripta st ⁊ q: ꝑ tot
dulos vniuſa q̄ de eo scripta sunt
signū st aū ꝛtradiat. Nec siq̄dē
de filio dicūt ⁊ spectant tī ad
eius ēnitatem. dū singula sibi
assumit. sil' piscula ⁊ glificā.
Nec tī ꝓpa ⁊ ee denūciat do
lorosa. Nam sc. Et tuā ip̄sius
aīaz ꝑtransibit gladi. Nulla
docet hyſtoria. btam mariā ex
hac vita gladij occisione migrāſ
se ꝓferti aū nō aia ⁊ corpis
fio soleat intfici. Vñ restat ītel
ligi gladiū illū de ore dī ⁊ gladi
ī labus eoꝝ. hȳ e dolore ducē pas
sionis aīam eius ꝑtūsisse ⁊ q ⁊ si
xp̄m ut pote dei filiū ꝓpter ꝓpa
mori. mortēq̄z ꝑpetuā nō dubita
ret ee deū suū. ex sua tī carne
paratū. nō sīt dolorus affectu
potuit vide crucifigi. Vel prude
tia mariē nō ignarā mysteriꝝ
celestis ondit. Vnū q. n. vbū dei
⁊ efficax ⁊ acutiꝰ oī gladio acu
tissimo. Vel ꝑ hȳ sigficant q̄ in
maria ꝑ q̄z gestū ⁊ icarnacois
mysteriū in morte dñi stupor q̄da
dubitauit: vidēs filiū dei sic hūi
liatū ut usq; ad morte dñdet. Et
sic gladius ꝑtīsiens iuxta thoꝛ
timoꝛe fuit nō ꝑcutit ⁊ ita du
bitatio meſtiaā fecit nō tī occi
dit: q: non sedit in aio ꝑ ꝑtransi
sset q̄ ꝑ ubiā. Et nec ipsā sola
ī ea passione occupari signifi
cat: cū sbdit. Vt reuelentur ex
multis cordibz cogitacoes. ꝛrō de
vt: euentū designat. nō aūt cau
salē ponit. Quib n. oībz euenien
tibz: secuta ē erga multos ītenti
onū diuīo. Quida n. dm fate
bant in cruce: alij nec sic ab in
famijs ⁊ cōmunacoībz desistebāt.
Vel hoc dm ⁊: q̄tenꝰ tpe passiois
patēant ex ꝑsonis cordibz medi
tacoes ⁊ emendent ꝑ rescrotem
Velox. n. ill' post abigultatē ctitu
do supuenit: ni forte reuelacoēs
illuīacoēq̄ os ēstimet ut solitū
ē scripture. Et usq; ad ꝓsumacoēs
scli ꝑfectis cetē aīaz gladi⁹ dum
sime ebulacois ꝑtransire non
cessat ⁊ cū signo fidei ab ip̄o
ꝛtradia. cū audito dei vbo multos
cū xp̄o resgere. ꝑ plos a credulī
tate rue ⁊ cū reuelat multoꝝ coꝛ
diū cogitacoībz ubi opti⁹ euāge
lij sicut semen ibi zizania vitioꝝ
vel plus iusto ꝓuale vl sola gl'

Orig

mmare gemebūda aspiat. Co
gitacões eī male ī hoīb erāt: q̄
ꝓptēa reuelare st̄. ut ostēdēt eas
ille q̄ p nob mortuꝰ ē. Q̄ dū n.
abscondite erāt: ipossibile erat
eas penit⁹ intēta. Dñe nos si p̄
cauim⁹ dēm⁹ dicē: ī q̄tate mea
nō absondi. Si n. reuelauim⁹
pcā mā. nō solū deo s̄ hīs q̄ pnt
mederi vulnib⁹ mīs: delebunt⁹
pcā mā. ꝓphauerat denq̄ sy
meō. ꝓphauerat copulata viri
cio. ꝓphauerat vīgo: debuit et
vidua ꝓphare: ne q̄ pfessio deēs
set a sexu. Et nō dr. Et erat anna
ꝓphissa filia phanuel de tribu
aser. Immorat⁹ aūt cuā⁹ carta
ane descptioēs. ī prēm ī tribū
eiranis: testes q̄ multos addu
cemo q̄ prēm et tribū viderūt.
Vel q̄ tūc tpis cū hac alie q̄da
codē noīe nūcupabant⁹. Vt ig⁹
ad eā manifesta discretio fiēt
prēm ei⁹ nūcorat ī gnis q̄lita
tē describit. Ante vero ī stipē
dijs viduitat⁹ ī moīb⁹ talis ī
duat⁹: ut digna fuisse arbitr⁹
q̄ redēptorē oīm nūciaret. Vñ
sequit. Et ipa erat in diebus mult⁹
ī vixerat cū viro suo ānis sep
tē a vgīnitate sua: ī hīc vidua
usq̄ ad ānos octoginta quatuor
Neq̄ n spūi scō fortuitu hītau⁹
ī ea. Nouū n. ē pnūc: si q̄ pr
vgīnitat⁹ gr̄am possidē. Si aūt
hoc nō potuit. s̄ euenit ei ut
p̄dat vīz: vidua ꝓsecet. Q̄d

Amb

Theo.

Beg mise.

Amb

Aug

q̄dē non solū ꝓst mortē vi. s̄ et
cū ille vīuit debet hīe in aīo ut
et si nō euenit voluntas ipi⁹ et
ꝓpositū a dño coīetur. et dicat.
Hoc volueo hī ꝓmitto: si michi
ꝓfanū aliq̄ q̄d nō opto ingerit:
nl̄ aliud fraz q̄ ī damnata
vidua ꝓsecem. Iuste q̄ sācta
mulier spūi ꝓphandi meruit ac
cepe: q̄ loca castitate log⁹ et
ieiunijs ad hoc culmē ascendat.
Vñ se. Que non discedebat de
tēplo ieiunijs ī obsecracoīb⁹ ser
uiens deo ac nocte. In q̄ liquet Beg⁹ m
q̄ certaz vīrtutū ierat ei ꝓfectꝰ.
Et aspice ꝓpriē symeonis vīr
tib⁹. Hic n. erat in tēplo: simil
et digni reputati st̄ ꝓphetia ḡra.
Vñ sequit. Et hīc ipa hora supue
niēs cōfitebat dño. hoc ē regra
tabat⁹ videndo nīdi salutē ī
isrl: ī cōfitebat⁹ de illo q̄m spē
ebāt redēptorē idēq̄ saluatorē. Vñ
se. Et loq̄bat⁹ de illo oīb⁹ q̄ exp⁹
tabāt redēptionē isrl. Videt q̄ ha
ec anna ꝓphissa modicū aliq̄d et
nō nimis clare de xpō dissernit:
euāgelū nō seriati induxit q̄ ab
ea st̄ dcta. Forsan aūt ob hoc aliq⁹
symeonē ꝓuenisse fateb⁹. eo q̄
is q̄dē formā legis gebat nā ī
ipm nomē notat obedientiam:
illa vō gr̄ē. q̄d ineptatio noīs
manifestat. int⁹ q̄s xp̄s medi⁹ eat
Ideo illū q̄dem dimisit cū lege
morientē: hanc vō fouet ultra
vuentem p gr̄az. Iuxta ītel

Aug

lectū ꝙ̄ mysticū ānā ꝙ̄az signat
q̄ in pnīo spōsi sui ꝙ̄ morte vidua.
Nāis ꝙ̄ ānoz vidultat ei⁹ tēp⁹
ꝙ̄ te designat: quo i corpe ꝓstitu
ta pegrinat a dño. Septies q̄dē
duodem octogīta q̄tuoz simul:
7 septē ad hui⁹ sci⁹ numez q̄ dieb⁹
septē volut. xij vō ad pfectoz doc
tine aplice ptinet. Ideoq̄ sū vni
uſal ecīa seu q̄libet aīa fidel⁹ q̄
totū vite sue tp̄ē aplic⁹ curat ma
cipare īstitut⁹: octogīta q̄tuoz
ānis dño seruire lādat. Cp̄ē ecīa
septē ānoz q̄ cū viro suo mase
rat egrut. Nā ꝓpt⁹ dñice pule
chū maiestat⁹ quo i carne vsa
tus dignat⁹ signū pfectois simplex
septē ānoz ꝙ̄ nūb⁹ expssius. Arri
det ei⁹ ecīe mysteriis 7 ānа q̄ grā
interpretat⁹ 7 filia ephanuelis
q̄ sacēs dei dr̄ 7 de tribu aser. v
beati dicit. Pretimisit aūt hoc
loco lucas q̄ a matheo satis ex
posita nouerat: dñz videlz post
h'ne ab herode necandi⁹ meret⁹
i egyptū a pentibz ꝙ̄ delatū:
defuncto q̄z herode sic demū in gā
lileā reuſit: 7 nazaeth ciuitatem
suā inhitare repisse. Volent ei
euāg⁹ singuli sic omittē q̄dam q̄
vl ab aliis inordinata vident: vl
ab aliis inordinata in spū preui
derūt: ut dinuata siue narra
tionis serie q̄ nulla ptimisse vide
ant. Nunc tū altius euāgeliste
ꝓsidata scīptura q̄ loco tūsitu fu
erint: diligens lect⁹ inueniat. Om
nibus ptimissis: lucas dr̄. Et ut
pfecerūt oīa sc̄dm legē dñi: reu
si sūt in galileā ciuitatē suā na
zareth. Erat q̄dē eoz ciuitas beth
lē sic patet: nazaeth vō tanq̄
tpiaclin. forte aūt h' mouet. quo
dicat matheus ꝓpt̄ea cū puero pn
tes eius esse i galileā. q̄ metu
archelai i iudeā ire noluerūt:
cū ꝓpt̄ea magis esse i galileā vi
deant. q̄ ciuitas eoz erat nazaeth
galilee sic lucas h' no tacet. Ꝙz
intelligendū z ubi angel⁹ in so
nus i egypto dixit ad ioseph. surge
7 accipe puerū 7 matrē eius 7 va
de i terram isrl. sic itellexit primo
ee a ioseph ut putaret missu se ee
a ioseph ~~ioseph~~ pgē in iudeā. Ipā ei
itelligi primū potuit tra isrl:
porro aūt postea q̄m audiit illic
regnare filiū herod⁹ archelaū
nolut obijcē se illi periculo: cū
possit tra isrl sic itelligi ut eā
galileā illi deputaret. q̄ 7 ipe⁹
ipis isrl⁹ incolebat. Vl aliter enu
merat h' lucas tp̄ā an descessū
i egyptū. Neq̄ n. ān pūlacionē
eā ioseph deduxisset. An vero q̄
egyptū dñdent nō recepant p
oracula ut nazaeth pgent: imo
q̄ libenter in patria uersantes
illuc ultro pgebat. Cū n. ad nil
aliud ascensū i bethlē euenisset
ni causa descriptionis: expedito
eo cui⁹ cā ascenderāt. Descendit

Elyo

Angli xoro

Bzeth

Theo. ī nazareth. Potrat aūt sēdm cor
pus ex ipō utero ī mensuā eta
tis maturē pdire: ꝙ videret q̄
sēdm fantasiā. ꝓpter a paulati
cresat. Vñ sq̄. Puer aūt crescebat
Beda ⁊ roborabat. Notanda ē distī
tio vboꝝ: qr dns ihs xp̄s in eo
q̄ puer erat. s. hūitatem hūanē sp̄
ditatē induerat: crescē ⁊ roborā
Atha. bat. Ceterꝙ si sēdm quos dā
tuo ī diuinā naturā mutata
ē. quō capiebat augmentū:
Incarato.n. augmentū attribue
Cyril. re fas nō ē. Decent vo etatē iux
mēto sapiē nūxit augmentū
cū dr. ⁊ roborabat sc̄ spū: nam
iuxta mēsurā etatis corporee
Chrys bat. Si.n. dū puer etatē erat oēz
sapiaz demrāss videt pdictū:
ꝙ ꝑ ꝓfectū etatis semꝑ ordebat
ut totū ipleret orbē. Non aūt q̄
suscipiēs sapiam spūs roborari
dr. Qd.n. ab ūtio ꝓfectissimū est
nisi pt dei ꝓfectus fieri. Vñ sq̄.
Plen⁹ sapia: ⁊ gra dei erat ī il
Beda lo. Sapia qdē: q̄ ipso hitat
oīs plenitudo diuitatis corpaliter:
gra aūt q̄ hoī ihu xp̄o magna
gra donata ē. ut ex q̄ hō fieret
pfectus ēet ⁊ deus. Multo
aūt magis in eo q̄ verbū dei ⁊ dei
erat: nec roborari dicebat nec
habebat augeri. Adhuc aūt eī
paul⁹ ēet hēbat gram dei: ut
quō in illo oīa mirabilia fie
rent: ita ⁊ puia mirabil ēet.

ut sapia dei ꝓpleret: q̄ eī cōdepie
⁊ spū sco vnit ⁊ regnat ī scla sc̄l.
Mat. Circūcisionis Dñi ⁊
Postq̄ roborati sūt Lucam
dies octo ut circūcidēt puer: vo
catū ⁊ no⁹ans ihs. Et ꝛ. Omel
Circūcidit iesus Hiesse
puer: de quo scptū est. Am
Puer natus ē nob: ⁊ filius datus ē
nob. fratres est.n. sub lege: ut eos q̄ sub
lege erant lucrifaceret. Dicit aūt hebio Epi
nes ⁊ cherinti sequēs. Sufficit discipulo
si sit sic magr eius: circūcidit aūt se xp̄s:
ut ḡ circūcidaris. Fallit aūt destruētes
sua ꝓpria. Si.n. fateret hebion xp̄s
dm celitus dñdentē octauo die fuis
se circūcisū: tūc ꝑberet circūcisionē ma
liam argumēti. Cui cū nudū hūc
assereret hoiem: nō puer ē causa ut ē
circūdat: sic ner ifantes sē sine circū
sionis autores. Nos.n. dm xp̄m fa
tem celitus dñdentē ⁊ ī claustro vgi
neo morā debitā fetibz ptraxisse:
q̄ adiuss sibi ex utero vgineo hūa
tatis carnē ꝓfecte ꝓponet q̄ circūcis
ē verac⁹. non appent octauo die
ꝗ attenta eī ad spīalem effectū figue
puenerūt: tā ab ipō q̄ a suis disc⁹
diuulgent nō ultra figē ꝑ veritas.
Sic.n. mortui sum⁹ cū illo morie Bernl
te ⁊ ꝓxime resurgem⁹: sic cū eo ar
circūcisi sum⁹. vñ neq̄ nūc indige
m⁹ circūcisione carnali. Plurib⁹ aūt Epiph
ex causis circūcisus ē xp̄s. Et ꝓmo q̄
dē ut ondat carnis vitatē cōtra
manicheū ⁊ eos q̄ appent eū di
cūt ꝓ. disse dem ut patrat opus

quaq̃ deitati ꝛsubstanciale corp̃ ex
titerit ut fatur apollinaris ⁊ neq̃ ce
lus detulit illd̃ ut asserit valētin⁹ et
ut ꝛsinet cāicisionē quā oli⁹ instituе
rat cuꝰ aduētu siuentē. ⁊ñ etiā
ut nulla sit iudeis excusatio ꝛnā nisi
cāicisuꝰ fuisset: obicere potāt q̄ no
possent iāmūcisi xp̃m recipe. Vt ec̃
nob̃ obediendi ⁊ uite ꝛmendaret ex
ēplo: ⁊ ut eos q̄ sub lege posita legis
onera portare nequeunt. sua ꝛpas
sione releuaret ⁊ ut q̄ in silitudine
carnis pcti aduenit: remediū quo
cauꝰ pcti ꝛsueuerat mūdari nō re
spuat. Idem.n. salutifē circūcionis
auxiliū circūcisio ī lege ꝛtra origi
nal pcti vulnꝰ agebat: qđ nunc
baptism⁹ ī reclamāte gr̃ē tp̃e ꝛsueu⁹
ereptꝰ q̄ regnu celestꝭ ianuā nōdū
intrare potant. tm̄ in sinu abrahe
post mortē bt̄ requie ꝛsolati sup
ne pacis ingressiū. spe felici exp̃ta
bant. Nichil.n. aliud exp̃mebat
cāicisio ī gnacionis vetuste spo
liacionē: p hoc q̄ cāicadebat pt̄s
corpis q̄ corpal' nitans cā exstit.
Hoc āt tuc̃ tp̃is agebat⁹ in signū
futi p xp̃m baptismat⁹ idcirco p̄
q̄ venit signatū cessauit figura.
Obi nāq̄ tota vetustas tollit⁹ per
baptismū: supfluu ⁊ qđ ꝓtis sectio
prefigurat. Octauo āt die ꝛsuetū
erat carnale celebrari cāicisionē.
Octauo.n. die xp̃c a mortuis r̄sitꝛ
⁊ insinuauit nob̃ spiritale cāicisioꝭ
dieꝫ. Euntes docete omes gētes:
baptizantes eos. In eius āt r̄sitoe
p̄figurata ē utriq̄ nā resurrio

⁊ carnis ⁊ spūs. xp̃us.n. cāicisi
nalem nrām docuit ⁊ nūc per
ipsū a vicioꝝ labe p̄ganda: ⁊ in
nouissimo die ꝛ mortis pestē re
staurandā. Et sic̃ dns octauo di
e h̄ est post septimā sabbati rest
rexit: vita ⁊ ipsi post sex scli huiꝰ
etates ⁊ septimā sabbati aiarū
q̄ nūc interī in alia vita gerit.
quasi octauo tp̃e surgem⁹. Sed⁊ Cyrill.
āt legis p̄ceptū. eod̃ die nois p̄po
sitione recepit. Vñ sc̃ Vocatū est
nome eius ihs̃ qđ interpretat sal
uator. Editus ei fuit ad totius
orbis salutē quā sua cāicisione
p̄figurauit: scdm q̄ apls dicit.
Circūcisi est hs̃ cāicisione nō ma Beda
nufacta ī exp̃oliacione corpis car
nis: sī in cāicisione xp̃i. Sed ⁊ h̄ Beda
q̄ eodem die sue cāicisionis no
men accepit: ad imitationem
p̄sce obsuationis fuit. Abrahā
.n. q̄ primū cāicisionis sacmētū
accepit: in die sue cāicisionis si
gnificatione nois bndicti pme
ruit. Nomē aut ihu glosū oīq̄
culmen dignissimū nomē qđ est
sup omne nomē: non dedit pri
mū ab hoīibus appellari neq̄ ab
eis asciri ī mūdi. Vñ signat⁹
euāgelista subdit. Qđ vocatū Cyrill.
est ab angelo p̄nusq̄ in utero
cōciperetur. Huic āt nois ec̃ electi Beda
ī sua spiritali cāicisione ꝓticipes
existe cognouit⁹ ut sic a xp̃o xp̃iani
ita ec̃ a saluatore saluari vocent⁹
qđ ill' a deo vocabulū nō solū pri
usq̄ in utero esse ꝙ fide ꝛcipient.

ſz ecīa añ tpaſtlatia vocatiū ꝛ.

Notandū vero ē qp baptiſmo aduēiente cīcūciſio ceſſare debuit: qđ ratione ꝓbatur ⁊ auctoritate. Ratione ſic. Frūſtra ponūt duo remedia ad effm̄ q̄ eq̄ bene imo melius ⁊ ꝑfectius ꝑt fieri ꝑ vnū ſolū: ſalus aūt eq̄ bene imo melius ꝑt fieri ꝑ baptiſmū q̄ ꝑ cīcūciſionē. imo frūſtra mājſſet cīcūciſio: qđ ſic ꝓbat. Dic' natā nō fuat ꝑ duo qđ facē ꝑt ſufficienter ꝑ vnū: ſic multomag' grā non fuit per duo qđ facē ꝑt ꝑ vnū. Circūciſio aūt erat ipſecta reſpectū baptiſmi xpi: ergo cū venerit qđ ꝑfectū ē ſz baptiſmus dz euacuari qđ ex ptē. ipſectū ⁊ ſz circūciſio. Qđ aūt remediū baptiſmi exte dēt in ꝑfectione remediū cīcūciſionis: quadruplex ꝓbat. Primo. qz baptiſmus ē remediū expreſſius quo ad ſignificantiā. Nam cīcūciſio non ita ſignificabat expſſe emūdatōem totius hoīs ab immūdicia culpe originalis: ſic' ablucio baptiſmalis. Secdo qz baptiſmus ē remediū vtuoſius q̄ntū ad efficaciā: qz non tā abūdans grā ad meritorie opandū ⁊ fomitē reprimendū in circūciſione dabat: ſic' in baptiſmo. Tertio baptiſmus ē remediū utilius q̄ ad uſū: qz utilitas cīcūciſionis nō erat ita cōis ſic' utilitas baptiſmi cū habēt ꝑſōn detinūa tū ſz ꝑſōn mādroz aut ſoli cīcūciſio data ē. ⁊ ſexū detinuatū qz ſoli maſculi cīcūcidebant. ⁊ tpe detiatū qz die octaua fiebat: q̄ tria non accidūt in baptiſmo. Quarto baptiſmus ē remediū ſanabile: q̄ ad obſtinaciā. Vñ auguſtinus de ſanctū ſic aut. Sacramenta q̄ obſeruabant nūciatiua erāt xpi venturi: q̄ cū ſuo aduentu xpc ipleſſet ablata ſt ⁊ alia inſtituta. Vtute meliora. actu ⁊ uſu facilioza. et nūo pauciora. Secdo qz aduentente tpe plenitudīnis debuit ceſſare cīcūciſio ſbſtituto baptiſmo: ꝓbat auctē apli ad gal'. ſic dicēte Si cīcūcidamī: xpc nil' vob ꝑderit: ⁊ ſi cīcūcidamī qui ſpem ſalutis in cīcūciſione ponētes: xpc nil vobis ꝑderit ſz oberit. Nil'. n. ꝑderit fides addita cīcūciſione: ſz oberit. Cuius rōem aſſignat ābroſius ibidē d. Nauis. n. malū ⁊ ex libero ſeruū fieri q̄ naſci. Sz forte arguēs in oppoſitū: ſz qz cīcūciſio aduentente baptiſmo ceſſare nō debuit duplici rōne. Prima ē tal'. Omnis xpi actio nra eſt inſtructio: ſz xpc cīcūcidi voluit: q̄ nos cīcūcidi debem' exemplo xpi. Intelligē. qz oīs xpi actio nra fuit inſtructio in aliquo: ſz nō oportet qz ſp ad imitandū. Rationes aūt quē xpc voluit cīcūcidi: plures aſſignant. cū ipſe nō ꝓtraxit ꝑſōs in ſua gnatione vñ nō indigebat curatione. Prima ⁊ ut in nobis humilitas ſic roboraret. qz in hoc oſtendit ſe verū car

nē assūpsisse nō fantasticā ut vo
luerūt quidā hēretici. Secūda ut spē
in nob̄ erigēt sc̄z spūāl crucifixionis:
q̄ in nob̄ futura ē in octaua r̄surr
ectionis ab oī corruptione culpe et
pene. Tēia ut ciuitatē ꝑfinaret: q̄
tantill' ifamē sc̄z octo dieꝝ nā inc
pit sanguinē suū ꝓ nob̄ fundē.
Quarta ut nob̄ exemplū humil'
ꝑberet ⁊ maxime ꝑcipuus q̄ leges
īstituūt: ne sc̄z alius ꝑsumāt ꝑpo
ne' onera q̄ ipsi portare nolunt.
sic' illi q̄s reprehendit dn̄s i eua'
allegāt inq̄ onera ḡuia ⁊ īportā
bilia i humeris hoīm: ipī aūt di
gito suo nolūt ea mouē. Quinta
ut nos alioꝝ int' q̄s hītam' scāda
la vitare doceāt: sc̄z ꝑformādo nos
eis. Omēs n. alij infantes i illo
ꝑlio crucidebant: ⁊ ut dī augus
tin' q̄ tpis ē omnis ps vniuersi
suo non dolues. Vñ ⁊ paul' ceū
adit thimoteū ut cauēret scāndalū
iudeoꝝ. Sexta ut nob̄ luxurie vi
ciū q̄d' in isto mēbro dnāt' abo
let. Vñ sic' primo pass' ē in illo
mēbro sic ultimo i lingua: in
signū sc̄z detestationis luxie et
gule q̄bus ꝑe' omīs hūana vita
infecta ē. Septima ut mystiū
deitat' eclaret: cū ꝑpt' dyabolū:
tū ꝑpt' hoīes indignos. Octaua
ut a peto carnē purgaret' ⁊ sicut
aliq̄n videm' q̄ ꝑ infirmitate a
liqu' mēbr' ponit' in mēbro su
no cauterū: ita in carne xpi q̄
sana erat ab oī ꝛcupia ⁊ culpa
posuit cauterū crucifixionē ꝓ ꝛcu
piscētia nrā. Vñ ex ꝑ dicī ipsū
ideo fuisse crucifixū: ut on' legī
sustinēs alios a legis onē libea
ret sēdm illd' apli. Misit dēs fi
liū suū factū sub lege: ut eos q̄
sub lege erāt redimēt. Et sic ꝑ
q̄ xpc̄ voluit ⁊ debuit crucifigi no
ꝑpt' indigentiā ⁊ ꝓpt' decentiā.
Secūdo nō sc̄z q̄ crucifixio adueien
te baptismo cessare nō debuit ⁊
tal' Ipse crucidit thioteū postq̄
fuerat baptizat' ut leg' in act'
apl'oꝝ. ergo adhuc post baptis
mū durabat crucifixio: q̄e ḡ ex
modo nō dat'. Sc̄z dicit augustī'
i q̄dā nouū ⁊ vetis testamēti
q̄ hoc fecit paul' ad vitandū scā
dalū iudeoꝝ ne videtur lex vet'
repbanda ut timuit' legī. Quo tri
āplō in illa crucifixione spē posuit:
sic' ex saluatoꝝ ꝑcepit ipso ut of
ferret munꝰ ꝓ sua mūdatione. Sc̄z
forte q̄es grā ꝑdictoꝝ: an post
passionē xpi crucifixio ⁊ legalia
sīt pctō mortali obseruari possit.
Rndet augt' q̄ tria tpa distinxit.
vnū ante xpi passionē: in q̄ cru
cifixio ⁊ legalia nō erāt mortua
nec mortifera. Aliud tpc̄ post eaꝝ
diuulgationē: in q̄ crucifixio et
legalia fuerūt q̄dem mortua q̄
vim aliq̄ nō hēbant. nec ea ob
seruātes q̄s tenebāt: nō tri fuerūt
mortifera q̄ illi q̄ nisi erāt ad
xpm̄ ex iudeis potant illa licite
obseruare dūmodo nō sic ponent
spem i eis q̄ ea reputarent sibi
nocūa ad salutem quasi sine crū

cāsione ⁊ legulibꝫ fides xpī nuꝫ tificare nō possꝫ. Iuys aūt q̄ ante bant ꝙ gentilitate ad xpm nō i erat cā ut obsuarent. Et ideo pāl cōuadit thōteū q̄ ꝙ mrē iudea genitꝫ erat: cytū aūt q̄ ꝙ gentibꝫ natꝫ erat cōuadē noluit. Tanū aūt tpe post passiōꝫ xpi. ui q̄ ice perūt ee nō solū mortua ⁊ nō hn cia ꝙ tute ⁊ obluctarēt: ꝑ ee mor fera. uta sīt ꝙ pcrabant mortali q̄cūq; ca obsuabāt. alias n. grā ihū xpī euaduarēt: q̄ cū pre ⁊ spū sco viuit ⁊ regnat ds i scla sc̄lo. Amē.

Lectio sancti euangelii secundum matheum.

Defuncto herode: ecce apparuit āgel' dni in somnis ioseph i egypto dicens Surge ⁊ accipe puerū ⁊ mrē ei⁹ ⁊ va de i tra isrl. Et r̄. Eiusdem.

Qui p sacrilegio qd herodes in saluatorē dimiserat. ⁊ scelꝰ qd miq̄ vor ei⁹ pegerat ulcio eū dina purgaret i morte corpꝭ eius ut ioseph refert mor bus inuasit diuꝫ: uta ut diceret a vatibꝫ nō morbi corpis ꝫ ꝑ dine ultionis ee supplicia. Ipe aūt furore iā plen. nobiliores ⁊ pmarios gr oī iudea ad sc̄m hi lugi ⁊ recludi iubet i carcere: mandās statī ut spm exalaꝫ omēs interfici. ut ei⁹ obitū oīs iudea deflēt inuita. Paulo aūt aīn q̄ nouissi spm reddet an tipatꝝ filiū suū ingulauit. post duos pueros quos aīn ne cauerat sīz alexandꝝ ⁊ aristo bolū. Tal igr herod finis extitit q̄ digna supplicia scelꝰ qd in bet lehē erga puulos gesserat ⁊ p ꝙ ds saluatoris exactus ē. ee nūc ab euāgelista designat cū dicit.

Defuncto herode. Multi ꝓpt igr noiantiā hystorie labūtur i er rorē: putātes eūdem ee herodē a q̄ in passiōe dns irridet ⁊ q̄ nūc mortuꝰ ee refert. Ergo hē des ille q̄ cū ꝓlato postea amici cias feat huiꝰ herod filius est si⁹ archelai: quē tyberi⁹ cesar lugdunū delegauit. fremq; ei herodem successorē regnu ferut. Primo igr herode defuncto: ecce ap puit āgelus dni in somnis ioseph in egypto d. Surge ⁊ accipe puerū ⁊ matrē eius. Vide qm ⁊ ipse ihs sup celestibꝫ essentijs exns ad id qd scdm nos ē imutabi lit' venies: nō refugit ad sc̄or dinatū ⁊ assūptā humanā or dinationē ſ obediēs subditur dei prīs ꝙ angelos dispositoribꝫ ⁊ ꝙ medios ꝓbs āmūciat ioseph a pre disposita filij ad egyptū reuersio ⁊ iterꝙ ad iudeā ex egyp to ēductio. Vides n. qr ioseph ad misteriū marie erat electꝰ. Erat n. illa i egyptū ⁊ redeūte qb misteriū ei tante nouitat' ipleret. nisi desponsata fuisꝫ. Nā in pma q̄dem fuge maia puerū nutrebat. ⁊ ioseph ꝙuabat: reuersa aūt puer ⁊ mrē nutrebat ⁊ ioseph tuebat. Sequit. Et vade in tram isrl. Quasi me

dicaꝰ.n. dñm ī egyptū ut visitaret
eā languentē erroribꝫ: nō ut rema
neꝛ in ea. Reꝛsionus aūt rō assigna
tē eī sbdit. Defūcti st̄.n. q̄ q̄rebant
aīam pueri. Ex hḡ loco ītelligī nō so
lū herodē: ꝫ eē sacdotes ꝫ scribas eo tpe
neē dñi fuisse meditatos. Ex si mḷ
ti fuerūt ꝫ quō in tā breui spacio ex
tincti suūt: Ita ut dñm ꝫ herode mor
tuo occisi suūt omēs maiores q̄ in cu
stodia tenebant ꝫ q̄d dr̄ ex filio fmīe
eē. q̄ ex sensenīt herodi ut ingrediet puer
ꝫ occidet. q̄ scptū ꝫ. ebatus ē herodes
ꝫ oīb ihḷma eī illo. Aut ere loa aut
ē euāgelista p spēm tropi: q̄n mūti
ponūt p vno. In hḡ aūt q̄d dr̄ aīam
pueri destruūt hēticā q̄ dixerūt xp̄m
nō supsisse aīaz: si loco aīe huūsse di
uinitatē. Ex aūt occīs p dnō pueris
herodes nō longe post obiit ꝫ ioseph
dñm aī mīe ad tīam isrl reduxit: sig
nificat omēs psecutiones q̄ contra
ecclīaz ecclīe mouēde. psecutoꝝ mōte
vīdicandas ꝫ pacē ecclīe deīnō red
dendā ꝫ eos q̄ latuerāt ad sua lo
ca reūsuros. Vel q̄ defūcto herode
redit ad tīam isrl ihs: denūciat q̄
enoch ꝫ helya p̄dicātibꝫ iudeis sopi
ta modīe iudīe flāma fidē vitaꝫ
accipiet. Auditice aūt āmonitōī
ioseph nō inobedīes fuit. Vñ sq̄t
Ex surgēs accepit puerꝫ ꝫ mr̄em ei⁹
ꝫ venit ī tīam isrl. Non.n. detimi
nauerat angel⁹ in q̄ loco tīe isrl:
ut dubitāte ioseph utrū reūtat: et
fraudem visitacione āgeli certioꝝ
redderet. Vel sc̄. Audiens aūt eē q̄
archelaus regnaret in iudea p
herode pr̄ē suo: timuit illo ire Ioseph
buit siq̄dē herodes vxores viginti:
ex q̄bꝫ septē nūerosā suscepit sobolē.
Primogenitꝰ eius antipr̄ ex ioside:
alexandꝰ ꝫ aristobol⁹ ex mariāne:
archelaus ex mathaca samaritide:
herodes ātipas q̄ postea tetrarcha
fuit ꝫ philipp⁹ ex cleopatr̄ ihḷitide.
Tribꝫ ig̣ p̄mis ab herode īterfīs
ꝫ post mortē eius occasione testa
mēti prīs archelao gubnacioꝫ
regni usurpante ꝫ causa de succes
sione regni ad cesarē augustū dela
ta: tandē de exilio senatꝰ omnē
herodis monarchiā distribuit. me
diā p̄tem scz idumeā ꝫ iudeā tradēs
archelao sub noīe tetrarchie pollicitꝰ
se fruz eū regē si se dignū p̄buis
set: mediā vero p̄tē in duas secuit
tetrarchas: secessitq̄ galileā ī p̄tē
herodis. Tetrarche vero ituree ꝫ
trachonitid⁹ regionis philippo fr̄e
ī gō post herodē defūctū archelaꝰ
quasi dyarchi: q̄d dominuꝫ exem
plū regnū appellat. Ex hḡ si aliꝰ Augꝰ
q̄ret quō sic lucas narrat ibāt
parentes eius p omēs āños puericie
xp̄i in ihḷm. si archelai timore
illuc p̄hibebant accedē: hḡ mḷ dis
solue nō erit difficile. fieri.n. po
terat ut p̄ die festū mīe tā ingre
tem turbā latenter ascendent
mox reūsuri: eī tm̄ ibi alys diebꝫ
habitare metuēnt: ut nec sol
nitate p̄timissa erent urbe gnosi:
nec in ītinua māsione aspectu
Iste q̄ intellectꝰ patet: ut q̄d
lucas dicat p omnes āños eos

ascendē solitos ī ihēlm. tūc ac
piam fām cū iā nō metuēt
archelaus: q̄ sēdm hystōz ioſe
phi solū nouē ānis regnauit.
Seq̄t. Et cāmonit in sōnis sere
sit ī ptes galylee. Sed forte hīc
q̄spiam moueat cū matheus
dixit iō timuisse ioseph pī pu
ero redeūtē ire ī iudeā. q. pī pē
suo herode archelaus filī eius
regnabat. quō potuit ire ī ga
lileā. ubi alī filī eī herodes
tetrarcha erat. ut lucas testat.
Cū vero ipā sint tpa q̄bz puer
timebat. q̄ lucas mīorau. q̄
usq; adeo mītā erāt ut ī ipsa
iudea nō iā ire cēt archelaus:
ꝑ pses pylatī. Sz tūc q̄ritur.
Quare nō timuit ioseph ī ga
lileā ire. cū ibi archelaī regi
naret. Sz melī potuit latere
cū puero ī nazareth q̄ in ihēz:
ubi erat caput regni archelaī.
Et ē q̄ villā nūcupat mutauit:
res obūbrabatur. Impetū n. oīs
erat aduſ bethleē. et fines eius.
Venit g̃ ioseph ī nazareth: et
piclim fugiēs. et ī patriam redīēs
Vñ sē. Et veniēs hītauit q̄ vocā
t nazareth. Forte et hoc mouet
quō dicat matthēus ꝓpt̄ea cū pu
ero ihū pentes eī esse ī galileā.
q. metū archelaū ī ihēlm ire
noluit. cū ꝓpt̄ea magīsse in
galileā videant. ipe cītius eoꝝ
erat nazareth ī galilee sic lucas
nō tacuit. Sz itelligendū est
ubi angelī in sōnis ī egypto dix
ad ioseph. vade ī tīrā isrl. sic itellīm
pmo ē a ioseph ut putaret recti
ē pgē in iudeā: ipa. n. pmutī in
telligi potuit tīra isrl. Porro āt
postq̄ ꝑcepit ubi regnare archelaū
noluit obijcē sē pcullo: cū possī
tīra isrl ēnā galilea itelligi. q̄a
et ipāz ꝑpls isrl incolebat. et z̄ q̄
possit et alie solū. q. potuit vidēi
putīz xpī non ē hītandū cū pu
ero ni in ihēlm ubi erat tēplū dnī.
et illī nuissent. ni archelaū pūcia
tīrēt. Non āt dīnitī iubebant
ī iudea vl ihēlm hītare et ar
chelaū qd timebāt ostendē. ꝑ ī tīra
isrl in q̄ ēnā ut dcm ē poterat itel
ligi galilea. Mystice ioseph aplōz
tenet spēm: q̄bus xpc̄ cōfendus ē
arditus. Hu. n. tanq̄ herode mo
tuo. i. ꝑsēcūo eius ī passione dnī dep
dito iudeis pdicare st missi. Rus
si n. erāt ad oues pditas domꝰ isrl.
Sz manēte hereditarie īfidelitat
dnātu metuit et recedit ꝑ visū
āmoniti spūsci dnū in gentīz
ꝛteplates ad eū ferūt xpz. Vl hꝰ
ultima tpa erē designat: q̄ndo
plūmis iudeoꝝ ad pdicatōz enoch
et helye iustis. ceteris ad mīstrīū
antixpi ꝛc fide pugnabūt. Pars
q̄ iudee in q̄ regnabat archelaus
antixpi signes ondit. Nazareth
āt galilee quo trāsfert xpc̄ ptem
eiusdem gentī q̄ fide z̄ susceptū
designat. Dñi galilea trāsmigro
nazareth āt flos vtutū interpretā:

ꝑ ecta q̄ ardentius a terris ad
celestia trāsmigrat. eo magis vbi
tū floꝛe ⁊ gēmine abūdat. Hinc
Bls at ꝓphe testiō adiūgit d. Et
plātur qđ dīm ē ꝑ ꝓphas: qm na
Aug zaraeus vocabit. Di suū de septis
posuisti ereptū: nūq; dicet. qđ dīs
ē ꝑ ꝓphas: ⁊ simplr qđ dīm ⁊ ꝑ
ꝓphetā. Nunc at plātur vocas pro
phetas: ondit se nō vba de septis
supsisse. Nazaraeus intpretat sc̄s
Dem at dīm futuꝝ: oīb septua
ginta. Possut ⁊ alit dicē q; ex
eisd vbis unta hebraicā vitatē
in ysaia septu sit: exiet vga de
radice yesse: ⁊ nazaraeus de radice
Aug ascēdet. Aut forte legerut ⁊ aliquos
ꝓphas ita dicētes: q nō sūt nobis
canonizati. sic nathan ⁊ esdra.
Et qm hoc ꝓphaꝝ erat: manifes
tat philipp dicēs ad nathanaē
le. Quē scripsit moyses ⁊ lege et
ꝓphe: inuenim ihm a nazareth. Vñ
et primus xpianī nazaraei vocabā
tur: sz apd antiochiā mutatū
Aug ē ds nomē ⁊ dicti sūt xpiani. Hec
oīa q sunt a narratione magoꝝ
⁊ demceps lucas tacet. Hoc prnde
gnoscendū qđ demceps ad cētā
valeat ⁊ sic vnūq; euāgelistaꝝ
itēre narrationē suā: ut tāq; nil
ptinentis series digesta vide
at. Tacat. n. q nō vult dicē. sic
ea q vult dicē ille q dicebat ad
uchit: ut ipā seq̄ntia videāt
Ez cū alt dicat ea q alt tacuit ⁊
diligēt ordo assidatus: dicat lo
cū ubi ea potuerit a quo ptīnsse

sa sunt trāsferre. Itaq; dīs sic Bls
degit tpe quo nasceret ⁊ locū:
ita ⁊ cīitatē in q̄ coalesceret: cuius
nomē indicio ē: q ipe scītas ⁊
scītate nutrtus scīssiōꝝ rēe di
cētur: ihūs xpe dīs nr: q at
pre ⁊ spū sco sit bndes in sēla d'.

Quum Epiphanie d'.
natus eet Cōm Mathꝫ
ihs in bethlē iude i di
ebꝫ herodis regis ecce magi ab o
riēte venert ihlēma d. Vbi ē
q̄ natus ē rex iudeoꝝ iudeoꝝ: Et Ri

Post Eiusdem
muraclm vginei ptus Aug
quo utriꝰ dīno nūmine plen
salue pudoris signo dīm hoiem ꝙ
pfudit: ine obscuras cubicli
latebras ⁊ pīsepis ārgustias i ꝙb;
maiestas ihūmta membris rēctio
nibꝫ stabulabat: du pendet ad
ubera ⁊ viliū panū: uolumē
ta pānoꝝ: repente nouū de celo
sidus tīs effulsit: ⁊ tota mūdi
dissipatū caligine nocte rutit
i die. ne dies celaret in nocte.
Vñ euāgelista dt. Cū ḡ natus Hem.
eet ihs in pncipio at hui euāge
lice legis ta posuit. Psonā: cū
dt. cū ihs natus eet. Locū: cū ait
i bethlē iude. Tempꝰ cū addt
i diebꝫ herodis regis: et ꝙs tria ad
finarrōē narrandā rei ponūt
Putam at ab euām pmū cdi Thēo
tū sic in hebraico legim unde
nō unde. Ꝙ ⁊ aliaꝝ gentiū bethꝫ Nunc ei
lē. ut ad distinctione eius hic
unde poneret. Unde at id cō

scribit: qz ⁊ alia bethlee in tra legimꝰ. ⁊ libro iheu filij naue. Due. n. bethlee sc̄t: alia q̄z ī tra zabulon. alia q̄z in tra iuda q̄ pius vocata ⁊ effigiata

Aug. De situ aūt bethlee matheus lucas sentiūt: ꝑ quo ⁊ qua cā ad eā venerūt ioseph ⁊ maria lucas exponit: matheus p̄t mittit. Cronē de magis ab oriēte venientibz: lucas tacet: matheus dicat. Hz videaꝰ q̄ ad utilitatē respiciat qd̄ eua tp̄e designat quo xp̄s nascit dieꝝ ⁊ diebz herodis reg. Qd dic: ut ꝓphiaz danielis īpletam demōstraret: q̄ post lxx̄ septimanas ānoz xp̄m nascitur ee pdic. Nā ex illo tpe usq ad regnū herodis lxx̄ septimanaz āni sc̄i ꝛsūmāt. Vel ideo qz tāndiu iudaica gens sb̄ iudeis regibus q̄ruis petebat tp̄lia mittebant ad remediū eius: nec q̄ lex dei sb̄ ptāte regū iniqui tenebat. ⁊ iustitia dei sub dilatione romana pmebat. nascat xp̄s: quia magna desperabil mutatio: mediaī artificiosione q̄rebat. Vel ideo rex alienigene mentionē fecit: ut īpleret ꝓphia q̄ dt. Nō auferet sceptrū de iuda. nec dux de femore eius: donec veniat q̄ mittēdꝰ ꝓtur eis. q̄ ꝛdumen latinis ascalonā ingressi: antipatꝝ

Amb. int' alios adduxerūt captiuū. Ho g̃ ibutus mysticis iudeoꝝ: humano iudee regi amicicia co pulat. Qui ꝑ se ad pōpeiū hyrcanū duxit: ⁊ q̄ legationis fr̄ū potuit ee: ꝑ eā gr̄am ptē regni affectauit. Defuncto aūt antipatri filij eius herodes sb̄ athonio se natusco sulto iudeas r̄gnare p̄ceptus e. In q̄ claret herodem nulla affinitate gr̄is iudeoꝝ regnū q̄sisse. Dicit aūt herodis reg dignitatē addens: q̄ ⁊ alij fuit herodes q̄ uolens interficat. Cū g̃ hoc tpe natus ee: ecce magi venerūt hoc e festū ut natꝰ ⁊ magnū dm̄ orientes ī puncto horē. Magi uo fuit: q̄ de singlis philosophat: ꝛ simo cōis magos ꝑ maleficis accepit. q̄ alit tm̄ tenetur apd̄ gentē suā eo q̄ sit philosophi caldeoꝝ: ⁊ ad huius artis sciam reges q̄z ⁊ p̄ncipes cuiusq̄ gentis oia sapuit: ⁊ ad xp̄i pmū ortū dm̄ intellexerit.

Aug. Isti aūt magi q̄ fuerūt n̄ pmiae gentiū. Isti fuere pastores: magi gentiles. Illi xp̄e ubi loge: utrisq̄ tm̄ ad angulare lapidem cure runt. Manifestatꝰ e ergo iudeis. nō doctis nec nobilib: ꝓualet magis ignota ī rusticitate pastoꝝ: et ignorātia ī sacrilegijs magoꝝ. Utroq̄ si lapis ille angularis attribuit: q̄ppe q̄ venerit stulta elige ut confundat sapientes. ⁊ nos vocare iustos ꝛ peccatores: ut nul ly magnus superbiret. nulli ibi

nō desparet. Hy aūt magi regēs fuerūt? qui ⁊ si tā munera obtulisse dicunt. nō ideo nō plures ap̄ tres fuisse p̄bant: sz ut p eos gentes q ex tribz filiȳ noe natę sūt venturę ad fidē p̄figurarēt. Vel tot fuerūt p̄nāpes: q̄ plures dixerūt in comitatu suo. Venerūt aūt nō post ānū. q tūc nati reī in egypto nō in p̄sepio: sz dramatha die. Ad ondendū aūt vñ venerūt: dī ab oriēte. Gręcū ē aūt q varia-ē de magō opīo. Hdam. n. dicūt eos fuisse caldeos ⁊ caldei. n. stellā p deo colebāt; ⁊ ideo dixerūt q nuncupatiū eoȝ dō. oñderet dñm vez natū. Alij vō dicūt p̄sas eos fuisse ⁊ nōnūl li dicūt illos de ultīs finibz tre fuisse: alij vō dicūt illos fuisse nepotes balaā ad magā ē ace dendū. Balaā. n. inuīt cētā q ꝑphauit dicēs Oriet stella ex iacob. Illi vō hītes hāc ꝑphaz mox ut viderūt stellā nouam: itellexerūt regē natū ⁊ venerūt Et sic hāt stellā futurā vatici nio balaā nouerūt: aut erāt successores. Gz q̄ndū ⁊ si cal dei vl ꝑse á de ultīs finibz tre fuerūt: quō in tā breui spacio ihēliaz ꝑuenīe potuerūt. Gz sāc q aliq̄ solent dicē q puer qui tūc natus ē in tā breui spacio tpō de ultimis finibz tre ad se ꝑdu cē potuit. Vel nō mirandū ⁊ eos ī tredecī diebz venisse ī bethleē: cū eos arabicos ⁊ dromedarios hīēnt q̄ sūt velocēs ad iter. Vel ꝑ biēnū aūt xpī nūtatē ꝑfecti sūt ⁊ stella eos p̄cedebat: ⁊ neq̄ esca neq̄ potus defecit ip̄is. Vel si fuerūt successores balaā: regiones eoȝ nō longe distant a tra p̄missionis: ideo ī tā breui spacio tpis ihēlim vēnire potuerūt. Sz tūc q̄rendū est q̄re eiā dicūt eos ab oriēte venisse. Ad ideo ē: q ab illa regione venerūt q in orientali ptē iudee posita ē. Pulchre aūt ip̄i ab oriente venisse dicūt: quia omes q ad dñz veniūt: ab ip̄o ⁊ ꝑ ip̄m veniūt. Ipse. n. ē oriēs: sēdm illd. Ecce vir: oriēs nō ei. Vel ab oriente venerūt vñ dies nasci: unde ī eis fides p̄cessit: q fides lumē ē aīaȝ. Ab oriēte q̄ venerit si ihēliaz q̄ris dns ibi natus nō ēst: q licet agnoscēnt nūtatē ꝑ. locū tm nō ag̃ nouerūt. Ihēlim. n. regia ciuitas ēat: ⁊ arbitrātī sūt q tal puer nō nisi ī vbe regia nasci debuisset. Cū ideo venerūt: ut adimpleret qd̄ scptū ⁊. De syon exiet ler ⁊ vbum dñi de ihēlim: q ibi p̄mo ānū natus ē xp̄s. Cū ut studiose magoȝ dāmaret p̄fidia iudeoȝ Venerit q̄ ihēliam d. Vbi ē qui natus ē rex iudeoȝ? Cū aūt milti nati aūt defuncti ēēnt reges iudeoȝ: nūq̄ ap̄s eoȝ adorandū magi q̄sierūt. Nō: q n̄ q̄ eoȝ de celo loquentē audierūt Non itaq̄ regi iudeoȝ q̄les ēē

illic solebant hmĩ tãt magnũ
honoꝛẽ longinq; alienigene ab
eode rẽgno prius ab exteꝛis a se
deberi arbitrabant: si tale na
tũ ee dicerãt i quo adorãdo
se saluꝛe q; sedm dm e ascensoꝛ
mũe dubitaꝛẽt. Neq; n. etas
erat saltẽ cui adulatio hmã
na fuiꝛet. Nõ de mẽbꝛis ppu
ta. nõ in capite diadema ful
gebat? nõ põpa fastuũ.
nõ tiꝛoꝛ exercitus. nõ gloꝛia famu
ploꝛ: hos ad eũ viꝛos ex remo
tis tris cũ tanto voto supplicãdi
attraxeꝛit. Jacebat in psepi
puer oꝛtu recens? exigu; corpꝰ
ꝛeptibil pauptate: si magnũ
aliq; latebat in quo qd illi
hoies pmicie gentiũ nõ tra
pntãte si celo narrãte didicerãt
Vn sc. Vidim; n. stellã ei; m
oriente. Annũciat? z itiogat?
credit z q̃uit: tanq; significã
tes eos q; abnilat pfidem z de
sidant spem. Scienduꝫ q; ps
cillianiste hẽtici q; nasci vnũ
q; hoiem sb constitutionibꝫ stellaꝝ
putant hoc i adiutoꝛiũ siu
eꝛꝛoꝛis assumũt: q; noua stel
la exstit cũ dns i carne appuit
cui; fuisse fatũ eande q; appa
stella putãt. Et sedm hi stella
ducat? q; dinat geneli: ut nẽ
genitor sidꝛ hi magi nuncupan
tur sit q; cia? Sz absit a fidei
cordibꝰ: ut ee q; fatũ dicat
Nã hoies qn fatũ audiuꝛu
usitata loq̃di consuetudie nõ
intelligũt ni vi positionis sydez:
qual e qn qs nasci supput?
q; aliq; alienãt a dei voluntate?
aliq; do stellas hãt putãt hẽ
ptãtẽ: q; magna celo fruũt iu
tia. in cui; velut splendidissima
curia opinant? scelera facienda
decernũ. alia si aliq; citas tiena
decreuisse: gne humano decẽtẽ
fuisse existenda. Si q; aliq; ad
ulte z homicida fiat q; stellã?
magna e in qta illaꝝ stellaꝝ:
magi? ait illi? q; creauit eas Nã
an sit pscius futuꝛoꝝ dr? ex quo
tãta inquitus futã erat q; stellaꝝ
si voluit eas arcere nõ z bonq.
Si voluit eas arcere z nõ potuit
absq; illo malo: impotens e. Si ee
stellã e q; a malis sum; a bonis?
q; nec bonũ nemi laudandũ e. nec
malũ vituperandũ: q; nisi in nob
e voluntarie actꝰ. Ut q; ee mali
mei penã suscipiã: qd nõ volũ
tate si neãte amisi. Ipsa dei p
mãda dei ne peꝛꝛet hoies aut
hortamenta ut faciant bonũ: hãc
ispientiã destruũt. Qs enĩ
iubet aliq; ne faciat malũ qd
no pt declinare? a faciat bonũ
ad qd no pt puenire? Nõ usq;
q; ait absurde dia pt ad solaꝝ
corpm dinitas afflatꝰ quos dã
vale sidꝛeos: sic solaribꝰ arcꝛs
sibꝰ z arcssibꝰ videm; ani tpa
uariari. lunaribꝰ incrementis
z decrementis augeri? munus ãda
tiã rerũ sic conchas z mumbules
estus oceanus: nõ ait aĩ voluntates

Aug.

Aug.

positionib; sydez subdi. Si aũ
sub fato stellaz nulli hoĩ genesi
ponim; ut libez arbitrĩ voluntas
ab oi necitatis vinculo vindicem;
qũtomũ illi tpale gnacione sb
astroz ꝺicionis ardim; sciam q est
vnus soz ethi arabor ꝺns. Itaq
illa stella quã viderũt magi xpo
sdm carne nato nõ ad detrectum
ꝺnabat: si ad testiom famulabat.
Unde nõ ꝑ illa erat stell q ab vtio
create itinez suoz ordine sb crea
tois lege custoꝺiũt: z nouo vgis
ptu nouũ sydꝰ appuit. qꝺ miscũ
officiũ sibi ex xpis magis ꝓcurabus
xpz cũ aĩ faez pure exhibuit. ꝺom
cos usq ad xpm loĩ ubi ds ubi
infans erat ꝑeundo ꝓducet. Ad
demandũ q xpm stella q non
erat exacta z: vñ nõ ideo xpc nat;
e q illa extitit: z illa extitit qi
xpc nat; z. Vñ si dica obtet nõ stel
la xpi. si xpm stelle fatũ fuisse
dicim; ipe oppe illu nõ illa hunc
nascendi attulit cam. Dicat q
vidim; stellã eius et ppã: q hac
creauit ad onsionẽ sui. Pastoib;
angelꝰ: mag; stella demãt. Desp
loquit lingua celoz: q lingua
cessauat ꝓphaz. Celos agẽli in
habitãt z sydera exornãt: ut sep
q celi enarant gl'am dei. Et rõna
bilr uideis tangi roe utentib;
rõnale auaĩ et angel; ꝓdicare ꝺe
buit: cretiles vo q roe uti recu
sauit ad agnoscendũ ꝺnm nõ ꝓ
voce z ꝑ signa ꝓducũt: q et ill
ꝓphie tangi fidelibz et sb signa
tangi infidelibz data sit. Unde
aũt cantibz xpm cũ ꝓfre cet etat
apli ꝓdicat eiq ꝓmulũ et nec
ꝺũ ꝑ iuꝺam ouis officiũ loq̃te
stella cretibz denũciat: q ninuz
roĩs ordo poscebat ut loq̃tem
tã ꝺnz loq̃tes nob ꝓdicatores.
et ndũ loq̃te elemeta muta ꝓ
dicaret. Q3m aũt nõ celestium
vna stellaz hs fuit: maĩfestũz. Exh.
Nulla.n. alia stellaz hac via
pcedit. per.n. ab oriente ĩ meri
die ferebat: uta.n. palestina ad
ꝑsidẽ iacet. Credo aũt tpe q videba
tur: et nõ n. ĩ nocte appuit tm sz
i media die: qꝺ nõ z ꝺtut stelle
sz n ee lune. Tertio ab eo q ap
pebat et occultabat rursꝰ. Cũ
.n. ĩtrauerit thdiaz occultauit
serpaz: ꝺem ubi herodẽ reliq
uit serpaz mõstrauit. Neq ee
ꝓpriũ qꝺam gressũ hebat: z
cũ optebat ire magos ibat. qñ
aũt stare stabat: sic et soluĩa
nub q erat ĩ desto. Neq ena
surgit manes ptu vgis onita
bat: z deorsũ ꝺnẽs hs face
bat et qꝺ nõ z stelle motꝰ: z ꝺ
tutꝰ aut ꝺã rõnal'. Hñ vidz hs
stella virtꝰ tui sibil fuisse ĩta
le appenaĩ formata. Nonnulli Rem.
dicũt hanc stellã fuisse spũ sim:
ut ipe ꝯ postea sr baptizatũ ꝺnz
ꝺndit in spe colũbe: ĩ spe stelle
appuerit mag. Alꝰ dicit fuisse
se angelũ: ut ipe ꝯ appuit pa
storib; apparuit ena magis.
Seqt eaam: ĩ onẽtr. Ptũ stel Elo

la ī oriēte orta sit: an xpī ibi po
siti natū ⁊ occidentē vidint:
ābiguū ⁊ potuit.n. nasci ī ori
ente ⁊ eos ī ihrlm pduce. Sed
dubius es. Aug. Quibz audiēt qd tal
is stella xpm significaret. P
ferto ab ange: aliq monitoe
revelacois. Potuerē.n. ill dice.
Stella quā vidistis xpc ⁊ ite
adorate illū ubi natus ē: ⁊ simil
indicate qlis qntusq natus
sit. Vel pter illā stelle spēz que
corpeū mutauit obtutū: sul
gentior vitate radi coz cordi
pdorint. Et hoc qdē ad illumīa
tionē fidei ptinebat. Vel inde
dū natū regē intellexerē: qā
stella idice tpal ux soleat desig
n. Hu.n. magi caldei nō mali
uolētia astroz aursū: ⁊ rerū
curiositate speculabant. Dic
n. dat intelligi tradicōez ba
laā seqbant: q dixit: orietur
stella ex iacob. Dñ videtes stel
lā extra ordinē mūdi: hāc ee
intellexerūt quā balaā futā
idicē regē iudeoz pphauerat.
Potuerūt at ill' credita ⁊ itel
lecta sufficē: ut corpali ītuitu
nō ingrerent qd plenissimo vi
su mēte inspexerūt: ⁊ dilige
cia sagacis officii ad videndū
usq ad puerū p seruans. nū tpis
horis sinebat: ut sic oibz nob
pfuit q post resurrōez dnī ve
stigia vulnez ei thome apli
explorauit manū. ita ad nūz
utilit pficēt q infanciā ipsius
magoz pbauit aspās. Unde
dicit. Venim adorare eū. Et
nūq ne sachā qz ī ihrlm regna
bat herodes: Nūq nō intellexe
bāt qz qcūq rege nuscē alteq
regē pnūciat ā adorat punit
ī sanguine. Et dū residebant
regē futurū: nō timebāt pītē.
Adhuc nō vidant xpm: ⁊ iā pati
entē mori p xpō. O bti magi
q' añ ospectū crudelissimi regis
pruscq xpm agnoscēt: xpi fi
lī' ofores. Sic vere magi desi
derāt redēptorē: ita herodes timet
successorē. Unū se. Audies at he
rodes rex turbat ē. Rex dr ut ex
collacōe eius q' quit: ⁊ intelligat
externeus. Et rideo turbatus audies
regē natū iudeos ex gnē iudeoz
cū eēt xpc gnē ydumeū: ne reg
no revoluto iterū ad iudeos rpe
a iudeis expelletur ⁊ semē ei' p
xpm pderet a regno. Sp ei grā
dū ptās: manuū tuaū subiecta
t. Sic.n. rami arboz ī excelso po
siti: ⁊ si leuis aura flauerit
mouent: sic ⁊ sblimes hoies ec'
leuis hnūcij fama rebat hrōs
les at sic' in malle plerq ī trīgl
lutate sistūt. Ad at erit tbnal
iudicātis: qui superbos reges ti
me' facebat ntitas ifimus. Qui
merit reges ad pās dexterā ia
sedentē: que rex ēpus timuit
adh mīe ubera labentē. Sup
fluo tī herodes timore turbat.

ſm̃ō capit xp̃m regna tua: n̄ mūdi
dn̄ōs ptās tue cepit ee ꝺtent⁹ an
dustus. Nūe mi iudea regnare nō
vis: ubiq; regnat. Vel nō solū ꝑt⁹
se timuit: si ꝑ ira rōnoꝝ. Deꝰ e
uerāt n. rōnī: ne qs rex vel dō sui
coꝝ ofilio dicēt̄. Celi aūt rege na
to. rex tre tbatus ē: qr nimiꝝ tre
na altitudo ꝓfudit. aī celsitudo ce
lestis apuit. Herodes er drabolī
psonā gerit: cui⁹ tuī fiunt īcētoꝝ:
ita nī qs indefessus imitatoꝝ.
Cruciatur n. vocatiōe gentiū:
i cotidiana ptāt⁹ sue dēlectione
torq̄tur. Vterq; q̄ zelo ꝑpio tbat:
i sui rēgni successōē timebat.
Herodes tirānī: drabol⁹ aī celestē.
Exit aūt i iudaeā ꝑplūs turbat q̄
matt⁹ de audītu isto gaudē debu
erat: qr rex iudeoꝝ surgē decebat.
Sed turbabant: qr de aduētu
iusti nō potant gaudē inq̄. Aut
ēt turbabant: ne forte vrat⁹ iuda
eo regi gentiū ev⁹ veraret ꝑ se. Et
oīa ih̄lima aī illo: voles illu faue
q̄ timebat. ꝑplūs n. ꝑplūs odio eos fa
uet: quos crudeles sustinet. Sequit
Et congregans oēs ꝓncipes sacerdotū
i scribas ꝑpli. Vbi nō diligentiā in
q̄rentis: ut si īuenit faciat qđ ꝓ
ea se velle oñdit: sin aūt excusau⁹
sit rōnis. Debe aūt dicta sc̄ nō cū
ab offō scribendi: ꝫ potiꝰ ab inceptā
tiōe sc̄ptuaꝝ. Erāt n. legis doc
tores. Et. Sciscitabat⁹ ab eis ubi
xp̄s nasceret. Hic attendendū est
qr nō dixit ubi xp̄s natꝰ ē: ꝫ ubi
nascētur. Alludē. intēdau⁹ eos:
ut posset agnosce si de rege na
to letarentur. Xp̄s aūt vocat:
q̄ nouerat ūngi regē iudeoꝝ.
Vt q̄ aūt intēdat herodes: q̄ nō
credebat sc̄ptuis. Aut si credebat:
quō sperabat posse intfice illū
que regē ee futuꝝ dicebāt. Sꝰ
drabolꝰ instigabat eū: q̄ crede
bat q̄ sc̄pture nō mētiūt. Sic
sūt oēs pdōres. q̄ h̄ xp̄m qđ ac
dūt ꝓfecte credē nō pmittunt.
qr n. credūt vitat⁹ est vtus: q̄
nō p̄t ee occulta: q̄ aūt nō ere
dūt exercatio ꝫ ūmica. Si em̄
ꝓfecte credēt sic viuēt q̄ ꝓ
modicā tēpsitat⁹ de hoc mūdo:
nō q̄ inetnū māsura. Et. Vt
illu diceret. In bethlē inde ꝓta
ph̄a eadem humano sensu significa
cauit sibi regē ortū crīstianerūt
i ciuitate regia ee q̄ndū: ꝫ q̄
sui suscepat formā i nō iudi
care venerat ꝫ iudicā bethlē
pelecta nūtata ih̄lima passiōe.
Si n. mariaꝝ romā elegisset ci
tatē: potencia ciuiū mutacōꝝ
orb traꝝ fāam putauēt. Si filiꝰ
iusti ꝫpatoris: ptāti credulita
tē assaribent. Sꝰ q̄ fecit. Omīa
egena i vilia elegit: ut dignitaꝝ
agnoscēt orbē trāsformasse traꝝ.
ꝓtea paupercula elegit mr̄em: pa
periore patrem. Egen⁹ fit pcu
nijs: i hoc ti exponit psepe. De
ne ee in bethlē nasciturꝰ. Bethlē
q̄ppe dom⁹ panis interpatat. Ipe
natꝰ i q̄ ait. Ego sū panis viuꝰ
q̄ de celo descēdi. Cui aūt debuisset

celare mysteriū regi presumpti a dō
mariē in specū alienigene regis
fci sī nō predicatores opez dei
sc̄ptores mysteriorz erāt: z nō so
lū manifestāt mysteriū sc̄ē ppha
tica ptulerūt ereplū. Vñ sequit
Sic.n. scriptū z ppharū salua
mucheā. Et tu bethlee tra iuda.
Hoc sic ponit ut ab eis dñm z: q
z si nō vba vitate tñ sensū ponūt.
Vñ h reprehendūt iudei de ignoā
tia: qm ppha dr. tu bethlee effra
ta. illi dixerūt tu bethlee tra iuda.
Sz adh ipam ppharū pdictoz: ut
fiendoz puulorz facti sūt cā.
Sic.n. scriptum est. Ex te exiet rex
q pascet plm meū isrl: z dies
eius a diebz sli. Vñ q integrā
ppharū ptulisset: sidians herodē
qr nō erat rex tirenus aut de sa
diebz sli erant: itm furore nō
exarsisset. Est at sensus ppbe talis
Tu bethlee tra iuda vl effrata
qd idem dr qr t alia bethlee in gal
tal' sita: equus sis pui vici inter
milia ciuitatū iuda: tñ ex te nas
cet xp̄s. q erit dnator isrl. q sedz
carnē de dauid z de me tñ nat⁹
z aīe sc̄le. Et iō dr. Egressus ei ab
initio a diebz eternitatis. qz i pnci
pio erat apud dm. Et h ultimo ut
dñm z iudei tacuerūt. Alia vero
mutauerūt vl ppignorāda ut
dñm est vl ad maiorē malefac
tionē: ut herodi alienigene
intellectum ppbe aperirent. Vñ pro
eo qd ppha dr effrata qd erat
nomen antiquū z forte herodi
ignotū: dixerūt tra iuda. Deo at
qd ppha dixerat nō mīma es in
milibz iuda volens onde pueritate
eis q̄ntū ad pli multitudinē dixe
rūt. Neq; mīma es i principibz
iuda: voletes onde magnitudie
dignitatis pueniente ex dignitate ph
arū nasci. Vñ dicent. Magna
es inter ciuitates: ex qbz principes pdie
rūt. vl tal' e sensus. Cuius mīma
videaris inter vrbes principū hn
tes: tñ nō es mīma: qz ex te exiet
dux q regat plm meū isrl. Dux
at iste xp̄s z: q plm fidele regit z
gubnat. Intende at ētitudinem
ppbe. Nō.n. dixit qz bethlee erit si
qz de bethlee exiet. onidens qz ibi
solū nasceret. Nuō at hz voēm
de zorobabel sī dicta ee. ut q̄dam
dicūt. Nō.n. exiit ab eis sicut a principio
ex diebz sli: neq; ex bethlee exi
uit cū nō in iudea sī i babiloīa
nat' sit. Est ex ad sī qd dr. nequa
q mīma es: qz ex te exiet. Nullū
n. aliū illustre fecit villa in q nas
ceret q̄ xp̄s. Post nīuitatē.n. a si
nibz orbis tres venerūt visuri pre
sepe z auguriū loā. Nō at dixit
ex te exiet filius dei: sī dux q pasceret
plm meū isrl. Optebat.n. i pn
cipio nde ut nō scandalizent: z q
ad salutē hoīm ptinebat pdicare
ut magis inducerent. Ex at dixit
q regat plm meū isrl: isrl' hic
dr eos q credidērūt ex iudeis. Ex at
nō omēs xp̄s iuxta eoz ē actū sacro
Ex gentibz at interim tacuit: ne
scandalizaret iudeos. Vide aute

miabilē dispensacōz Judei n. z magi sil' se iuicē docent. Judei a magis audiūt qz xpm i oriētis regione stella pdicabat: z magi a iudeis qz ppha antiqtus eum nūciauerūt: ut geminato testimonio ofirmati ardentiori fide qrerent: quē z stelle claritas z ppha maiestabat autoritas. Poterat n stella q magos ppulit ad locū ubi erat cū matre virgine deq infans ad ipāz eos pduce' ciuitatē z tm subtraxit se nec eis pspus apparuit: donec de ciuitate in q xpc nasceret z xpm iudei dicerēt i bethlee iude. siles fm fabs archenoe q alis ubi euadere pstiterūt z xpm diluuio pierūt: siles lapidibus miliariis via onderūt: nec ipsi fabulari potuerūt. Audiert z abierūt magistores: dixerūt z remanserūt doctores. Huic sz iudeismi le aliq nob scribe' non desinūt. Nonnulli n pagan oz qui eis de scriptuis testimonia clara pferim ut nouerūt xpm ann ppheciatū: suspcī ne forte a xpianis ista oficta sint: malūt credē codicibz iudeoz. Et sic tuc magi fecerāt. iudeos dimittunt tamiter lectitare: ipsi pgnit fideli adorare. Postq vo audiuit herodes mīsiū duplicia modo credibile. primū qa sacdotibz fuerat dnm deum qz exemplo ppheco fuerat ppbatū: nō tm ad deuocioez flectitur nascituri regis: sz ad malicia interfectiōis ei pdolui. Vidit n qz nō potat magos nec blandimētis flecte' nec munis tire nec auro corrūpe' ut assentiunt i mei fectionē regis futuri: ideo illos decipe' cogitauit. Vñ dr. Tuc herodes clā vocat magos. Occulte aūt vocauit eos: ut nō viderēt iudei quos hebat suspectos ne forte qz regem sue gentis amātes ppone ei siluz ei. Diligenter didicit ab eis tpe stelle. Ideo diligenter: qz callidus erat. z timebat ne nō reuitentur ad eū ut tuc sciret qz actet de puero occidendo. Sperme aūt biēnio ante visa e stella mirantibz qd eet: sz tunc intelligi indicatū eis cuius eet stella q ia diu videbat qz natus e q pilla significabat. Sz postq xpo nato reuelatū z magis venerūt ab oriēte z tredecima die a dorauerūt eū que ann paucos dies natū fuisse didicerūt. Vel ante multū tpis hec stella apparuit. qz multi tpe in ultime erant magi assumpturi: ut assistent eli in fusais adoriātes ut mirabiliori appet. Sed in alios vo a die natiuitat xpi credit stella tm apparuisse: z pacto officio cum noua esse desiit ee. Aut n fulgens puer natus: nouā stellā fabricauit. Demito aūt loco z tpe psonā pueri vult nō ignorare: vñ dr. Ite z diligenter querite diligenter de puero. Illi pceperat qd absq pcepto erant facturi. Nō ait diligenter de rege sz de puero. Nec p. n. principat nomē eū vocari sinebat vl sustinebat. Ergo ut adhoc eos ducet deuo

tionē ꝓmittebat. ⁊ ꝙ eā gladiū a
cuebat: ⁊ malicā cordis sui hu
litatis colore ꝛegigebat. Talis ē
ꝛsuetudo oīm maligno. qui alı
quē in occulto grauare uolet: hu
lutarē illū ⁊ amicicias
fingūt. Vñ dr. Et cū inuenitis
renūciate mi: ut ⁊ ego ueniens
adorē eū. Adorare eū se uelle si
mulat: ut qi huī si inuenire pos
sit occidat. Qui cū audissēt regē:
abierūt. Audierūt magi herodē
ut qrēt dnm: si nō ut ad eū
reūterēt. Significat sē bonos
auditores q bona q̄ auduīt a
malꝝ ꝓdicatoubz facturos: sed tñ
opa illoz nō imitant. Ex hꝭ ec
loco oñdit. qz cū stella deduxisset
magos ꝓpe urbem absconditaz
ab eis: ut relicta a stella cogr
rent in urbem inuocare de xpō
simul ⁊ manifestare ꝓpe duo.
Primo ad ꝛfusionē iudeoz: qz
gentiles stelle tm modo uisōe
ꝛsimati xpm p alienas puīcia
as regiebant: ⁊ uider ab ifā
cia ꝓphias legētes de xpō ⁊ ī
suis finibz natū nō susceperūt
Deūm ut interrogati sacdotes
uñ nasceret xpc. ad pudicuī
siuī uīdent de bethleē: qz q'
herodē docuerāt de xpō ipsi
ignorabāt de illo. Et ideo post
interrogatoēz ⁊ missionē hītam
sbditur. Et ecce stella quā ui
derant ī oriēte aīcedebat eos:
ut ꝛsidantes obsequiū stellere
chs intelligent dignitatem.

Et ut xpō plenū rdderet obseq
ū. tpaut gradū: donec magos
pduceret ad puer. Obsequium
prebuit nō ipenū: adduxit
supplices. oñdit aplissimo luce
⁊ tecta nati pfudit: sicq discess.
Vñ sq. Ecce dū ueiens staret
supra ubi erat puer. Qz mirū
si sole iustice ornato stella mu
nistrat diua: Stetit. n. supra
caput puer. qi dicēs. hic ē: ut qr
loqndo monstrare nō poterat.
stando demōstraret. Hic aūt qppet
qz stella ī aere posita erat ⁊ do
mui in q̄ puer erat mūtū via
na: alit. n. domū nō discernūt.
Hec aūt stella via ē ⁊ via xpc:
qr sedm incarnacois mysteriū
xpc ⁊ stella. Ipe. n. ē stella splen
dida ⁊ matutina. Vñ ubi hero
des ē nō videt: ubi aūt xpc nascī
uidz ⁊ uiā mōstrat. Vel stella
significat q̄dam dei: herodes dy
abolū. Qz aūt ꝙ petim se dyabolo
subdit: mox gratiā pdit. Qz si ꝙ
pnīaz recesserit: mox q̄m iue
nit: q̄ non dixit donec pducat
ad domū puer: ⁊ eccīaz. Vl stel
la ē illūnacio fidei q̄ ad ypm
ducit: qua dū duītur ad iudeos
magi amittūt: qi dū a mal
siliū q̄unt: uerā illūnacionē
pdūt. Postq̄z uo ꝓmisit stelle
obsequium: sbūngit euāgelista
magoz gaudiū d. Videtes aūt
stellam gauisi sūt gaudio mag
no valde. Et sciendū q nō sūt
fuit dicē euāz gauisi sūt: ꝙ ad

dit gaudio magno ⁊ valde:
q; spes eor nō erat decepta. ſi ā
pluis ꝺfinata: q; tāti itineris nō
ſi causa ſuſcepenū laboꝛē. Qđ
dio gaudet: q; ꝓpt dm gaudet
q ⁊ venī gaudiū. Addit aī et
magno: q; de magno gđebat
Mīſteriū. n. ſtelle ītelligebāt
qm dignitas tuc nati regis ex
cedebat menſurā oīm mūdia
liū regnū. Addit etā valde:
q; voluit onde q; magi gaudet
hoīes de rebz pditis q; ſp poſſeſſ
Et ītrantes domū: iuene
rūt puez: ꝙtitate puū. aliene
opis indiguū fandi ītotente ⁊
nulla hūane infanie cnialit
diſcretiō: q; ſic erant fidelia te
ſtōnia q; m eo maieſtatē īui
ſibil' dnitat' ondent: ita pba
tiſſi' debebat ee ſpūā ullam
ecnaā filii dei veram ſuſcepiſſe
hoīs naturā. Cū maia mr eius
nō ꝺrademate cōnata. ā in leō
aureo reaībente: ſi vir tunicam
hīte vilā. nō ad ornamētū cōpis
ſi ad tegumētū nuditat' ꝙlem ha
bē ponit carpentari vor pegie
ſhūm. Qui q; regē tirenū q̄entes
venīſſent. magi' fuiſſet ꝺfuſi q;
gauſi: q; tāta itineris labōe ſn
ea ſuſcepiſſent. Nūc aī q; celeſtē
regē q̄rebant: ⁊ ſi nīl regale vide
bant in eo: tn ſolus ſtelle teſtiō
nio ītenti gaudebant. Odi eor
rēpublē puez aſpiare nō potiant:
q; ſp in cordē eor tribulē eū mō
ſtrabat. Vn pdētes adorauerī
eū. Vident. n. hoīem: ⁊ agnoſcūt
dm. Diuino aī nutu fm ⁊ q; ab Rab.
erat ioſeph: ne aliq; male ſuſpi
cionis occaſio aurē ꝺcentibz. Qđ Glo.
lucet more ſue gētis ī domo offe
rendis ſeqūtur arabes. n. auro
thure ⁊ duſq; gnūz aromatū a
būdant: tn aliq; myſteriū mu
neribz demūare volebāt. Vn ſc.
Aptis thſauris ſuis obtulerī ei
munera: aurū thus ⁊ mirrā. Aurū q̄ppe regi ꝺguit: thus vo Bruyl.
i dei ſacrificiū ponebat': mirra
aī mortuoz corpa vīuūt. Aurū Lugd.
g; ſoluit' q; regi magno: thus
īmolat' ut deo: mirra ſpbet' q;
p ſalute oīm moriturō. Hȳ aūt Lyra.
⁊ ſi tuc nō mtelligebāt ſēz q̄le
myſteriū uſta gerebant. vl' quid
ſignificaret vnuq̄q; munus
eor: nl' ītrīnū ⁊ Ora. n. q; illos
hſ omnia facē hortabat: ipſa or
dinauerat vnūſa. Et ſciendū Rau.
q; iſti nō ſinguli ſingla obtule
rūt ſi ſinguli ta: ⁊ ſinguli aī
ſius munibus regē. deū. ⁊ hoīez
pdicauerī. Vel' aīdet' g' martion Lyra ī o.
⁊ paul' ſamoſaten'. q; nolunt
vidē q; magi viderūt q; ecclē fuit
pgenitores dm ī carne adorātes.
Cūm. n. ī carne erat: ſalvat' mō
ſtrant ⁊ pſepe. Cūm aī ut pueꝝ
hoīem adorant ſi ut dm: demō
ſtrant dona q; deo offrē decens
erat. Ifundāt' ⁊ iudei videtes
ſe pūentos a magis ⁊ neq; poſt

illos venire studeant. Et in his aliud intelligi. Aliud nāq; sapiā designat: salōne teste q̄ aut Thesaurꝰ desiderabil': rejecit in ore sapientis. Thure qđ deo iacendit virtꝰ orois exprimit: sed illd Dirigat' orō mea sic incensū in conspectū tuo. Murrā vo: carnis mortificatio figuratur. Nato q̄ regi aux offerimꝰ: si in conspectū ei' sapiē lucē splendemꝰ. Thus offerimꝰ: si p orōm studia deo rdole' valeamꝰ. Murrā offeriꝰ: si carnis vicia p abstinentiā mortificamꝰ. Tres aūt viri q̄ offerūt significat gentes de tribꝰ ptibꝰ mūdi venientes. Thesauros aperūt: dū fidē corde p confessionē ostendūt. Bene aūt in domo: docentes ne thesauꝝ bone operatiōis iactando ꝓpalemꝰ. Offert tria munera: hoc e fidē scē trinitatis. Vel aptus thesaurꝰ scripturarū hystoricū. morale et allegoricū sensū offerūt: vl logicā physicā ethicā: dū illa fidei fulcire fauūt. Herodes vo ipius. frūs ex tūore crudel': voluit decipere. Ex quo potāt cape eū: q̄ ipās fraudes veniat aperuisse. Et q̄ ei' fraus eludet': se'. Et monso accepto. Q'. n. munera obtulerūt dnō: sequent' tonsū accepit. Tonsū non p angelū fieri dr: ut meritoꝝ ioseph privilegiū demonstraret'. Sit aūt hec responsio p ipm dnm: qr nullꝰ alio via reversionis instituit. ni ille q̄ dr. ego sū via. Nō tm loquit' puer ad pcos: ne divinitas aī tpe revelet' et ut vera humanitas habeat'. Quat aūt. Et monso accepto. Dic. n. moyses tacit' clamat: sic ille pro affectu intercedabāt qđ divina iubēt voluntas. Et aūt. Aliā viā: reversi sūt in regiōē suā. Et iam fidei' missēdi nō erant indeoꝝ. Intuit' aūt magoꝝ fidē: q̄ licet nō sta dalizati sūt in serpis dicētes. Ex magnꝰ q̄ puer tm q̄ necessitas fugę et occulte recessionis: Hoc. n. e' vē fidei: nō q̄ie' causas coꝝ q̄ vē papiūt. Et suaden solū ab ei' Si aūt magi xpm q̄ tenuū regē qsissent: nuncientes eū apd' ipm mansisset. Nunc aūt adorancit: et reversi sūt. Cū aūt reversi fuissēt: mās erūt dm colentes magis q̄ aī. et pdicantes multos eruditerunt. Et denioꝝ cū thomas i uisset ad provinciā illā. aduncti sūt ei et baptizati: et fr sūt executōes pdicationis illi. Magnū vō nob' aliq̄ magi innuut. qui regionē suā p aliā viā reuertūt. Regio aūt ne nīa paradysi: ad quē ihu cognito redire p viā qua venim' phibem'. Et regione ei nīa suptriendo. visibilia seqndo abū vetitū gustādo discessim'. Et ad eā nītē et ut flendo obedi ēdo visibilia detinendo atq; appetitū carnis refrenādo redeam'.

Luc. Nec ei erat possibile ut qz ab herode ad xpm venissent: reuerti ad herodē. Q. n. relicto xpō ad dyabolū trāseūt p petrm: sicut p prīaz reūtunt ad xpm. Q. n. fuit i innocētia: dū nescit q̄ i malū facile decipit. Oz cū ex ptō fuerit malū q̄d fecerat i recordat bonū q̄d pdidit: xpūz redit ad dm. Q. aūt relicto dyabolo venit ad xpz difficile redit ad dyabolū: qz dū gaudet i bonis q̄ inuenit i recordat mala q̄ euasit difficile redit ad malū. Pīante eodē dnō nr̄o ihū xpō: q̄ cū pr̄e i spūsco vi. i rḡt i sēcla a. Dnica infra oct. Nil. Epiph. Gdz lumm. Cū trāsisset dies anoz xii. ascendentibz illis ihlēm sedm cōsuetudinē diei festi. Cōsumatis diebz ut rediret remansit puer ihs i ihlēm: i nō cognouerūt parentes eius. Et r. Tribus quibusdam Q. hebreoz solēnitatibz nō solū tpē. sz ec̄ loca obseruare lex iusserat: ideo nec dni parentes extra ihlēm celebrare pascha volebāt. Oz quo ibant parentes ei⁹ p omēs āos pueriae xpi in ihlēm si archelai timore illuc pergebant ac red. Hoc ni dissoluē nō erat difficile: nec si alius euāgelistaz expressisset q̄dm regnet archelaus fieri. n. potuit ut p die festū inter tāt ingentē turbam latere ascendens mox reperiri: ubi tri alios diebz habitauit metuēs ut n⁹ solēnitate ptinussa cēt urbi gnosi: nec minima mansione p spacia. Cū vo ei de regno archelai omēs q̄ fuit diuersa tractarēt ipse q̄ intellexit pz q̄d lucas dr̄t p omēs āos eos ascēdere solitos in ihlēm: tūc accepisse eū iā non timetur archelaus. Q. vo dicat euāz q̄ puer accrescebat i confortabat: spūu sco verificatū ideo ds ihs vna cū sacra vgine in ihlēm ascendere. Vñ di. Cū fuisset octo dier̄ nox ri. Nō. n. ideo sapientie tēporis crescendū etatis mēsurā: sz q̄ tpe penes nos disparitois ro pbi a pncipio duodecāo sz āno xpi sapiā demōstrat. Vel a duodecāo āno dnice sbdit disputacois exordiū. Hic. n. pdicande fidei euāgelizantiū nūs debebat. Possit i hoc dici q̄ sic septenarius nūs sic duodenarius q̄ multiplicatis inter se fiunt septenarius pribz. sibi. vel ut vel tpm vnius actus ac pfectio designet: alioz ideo q̄ ola loca vel tpa docuit omnipotēs. rē a xi nullo inuitat xpi sumit exordiū. Oz aūt dns p omēs āos cū pentibz i pascha ihlēm venit: humilitatē i humane ideo. Vocis nāz z ad offerenda deo sacrificia venire: i eis vocibz saluare. Erat q̄ dns inter homines ipō nat: qd faciendo homibz p angelos ipsum dr. Vñ di.

Luc.

Bed.

Bapt.

Bed.

Secm̃ ꝙsuetudinẽ diei festi. Req̃
rm̃ it̃ hūane dñatōis ei⁹: si de
tatis gl'am delcam̃ inuen Ce
Aug. lebrato aūt festo alijs remeātib⁹:
ihs latent' mansit. Putat aut
ꝙsūmatisq; diebꝫ: qꝫ septē diebꝫ
durabat solēnitas. Ideo aūt la
tent' remanet: ne pentes ipe
dimēto eēnt disputacōi pacte
de aī legis ꝓtis. Vel forsitan
hꝫ cautans. ne videat pentes ꝫ
tēne': si mandantib⁹ nō pareṫ
Aug. latent' gꝫ remanet: ne aut re
trahat. a sit ōobediēs. Nō aūt
mirem̃ pentes vocatos: quoꝫ
alt' ob ꝓtī. alt' ꝓt' obsequiū
pūs ⁊ matris meruerūt vo
Beda. cabula. Dz qđ et alijs. quō dei
filij tāta pentū cura nutrite
potuit oblīiscendo relinq;.
Cum rndendū qꝫ filius ysrael
mos fuit ut tpib⁹ fest' vel
uhl'imā ꝙfluentes vl' ad ꝓpa
redeūtes: seorsū vī seorsū fēie
tredēnt. ītantesq; vl pueri eū
quolib⁹ pente idifferēt' ire po
tuerūt: ideoq; maria vl' ioseph
vicissī putasse puerꝫ ihm que
sem̃ non cicbant. cū altero
pente reūsū. Vñ sē. Existimā
tes aūt illū ēe in comitatu: ve
nerūt ih' diei ⁊ requirebāt eū mt'
Aug. ynatos ⁊ notos. Dic aūt qñ
insidiabant' ei nudi elapsꝫ
de medio eoꝝ ⁊ nō apprit: sic
⁊ nūc puto remāsisse puerꝫ ihs
⁊ pentes ei⁹ ubi remāserit ignō
rasse. Sequitur. n. Et nō inuei
entes regressi sūt in ihlm req
rentes eū. Una qđē die reūsi sūt Mo
a ihlm: sed a qđā mt' ignotoꝝ
⁊ notos ⁊ nō inuenētes: tna
die regressi sūt in ihlm: ⁊ ubi i
uenerūt. Vñ sē. Et fm̃ ꝫ post
Aug. bidū inuenerūt eū in tēplo. Nō
stati ut qđ inuenit. Non ei
mt' ignatos ⁊ carnis ꝓpīquos
inuenit ihs. Sequit. n. poterat
hūana ignatio dei filiū ītu
ne'. Non inuenit mt' notos:
qꝫ maior ē mortali noticia.
In nūllos ei⁹ comitatu nō ꝓt
inuenit. nec ubiq; inuenerūt: sē
i tēplo. Et tu q̄ qre ihm i tem
plo dei ⁊ qre in ecclīa: ubi xpi
sīmonē atq; sapiaz ⁊ filiū dei re
peries. Post triduū reperit i Amb.
i tēplo: ut ēet indicio qꝫ post
triduū tūphal' passionis ut
sede celesti ⁊ honore dīno fidei
mē se ondēret resurgēs q̄ mor
tuꝫ credebat. Vel qꝫ qsitꝫ ad Ob
uenit sepī a pdārijs nīm legē
nō ⁊ inuenit: qsitus a ꝓphis ⁊
tust sub lege non ē inuētꝫ: qsi
tus a cēlib⁹ sub cha inuenit.
Aug. Nā vō puul' erat inuenit in
medio preceptoꝝ: scīficās et
erudiēs eos. Vñ dz. Sedentem
i medio doctoꝝ audiente illoꝝ
⁊ interrogante. Et hꝫ pietat' offi
cio ⁊ ut nos doceat qđ pueros qꝫ
nus sapientes ⁊ eruditi sint cō

uenuret: ut audiat poc⁹ m⁹ros
q̄ docta desident. ⁊ se vana
ostentatione nō iactent. Int⁹
rogabat aūt nō ut addisceret:
sz ut interrogatis erudiret. Ex
uno q̄ppe doctīe fonte manat
⁊ microchane ⁊ mōde sapient.
Vñ se. Stupebāt aūt oēs q̄
eū audiebāt: sc̄ prudētia ⁊ re
sponsis ei⁹. Ad ondendū. n. qa
hō erat homēs m⁹ros humiliter
audiebat: ad phandū vero q̄
dō erat eisdē loquētibz sublī
mit⁹ mōdebat. Quent. n. rōna
bilī: audit prudent⁹: ⁊ mōdet⁹
prudentī: qd' stupore fiebat.
Nullū q̄ppe mīmadm eg⁹ dnō
i puerica: h⁹ tī vnū pdit lucā
p qd' mirabil⁹ videbat. Dīna
siquidē hūana sapiāz pdebat:
sz infinitatē etas p̄tendebat
hūanā. Vñ inde int⁹ alta q̄
audiuī ⁊ infima q̄ videt: dubi
a āmiratione tbant. Nos aūt
neq̄q̄ mirem⁹: si sc̄tes sc̄dm
pham q̄ sic puul⁹ natz ⁊ nob:
q̄ p̄manet deus fortis. Mira
da vō dei genitē mīnis affecta
visceribz quasi cū lametis inq̄
sitionē dolorosā ondit: ⁊ oīa
sic' mē ⁊ fiducialr ⁊ humiliē et
affīuose exp̄mit. Vñ se. Et dix⁹
mr⁹ eius ad illū. Fili. q̄ fecisti
nob sic? Ecce p̄ tuus ⁊ ego dolē
tes q̄rebam⁹ te. Nouerat vīgo
sacrata hūī non ee filiū ioseph.
⁊ tī p̄em vocat illū spōsū suū
ppt' iudeoz suspitionē estima
tū ipm vulgo more receptū.
Dicere⁹ aūt forte simplic⁹ q̄ eū
hōrauit spūs scūs pnūe: eo q̄
puerū ihm educauit artifico
sius vō eo q̄ genealogiā ioseph
ex dauid pduxit ne sī'flua cen se'
tui. Cur aūt dolētes eū q̄rebat:
An ex eo q̄ puer⁹ puer⁹ a' erauc
rit? Absit. Nūq̄. n. fieri potuit
ut pditū formidaret infans?
q̄ dnm ee ignorabat? Sz quid
tu si q̄n scripturas leg⁹ q̄us ī eo
sensū cū dolore. nō q̄ scripturis
erasse arbitrēis. sz veritatē quā
intuiser⁹ hūt q̄us inuenire: ita
illi q̄rebant ihm. ne forte relm
quēs reuis⁹ ee ad oclos. aū illi pla
cuiss⁹ iterū descensur⁹. Optet g⁹
eū q̄ q̄ut ihm nō negligenter
⁊ dissolute transire sic' multi
q̄ut ⁊ nō inueniūt: sz cū labo
re ⁊ dolore. Vel metuebāt ne
qd' herodes ī infancia ei⁹ patre
q̄sierat: tūc iā in puerica po
situ inuenta optūitate aliq̄ int
ficeret. Sz ipe dnūs rīdet ad oīa:
⁊ cōiectens quodāmodo dem ei⁹
de eo q̄ putabat pī. vel⁹ prēs ma
nifestat: docēs nō p infima q̄
di. sz ī altū extolli. Vñ se. Et
aut ad illos. Quid est q̄ me q̄rebat⁹:
Quid poc⁹ debeat ei cui e etiā
filiꝰ: mentis oclos attollē cogit.
Vñ se. Nesciebatis q̄ ī his q̄ae
pus mei sī oportet me ee. Duc sī
ī tpō gnationes: vna ⁊ pēna:
altera mīna. Patria diuinior:

mīna vero q̄ in nīm labore
usūq; dīdit. Hoc g̃ dt oīdēs
se mensurā hūanam tūsten
de: ⁊ inuēs q; sacra vgo mi
stra sit effecta negocij cū pe
penit carnē. Ipse vero nāliť
⁊ vē deus erat: ⁊ filiꝰ prīs ꝯrel
si. Hic aī valētini sēctes au
dientes q; tēplū erat dei: puē
at dicē q; creator ⁊ legī deus
⁊ tēplī: nō ipē pī ⁊ xpi. Atten
dat ⁊ hebron q; post ānos rij
⁊ nō post tēstimū ānū xpī
reputur stupendꝰ in sīmonibz
gracie. Zobēt nō ⁊ dicere q;
postq̄ venit ad eā spē i bap
tīsmo. frūs fuit xpē: ⁊ ab ipā
puericia ⁊ tēplū agnouit et
prēm. Ver ē demācio pma
sapīe ⁊ virtꝰ puer ihu. Que
nāq; puerilia eiꝰ vocāt dya
bolice putamꝰ cē ꝛsid'acioīb:
nī qb ea sola velut acceptāe
nequaq; his q; tenemꝰ op
pugnācia. ⁊ magī ꝛsona pro
phetꝰ dīs. q; spēo sꝰ q; filijs
hoīm. ⁊ mī obedīēs. ⁊ morbz
facētꝰ ⁊ visu nō modicū ve
nerandꝰ ⁊ placidꝰ. ad loq; dū
facūdꝰ dulcꝰ ⁊ prudꝰ ⁊ mītū
shēmutate agnitꝰ tēp; q; re
plētꝰ sapiā fuerat: ⁊ sic' in
alijs sic i ꝛsācōe hūana ati
locutione: q; ius supra hoīem
ūminꝰ ⁊ ratio. māsuetudo. n.
sibi pōpuit. Hic aī possuꝰ
ultatem ꝛsequi. Dū enī
mariā inceperat dīs q̄ienē
ipm inē ꝓmiss: omissionē vi
culoz sanguis aptissīe sugg;it:
oīdens q; nō stinguit metam ꝓ
frōis attingē eū q; adh; vacat
ī hs q; corpi ꝛferūt. ⁊ q; hō defic
a ꝓfōe ꝓ affertū ignatoz. Ce
Et xpī non ītellexerūt vbū qđ
locutꝰ ē ad illos: q; ꝛsert de sua di
uīitate ad eos loq̄batur. Vel nes
ciebat utq; dīēs ī his q; prīs ma
st' significaret ī tēplo. an aliq;
altius ⁊ qđ magī edificat. Vnꝰ
q; sp̄n. nīm si bonꝰ fuerit: sessio
dei prīs ē. Di q; aī nīm sessio
dei prīs ē: hz ī medio sui ihm.
Totā q; intimediā xpī vitā q; ꝛ
inē onēsione etatis ⁊ tpē bapti
matis. velut īmunē alicuiꝰ fu
mosi ⁊ publici miraculi ⁊ doct'
ne: euāgelista sb vno vbo collect
d. Et dīdit cū eis ⁊ venit naza
reth. Crebro ihs dīdit cū disc'
suis ner sp̄ vsatur ī monte: q;
nō valebant q; variis morb laꝯ
borant ascende'in monte ⁊ dco
⁊ nūc dīdit ad illos: q; deorsum
erāt. Ce. Et erat sb dit' illi. Vn
doct'. n. vbo prius leges īstituēs
xpē sc'dario ope ꝓbabat: sic' ille
bonꝰ pastoꝛ aīaz suā ponit pro
ouibz suis. ꝓ nāz paulo post
māz salute ꝛcurrens. aīaz expo
suit ꝓpriā: aliq; facto prius
viuendi ꝓponit et ēplar ⁊ postea
vbotenꝰ ꝓmebat sanctionem.
sic' hic. her ta pre cetis ope nō
stranis: diligē' dīm. hōrare pa
rētes: dīm vero ⁊ ipis ꝓferre pa

rentibz. Cū n. reprehendet̄ a
pentibz ? minoꝝ cure cet̄a re
putat: ꝯ q̄ sūt dei. Denigz pīs
quoqz pentibz obedientiā p̄stat.
Lau. Qd n. mgr vtilis ni officiū pi
etatis ꝑpleret. Qd mīt nos alī
ud ꝯ qđ agi a nobis vellet agēt.
Aug. Dicam⁹ gℓ ⁊ nos filij pentibz nr̄is
cē subiecti: q̄ si p̄es non fuerūt.
subijciam⁹ hīs q̄ patrē hīt etatē
Ihs filiꝰ dei sbiciatur ioseph ⁊ ma
rie: ego vo subijciar epō q̄ mich
hstituit ? p̄. Puto q̄ itelligebat
ioseph q̄ maior se erat cūctis: ⁊ re
pidꝫ moderabat impetū vt eat
gℓ nunq̄ssēt q̄ sepe q̄n sbiect⁹ est
maior sit. Qd si itellexit ? nō ele
uab̄ superbia q̄ est sblimior dignī
tate: sciens sibi meliorē cē subiect
Ꝯ/ mſ. tā. Amplia⁹ qm̄ ipubertibz adhuc
ē ipfecta discretio. egetq̄ p̄ ductos ad statū ꝓfectionē: i
deo aī ptigisse nr̄m annū paret
pentibz. ut oīdat q̄ q̄q̄ p̄ gmo
tionē ꝓficiat. añq̄ ad finem puc
mat obedientiā tāq̄ p̄ducentem
Basil. ad bonū utilit̄ ꝑpleret. Ab ipā
aī p̄mena etate pentibz obedies
ꝑplebat labore cōporeū humilit̄ et
reuēt̄ sustinuit. Lā n. hoīes
ēnt honesti ⁊ iusti. egeni tñ ne
cessariozꝝ penuriā patiētes teste
p̄sepi p̄bus vmandi mūstro: ma
nifestū ⁊ q̄ sudores corpeos ar
nue fregētabant nūia vte sibi
q̄rentes. Ihs aī obediens ill̄ ut
scriptura testat̄ ē sustinēdo labo
res subiectionē plenariā sustī
nebat. Et mirans si p̄ī de
fert ⁊ q̄ subdat̄ matri? Nō
utiqz infimitatis: s̄ pietatis
ē ista sbiectio. Attollat licet
caput hēticus ut alienus aur
ius asserat eī q̄ mittit? indi
gē. Nūq̄ ⁊ humano indigebat
auxilio ? ut mēno sanet ip̄e
rio. Deferebat ācille. defēbat
simulato p̄ī ? ⁊ mirāis si deo
detulit. An hoī defīr pietat⁹
ē. defīr deo infimitatis? Ergo
Heb. aī siue q̄ intellexit. siue q̄ non
dū intelligē potuit. oīa suo
piter in corde q̄ ruminanda
⁊ diligenti⁹ scrutanda recōde
bat. Pn̄s sc̄. Et mr̄ eius ꝟsua
bat oīa ꝟba hīs ꝟsēs in corde
suo. Videra prudētissima mu
lierem mariā vt̄ sapīe matrē:
Greg. q̄lis scolaris sit pueri. Non n.
ei ut puero nec ut vno. s̄ ut do
cebat ulteri⁹ ⁊ illi⁹ voces
dīnas ⁊ opa reputabat. idcō
nil ex dictis ⁊ actis ab eo tāq̄
sui ui patiebat? Sed sic ip̄m
vbū prius ī visceribz: ita nr̄
eusdē modos ⁊ dicta rapiebat
⁊ ī corde suo q̄dāmodo fouebat
Et hīs quidē iā sen̄ in p̄ti ⁊
tēplabat? hīs aī exp̄abat ī fu
turū clarius reuelandū: ⁊ hac
q̄dem hīs regula ⁊ lege p̄ totā
vitā utebāt. Pn̄s sc̄. Et ihc p̄
ficiebat etate ⁊ sapīa ⁊ gratia
apd̄ dm̄ ⁊ hoīes. Ꝛ ingsunt
Theo. Mauo pī cēlis p̄ī esse in sbna ?

q̄ssz ip̄fectus cresce dr. Non aūt
ī eo q̄ est v̄bū dr incremētū sus
cipe: ꝫ in eo q̄ fr̄ūs z hō. Si.n. v̄
p̄fect̄ postq̄ fr̄ūm z carō q̄ān ip̄
fr̄ūs erudierat: ꝺ eo q̄ gr̄ās ag
nos a velut īcarnato p nobis.
Aliqualiter aūt si ip̄e z vera sapia ī
sapiā p̄t augeri. Vel q̄liter q̄
cetis lateret gr̄ām: ip̄e in gr̄ā
p̄mouet. Amplius si nemo scā
dalizat cū audit q̄ v̄bū sepz
hūliauerit ifima de dō v̄bo q
dā sentiēs. si potius mutat in uaz
cuos: quō nō z supuacaneū
scandalizari audiendo q̄ p̄fert.
Nā sicut p nobis hūliatus e
sic p nob̄ p̄fert: ut nos ī eo p̄fi
ciam̄ qui lapsi fuim̄ p̄ peccz.
Nā q̄d̄ spectat ad nos ipse
ve p nob̄ xp̄s suscepit: ut ex ea
reformet ī melius. Et attende q̄
nō dixit p̄fectū v̄bū ꝫ ifm: ne
simpler v̄bū p̄fectū intelligaēs ꝫ
v̄bū caro fr̄m. Et sic v̄bū in
carne passū fatem q̄nus sola
caro fuit passa q̄ caro v̄bi
erat q̄ patiebat: ita p̄fecere
dr ex eo q̄ humanitas p̄fiebat
ī ipso dr aūt scdm humanitatem
p̄fectū: nō q̄ ipsa suscipiat aug
mentū q̄ ab initio fuit p̄fta:
ꝫ ex eo q̄ paulatī manifesta
bat. Naturaliter.n. ler respuit
hoīz sensu maiore un q̄q etas
corpis patiat. Erat itaq̄ ver
bū fr̄m hō p̄fm: cū sit virtz
z sapia patris. Verū q̄ dan
dū erat aliq̄ nre nate moibz
ne aliq̄d ertreū a videntibz re
putet: tp̄e hō paulatī crescente eo
p̄re manifestabat sepm z cotī
sapientoz ab audientibz z videntibz
censebat. Proficiebat aūt scdm e
tatē q̄dem corpe in vile statum
p̄moto: sapia aūt p eos q̄ ab eo di
uina docebant: gr̄a vo q̄ cum
gaudio p̄mouemur credētes in
fine q̄ ab ip̄o p̄missa st: ut h̄
q̄dem apd̄ er eo q̄ assūpta carne
primū opus p̄egit. apd̄ hoies vo
p remissionem coz a cultu ydoloz
ad fidē me tiutat noticiam. Di
cit aūt apd̄ dm z hoies: q̄z prius
deret placē deo z postea hoibus.
Differt̄ ec̄ p̄fici v̄bū in hoīe q̄
ip̄m suscipiūt. Secdm.n. men
suram illi appet a infans a ad
ultī a p̄fectus: q̄z bndcō ī scla Amē.

Dñi. In Octaua. Epiph.

Venit ihs Secdm Matheū.
a galilea ī iordanē ad iohem:
ut baptizaret ab eo. Et ꝫ.

Postq̄ Leōis Eiusdē.

Pdicatione sui p̄cursois
xp̄i mūdo p̄nūciatus z: tandē
qui diu latuerat hoībz se manu
festare. Vñ dr. Tūc venit ihs
a galilea in iordanē ad iohem:
ut baptizaret ab eo. Et sciendū
q̄ ī his v̄bis describit p̄sone. lo
ca z tp̄a z officia. Temp̄a cū dr
tur: q̄ñ sz tricenarī erat: in q̄
ordīt nullū vl sacdotē vl p̄dica
torē debē instituī: ni sit p̄fectē etat̄
Joseph tricenarī regimen egipti
suscepit: z dauid ea etate regnū

īdioauit: ezechiel ſb̄ eodē tpe ꝓphe
tiā ꝑmeruit. Tā ꝓā post baptiſ
mū hui⁹ legē ceſſare optetur hac
etate ad baptiſmū uenit q̄ ꝑ oīa
petū ſuſcipe: ut lege ſuata nulla
dicat q̄ eo eā ſoluit q̄ ꝑfecte nō
potuit. Tuū ec'ſe q̄ñ iohēs ꝑdica
uerat ꝑmiaz agite. ut ꝛfirmaret
ꝑdicatione ipſius: z ut teſtimoniū
acciꝑet a iohē. Sic aūt cū ꝓceſſit
lucifer lux ſolis nō ex̄pectāt occa
ſū lucifer ꝙ eo ꝓcedente egredit
z ſuo lumē obſcurat illi⁹ candorē:
ſic z xp̄ō nō ex̄pectauit ut curſū
ſuū iohēs ꝑficeret. ꝙ adh̄ eo docēte
aggrut. Oſone ponit cū dr. Venit
ihs ad iohem. z dr ad hoīes. ſui
dñs ad ſuos. ꝛ ad mūdū lux ad
lucēā. Loca deſignant: cū dr. a
galilea i iordane. Galilea enī
trāsmigratio int̄pretat. Venit
g̃ vult baptizari. trāſmutaret de
uitijs ad ūtutes: z uenerabo ad
baptiſmū ſe humiliet. Iordanis
n. int̄pretat deoꝛſu. z ꝓulta aū
mirabilia i hoc fluuio ſepius ſūa
ē ſcriptura ſcā ꝑmeorat int' cete
ra dicēs. Iordanis retroꝛſus ē cuertit
ſū. Aū ēdem aq̄ retroꝛſū uſque
fuerāt: modo retroꝛſū petā uſq̄
ſt. Sic ē helyas i iordane diui
ſione fecit aq̄: z xp̄ō in eodem
iordane ſeparatione opat' ē petoꝛ.
Officiū deſignat' cui ſc. ut bap
tizaretur ab eo. Non ut xp̄ō reꝛ
ſionē petoꝛ acciꝑet ꝙ baptiſmū:
ſ ut ſcificatas aq̄s relinq̄et
poſtmodū baptiſand' Saluā
toꝛ n. ideo baptizari voluit:
nō ut ſibi mūdicia acq̄ireret:
ſ ut nobis fluēta mūdaret.
Ex quo n. xp̄ō ꝙ aq̄s denigrē:
ex eo oīm petā ablut aq̄. Nā
multꝑ aq̄e h̄ſ ſbnāz corpule
ad purificandā aiam dicim'
ꝓfuerūt: ꝓfuerūt plane ꝛpene
trat ꝛſcā vnuſq̄ſa latibula ꝙ
uis n. xp̄a ſit ſubtil' z tenuis:
būdoē tñ xp̄ō ſcā ſbtilioꝛ. occul
tas vite cauſas z ſecreta met
ſbtilioꝛe voce ꝓtranſit. Subtili
oꝛ n. bñdictionū z curſ': q̄s a
quaz meat'. Vñ q̄ de ſaluato
ris baptiſmate bñdictio fluxit:
t̄ſ fluuij ſpital' oīm ecclīaꝝ
tū tract' mūſoꝛ fontiū ve
nas ꝓplent. Adhuc aū ad bap
tiſma uenit: ut q̄ humanam
ſuſcepit naturā totū humāe
nature ꝓficeret ꝓfeſſe my
ſteriū. Nā q̄uis xp̄ō nō eāt
petoꝛ: tñ naturā ſuſcepit pe
catricē. ꝓpēa z ſi ꝑ ſe baptiſ
mate non egebat: tñ i alijs
carnal' natura opus h̄ebat
Ite ideo baptizari voluit: q̄
voluit fact' q̄d' faciendū oīb⁹
ꝓbaret. ut bonū magr doctrinā
ſuā nō tā vbis ꝛſtituaret
q̄ actibus ꝓficeret. Vñ q̄ digna
tus ē a iohe baptizari: ut q̄s
cūq̄ ſui q̄rita ſimplicitate de
beāt cū ad baptiſma dñi.
q̄ñ xp̄ō non dedignatus eſt
accipe baptiſma ferre q̄te

baptizari voluit: ut baptisma te suo iohis baptisma ꝛfirmaret.

Luce. Q̃a vo baptism⁹ ihu erat. z ī demōratione deitor⁹ iduct bat⁹: ne alīq⁹ estimaret ip̄m hac rōe xp̄s ad iordanē venit: ideo venienti dixit. ego a te debeo baptizari. z tu venis ad me.

Q̃ī dicat. Vt tu me baptizes ē p̄donea ratio ut iust⁹ effiaar z dign⁹ celo: ut āt ego te baptizem q̄ ratio. Omne bonū de celo dīdit ī terram: nō de tra

Hylar. ascendit ī celū. Denuo a iohe baptizari phibet ut dō: z ip̄e ita in se fieri optat ut hō decet. Vñ sq̄. Rndens āt ihs dixit ei. Sīn modo. Pulchre dix⁹ modo: ut oñderet xp̄m in āq̄ a iohe iohem a xp̄o in sp̄u baptizādū.

Hinc alit. Sine modo: ut q̄ formā sīn assūpsi. expleā z humilitē eius: alioq̄n scio te z die iudicij mei ē baptisma te baptizandū. Vel sīn modo ut dē dīs habeo z aliud baptisma quo z baptizandi sim.

Tu me baptizas ī āq̄: ut ego te baptizē p̄ me ī sanguine tuo.

Aug. In q̄ ē oñdit q̄ postea xp̄us baptizauit iohem: ip̄e⁹ enā z apocrip̄ libris hī manifeste scp̄tū est. Sed mod⁹ sine ut iustitiā baptismat⁹ nō habeo ꝛ fās adipleā. Sinas suscipiā: postea p̄dicabo. Vñ sq̄. Sic n. decet nos omēz iustitiā ip̄le. Vbi nō hī sig̃ficat ut si fuit baptizat⁹ adipleat omēz iustitiā: ꝛ sic. ꝑ q̄dmodū baptismat⁹ iustitiā prius fās ip̄leuit postea p̄dicauit sic z omēz aliā iustitiā. sedim illd̄ Cepit ihs facere z docere. Ideo ita. Sic oportet nos ip̄le omēz iustitiā sic iustitiā baptismi: ꝑ sēz dispensationē humane nate. sic ip̄le ut iustitiā nascendi crescēdi z similiū. Erat n. p̄ eū oīs ip̄lenda iustitia: p̄ que solū lex potuit ip̄leri. Non āt iustitiam legis sine nature: ut ut q̄ ītellīgam⁹. Vl sic decet nos ip̄le oēm Rem. iustitiā. ꝑ oñde⁹ exēplū oīs ip̄lende iustitie ī baptismo sīn quo nō aptus aditus regni celestis Vel ex⁹ docuit superbi exēplū humilitatis ut nō dedigneni⁹ baptizari ab humilibz membris dñi vidēs me baptizatū aut iohāne suo meo. Illa āt ē vera humilitas: quā comes obedientia sequit. Vñ sq̄. Tuū dimitte sit eū. ꝑ ad ultimū assensū p̄buit: ut baptizaret eū. Q̃a vero ut Aug. dom⁹ z āi saluator nr̄ abluitur ā tuū p̄ baptismū tō aq̄ mittat: ut sentiāmo postmodū p̄ lauacra gr̄a mīstretur: optuit ex⁹ xp̄i baptismo ea desiderari q̄ p̄ baptismū sequūtur. fideles. Vñ dr. Baptizat⁹ aut ē ihs: ascēdit de aq̄. Sacrū Ex⁹ xp̄i ad mysteriū p̄tinet omnia q̄ postmodū fuerant baptizādi: z ideo dicit ascendit. Et nō dicit simpliciter. ~~ascendit~~ egressus ē. ī

astendit: qz oēs q̄ digne baptizā
t̄ in xp̄o. ꝛfestī de aī ascendūt. i.
ꝓficiūt ad vtutes: ꝛ ad dignitatē
sblemant celestē. Q̄. n. ī aī ūgs
si fuerāt carnales ꝛ filij ade pcō
nis: ꝛfestī de aī ascendūt spūales
filij dei fī. Si aūt quidā ex sua
culpa nīl ꝓficiūt baptizati: q̄d
ad baptismū. Nā q̄ nob̄ dns
sui corpis ītinctu baptismi laua
cr̄z dedicauit: nob̄ q̄ p̄ceptū
baptisma celi aditū patef ꝛ
spūi scī demōstrauit. Vñ sq̄. Et
apti st̄ ei celi: nō reseratione ele
mentoꝝ sī spūalib; oculis: sicut ꝛ
ezechiel ī pr̄apio voluīs sua ap
tos ēe ꝛmēorat. Si. n. xp̄i ātura
nupta fuisset. nō diuisī ei apti st̄:
qz q̄d corpalit apitur oīb; ꝛ aptū
Sz dt aliq̄s. Quid enī: ante o
culos filij dei clausi fuerūt celi
q̄ ēr in tra ꝛhitus erat ī celo.
Sz sciendū q̄ sic̄ scdm dispensa
tionē hūanā baptizat ē: sic
scdm hūanā dispōsacoz apti st̄
ei celi scdm aī natām diuinā
erat ī celis. Sz nūq̄ tūc primo
apti st̄ ei celi ēr scdm hūanam
naturā: fides. n. ētē credit et
tenet q̄ nō min⁹ apti st̄ ei celi
aī q̄ post. Ideo ergo dr q̄ apti
st̄ celi: qz oīb; renatis apitur
ianua rēgni celestis. Forte. n. erāt
īuisibilia q̄dā obstacula pr⁹;
q̄b; obsistentib; aīe defuctoꝝ nō
poterāt ītrouire celos. Nullā ei
aīaz aī xp̄m arbitror ascēdisse
ī celū. ex quo p̄cauit adā ꝛ clau
si sūt celi: ꝑ ēt baptizato xp̄o
apti st̄ tūc. Postq̄ vero tirānus
vicit p̄ crucē. qz nō erāt neces
sarie portē celo nūq̄ claudēdo ꝛ
nō dicūt angeli. apite portas
tā. n. erant apte: ꝑ tollite por
tas. Vel ī baptizatus apiūtur
celi ꝛ vidēt ea q̄ st̄ in celo: nō
carnalib; oculis vidēdo ꝑ spūta
lib; fidei credendo. Aut ita celi
st̄ scpture dine q̄s omēs legūt
nō tī omēs ītelligūt: ni qui
fuerūt sic baptizati ut accipiat
spūm scm. Vñ ꝛ aplis p̄mitus
erant clause scpture ꝓphaꝝ:
ꝑ accepto spū scō reserate sunt
eis omēs scpture. Tī quoūq̄s
nō intelligat: celi apti st̄ ei.
i. oīb; ꝓpt̄ ea: sic si ꝑator
alicui ꝑ alio petēti dicat. hoc
brīfiaū nō illi do ꝑ ti: i. ꝓpt̄ te
illi. Vel tant⁹ splendor ēt̄ fuit
sit xp̄s ī baptismo: ut ēpereū
videret celū ēr reseratū. Si aūt
tu nō vides: nō incredul⁹ sis.
Etei in p̄cipijs spūalū rer
sp sensibiles appent visiones:
ꝓpt̄ illos q̄ nullam ītelligentiā
īcorpal⁹ nature sus cāpe p̄nt:
ut si postea nō fiant: ex hijs q̄
semel fāi st̄ recipiant fidem.
Sic aūt oīb; ꝑ baptismū renā
tis apit⁹ ianua rēgni celestis:
ita omēs in baptismate acti
piūt dona spūs scī. Ideo sq̄dit.
Et vidit spm̄ dei dñdentē sic
columbā ꝛ venientē sup se. xp̄o
ei posq̄ nato ē hoīb; renascit

sacmentis: ut q̄admodū tūc eū
muram⁹ incorrupta mēte pgr
namꝰ: ita ⁊ nūc suscipiamus
illū pura ūda sbmersū. filiū
.n. genuit mī ⁊ casta ē: xpm
lauit ūda ⁊ scā ꝛ. Denīq; spūs
scūs q̄ tūc illi ī utero affuit
mō eī in ghurgite ceū fulsit:
q̄ tūc mariā castificauit nūc
fluēta sāficat. ꝓ dt. Et vi
dit spūm dei dñdentē. Ideo ūt
spūscūs spēm columbe suscepit:
qm̄ p̄ oībus aīalibꝫ hūs cultꝝ
ē chitatis. ꝓmēs aūt iustis
spēs ags hūnt sui dei ī veritate
pūnt hūē sui diaboli ī silacōe:
solā aūt chitatē scī spūs nō pūt
īmūdus spūs imutari. Ideo q̄
hāt p̄mutatā spēm chitatis
sibi suauit spūs scūs: q̄ p nullū
testīom sic agnoscit ubi est
spūs scūs. sic p̄ grām charitatis.

Rab. Significatur er̄ q̄tuor ūtu
tes ī baptizatis p columbam.
Columba .n. serus fluēta hūitat:
ut viso acupitre mūgnat se et
euadat. Melioza grana eligit
alienos pullos nutrit: nō
lacerat rostro. felle caret. in
cauīs petre nidificat. gemi
tū p cantu hꝫ. Ita ⁊ fī scūs
dine scīpture fluēta residens:
ut īcursū diaboli euadant.
Dana sentēcias q̄dꝫ pascant
eligūt: nō hēticas. ꝓpones q̄
diaboli fuert pulli. ⁊ imita
tores: doctīa mutant ⁊ explo.
bonas sentēcias lacrādo non
puertūt hēticoꝝ more: ⁊ ira ir
racionabili carent. In plagꝫ
mortis xpī q̄ petra firma est
nidū posuit. ⁊ suū refugiū et
spē. Sic er̄ alij delectantur in
cātu: ita xpī in gemitu pro
ptūs. Veteris er̄ recordat hystōe ēp.
aū in diluuio appuit hūs aīaū ra
muū fēns olīue ⁊ coēm orb tra
ū tranqllitatē ānūcians: q̄
oīa typus erant futuroꝝ. Cteī
nūū columba appet. libatoē nob
demrāns: ⁊ p ramo olīue adop
tionē gnī hūano affert. Est dungī
aūt in gmptu ītelligē cur spūs
scūs missū dicat. cū in xpō drīm
corpali spē velut columba dñdt
sactu ꝛ. n. q̄dā creature spēs er
hyc: in q̄ visibiliter ondēdit spūs
scūs. Per aūt oplatio visibiliter
exp̄ssa ⁊ oīū oblata mortalibꝫ
missio spūs scī dicta ē: nō ut ap
parēt īuisibil' eius substūcia
sz ut cordā hoīm exteriorib visū
remota. ad occulta ethitatē
duc'ntur. Nō aūt sic assūpta
ꝛ creatura in q̄ spūs scūs appuit
ī vnitatē sue ꝓsone. sic assūpta
ē hūana illa forma ex vgine.
Nec .n. columba beificauit spūs
aut sibi ī ꝓsone sue vnitatē
tetinū nūrit. Vnde q̄ q̄ illa co
lūba spūs dicta sit ut ondereť
p columbā spūm demōstū: non
tū ita possūs dicē spūm scūm ⁊

dm ꝛ colūbā. sic' dicim⁹ filiū ꝛ
dm ꝛ hoīem. Nec sic' dicim⁹ filiū agnū dei. nō solū iohē baptā dicentē si er' iohēs euāgelista videntē agnū oīm sūm in apocal'. Illa ąppe visio ꝓphetica nō ꝛ exhibita oculis corporeis p formas' corpeas: sī ī spū p spirales imagines corpm. De illa vō colūba nullⁱ vnq̄ dubitauit q̄n o culis corporeis vīsa sit. Nec sic' dicim⁹ filiū petrā sic' scīptū ꝛ. Petra erat xp̄s: ita possim⁹ dicē spm̄ colūbā. Illa n. petra iā erat in creatura ꝛ p actionis modū nūcupata ꝛ noīe xp̄i quē significabat: nō aūt sic illa colūba q̄ ad hoc tm̄ significandū repēte ertitit. Magis aūt simule hoīm vidi flāme illi q̄ in rubo apparuit moysi ꝛ illi quā ꝓples ī hēmo seqbatur ꝛ fulguribz ac tonitruis q̄ fiebant dū ler daret in mōte. Ad hoc n. ꝛ illaꝛ corpal' ertitit spēs: ut aliqd significaret atz p̄tiret. ꝓpter has q̄ corpales formas missⁱ dī spūs scs. Ille vō spēs corpales ad demōstrandū ad' opus fuit ad tp̄ appuerit: ꝛ ce postea de fluerūt. Sedit aūt colūba sup caput dñi: ne q̄s putaret vocē p̄ius ad iohēm fctām nō ad dñm. Ec. Et ecce vox de cel' dicēs. Hic ē filius meⁱ dilectus: in q̄ mⁱ ꝓplacui. Nō. n. ut añ p moysē

ā ꝓphās. nec p typos ā figūras ventuꝛ ī carnē p̄ filiū docuit: ꝑ pulā venisse mōstrauit. Hic ē filius meⁱ dilectus. Vt er his q̄ assumabāt in rē cognoscēdⁱ post aq̄ lauacꝛ ꝛ de celestib; portus scm̄ ī nos spm̄ īmolare: ꝛ celestis nob gr̄ā vnctione pfundi: ꝛ p̄ne vocis adoptione filios dei fieri. Mysteriū aūt trinitatis in baptismate demōstratur. Dñs baptizat: spūs dñdit ī hītu colūbe: p̄ius vox filio testīom phibentis audit. Super mꝛ si in dñico lauacꝛ mysteriū nō defuit trinitat⁹: nī nīm lauacꝛ trinitat⁹ ꝓficat sacramentū. Voluit n. dñs p̄mo cēa se exhibē: qd' erat postea hūano gn̄i p̄ceptum. Quius aūt p̄ ꝛ filⁱ ꝛ spūs sc̄i vna natā: finissime trī tenet tē cē ꝓsonas ꝛ p̄cepꝛ solū cē q̄dam. Hic ē filⁱ meⁱ dilectus. ꝛ filiū solū cē sc̄'que illa vox p̄ius īsonuit: ꝛ spm̄ scm̄ solū cē q̄n spūs colūbe sc̄'ꝛ baptizatū dñdit. Nec aūt opa sc̄' totⁱ trinitat⁹ in sua ąppe sbna p̄ ꝛ fⁱ ꝛ spūs scī vnū sc' sīn ullis in tuall' tpm̄ vel locoꝛ: ī meis aūt vocib; septi sc' p̄ ꝛ fⁱ ꝛ spūs scī. nec simul' dici potenūt: ꝛ ī hīs visibilib; sua septā locoꝛ spacia tenu

cūit. ⁊ una silitudine utrūq; ꝺgnoscat⁹ inseparabilē in scipsa
tinitatē ꝑ visibilē creature spē
sepabilē demōrāri. ⁊ qāt solus
patris vox sit: oñditur ex hoc
Hylari. q; ꝺt. hic ē filius meus. Nō solū
at noīe testat⁹ ē eū ē filiū:
ſ; ꝓpietate. Multi.n. nos filij
ꝺi sum⁹: ſ; nō tal' q; hic filius.
Hic eī ⁊ ꝓprius ⁊ verus ē filius
origine nō adoptione: veritate
Augus. nō assumptione: unitate nō
creatione. Pr at diligit filiū:
ſ; quō pr filiū nō quō ꝺns ſ
uū: quō verū nō quō adop
tatū. Et ideo sbdit⁹. In quo mi
Ricmi. placui. Vel si ad humanitatem
xpi referat⁹ si legat⁹. in q; michi
placui: tal' z sens⁹. In q; tm
placui: q; ihū solū repperi
sine peto. Si vo legat⁹. in quo m'
placuit. sbaudit⁹ placitū me
um. ꝛstitue' ut ꝑ eū agere' que
Augs. agenda sūt: i. gen⁹ humanū re
dimere. Hec at vba z alij du
o marc⁹ z lucas silr narrāt:
ſ; de vbis vocis q; de celo fra z
narrāt locutiōz salua tm se
tētia. ⁊ q.n. matheus aut ꝺns
ihc ē filius meus dilcus z alij duo di
cūt. tu es filius meus dilcus: ad cā
dē sniaz explicandā valet.
Vox.n. celestis unū hoc dixit:
ſ; euāgelista oñde' voluit ad
id vale' q; ꝺns z ihc ē filius mus
ut ill' poss⁹ q; audiebāt ꝺicta
ret⁹ q; ipe cēt filius ꝺei: atq; ita
dem refir voluit tu es filius mus:
ac si illi ꝺicētur. hic ē filius meus.
Nō.n. ipse ꝺicebat⁹ q; audiebat:
ſ; audiebāt q; aderat ꝓpt' q;
vox fra z. Ita vo q; alius dicit: i
q; m' placui. alii ite placuit
mi. si quis q; hoc illa voce so
nuerit. q; libet accipe: dū i
tellectus eos q; nō eande locuti
one retulerit eande retulisse
sniaz. ⁊ q.n. ꝺns i filio si' pla
cuit āmonet⁹ aliq; ex eo q; ꝺns
ꝺns z ite placui: q; at i filio
pr placuerit hoibz āmonet⁹
ex eo q; ꝺns z ite placuit m'.
Ihēl Moraliter nos de volubilitate
mūdi odore flor⁹ mūdane trac
ti aī adolescentiul post ſpōsū
crim⁹: z baptismi sacramento
de duob⁹ fontib⁹ dilcōis dei sc
z ꝓpīe grā remissiois ablium⁹;
z ascendētes spe celestia secreta
mūdi cord' oculi intuem⁹. De
hic spm sanm spui tristo z humi
lato aī simplici corde dñenē ad
māsuetos z aī ciuitate nup
cadente manentē suscipm⁹;
z vox dni de celis ad nos a deo
dilcōs ꝺigitur. bti pacifici q; m
filij dei vocabūt⁹: z tūc in no
bis placet pri nī filio z spūsco
sc; q; efficiam⁹ unū spē cū deo,
cui ē honor z cla i scla se
culor⁹. Amen

Nil. Dnica .i. p[ri]ma ꝺ[omi]nica ꝓt' epiph. Nupcie fc̄e st' Dñs in Jothem i chana galilee: & erat mr̄ ih̄u ibi. Et re. Tres Eusꝺem.

Omī in galilea notus erat dñs ut q̄ erat chana vi cin[us]: vocant eū ad nupcias. Vocant aūt nō tanq̄ magnificū alicq̄: s̄ simplr̄ tanq̄ notū et vnū mīlto[rum]. Vñ h̄ euāgelista dicens aut. Et erat mr̄ ihu ibi. Hic n. matrē vocauerat: ut & filiū. Vñ sc̄e. Vocatus ē aūt ihs & discipuli ei' ad nupcias: & aut dū. Nec̄ n. ad dignitatē respiciebat suā: s̄ ad bñficiū. Quia n. nō ꝺdignat[us] ē forma sui cam per: nec̄ ꝺdignat[us] ē ad nupcias suo[rum] venire. Erubescat g̃ hō ee supbz: q̄n frūs ē humilis ds. Erat int' cetera fili[us] v̄ginis venit ad nupcias: q̄ eū apud p̄em eēt instituit nupcias. Et ee ad nupcias venire dign[us] ē: nr̄ hām fiꝺē recte credētiū ostinat. Vozo tacitani & martio nis ceteroq̄ q̄ nupcias detrahūt pfidia q̄ sit dānabilis ostendit. Qui n. thoro imaculato & nupcijs debita castitate celebrat culpa ē: nec̄q̄ dns ad has venire voluiss̄. Nūc aūt q[uo]d bona ē castitas nuptar'. melior viduitas virginitas viduar'. optima pfectio v̄ginar': ad ꝓbandā om̄ electoz gradū. discendū meritū sin gulor[um]. ex ītemerato mare v̄ginis utero nasci dignat[us] est: a ꝓphetico ore viduc mor natꝰ bñdicit[ur]: & a nupcijs celebrato rubz ea nuptijs iuuenis iuuitat[us] hos p̄sentia sue v̄tutis honorat. Qui aūt mr̄ si i illā domū ad nupcias venit: q̄n in hūc mūdū ad nupcias venit? Habet ei hec sponsā quā redemit sanguine suo & cui pignꝰ dedit sp̄s scī: quā sibi nutrierat i utero v̄ginis Verbū n. ē sponsꝰ: & sponsa caro humana: & utrq̄ vnꝰ filꝰ dei & dei filius hoīs. Ille uterꝰ v̄ginis mare thalamꝰ eius ē: unde p̄cessit tanq̄ sponsus de thalamo suo. Nec vacat a mysterio q̄ die ea a nupcie fc̄e referūt. Primus q̄dem scī tp̄is an legē p̄mat chaz exemplo: sc̄dm sub legē pphaz septus: tertius sub gr̄ā promis euāgelistaz q̄ tercie diei luce mūdo refulsit i q̄ dns i carne natꝰ apparuit. Et & hꝰ q̄ i chana galilee .i. i zelo transmigrationis ecc̄e nupcie fc̄e phibent: typice denūciat eos marie gr̄ā xp̄i dignos eēt̄e q̄ui zelo feruere pie deuotionis ac de vitijs ad v̄tutes de terrenis ad celestia nozūt trāsmigrare. Dissentientē aūt ad nuptias vinū defecit: vt vino

Aug[us].

Bed[a].

meliore ꝙ ipm ſō manifeſtaret
alia latentis i hoīe dei ꝙ ſc̄z.
Et deficiente vino: dr mr ihu
ad eū. Vinū non hnt. Dignū
at z quere vñ venit i mentē
mr. magnū ꝙ rmaginari
de filio: neq; n. an miracln
ferenat. Sequit. n. lr fert tia
ū signoz ihs. Sz reuelari ia
piebat z a iolje z ab his q̄ ad
discplos dixerat. Sz an hec
oīa ipsa deprio: z ea q̄ post
nitatē ſcā ſc̄i marīaz ei de
puero posuerē estimationē.
Vñ lucas dr. Maria ꝛſeabat
oīa vba hec: ꝛfens i corde suo
Cui⁹ g̃ gr̃a nō an miracln
eū meitauit. Nā antea ut
vi⁹ miltoz ita ꝛſuabat. Vñ
nō ꝓſumebat ei mr talē q̄d
dicē. Na vo audiuit ꝙ iolies
ei tſtificat z ꝙ discipulos ta
haberet: de reliquo ꝛfidenter
rogat. Significat er in lr loco
ſnagogam q̄ ipm̄ pmorat
ad faciendū miracln. Fulua
re. n. e iudeis miracla inq̄rē.
Sc̄z. Et dr ei ihs Quid mihi
z tibi ē mulier? Nuda dero
gantes euāgelio z dicētes ꝙ ihs
non fuit nat⁹ de maria vgine.
hūc argumentū sume conāt
erroris sui: ut dicāt. Nūq̄ erat
mr eius? cui dixit. ꝙ mi z ti z
mulier? Sz q̄s hoc narrauit?
ut ſciam⁹ z credam⁹ ꝙ lr dns
dixit? Nēpe iolies euāgelista.
At ipe dixit. Erat ibi mat
ihū. Quare lr ni qr utiq; veni
ē? Sz nūq̄d ideo venit ad nup
cias. ut doceret mres tenere? Sz
q̄ valde vrīabatur mrez: audi
lucā narrantē qualit subdit⁹
pentibz erat. Nā ubi q̄dem pen
tes nl ipediūt eoz q̄ suū sēdm
dm: debitū z subiici eis. Nī at
nō tpe debito aliq̄d q̄rit z absti
dit nos a spūalibz: nō er lr sal
lans. Vt g̃ distinguet inē dm
z hoiem. qr sēdm hoiez minor
sbditus erat sēdm at dm supra
omes erat dixit. ꝙ mi z ti z mulier.
Sz z ꝙre aliam cām. ut nō suspecta
cent miracla q̄ fiebant. Ab hijs em
q̄ indigebāt rogari optabat: nō a
mīe. Voluit g̃ onde q̄m oīa decen
tpe opatur non simul oīa fuens:
qr effusio q̄dam eet. Et ideo sequit.
Nondū venit hora mea. i. nōdū
agnit⁹ sū hijs q̄ assūt: z neq; sciūt
q̄m defecit vinū: sine eos pmū
hoc sentire. N. n. necitate nō p
sensit: neq; brificari grande sustipi
et sensit. Vel ideo qr dns mr sēz
ꝙ ds erat mrez nō hebat: sēdm
ꝙ hō matrē hebat. Miracln at
qđ fuerus erat sēdm dinitatem
fuerus erat: nō sēdm ifinitatem
hūanā. Miracln tū exhibebat
mr. At ille tēp nō agnoscens vis
cera hūana opaturq; fra diuina
dixit. ꝙ mi z tibi ē mulier: tēp dicat
Nd in me facit miracln nō tu
genuisti: sz deitate mea. Dicit
at mulier sēdm femineū sensū: nō
sēdm corruptionē integritatis.

Si qs genuisti infinitatē meā: tūc te agnoscā ei ipsa infinitas pendebit i cruce. Vñ sb̄dit. Nōdū venit hora mea. Qñ dicēt. Ibi te agnoscā ei pende in cruce infinitas cepent: cui mr es. Imedauit. n. matrē discipulo prius mrē moi tur: ⁊ eā morte mūs resurrūr⁹ Videte āt ne forte quō inuenerūt manuchei occasionē p fidei sue. qz dixit dñs. qđ mi ⁊ ti ẓ mulier: sic inuenīāt mathematici occasioēz falliae qz dixit. nondū venit hora mea. Dicāt ei. Vides qz sub fato erat xp̄s. qz dixit: nōdū vēit hō mea. Credant āt deo dicēti. Pōtā tē habeo ponēdi aiam meā ⁊ iterꝝ sumēdi eā: ⁊ qnt qre sit dēn. nō dū venit hora mea. Ner ideo iam sub fato ponāt ditorē celi: qz si ēet fatū de sīderibz nō potūt esse sb̄ neītate sideꝝ ditor sideꝝ: qa nō solū xp̄s nō habuit qđ appel las fatū: ß nec tu a ille a quilꝫ hōim. Quare ḡ dixit. nōdū vēit hora mea: Quia ī ptāte hēbat qñ moꝛēt̄: ß nondū videbat ee optimū ut illa ptāte utēt̄. Do candi erāt discipuli: ānūciādi erat regnū celoꝝ: faciēde erant vtutes: Imedanda erat dīnitas dñi in miracul. Imedanda erat humanitas dñi in ipsa xpassione mo talitatis. At ubi trā fecit qntū sufficie indicauit. venit hora nō neītatis ⁊ voluntatis: nō ditionis ⁊ ptātis. Dñus āt dixit. nondū venit hora mea. postmodū trā fecit qđ mr dixerat: ut etiā ex hoc sufficies ēet demōtatio qp nō subiectus ē horis. Si n. horis sbiaceret: qlit debita hora nondū trā hoc fecit. Deinde ⁊ pp hōrem nrm. ut nō finaliter ei ot dire videtur: neq; eā tot pīnib⁹ erubescē faceꝝ. Adurerat. n. ad eā mūstros: ut a pluribz fieret peticio. Vñ sequit. Dicit mr ei mūstris. Qđcūq; dixit vob facite. Qñ dicēt. Licet abnegāe vi deatur: tn faciet. Nouerat ei mr eū pīi ⁊ misēdem. Sequit. Erāt āt ibi lapidee ydrie ser posite sēdm purificatiōez iudeoꝝ: capiētes singule metretas bi nas vl trinas. Hydrie vocāt vasa aq̄ receptui parata. Hy dor. n. grece aq̄ dr. Vasa aut aq̄ receptui parata erāt sēdz purificationē iudeoꝝ: qz inter alias phīsoꝝ traditiones etiā th obsuabant ut crebro se lauā renti. Quia vo iaquosa ē pa lestina ⁊ nō erat multis ī locis fontes ⁊ puteos inuenire. reple bāt ydrias aq̄: ut nō currēnt ad fluīa si qñ īmūdi fierent ſz de ppe hērent pgationis modū Ne aut qđa infideliū suspicarēt qm fecit inty remanēte. deīn aq̄ īmissa vinū sbtilissi fm ēet: ꝓtea aut sēdm purificatiōez iudeoꝝ. ondens qđ illa vasa nūq; vini receptacula fā erāt ſz cētretas dt mēsuras quasdā tn si diceret vnas āphoras vl

Beda.

Alch.

Crisp.

Aug.

aliud hmodi. Metron. n. mēsu
rā dicūt greci: unde appellate
Beda metrete. Q. ā. aut binas vel
trinas nō ita accipiendū z ap
alie binas alie trinas: sī eedem
ipe capent binasq; ceā trinas.
Ec. Dixit eis ihs. Implete ydri
as aqua: z ipleuerūt eas usq;
Lucas ad sūmū. Et q̄e antēq; iple
nissent ydrias aq̄ nō fecit sic
nū: qđ' multo mirabiliꝰ essē.
Qa sc̄z aliud ē sb̄ntiam i aliā
q̄litatē trānsmutare. z aliud ip
sā sb̄ntiam ex nlo facere: qđ' qđē
mirabiliꝰ z. Ī nō ita videtur
credibile multis. Pcea. n. multo
ces a miraclōz magnitudē
abstinet: volens magis credibi
le ee qđ' fiebat. Cū hoc z pūsa
dogmata euitat. Qa. n. sī q̄da
q̄ mūdi ditorē aliū ee dicūt:
plura miraclōz ex sb̄iectis sb
stantiis fūt. Di. n. Artius ei eet
q̄ ditor z mūdi. nō utiq; alieis
utetur ad ꝓprie vtutis demōra
tionē. Non aūt ipse aq̄ hausit
q̄ tūc vinū ondit: sī hoc iubet
mīstris. ut eos testes hīet eius
qđ' fiebat. Dñs se. Et ēt eis ihs
Haurite nūc z ferte archytri
Alch. no. Triclinū ordo tum lectoꝝ
ē: clinē. n. lectū sīgficat. Archi
tclinꝰ princeps z triclinij. i. pmꝰ
inter omnes: qui more antiq
i lectis discūbebant. Dñs q̄dam
architclinū intellexūt aliquē
ex sacerdotib' iudeoꝝ. q̄ nūptijs
interesse poterat: ut illos instruet
q̄liter nuptijs uti debent. Vel aliꝰ.
Quia aliq̄ possent dicē. q̄ nunc Leo.
ebrij erāt. z sensus iudicantiū
corupt' ut nescīret utr̄ aq̄ vel vi
nū essē: hȳ aūt quibꝫ mīstracio
uinoꝝ credita z manē vigilēs sē
vnū opus hītes ut ornate z or
dinate oīa disponant: ideo in
testiōm coꝝ q̄ fiebant dixit dns
ferte architclino. ꝑ' euiglantē
eius sensū. z nō dixit ꝑpinate dis Hilar.
cūbentibꝫ. Aq̄ igit' ydrus ifundit.
vinū caducū haurit. z infidelis
sacrae sensus nō ꝓficit haurī
ēns. Q' infuderūt haurire aquā
existimat: q̄ hauriūt vinū infu
sū arbitrant. Dñs se. Vt aūt gustā
uit architclinꝰ aq̄ vinū factā
z nō sciebat vñ eet. mīstri aūt scie
bāt q̄ hauserāt aq̄: vocat sponsū
architclinꝰ. Nō aūt aq̄ simplicitas
defecit. z vini sapor natꝰ ē. Nō
p trāsfusionē potioris obtinetur
qđ' infimus ē: sī abolet̄ quod Leo.
erat z qđ' nō erat cepit. Paulatī
aūt dns volebat agnosci suoꝝ sig
noꝝ vtutē. z ideo necē ipē re
uelabat qđ' fm̄ z. necē mīstros
architclinꝰ vocauit. nō. n. eet eis
credituꝝ puro hoīe existimato ta
le testiōm rdentibꝫ: sī vocat spō
sū q̄ manē poterat aspicē qđ' fie
bat. Nō simplr aūt xp̄s vinū: sed
vinū optimū fert. ꝙ sequit.
Et dicat sponso. Qis homo ꝓmū
bonū vinū ponit: z cū inebriati

fuerūt. tūc id qđ deterī est. Tu
aūt suauis bonū usq; adh̄. Talia
n. sūt xpī miracula: ut multo hūs
q̄ p natām fiūt spēosiora z uti
liora fiāt. Ihūs aq̄ vinū facta
nūstros testes habuit: boni vēo
vini facti architriclinū z spon
sū. Qbabile aūt est z sponsū alī
q̄ respondisse: ꝑ euāgelista hoc
pretermittat tangēs solū id qđ ne
cessariū z scire sīa q̄m vinū aq̄
fecit. Vñ sequi subdit. Hoc fecit ī
cāa signoꝝ ihs ī chana galilee.
Tūc n. signa manē necessariū erat
facē: q̄n discipli iā agregati e
rāt z deuoti z attendentes hūs q̄
fiebāt manifeste aderāt. Si vero
dixit qđ nō sit argumētū sufficiēs
ut ih̄s sit pncipū signoꝝ q̄
addit in chana galilee q̄si negat
alibi prius facta: dicem⁹ qđ et
antea diuinā q̄ iohes dt ut ma
nifestet israheli ꝓptea veni bap
tizans. Si vo sēm pmā etatem
miracla fecit: neq; indigebat
usitate alio manifestante eū.
Q. n. ī breui tpe uta p miaclō
multitudinē clarnit ut eī nomē
manifestū fiet omnib⁹: multo
magis si puer gēns a pma etate
mirabilia fecisse. Nā z ea q̄ fie
rent īopinabiliora existimarent
ab infante fīa. Deceat aūt nō
icepit signa facē ex pma etate:
existimassent n. fantasiā esse
īcarnatiōis: z an optunū tpus
anni eū tradidissent luxe luq̄

facti. Hoc aūt miaclm dñi q̄ de Aug
aq̄ vinū fecit: nō z multi eoꝝ q̄
nouerūt q̄ deus fecit. Ipse ei
fecit vinū illo die ī vdeus q̄ oī
āno hoc facit ī vitib⁹. Ex hoc q̄
assidue: amisit āmiracōem. Ita
q̄ suauius si deus īusitata qđa
q̄ faceret: ut tñ dormētes hoies
ad se colendū mirabilr excita
ret. ꝓpe qđ sc. Et manifestauit Alcu.
gl'iam suā: sic q̄ tpe e ex gle
q̄ sic dns elementa mutabat.
z hoc q̄si tū ex pte sua. Si vēo Aug.
z tūc multi nō ꝛgnouerūt: ꝑ tū
omēs postea erant miraculū
audituri. Sc. Et crediderūt in
eū discipuli eius. Hui n. debāt
crede z facili⁹: z cū diligētia
attende hūs q̄ fiebāt. Sed si Aug
tūc pmū in eū crediderūt: nō
dū erant discipuli eī ad nup
cias vocati sūt. Ex illo moꝛe lo
cutionis hoc dem⁹ q̄ loq̄mur
eī dicim⁹ aplm paulū in tar
so cilicie natū. Neq; n. tūc iā
erat apls. Ita discipulos xpi
īuitatos ad nuptias eī audi
mus: nō ita discipulos. ꝑ q̄ fu
turi erāt discipli itelligē dem⁹.
Illa aūt mystia q̄ in isto mira
culo dñi latet: videte. Optē
bat ipleri in xpō q̄ de illo scpta
erāt. Scptura vero erat aqua.
Fecit aūt de aq̄ vinū: cū aperuit
eis sensū z exposuit scpturas.
Sic ei saput qđ nō sapiebat:
z iebriat qđ nō inebabat. Ip Beda.

parente n. dño in carne. vi
nosa legta' sensus suauitas
paulati capat ob carnalem
phisco4 interpta'onem a pris
ca sua vtute defice. Si aut
uissis aq3 effudi. 7 sic xpc m'
tet vinu ex occultis creatue:
videret' scpturas vetes ipbas
se. Lu at ipsa aq3 nitit in vi
nu: ondit nob qz 7 scptuia ve
tus ab xpo 7 Na uissu ipsius
iplete st' vdue: si nu sapit illa
scptura si no ibi xpc itelligat.
Nouum4 at legc ex qbz tpibz
narret. i. ab exordio mundi:
inde usq3 ad hoc tpc qd' nuc
agim4 serta e etas. Na pma
etas xpitut' ab ada usq3 ad
noe. Secda a noe usq3 ad abra
ha. Tercia ab abraha usq3
ad dd. Qrta a dd usq3 ad tras
migracoem babilonis. Qnta
usq3 ad iohem baptista: serta
inde usq3 ad finem scli. Ex q3
ille vdue sex etates significant:
qbus no defuit ypheta. Im
plete st' vdue: qz xplete simul
yplice. Quod e at. capiebant
metretas binas vl trias. Si
trias tm dicet: no erraret am
m4 nr ni ad mysticu trinitatis.
Ex forte nec sic debem4 sensu
inde auferre qz dixit binas vl
trias: qz nomato pre 7 filio.
Seqter 7 spc scs mtelligend4 7.
Optet n. itelligi christe ui
uere pus 7 filiu: qd 7 spc scus.
Ex e 7 ali4 itellectus no pter

mittend4. Hinc n. metrete in
tellectu tur i duobz gnibz homi
et iudeis 7 grecis: tres at pter
noe tres filios significatos. Mi
nistri at st' doctores nou testa
meti: q3 scpturas aliis spuali
interpretant. Architclin3 e ali
qs lectispitius ut nyrodem4 fa
maliel saul4. Du g3 talibz eua
gelu vbu immittitur qd' in lra
legis occultabat: qz vinu de
aqua fm architriclino ypinat'
Et bn in domo nupciaz tres
ordines discubentiu describu'
qz cta tribus ordinibz fideliu
status. Augtoz 7 tinetiu 7 doc
toz. Optimu at vinu xpc usq3
adh suauit. 7 euagelia usq3
i serta etate distulit: cui est
hor 7 spiu p ola scla Amen.

Nl. Dnica 2a p epiphanie —

Lu dnisti Secm mathaeu
ihs de monte: secute st' eu tur
be milte. Et rx. Actis eius.

Post predicatoem dni
atz doctina. signoz of
ferte occasio: ut p vtu
tu miracla pterit4 apd au
dietes fmo firmet'. Quia eni
qz ptate hnis docebat: ut no
estimaretur onsio ee h doctine
mod4: opibz hoc ide faat qsi
ptatem hnis curaut. Et io dicit.
Lu dnisti ihs de mote: secute
st' eu turbe milte. Docente ei
dno in monte. discipli erat cu
ipo: qbus erat datu celestis
doctine nosse mysteria. Nuc at

dñdente eo de mõte turbe secu
te sł q̃ in mõtem ascendẽ neq̃
q̃ poterant: qr q̃s delẽt sanana
depinit. ad mysteriꝝ sblimia
scandẽ nõ valent. Dñdente aũ
dnõ ihũ est ĩclinãte se ad ĩfinitatẽ
t ipotenciã cetoꝝ: nusqs ẽ im
pfectionis eoꝝ vł infinitatis se
cute sł eũ turbe mũte: q̃da ꝓpter
charitatẽ plenã ꝓpt doctrinã
nõnulli ꝓpt curationẽ t ãmira
tionẽ. Vł aliꝝ. Q mõtẽ in quo
dñs sedet celũ intellig̃ de quo
scptũ est. celũ mi sedes. Ꝺz eũ dñs
i monte sedet soli discipuli ad
eũ ascendũt: qr antq̃ fragilitatẽ
nr̃ humanitatẽ assumẽt notꝫ erat
tñ in iudea ds. At uero postq̃ de
mõte sue diuinitatis dñdit. t humã
tatis nr̃ fragilitatẽ assũpsit:
magna tba nationũ secuta est
eũ. Demrãtur aũ doctoribꝫ ut i
pdicatione sua simonẽ habeant
tpatũ: t sic̃ vidint vnũq̃q; capc
posse uita t verbũ dei ãnuncient.
Ascendũt n. i mõtẽ doctores:
eũ pfectibꝫ excellẽcia pcepta ostẽ
dũt. Descendũt vo: eũ infirmis
leuiora demrãnt. Inde cetos aũ
q̃ montẽ nõ ascendentes t leprs
suis ascendẽ nõ valebat: q̃
petoꝝ baculans pondꝝ lepre
n. ẽ petrũ aiãꝫ nr̃ãꝫ. Adeo q̃ dñs
de altitudine celi. qui de excelso
mõte dñdit: ut lepzã petoꝝ nr̃oꝫ
mũdaret. Et io q̃si ia ꝓpatꝝ
dñdenti detrit: ꝓpt q̃d dr. Et er

et leprsus veniens. Deo sũ erit
t i monte nil dt: qr tpe t oi
rei sub celo: tpe doctrine t tpe
curationis. In mõte docuit.
alias curauit. corda sanauit:
q̃bus repletis. sic de celestibus
mõtibꝫ ad saluãdos carna
les dñdente. venit ad eũ leprs
t adorabat eũ. Antq̃ peteret
adorare cepit: cultũ dñdens
Nõ n. illũ petebat q̃ hoiem
artifice: s̃ adorabat eũ qui dm.
Oratio aũ pfecta t fides t pfes
sio: vñ leprsus fidei op' adoras
ipleuit: s̃ op' ofonis ipleuit
vbis. Nã adorabat eũ dicẽs.
Dne ꝑ te oia fia sũt: tu q̃ si
vis. potes me mũdare. Voluntas
tua opus ẽ: t opa tue volũ
tati obediũt. Tu pus naama
sirũ ꝓphetã seu a lepꝝ mũdasti:
t modo si vis potes me mũ
dare. Nõ dixit si rogauerim dm
meꝫ si orauero: s̃ si voluero
potes me mũdare. Neq̃ dix' dne
mũda me: s̃ ei totũ credit: t dnꝫ
eũ fecit t ptãtem vniuersũ
ei tribuit: t ut spitalu medi
co spitale offebat mercedẽ. Nã
sic media pecunia: ut iste oide
placat. Nil. n. dignꝫ offerim
deo: q̃ eidem fidele. Ihs aũt
q̃ dt si vis: nõ dubitat xpi vo
lũtatẽ ad omne op' bonũ ꝑ
tã. Ꝺz qr nõ oibus exp̃edit cor
pal' integritas: nesciebat ut
ei expediebat curatio illa De

ꝯ si vis: ac si dicꝫ. Credo ꝙa
qꝺ bonū z vis: ignoro āt si
ē michi qꝺ desidero bonū.
Cū āt voluntate ac sīmoē pꝫ
ſtare possꝫ: manꝰ apposuit
tactū: ut oñdat qm̄ nō sub
iacet legi. z qm̄ mūdo nichil
ē īmūdū. Helyzeus āt obſ
uās legꝭ diligentiā nō emun
xit tetigit naamā. ꝫ mittit
eū ad iordanē lauandū:
dns vō monstrat qm̄ nō ut
ſuꝰ ꝫ ut dns curat z tāgit.
Nō n. manꝰ q lepra facta
ē īmūda: ꝫ corpꝰ lepſi ā
manu ſcā ꝛſtitutū z mūdū
Non n. corpa solū curaturꝰ
venit: ꝫ z aiam i via ſa
lutiferā ducturꝰ. Dicꝫ qꝫ ma
nibꝰ nō lotis iā nō mādu
care ꝓhibebat: ita hic erudit
qm̄ oportet aīe lepram formidare
solā qꝺ est petīm. lepram āt corpis
nullū impedimētū ē ad ſalutem.
Quus āt hām legꝭ soluent:
ꝓpositū tī eius nō soluit. Ideo
tī lex iussit nō tangē lepram:
qꝫ nō poterat facē ut lepra nō
ſordidaret tangentē. Ergo ve
nit tangē lepram: nō ut legſi
nō sanaretur: ꝫ ut tāgendo nō
inquinaret. Ille āt tangēdo nō
inquinatꝰ ē a lepra: ꝫ ipsā lepram
mundauit tāgendo. Nō n. dns
solū erat ꝫ homo: vñ p tactū
z p sermonē dīna signa operabat:
ut. n. p organū ita p corpus
dne operabant actiones. Cū
āt leprosū tangit nullus eū inqui
nat: qꝫ mundū immundia detenta
tant auditores. Manuē tacte
eū curasse: qꝺ scire potuit cuiꝰ
virtute sanatꝰ ēet. Ꝙꝫ voluntas
mundi facta ē ꝓpter leprosū:
verbū āt ꝓpter spectātes. Ideo dixit
volo. mūdare. Non āt ut plenius Hier.
latinoꝝ putāt nūcti legendū est
se. volo mūdare: ꝫ sepatim volo.
demū ipsius dicat. mundare.
Ille n. dixerat si vis dns mūdare
volo: ille ꝓmiserat potes me
mūdare dns dixit. mūdare. Nusqꝫ Chrys.
āt vidit hoc verbū dicē qđ nus mag
na signa faciens: ꝫ hꝰ ꝓpter ea op
posuit volo. ut opinionē plebis z
legſi de eius ptate ꝛfunderet. Cessa
sit āt mādati natā cū decenti
voluntate: z nō se. Et ꝛfestim mū
data ē lepra eius. Ex hoc qꝺ dī
ꝛfestim: multū est tardius veloci
tate q fit ꝺm opus fīa z. Nam Greg.
n. nō dubitauit credē nō tardā
tur sanare: qꝫ nō distulit ꝛfes
sionē nō differtur mūdare. Hinc Aug.
āt legſi mūdati quē iussas me
minit nō sanē hoc ordine sed ut
solent ptimissa recordari poste
riora ꝓcurari. sic dīnitus fiebant
ut antea ꝛmissa postea
recordādo ꝛscriberet. Curās āt Chrys.
corpꝰ eius: iubet nulli dicē Vī sē
ri aut illi ihs. Videne nemī dixis.
Quidā autē qm̄ ideo iussit hꝰ
ut nō maliciosē circa eī pur
gationē: qđ insipiēs dī. Non
n. ita mūdauit ut dubitabil' essē

mūdacio: ꝫ nulli dicē iubet. Do
cens nō diligē ostentacionē ⁊ ho
norē. Quale ē aliꝰ sanato iubet
dicē? Q; mḡ eruditus nos bone
mētis esse. Nō.n. illic diuulgari
uoluit: ꝫ dñm gl'iam deo. Q lep
sū ḡ huīc instruit nos nō esse va
ni gl'osos: ꝑ illū āt nō esse īgra
tos: ꝫ oīa ad laudē dei referē. Et
reuera qđ erat necē q̄ simone tac
taret? qđ corpꝰ p̄ferebat? Vel ut
salus hec non offirt potius ip̄
q̄eret? silentiū īperat. Ec. Sed
vade oñde te sacerdotib; Mittit
eū ad sacerdotes: ꝑmū ꝓpt humili
tatē ut sacerdotib; deferē videat: dein
ut videntes leprosū mūdatū si ac
cedent saluatoꝝ saluaēnt. si vero
nō crederēt īexcusabiles fierent.
Et simul ne qđ in eo sepissime
criminabant: legē infringē vi
dētur. Neq; n. ubiq; eā dissolue
bat. neq; ubiq; custodiebat: si q̄n
q; quidē hoc q̄nq; illd frēbat? I
mo quidē futuꝝ sapiēs ꝓpans viā:
ī altero āt iucundā iudeo cohibēs
lingua ⁊ odiū deno īcallitati eoꝝ.
Vñ apli agent q̄nq; eadem obser
uātes legem q̄nq; āt eā p̄mittē
tes. Vel mittit ad sacerdotes: ut
agnoscant q; nō p legē assuetudiē
mūdatꝰ ē: si p gr̄ē operationē. Erat
āt in lege p̄ceptū ut qui mūdati
fuerāt lepra: offirent munera sac̄
dotib: Vñ sē. Et off' munꝰ tuū qđ
p̄cepit moyses ī testiom illꝝ. Non
sic itelligē q; hoc moyses p̄cepit in
testiom illꝝ: ꝫ vade offer tu ī testioꝝ
illꝝ. Preuidens.n. xp̄s eos ex hoc
nl' p̄fecturos. nō dixit in emēda
tionē eoꝝ ꝫ ī testiom ⁊ ī actu
sationē ⁊ attestacionem. qm̄ q̄
a me erant fienda oīa fr̄a sut:
⁊ licet eos p̄uideꝝ nō emēdari
nō tñ dimisit q̄ fac̄ optebat. il
li āt in ꝓpa mā̄serūt malicia.
Nō āt dixit munꝰ qđ ego iubeo
ꝫ qđ moyses iussit. ut iterū tūꝫ
mittat ad legē ⁊ īquoꝝ obstru
at oza. Pt.n. nō dicant q̄n
sacerdotū gl'iam rapuit? opus
quidē ipse īplent: pbationē āt
ill' recessit. Vel offer munꝰ tuū:
ut omēs qui vident te portare
miracto credant. Vl' ideo iubet
offrī munera: ut si postmodū
eū expellē vellent dicēt eis.
Munera q̄ a mūdato accepist?
⁊ quō me q̄ legē suā expellitis?
Vel legēdū z. qđ moyses p̄ce
pit ī testiom illis: qđ ei moy
ses in lege p̄cepit testiom est
nō effectus. Si quē āt mone
at quō dñs cū videat: moysi
sacrificiū agnoscere id etiā non
recipiat: meminerit q; nō dū
xp̄s corpꝰ suū obtulerat p pas
sionē in holocaustū. Non āt
optebat aufē significantia
sacrificia: p̄tinuisse illd qđ sig
nificabat' cōsummatū erat testio
apl'oꝝ predicantiū ⁊ fide cre
dentiū ꝓpꝝ. Vir āt iste ge
nꝰ humanū designat: q; non
solū legē suā. vocē ex carne eam
luce plenꝰ lepra fuisse dicebat.

Omēs.n. peccauerūt ⁊ egent gl'a dei: illa sc̄z ut grēta mūdi saluatoris hoc ē incarnato dei vbo humānāq; stingēte natām ab errorib⁹ pfsa vanitate mūdi deuit: ⁊ q̄ diuaꝝ abhoiabiles ⁊ a castris pli dei electi iā ali qñ tēplo reddit ⁊ sacdoti q̄ant offīre corpa sua hostiā viuēte illi sc̄z cui dr: tu es sacdos ī ēt Morali. Moralit aī p̄ leprū designat pctor: nā pctm̄ īmūdam et variā aiam facit. Vn aī xpm pcidit: qñ de pfundis pctis cō fidit. Et tm̄ debet ofiteri et remediū pnie postulare: nā leprosus vulnꝝ ondit ⁊ remedia postulauit. Extendit aī dns manū. qñ auxiliū dine misacordie ipendit: ⁊ statī sequit rāssione delictoꝝ. Ver debet ecclie eide reedificari: ni iudicio sacdotis. Dostq; aī dns discipulos docuit in monte. leprū aī sanauit sb mōte: venit capharnaū in mysterio: q̄ post iudeoꝝ mūdatione venit ad gētes. Capharnaū vo q̄ villa pinguedinis interpretat. siue ager solatiū ecclie q̄ et egētib⁹ est collecta significat: q̄ spūali pinguedie est repleta sedm illd. Dic adi pe ⁊ pinguedie repleat aīa mea. ⁊ int' pressuras sēli de celestib⁹ ⁊ solatur sedm illd. Iocūdes tue letificauerūt aiaꝝ meā. Phī dr. Cū aī introisset ihs capharnaū: accessit ad eū centurio. Iste centurio de gentib⁹ erat: nā. n. gens iudea habebat militē romanū īperū. Centurio aī iste pmꝰ fidelis ex gentib⁹ ad cuius fidei oppationē oīm iudeoꝝ fides infidelitas ē mēta: qui neq; xpm audiuit docentem neq; leprū eū mūdare asperat: sed audita tm̄ sanitate leprosi plus credidit q̄ audiuit. Erat. n. ī mysterio gentiū futuꝝ q̄ neq; legē aut pphas legerant de xpo. neq; ipsū xpm miabilia facientē viderūt. Accessit g̃: rogans eū ⁊ d. Dne puer meꝰ iacet ī domo paliticꝰ: ⁊ male torq̄tur. Vide aī bonitatē centurionis q̄ p̄ salute sui sollicite festinabat: q̄ nō dānū pcmie sed salutē passurꝰ ī morte illius. Nullā. n. differeā estimabat inter suū ⁊ dnm: q̄ si dignus ī hoc sēlo diuisa inter illos: vna tm̄ ⁊ illis natura. Fide aī centurionis vide: q̄ non dixit. veni ⁊ salua eū: q̄ ⁊ ille ohs institutus ī oī loco erat pns. Sapiaꝝ aī, q̄ nō dixit. ih̄s institue salua eū: sciebat. n. q̄ potens q̄ ad frēnendū sapiēs ad intelligendū. misericors ad erauriendū: ideo infirmitatē tm̄ exposuit. remediū aī sanitatis ī pūtate mīe eius dimisit d. ⁊ male torq̄tur. In q̄ appet q̄ diligebat eū. Nam vnusq̄sq; quem diligit: ⁊ si modica fuerit tediatus: q̄amꝰ eū

putat hñē ꝙ̄ hz. Quā siquidem
ista aī dolore ꝯgeminat: ⁊ iacē
te ⁊ paralticū ⁊ male detentū:
ideo ut aie sue ācustias demō
strāet ⁊ dñz ꝓmouet. Qi debent
oēs dolē sius: ⁊ ꝯz curā habē.
Adam aī dicit qm̄ erubuisās se
hoc cām dixit ꝑ quā nō ꝑm
adduxit. Neq; n. possibile erat
dissolutū eū cū torq̄retur ⁊ ad
ultimas cēt ꝯpurationes: portaī.
Ego aī signū cē hoc magne fidei
dico. Quia n. sciebat q̄ sola in
uoluto sufficeret ad restauratiōē
iacentis: supfluū estimabat aī ad
ducē. Iacentes aī in scīo ⁊ pe-
tōz
moꝛb dissolute spitalit gentes
estimāde sc. oībus undiq; mēbris
fluidis ⁊ ad ꝛsistendi officiū gra
uedinēq; cōrupt̄is: quaꝝ salutē
sacramentū in puero cēturionis
expletur. quē satis dictū sit p̄n
cipem cē gentiū creditūraī.
Qđ aī sit hī princeps cāticā mon
si i deutl. docet: ubi scz dī. Statu
it terminos gētiū: iuxta numez
āgelozū. Vel p cēturionē designat
q̄ primi ex gentibz crederē
nt. ⁊ pfecti in virtutibz fuerūt.
Centurio n. dr: q̄ centū militibz
pest. Centenarius aī nūs pfōs ⁊.
Recte g̃ centurio p puero suo
rogat: qz primicie gentiū p salu
te totius gētilitatis dm̄ rogā
uerūt. Videns aī dñs cēturio
nis fidē humilitatē ⁊ prudētiā:
statī se itrz cē promittit. Vñ sc.
Et ait illi ihs. Ego veniā: et
curabo eū. Qđ nūq; fecit hic
sēm ihs. Obsq; n. scitur volūta
tē supplicātiū: hic aī pfilit:
⁊ nō solū curare promittit ſ ēre
re ad domū. Facit hī: ut disci
pl̄i cēturionis virtutes. Nisi n.
ille discss. veniā ⁊ curabo eū:
nūq; iste mideret. nō sū dignus.
Deinde qm̄ p suo petebat: dō
re promisit ⁊ ut nos doceat nō
cole magnos ⁊ retinē modicos:
ſ pauperes ⁊ diuites silr hōrare.
Sicut aī in centurione mētis
fidē corp̄ credidit paliticū a
saluatore posse sanari: ita pz
humilitas in hī q̄ se iudicauit
idignū cuius tertiū dñs intrēt
Vñ sc. Rndens cēturio: ait il
li. Dne nō sū dignus ut intres
sub tertiū meū. Qđ ascīam. n.
vite gentil grauari se magis
dignatione putauit q̄ munia
n: cuius q̄ si fide pditus nōdū
hī erat sacramentis iunctus
Dicendo aī se idignū pstitit
dignū: nō in cuius pectus ſ in
cuius corde vbū dei xp̄ intraēt
Neq; hoc dicēt cū tanta fide
⁊ humilitate: ni illū quē time
bat intrare domū suā: corde ge
stiret. Nā nō erat magna fe
licitas si ihs intraret i pectus
eius: ⁊ nō ess in pectore eius.
Nr̄ hic aī hoc tectū corpus ē.
qđ tegit aīam: qđ libertatem
mentis. celesti visione i se relu
dit ⁊ si deus neq; hītare carnē:
neq; tertiū nīi corpis dedignat̄

frig

Ybēo

Rab.

Aug.

Beda.

trare. Nūc ec' qñ scī ⁊ deo accep
tabiles ecclā ⁊ ātistites sb tectū
tuū intrant ⁊ tuc ibidē p eos dñs
ingredit: ⁊ tu sic estimes quasi
dnm suscipiens. Et qñ corp' ⁊
sanguē dnī mādūcas ⁊ bibis:
tuc dns sub tectū tuū ingredit.
Et q̄ humilians tēpm dicas: d'
nō sū dign'. Ubi.n. indigne ingre
dr: ibi ad iudiciū ingredr acri
pēti. Prudēcia āt centurionis
apparet in hoc: q̄ ulte corporis
latentē vidit dinitatē. Vñ sb
iūgit. Et tm dic verbo ⁊ sanabr
puer meus. Sciebat ei qm as
tabāt illi inuisibili āgeli minis
trātes: q̄ omne verbū eius virtut
⁊ opus. Et ⁊ si āgeli cessant:
tm infinitates p̄ceptis ei' uiua
cibr expellūt. Dicat ec' centurio
puer' vere posse sanari ⁊ qz sal'
gentiū ois ex fide ē: ⁊ p̄ceptū
dnī vita ē omniū. Et ideo sub
iūgit dicēs. Nā ⁊ ego homo sū sub
ptāte constitut': habēs sb me mi
lites. Et dico huic vade ⁊ va
dit: ⁊ alio veni ⁊ venit: ⁊ s'
uo meo fac hoc ⁊ facit. Prius
⁊ filius mystici spūs sco suggēn
te depinxit. Ac si dicēt. Et si
ego sū sub ptāte alteri': tm ha
beo ptātē iubendi eis q̄ sub me
sūt. Sic ⁊ tu q̄nis sis sb ptāte
pūs scz mētis tue: habes tamē
ptātem iubendi angelis. Et for
te dicet sabellius volens ondere
eūdē ee p̄em q̄ ⁊ filium: sic hr
ee intelligendū. Si ego sb ptāte
constitut' possū iubere: q̄tomagis
tu q̄ sub nullo ptāte. Et hāc
expōem nō recipit ecclia. Dō.n.
dixit. si ego hō sub ptāte: ⁊ dic'
nā ⁊ ego hō sub ptāte: in quo
ptrq; int' se ⁊ xpm nō oppacios
dēnam fecit. ⁊ rem salutis
introduxit. Cui dicit. Si ego hō sb
ptāte iubendi habeo ptātē: q̄
tu ptās potes cui oēs sūnt
ptates. Potes.n. p angelos mi
nisteria sine corpis pīcia dare' inf'
mitati ut recedat ⁊ recedit: ⁊ sani
tati ut veniat ⁊ venit. Possūt
āt p subiectos centurionis virtutes na
turales intelligi. i. q̄bus primi gēti
lū pollebant: vl ee cogitaciones
bone a male: mal' āt dicam' ut
recedant ⁊ recedent: bonas āt voce
mi ⁊ veient. Sūo q̄ nrō hoc ē corpi
ut subiciat' voluntati dine. Huic
āt q̄ hic dr vidi repugnre q̄ aut
lucas. cū audisset centurio de ihesu
misit ad eū seniores iudeos rogās
eū ut veniret ⁊ sanaret sūū eius.
⁊ utq; q̄ eū longe eet a domo. mi
sit ad eū centurio amicos dicēs
dne noli vexari. nō.n. sū dign'
ut sb tectū meū intres. Quidā
āt dicūt. qm nō ⁊ ide ille ⁊ hic:
q̄ multas lectiones hr. De illo.n.
aut qm synagogā nram struxit
⁊ gentē diligit: de isto āt xpe ihs
aut. nec in isrl tanta fide inuenit
Vñ videt' iudeū illū ee. Lucas āt
vidit ide hic ⁊ ille ee. Et qm lucas
dr q̄ misit ut veniat: blandicias
iudeoꝝ insinuauit. Iuenes.n. est

crede centurionē volentē abire
phibitū ēt a iudeis blādiētibz et
dicētibz. qm̄ nos adimꝰ eū z adu
cimꝰ: ꝫ qm̄ ab eoz īmūnetia erut
ē tuc mssit dicēs. Ne estimes q
ppt̄ desidiā nō veni: ꝫ qz īdignū
estimau me ut te ī domū meā
suscipe̅m. Qz aūt mathis aut nō
p amicos ꝫ p scripm hoc eū dixiſ
se: nūc ītrū z Vtiq; n. desideriū
vi repītauit z qm̄ de xpō dece
tē opīonē hēbat. Iuenies aūt
ē opinari z xpm̄ postq̄ missit ami
cos aduēiente. p se hec dige. Si
aūt nō hoc dixit lucas neq; illud
mathis nō sī ītradicūt: ꝫ oplent
q̄ ab īuicē dēliq̄bant. Mathis
q̄ accessiū centurionis ad dnm̄ p
alios frm̄ xpendio dice voluit: qz si
dē eius q̄ ve ad dm̄ accedē laudau
ut dicit. nō īuenī tantā fidē in ysrl.
lucas aūt ideo totū q̄admodū ge
stū z apuit: ut ex hoc itelligē co
gemur qualit̄ eū accessisse dixerit
mathis q̄ menti nō potuit. Neq;
n. ē ītrauū q̄ fabricauit synagogā
sedm lucā: z q̄ ḣ oīdiē nō esse
ysitata. Possibile n. ē iudeū non
existentē q synagogā fabricasse:
z gentē diligē. Deniq; sicut q̄
leptus dixerat de xpī ptāte. si vis
potes me mūdare xpe voce ofma
tur dicētis volo mūdare: ita z ḣ
centurionē de xpī ptāte testantē
nō solū nō accusauit. ꝫ ex̄ē
dauit. Et z amplius aliq̄ fecit.
Intētionē n. laud̄ euāgelista sicꝫ
nificās dt. Audiēs aūt ihs: mi
ratus ē. Attende q̄litū sit z q̄le
q̄d deus vnigenitꝰ mirat. Aut
diuicie regna. p̄ncipat̄ī ospēi
eius sūt tanq̄ ūbra: nil horū
ī ospctū dei mirabile ē q̄ magꝝ
nū vl p̄claritū: ꝫ tm̄ fides. Hāc
mirat hōrificans: hāc accep
tabilē sibi estimat. Qz aūt ī illo
fecerat illā fidē: ī xpē q̄ admi
rabat. Qz si z alius eā fecisset:
ut eā miraret qui p̄sens erat:
Qz q̄ mirat dns nob mirādi
cē significat: q̄bz adhī opus ē
sic moueri. Omēs n. tales motꝰ
eius nō p̄turbati sūt signa sūt:
ꝫ docentis magisteriū. Vñ plebe
ōi p̄ter āmiratus ē dr: z alius
exēplū dedit ut eū mirent. Ec
ē. Et sequētibus se dixit. Amen
dico vobis nō inuenī tantā fidē
ī ysrl fidē laudat illi: nō aute
desertionē mulieꝝ īperauit. Ḣ
aūt de p̄ntib loquit: nō de oīb
retro p̄triarchis z pphis. Credit
n. andreas. ꝫ iohe dicēte. ecce agn
dei: credidit philipp ꝫ legēdo
scripturas nathanael: z prius sicꝫ
nū dīnitatis accepit. z sic fidei
cōfessionē obtulit. Vnus ysitis
p̄nceps p filia sua petens. nō dr
dic vbo: ꝫ veni velociter. Archo
dem de fidei sacramēto audiēs
ait. quō p̄t hoc fieri. Maria z
martha dicūt. dicūt si fuisses ḣ
fr̄ mei nō fuiss mortuꝰ. quasi
dubitātes q̄ ubiq; posſ adesse

Crisp. dei potẽcia. Aut si volu⁹ fideli
ore putare istũ q̃ aplos⁹ ita
testiõm xp̃i intelligendũ z: q̃
vnũq̃q bonũ hoĩs scd̃m q̃li
tatẽ psone illi⁹ laudat⁹. Rusti
cũ n. dice aliq⁹ sapient magr̃
ẽ: qd̃ de pho non ẽ miꝝ. Sic
de cẽturione dicẽ z ĩ nullo tãtã
fidẽ inueni ĩ isrl. Nõ n. erat
cãle iudeũ arde⁹ z gentilẽ. Vl
Theo. forte ĩ centurione fides gẽtiũ
p̃ponit⁹ isrl. Vñ sq̃. Dico autẽ
vob. q̃ multi ab oriẽte z occi
Aug. dente venient. Non omẽs aut
ꝑ multi: tñ xp̃i ab oriente et
occidẽte. Istis duabz ptibz: toti
Hier. orb̃ designat⁹. Vel ab oriente
venit. qui status illuminati tam
quã: ab occidente lux q̃ pse cu
tionẽ usq̃ ad mortẽ tolauerit
p̃ fidẽ. Vel ab oriẽte q̃s venit
cũ ab ignorãcia desiuere cepit:
ab occidente dũ in ipa decre
Prig. pita etate ad dñm rutitur. Oz
quõ alibi dr̃ q̃ pauci sũt electi:
Oz p diuisas gr̃ationes pauci
electi sũt: q̃ simul agregati ĩ tpe
visitationis multi inueniuntur.
Sc̃ Et recũbent nõ carnalit
tacentes ꝑ spitalit resẽtes
Aug. nõ carnalit potãtes ꝑ etnalit
epulãtes. cũ abrahã ysaac et
iacob ĩ rẽgno celoꝝ: ubi lux erit
tacio gla z ilogenitus vite etne
Theo. Qa at̃ dñs abrahã celi ꝑditor
p̃ xp̃m est. ideo in rẽgno celoꝝ
z abrahã cũ quo accubituri
sũt nationes q̃ credider̃t ĩ xp̃o
filiũ creatoris. Sic at̃ videm⁹ xp̃ianos Aug.
nos vocatos ad celeste rnũ. ubi
ẽ panis iustitia. potus sapia: ita
videm⁹ z iudeos reprobatos. Vñ sequ⁹
filij at̃ regni ejicient⁹ in tẽbras ex
teriores: iudei scz q̃ legẽ acceperũt:
q̃ celebrãt figuras ois futuroꝝ
quaꝝ p̃ciam nõ agnouerũt.
Vel filios regni dr̃ iudeos: qr̃ ĩ eis Theo
dñs aũ regnauit. Vel filios regni Crisp.
eos dr̃ quibz regnũ erat ꝑpatũ:
qd̃ z eos magis mordẽt. Si q̃ Aug.
nõ ꝑmẽdauit moyses ꝑplo israel
dñm. n̄ deũ abrahã ysaac q̃ iacob.
eũq̃ ipm̃ xp̃c ꝑmendat? nõ est
conat⁹ illũ ꝑplm auũtere a dñ suo:
ꝑ ideo minat⁹ ẽ eos ituros ĩ te
nebras exteriores. q̃ auũsos vidẽt eos
a deo suo. ĩ aliq⁹ regno cẽtes vo
catas ex toto orbe tiaꝝ recubitu
ras dr̃ cũ abrahã ysaac z iacob.
nõ ob aliud q̃ q̃ fidẽ tenuisset
dei abrahã ysaac z iacob. quibz
nõ q̃i in morte corrcis vl post
passionẽ suã iustificat⁹ testiom
dñs ꝓhibebat. Tenebre at̃ exte Theo
res dicunt⁹: qñ q̃ a dño expell⁹
foras relig⁹ lumẽ. Qd̃ at̃ ibi Hier.
passuri sint, manifestat cũ sbdit.
Ibi erit fletus z stridor dentiũ.
Q methaphorã. n. membroꝝ: pe
nas describit tormẽtoꝝ. Solent
ei oculi fumo tacti lachrimas pro
ducẽ: dentes vo a nimio frigore
stridẽ. Quidit⁹ g⁹ q̃ regbi ĩ ignẽ
z caloꝛẽ intolabilẽ z frigꝰ sustine
bũt: scd̃m illd̃ iob. Transiet
ab aq̃s nimiũ ad caloꝛẽ nimiũ.

Di aũt fletus oculoꝝ ẽ. ꝛ stridor dentiũ ossa denũãt: vera est ꝙ corpm ꝛ corꝺẽ membroꝝ q̃ ceciderant resurrectio. Vel stridor dentiũ ꝓdit ĩdignantis affectũ: eo ꝙ sero vnusq̃sq; penitet sero si ĩ aĩa scat ꝙ tã ptinaci ẏbritate deluꝫ. Vel aliter. Tenebras exteriores appellat exteras nationes. Nũtiũ. n. ad hystoriã attinet ꝓdiat dns hys vbis ĩtentũ iudeoꝝ: qm̃ ꝑ ĩfidelitatẽ ducẽdi eũt captiui ꝛ dispgendi ꝑ diuisa regna tiraꝝ. Fletꝰ enĩ ab igne solet fieri: stridor dentiũ a frigore. Ill' ꝙ assarbit fletꝰ q̃ in calidioribꝫ locis hĩtant. sic' in ẏdia ꝛ ethiopia: stridor vꝰ dentiũ ill' assarbit qui ĩ frigidioribꝫ locis ꝑmoriant. sic' est hyrcania ꝛ scatia. Ne q̃s aũt existimet blandicias hꝰ cẽ vba: credẽ fuit signũ. Vñ seq̃t. Et dixit illis centurioni. Vade: ꝛ sic' credidisti fiat ti. Vñ dicit. Sed mensurã fidei: fiat ti ꝛ ista gra. Vt aũt meritũ dñi ecia famul' suꝰ fiagari. nõ solũ merito fidei: sed ẽ studio disciplineꝫ. Vñ sequ. Et sanatus ẽ puer ex illa hora. Vbi velocitatẽ admirare. Neq; n. solũ curare: sꝫ ĩopinate ꝛ ĩ momẽto tpis hoc facẽ vtutẽ xpi oñdebat. Sic' n. dns domũ centurionis corpore nõ intrauit. sꝫ absens corpe pñs maiestate precꝫ ꝑm sanauit sic ꝛ ĩ solo iudaico ꝑplo corpe fuit apud alias gentes nec de vgine natꝰ est. nec passꝰ ẽ. nec humana protulit nec dina mirabilia fecit: ꝛ tñ ĩpletũ ẽ qd dñi erat. ꝑplis qĩ nõ agnouꝝ suum mi: ĩ auditu auris obediuit michi. Iudea. n. gens agnouit ꝛ crucifixit. orbis tiraꝝ audiuit ꝛ credidit xpo dño nro: cui gla ꝛ hor in scla amẽ. Vñ. Dñica. Tertia. Scdm

Ascendẽte ihũ. Matheum. ĩ nauiculã: secuti sũt eũ discipuli eius. Et ꝛ Lucam

Dñi multa ꝛ magna ꝛ miranda oñdisꝫ xpc ĩ tiraꝝ: transijt ad mare. ut ibidẽ excellẽtia opa demirãret: ãtentiꝫ manifestꝫ dñm se cẽ artis oste dẽt. Vñ dr. Et ascendẽte eo ĩ naue: secuti sũt eũ discipli eius: nõ ĩbecilles sꝫ firmi ꝛ stabiles ĩ fide. Vñ ꝙ secuti st eũ: nõ tantũ gressus eius septes: sꝫ magis sanctitatẽ comitantes. Accepit aũt discipulos secũ ĩ nauẽ. ut ad utrũq; eos erigẽt. ꝛ ad hoc ꝙ ĩ procul' nõ stupescẽt. ꝛ ad hoc ꝙ in hoibꝫ moderata de se autumẽt. Vt. n. nõ magna de se sapent ꝓpt' hoc ꝙ alios dimisꝫ eos retinuerat: ꝑmittit eos fluctuari. Vbi enĩ miraclorꝝ oñsio erat plebẽ ꝑmittit adesse: ubi aũt tẽptationum ꝛ timoꝝ arreptio. athletas orbis traꝝ q̃s certaturos erat tps solos assumit. Ingressꝰ ꝙ nauiculã: fecit turbari mare. Vñ sequ. Et ecce motꝰ magnꝰ factus est ĩ mari: ita ut nauicula operiret fluctibꝫ. Hec tẽpestas nõ ex se orta ẽ. sꝫ ptãti parauit ĩpotentis: q̃ educit vẽtos de thesauris suis.

Facta ē āt tēpestas magna. ut
magnū opus oīderēt: ꝑ qīto
magis fluctus nauicle irruebāt
tāto mag⁹ timor discipulos ꝛ̄i
habat ut pl⁹ desiderarent se libari
Luc. ꝑ mirabilia saluatoris. Cū enī
vidant alios xpī bñficia acce
pisse. nō āt sīl aliqs estimat q̄
ī alienus corpib⁹ fuit ꝛ q̄ in sepō.
optuit ꝑ fāliare sensū eos potu
ri bñficiū xpī ꝛ ideo voluit fi
eri hanc tēpestatē: ut ꝑ libata
onē manifestiorē acciperent bñ
ficij sensū. Erat āt lī turbatio
typus futaq; tēptationū de q̄bz
paul⁹ dī: nolo vos ignorare fres
q̄m grauati sum⁹ sup̄ vtutē.
Vt ergo daret xp̄c formidi: sequt
Ipse vero dormiebat. Si. n. vi
gilāte eo cū suis fuiss tēpestas ꝛ
vel nō timuissent. vl nō rogass
sent: vel neq; posse ipm tale a
liq̄d facē credēt. Est āt res
mirabil ꝛ stupenda. Ds q̄ nūq;
dormit neq; dormitat: dormi
re dī. Dormiebat q̄dem corpe
ꝑ vigilabat deitate: admirans
q; vel humanū portabat corp⁹
q̄d cōruptibile īduerat. Corpe
itaq; dormiebat ut aplos fa
ceret vigilare: ꝛ ne nq; omēs nos
alio dormiam⁹. Tanto āt me
tu discipli fuerāt stricti ꝛ pene
alio alienati. ut irruēt ī eū
ꝛ nō modeste ac lenit⁹ suggge
rent. ꝑ ebulent⁹ suscitaret eū.
Vñ sequ⁹. Et accesserūt ad eū disci
puli eius ꝛ suscitauerūt eū dicē⁹:
Dne salua nos ꝑim⁹. Vnū signū Ihēsus
tpī in iona legim⁹: q̄m ceteris
p̄dicatorib⁹ tpē scaur⁹ ē ꝛ dormit
ꝛ suscitat⁹. O veraces discipuli. Virgl.
Saluatorē vbīq; habetis: ꝛ de pi
culo timetis: Vita vbīq; ꝛ ꝛ de
morte solliciti estis: Qz mīdeam.
Puuli sum⁹ ꝛ adh⁹ infirmi: ideoq;
timem⁹. Vñ sequ⁹. Et dr eis ihs. Qd
timidi estis modice fidei. Qz. dicit.
Si potentē me sr̄i trā egiouisth⁹:
q̄re nō creditis q̄ī maī potēs sim.
Et si mors irruet: nōne debuisth⁹
cā ꝛstātissime sustinē. Qī modicū
credit aīquet: q; nīl credit rēnet.
Si āt aliqs dixit. q̄m nō fuit mo Crys.
dice fidei accedentes excitare ihm:
hoc signū fuit q; nō decentē de ipō
opīonē hēbant. Nouerāt q; exci
tatus poterat mare īcrepare: nōdū
q̄t q; dormiēs ꝑdē hoc ē neq; p̄
sentib⁹ turb⁹ hoc signū fcat ut nō
accusent⁹ modice fidei: ꝑ discipl⁹
solū accipiēs corrigit. Qz pri⁹ sol
uit turbationē aquaz. Vñ sequ⁹.
Tūc surgens īpauit ventis ꝛ ma
ri: ꝛ facta ē trāq̄llitas mag⁹.
Ex hoc āt loco intelligim⁹ q; oēs Ihēsus
creature sentiāt creatorē: q̄b;
ei⁹ īperatur sentiūt īpantem:
nō erroīe hēticoz q̄ oīa putāt
aīancia sensibilia ee. ꝑ maies
tē ditoris ā q̄ apd nos īsensibili
a sut illi sensibilia st. Impauit Virgl.
d⁹ ventis ꝛ mari: ꝛ de magno ter
to fcā z trāq̄llitas magna. De
cet. n. magnū magna facē: et
ideo q̄ magnifice primus ostauit

pfundū maris: nūc itez tr̄q̄llita
tē magnā fieri uſſit. ut diſcipuli
nimiū ſturbati magnifice leta
rent. In hoc ec̄ oñditur. q̄ oīb⁹ ꝺfe
ſtīs ſoluta ē tēpeſtas. z neq; ſemita
turbationis remāſit: qđ q̄dē ert
neū erat. Cū n. nāluꝫ fluctuacio
tinuat. uſq; ad miltū tpe aq̄ cō
cutuū: ſ̄ h̄ ſimul oīa ſoluebāt
Vñ qđ de pīe dem̄ z. dixit. z ſtetit
ſpē pelle: hoc xp̄ē ope ꝑpleuit. So
lo. n. vbo z p̄cepto ſedauit z ſeſie
nauit. A viſu. n. z a ſono z ſo u
tendo nauigio q̄ aderāt eū hoīe
eſtimabant: ꝙ hoc ī admiraca
one ceciderūt. Vñ ſeq. Porro hoīes
āmirati ſūt d. Qualis eſt hic. q̄a
venti z mare obediūt ei. Chryſo
ſtom. ponit hanc īrām. Qualis
z hic homo. Sōm. n. z qđ apps
bat hoīem dem̄rābat: ſ̄ mare
z tr̄q̄llitas dñm oñdebat. Qz q̄
hoīes mirati ſūt: Nō putes hic
aplos ſignificatos. Nuſq; enī
ueniunt. eos p̄ter honorē ꝛgnoīa
ri z dñi diſcipulos: ſ̄ ſp̄ a apli a
diſcipuli noīant. Mirabant q̄
hi hoīes q̄ cū eo nauigabant:
quoz erat nauicla. Si aūt qđ cō
tencioſe voluit eos q̄ mirabant
fuiſſe diſcipulos: nō debem. ſic
hoīes appellatos: qz necdū nouc
rant potenciā ſaluatoris. Non
aūt mirantes dicūt q̄les ē iſte:
ſi aſſentes qz iſte talis eſt cui ma
re z venti obediūt. Qualis q̄ eſt
iſte: id̄ē. q̄ibꝫ q̄ fort q̄ magnꝫ
Iubet oī creature. z nō ſtrgredit
uſſionē eius. ſoli hoīes reſiſtūt:
z ideo ī iudicio dānabūt. Ny
ſtice aūt omēs ī ſcē ecc̄ie nauicu
la cū dño p̄ticē vndoſū ſupna
tans mūdū: ipſe aūt dñs pie
obdormit ſōno. paciaz nraz et
ī ipoz p̄niaz exp̄ians. Vel dor
mit: eo q̄ ſōno nō oſopiat in
nob. Maxime aūt illud admit
ut a deo auxiliū in piculi me
tu ſp̄em. Atq; ultima vl ſpes
ſera oſidat ſe p̄ſim poſſe euā
dē: xp̄i int̄ ſe vigilante vtute.
Alacrit̄ q̄ accedam. ad eū: cū
pphā d. ſurge q̄re obdormis
dñe: z ipe ī̄pabit ventis. z deo
nibꝫ q̄ ſeritant fluct. z p̄nci
pes hui⁹ mūdi ad p̄ſecutio ēs
ſcis ī̄mittendas: faciaq; tr̄n
q̄llitatē magnā circa corp. z
ſp̄m: pacē ecc̄ie z ſenitatē mū
do. Vl aliter. Nauis ē eſtus ſcli:
nauicla quā xp̄s aſcendit in
telligit arbor crucis: cui. auxi
lio fideles tēſactis mūdi fluc
tibꝫ ꝓueniūt ad celeſtē patriā
q̄ ad lucē ſeruz. in q̄ xp̄s vna
cū ſuis aſcendit. Vñ p̄mus aut.
Si q̄s vult venire poſt me abne
get ſemetipm z tollat crucē ſuā
z ſequat me. Cū q̄ xp̄s in cruce
poſit. fuiſſet: motꝰ magn. fact⁹
ē. qz mote ſūt mētes diſcipl̄oz
de eius paſſione. z nauicla op
ta ē fluctibꝫ: qz tota vis p̄ſecu
tionis circa crucē xp̄i fuit ubi

ser morte ocubuit. Oñ dictū
ē. Ipse vo dormiebat. Suū
dormiūt: mori ē. Exurtant at
discipuli dñm: dū turbati
morte maxīs votis resurrectē
q̄runt d. Salua resurgendo:
q̄ per imi turbacione tue mor
tis. Ipse vero resurgens tarpat
duriciā cordē eoz: ut alibi
legit. Impauit at ventis: q̄
drabolī superbiā strauit. Im
pauit mari. q̄ vesaniā unde
ozū discrepat. Et frā z tēpestatis
magna: q̄ sedate sūt mētes
discipuloz visa resurrē. Vel
nauicula ē ecclā pñs in q̄
xp̄s cū suis mare scli trāsit:
aquas psecutoz expellat. vn
mirem z grās agam⁹ ihū
xp̄o saluatori nrō nu cū pre
z spū scō sit spūalis gl'a in
scla Amen. Dñica
Nil. Quarta. Cedm
Dixit ihs dis. s. Mathei
Simile fm z regnū celoz
hoī qui seminauit bonum
semē in agro suo. Et Re.
In pcedenti pabola Iusde.
locutus ē dñs de his q' verbum
dei nō susceperūt: hic at de his
q' susceptū corruptum simonē.
Etei hoc ē drabolice machina
tionis vitatis sp errorē inserē.
Vñ de alia pabolā pposuit ill'
d. Ponit at aliā pabolā q̄
dines pfallias ūitatos du
is reficiens cibis: ut unusq̄sq̄
sedm natam sui stomachi va
ria alimēta suscipet. Nō at dr
alterā: si aliā. Si n. pposuiss alte
rā. expiare tua nō potam⁹: pmu
sit aliā ut plures sequāt. Nunc
aū sit pabola: oñdit cū sbditur
Simile fm ē regnū celoz. Reg Rom.
nū celoz appellat ipm filiū dei:
qd regnū silr dr ee hoī q' seiauit
bonū semen i agro suo. Deinde Chrys
modū insidiaz drabolī oñdit
d. Cū at dormirent hoīes: veit
inimic⁹ eius z superseiauit zizaīa
i medio tritici: z abiit. Demūt
hi qp error post vitatē exurit: qd
z rez exitus testat. Etei post
apl̄as fuerūt pseudoapl̄e z pr
aplos pseudo apli: z post xp̄m
anti xp̄c. Dusi n. drabolus vidit
q' imitet vl quibz insidiet: nō
tēptat. Qa q' vidit qp̄ reddit
i fraū cētu. ille lx. alius cēginta.
z nō potat rapere z suffocare qd
radicatū erat: p aliā decepcoz
insidiat inserēs sua multis ca
silitudinib⁹ colozans: ut facile s'
ripiat his q' abiles sūt ad decep
tionē. Pp̄ hoc nō dixit qp̄ semi
net aliqd' aliud semē p zizaīa:
q̄ sedm visū assistant quodāmō
frumēto. Hinc ec' appet drabo
li malignitas. Tunc n. seiauit
qui vnusq̄sq̄ erant apleta: ut ma
gis nocet agricole studio. Dicit at Augu
cū dormiret hoīes: q̄ cū negligē
agagent pposuit ecclē. a dōmici
one mortis accipent apli. veit
drabolus z siseminauit eos quos
malos filios dñs intplat. Ez

recte q̄ut̄: utr̄z hēretici sint. à male
viuētes catholica. Ez q̄ dr es ī me
dio t̄ria seminatos: q̄i videnť illi
significari q̄ vnus cōionus sit. Vez
tñ q̄m agz ipm nō ecclām ꝑ hūc
mūdū intpretat̄ ē vñ intelligit̄
hēretici: q̄r in hōc mūdo ꝑmiscent̄ bo
nus. ut ill' qui ī eadē fide mali sint
palea pocī q̄ zizania deputent̄:
q̄r palea ee' fundamentū hz aī fru
mēto radicēq̄ eōdem. Schismatici
aūt videnť spīas corruptis ee simi
liores vl paleis aristaz fractis vl
sassis z de segete abiectis. Ner tñ
seqū est ut oīs hēticus vl schisma
ticus ab ecclā corpaliť sepetur. Mł
tos ei portat ecclā. q̄r non uta defe
dūt falsitatē scē sue ut intētam
multitudiē faāt: q̄d si fecerūt tuc
pellūt. Cū g dyabol' aspī prauis
erroribz falsisq̄ opionibz. sr̄s eraq̄
hō est p̄cedente noīe xpī hereses sr̄
iecissē: magis ipē latuit. atz ostl'
tussim) factu) ē. Hoc ē ei q̄d dicat.
z abut': q̄q̄ in hac pabola dns
sic in expositione cluſit nō q̄dā
ꝑ oīa scandala z eos q̄ fiūt ūq̄
tē zizaōz noīe significasse in
telligi. Ex positionibz aūt diligent'
hēticoz formā describit d. Cū aūt
creuisset herba z fruc fecisset: tuc ap
parūerūt z zizania. In p̄cipio
n. hētica obūbrant scīpos. Cū autē
multā accepint libtatē z simone
alios cū eis ꝓcipauit: tuc vene
nū effundunt. Vl' alit. Cū hō
spitalis ee ceperit dyudicās oīa:
tuc ei errores ēcipiūt apparere.

Discipuli. n. q̄q̄ audierūt à legeit
abhorre' a regula vitatis: ꝑ don'
ī eisdē p̄ficiat̄ spitalibz. pt̄ cū mo
uē: q̄re sub nōie xp̄iano tā mūlte
hēticoz erutē falsitates. Ūn sē.
Accedentes aūt siu p̄sfamilias:
dixerūt ei. Dñe nōne bonū semē
seminasti in agro tuo. Ūn q̄
hz zizania. Vez aūt ipī sint siu
quos postea messores appellat. an
q̄ ī expositione pabole messores
dr angelos ee: nec q̄sq̄ dicē faci
le aussi fuerit angelos nesasse
q̄s zizania sr̄seminaueit. magis
oz ītelligi hoies ipos fideles siuoz
noīe hoc loco signatos. Nec mirz
si z bonū semē ipsi dicant. Ex di
uersis ei significationibz vnares
diuisas similitudines recipit: sic' et
de se aut q̄ ipe sit ianua q̄ ipē sit
pastor. Accedūt aūt ad dm sū corpe
ꝑ corde z mentis desidio: quo do
cente ītelligūt dyaboli callidita
te hoc ee factū. Ūn sē. Et aut ill.
Inimic) hō hoc fecit. Dyabolus Theō
ꝓpt̄ea ūnic) hō appellat̄. qui dē
ee desist: z ī nono pō sēptū z de eo.
Exurge dñe: nō ꝑtet̄ homo.
Sobrē nō dormiat q̄ ecclē ꝓpos)
ē: ne p̄ illū negligētiā ūnicus
hō supseminet zizania hoc ē
hēticoz dogmata. Inimic) aūt vo
cat̄: ꝓpt̄ iacturā quā infert hoī
b') Detractio ei dyaboli: aduers)
nos est. Principiū aūt creationis
sūm z nō ab ūnicicia q̄ z ad nos
ꝑ q̄ z ad dm. Cū aūt serui dei Augꝰ.
agnouerūt hūc ercogitasse dyab'

fraudē. cū tra tanti nois autorē.
nūl se valē sentiret ut fallacias su
as eodē noīe obtegēt pt si sbouri
volūtas ut tales hoīes de rebus
tuis auferāt si alūq tps ha
beāt facultatē: ꝑ utq stuc debe
ant. iusticiā dei ꝛsulūt. Vñ sequit
Sinite ūt dicentū. Vos inus ⁊ colli
gimus ea. Vbi ītuenda ē suoꝝ
diligentia ⁊ dilcō. Etsi festinat
zizania euellē: qđ mōstrat cor
de semine solliatudīē Adhoc ei
solū respicit: nō ut aliqs pumi
at: ꝑ ut seminata nō pcant. Cū
ait dns rūdent sbdit. Et ait. Nō.
Dat ei locꝝ pnie: ⁊ monem ne
cito āputem hiem: qr fieī pt ut
ille q hodie noīo apiauat ⁊ dogt
te eras resipiscat ⁊ defendē īcipiat
vitatē Vñ sbdit. Ne forte colligē
tes zizania: eradicetis simul ⁊ trit
cū In quo eos pacientissimos et
tīquillissimos reddit. Hoc ei dr:
qr boni dū adhuc mīm st opus
hūt in qbusdā ee malog mixtione: sine ut p eos execantur:
sil ut eoꝝ ꝛpatione magna ill
exhortatio fiat: ⁊ ūuitent ad me
lius. Ne forte simul eradicetur
etiā cū auferant zizania: qr
mlti pmo zizania st ⁊ postea
tritici fiūt: q nisi patientē cū
mali sint tolēnt ad laudabilē mutationē nō puenīt ⁊
uta si emulsi fuerīt simul eradicat
⁊ tritici: qđ futurū ceūt si eos
peteret. Ideo dr nō ee tales auferendos de hac vita: ne cū malor
tonat mtifice bonos mtficiat qđ
forte futuri sint. a bonis obsit qbz
⁊ ūuiti vtiles siūt. Sz tūc optime
hoc fiet cū iā de fine nō restat
vl tpī mutūde vite vl ꝓficiendi
ad veritatē qr occasione atq ꝛpatione alieni erroris: ⁊ ideo subdit.
Sinite utraq creste usq ad messe:
.i. usq ad iudicīū Videt aūt hoc ee
ctiū illi prepto: auste malū de
medio vrm. Si ei phibet eradicatio usq ad messem tenenda
⁊ pcia: quo eiciendi st quida
de medio nrm: Qr int triticū ⁊ zizania qđ nos appellam loliū qđ
diu liba ē ⁊ nedū calamo veīt ad
spicā grand silitudo ē: ⁊ ī discernēdo a nulla a ꝑ difficil sbia. Premonet q dns. ne ubi ad abiguū
ē cato sentēcia ꝓferum qđ deo iudici vesticm: ut cū dies iudicij
venīt. ille nō suspicionē cmunis:
ꝑ manifestū reatū de certo hmi sceꝝ
eiciat. Vñ n. qsq xpianoꝝ ītus ī
ecclā ꝛstituoꝝ ⁊ aliquo tali pcō
fuerit deprhensꝰ vñ anathemate
dignꝰ habeat: ⁊ fiat hoc ubi pcipiū saīmatis nō timet cū dilectiōē
nō ad eradicandū ꝑ ad cōgendū.
Qr si sēnō agnouerit neq penitēdo
cōgrerit: ipse foris griet: ⁊ ꝑ ꝓpā
volūtatē ab ecclē cōione dirimet.
Vñ dns cū dixiss sinite utrisq
crescē usq ad messē. sbiūxit cām
piens. ne forte cū vultis colligē
zizania: eradicet simul ⁊ triticū.
Vbi satis ondit cū metus iste nō
subest ꝑ oīo de frumētoꝝ stabilit

certa maner ſecuritas: id ē qñ ita
nullus ſcr crimen notū z ē oīb; greua
bile appart ut vl nullos prius vl
nō tales hēat defensores p quos
possit sasina stingē nō diminuat
ſeueritas discipline: in q̄ tanto
ē efficatior emēdatio prauitatis
q̄nto diligētior fuit obſeruatio ca
ritat. Cū vō id morbꝫ plimos
occupauit: nil aliud boni restat
n dolor z gemit. Sic ḡ miſerē
cōpiat homo qd pt: qd autē
nō pt patienter ferat z ḡ dilcōe
gemat atz lugeat. Demū ille
desup emendat cōrigat. atz usq
ad messē differat eradicare zizā
nia z palea vētilare. Turba aī
nonnūq; aī facultas ē in plus p
mendi simonie. grāli obiurgacōe
ferienda ē: z maxīe si occasionē
atz optinendē pbuerit aliquod
dīn desup flagellū quo eos appa
reat p suos merit flagellare.
Tuē. n. aures humiles prebet ca
lamitas auditor: z facilius in
gemitu ostendi ap in murmura
resistendi afflicta corda expellit.
ḡſſ z si nulla calamitas ebula
tionis pmat: cū facultas det
utilit cōrupit in multitudīe mīti
tudo. Nā sic separata seruit: sic in
ipa aggregatione obiurgata ge
mē osuetit. Hoc aī dixit dīns:
phibens occasiones fieri. Nec ei
optet inimicē hēi aī. q̄ plūs ter
pugnabile ī orbē tiraz ēducere:
z ideo dē ne eradicetis sil aī eos
frumētū. z si mouerit arma z
occidēt hēticos. nec z mīltos scōz
simul sbmutt. Nō q̄ detinē hē
ticos z absadē liberā cor; ppala
tionē z synodos z studia dissoluē
plibet: ſi intrice z ocadē. Hec aī
minus mea sīa fuit. neminē
ad vnitatē ecclē cogendū. Ver
bo n. agendū. disputacōe pug
nandū. roē vincendū: ne fictos
catholicos hrēm q̄s apertos hēti
cos noueram. Nec hec opinio me
a nō ētradicentiū vbis: ſi demō
strantiū supabat ētplis. Nam
n. legū tiox q̄bz pmulgādis re
ges fuiūt dnō in timore: ita p
fuit ut nūc alq dicāt hoc vo
lebam: ſi deo grās q̄ nob oc
casionē prebuit z dilationū
moras ēputauit z alq di
cant hoc ēe vez iā sciebam
ſi nescio qua cōsuetudine tene
bām. grās deo q̄ vinc'la nīa
disrupit: alq dicāt. nesciebaz
hoc ēe veritatem nec eā dis
cere volebaz. ſi ad eā exāgscendā
metz fecit ītentos. grās dnō
q̄ negligentiā nīraz stimulo
rioꝝ excussit. alq dicāt. nos
falsis rumoribz tiebam intra
re. quos falsos ēe nesciem
ni intraremz. nec intremz nisi
cogem. grās deo q̄ pdicatiōz
nrām flagello absoluit. erp
tos docuit ap vana z īania
de ecclā sua mendax fama iac
tauerit: alq dicāt. putabamz
q̄dē nil intēsse ubi fidē xpi tene
mz. ſi grās dnō q̄ nos a diu

sione collegit ⁊ hoc vni deo agru
ere ut ī vnitate colat' oñdit. Ser
uient g' reges tre xpō: leges edē
do g' xpō. Quis aūt vīm velut nō
solū aliq̄s hēticoz pur' vez ecclā
aliq̄s ꝑdere? Sz aliē nō meruit
hūē pacē dom' dauid. ni absolon
filij eius ī bello qđ ot' prīem gē
bat fuiss' extinctus: q̄nus mag
na cura mādauerit suis. ut eū
q̄ntū possent viuū. saluūq̄ ser
uarēt. ⁊ cēt cui penitenti pater
n' affect' ignoscēt. Quid aūt ei
restitut ni ꝑditū fle'? ⁊ sui regni
pace acquisita suā mestiam
solant. Sic g' catholica mr ecclā
si aliq̄s ꝑditione trā mītos cete
ros colligit. dolorē matrn cordis
lenit ⁊ sanat. cūctoz liberacōē
ꝑploz. Vbi aūt ē qđ isti clamare
nr̄uerūt. libez ē credē. aū vim
xpī intulit? Quē coegit? Ecce
hūt aplm paulū. Ignoscant
ī eo prius cogentē xpz ⁊ postea
dolentē: prius ferientē ⁊ postea
solantē. Nūq̄ aūt q̄uō ille q'
pena corpis ad euāgeliū coactoz
traxit: ⁊ plus ill' omībz q̄ solo v̄
bo vocati sūt in euāgelio laborat.
Cur g' nō cogēt ecclā ꝑditos fi
lios ut redirent? si ꝑdit' filij co
gentē alios ut pirent? Sequit
Et in tpe messis dicā messoūbz
Colligite ꝓmū zizania: ⁊ alli
gate ea in fasciculos ad vburen
dū. Messis appellat' tpe metēdi.
Ꝓ messē aūt designatur dies iudi
cij: ī quo segrādi sūt boni ⁊ mali.

Sz ꝓpt' qđ dicit. colligite ꝓmū zīza
nia? Vt nō timeant boni q̄ simūl
aū zizania tollatur frumētū. Qđ
aūt de zizanioz fasciculos igni tra
di ⁊ triticū egregari ī horrea: ma
nifestū ē hēticos q̄sq̄ ⁊ ypocritas
gehēne ignibz reservandos: scōs
vo q' appellant' triticū horreis ·i·
celestibz māsionibz recipi. Quer i Aug
aū ꝑt aut nō vnū fasc'. a' vnū
aceruū zizanioz fieri dixit: nisi
forte ꝓpter varietatē hēticoz. nō
solū a ēthico sē ec' a sepīs disar
pantiū. Ipsa n. vnitas hēseos
in qbz singillatī sua cōione dis
uncti sūt noīe fasciculoz designat'
ut ec' tūc īcipiant alligari ad v
burendū. cū a catholica cōione
segregati suas ꝑpas q̄ ecclās ha
bē' cepint: ut vbustio cert' sit in
fine scli nō alligatio fasciculoz
Sz si ita cēt: nō tā mīte respic
cendo ⁊ catholicā remedio ab
errore discedent? q̄ꝓpt' ⁊ alligatio
fasciculoz ī fine ꝑfuturā ē:
ut nō abusē ꝑ modo ꝑsistat
sue vnitatis q̄ errorē ꝑnacia
pumat'. Et notandū q̄ ubi de Glab
seminauit bonū semē notat
boni voluntatē q̄ in eccl̄s ē. ubi
vo de īimici. cautelā hūdi ī
timare voluit. deq̄ excrescentibz
zizanijs q̄ patient' ferens aut.
Inimic' hō hoc fecit: pacīq̄ nob'
īmedauit. Vbi vo aut. ne forte
colligentes zizania. donauit nob'
discretionis exēplū. Nūq̄ aūt sbūi
cit. sinite utraq̄ arescē uſq̄ ad mes

Ihēoy

se ꝛmedauit longanitate: ad ultimū iustitiā qī erat. allegate autē fascaulos ad ardendū. Dō

In Septuagesimā Sēdm Lucam

Cū. dixisset dñs hanc ꝛ Lucam ſ. pabolā hanc. Simile est regnū celoꝝ hoī pfamiliae: qui exiit primo mane ꝛducē operarios in vineā suā. Et rē. Idem Eiusdem.

Quia dixerat dñs. multi erūt primi nouissimi ꝛ nouissimi primi: ut hanc sētenciā ꝛfirmaret: subiunxit similitudinē dicēs. Simile est regnū celoꝝ hoī pfamiliae. Homo pfamilias xp̄s est. cui cōparatur ecclia ꝛ tota qī vna est domꝰ: familia autē celestiū ꝛ terrestriū ꝛ inferioꝝ creaturaꝝ: vinea autē eadē iustitia est. in qua diuersę spēs iustitiae positę sunt qī vites: puta mā suetudo. castitas pacia cetereq; virtutes q̄ omēs gñaliter iustitie appellant. Boues autē vinee cultores ponūt. Vñ dr. Exiit primo mane ꝛducē operarios in vineā suā. Deus n. iustitiā suā dedit in sensibꝰ nr̄is: nō ꝓpter suā utilitatē: ꝙ ꝓpter nr̄am. Datote g̃ q̄a micenarij sumꝰ ꝛducti. Sicut g̃ nemo ideo ꝛducit micenariū ut hoc solū faciat qd mādatum est: sic ꝛ nos nō ideo vocati sumꝰ a xpō ut tm solū opem q̄ ad nr̄m ptinet usū ꝙ ad gl̃iam dei. Et sic mercēnarius prius aspicit opꝰ suū. deinde cotidianū abū: sic ꝛ nos debemꝰ aspicere q̄ ad gl̃iam dei ꝓtinet. deinq; ad nr̄am utilitatē. Et sic micenarij totā diē circa opus dñi ꝛpendit. vnā autē horā circa suū abū: sic ꝛ nos omne tp̄s vite nr̄e debemꝰ ꝛpendere circa gl̃iam dei. modicā autē ꝓtē curā usꝰ nr̄os tenere. Et sic micenarius de quo opus nō fecerat. cum vesceret intrare ī domū ꝛ petere panē: quō tu nō ꝛfugeris ītrare ī ecclesiā ꝛ stare aīe ꝛspectū dei qui nil bonū in ꝛspectū dei gessisti? Vel pfamilias. i. ꝛditor nr̄. hꝰ vineā. vnūsq; sc̄z ecclam: q̄ ab abel iusto usq; ad ultimū electū q̄ in fine mūdi nascet̄ est. quot sēcula ꝓtulit. qui tot palmites misit. Ad excudendā autē dñs plebē suā qui ad excolendā vineā suā nullo tp̄e destitit operarios mittere: qui ꝛ prius p̄ pres. ꝛ postmodū p legis doctores. deinq; p ꝓphas. ad extremū vo p apl̄os q̄i p operarios in vinee cultū laborauit: q̄ nus ī quolibet modulo vel mensura. q̄sq; cū fide rāe bone actionis extitit: huius vinee operarius fuit. Totū autē hoc scl̃m p̄ns. vita nū die dicē possumꝰ: magnū quidē q̄ntū ad nos: modicū autē q̄ntū ad dei vitā. Vsque ane autē mūdi fuit ab adā usq; ad noe. Et ideo dr q̄ exiit ꝓmo mane cōducē operarios in vineā suā. Et modū ꝛductionis sub̄iungit dicēs Ductione autē facta cū operarijs ex denario diurno. Salutis autē arbitror nomē esse denarii. Denarius ei dr q̄ antiq; ꝓ dece

nūmus īputabaē ⁊ figurā rēgn̄ hz.
Recte g̃ p denariū. significatur ob
seruatio decalogi p̄mū. Pulchre
g̃ dr. nūctione fīā ex denario di
urno: q̃ vnusq̃sq̃ i agro sc̄e eccl̄e
p spē future remunerationis labo
rat. Tercia vō hora a noe fluui⁹
q̃ ad abrahā: de q̃ dicē. Et egressꝰ
circa horā tertiā: vidit alios i foro
stantes otiosos. Forū ⁊: q̃q̃ extra
vineā est ⁊ extra eccl̄iam rp̄i. In
hoc.n. mūdo vendendo ⁊ emendo
viuūt hoīes: ⁊ iuste si fraude fu
entes vitā suā sustentant. Qui
aūt sibi viuit. q̃ carnis siue volup
tatibꝫ pascit: nē otiosus arguit:
q̃ frem dīni op⁹ nō sectatur.
Vel otiosi sūt pctōres: illi ei mor
tui dicūtur: otiosus aūt est q̃ opus
dei nō opatur. Vis g̃ nō esse otiosꝰ:
nō aliena tollas. ⁊ de tuis des: et
opatus es i vineā dn̄i nūc vitē
colens. Sequitur. Et dixit ill'. Ite
⁊ vos i vineā meā. Nota q̃ solis
primis iuenit specialit' dare de
narū: alios aūt sub incto pacto
dixit dicēs. Quod iustū fuerit da
bo vob. Quem ei dns q̃ puari
catur fuerat adā ⁊ omes post
modū in diluuio erūt pereuntes
certū sicut pactū ad eū: ne q̃
dicat se neglexisse iusticiā. q̃ ne
sciebat q̃ p̄mia fuerat recepturꝰ
Istis aūt non fecit pactū: q̃ tm
patus ē retribuē: q̃tū mercena
ru recipe nō sp̄abant. Vel opa
rios hac hore nō iuitauit ad to
tū op⁹: q̃q̃ aūt potuerūt operari:
suo arbitrio reseruauit. Poterāt enī
eccl̄ie op⁹ suū facē i vinea eis q̃ex
mane siū opati: q̃cūq̃ in tpe breui
volebāt opantē vitutē ad op⁹ exten
de' q̃ aīa non fuerat operata. Sexta q̃ hora ē ab abrahā usq̃ ad moy
sen: nona ē a moyse usq̃ ad aduen
tū dn̄i. Vn̄ sequit. Iterū aūt exeūt ex
ta sexta ⁊ nonā horā ⁊ fecit sic.
Ideo aūt dixit sexta ⁊ nona: q̃ i
sexta et nona gnatione vocauit
iudeos ⁊ recēptauit eū hoībꝫ dispo
ne' testamēti. q̃ definito salutis
oīs tpe iā ꝓpinquāte. Undecima vō
hora ē ab aduētu dn̄i: usq̃ ad fi
nē mūdi. Quator ergo mane ho
ra tcia sexta ⁊ nona antiquus
ille ⁊ hebraycꝰ pp̄l's designat'. qui
i electis suis ab ip̄o mundi exor
dio dn̄i rēa fide deū studuit colē:
q̃ nō destitit i vinee cultura
laborare. Ad undecimā vō gēti
les vocant'. Vn̄ sequit. Cum vnde
cimā vō exiit. ⁊ iuenit alios stā
tes ⁊ dixit ill'. Quid hic statis
tota die otiosi. Cui.n. tm̄ sancto
tā longo mūdi tpe p vitia sua
laborare neglexerant: q̃ tota
die otiosi stabant. Sz pensā
te q̃ magnitē rndeant. Sequit.n.
Dicūt ei. Quia nemo nos cō
duxit. Nullꝰ q̃ppe ad eos p̄n̄
archa: nullꝰ ꝓpheta ad eos ve
nerat. Et q̃d est dicē. nemo nos
duxit? ni vite nob' nemo viā
p̄dicauit. Merces ē.n. inductio
nrā ⁊ inductionis merces: p̄mis
sio vite etne. Dentes.n. sole nasp

dñi sciebāt: neq; dei ꝓmissa. Hyg⁹ mittunt⁹ ad vineā. Vñ sq⁹. Dixit eis. Ite & vos i vineā meā. Postq; aūt opis diurni ratio reddita est: ad remunerationis tp̄m ventū est vñi dr. Cū aūt sero fact̄ ēet. hoc est cū dies tocꝰ mūdi ad vesperam rōnis mationis ītlinata ēet. Videns q; sero nō mane reddit mercedē. Ergo adhuc stante scl̄o ifto iudicū & futuro. & vnicuiq; merces sua rēdenda: & hoc ꝓpt̄ duas rōes. Prima ē qz ipsa bēitudo futura ē merces iustoꝝ. ideo nō in illo scl̄o fit iudi⁹ ñ aūt illd⁹ & dēm aūt aduentū dñi illi⁹ ꝓmittit⁹ iudicū. ne videant pctores dñi illi⁹ bēitudinē. Secūd⁹ Dicit dñs patrifamilias suo. i. filius spūsc̄o. Vel p̄r filio: q; sic p̄r operat⁹ p filiū & fili⁹ sp̄ spm sc̄m. nō ꝓpt̄ aliquā dñcionem sb̄ne dignitatis Vl dr dñs patrifamilias suo. i. alicui angelo: q; sup̄ mercedes retribuēdis ē positus: siue alicui ex multis patrifamiliabz sēdm q; scriptū ē sub curatoribz & tutoribz esse hēdem i tpe quo pupill⁹ ē. Vel dñs ihs xp̄s rpē est p̄familias & vinee patrifamilias: sic & ipe z & ostiū & ostiari⁹. Ipse n. ē ventur⁹ ad iudicū: ut vnicuiq; reddat sēdz q; gessit. Vocat g; operarios & redde illi mercedē: qñ omnes ēggabūt in iudicio. ut vn⁹q;sq; accipiat sēdm opa sua. Primi aūt operarii testimonii hītes p fidē nō acceperūt dei ꝓmissionē. p nobis aliq; melio⁹ pspiciēte p̄fatis

ut nō sine nob⁹ pficiant. Et q; mūaz ascendi sum⁹: ꝓmi mercedē sp̄am⁹ accipe q; sum⁹ xp̄i: post nos aūt q; ante nos operati st̄. Et iō dr. Voca operarios & redde illi mercedē suā: incipiēs a nouissimus usq; ad ꝓmos. Ep. n. libē eis aliq; dam⁹ illi quibz gratis donam⁹: q; p solo nōe honore donam⁹. Ergo ōibz scis deus reddens mercedem iustus ostendit. gētibz aūt dans mioꝝ dicēte aplo. gentes aūt si mūa honorare deū. Et iō dr: incipiens a nouissimis usq; ad ꝓmos. Aut certe ut oñdat dns iestimabilē mūaz suā: ꝓmū nouissimis & indignioribz reddit mercedē. postea ꝓmus. Prima n. mūa: nō aspernat ordinē. Vel ideo velut priores repulit minores: q; minores dilati st̄. Sc̄d⁹. Cū venissent aūt q; circa vndecimā horā venerūt: acceperūt singl⁹os denarios. Eūdem denariū accepūt q; laborauerūt ad vndecimā: q; exp̄tauerūt toto desidio q; laborauerūt ad ꝓmā: q; equalē vite retributionē sortiti sūt cū his q; ab ūcio mūdi vocati fuerāt tp̄i q; in fine mūdi venerūt ad dñm. Sēd nō aūt iuste. Nā & q; in ꝓma pte scli natus ē & nō ampliꝰ vixit. q; statutū tp̄m vite: q; illi nocuit si post illius gentū mūd⁹ stetit. Et q; circa finē nascunt⁹ non mult⁹ vixēt q; dies q; nūati sūt eis. Et quid

ill' ꝑdest ad ꝓpendiū si ato mū
dus finit': cū ipm vite siue tpr
pleant añi mūdi. Dem nō
i hoīe est qñ nasat' ꝑ ꝓmus aut
postea: ꝑ ptātus dīne. Nec ille
quidē sibi priorē debet locū de
fendē q' ꝓmus natꝰ ē: nec ille
ɔtēptibilior debet ee q' postea.
Sequit'. Et acipiētes murmu
rabāt adūꝰ ꝑmissuias dicētes.
Si āt vet ē qđ dixim' q' ꝓmi
& postiores tpr suū vixerunt &
nō āplius mercē mīn'. & vni
cuiq; mos sua ē ɔsūmacio ꝓpīe
q; ē qđ dicit portauim' pondꝰ
diei & estus. Quia sc̄z magꝰ
ē nob' virtꝰ ad faciēdā iusticiā
ɔgnoscē' ꝑpe ee finē mūdi. Vñ
& xp̄s nos armās dicebat. Appī
quab' regnū celoꝝ. Ille āt infir
macio erat sanc mūdi spacia
ee longinq̄. Cuius ergo nō
p omē sclm vixerūt: tñ totus
sclī grauamina ꝓtulisse videt'
Aut pondꝰ totꝰ diei dicit one
rosa legꝭ mandata: estū aūt
urentem errorꝭ tēptationē quā
ɔflabant spūs malignī i eos. ad
emulationē gentiū eos irritā
tes: a q̄bz oībz gentiles liberi ex
titerūt xp̄o credētes & ꝑ xp̄m
grē ad plenū saluatr. Vel pōꝰ
diei & estus fit ē ꝓlongiois vi
te tpa carnis siue calore fatiga
ri. Cuius ꝑ q̄z quo mīnuunt
dicti sūt. q' ad regnū vocant'.
Celoꝝ eterū regnū nīlꝰ q' mīnat
accipit: nīlꝰ q' accipit mīnare
ꝑt. Cuius nō oportet ea q̄ in ꝓbolis
siū sedm totū qđ dī iudicare
ꝑ itentionē ꝓpt' quā ꝓposita ē in
tellige: & nīl ulē sanctaī. Non g̃
ducat hoc ut oīdat aliquos ee
iudia morsos: ꝑ ut oīdat hos tā
to potitos ee honore q' & iudia
alios potant gdiare. Vel q' anti
qui prēs usꝰ ad aduētū dñi q̄
ubilibet iuste vixerāt ducti ad regn̄
nō sc̄. corꝭ hoc ipm mīnuisse:
nos āt q' ad vndecimā venimus
post labore nō mīnuiam': qa
post mediatoris aduentū in hoc
mōdo venientes ad regnū ducim'
mor ut de corpe exim'. Vl' omis
retro vocatio gentilibz iudet: &
i euāgelio torquet' grā & sedz iso
lencia ꝓpli iā sb moyse murmurāt
hoc mīmur opantiū &. Sequit'.
At ille mdens: vnī eorꝭ dixit. Ami
ce nō facio tibi iniuriā. Ꝑ hunc
vnū pōt itelligi omes qui ex
iudeis credidert: qs amicos ꝓpt'
fidē nosat. Non āt dolebant qī
defraudati de mercede sua: sed q'
illi āplius q̄ merueāt accipiant
Dic.n. dolent iudi qñ alteri
aliq̄d addī: qī eis sbtrahatur.
Et quo ptz q' ex vana gla. nasc̄
iudia. Ideo.n. dolet ee sdōs. quia
desidat ee prior: & ideo iudie mo
tū remouet d. Nōne ex denario
ueniſti mecū. Denari' figāz
regis hz. Recepisti g' mercedē qua
ti ꝓmisi tbi ē ymagiē & similitu
dinē meā: q' quis āplius. Et
nō tā q̄ plus accipe q̄ alii nl

accipe desideras. Tolle qđ tuū ⁊ vade. Ydest reape mcēde tuā: ⁊ vade ī gl̄iam. Volo aūt ⁊ huic nouissimo ⁊ gētili ꝓlo dare sēdm meritū: sic ⁊ tibi. Forsitā aūt adde dicat. amice nō fraō ti iniuriā. nō ne ex denario mecū tolle qđ tuū ⁊ vade. Tuū ē sal': qđ ē denarius. Volo aūt ⁊ huic nouissimo dare: sic ⁊ ti. Nō mirabile pt̄ qs arbitrari hūc nouissimū ee aplm paulū. q' vna hora opatus ē: ⁊ sibi omēs q' ante eū fuerunt. Nam vo ipa vita etna qđ erit oīb; fraō. equal' denarius est oīb; attributus q' est oīm mces: qr vo ī ipsa vita etna distincte fulgebit luia meritoz. multe māsiones sūt apud p̄em. ac ī denario q' dē nō ipari nō viuet alius alio plenius. ī multe aūt māsionibus honorat' alius alio clarius. Et qr ipsa regni ꝓceptio eius ē bonitas voluntatis: rē sbiugit. Aut non licet mi qđ volo facē. Stulta enī ē q̄stio hoīs: otra bonitatē dei murmurare. Aliendū q̄ppe eēt nō si dat qđ nō debet: ꝑ si nō daret qđ debet. Nō apte sbdit. Aut oculus tuus nequa ē qr ego bonus sū. Solet olim ei vult intētionē intelligi. Iudei nāq; neq; habuerūt olim. i. intētionē malā: qr de salute gētiū dolebant. Aut qđ aūt sensus huius pabole intendat: manifestat cū sbdit. Sic erūt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi: eo sc̄a qr iudei de capite vertant' in caudā. ⁊ nos de cauda mutam̄ in caput.

Aut ideo ꝓmos dt nouissimos ⁊ nouissimos ꝓmos. ⁊ nō ut nouissimi digniores sint q̄ primi: ꝑ ut coeq̄ntur. ⁊ nulla int' eos sit dr̄na tps causa. Qr aūt dicit multi vocati pauci vo ela. nō ad seniores ptinet. ꝑ ad gentes: qm̄ qr ipsis gentib; qui multi vocati sūt. pauci sūt eligendi. Ad fidē enī plures venīūt. ⁊ ad celeste regnū pauci ꝓdicant'. Plerīq; enī dai vocib; sequūt'. morib; fugiūt. Ex hoc ergo duo pensare debem'. Primū ē ut de se q'sq; mīme ꝓsumat: qr ⁊ si iā ad fidē vocatus ē: utq; ad regnū eligend' sit nescit. Sedm vo ē ut vnusq'sq; ꝓxim' suū quē iacē in vicijs ꝛspicit desperare nō audeat: qr diuīne misedie diuicias ignorat. Vel alit'. Mane nim. puericia ē: hora tcia adolescentia intelligi pt̄. qr qi iā in altū sol ꝓficit diū calore etas crescit. Certa aūt inuētus est. qr velut in centro sol figit' diū in ea plenitudo roborus solidatur. Noma aūt senectus itelligitur: in q̄ velut sol ab axe descendit. qr etas a calore inuetut' deficit. Undecima vo est ea etas. q̄ decrepita vel veterana vocatur. Qui aūt nō omēs fil' dicit. ꝑ alios mane. alios hora tcia ⁊ sic de alijs: qr diuersitas mentis eorū processit.

Tūc. n. eos vocauit: qñ erant obituri. Nā latronē vocauit: qñ obiturꝰ erat. Si āt dicāt qz nemo nos oduxit: sic dictū est nō oportet oīa sanctari q̄ in pabol' siūt. Ite hoc nō dt dñs: sed opanti. Qz eī ipē omēs q̄ntū ad se ptinet a pma etate vocat: sic̄ fiscat' eī dr. Exiit pmo mane opanos oducē. Q' ergo usq ad ultimā etatē deo viuē negler erūt: usq ad horā undecimā sic̄ terūt otiosi. Et tñ tales pfamu lias vocat. z plezqꝫ añ remu neraut': qz prius ad regnū de corpe creūt q̄ hij q̄ modo ī pue ricia vocati ee videbant'. Nō āt dr. q̄ hic status tota die oci osi hūs q̄ spū sapiētes carne sumūt. si postea regredi non volūt ut utez spū viuāt. z qd nō diam⁹ dissuadētes ne ad domū paternā reitant' lasci ui filij q' viuēdo luxiose eūdge luce doctrine sbnaz sūpserūt: sz q̄ nō similes siūt eis q̄ per cauerūt ī iuuētute sua dū nō adhuc didicissent q̄ fidei erāt Qz āt dt. erūt pmi nouissi z nouissimi primi. eos occulte insinuat q' a pncipio clamauerūt z postea vtute rēpserūt. Et nurs eos q' a malicia reducti st' z multos superexcesserūt. Posita ē autē hec pabola ut eos a iudicio faceret q' in ultima senectute rūtuntur: ne estimarent se min⁹ aliq̄ habitu

eos. sz eque cū pmis regnaturos pmante dño nō ihu xpō: cū quo pī z spūsco sit spūsa gla ām.

Dñica in Sexagesima

Ad t. Sedēn suam

Cū turba plima ueīret. z de ciuitatib⁹ ꝓperarēt ad ihm: dixit p silitudinē. Exiit q̄ seminat seminare semen suū. Et R.

Quod Deūs fiusdem dauid ī ꝑsona xpi predixerat. aperiam in pabolis os meū: hic dns īplet. Loqtur āt dns p silitudinē: pmo q̄dem ut attentiores faceret audi tores. Soleūt n. hoīes ī obscu ris se exercitare: z spne' manifesta. Deinde ut nō capent īdigni q̄ mystice dicebantur: z ideo sig nant' dr. cū turba plima ueī ret. Non n. sūt multi sz pauci q' p arctā vā incedūt z q' inueniūt vā q̄ ducit ad vitā. Vñ matḥs dt q̄ extra domū docebat p pa bolas: sz int' domū pabolā disci pul' exposuit. Satis āt agnue xpē ꝓponit pmā pabolā multi tudini nō solū tūc astantiū. sed ec' futōꝝ post illos. īducenē ad audiēciā vbōꝝ suoꝝ cū dicat. Exiit q̄ seminat: seminare semē suū. Gaudē ihū nullū melius q̄ filiū dei intelligē possu⁹: q' de sinu pris q̄ creature nō erat ac cessꝰ egrediens ad hoc venit ī mūdū. ut testimoīū phibēt veritati. Exiit āt q' ubiq nō localit sz p amicitiā cuncts nob⁹ appinquit.

Decent' aũt aduentũ ꝓpriũ xp̃us
ꝯtitũ noũauit. Cum'enĩ exclusi
a deo: ⁊ sicuti ꝺ̃nati ⁊ rebelles
regi electi sũt. aũ vero reꝯciliare vult
eos ꝯcũdo ad ipos ꝯtia aũ ipsis
loq̃tur doner dignos iã fr̃os aspaũ
regio eos introduat: sic ex̃p̃s fecit.
Exit aũt nuĩ. nõ ut agr̃colas ꝑdẽt
aut vburẽ trã: ꝫ erat seminare.
Sepe eĩ agr̃cola q̃ seminat. ob aliã
causã exit: ꝙ ut seminet. Exierũt
aũt nõnulli a patria celesti ⁊ ad ho
mines dñi ⁊ nõ tm̃ ut serent
neq̃. n. sat̃ores erãt: ꝫ ãministra
torũ sp̃ũ in mũstriũ missi. Moyses
ex̃ ⁊ pphete post eũ. nõ inserierũt
hoĩbz mysteria regni celoz: ꝫ ret̃
hendo inspiẽtes ab errore negcie
⁊ ydoloz cultu. qĩ colebãt aĩas hõ
minũ ⁊ ꝛ nonalia redigebant.
Solus aũt õim sator vbũ dei exist
euãgelizatur. nova semina sic
mysteria regni celoz. Nõ cessat
aũt dei filius sp̃ũ in nr̃is aũabz se
minare: nõ solũ aũ docet: ꝫ ex̃
aũ arcat ĩ nr̃is aĩabz seminat
semina bona. Exist aũt ut semi
naret semẽ suũ: nõ. n. acepit
vbũ q̃ mutuatũ: cũ ipe natã
lit' sit vbũ dei vivi. Non ẽ igit̃
suũ ꝓpriũ semẽ pauli vel ꝯ̃his:
ꝫ hĩt aũ acepint. xp̃s aũ habet
ꝓpriũ semẽ: pfẽtis doctrinã ex sua
natã. Vñ ⁊ iudei dicebãt. Quia
lit' hic trãs nouit: q̃s nõ didicit.
Docet g̃ duos ee gradus eorũ
q̃ recipiũt semina. Primũ q̃dẽ
eoz qui digni facti sũt vocacõe.
celesti: ꝫ labũt' a grã ꝓpt negli
gentiã ⁊ torporẽ. Sedm vo multi
plicantiũ semen ĩ bonus frũbz
Ponit aũt scdm mathm tres dif
fẽnaas ĩ quolibet gradu. Nã q̃
cõsũpit semen non silem hũt
ꝑdicionis modũ: ⁊ q̃ ab eo frã
stranr nõ equã recipiũt copiã.
Sanc actiones ꝑdentiũ oñdit se
men. Quidã. n. aũ nõ pertane
rũt: sius aĩabz insita si' semia
salubria ꝑdidert. sb̃tracta ab ĩ
tẽtione ⁊ mẽoria eoz ꝙ spũ ma
lignos ⁊ demones q̃ volant p̃
aerẽ vl vivos stallaces ⁊ calludos
q̃ volatilia nũcupant. Vñ sb̃
dit. Et dũ seminat. aliud cad̃
secꝰ viã. Non dixit ꝙ seminãs
precit. aliud seus viã: ꝫ ꝙ semẽ
cendit. Q̃. n. seminat docet rem̃
vbũ: ꝫ ſmo duisimode cadit ĩ
audientes: ut q̃dã eoz viã dica
tur. Et conculcatũ ⁊ volucres
celi comederũt illud. Utrũ ei
⁊ ⁊ cultu q̃dãmodo oĩs via. eo
ꝙ a cctis conculcat̃: ac nil ex semi
nibz humat̃ ex ea. Sic g̃ hũtes
cor ĩdocile non penetrat dĩna
monicio ut possit laudẽ g̃mina
re vtutũ: ꝫ tales sũt via freq̃
tata ĩmũdis spr̃ibz. Sũt utiq̃
alĩq̃ leuit' gẽtes fidẽ in se qĩ
ĩ vboz sĩplicitate: horũ fides ca
ret radice. De qbz sb̃dit. Et ali
ud cecidit sup̃ petrã: ⁊ natũ
aruit: ꝙ nõ habebat humorẽ.
Petrã dicit dux ⁊ ĩdmutũ cor
Hoc ẽ aũt humor ad radicem

seminis qđ iuxta aliā pabolam
oleū ad lāpades vginū nutendū:
Euse. ⁊ amor ⁊ pseuerancia vtutis. Aūt
ee aliq; qui p auariciā ⁊ appeti
tū voluptatū ⁊ mūdanas solli
citudines ēos qđē spinas nūcu
pat īmissū sibi semē suffocari
ferentes: de qbz sbdit. Et aliud
Cirill. cecidit inē spinas ⁊ simūl eor
te spine: suffocauerūt illd. Sicut
eī spine nō pmittūt ozū semē
hz ex odensatione suffocāt īmis
sū: sic sollicitudines vite pītis
semen spitale fructificare nō sinunt.
Increpandi aūt eēt agricola. q̄ su
p sensibiles spinas ⁊ petrā ⁊ viā
seminaret. Nō. n. possibile ē pe
trā tū fieri. nec viā nō ee viā
nisi spinas nō ee spinas: ī rōna
libz aūt serus ē. Possibile est enī
petrū ruti in tirā pinguē ⁊ vi
ā nō exulcari: ⁊ spinas dissipa
Cirill. ri. Sūt aūt tra pinguis ⁊ ferax
aīe honeste ⁊ bone: q̄ in pfūdo
susapuit vbi semina ⁊ teneāt
⁊ foueāt: ⁊ q̄ntū ad hī sbdit. Et
aliud cecidit ī tirā bonā: ⁊ ozū
fecit fructū centuplū. Cui enī in
mente mūdā ab obz plbacio
nibz vbi dīnū infundit: nūe
ēmittit radices ī pfundū ⁊ gē
minat tres spicas ⁊ ducentū pficit.
Beda. fructū. n. centuplū: fructū p ftm
dr. Nā denarius nūs p pfectione
sp accipit: qz ī x pceptis legis
custodia ctinet. Denarius aūt
nūs p semetipz multiplicatus
ī centenariū surgit: vbi cente
nari⁹ magna pfectio significat.
Quę aūt sit sentēcia pabole: aeri Cirill.
priam⁹ p eū q̄ cā exposuit. Vbi sc.
Qui habet aures audiēdi audiat. Audire pti Euse.
net ad intellectū ⁊ vbi p hī dns
excitat ad audiendū attente me
tionē eoz q̄ dicit. Quoties enī Beda
hī amonicio ītā in euāgelio vel
ī apocalipsis inponit: mysticū
ee qđ dr q̄rendūq; a nob intel
ctus ondit. Vbi discipuli igno
rātes saluatorē interrogāt: sequit
enī. Interrogabāt aūt discipuli eius:
q̄ esset hec pabola. Nemo tī pu
tet finita inter pabola discipulos
hoc interrogasse: sī ut mar⁹ aūt aū
eēt singularis interrogauerit eū.
Est aūt pabola sīno q̄ fit nō aūt fit. Enig.
iuxta qđ dr possibile aūt fieri: rerū
significatu⁹ p tēs sūptionē eoz
q̄ in pabola tradūt. Enigma vo
ē pcess⁹ sīmonis ī his q̄ dicūtur
q̄si rā q̄ tī nō sbt facta. nec possibi
lia fieri. Significat vo aliq; ī occul
to: sic qđ dr ī libro iudicū ap lig
na iuctūr ut vngent sibi regē
Nō ⁊ aūt ad trām ftm qđ dr. Dns Euse.
vo docuit eos cām q̄ turbis
p pabolas loqbat. Vbi sbditur.
Quibz ipe dicit. Vob ē datū nos
se mysteriū regni dei. Cui hī audie
nō introducas diuīas natās sed
quosdā hēticos: q̄ putāt hos qđē
ee pennis nature: hos vo salubs.
quosdā vo sic se hre ut eoz voluntas
eos ducat ad penas vel melius.
Hz addas ei qđ dr. Vob datū est

·i· volentibꝫ ⁊ similit' dignus. Illi
aũ qui sũt indigni tãtis mysteriis: obscure dicũt. Vñ sequit. Uteris
aũt in ꝓbol': ut videtes nõ videãt
⁊ audientes nõ intelligãt. Videre
enĩ se putãt' non videt aũt: ⁊ audiunt qđ̃ ꝫ nõ intelligũt. Huius
g̃ gr̃ã hoc eis xp̃s abscõdit. ne ma
ius eis ꝓiudiciũ gr̃etur: si ꝓhꝫ
nouerũt xp̃i mysteria ⁊ tẽpserint.
Q̃ enĩ intelligit ⁊ postea spnit:
grauiꝰ punietur. Recte ig̃ in
ꝓbol' audiuerũt: qñ clausis sen
sibꝫ corđ nõ curãt ꝛgnoscẽ veritatẽ. obliti qđ dñs dixerat. qĩ hꝫ
aures audiendi audiat. Dñs
aũt dignat' ẽ exponẽ qđ dicebat:
ut saam' rez significationes
q̃ ecl̃a in his q̃ ꝓ semetipsũ
voluit explanare. Sequit' enĩ.
Est aũt hec ꝓbola. Semen est
vbũ dei. Destructiũ aũ ĩmissa semina suis aũbꝫ: tres dicẽ causas. Quidã enĩ destruunt ĩ se semẽ reconditũ dãtes
leuit' auditũ volẽtibꝫ fallere:
de qbꝫ subdit. Quod aũt secus
uiã: hi sũt q̃ audiũt: deinde
venit dyabol' ⁊ tollit vbũ de
corde eoꝝ. ne credẽtes salui fiãt:
q̃ sc̃z vbũ qđ audiũt. nulli fide
nullo intellectu nulla saltẽ tẽpta
de utilitatis actione ꝓpe dignant'. Quidã vo cũ in mẽtis
ꝓfido nõ susceperint vbũ dei facile extinguũtur aduenientẽ
aduersitate: de qbꝫ subditur. Nã
q̃ supra petrã hi sũt. q̃ cũ audierũt suscipiũt vbũ: ⁊ hi radices nõ hñt: qĩ ad tp̃s credũt ⁊
ĩ tp̃e tẽptationis recedũt. Cũ n. audiunt eccl̃am laborẽ attentãt
dina mysteria. ⁊ ex teni voluntate: ut aũ egressi sb̃ eccl̃am obliuiscũt' sacratꝫ disciplinarũ.
Et si fides xp̃iana nõ fluctuet
ꝓmanet: turbãte vo ꝓsecutiõe
pfugã hñt mentẽ. fides eoꝝ ca
ret radice. ¶ Multi n. boni opis
ĩcaa ꝓponũt: ⁊ mox ut fatigari aduersitatibꝫ vl tẽptacoibꝫ
cepiũt: ĩchoata dẽlinquunt.
Petrosa ergo tiu humorẽ nõ
habuit: q̃ hoc qđ gmmaueãt
ad fr̃ãs ꝓseuerãtia nõ ꝓduxit.
Quidã vero suffocãt recondi
tũ in eis semẽ diuiciis ⁊ ullecebris. qĩ qbusdã suffocantibꝫ
spinis: de qbꝫ sb̃ditur. Qđ aũt
ĩ spinis ceciđit: hi sb̃ q̃ audieruũt ⁊ a sollicitudinibꝫ ⁊ diuiciis
⁊ voluptatibꝫ vite eũtes suffocanti' ⁊ nõ referũt frũm. Quia
vo quo dñs dicas spinas it'
ꝓtect' sit: cũ ille pugãt. iste
delectẽt. Et tñ spine sũt: qr cogitacoũ suaꝝ punctionibus
mentẽ lacerãt. Et cũ usq; ad
petrã ꝓtahũt: qĩ in fructo vulnẽ caueãt. Duo aũt sunt q̃
diuiciis iũgit. sollicitudines
⁊ voluptates: qr ꝓ cara mẽte
oppiniũt ⁊ ꝓ affluẽtia resoluũt. Suffocant aũ semen: qr
ĩportunis cogitationibꝫ gutt'
mentẽ strangulãt. Et dũ bo

nũ desiderũ intrare ad cor nõ si
nũt: qĩ aditũ vital' flatus vetãt.
Luc. Per ãt ex pulsione a saluatore
dicta sũt: sic aĩ se hĩe patefũ
effertus Non ei alit' aliq'a vbo
diuini cultꝰ defraud': ñ scõm
Lrg aliꝗ modoꝝ predictoꝝ ab eo. Et
ut plura breuib' xphenda' thy
hu tanꝑ negligẽtes audire.
hy tꝑ delicati ⁊ debiles: hu
vo tꝑ sui fã voluptat' ⁊ rer
nũdi. a bono defluũt. Bonꝰ
ee' ordo: vie petre ⁊ spinarũ:
Prius ẽ. n. primo. mẽore et
cautele ⁊ denꝰ fortitudis: cõ
secꝑ ꝛeceptus pñtuĩ. Dehĩc
ponit bona tĩa exẽplo mõ se
hñtem ad viã ⁊ petrã ⁊ spi
nas: cũ sbdit Qui aũ in tĩa
bona. hꝰ st' q̃ in corde bono ⁊
optimo vbũ recipiũt: ⁊ fruc̃
afferũt ĩ pacia. Nã qui secꝰ
mã positi st' non retinẽt vbũ:
ꝑ rapit eos semen diabol'. Qui
vo sũt in petra ⁊ nõ fustinẽt ĩ
pacia tẽptationis ĩsultũ: pp
iberallitatẽ. Qui vo sũt ĩ spi
nis. nõ fr̃ fructũ ꝑ sufforant.
Crucif Terra q̃ bona fr̃m ꝑ patiaꝝ
reddit: q: nulla st' bona q̃ agri
mꝰ si nõ eq̃nimit' et primoꝝ
mala tolam'. Frm̃ q̃ ꝑ pacia
reddũt ⁊ q: cũ humilit' vba sus
cipiũt: post flagella ad regẽ
sblimit' aĩ gaudio suscipiũt'.
adiuuãte dño nro ihũ xpo:
q̃ cũ pre ⁊ spũ sco viuit ⁊ regt
On scla scloꝝ Amẽ.

In Quinquagesima. Sedm
Mat: Lucam

Assũpsit ihs xii discipulos suos:
aut ill. Ecce ascendim' ihlimã:
⁊ cõsummabũt' oĩa q̃ scripta sũt per
pphas de filio hoĩs. Et ℟.

Dreudes Eusdem Thee
saluator ex passiõe sua
discipuloꝝ suoꝝ tbam
dos: eis longe aũ ⁊ passiõis suc
penã ⁊ resurrõis sue gl'iam pdicat.
Vñ dr. Assũpsit ihs xii ⁊ ait illis
Ecce ascendim' ihlimã: ⁊ cõsum
mabũt' oĩa q̃ scripta sũt ꝑ pphas
de filio hoĩs. Preudes. n. quosdã Beda.
hẽticos suos. q̃ xpm̃ dicẽt legi
pphisse docuisse ꝛetraria: oñdit q̃
ꝑ pphaꝝ pfagia sue passionis ⁊
q̃ positionis gl'e sit celebrata pfio.
Georsũ aũ de passione aĩ discip' Geo
refert Nõ. n. optebat hũ simone
pluribꝰ diuulgari: ne turbarẽt'
Ob hoc aũ pdicebat discipul': ut
exẽplari ꝑ expectationẽ facili' susti
nẽnt' ⁊ ut sciãt q̃m passionẽ Lirit.
pnouit ⁊ spontanee ad eã accꝰ
sit: ne dicẽt. Quale ĩ manus
hostiũ incidit ⁊ q̃ nos permittebat
saluari. Vñ seriatĩ ordinẽ pas
sionis enarrat sbdens. Tradet'
eĩ gentibꝰ ⁊ illudet'ur ⁊ flagellabr
⁊ exspuet'. Hoc ysaias pdixẽrat d. Ysid
Obtuli scapulas meas ad vbe
ra ⁊ genas meas ad alapas: ⁊
faciem meã nõ diuerti a sputoꝝ
dedecore. Et ⁊ cruas patibulũ p
dixit pheta eĩ aũ. Tradidit in
mortẽ aĩaz suã: ⁊ aĩ sceleratis

reputatus ē. Vñ ⁊ sbdit. Et p̄ꝫ
q̄ flagellauerūt occident eum.
Sz ⁊ rsitoēm eius: dō p̄dixit d.
sō dēlinq̄s aīam meā in īfer
no. Vñ h̄ subd̄: Et tēa die resʳ
get. Admitor aūt demencīā q̄
rentū. aut xp̄c aīe triduū resur
rexit. Si n. resḡeret tardius q̄
p̄dixerat ipotencie cēt: celeri⁹ vo
l sūme vtutis īdiciū. Si quē ei
cū spoponderit suo creditori p̄
triduū p̄solue debitū. eadē die
satisfaciente videri⁹: nō falla
cē ꝫ potius ut veridicū eū mira
bim⁹. Dicū er̄ q̄ nō dixit se post
tres dies resurrecturū ꝫ die tēa. Ha
bes p̄scuen⁹ habes sabbatū usq̄
ad sōl occasū: ⁊ post sabbatū re
surrexit. Discipuli aūt nondū no
uerāt ḡḡ site qđ ꝑphē p̄dixerant:
sed postq̄ resurrexit aperuit eis sensū
ut ītelligerēt scripturas. Vñ seqū.
Et ipsi nil horū intellexerūt. Nā
n. discipuli eius vitā manē desi
derabant: eius mortē audire nō
potuerūt. Et q̄m nō solū hoīem
innocentē ꝫ ⁊ rectū dm sciebāt: huic
nullatenꝰ mori posse putabant
Et q̄ ꝑabolas eū sepe loq̄tem au
dire cōsueuerāt: quotiens aliq̄d
de sua passione dicebat: ad aliud
allegorice referendū ē credebant.
Vñ seqū. Erat aūt vbū istud abscō
ditū ab eis: ⁊ nō intelligebant
q̄ dicebant. Judei vo q̄ in eius
nece ꝯspiraūerāt: q̄ de passiōe
sua loq̄rētur. dicens ī iohanne
oportet exaltari filiū hoīs. ītellige

bant. Vñ dixerūt. Nos audiui⁹
ex lege q̄ xp̄c manet ītrnū: et
quō tu dicis oportet exaltari filiū
hoīs. Quia vo carnales adhuc
discipuli nō valebāt capere vba
mysterii: venit ad miraculū.
Ante eor̄ oculos ceci⁹ lumē re
cipit: ut eos ad fidē celestia ꝛa
solidarent. Vñ seqū. Factū aūt
cū appinq̄ret iherico: cecus q̄da
sedebat secus vīā mendicāb⁹. Et
ne ītrssus dñi cēt iutil⁹: ⁊ via
fieret tēa miraclm: hoc docu
mentū discipul⁹ suis dans ut ī
oīb⁹ simꝰ gracu ⁊ nil sit ī nobis
otiosū. Dixerim⁹ vo de appinq̄
tib⁹ ⁊ iherichō sic ītelligē: ut
iā inde egressi xp̄c tm adhuc cēnt
ad cā civitatē. qđ tm minusi
tate dr̄. Sz tm videri possit hoc
dcm: qm̄ matthis egredientib⁹
eis ab iericho dr̄ illuīatos duos
cecos q̄ iuxta vīā sedebant.
De nūo quidē nulla cēt q̄stio:
si alt⁹ euangelistaꝝ de vno ta
cuisset vnius reminiscens. Nā
⁊ marcus vnū ꝑmēorat: cū et
egredīētib⁹ eis ab iherico dicit
illuīatū. cui ⁊ nomē dixit et
prēm: ut ītelligam⁹ eū fuisse
potissimū. alterū ignotū. vt me
rito ille noīet⁹ solus decenter
ꝑmēorarēt. Sz q̄m q̄ sequit⁹
ī euāgelio sēm lucā aptissīe
oñdunt illd̄ qđ ipe narrat. ad
huc venientib⁹ xp̄is iherichō
fuisse: nil aliud restat intel
ligē nisi bis cē factū hoc miraclm:

semel ī vno ceco cū adhuc veni
ret ī illā ciuitatē: utq; ī duobus
cū egrederet: ut illos vnū lucas:
alterū matheus enarret. Multi cū
erat ppīs cum xpō. Et ceci qdē
eū nō nouerat: sentiebat aūt ef
fectū: rapiebat p affectū. qđ nō
hausit aspectus. Vñ sequit. Et cū
audiret turbā pterēuntē: inti
gabat qđ hoc eēt. Et oculati qdē
secūm opinōnē loquebant. Sequit. n.
Tyranū aūt ei: q ihs nazarenus
transiret. Cecus vero vera cla
mabat. Alia docet: et alia pdi
cat. Nā sequit. Et clamauit
d. Jhu fili dauid: miserē mei.
Quis te docuit hō homo: num
plegisti libros priuatus lumūbz?
Vñ g nosti luminare mūdi?
Vel dns illuīat cecos. In iudaī
mo aūt nutriti nō ignorauit q
de pgenie dauid ds secūm carnē
nasceret: et ideo ei ut deo loquit
d. Miserē mei. Quē imitent:
qui ī duo diuidūt xpm. Hic
ei xpm tīz dm adit: et filiū dd
eū notat. Murmurāt aūt instāaā
confessionis eius. Quidā ei eū
confitentē fidē expectebāt. Sc ei.
Aut q preibant: increpabāt eū
ut taceret. Oz p cohibitōes tīs moī.
nō impediebatur ei audacia.
Nouit n. fides obibus repugire:
et ī oīa triumphare. Utile n. ē pro
cultu diuino pudorē deponē.
Nā si cū pectume siūt ipudētes
nōnulli: p aīe salute nō decet
bonā induē ipudentiā? Vñ
se. Ipse vo multomagis clamabat.
Fili dd: miserē mei. Sustit aūt xpm
vor ūocantis ī fide: et ūocātes in
fide respicat. Et ideo merito vocat
ceci et accedē iussit. Vñ se. Stans aūt
ihs iussit illū adduci ad se: ut sz
q prius fide eī tetigerat appinq
ret et corpe. Appinquīte ceci dns ī
uocat. Qđ tibi vis faciā? Dispē
satiue inuocat? nō qī ignorāb:
sz ut scirent astītes q nō petebat
peciūaz: sz diuinū efficaciā. Vñ se.
At ille dixit. Dne ut videā. Vel q
calūniatores vitiis iudei posset
dicē ut ī ceco nato nō z hic ē simul
eius voluit ut cecus prius oñdēt
defm natē: et tuē agnoscat grē
maiestatē. At ubi peticōis modū
cecus explicauit: tuē eī fīma ma
iestate pcepit ei ut videt. Vñ seq.
Et dixit illi ihs.
Respice. Qđ redūdabat ī crimē
pfidie iudeoz. Qđ enī pphetarū
talia dixit? Aspice tm q assumat
medios: ab eo cui collata ē sani
tas. Se enī fides tua te saluū
fecit. Q fidē enī vendūt beīficia dei:
et diffūdit gra quā suscepit. Et
sic ab alīq fonte. hīs qdē puus va
sis modicū aq hauriūt. hīs vero
maioribz mītū. fonte nō distīn
guēte mēsuras: et secūm feneste
que apūit magis vel minus splēdor
sol infūdit: ita secūm capacitatē
intencionis hauriūt gra. Vertitur
aūt vor xpi in lucē languentis:
erat n. obscūr vel lucas. Vñ sequit.
Et videns vidit. At cecus et an bene

ficau fidē ondit feruidā :z post
bnficau benuolenciā obstauit.
Sequit n. Et seqbat illū magnis
cūs dm. Ex q ptz q a duplici ce
citate libabatur: corpali scz z in
tellauali. Nequa glificasset ut dm;
ni vē vidisset. Sz z alijs fatis z oc
casio glificandi dm. Sequit. ei.
Et oīs plebs ut vidit dedit laudē
deo z nō solū p ipetrato munē
lucas: ß z merito fidei ipetrantis.
Hic aūt notē z q̄ē. cur xp̄s dēonia
aūt quidē cuntis seq volentē phi
bet: ceaī aūt illuātis septem nō
phibet. Sz neutz rōnale puto.
Illū n mittit p̄cone ut ex sua ꝓfis
tencia bnfactorē p̄dicet. erat enī
excellens miracl'm vidē furiosū
sane mentis effām: ceū vō p̄mitt
seq' q̄n ihelimā ascendebat paucē
pfectus altū mysteriū. ut recentē
hītes miraculi mentionē nō crās
timarent eū ex infinitate potius
q̄ mīa pau. Mystice vō. z hoc
ceo typus pli gentil est: q̄ sacra
mēto dnico recepit amissi lumīs
claritatē. Nihil aūt mīest utz in
vno ceo mediciā an z duobz ac
apiat: q̄m ex cham z iaphet noe
filijs origine ducēs. z duobz ceis
duos generis sui p̄tendebat au
tores. Vel ceū est genus humanū
qd' in pente p̄mo claritatē suppne
lucis ignorās dānationis sue te
nebras patit. Hercō aūt inchoat
luna z q̄ dū menstruus mometis
decrescat: defm nre mortalitatis
designat. Dū ig' ascensor nr' ascen
dit fidē oīdit feruidā :z post
bnficau benuolenciā obstauit.
Sequit n. Et seqbat illū magnis
cūs dm. Ex q ptz q a duplici ce
citate libabatur: corpali scz z in
tellauali. Nequa glificasset ut dm;
ni vē vidisset. Sz z alijs fatis z oc
casio glificandi dm. Sequit. ei.
Et oīs plebs ut vidit dedit laudē
deo z nō solū p ipetrato munē
lucas: ß z merito fidei ipetrantis.
Hic aūt notē z q̄ē. cur xp̄s dēonia
aūt quidē cuntis seq volentē phi
bet: ceaī aūt illuātis septem nō
phibet. Sz neutz rōnale puto.
Illū n mittit p̄cone ut ex sua ꝓfis
tencia bnfactorē p̄dicet. erat enī
excellens miracl'm vidē furiosū
sane mentis effām: ceū vō p̄mitt
seq' q̄n ihelimā ascendebat paucē
pfectus altū mysteriū. ut recentē
hītes miraculi mentionē nō crās
timarent eū ex infinitate potius
q̄ mīa pau. Mystice vō. z hoc
ceo typus pli gentil est: q̄ sacra
mēto dnico recepit amissi lumīs
claritatē. Nihil aūt mīest utz in
vno ceo mediciā an z duobz ac
apiat: q̄m ex cham z iaphet noe
filijs origine ducēs. z duobz ceis
duos generis sui p̄tendebat au
tores. Vel ceū est genus humanū
qd' in pente p̄mo claritatē suppne
lucis ignorās dānationis sue te
nebras patit. Hercō aūt inchoat
luna z q̄ dū menstruus mometis
decrescat: defm nre mortalitatis
designat. Dū ig' ascensor nr' ascen

quat ihercō ceus ad lumē redit:
ex dū dīnitas defm nre carnis
susceptū humanū genus lumē qd'
amiserat recepit. Nō ergo etne
lucis claritatē nesciat: ceus ē. Qui
aūt ū redēptorē credidit q̄ dixit
ego sū via: iuxta viā sedet. Qui
vō credit z erudiat ut ethū lumē
recipiat: iuxta viā sedet z men
dicat. Illi aūt q̄ ihm venientē
p̄cedūt. designant carnalū desi
deriorū ebas tumultusq̄ viciorū:
q̄ primusq̄ ihs ad cor nrm ꝓficiat
dissipāt cogitationē nrām. z in
ipsa nos nrā orōe rebat. Ipse vō
magr clamabat: ex q̄nto grā
uiori tumultu cogitationū p
mim' tāto orōi insistē ardencius
debem'. Cū aūt adhuc turbas san
tasmatū in orōe patim': ihm
aliqten' inscītem sentim'. Cū
vō orōi vehēnt' insistim': dēs in
corde nrō figit' z lux amissa re
patur. Vt transire huanitatis ē:
stare dīnitatis. Vetū g' clāmē
dns transiēs audiū'. stans illu
minauit: ex p huanitatē sua vo
cabz nrē ceritatis. spacēdo mistice.
ß lumē nob' grē p dīnitatis porē
caā infudit. Ad hoc aūt respexit qd
velit: ut cor ad orōem erigat.
Petr n. ihs vult: qd z nos petr. et
ß ecclē p̄nosc'. Vl introgauit
cetū: ut credem' nī confitentē pos
se saluari. Vetus aūt a dnō non
auxiliū sed lucē q̄rit: z nos nō sul
sas diuicias sed lucē q̄am' qua
vide aūt solis angel' possim' ad

qua luce via fides est. Non recte
ecce dr: respice fides tua te saluu
fecit. Videt et sequit: q bonu qd in
telligat optatur. Si aut phenicolu
na et ob hoc mortalitate mpietat
m: morti appinquas dns. uidens
solis lume euangelij inuocarat pdi
cam: quos significauit ille unus
cecus que lucas memorat. Ad mor
te aut resurgens ait videns aste
dens: et iudeis et gentib; q duos
pplos significare uidem; duo ce
ci memorati a matheo. ut sit
predicatu. cui sit honor et gla in
scla sclo. Amen.

In die Cinerum. Sedm
Matheum.

Dixit dns suis. Cu ieunatis: nolite
fieri sic hypocrite tristes. Et R.

Quia oro Eiusdem.
Christ

Illa ia fortis e que sit
i spu humili et corde contrito: q aut
delicatis fruit spm humilem et con
tritu hre non pt: manifestu est
qm oro sn ieunio gratius e et
infima. Et ideo q; quigz p aliqua
necessitate voluerit orare ieunu
u cu oroe iunxerit: ieiunu
adiutoriu est orois. Vn dns p
doctrina de oroe: subiungit doctri
na de ieunio d. Cu ieunatis:
nolite fieri sic hypocrite tristes. Sa
ebat ei dns elatam et vanam er
ei bono pcede: no spina vane
gle q nascit in tra bona nubet
pcede ne suffocet ieunij frem.
Non aut pt fieri ut no sentiat
q ieunat: et melius e ut ieunu
August

te ondat qui tu ieuni. Ro at pt fi
eri ut sit hilaris q ieunat: ideo
no dixit nolite ee tristes: sed nolite
fieri tristes. Qui enim p ipostucas a
lios fallentes appetut: illi no sut
tristes sed fiut. Qui aut nalut ppt
assiduu ieuniu tristis e: no sit
tristis sed de e. Vn subdit Exterminat
enim facies suas: ut appeant homi
ibz ieunantes. Quu exterminat. qd i
ecclastico septimus uno interpetu
tritu e: aliud multo significat qp
vulgo intellig. Exterminantur
quippe crules q mittunt exterminos. Quo simone: demoliuntur
sp accipe debem. Demolit aut
ypocrita facie sua ut tristiaa si
mulet: et ao forte letante luctu
estet in vultu. Nam ora pallescut
corpi debilitate qtitur: pectis int
tupentibz suspiriis vigeat: nilq;
tanto labore aliud ni estimatio
humana cogitet. Ro sic at castu
ieunia q no de rone ieiunant
abstinere: sed de arte fallacie. Si
g q ieunat et triste se fiut ypo
crita e. Quotoms iiquor e qui
no ieunat sed argument qbusd
i facie sua pmigut venale pal
lore qi ieunij signu. In hoc
at caplo maxie adtendu est
no in solo rey corpeay nitore at
popa si er in ipis sordib; luctuos
esse posse iactancia: et eo pcu
losiore quo sb nore fiuntur dei de
capite. Qui imoderato cultu corpis
at vestiu vel ceteray rey nitore
fulget: facile ostenditur reb; ipis
Augst
Thom
Aug
Chrys
Leo
Chrys
Aug

pōpaz ſcli ee ſectatoz. nec quenq; fallit dolose ymagine ſātatis: q̄ aī in pfessione xp̄ianitat debili tato ſqualore ac foedib; itentos i ſe hoīm oculos facit: cū id voluīt nō necessitate patiat: cognosci po teſt ex ceris eius opib; utz hꝫ atep tu ſiſtu aultz an abicione aliq̄ fiat. Fitus aī ieunij ypocritaz manifestati cū ſb̄ infert: ut appa reant hoib; ieunantes. Amē dico vob; receperūt mercedē suā: i. q̄nā desiderauerūt. Docuit q̄ dns quid nō z̄ faciendū: mō docet qd ē faciē dū d. Tu aī cū ieunas: unge ca put tuū: z faciem tuā laua. Hec n solet qd sit qd hic dr. Non ei q̄ſ q̄ recte preceperit. q̄uis facie cotidiana ſuetudine lauem. unctiſq; capitib; cū ieunat nos ee debe: qd̄ t̄pſſimū oēs fatent. Hc si id̄ iubet nos nō fieri tristes ne p tſti nā appeam hoib; ieunare? si unctio capitis z loco facies a ieu nātib; ſp̄ fuerit: nlo; erit signa ieunij. Ex loquit urta ritū pro uincie palestine: ubi diebz festis so lent unḡe capita. Precepit ergo: ut q̄n ieunamꝰ. letos z festiuos nos ee mōſtrem. Qđ simpler iterpatio ē huiꝰ. q̄m p aggre dationē intelligenda ſūt ista ſc̄ē actū adnuta: tanq; si dicat. Sic longe te face debes ab oſtē tatione ieunij tui: ut si posset fieri qd̄ tñ non decet ea ee facta as q̄ ē diuſo luxie z epulacois uident ee ideta. Hñ sequit

Ne videaris hoīb; ieunās. In ele mosina q̄dem nō simplr h̄ posuit: ſ dixit elemosinā non ee faciendā cora hoīb; apponēs ut videa mꝰ ab eis. In ieuꝰ aī z oroē nichil tale addidit: q̄m elosina q̄de ipossibile ē omo latē: oroem aī z ieuniū possibile ē. Hō puꝰ aī fercius z humāna gla tenē. p hoc ei aliqs a grauī hoīm iui tute liberat. q̄ppuus utut opa tor efficit: ea amamꝰ nō ppt alios ſ ppt ſemſam. Sicut enī nos ntrelia eſtimamꝰ. nō nō ppt nos ſ ppt alios diligimur: ita nr̄ utute oportet ppt alios ſequi: nec deo ppt hoies obedire ſ ppt ſempm. Ideo ſeqt: ſ pr tuo q̄ est i abſcondito. i. pr tuo celeſti q̄ est inuisibil. vl q̄ hītat i cor de p fidem. Deo aī ieunat: q̄ p eius amore se macerat: z qđ sibi subtrahit: alteri largit. Et pr tuꝰ q̄ est i abſcondito reddet tibi. Sufficit ei ti: ut q̄ est ispector ſcie: sit remunerator. Spitalit aī fines aut ſcia intell. Sic ei i ſpu hoīm grosa e facies pul chra: sic i oculis dei speciosa e mu da ſcia. Has suas uocē q̄ ppt hoies ieunat extinguūt: fallen tes deū z hoies. Hā sp̄ uulne rata e ſcia eius q̄ peccat. Si q̄ abstulīs nequā ab aia tua: la uish ſcia tua z bn ieunas. Implen ei debet ieunū, nō cibor tm̄ penuria: ſ marie uicioꝝ pri uatione. Hā cū ob hoc castigatio

ſcs

usta sumatur ut carnalū desi
deriȝ fomites sb̄trahant: nul
lū magis sectandū ȝ fugiē genꝰ
q̄ ut sp̄ sim⁹ ab īmunda volūta
te sobrij ⁊ ab īhoneſta actione
ieunij. Q̄ue deuocio nō sēcun
dū alios: q̄ er' in lāguido corpe
pt aūe integritas regni. Q̄ui
talis ait caput tuū xp̄c. Cui
ūtē pota: esurientē ciba: et
sic oleo mīe vnḡit caput tuū
⁊ xp̄m. q̄ clamat ī euāgelio
q̄d' vni ex mīnimis meis fecist
mi fecist. Illd' ei ieiu⁹ dns approbat: q̄d' an ōculos eius manus
eleosinaȝ leuat. Hoc ei q̄d' ti
sb̄trahis alteri largire: ut vī
tua caro affligat: inde egent
primi cauo reparet. Vel caput
ītē accipim⁹ rectorem q̄ in alia p
eminet ⁊ cetera hoīs membra reg.
Vnḡe q° caput: ad leticiā pti
net. Intentus q⁹ gaudeat de
ieunio suo. q̄ ieunādo se auūt
a voluptate sēli: ut sit sb̄dit⁹
xp̄o. Hec q̄ nō ōia ī nouo te
stamēto ad lr̄am accipiunt
Ridiculū.n. ē in ieunio oleo
delibari: ⁊ spū amoris et⁹ui⁹
passionib⁹ dēm⁹ ptinaciā nos
macerādo mēs debet ūungi.
Hec aūt debet facīē qui de lauacr̄o:
caput aūt non lauare si vnḡe
Quādiu.n. sum⁹ ī corpe: ostia
nīa sordida ē in petiō. Caput
aūt nīm xp̄c: petrū nō sicut
Hosēē q⁹ vane glē expulit
egritudinē: optime ia smonē
de reptu diuitiaȝ ūduat. Vt
ei ita penuias rupisse facat:
ut glē cupido. Ppt hoc nāq; sa
mulos greges ⁊ auro optos
equos ⁊ argēteas mēsas expe
tūt hoīes: nō ut utilitatē aut
voluptatē īpleant: ⁊ ut mītus
ondant. Et hē q̄d' dr: nolite
thesaurizare vob' thesauros ī tra.
Si ei eo corde q̄sq; optet aliq̄d
ut ticnū modū adipiscat:
nō erit cor mūdū q̄d' in tra vo
lutat. Sordescit.n. aliq; cū mise
rori misceat natē. q̄nus ī suo q̄q
nō sordide: q̄ er' de puro argēto
sordidat aurū si misceat. Ita ⁊
aūm⁹ nr̄ tenoȝ cupidite sordes
cit: q̄nus tra ī suo ordine mūda
sit. Vel aliter. Ecia sup dns nl de
eleosina vl orōe vl ieunio do
cuerat. ⁊ simulacēs eoȝ opes
aut tm: nūc sēm tā predicta
tres ostēptias introducat doctrine;
quaȝ prima ptinet ad eleosinā
q̄ ȝ hic. nolite thesaurizare vobis
thesauros sr̄ tra. ubi primo dat os
lū ut eleosina fiat ut sit ordo
narracōis talis. Cū facis eleo
sinā nolī tuba cane ante te.
⁊ postea sb̄sequit. nolite the
saurizare vob' thesauros in tra.
Deb⁹ ondit q̄ ȝ utilitas ī elemo
sina faciēdi. Tertio ut neq;
timor īopie accidentis īpediat
voluntatē eleosine faciēde. Di
cēs aūt nolite thesaurizare vobis
thesauros ī tra sb̄dit ubi erugo
⁊ tinea demolit⁹ ubi demōstrat

thesaur q̄ est hic nocumentū ⁊ ubi
qui ē in celo utilitatē ⁊ a loco ⁊ ab
his q̄ nocent. Tū dicit. Quid formi
das ne pecunie ꝓsumant: si elemo
synā dederis. Itaq; eleosynā ⁊ addi
tionē accipiēt eterni q̄ in cel' sunt
apponent: ꝙ si nō dederis percut.
Et nō dicit. alijs delingis: qm ⁊ hoc
delectabile ē hoibz. Ira aūt ponit
sēm tres diuersitates diuitiaz.
Metallia erugine: vestes tinea de
moliūt. Aur aūt alia q̄ neq; eru
ginē neq; tineā timent sic lapides
pciosi: ⁊ ideo ponit gñale dēmē
tū sc̄z fures q̄ omēs diuitias ra
pe' pnt. Alia būā hz ubi tinea ⁊
mestura distinguat. Oīa n. bo
na tpis aūt tollit iterū. Aut ei a
senectūte veterascūt ⁊ tinead sic
vestimēta. ā ipsis dñs luriose
viuētibz ꝓmedit. ā ab extraneis
vl dolo vl vi. vl calūnijs vl alio
quo modo dēpiūt. q̄ omēs fu
res dicūt. ꝙ ꝓ nūq̄tate festinant
aliena facē sua. Qz dices. Nūq̄
oēs q̄ ther hñt pdent ea. Inteī
q̄dem dicā. ꝙ ⁊ si nō oēs pdunt
tū mlti pdūt. Vere aūt ⁊ male ser
uatas diuitias ⁊ si nō corpalit
spitalit tū pdidisti. ꝙ nō pficiūt
tī ad salut' usū. Allegorice aūt
erugo significat superbiā. q̄ dece
rē virtutū obfuscat. Tinea que
vestes latent' rodit. iudicia ē que
bonū studiū lacerat ⁊ ꝓpactōez
vnitat' dissipat. Fures sūt hetici
⁊ dēones. qui sp̄ ad hoc sūt intēti
ut spitalibz spolient. Letet̄q; laus
celestis etiā ē. nec furto sumi
penti subtrahenda. nec tinea ⁊
rubigine iudicie exudeda. ⁊ ideo
sequitur. Thesaurizate aūt vobis
thesauros i cel' ubi neq; erugo
nec tinea demolit. ⁊ ubi fures
nō effodiūt neq; furant. Celū
aūt hoc loco nō corpeū accepe-
ꝙ omē corp̄ ꝙ tra hñdū est.
Totū n. mūdū debet tenere
q̄ sibi thesaurizat i illo celo de
quo dm̄ z. celū celi dño. ⁊ i fir
mamēto spitali. Celū n. ⁊ tra
trīsibūt. Non aūt in eo qd̄ trīsit
collocare dēm̄ thesaur nūm:
sz ē eo qd̄ sp̄ manet. Qd ergo
melī est. an i tra exponē. ubi
incertus ē ꝓuentus: an
i celo ubi est eta custodia. Que
aūt stultiaa ē illic relinq̄re vi
turus es. ⁊ illic nō ꝓmittere
quo uturus es. Illic q̄ sbnam
tuā collocā: ubi patriā hes.
Ita tī nō ois tiens thesaur
erugine ā tinea destruat aut
p̄ fures auferat: ideo aliud in
ducit d. Ubi ē thesaur tuus:
ibi ē ⁊ cor tuū. Ac si dicat. Et
si nil puoz veiat nō pua iusti
nēb iactura infernozub; affix
⁊ eoz sui fetus ⁊ a celestibus
cedens ⁊ nil erelsoz cogitae
potens. Hoc aūt nō solū de
pecūa: sz de xtī possessionib;
sentiedū z. Curiosi ei dē vent z.
Iasciuu thesaur sē lubrica amo

ns lubido. Huc sunt vnusquisq; a quo vincat. Ibi g̃ hz cor: ubi & thaur. Vel ali. Ponit nūc q̃ sit utilitas i elemosina faienda. Qui cōlocat thauros i tra: nō hz quod speret i cēlo. Vt q̃d g̃ aspiciat i cēlū: ubi nīl repositū habet: Dñi duplīr peccat: primo q̃ mala congregat: secdo q̃ cor hz in tra. Et ꝑ oīa eaūs duplīr bn facit qui thaurizat in cēlo. Prante dnō nro ihū xpō q̃ vivit et regnat in scla Amen.

Sancta Trinitas.

Dnica Prima i xl. Ductꝰ est Secundum — ihc in desti a spū: ut ten̄taret a dyabolo. Et ry.

Lectio Euāgelij.

Dixit ihs discipl̄is suis: baptizatꝰ e dñs a iohe i aq̃: ductꝰ a spū in desti ut baptizaret ign̄e tēptacois. Dñs dr. Tūc ihs ductꝰ est in desertū a spū. Tūc scs q̃n pr̄ clamauit de cēlo: hic e filiꝰ mei dilectus. Asquis ergo post baptismū maiores sustines tēptacōes. nō turberis: etēi ꝓpt hoc accepisti arma ut pugnes. Ideo aūt tēptacōz a te deus nō phibet: p̄mū q̃dem ut discas q̃n multo fīs es fortior: dēm ut magnitudine donoz nō extollaris: tīo ut dyabolꝰ experientia agn̄oscat q̃ pfecte ab eo abstessisti: qrto ut p hoc fortior reddaris: qnto ut creditū ti thaurū signū accipias. Neq; enī dyabolꝰ supueniret ti ad tēptandum nisi te i maiori honore esse vidēret. In sēificatis ei maxime dyabolꝰ tēptamenta grassantur: q̃ victoria e ei magꝰ optata de scis. Dubitari aūt a q̃busdam solet a q̃ spū sit ductꝰ ihs i desti: q̃ꝑ hoc q̃d sb̄dit assumpsit eū dyabolū in sanctam civitatem. Qz vero & absq; ulla q̃stione manifestū accipit ut a spū scō ductꝰ ee credat: ut illuc eū suus spūs duceret quo hinc ad tēptandū spūs malignꝰ inveniret. Licet aūt sepīm q̃ tēptandū pbuit. Vt ad superandas tēptacōes mediator ēet: nō solū p adiutoriū veritatis p exemplū. Est aūt ductꝰ a spū scō: non q̃si minor maioris p̄cepto ꝛō aūt solꝰ ducat ductꝰ q̃ alicuiꝰ p̄tate duat: si ei ille qui alicuiꝰ cōnabili exhortatōe placeat: sic sc̄ps petrꝰ & de andrea q̃ invenit symonē fr̄em suū & addunt eū ad ihm. Ducit aūt nō tuitꝰ & captꝰ: sed voluntate pugnadi. Ad hoc es dyabolꝰ vadit ut eos tēptet: q̃m aūt adisset xp̄m dyabolꝰ ire non potuit: ideo otin dyabolū xp̄s pressit. Vñ dr: ut tēptaret a dyabolo. Qz sciendū nob̄ e. q̃ tribz modis tēptatio agit: suggestione, delectatione & assensu. Et nos cū tēptam̄ pleriq; i delectatione aut assensu labimur: q̃ de carnis pōo ꝓpagati i nobisipsis ei ferim̄. vm certamina toleram̄. Deus vero q̃ in utero virginis carnatꝰ i mundo sn̄ pōo venerat: nīl omnino tradictionis

ī semetipso tolerabat. Temptari
ꝑ suggestionē potuit: sed eius
mentē pcūi delectatio nō momordit;
atq; ideo omīs diabolica illa tēp
tatio foris nō intrō fuit. Tunc āt
maxime instat diabolus ad tēptan
dū: cū vidit solitarios. Vñ etiā ī
principio mulierē tēptauit sīi vi
ro eā iuenies. Vñ ⁊ hoc
ex diabolo dat occasio temptādi:
q̄ ducat in desertū. Hoc desertū ⁊
inter iherim ⁊ iherico. ubi mora
bant latrones. q̄ loc⁹ vocat⁹ do
rohim .i. sanguinus ꝑ effusiōez
sanguinis quā ibi latrones fac
ebant. Vñ ⁊ hō cū dnduss a iher
ī iherico iaciss dr ī latrones: ge
rens figūam ade q̄ a demonibus
victus ē. Duciens g̃ fuit ut ibi
xp̄s diabolū superaret: ubi diabo
lus hoīem sub figura superasse
dict⁹ ē. Non solū āt xp̄s ductꝰ ē
in desertū a spū: ꝑ ⁊ oēs filij
dei hīites spūm sēm. Non enī sūt
otiosi sedētes otiosi: ꝑ spūssctus vi
get eos aliq̄d magnū applicēdē
opus. q̄d ē in desto q̄ntū ad dya
bolū. q̄ nō est ibi iustitia q̄ dy
abol⁹ delectatur. Omne ex bonū
ē extra carnē ⁊ mūdū: q̄ nō est
sēm voluntatē carnis ⁊ mūdi.
Ad tale g̃ desertū oēs filij dei ex
eunt ut tēptent. Utputa si nō
ꝓposuiss ducē vxorē: duxit te
spēs in desertū .i. extra fines car
nis ⁊ mūdi: ut tēpteris a dei
pfectia carnis. Duo q̄ tēp
tat libidine: q̄ tō die ē cū vxore.
Haec āt debent q̄ filij dei nō
tēptant a diabolo ni in deser
tū exeunt: filij āt diaboli ī
carne ⁊ mūdo habitant ⁊ in
ctut ⁊ pareūt. Sic bonꝰ hō
si vxorē habuerit nō fornicat
ꝑ sufficit ei vxor sua: malus
āt ex hīs vxorē fornicat ⁊
nō est vxore dtent⁹. Et sic ī
oībus iuenies filij g̃ diab⁹
nō exeūt ad diabolū ut tēp
tent. Qd ei opus hz ad ētu
mē exire: q̄ non desiderat
viuere. Qui āt gl̄osiores st
filij dei extra fines carnis ex
eunt extra illū: q̄ victorie
glām arripiūt. Petra ⁊ ī
hoc loco xp̄s exit ad diabo
lū ut tēptaret ab eo. Vt āt
discas q̄ magnū bonū est
ieiu⁹ ⁊ quali scutō ē adiuꝰ
diabol⁹ ⁊ q̄m post baptismū
nō lasciue ꝑ ieiunio intendē
optet: ipse ieiunat nō eo in
digens ꝑ nos instruēs. Et ut
q̄dragesimū nrū ieiunij po
nat mēsurā: xl dieb; ⁊ xl
noctib; ieiunauit. Vñ sc;
Et cū ieiunass xl dieb; ⁊
xl noctib;. Non ult⁹ pressit
ieiunādo q̄ moyses ⁊ he
lyas: ne iarditū videretur
carnis assūptio. Ipse āt
auctor oīm ī xl dieb; nullū
cīno tibi sūpsit. Nos q̄
q̄ntū possum⁹ quadragesime
tpe carnē nrām ꝑ abstinē

cā afflugam⁹. Quadragena
nus āt nūs custodit: qr vt⁹
decalogi p libros q̄tuor scī euā
gelij ipletur. Denarius q̄ ter
ducti⁹ in q̄dragenariū fgit
Vel qr i hoc mortali corpore
ex q̄tuor elementis sb̄sistim⁹:
p cuius voluntatē precepta dnī
cas straim⁹ q̄ p decalogū st⁹
accepta. Qui ergo p carnis de
sidia decalogi mandata rēp
simꝰ: dignū est ut eandem
carnē quat'decies afflugam⁹.
Vel sic' in lege offre debem⁹
decimas nrī: ita ei offere
rendim⁹ decimas diez. Il
pma ei dnica q̄dragesime
usq; ad pascal' solēnitatis
claudia ser ebdomade veni
unt q̄z dies q̄dragīta i duo
sūt et quibz ser dies dnici
ab abstinētia sb̄trahunt.
Remanet g̃ trigīta ser. Du
co p trecentos i sexaginta
quinq; dies ānus ducat⁹ nos
āt p tginta ser dies afflig
mur: qi ānis nrīs decimas
deo dam⁹ Vel ali: Omnis
sapiē disciplina: ē creatorē
creaturāq; agnoscē. Creator
āt est tinitas pr i filius i spūs
scūs: creatā ptim ē ūisibil'
sic' aūa aut ternarius nūs
tribuit. Diliges n. dūm tōtis
ter utrem: ex toto corde
et tota aūa et ex tota mēte.
Ptī visibil' sic' corp⁹ cui q̄t
nari debet. tpr caliduī i frigi
duī humidī i siccī. Dena
rius q̄ nūs i tota insinuat
disciplinā quat' ducti i nūo
q̄ corpi debet. multiplicatus
qr p corp⁹ āministratio gerit
q̄dragesimū nūz ofīcit. cuius
ptes q̄tales ad q̄ngīta
ueniūt. Vnū ei et duo et q̄tu
or et q̄nq; et octo et decē et xi
q̄ sūt ptes q̄dragenarij simil
nūta efficiūt q̄ngīta. Et io
tpr quo ingemiscim⁹ et dolem⁹
quadragenario nūo celebra
tur: status āt bītudis in q̄
erit gaudiū q̄ngēsime cele
bratione pfigurat. i a pasca
ibz ad pēthecostē. Non autē
qr xpc post acceptū baptis
mū statim ieiunauit regu
lā obsuationis ddisse credē
dū est ut post xpī baptismū
statim ieiunare nctē sit: sz
q̄n aūor ētumine cū cepta
tore offugit ieiunandū est
ut corpus ipleat de castigatōe
mulcia i animꝰ ipetret de hu
miliatione victoriā. Sciebat
āt dns cogitatione drabolī
qr volebat eū tēptare. Audi
erat ei qr xpc natꝰ ē in bī mū
do ab agelis pdicatibz. pastoribz
referentibz. magis q̄entibz i io
hāne ordente. Vn dns pces
sit contra eū non qi deus sed
qi homo. magis āt qi deus
i homo. Quā p q̄dragīta
dies nō esurit non erat hois:
aliqī āt esurire nō erat dei.

Pñ esuriuit ne manifeste tel ligatur deus. et sic diabolu spe tptandi extinguet. sua at victoria impediret. Pñ se. Postea esuriit. Nã post xl dies non esurire i xl diebz esurijt. Ideo aũ dñs esuriit. nõ incipit sbz cepisse oppõo. ẽ natẽ sic hoiem deliquit. Non eĩ erat a deo diabolꝰ ẽ a carne vincendꝰ. Qua rez roẽ indicat post xl diez assumacõe ihũ; p. passionẽ in sẽlo erat mortaturꝰ esurie ne se humane saluet. hinc quoĩ typo expectatu deo primus. hoiem que assumpserat reportauit. Qua vo diabꝰ videns p xl dies ipm ieiunare desperauerat. postez esurientẽ sensit utez cepit stare. Pñ se. Et accedens tptator. Si ꝯ ieiunaueris. et tpteris. ne dicas ep pdidi fructũ ieiunij mei. Nã et si ti nõ pfuit ieiuniũ tuum ut nõ tpteris. tñ pficiet ut a tptacoibz nõ vincaris. Et si ipm ordinẽ tptacois aspiciamꝰ. pensemꝰ. quata magnitudine nos a tptacõe liberam. Antiquꝰ ei hostis primũ hoiem ex gula tptauit. cui cibũ ligni vetiti ad coe dendi suasit. Ex vana gla cui dicẽt cetus sic dñs. ex auaricia cui dicẽt scietes bonũ et malũ. Auaricia ei nõ solũ penue est sed ex altitudie cui sup modũ sblimitas abiit. Duobz at mod primũ hoiez strauit. In secundo die. secdo hoiẽ tptatu succubuit. Per gulã tptat ei diabꝰ dicẽs ut lapides isti panes fiant. Per vanã gliam cui dt. si filius dei es mitte te deorsu. Per sblimitatẽ auaricia cui regna mũdi ondit dicẽs hec oia tibi dabo. Inde at cepit vñ ea vincat. sc. gula. Pñ dñs ei. Si filius dei es. dic ut lapides isti panes fiant. Qd at sibi vult tal fine grossꝰ. nisi ex ag uerat xp filiu ee ventuꝝ ẽ venisse p infinitate corpis nõ putabat. Aliud exploratio aliud tptantis ee. et deo se pfitet credẽte. et hoi conanti illudẽte. Nam ꝯ in tptando ad eadem opa ppositi. per quia i deo ex mutacõe lapidũ in panes ẽtate potestatis agnos cẽt. et in hoie oblectamento cibi pacia esurietis illudẽt. Et ex duobz amarijs teneris o diabole. Si ad ipertia eius pnt lapides panes fieri. qo frustra tptas eũ qui tante potentie ẽ. Si at nõ pt fieri. frustꝰ dei filiũ suspicaris. Sic at diabolꝰ cecos hoies excecabat. sic modo inuisibiles a xpo est excecatꝰ. Post xl eĩ dies esurientẽ sensit. et p. xl dies nõ esurientẽ non intellexit. eũ suspicatꝰ est eũ non ee filiũ dei nõ cogi

tauit ſm̃ fortis athleta ad
cui q̃ infima ſuit dn̄de pt̃ ·
ifimus aũt ad ea q̃ fortia ſt̃
aſcende nõ pt̃. Vnde q̃ er
go q̃ p tot dies nõ eſurijt in
telligẽ debuit qp̃ dõ ẽ: ip̃ er
go q̃ poſt tot dies eſurijt qp̃
homo ẽ. Sz dicat. Moyſes
& helyas xl diebz ieiunauit
rũt. & homines erãt. Sz illi ieiu
nãtes eſuriebãt & ſuſtinebãt:
iſte xl diebz nõ eſurijt ſ̃ pbet.
Eſurire.n. & nõ mãducare
pene eſt humane: nõ eſurire
aũt dine nature. Poſitũ aũt
xpi erat humilitate vincere: vn
adiſarius vicit teſtimonijs legis
nõ ptãte vti: ut hoc xpo et
hominem plus honorare & adiſa
riũ plus puniret aũ hoſtis q̃ns
humani nõ q̃ a deo ſ̃ q̃ ab ho
mine vincetur. Vñ ſequit. Cui re
ſpondẽs dixit ei. Scriptũ ẽ. nõ
in ſolo pane viuit hõ: ſ̃ in oĩ
verbo qd̃ procedit de ore dei. Sic
q̃ tẽptatus a diabolo dñs
ſancti eloq̃ precepta rndit: et
q̃ tẽptatorẽ ſuũ mergẽ in abiſ
ſũ potuit virtute ſue potentie
nõ ondit: ſtentq̃ nobis pbet
exẽ ut ſciens a pius horibus
alioq̃ patrũ ad doctrinã potiq̃
emitem ip̃ ad vindictã. Non
aũt dixit nõ in ſolo pane viuo
ne videat de ſe dicẽ ee: ſ̃ me
die. nõ in ſolo pane viuit hõ
ut poſſit diabolꝰ dicere. Si filius
dei ẽ abſcondit ſe ut nõ oſtẽ
dat qd̃ pt̃: ſi hõ eſt aſtute agitu
ſat ſe ne oſtendatur nõ poſſe.
Teſtiõm aũt hoc de deutro. ſũpt̃
tũ eſt. Ergo ſi q̃s nõ veſcitur
verbo dei iſte nõ viuit: ſ̃ ſicut
corp̃ humanũ nõ viuit ſĩ tri
no aboratu & aĩa viue nõ pt̃
ſĩ dei verbo. Procedit aũt verbũ de ore
dei dr cũ voluntate ſua p ſcrip
turaz teſtimonia reuelat. Cũ
g̃ er ꝓmiſſo xpi tnſo nil ctra
diſcere diabolꝰ potuiſſ uitz xpo
dõ cert an hõ: aſſumpſit eũ ad
aliã tẽptationẽ dicens apd
ſe. Iſte q̃ fame nõ vincit & ſi
filius dei non ẽ tñ ſcius ẽ. Valet
aũt hoies ſĩ fame nõ vinci ſ̃
poſtq̃ oem necitate carnis vi
cerit: p vana glam cadunt.
Ideo cepit eũ tẽptare in gla
uana: ppt̃ qd̃ ſe. Cui aſſumpſ
eũ diabolꝰ in ſcam ciuitatem
Aſſumptio iſta nõ er ibeallota
te dñi venit ſ̃ de inimici ſtrãa:
q̃ voluntate ſaluatoris necita
tẽ purat. Scã aũt ciuitas ihm
dicebatur in qua tẽplũ dei
erat & ſcũ ſcoz & cultꝰ vnus
dei ſedm legẽ moyſi. In quo
onditur q̃ diabolꝰ fidelibz xpi
ee in ſcis locis iſidiat. Sz ee
re dñi dr. deus hõ in ſcam ci
uitatẽ a diabolo aſſumpt̃:
humane aures audire expauer
cãt. Iniquoz aũt oĩm caput
diabolus ẽ. Quid aũt mirũ
ſe ſe ab illo ꝓmiſit in monte

dua ⁊ q̄ se p̄misit a mēbris illi⁹ crucifigi: Dyabol⁹ aūt sp ad altā ducit eleuādo p̄ iactātiā: ut p̄cipitare possit. Et nō sequit. Et statuit eū sup̄ pīnaculū tēpli. Pīnaculum sedes erat doctor⁹: Templū. n. nō hēbat tuliē erectū sicut nūc dom⁹ hūt: ⁊ planū erat desup̄ more palestinor⁹ ⁊ ī ipso templo tria tabulata erāt. Et sacendū q̄ ī pauīmēto pīnaculū erat. ⁊ ī vnoq̄ q̄ tabulato pīnacūlū erat. Dic ergo statuerit eū in illo pīnaculo q̄d erat ī pauīmēto siue ī illis q̄ erāt in p̄mo sēdo vel tēio tabulato: itelligēdū ē q̄ ī illo statuit eū dē aliq̄d p̄piciū ē potuit. Nota vo hō oīa corp̄alis sensibz ē apta. Nūa eī verba adūuc ostendunt: ī specie hois dyabolum appuisse verisimile ē. Sed forte dicis. Quō in corpe assūpto viuētibz oībus statuit sup̄a tēplū. Sed fortasse dyabolus sic eū assūmebat ut ab oībz videret: ipe aūt nescīete dyabolo insibiliter sic agebat ut a nemine videret. Ideo aūt dixit eū sup̄ pīnaculū cū vellet eū de vana glia tēptare: q̄ ī cathedra doctor⁹ multos decepat ītanu glia. Et ideo putauit ipm̄ positū in sede magistery: ītanu glia ei tolli posse. Vñ sequit. Et dixit. Si filius dei es: mitte te deorsū. In oībz eīs tēptacoībz hoc agit dyabolus: ut ītelligat si filius dei sit. Dicit aūt mitte te deorsū: q̄ hoc dyaboli ā sp hoies cadē deorsū desiderat psuade pt: paputare nō pt. Per hāc aūt ppositionē quo poterat agnoscere si ē filius dei an non: Volauit ei p̄acerem nō ē ppriū opus dei: q̄ nulli utile ē. Di g̀ aliqs volauerit puocatus. ppt ostentationem solā hoc facit: ⁊ ē potius ex dyabolo q̄ ex deo. Si ergo hoī sapi enti sufficit ē q̄d ē. ⁊ nō ē necessariū ei apparere q̄d nō ē. q̄ tomag⁹ filius dei vndē se necessariū non h⁹ de quo nemo pt trīi agnoscē q̄nti ē apd se. Sed q̄ sathanas trīsfigurat se sicut āgelū lucis. ⁊ de scripturis ipsis dicunt laqueū fidelibz pa rat: vtitur testimonijs scp tural: nō ut doceat sed ut fallat. Vñ subdit. Scptū ē ei⁹ q̄ angel⁹ suis mādauit de te. Per ī nonagesimo ps legim⁹: vbi nō de q̄bz ps de viro sed ppheta ē. Male q̄d dyabol⁹ interptat scptūra. Dere ei filius dei angelorū manibz nō portatur. ps ipe mag⁹ āgelos portat. Et si portatur manibz āgelorū: no ut offendat ad lapidē pe de su q̄ nusq̄ ps honore

Ihō⁹

Luc⁹.

Dnūs⁹

Ihō⁹

Luc⁹

qi dñs. O drabole qm filiꝰ dei manibꝫ portabꝰ legisti: et qꝫ sup aspidem ⁊ basiliscū calcabat nō legisti? Dz illo quidē exēplū pfert qi superbus: hoc ait tacet qi astutꝰ. Intuē etiā qꝫ testimonia a dño allata sūt nociue: a drabolo aūt mendacie. Non ei qd scriptū est angelis suis mādauit de te ut. suadet pjice semp̄ ⁊ nō precipitare. Est ergo sic exponendū. Ait.n. scriptura de quolibet bono hoīe. qꝫ angelis suis ⁊ āministratoribꝫ spūbus precepit de ipo. qꝫ manibus suis ⁊ in auxilijs suis tollēt eū ⁊ custodient. ne offendat pdē ⁊ affectū mentis ad lapidē ⁊ ad vetē legē scriptā lapideis tabulis. Vel p lapidem pt̄ intelligi oīs peccati ruina ⁊ ruine. Notandū ē aūt qꝫ saluator nr licet p mississet se a drabolo supra pīnaculū templi pom. tñ se nuit ad ipetū eius dñdere: nob exemplū donās: ut qs quis ipauerit viā veritatis arctā nos ascendē obtēpere mḡ: si aūt vel vult nos de altitudine veritatis ⁊ vtutū ad ima erroꝝ ⁊ viciorꝫ precipitare: non illā audiam. Falsas aūt de scripturis drabolꝰ sagittas: veris scriptis ⁊ dñē frangit clipeis. Vñ sequit

Ait illi rursū ihs. Scriptū ⁊

Non tēptabis dñm dm tuū.

Drabolꝰ ei conatus undēs: et deū se pfessus ⁊ dñm. Nō aut dixit nō tēptabis me dñm deū tuū. si ita nō tēptabꝫ dñm dm tuū: qd potuit dici oīs homo dei tēptatus a drabolo: qm ⁊ qui hoīem dei tēptat deū temptat.

Vel aliꝰ suggessit ei qi hoī ut aliquo signo exploraret qꝫ tū apd dm posset. Otinet aūt ad sanā doctrinam. qm habet hō si faciat: nō tēptare dñm dm suū. Et nōdū qꝫ scriptura testimonia de deut. tm̄ posuit: ut sēm legis sacramēta mōstraret.

Drabolꝰ itaqꝫ ex secō riso incertus: transit ad tertiā tēptationē. Na ei xp̄c retia vetus diruperat. retia vanę gl̄e transuocat; ponit ei retia nouarum pt̄ qd dē. Iterꝫ assumpsit eū drabolus i montē excelsū valde: quē sc̄z drabolus cernens oēm tram excelsiorē ceteris agnoscebat. Qūto ei excelsior fuit montis: tāto ex eo spaciosior tra videt. Vñ sc̄z et ondit ei oīa regna mūdi ⁊ glam eoꝝ. Ondit aūt ita nō ut ipā regna vl ciuitates coꝝ vl pplos vl argentū vl aurꝫ videt: sꝫ ptes tre m ābz dñiqd qꝫ regnū vel ciuitas posita ēat: utputa si astendens sup excelsū locū digito extenso dicā ti cerebi ē roma aut alexādria: nō sic oīdo tibi ut ipsas videas ciuitates sꝫ ptes tre in ābz

posite sūt. Dic ⁊ dyabol' potē
rat xp̄o singula loca demōstra
re digito. ⁊ vnusquisq; regni
honores ⁊ statū verbis exponē
Nā ostensū dr: ecia qd' exponit
ad intelligendū. Vel aliter. Non
ē arbitrandū qp regna ei mū
di ondens. psaltē vbi qā nude
ozūq; ondit: sed ostendit ei
ritū suū quō regnaret i mū
do: ⁊ quō alq; regent' a forma
tione. alq; ab anania. Glaz
cozq; appellat aut argentū et
lapides p̄ciosos ⁊ tpalia bona.
Ostendit aūt hec dyabolus dnō.
non qp ipē visū eius āplificare
potuit aut aliqd' ignotū demō
strare: ꝙ vanitatē p̄pe mūdi
ne quā ipse diligebat. qp speciosā
ac desiderabilē vbis ondens in
amorē xp̄o suggerens venire vo
lebat. qui nō scrupisrentie oclo
ituebatur sic nos: ꝙ sicut medici
vident morbos sine lesione. Dē
Et dixit illi. Hec oīa ti dabo.
Arrogans ⁊ superbus: de iactā
cia loquit. Non n. p̄t oīa regna
dare: cū sciamus plerosq;
sctos viros a deo reges factos.
Sz ea qē p̄ iniquitatē fiūt in mū
do. utputa p furtū aut p pugna
acquisitas diuicias dyabol' dat.
Non qd' dyabol' quib; vult di
uicias dare p̄t: ꝙ his qd' volūt
ab illo rapē. Nuranda ee est
dyaboli demencia. Illi p̄mit
tebat dare regna terrena: qd'
suis fidelibz dat regna celestia:
⁊ glām mūdi ei qd' est celest'
gloriē dnō. Habet aūt ābicio
nes humanas periculū. Vt ei dicet'
alius primū seruit ⁊ curuat'
obsequio ut honore dnetur:
⁊ dū vult ee sublimior fit ir
missio: Vñ apte subditur
Si cadens adoraueris me.
Ecce antiqua dyaboli superbia.
Dic'n. i principio voluit se si
milē deo facē: ita nūc vole
bat diuinū sibi usurpare cul
tū dicens. si cadens adoraueris
me. Certo qd' adoratur ⁊ dm
bolū: anī corruit. Dē: Tuē
dr ei ihs. Vade sathana. In
quo fine tēptandi dyabolo
ponit ne p̄cederet ulterius tēp
tēptans. Nō aūt put plerisq; pu
tant. cadē sathanas ⁊ petro
dānat' sententia. Petro ei dr
Vade retro sathana: id ē segre
me q' aduersarius es mee volūta
ti. Hic aūt dr. vade sathana ⁊
nō ei dr. retro. ut subaudiat'
vade i ignē eternū q' paratus ē ti
⁊ angelis tuis. Vel sedm alia
exēpla. vade retro. i. reminisce
re: redire i q̄ta qa odit' fu
isti. ⁊ i q̄ntā miseriā cecidisti.
Videndū aūt qr xp̄s cū passus
fuisset tēptationis iniuriā dice
te sibi dyabolo. si filius dei es
mitte te deorsū: nō ꝛ turbat'
neq; dyabolū increpauit. Nūc
aūt qm dyabol' usurpauit sibi
dei honorē grauiatus ē ⁊ repu
lit eū dicens. vade sathana;

Ambr.

Glo.

Lira

Theo.

Remi.

Lira

ut nos illius discam⁹ grēplo
nēs quidē iurias magna
nimitē sustinē: dei āt iurias
nec usq; ad auditū sufferre.
Cū in ꝓpriis iuriis cē quē
piā patientē laudabile est:
iurias āt dei dissilire nimis
ē ipiū. Dicēs āt dyabol⁹ sal
uator si cadens adorauer⁹
me: ecōtrio audit q ipe ma
gis eū adorare debeat qui dñm
z deū suū. Vñ sē. Scptū est
ei. Dñm deū tuū adorabis:
z illi soli seruies. Vn⁹ dñs dē
nr̄ z ipsa trinitas: cui soli ser
uitutem prestare iure debem⁹.
Noīe āt seruitutis cultu⁹ deo
debit⁹ intelligit̄. Latriā q̄p
pe nr̄ ubicūq; scīa z scptā
positū z interpretari suit sīu
tute. Cz ea sīutus q debet
hoībz sēdm quā pcepit apls
suos dñs suis subditos cē
debē: grece nūcupari solet
dulia. Latria vo á sp á firmp
ter: ea seruitus dī q ptinet
ad colendū dm. Dyabol⁹ āt
sic rōnabili intelligi pt. nō
qui obediēs pcepto recessit: sz
dinitas xpi z spūssc⁹ q cū
eo ꝑcussit inde dyabolū.
Vñ sē. Tuc reliq⁹ eū dyabol⁹
trd ad nām pficit ꝙsolacdē:
q nō tū diu hoīes dei dya⁹
tēptat q̄diu vult: z q̄diu
xpc pmittit. Et si n. pmit
tit eū paulusp tēptare: tñ repell⁹
ꝑ infirmā naturā. Post tēpta
tionē vero. scī angeli spūbz inū
dis metuēdi: dño mīstrabant:
i ꝙ hoc magis magisq; monstrē
dat demonūbz q̄ntus cēt. Vñ sē.
Et ecce angeli accessert z mīstra
bāt ei. Non āt dixit: desistētes
angeli: ut ondat q: sp ad mīn
steriū eius erant in tris: z tūc
pcipitē dño recessert ab eo ut
locus dyabolo adūsus xpm da
retur: ne forte videns angelos
cca eū. nō appmāret ad eū. In
quibz āt rebus illi mīnistrabāt
scire nō possum⁹: utq; ad sīna
tiones mfinitatis an ad cōtēti
ones aiaz an ad effugationem
demonū. q omnia ꝑ angelos frt.
Vñ eis facietibz ipse face videt⁹.
Tñ manifestū z q nō ꝑ pria
tē ipotencie eius ei mīstrabāt:
sz ꝑ honorē ptātis ipsius. Nō
ei dī q adiuuet eū: sz q mīnistret.
Ex his āt vni⁹ psone utraq;
natia ondit⁹: i q: z homo cē quē
dyabolus tēptat: z ide xpc dē est
cui ab āgelis mīstrat⁹. Hec āt
breuit⁹ pstringam⁹: q signisicet
xpi tēptationes. Jeiunū est ab
stinētia rei male estures ē deside
riū eius: usus eius est ptmis.
Qui g⁹ petm sibi dixit ad usū
lapidem dixit in panē. Rndeat
g⁹ dyabolo pſuadenti q: non ī
solo usu illius rei illi⁹ rei vim
tō: sz in obsiuatia mādatoz dei.

cū vero qs inflatus fuerit qī
scūs. ductus ē qī sup tēplum:
⁊ qī estimauerit se ēsistē in
sāmone sūmitate positus ē
sup pīnā tēpli. Et hꝰ tēptacio
sequit pīnā: qꝫ victoria tępta
tionis gl'ationē opat ⁊ fit cā
tactāc. Sed vide qꝫ xp̄c ieiu
nū ultro suscepit. Supra tē
plū āt dyabol' eū duxit: ut tu
ad abstinētiā laudabilē spōte
p̄cdas. Extollit āt ad fastigiū
sānitatis nō acquiescas ⁊ fuge et
altacōem cordis: ⁊ nō patieris
ruinā. Ascensio āt mont' est
p̄cssio ad altitudinē diuinaꝫ
⁊ gl'ē huj' mūdi: q̄ de superba
cordis dīdit. Cū gꝫ volueris
diues fieri qđ ē ascendē ī mō
tē. incipis cogitare de diuici
is ⁊ honorib; acquirend': ⁊ tuū
p̄ceps mūdi gl'iam regni sui
ti ondit. Tertio loco quidet
tibi causas: ut si volueris ul
la ꝺsequi: suas ei negligens
iusticiā dei. Dicto āt a nob'
calcato; dyaboli capite āge
lor; ministeria. ⁊ vtutū nos
celestiū officia nō defuturā
ondit. Lucas demq; has tęp
tacōes nō eodē ordine p̄sequit;
Vñ inctū ē qđ prius fem sit:
utꝫ regnia tie prius demon
strata sint. ⁊ postea ī pīnā tē
pli leuat' sit. an cuīso. Vñ tm
ad rē: dū oia fūa cē manifestū
sit. Sed qđ dt lucas magis
uidet' sēm hystoriā esse:
sꝫ matheus has refert tęp
tationes sēm hoc qī adī
facte sunt. Dnica sāa xl'.
Mat. Sēm matheum
Egressus ihs. secessit ī ptes
tyri ⁊ sydonis. Et ecce mulier
chananea a finib; illis egss
sa: clamauit dicēs ei. Miserē
mei dnē fili dauid. Et rc.

Scribis troiꝰ eusꝰ
⁊ pharisei caluīnu
atoribꝰ delict'. tūs
grec' ihs ī ptes tyri ⁊ sydo
nis: ut treios sydoniosq; cu
raret. Tyrus āt ⁊ sydon ci
uitates fuere gētiū. ꝫā
tyrus metropol' fuerat cha
naneoꝝ: ⁊ sydon timin' cha
naneoꝝ respiciēs ad aglonē
Isidandū āt qꝫ qī ab ęstatꝫ
obfuscatione iudeos eripuit:
tūc ⁊ gentib; manuā aperit
Eie ⁊ petrus prius ī visioe
iussus ē hanc legē soluere:
⁊ post ad cornelū mittit. Si
qs āt qꝫat. cū discipulis suis
xp̄c dixerit. ī viā gentiū ne
abieritis: qlt qꝫ ambulat
uiā? Primū quidē dicem'
qđ nō erat obnoxius p̄cepto
qđ discipul' dedit: sēd'o āt
qꝫ neq; ut p̄dicatur) abiit
Vñ ⁊ marc' dt. qīn occultꝰ
esse nō. Fuit āt ut treios sy
donios; curaret: siue ut fi
liā huj' mulieris liberaret a

Sine Aug'. Inf' fo. 13.

Ihs

Remig'

Cris

Rem.

demonio. qtenꝰ p eius fidē sanabat et pharisei negociā ordinaret. De quadā muliere subdit. Et ecce mulier chananea a finibꝫ illis egressa. Dicit aūt euāgelista cā chananeā: ut ondat virtutē pūcie xpi. Chananei eī ejecti fuerāt ut nō prohiberent iudeos. hꝰ iudeis apparuit prudentiores: ut gerent a finibus suis et accrederent ad xpm. Cū aūt huiusmodi accessissꝫ: nil aliud q̄z misericordiaz postulat. Vñ sequit. Clamauit dicens ei. Miserere mei dñe fili dauid. Magna fides chananee hic notatur. Deū credit ubi dñm vocat: hoiem ubi dicit filiū dauid. Nichil aūt ex merito postulat: sed solā misericordiaz dei efflagitat dicēs. miserere. Nec dicit miserere filie sed miserere mei: q̄r dolor filie dolorꝫ matris. Et ut magis eū ad oratiōnē moueat: totū ei dolorē enarrat. Vñ sequit. Filia mea male a demonio vexatur. In q̄ vulnera medico detegit: et magnitudinē et qualitatē morbi. Magnitudinē cū dicit male vexatur: qualitatē cū dicit a demonio. Vide aūt prudentiā fēe. Non inuit ad hoīes seductores nō q̄siuit ianes ligaturas: sed omēs reliquens diaboli cultus: venit ad dñm. Non petiuit iacobū nō rogauit iohēm non accessit ad petrū: suscepit in se pēitentie pōdus: et sola cucurrit ad dñm. Sz vide ineptū negociū. Petit: et lamentū suū pōnat in claore: et amator hōmi deus nō respondet vbi. Vñ sequit. Qui nō respondit ei vbi. Non aūt de superbia pharisaica nec de scribaz supercilio: sed ne ipe sentētie sue contrarius videret p quā iusserat in vitā q̄ tui ne abieritis. Molebat eū occasione caluniantibꝫ dare: pcamq̄ salutē passionis restituis tpi reluabat. Differēdo ei et non respondendo: paciaz mulieris et pse veritatis nob ondit. Ideo ei nō respondit. ut discipuli p ea rogarent: ondens p hoc necessarias ee preces sōz ad aliq̄ impetrandū. Vñ sequit. Et ecce discipuli eius rogabant eū dicētes. Dimitte ea: q̄r clamat post nos. Discipuli adhuc illo tpe mystia dñi nesciētes. vel misericordia moti rogabāt p chananea muliere: vel importunitatē eius curare cupiētes. Affert aūt aliqz repugnancie q̄stionē q̄ marci in domo dr fuisse dñm. eū ad illū venit mulier p filia sua rogās: matthe ut posset intelligi. de domo tacuisse. et eande re tm memorasse: sed q̄m dr discipulos dñi ita suggessisse dicte illā q̄ clamat p nos. nil vidz aliud significare q̄z p fabulante dñm mulierem istā deprecatoria voce misisse. Intelligendū z gr dixisse quadā mar cū q̄ intrauerit ubi erat ihūs

cū eū p̄dixiſſ fuiſſe ī domo. Et
q̄ matheus ait nō rīdit ei vbū:
dedit agnoſce q̄ tacuerit ābo. ⁊ in
eo ſilentio egreſſū fuiſſe dīm ab
mo illa. atq; ita cetera ꝛgerit q̄
nā in illo diſcordāt. Eſtimo aūt ⁊
diſcipulos ad calamitatē mulieris
cōtriſtatos: ſz tū nō ſuīt auſi dice
da ei hāc grām. ſz dimitte eā: ſic
nos cū volum⁹ aliqn p̄ſuadē:
multocīes ꝛtraria dicim⁹. Ipe aūt
rīdens ait. Nō ſū miſſ⁹ niſi ad
oues q̄ pierūt domꝰ iſrl. Non
aūt hoc dicit q̄n ad gētes miſſus
ſit: ſz q̄ p̄mū ad iſrl miſſ⁹ ē: ut
ill nō recipientibz euāgeliū. iuſtū
fieret ad gētes trāſmigratio. Ex
alit ēt miſſus ē ad ſalutē iude
oꝝ: ut ēt corpali p̄ſentia eos doceꝛ.
Significāt aūt dixit ad oues p̄ditas
domꝰ iſrl: vt ēt ex hoc loco ero
nēa oīe de alia parabola ītelligaꝫ.
Et q̄ mulier vidit nīl poſſe aplos
iuēcūdā frā z. Ari. n. neq; ī ꝛſpū
venire audebat. Vñ dīm z cla
mat poſt nos. Cū aūt vidēbat ut
āguſtiata recedēt: tūc p̄pius ve
nit. Vñ ſq. At illa venit: ⁊ ado
rauit eū. Nota q̄ ſbā chanaan
tidis p̄ſeuerāt p̄mū filiū dauid
dīm dīz vocat: ⁊ ad extremū
deū adorāt. Ideoq; nō dixit.
roga vl deprecāre dīm: ſz dīne ad
iuua me. Cūto aūt magꝭ mulier
multiplicabat ſupplicatiōē: tā
to ⁊ ipe multiplicabat negatiōē
Et non ad hoc iudeos oues vo
cat. ſz filios: illā aūt canem.

Vñ ſq. Cui aūt Nō z bonū
ſumē panē filioꝝ ⁊ dare canib⁹
filij ſui iudei gnāti ⁊ nutri ſtlō
ti ſub cultu vnīꝰ deꝰ p legem
Mois ē euāgeliū miracula
⁊ alia q̄ ad ſalutē mag̃ ptinēt.
Non ē q̄ queiens ut a filijs
auferāt. ⁊ dent gentib⁹ q̄ſt
canes: donec iudei repudiet.
Canes aūt gētiles ꝓpt̄ p̄dicatā rab.
dicūt: q̄ eſu ſanguis dedit ⁊
caducis mortuoꝝ vtunt in
rabiē. Videāt mulieris pru dē ꝺ
tiā. q̄liter neq; ītdicēdo ausa ē. nec
tristata ē in alioꝝ laudib⁹: nec
ītſtata in ꝓpio vicio. Vñ ſq.
At illa dixit. Etiā dne. Nā ⁊ ca
telli edūt de micis q̄ cadūt de
mensa dnoꝝ ſuoꝝ. Ille dix. nō
ē bonū: hec aūt utiq; dne. Ipe iu
deos filios vocat: hec aūt dnos
Ipſe canē notāt aūt: hec aūt ⁊ op
canis adiecit. Ac ſi dicat. Et
canis ſū: nō ſū aliena. Canē
me dic: ergo nutri me ut ca
nē. Nō poſſū relinquē mensā
dīi mei. Mira aūt huius mulieris ꝺ hēes.
fides pacā ⁊ hūilitas p̄dicat.
Fides qua credit ſanari poſ
ſe filiam ſuā. Et pacām qua
tociēs ītēpta ⁊ precib⁹ p̄ſeuāt:
hūilitas q̄ ſe nō cāmb⁹ ſi ca
tulis ꝓparat. Scio me inq;
filioꝝ panē nō mereri nec ite
gros capē poſſe cibos. nec ſede
poſſe cū p̄e: ſz ītenta ſū reli
quijs p̄uloꝝ catuloꝝ ut p
hūilitatē micaꝝ ad p̄mis

ītegrā venā magnitudinem.

Finis Pter hoc aūt xp̄s tardabat: siue
bat ei eā hoc dicturā: nec occul
tāre voluit tantā mulieris vir
tutē. Vñ sequ. Tuē mis filiis aut illi.
O mulier magna ē fides tua:
fiat ti sic vis. Ac si dicat. Fides
tua maiora hīs audire p̄t: ve
rūm fiat ti sic vis. Vide aut
aliter nō p̄dat. Et hec mulier īmul
ti filie medicinā p̄t hoc eni
nequit xp̄s dicit. sana sit filia tua.
si magnā z fides tua fiat ti
sic vis: ut discas qm simpli
loquat. et nō adulacōis fi mul
te fidei erat vba ipsius. Hec
aūt xp̄i vox simul z illi voci q̄
dicit. Fiat finamentū: et sim
de. Vñ sequ. Et sanata ē filia eius
ex illa hora. Intende aūt aliter
aplis non ipetrantibz: ipetrat
ipsa. Tā magnū quid z ista
cā oīb. Etei p mis nōis
a nob vult magr rogari: q̄
Xemi ab aliis p nob. Dūs ei verb
dat nobis exemplū catheczādi
et baptizandi pueros: qm hī
nō aut. salua filiā mea aut
adiuua eā: fi miserē mei et
adiuua me. Hoc etei dicit
Auctudo ī ecīa ut fideles p
suis puul fidē deo p̄mittat
qm ipsi nō sūt tāte etatis et
oīb ut p se fidē deo p̄mittere
valeāt: quatenus sic fides ist
mulieris sanata ē filia eius:
ita et fides vestra catholicoz
pcā puulis relaxentur.

Allegorice aūt hec mulier sēz ecclā
significat de gentib; egregatam.
Hoc ei q dūs relictis scribis et
phīseis venit ī ptes tyri et sydonis:
p̄figurabat q relicturos erat iu
deos et transitum ad gentes.
Est aūt hec mulier egressa a finib;
suis: qm ecclā sancta recessit
a pristinis erroribz et vicijs filia Ihesu
aūt ecclē puto aīas ē credentiū:
q male a dēonio vexabant ig
norātes creatorē et adorantes
lapides. Filios aūt dūs appellat Rom.
pīdarthas et pphas illius tpis.
Mensa designat sacra scriptura
Micas vo mīma p̄cepta vel
intima mystica: q̄bz sēa ecclā pas
citur. Crustas vo carnalia p̄
cepta: q̄ iudei obscurat. Vnde
aūt sub mensa comedi dicit,
q ecclā humiliter se submittit ad
implenda diuina p̄cepta. Hoc aūt Rab.
crustas fi micas de pane puerī
edūt catelli: q nisi ad fidē qui
erat desperati in gentibz. nō hī
scripturis fi spiritalem
sensū quo ī bonis actibz p̄fici
valeant nouerūt. Mira aūt res Hier.
visio. Videt q̄ndā filius nos canes
p̄ diuersitate fidei: ordo nōm
mutat. De illis postea dicit. Canes
dederūt me canes multi. Hos
audim ei mulier: fides tua te Rab.
salua fecit. Que merito mag
dr: q ei gētes nec lege fuerūt
ibute nec verbis ppheta illustre
te: ad predicationem mor aplor
ī auditu aurīs obedierunt.

rdoop salute ipetrare meruerit.
Vel si ad pmas rogatus cessat lachrimas. dns salute aut differt dare. non desperandu vl a petendo cessandu. sed magis precibz insistendu. Ad q̃ et pcez returnoz et filia chananee mulieris nõ reuersus ad domos cor sanat. significat gentes ad quas no venit salvas facere p vbu suu. Qz rogãtibz pentibz. filiꝰ sanant. vel intelligendu e psona eccie. q mr e et filiꝰ. Nã simul omes q̃bus ihc eccia mr dr. singuli aut de ipsi filiꝰ appellant. Vel hꝰ mulier pselytoz forma pfert q fines suos egredit et ex gentibz sa in ihc altius nome excedes. Quę p filia. videlz gentiu plebe dnatu imundoz spuuz occupata erat. Et q dmm agnouit ex lege. dauid filiu nuncupat. Itẽ si qs aliquã hz aliquo vel ex sorde pollutã. filiã hz male a demonio vexatã. Itẽ si qs hꝰna q gessit prioz peste fedatu. filiã hz imundi spꝰ furiis agitata. Adeoq; nare ut ad pces lachrimas cõfugiat. sicz q intercessiones et auxilia q̃at. et tũc sanabit filia eius. si cõfessus fuerit eusde tortiones. Prante dño nro Ihu xpo. q vit et regnat dꝰ in scla sclõrũ.

Simo Augy hẽsn folio lx.

Dñica tia de eodm fuit.

Mut. Erat ihs ejiciẽs demoniũ. et illud erat mutũ. Et cũ ejecisset demoniũ locutus e mutꝰ. et admirate sũt turbe. Et Rz. Ecce dis

Dñs nr ihs xp̃s cũ quidã bnficiu subsepti miraculo demorat. Pñi dr. Erat ihs ejiciẽs demoniũ. et illud erat mutũ. Dr aut mutꝰ ut i plurib; q̃ non lo. dr ec et q non audit. si magis ppue q nec audit nec loq. Qr aut a nitate nõ audiunt. ex nitate nõ loquit. Ea ei loqm q p audit loqui docem. Et q̃s tñ ex alia passione supue nite auditu amisert. hũi nl phibet loqui. Qui aut dno oblatus fuit. et mutꝰ erat linegua. et surdꝰ auditu. ideo venit xp̃s. ut et ejiciat demoniũ. et audiam vbu vitatis. Pmũ ei sanauit. ut mundale pgustacoem faciat humane salutis. Pn se. Et cũ ejecisset demoniũ locutꝰ e mutꝰ. Demoniacus aut ille apd matthm nõ solũ mutꝰ. sed et cecꝰ fuisse narratꝰ. Tria q signa simul i uno homine pretuta sũt. Cecꝰ videt. et mutꝰ loquit. possessꝰ a demone liberatꝰ. Qd cotidie cpletur in cfessione credentiu. ut expulso primũ demone. fidei lume aspiciat. deiñ ad laudes dei tacetia prius ora laxent. Vor aut miraculo facto

Theophy.

Beda

Aug.

extollebat eā multitudo pōnys
i gla q̄ deū decet. Miranda z aīt
negcia demonū. Vtq; ingressu
oppiauit q̄ quē ille erat credit
sz z auditū z vsū. fz xp̄ utq;
aptuit. Mutū q̄ vl surdū dicut
demonū. q̄ has ēgerut passiones.
Nā demones auferētes aptitu
dinē hūanā affectus: obtū dūt
auē mē auditū. &c. Et āmura
te sūt turbe. Turbis ei q̄mūs
eruditē videbant dūm sp̄ frā mi
rātibz: scribe z phisei vl negare
vl sinistra interpretatione prite
labi: abāt: quasi hm nō diuini
tat fz īmūdi sp̄ opa fuissent.
Vñ sc. Quidā aūt ex eis dixerūt.
In beelzebub p̄ncipe dēoniorū
ejicit demonia. Beelzebub de
erat actuum. Nā bel tpe z ba
al: zebub aūt muscaū vocatur
Di aūt beelzebub q̄i vir muscaū.
ex eius spurissimo nitu p̄ncipē
demoniorū ignōiabāt. Alii
vo parū stimulati luoris
faculis: petebāt ab eo celestē
vidē portentū. Vñ sc. Et alii
tēptantes signū q̄rebāt ab eo.
Qui dicūt. Quis ab hoīe dēo
nū electus: nō tm hm z diui
ne opationis argumētū: nō
dū ei vidimus aliq̄ porro; sile
miraculū. Moyses tm dixit
pplm p medīū maris: ioſue
vo fluctusso: eius sole retarda
uit i gabaon. Tu vo nil horū
onditi. Quere ei ꝑdigia de
celo: i nuit q̄ hūi cogitatoib:
tūc tpis afficiebant erga xp̄m
Cui q̄ phisicorū suspicio irrōna
bilis erat: metu multitudinis
nō audebāt eā diuulgare: sed
i aīo suo cā vtebant. Vñ dicit
Jp̄s aūt vt vidit cogitacōes eorū
dixit eis. Omne regnū in se diui
sū desolab: z dom sup domū
cadit. Nō ad dicta sed ad cogita
ta rndit: vt vel sic appellerent
rnde potencie eius. q̄ ec cordis
videbat occulta. Non aūt rndē
bat ex scepturis. q̄ nō attendebāt
falso eas exponētes. fz ex ips rei
pondet q̄ cōiter accidunt. Dom
enī z ciuitas si fuerit diuisa. veloci
ter dissipat: z ec regnū q̄ nil ē vali
dius. firmat ei regna z domos:
sbditoꝝ concordia. Si ergo mq̄ ego
p demonē dēonia ejicio: dissēsio
ins eos ē: z perit vtus eorū. Vñ sb
dit. Si aūt z sathanas i seipm di
uisus ē. quō stabit regnū ipsius. tria
dicat me i beelzebub ejicē dēonia
Nō ei sathanas si ipse repugnat
ner suis satellitibz nocet fz pot
statuit regnū suū. Restat ergo
q̄ dina vtute vterū sathanam.
Jn hoc ec ondit regnū suū idiuisū
ee atq; ꝑpetuū: z ideo q̄ nō in xp̄o
spem gerūt fz in p̄ncipe dēoniorū
ejicē dēones optimat eos regni
negat ee ꝑpetuū. Qd spectat ec
ad pplm iudeorū. Quō n. potest
regnū iudeorū ee ꝑpetuū: q̄n a
lege ꝑpetuo ihs negatur q̄ ex lege
debet: Ita ex pte se fides indaice
plebis repugnat: repugnādo di

audit: diuidēdo dissoluit. Et iō
regnū eōrē manebit etnū: qa
diuidua fides corp̄ē vnū. Reg
nū eē p̄ns ⁊ filij ⁊ sp̄ūsc nō est
diuisū. qđ ē etna stabilitate
māsiū. Desistant q̄ arrianā
minorē p̄ē filiū. filio vo sp̄m sc̄z
dicē: q̄ quoꝝ vnū ⁊ regnū. hoꝝ
ē ⁊ vna maiestas. Hec ē p̄ma
solucio. Sedā vo ē de discipulis:
quā posuit subdens. Si aūt ego ī
beelzebub eicio dēonia: filij vr̄i
in quo eiciunt. Non dē discipuli
mei. ꝫ filij vr̄i: volens eoꝝ p̄mul
cē superbiā. Iudei nāq; a iudeis
sēm carnē exorti sūt xp̄i disci
puli. q̄ ptātem ī sp̄ū īmūdos
adepti erāt a xp̄o: ⁊ oppressos ī nōie
xp̄i liberabāt. Cū q̄ filij vr̄i sa
thanā in nōie meo eiciūt:
quō nō hz multā dēmētiā de
mē a beelzebub vtute hre.
Dānabimi q̄ ex fide natorū
vrōꝝ. vr̄i subō. Deo xp̄i iudices
vr̄i erūt. Qm̄ ei ex vob emanātes
mi obediūt: liquet q̄ dēnabūt
ppantes xtiana. Vel ali. filios
iudeoꝝ exorcistas gētis illi⁹ sig̃ficat:
q̄ ad īuocatōem dei eiciebant
demones. Qi dicēt. Si expulsio
demoniū in filijs vr̄is de nō deo
nūbz reputat: ⁊ q̄re ī me idē opi
nō eandē hāt causā: Ergo
xp̄i vr̄i iudices erūt: nō ptāte
ꝫ opatione: dū illi expulsionē
demoniū deo assignant vos be
elzebub p̄ncip̄ demonioꝝ. Postq̄
q̄ qđ dicat? caluīne notā hz:
manifestū ⁊ q̄ in sp̄ū dei eiciao
dēonia vr̄i gđit. Porro si in
dicto dei eiciao dēonia: p̄fecto
peruenit ī vos regnū dei. Qđ
lucas dignitū dr̄ dē ubi matḥs
dixit sp̄m. ab eade sūma non
recedit: q̄n potius ⁊ aliqđ de
cessit nouerimꝰ q̄admodū ī
telligā ubicūq; scp̄t̄a legi⁹
dignitū dei. Dr̄ aūt sp̄ūs sc̄i dignit⁹
dei. ppt̄ ptinaciā dēonioꝝ que
eo dant vnicuiq; p̄ā sue
hoīm siue āgeloꝝ. In null⁹
ei mēbris nris magꝭ appet
ptio q̄m in dignit⁹. Pl̄ sp̄ūs sc̄i
dr̄ dignitus dei? filius aūt manꝰ
⁊ brachiū p̄ris dict⁹ ē: opatur
ei p̄ē actu p ei. Sic q̄ dignit⁹
nō ⁊ alien⁹ a manu ꝫ ei na
turaliū insitus: sic sp̄ūs
substancialis meus ē filio
⁊ p ei oīa opat⁹. Per tri tibi
mēbroꝝ xp̄ictione nroꝝ: por
rio q̄dam videat facienda v
tutis. Indiuidue ei rei nō pt
ē diuisio. Et ideo ad formā
vnitatis. nō ad distinctione
ptātis referēdi dignitū nūcu
patio ⁊. Qđ p̄ius aūt nō renuit
dns gr̄ā sue humanitat⁹ dicē se
minorē sp̄ū sc̄o. dicēs se in eo
dēones eiciē ⁊ q̄ nō sufficiēte
humana natā de dēonū expul
sione ni vtute sp̄ūs sc̄i. Et ideo
venient dr̄: pruenit ī vos reg⁹
dei: id ē si ego homo grīs in
sp̄ū dei eiciao dēones. ditā
tā ē humana natā ī me ⁊ ad

uenit regnū dei. Dicit aūt sup
vos: ut vos attrahet. Qī dicēt.
Si vob aduenit pspa: cur
mā bona fastidit's? Simul
er' oīdit tpāle q̄ndā ee spī
scī ptātē in quo regnū z dei:
nos q̄ ī quib; hītat spē esse
regalem domū. Vl' dī. Quēit
in vos regnū dei: ut itelligat
puenit ōtra vos nō pro vob
horrenda q̄ est pfidis: rpī sēs
aduentū. Qa vero nēmīi eāt
p mīltas ōsidatōes detrahētiū
retractur sīmonē: utiq; nūc
erēplo manifestissimo: q̄d de
mōstrat volentib; ītuer q̄ pn
cipē huj' scli vtute sibi īsita
vincit dicēs. Cū fort armat'
custodit atriū suū: in pace st
ea q̄ possidet. Forte verat dīm
nō q; nāliter hīmodi sit: sed
tūcēs antiq; eius tyrānide
quā pusillanitas nra causa
uit. Erat ei aīe salvatoris
aduentū. volentia multa na
mens alienos greges sc̄a dei:
z q̄ ad ppriū ducens cubile,
ouile. Arma aūt eius st' oēs
spēs pcēd: in q̄b; confidebat st
tpōes. Atriū vō illius mūdi
vocat q̄ in malignē posit'
in quo usq; ad salvatoris ad
ventū potiebat impio: q; ī cordib;
infidelū sine vlla ōtradictiōe
q̄escebat: z fortiori potētia
xp̄s victor oēs hoīes liberādo
spīm eiecit. Vñ sb̄dit. Qi aūt
fortior illo supueniēs z vicit
eū: vniūsa arma ei' auferet
q̄b; confidebat: z spolia eius distri
buet. Postq̄ ei dei filius vbi to
tius fortitudīs dator: z dīs vir
tū scīm z hō. Tuasit vlat: z arma
eius abstulit. Sūt aūt arma ei'
astucie doliq; malicie spīt'les, spo
lia vō eius rpī hoīes st' ab eo de
cepti. Nā q̄ diu īretiti fuerūt
ab eo inde in dīnā gr̄ām et
errōē: euocati st' p scōs apl̄os
ad noticiā vitat: z oblati sūt
deo prī p fidē adhibitā filio. Di
stribuit ei spolia: erhibēs fide
les custodie āgelor: ad hom sa
lutē. Victor ei' xp̄s spolia distri
buit q̄d ē insigne triūphātis: q̄
captiuā ducens captitatē dedit
dona hoīb: z q̄sdā q̄dē apl̄os
alios euāgelistas: hos pphas
illos doctores ordinals z docto
res. Deīm ponit q̄rta soluēs
cū sb̄dit. Qui nō z mecū est,
me ē. Qī dicēt. Ego volo hoīes
afferre deo: sathanas aūt ītrui.
Qualit' q̄ q̄ nī nō cooperat fs
dissipat q̄ mea sūt. tā ni' ōsen
taneus fiet ut vna mecū ec
cēt dōnes. Qē. Et q̄ nō colli
git mecū. dispgit. Qī dicēt.
Ego veni ut filios dei ab eo
dispsos congregē: z xp̄s sathās
cū mecū nō sit q̄ collegi z sal
uauī tēptat dispgē. Qualit'
q̄ qui ī ecclīe dispensatoīb;
refragat: vtutē in mīstrat.
Et si qu nō cooperat adūsari
o: mīlto magis qui obstat.

Videt tñ in ꝛ iudeos ad pñs
sub enigmate tangẽ: ordinaꝫ
cos eñ drabolo. Erã ꝛ xpi age
bant otra eñ ꝛ dispgebãt ofs
pgregabat. Post ꝑmissa ihc
endit dñs vñ ostigit ꝑplẽ inde
ot. ut ad hi opiones labereñ
de xpo dicẽs. Cũ imũdus spus
erierit ab hoie: ãbulat p loca
iaquosa: qrens requiẽ. Qz enĩ
hoc ꝛ ad iudeos spectet: maths
expressit dicens. Sicut ꝛ gnã
tionĩ hui pessime. Qñdiu eĩ
erãt in egipto vnctes ritu egp
tioꝝ. ihabitabat ĩ eis spẽ ma
ligñ: q̃ expulsꝰ ẽ ab eis qñ mac
tauerũt agnũ in figũ xpi ꝛ li
niti siũ eius sanguine. ꝛ sic en
tauerũt destructorẽ. Itaq; in
vno hoie totus ꝑpl̃ iudaicꝰ cõ
pacio ẽ. A quo p legẽ spẽ imũdꝰ
erierat: ꝙ ꝑ ĩ qrentibꝫ q̃z cordat
prius a nob erãt si postmodũ
p baptisma voce spẽ hui mestebãt;
ꝛ ꝑ fidẽ xpi requiẽ drabol̃ inuẽ
re nõ potuit. Imũdis eĩ spũbꝫ
xpc incedũ ꝛ: ideo regressꝰ ꝛ ad
plebẽ iudeoꝝ. Vñ sc. Et nõ mem
ens dr. Ibũtar ĩ domũ meã: vñ
enim. l. ad eos q̃ siũ ex isrl: q̃s
vidit nũl dinũ in se ꝛnctes seꝛ
destos ꝛ ꝛcatẽs hitationem eius
Vñ sc. Et cũ venit: inuenit scopis
mũdatã. forensi eĩ ꝛ ꝑfunctoria
spẽ cõpta: aio manet mtioꝛe
pollutioꝛ. Recꝑ eĩ scam fontis
irriguꝫ. ab hucbat ã nstingẽ
bat ardoꝛẽ: meritoq; ad eam
spẽ redibat ĩmũdꝫ adducens
septẽ spẽ negotes hĩ sc.
Et tuc vadit ꝛ assumit septẽ
septẽ alios spẽ negotes sc: ꝛ
ingressi hĩtant ibi: q̃ sc̃z in
hebdõda legis ꝛ octauc mysteriũ
plenissima meta ꝑmisit. Itaq;
ut nobis mltiplicat septifor
mis spẽ gra: ita ill̃ imũdoꝝ
spituũ oĩs cumulat ñtia.
Omnisitus ei hoc mõ aliq̃
ens ꝙphendi. Incolũt aũ
aias iudeoꝝ dẽones peiores
poribꝫ? nã tuc tpis ĩ ꝙphis
senebãt. nuc vo ipsi dño ꝙ
phetaꝝ ñuriant: atq; ideo
a vespasiano ꝛ tito peiora
passi fuert q̃z in egipto ꝛ ba
bilone. Vñ sc. Et sũ nouis
sima hoĩs ulius peiora pri
oribꝫ. Tuc eꝰ adeant eis di
na ꝑuisio ꝛ gra spẽ sc: nc
vero eꝰ hac cura ꝑmanet.
Vt qd ꝙtuis manica penu
na nẽ. ꝛ enĩma mtesioꝛ: et
demoniũ gratio seueriꝛ.
Sũt eꝰ nouissima peiora po
ribꝫ sc̃dm illd aplicũ: melꝰ
erat eis vitaꝫ viã nõ agnõsce
q̃z post agnitã retroiꝛe. Vt
eꝰ hoc accipi de hetico q̃libet
vl̃ scismatico vl eꝰ malo ca
tholico: de quo tpe baptisma
tis spẽ exierat imũdus: lo
caꝫ iaquosa pagrat. l. corda
fideliũ. q̃ a mollicie fluxe cogi

tacūis expurgata sūt. callidꝰ
īsidiator explorat: si q̄s ibi ne
q̄q̄ sue cessus figere possit.
Dicit aūt. habitare ī domū meā
vñ grau: in q̄ timendū z ne
culpā quā in nob̄ extrinsecā
credebam⁹. p̄ lauacrū nos va
cantes oppugnat. Fugit aūt
eā sordis mundatā. hꝰ ē gr̄ā
baptismat⁹ a peccatꝰ labe ca
stigatā: fl̄ nīlla boni operis
industria cumulatā. Septē
aūt malos spūs quos assumit;
vniūsa vicia designat. Ne
q̄ores aūt dñi z q̄ nō solum
habebit illa septē vicia q̄ septē
spūalibꝰ sūt dona virtutibꝰ;
sz er̄ p̄ hypocrisī ipsas se virtu
tes se habē simulabit. Nō solū
aūt illꝫ z nobis fore dicta ac
cipiam⁹ q̄ sequūt. Et erūt
nouissima hoīs illi⁹ peiora
prioribꝰ z q̄ si illustrati z a
pristinis mal⁹ remoti denuo
redim⁹ ad eandē nequiciā:
grauior deceps erit pena
sequēcū peccatꝰ. Possū er̄ sīplr
itellig̈ dñm hec ad distinc
tionē suoꝝ z sathane opes
aduenisse: q̄ sz nr̄ sz sp̄
polluta mundare. sathanas
vero mundata grauioribꝰ vi
tiis maculare festināt. Scribis q̄
z phisees dñm tēptantibꝰ
simul z blasphemātibꝰ: in
carnacōem eius magna
fiducia quēdā mulier confitet
Dñō sequut⁹ factū z aūt cū
ille dicēt extollēs voce q̄dā mlr̄
de turba dr̄ illi. Beatus vent̄ q̄
te portauit: z ubera q̄ suxisti.
Ubi z pīnus culmina: z fulcꝰ do
mus hēticoꝝ pfidiā. Nā sicut
tūc iudei sū sp̄ opa blasphemā
do vez dei filiū negabāt: sic hē
tici postea negādo mariā semp
veritē spūssc̄ virtutē coopantē. nas
citurū vnigenitū deo carnis
sue materiā mīstrasse vez cō
substancialēq̄ pr̄i hoīb⁹ filiū
fatēri nō debē dixer̄. Ex si caro
ex deo sēm carnē nascentis
a carne veritis mr̄is pnūciat⁹
erūnea: sine cā dixit q̄ eū por
tasti z ubera q̄ lactauerūt bea
tificant⁵. Qua vo specia eius
lacte credat⁵ nutrit⁹ er eius seē
negat⁵ accepti eū eius ex vnius
z eiusdē fontis origine sīlr phi
sicos uteros vigor trahare p
hibet⁵. Non aūt tm⁹ ea q̄ verbi
dei corpalit⁹ gustare meruerūt
sz z omnes q̄ idē vbi spūalit⁹
auditu fidei recipē z boni op⁹
custodia vl in suo vl ī primoꝝ
corde parē z q̄ alē studuerūt as
serit ee btos. Sequit⁹ ei. Atille
dixit. Quinimo bti q̄ audiūt v
bi dei z custodiūt illd. Nō sicut
hꝰ misit repudiat⁹ mr̄es: fl̄ ostēn
dentis. q̄ ei nl partis p̄fuerit;
nī valde bona z fidelis fuisset.
Cetez si marie nō p̄dest sine
virtutibꝰ aīe xp̄m ab ea ortum
trahisse: multomagis nob̄ siue
p̄rem siue frem siue filiū virtus

habeam⁹ nos aũ absistamus
ab illius vtute nõ posse
valebit. Cadẽ dei genitrix ⁊ ide
qđẽ beata qꝝ vbi carnãdi mist
ĩ sũ tpãl'. Ez inde multo beatior
qa cuisdẽ sp amãdi custos ma
nebat etna. Hec ẽ sententia sa
pientes iudeoꝝ putãt q̃ vbũ dei
nõ audire ⁊ custodire ꝑ negare
⁊ blasphemare q̃ctent. q̃ est
bndict⁹ in stla Amen. Sanct Aug⁹ 18.

Dñica Lectura. Dodm
Nul t Abiit Johãnem
ihs tñs mare galilee qđ ẽ tybe
riadis: ⁊ sequbãt eũ multitudo
magna. qꝝ videbãt signa q̃
fiebãt sup̃ infirmis q̃ infirmabãt. Et ꝛc.

Sicut Lectio Euisdẽ.
Iacula cũ in aq̃s duct
alios inciderit. cũ multo impetu
resilit: cũ aũ nõ habuerit
aliq̃ obuiãs dissolut⁹ cito ĩ
missio ⁊ q̃escit: ita ⁊ si cũ audi
ãbus hoĩbus impetuose incesserimus
seruũ mag⁹ si aũ cesserimus
facile mollim⁹ cor. ꝓ iamã. Ad
terea xp̃s furore ẽ pmissis ser
monibus natũ secrendo mitiga
uit ĩ galilea vadens. Non tñ
loca vñ in ihrlm ascenderat
nõ n. ĩ chana galilee ꝑ ult⁹
mare iuit. Vñ aũ. Post hec
abiit tñs mare galilee qđ est
tyberiadis. Hoc mare p̃ diu
sitate locoꝝ diuisis nõibus vocat
ẽ: ꝑ q̃ntũ ad pñtem locũ mare
galilee ꝑpter pñciã. tybiadis aũ
a ciuitate dr. Mare vo dicit⁹
nõ qꝝ sit amara aq̃: ꝑ iuxta
hebraicũ modũ. oĩa congrega
tiones aq̃ꝝ maria vocant⁹.
Qđ mare dñs ẽ frequent⁹ tñ
sit: ut ꝑplis ibi manentibus vbũ
predicationis impendat. Trãsit
ei de loco ad locũ gbãdo ꝑpli
voluntate: ⁊ audiores hoies
vnusquisq̃ ciuitatis ⁊ sollicito
res reddens. Vñ sq̃. Et sequbat⁹
eũ multitudo magna: quia
videbãt signa q̃ faciebat sup̃
his q̃ infirmabant⁹: sc̃z qꝝ cecos
illuminabat ⁊ alia hmõi. Et sciẽs
ẽ qꝝ effluxꝝ i corpe sanabat: eos
q̃ reformabat i aĩa. Tuta
at doctrina potientes. a signis
magis mouebant⁹: eo qꝝ ꝓfec
tionis mẽtis erãt. Signa ei
ut ait apl's nõ sũt data fide
libus ꝑ infidelibus. Sapiẽtiores
aũ erãt illi de quibus ĩ mathio
dr. qꝝ stupebant i doctrina eius
Ez quare nõ dr q̃ sig̃ viderunt
eũ frementẽ? Qm̃ hic eũ ta
maiorẽ ptẽ libri i simonibus
dñi ostimẽ studuit sequi⁹.
Subijt i montẽ ihs: ⁊ ibi se
debat cũ discipul's suis. In
montẽ quidẽ ascendit: ꝓpt
signũ qđ fieri debebat. Ez qꝝ
discipulos secũ ascendẽ fecit: ac
cumulacio multitudis erat nõ
sceptis eũ. Ascendit ẽ in mõ
tẽ: erudiẽs nos a tumultibus
⁊ ab ea q̃ in mundo ẽ tbacioe

Theo.

Bed.

Ceph

quesce. Apta ei ad phiam so
lutudo ē. Sc. Erat aūt primū
pascha: dies festi iudeoꝝ. Vide
quali ī āno ītegro nī plus e
uāgelista nos docuit de signis
xpi: ꝯ q̄ paluciū sanauit et
filiū reguli. Nō ei studuit v
niūsa āmiciare: ꝑ ex mīnis
magna ꝛ pauca. Quali q̄
nō āscendit ad die festū. Pau
lati ſoluebat legē: occasionē
capiens a iudeis nequicia.
Quia ei iudei eū pſequebant
occasione recessꝰ accipiēs legē
exhibuit: inuidos obſuatibꝰ q̄
vitate aduciente oēs cessāt fi
ctum ꝛ q̄ legibꝰ nō ſbjcitur
ut legalia festa pficeꝝ. Et vide
hoc q̄ nō erat festū xpi: ſed
iudeoꝝ. Si q̄s āt vba euāge
diligēt cōsideuerit: facile agn
cet q̄ vni⁹ āni ſpaciū fuit
inter decollacōē Iohis ꝛ paſſi
one dni. Cū n. matheus dicat
q̄ dns audita nece Iohis se
cessit i desertū locū ꝛ ibi turbas
pauit ꝛ Iohes dicat q̄ primū
erat pascha iudeoꝝ q̄n pauit: apte demīt q̄ īmi
nēte paſchali festitate decolla
tus ē Iohes. euoluto aūt vni⁹
āni ſpacio paſſꝰ ē xpc i eade
festitate. Sc. Cū ſbleuaſſꝫ
oculos Ihs ꝛ vidiſſꝫ q̄ multi
tudo magna venit ad eū:
dixit ad philippū. Vn emem
panes ut māducēt hi. Dix
eū ſbleuaſſꝫ oculos Ihs. q̄ discer
q̄ oculos nō erigebat huc atq̄
illuc: ꝑ pudice sedebat attentus
cū discipul suis. Neq̄ ex simpli
sedebat cū discipliſ suis: ꝑ alī
tent loquēs aliq̄ eis ꝛ eos ad se
ipm rutens. deīq̄ respiciens vid
turbā ad se veniēte. Cui q̄ gra
philippū interrogat: Sciebat
q̄ discipl oꝝ eius ēgregatio: ā
phiis indigebat doctrina. Tal
aūt erat philippꝰ: q̄ postea dixit
onde nob⁹ pcem ꝛ ſufficiat nob.
Ptea q̄ prius eū erudiebat. Nā
ſi simplr sīm aēt mirabilm: nō
tm appareꝝ. Hinc aūt prius vo
luit ītiteri īopiā: ut certius dis
cat miraculi magnitudiē. Vi
se. Hoc aūt dicebat tēptās eū.
Non q̄d ignorās id q̄d debat
ab eo dici ꝑ humane hoc dem ē.
Sic ei q̄d dr. q̄ scrutat corda
hoīm. nō ondit ignorācie ſcru
tatōem. ꝑ ētissime ignorīs:
ita cū ih dicit q̄ tēptauit eū
nil aliud dt q̄ ipm ꝓbatiōē eū
faciebat. p tale interrogationē
inducens ī certissimā signi ēgni
tionē. Vt hoc ꝛ euāgelista ne mi
mitate locutionis mīnorationē
aliq̄ suspiceris: subiūgit. Ipse
ei sciebat: q̄ eet fructus. Interrogat
Interrogat ig nō ut ignorātā dis
cat: ꝑ ut discipulo adhuc rudi
ꝓpria tarditate ondat: quia ipe
m se ꝓpendē nō valebat. Sic erā
ut alīs ipm ondet: nō tm cor eis
ignorans. ꝑ si dns sedm nar

rationē iohēs p̄spectis t̄bis q̄sit a philippo tēptans eū vñ ill' esce dari possent: p̄t monē quō sit vez q̄d' alij narrauerūt p̄ dixisse dñō discipulos ut diūteret turbas, q̄bꝫ ille rñdit sēm mathꝫ non hñt necē ire date eis vos mādu care. Intelligit̄ g̃ post hec verba dñm isperisse multitudinē. & dixisse philippo q̄d̄ iohes ꝛmēorat alu āt pretimiserit. vl' alt'. Alia q̄dem sūt illa. alia āt sūt hec: nō essꝫ facta tptibꝫ Philippū g̃ dñs temptans utꝫ fidē habēt: iuenit eū adhꝫ humanis passionibꝫ sbiacentē. Q̄d ptz̄ ex hoc q̄d̄ seq̄t. Rñdit ei philipp⁹. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nō sufficiūt eis: ut vnusq̄sq̄ modicū q̄ accipiat. In quo tarditatē suā ondit. Nā si p̄fecte de creatore itelligēt: de ei⁹ potentie largitate nō diffideret. Q̄ āt philipp⁹ hꝫ apl̄i iohem rñdet hoc marci a discipul' rñsū esse ꝛmēorat: volēs itelligi hꝫ ex ore ceteroꝝ philippū rñdisse. quāq̄ & plūs nūz p̄ singulari usitatus sime ponē potuerit. Et & adrea dñs silem philippo iuenit: q̄ nus altius q̄ de illo ⁊ceplantē. Et ei⁹. Dicit ei vn⁹ ex discipul' eius andreas fr̄ symonis petri. Est puer vn⁹ hic: q̄ hꝫ q̄nq̄ panes ordeaceos & duos pisces. Estimo q̄dē nō sine cā id eū dicē: & q̄ audierat signū q̄d̄ heliseus de panibꝫ ordeaceis fecerat panū ei de vigīti panibꝫ cētū hoīes. Ascendit q̄ mōtē aliq̄d excelsiꝰ: & ad sūmū nō potuit puenire: q̄d̄ ptz̄ p hoc q̄d̄ sbdit. Sed hꝫ quid int tantos. Estimabat ei q̄ de pauciorib⁹ & paucioꝝ & de plūbus plura fūtus cēt q̄ miracla fiēbat. & hoc nō erat vez. Similit⁹ ei ei facile erat & de plurib⁹ & de paucioꝝ pascē turbas. Non ei matia sbiectu indigebat: & ne viderent creature aliene cē ab eius sapiā: ipſ creatis unit⁹ ad matiā mira culoꝝ. Insundant⁹ g̃ manich, ei q̄ dicūt q̄ panes & omēs hꝫ creata sūt a malo deo: & boni dei filius ihc̄ xp̄c panes multiplicauit. Nā si creatura male fuissent: neq̄z bonus mala multiplicasset. Q̄ āt an dreas apd̄ iohem de quīq̄ panib⁹ & duob⁹ piscib⁹ suggest sit: hoc ceteri plālem nūz pro singulari ponētes ex discipl⁹ psona retulerūt. Discam⁹ āt hic q̄ voluptati attedim⁹ q̄ comedebāt mirabiles viri illi & magni: & q̄titatē eoꝝ q̄ mensebant & vilitatē mense eoꝝ. Nondū āt appentibus panib⁹ iussit eos discūbere: ut discas q̄m nō emta ut ea ei subsistut. sic p̄alus ait. Qui vendit ea q̄ non st & tpz ea q̄ sūt. Sequit ei. Dicat eis ihc̄ facite hoīes discūbē. Ad ītam hoīes discūbē dicit:

ia tendo comede mor antiqt.
Vñ seqt. Erat aũt fenũ multũ i
loco. & herba viridis. Erat eĩ
pascha: qđ i pmo mese verũ
pficiebat. Ge. Discubuerũt g
viri nũo qĩ q̃nq; milia. Soli
viri nũant ab euãgelista:
qr legale ꝓsuetudine seqbat.
Cteĩ moyses a xr ãnis & sup
pplim ꝺnũant. nulla mẽtione
de mulieribz fiã: ꝺnuens q
ome qđ virile e & iuuenile.
dignu & honorabile e apud
deũ. Ge. Accepit ergo ihs pa
nes & cũ grãs egiss distribuit
discubentibz: similit & ex pis
cibz quãtũ volebat. Ez q̃re
palustrẽ debens sanare non
orat: neq; mortuos suscitãs
neq; mare q̃etans. Hic aũt
orat grãs agens: ut sz ostẽ
dat eos q̃ cõfessionẽ accipiũt
grãs age opte deo. Ez valut.
In minoribus maxime orat:
ut discas q nõ ppt indigentiã
orat. Si ei indiget orare: mul
tomg in maioribz ipe ferss
Qa vo illa ex auctẽte fit ppa:
manifestũ z q h ꝺ destrẽdendo
nob orat. Et adhs cũ turba
multa erat pns: optebat eis
suaderi q sedm voluntatẽ dei
aduenerat. Et ideo cũ multe
aliqđ miraclm fiebat nõ ora
bat: sz ora multos orabat ne
crederent q eẽt deo ostrarij.
Qniq; g panes offerunt tur
be & frãgunt: sbrepit in fiã
gentiũ mar qđã fragmẽtoz
ꝓcationes & nõ ĩminuitur
vñ pfringit: & tñ pfrigent
manũ fragmẽta occupant.
Nõ sensg non viss pfectũ tã
ꝺspicabilẽ opacionis assequit.
Est qđ nõ erat: videt qđ non
itelligẽ: solidissimũ est ut ꝺb oĩa
posse credatur. Vñ ei multipli
cat de paucis granis segetes:
inde i manibz multiplicauit
q̃nq; panes. Potãs ei erat in
manibz xpi. Panes aũt illi q̃n
q; pi semina erãt: nõ qdem
tñ mãdata: sz ab eo q̃ tram
sfert multiplicata. Vnde aũt q̃n
ta ẽ serui & dni differẽcia. Trã
spbe q̃ ex mesura limites grã
ta miracla faciebat: xpc aũt
absolutã vtute facies cũ multa
si abũdancia oĩa optabat. Ge.
Vt aũt ipleti sunt: dixit discipl
suis. Colligite q̃ superuenerũt frag
meta ne pereant. Collegerũt g
& ipleuerũt xij cophinos frag
mentoz ex v panibz ordeaceis
q̃ superauerunt hys q̃ mãducauc
rant. Non ꝺ hoc ostentatio
supflua fuit: sz ne fantasiam
estimarent qđ sẽm z ꝓpt qđ ex
ex sbiecta materia miraclm fiat.
Ez q̃re no turbe dedit fragmẽta
portanda sed discipul. Cum ihs
marie endire volebat: q̃ obti
nere debant ex mgri. Ego aũt
no solũ admiror multitudinẽ
panũ q̃ fra & sztitudinẽ su
pfluoz: qr nisi pl nec mun

fecat supflua ce. ſ3 tm̃ qñtu vo
lebat ſcr̃i cophinos ſedm nũz
m̃ aplo4. Addiſcam9 at ex mu
raculo ꝑfecto nõ fieri puſil
lanimes ĩ coartacoĩb; paupat.
Turbe at cũ vidiſſent ſignũ qđ
fecat dñs miralbant: qz nõdũ
eũ e dñm ag̃nouerat. Ideoq;
cũ angelis ſbdit. Illi g̃ hoies
q; carnales erãt 4 carnalit
ꝛtelligebant: cũ vidiſſent qđ
fecerat ſig̃ dicebant: Qa hic
e vere ꝓpheta: q vent̃ eſt m
mũdũ. Mondũ pleni fide dñz
vocant ꝓpham: q nondũ deũ
dñm nouerãt. Ez iã multa ꝑ
fecerat ex vtute miracula: qu
eũ ſequentes ab aliis ꝓpham
vocabãt ſic ſiebant ĩ ꝓplo ꝓphas
aliq̃ miracla fecaſſe. Nec
fallũt ſi dicũt ꝓpham: cũ ipe
dñs nouerit ſe ꝓpham dicens,
Nõ capit ꝓpham ꝑire ex ihlm
Sic at̃ ꝓpha e xp̃s 4 dñs ꝓphaq;
ſic angel9 4 dñs ag̃elo4. Ex
eo ei q; pñs ãnũciabãt ag̃el9
erat: ex eo q; futa p̃dixit ꝓpha
erat: ex eo q; vbũ caro ſẽm eſt
4 angelo4 4 ꝓphaq; dñs erat.
Null9 ei ꝓpha ſine vbo dei. Ex
hoc at q; dicũt. q vetus 3 i mũ
dũ: manifeſtũ 3 q; ꝓphaz q; dã
pncipale exꝑtabant. Et ideo
q; dz. h 3 ve ꝓpha ĩ greco eũ ad
iectione articuli ponit. ad oſ
tendendũ ſz eũ eſſe diſcretũ
ab aliis ꝓphis. Oſid'andũ at
q; dz. qz deus nõ 3 tal ſẽna q

oculi videri poſſit. 4 miracula
eius quibꝫ totũ mũdũ regit
minuiſq; creatũm ãmiſtrat
aſſiduitate vluere? ſuauit
ſibi q̃dam q; facet optuno tpe
ꝑter uſitatũ curſũ ordine q;
riatẽ: nõ ut maiora ſi ſolutu
videndo ſtupent. qbꝫ q̃tidiana
vluere. Manus ei miracl̃m
e gubnatio totꝰ mũdi: q;
ſaturatio v miliũ hõm de
v pambꝫ. 4 tm̃ hoc nemo mi
ratur. Illd' mirant hoies:
nõ qz mai9: ſ qz rar9. Ner
tm̃ ſuffiat hoc tuen ĩ mira
cul' xp̃i. Quia ei dñs eſt ĩ
monte vbũ dei e m alto:
Pinde nõ q; humiliat' nasci: ne
tm̃ ſcirẽt ꝑtereũdi 3. Myſtice Alch
ei nouẽ maris tbidi ſclm de
ſignat. Mor at xp̃i mare
mortalitat' nre adut nasce
do: calcauit moriẽdo: tm̃
ſigt reſurgendo. Oeniũt ſt
eũ credendo 4 imitando ebe
credẽtiũ ex utroq; ꝓplo colligt
Tũc at dñs ſubijt ĩ monte Recta
q; celũ aſcendit: qđ deſigt
p monte. Qz ei turb ĩ mſe Duag
noꝛibꝫ relict ad altiora q; ad
diſcipul' aſcendit: ondit q;
ſiplicabꝫ minora ꝑcepta ſt
omittenda ꝑfectoribꝫ altio
ra. Qz imminente paſca illos
refiat: ſigſicat q; q̃ſq; pane
diuini verbi 4 corpe 4 ſangs
dñi deſiderat refia: debet
ſpũale paſca fac 4 de vigs

ad vtutes tuā fire. Oculi vo
dñi sūt dona spūalia: q̄
cū dñs electis suis muscz
credit: tūc in eos oculos suos
dirigit. i respēm pietatis
pendit. Quinq; āt panes
ordeacei significāt veterē
legē: siue q̄ nondū spūalibz
sz adhuc carnalibz data ē
ler. i. q̄nq; sensibz corpis
deditis. Nā & ipse turbe v
milia hoīm fuerūt. Quue
q̄ p̄ moysen data ē ler xp̄ō,
Moyses ei v libros scripsit.
Et q̄ ordeacei erāt panes
bñ significauit vl ipsam
legē que ita data erat ut
i ea vitale aīe alimentū
corpalibz sacramentis ob
tegeret. Ordei ē medulla
tenacissima palea tegit.
Vel ipm pplm nondū expoli
atū carnali desidio qđ tūc
palea corporis eius intexebat.
Ordeū ee pabulū z iumē
torū & ruri suor: & ler vetus
data ē seruis & iumētis. i.
carnalibz. Duo āt pisces
q̄ saporem suauē pāni da
bant. duas illas psonas
videm̄ significari q̄bz pplo
ille regebat regale sz & sac
dotale: q̄ tm due psone
dnm nrm p̄figabant. Am
bas ei ille sustinuit. Vl du
o pisces: dicta vl scripta p
phetaz & psalmoz sig̃ficat
Et cū q̄natus ad quinq;
sensū corpis referrē: mille ad
p̄fectū refert. Quinq; q̄nq;
sensū corpis p̄fecte regē studei
vir dñi & viribz quos fēica
mollities nō corrupit: & so
brie & caste viuūt. et celestis
sapiē dulcedine mēt reare
ant. Quer āt q̄ ista hēbat for
te pplūs isrl erat: q̄ sensu pu
erili ea portabat nr̄ māducabat. Illa ei q̄ portabat clau
sa onerabant: aptū p̄stebāt
Dulcedie āt dt. Hec q̄ sint it
tantos: q̄ ler vetus paz p̄figu
rabat. quousq; ea sius manibz
suscepit. i. ope ipleuit. & eandē
spūalē ee intelligendā docuit:
q̄ ler neīem ducebat ad p̄fectū
Frangendo āt panes mltipli
cati sūt: q̄ q̄nq; libri moysi
multos libros cū exponunt.
tūc frangendo. i. dissendo fecerūt
Dñs ee tūc frangendo & apien
do qđ dux erat & clausū in le
ge discipulos ipleuit: cū eis p̄
reserēdem aperuit scripturas. Ea āt
ignorātia pplī erat i lege: p̄
ea tēptacio dñi ignorantiam dis
cipuli demōrabat. Cuius fermū
āt distribebant: q̄ carnaliter
sapiebāt: & i carnalibz q̄escē
bant. Quis ei caro fermū. Illu
āt de panibz dñi ipleuit: q̄ qđ
auribz audiūt opibz ipleāt.
Quue sb̄ āt fragmenta & ni q̄
pplūs nō potuit māducare: Qđ
ergo restat. ni ut secretiora in
telligentie q̄ nō p̄t capi milti

tudo ill' credant' q' vonei st' ꝫ alios doce' valent sic' erant apli'. Vñ ꝫ xp̄i cophinu iple ti sūt. Cophinis ā seruilia iplent' officia. Cophini ig' sūt apli ꝫ eoꝝ imitatores: q̄ luc' ī p̄nti sint despicabiles spīt̄aliū sacramentoꝝ dicis sunt inter' referti. Dicunt' aūt apli fuisse cophini: qr p apl̄os fides scē trinitat' erat ꝓdicanda in ātuor p̄tib' mūdi. Q̄ aūt nouos pānes no luit face' ꝫ allatos cumula uit: significat qr vetem scr̄p turam non reprobauit. sed apiendo patefecit. Et est bn̄ dictus in stīa Alme. Sno Aug'. 19.

Dnica In passioe. Sedm

Mat. dicit Johānem.

Alis turbis iudeoꝝ ꝫ p̄ncipib' sacdotū. Quis ex vobis arguet me de pcō? Et ꝛc.

Lectionis Euāgē.

Habet hoc vbū xp̄i magnā fiduciā magnā fiduciā. cui nulli hom̄ fiduciale hoc dicere potuerit: ni soli dñs m̄ q' petīm non fecit. Quasi dicat Si dei filij estis: nullis peccātes debetis hīre odio. Si q' me q̄ ip̄ erosū habetis no potest arguere de pcō: manifestū ꝫ q' ppter veritatē me odio habetis. Desiute aūt māsuetudinē dei. Nō dedignat' ex rōe oīnde se pcōrē non ēe: q' ex vbere diuitat' poterat pcōres iustificare. Vñ sb̄dit.

Q' est ex deo: vba dei audit. Ppēa vos nō auditis: q' ex deo nō estis. Nolī attendere naturā ꝫ vicii. Sūt vbi ex deo: ꝫ non sūt ex deo. Natā ex deo: vicia non ex deo. Ecclīs aūt hoc dictū ꝫ. q' nō solū pcōres vicios erāt. nā hoc cē erat oīb': sed ec' p̄cognit' q' nō erāt credit' ea fide qua possent pcōrē obligatione liberari. Intoget se q' vnusq'sq' si vba dei aure cord' percipit: ꝫ intelliget vnde sit. Nā sūt nōnulli q' p̄cepta dei ner aure corpis percipe dignāt. Et sūt nōnulli qui her quidē corpis aure percipiūt: ꝫ nullo ea mētis desidio implectunt'. Et sūt nōnulli q' libent' vba dei suscipiūt ita ut ec' ꝫ fletib' oppugnant': ꝫ post lachrymas tp̄r ad q̄tatē redeūt. Vñ profecto vba dei nō audiūt: qr h̄ exercē ꝫ opr̄ attenuāt. Cū ecci aliq'd altū dñs dicit: h̄ apd' iudeos q' valde insēsibiles erāt īsania videbat' vt ex eoꝝ irrisione colligat'. Dr ei. Videri q' insanire ꝫ dicere. Bene dicī nos qr samaritan' es tu ꝫ dēoniū habes? Et dignū ꝫ q̄re quo cū samaritanū stīa futa deneget nr̄ aūt durabil[illegible] tatē accepte aūt sūt samaritanū dicē saluatorē q' de correctione ꝫ iudicio tot ꝫ tanta docuit. Et forsan velut ignorātes illi hoc dicūt dñm. q' sentiūt

ipsi. Samaritani ei gens odi
osa iuxta mystico ꝓlo: dece tribubꝫ
captiuitate ductis tm cor pos
sidebat. Iuuenit ꝙ ꝙ aliqui de
eo arbitrent ꝙ secm samaritas
nos sentiret ut nil post obitu
resurgeret hoibꝫ ꝑ facte ad placedu
nudis de resurrone z etna vita de
taret. Deo nm vo illi hec dice
bat ꝓpt eius sm̃ones tm̃ scientes
capacitate humana quibus
deu prem suu dicebat z se de ce
lo dm̃ disse z cetera huiꝰ modi. Vl
ꝓpt suspicedem cor: q pluues
beelzebub principe demoniorꝫ
opinabant ipm esse deones.
Vl samaritanu illu dicebant
tm̃ ritus hebraicos dissoluente
utpote sabbati. Samaritani
ei no ꝑfecte iudaizabat. Et hꝰ
vo ꝙ cor cogitaciones revelabat:
demoniu ipm hec suspicabat.
Cui vo eu samaritanu dixerut:
nusq̃ euangelista dicit. Ex que
nam re: ꝙ mlta ꝑtermiserut
euangeliste. Ecce at iniuria sus
cipiens deus: nō ostendit se
ꝑba rndet. Sequit ei. Rndit ihs
z dixit. Ego demoniu non hꝫ
Et qua re ꝙd nob̃ imuit: nisi
ut eo tpe cu a pris et falsitate
humelias acceptm. cor etiam
vera tacta mala: ne mi
nisteriu uiste cor
reptionis tm̃ arma vertatur
furoris. Et attendendu q ubi
cos dece optebat z cor superbia
strahe: ass erat ubi vero ꝙ
bratu ei optebat sufferre mi
ta mansuetudine utebat: cu
diens nos ꝙ quide ad deu vi
dicare: q vero ad nos despice
ut homo prius eius imitetur
pcia: ut puniat ad potenaz.
Ex quis maledes maledicta
no redet: ptinuit tm ad eu ne
gare. Quo aute sibi fuerant
obiecta: samaritanus es z dem
niu habes. Ideo dixit no sm sa
maritanus: samaritanus cu
mꝓbatur custos. Nouerat at
se nrm ee custodem. Non cu
ptinuit ad eu ut redimeret:
z no ptinet ut saluem sucm.
Denigz ipse e samaritanus q ac
cessit ad sauciu z misedia ipen
dit. Alie ꝙ dns magr ꝙ pal
oibꝫ oia fieri voluit ut omes
manciscat: z ideo no se negau
samaritanu. Estimo at solius
ihu fore vere. ego demoniu non
habeo ꝑ nr habui: sic z illud.
Venit princeps mudi hui: z i me
no hꝫ quicꝫ. Quia ee q delectoꝝ
reputata sut mmia: demonibus
adaptant. Deinde post tale cō
uiciu. hoc solu dixit de gla sua:
si honorifico prem meu. Nm diceꝫ
me vob arrogans videar: hec
que honorificem. Honorificau
at prem nr assens eu z no to
lerans homicidis z medices se
dei veraces filios appellari. Sol
at apte verissime vindicatus est
prem. Ex quis dei zelo uritur
a prauis hoibꝫ dehonestat. in
semetipso nobis dns pacie pre
buit ex. q au. Et vos honorastis

me. Cū dicēt. Ego facio qđ̄ ego debeo: vos nō facitis qđ̄ debetis. Nō ait illi solū hoc dicti z: ſſ et oībus īiuste agentibz q̄ iniuriā īferūt xp̄o qui ē iustitia. z īfen tibz otiu melia sapiē eo q̄ xp̄s z sapia z silr de aliis dī. Si q̄ ex nob̄ extra iudicias faciendū sit; siue ex nos āmonet cū sbūgit Ego gl'iam meā nō q̄ro: est q̄ q̄rat z iudicet. Cū dicēt. Ex honore quē ad p̄iem hō hoc lo cutus fū vob̄: z ppt̄ hoc dehono ratis me. Et nulla ē mi cura hui⁹ dt̄uelie. Illi ei honorās debe buit: ppt̄ q̄ hoc audio. Quicūt ait ds gl'iam xp̄i in quolibet suscipientiū illū: quā quidē reperiet i oppantibz sc̄dm ipsitas vtutis causas. Cū ait nō repe rit primū illos i quib; nō rep perit etiam filiū suū. Vñ dt̄. Est q̄ q̄rat z iudicet. Quē ait vult intelligi ni p̄em. Quō g̃ alio loco dt̄: p̄i nō iudicat quēq̄ hoīe iudiciū dedit filio. Et videte q̄ iudiciū q̄nq̄ p dānā tione accipit: h̄ ait sc̄dm discre tionē positū z. Cū dicēt. Est p̄i q̄ gl'iam meā a vīa discernat. Vos ei sc̄dm hoc sclm gl'iam; ego nō sc̄dm hoc sclm. Discer nit ex gl'iam filij sui: a gl'ia oīs hoīm. Non ei q̄ homō fis z iā expandus ē nobis. Nos hoīes ei peccō. ille sine peccō: z h̄ sc̄dm ipsā formā sui. Nā illi quos digne loqt̄: in p̄ncipat vbū: vel alit. Si vē dīm z a salua tore oīa mea tua sūt: pala z q̄mq; vim iudiciū filij prius z. Cū ait maiorē p̄fitas ēsset: nō franci p̄dicatio nō debet: si ce augeri. Vñ dīs postq̄ deō nūi hoīe dictus ē: p̄dicatio nis sue bñficia largius ipen dit dicēs. Amē amē dico vb̄: si q̄s sīmonē meū seruauerit: mortē non videbit in etnū. Videbit dīm ē p eo qđ̄ z sepe netur. Cū ergo morituros mortis loqret̄: qđ̄ si vult q̄ aut q̄ sīmonē meū seruauerit mor tē nō videbit ietnū: z ni q̄ vide bat aliā mortē de qua nos li berare venerat mortē etiā. mortē dānacōis cū diabolo z āgelis eius. Ipsa ē vera morte nā ista migracio ē. Sic g̃ itel ligendū z. Si q̄s sīmonē meū seruauerit mortē nō videbit ietnū: ac si dicēt. Si q̄s lucē meā custodierit: tēbras nō videbit. Qui ait dt̄ ietnū coīt ē sumendū: ut sit tale intellectus. Si q̄s ser monē meū seruauerit ietnū, mor tē nō videbit ietnū: q̄ contra nō videt aliq̄s mortē. quo usq̄ vni vbū custodit. Cū vo q̄s torpens i obstinacia sīmonis z ctā sua custodiā negligēt fis ei cessat custodire: subinde mortē videt nō apud alū sed apud semp. Sic g̃ a sal uatore instructi ppe q̄ctī q̄s

ē homo q̄ viuit ⁊ nō videbit
morte: nīc̄ possit q̄ custodit
Lucas verbū xpi. Quauerit aūt dī nō
solū fidē ſ̄ ecīā p vitā puram. Sit
aūt ⁊ occulte īſinuat ip̄m nl̄ p̄mū
ei facē. Si ei q̄ ſimonē eū ſuauit
nō morīet in eternū: multomagis
Greg ⁊ xp̄c p̄t nō mori. Nec aūt bonus
nasc̄ ⁊ ut meliores ex p malicias
existāt: ita ſp ex pbi de bñficio
peiores fiūt. Nā acceptā p̄dicatione: vtiq̄ iudei blaſphemant.
Dr ei. Dixerā q̄ iudei. Nūc cognō
Greg uim⁹ ip̄ dēmū hēs. Vñ q̄ ſacris
ſcīptis accedit. ꝑphendit q̄ p̄ter q̄
vrām vocem ab hoībz exeūt:
nō p̄ter dēones fiūt. Nec q̄ iudei
vtute dēonis putabāt ihm dix
iſſe. ſi q̄s ſimonē meū ſuauerit:
morte nō videbit in eternū. Vñ aūt
paſſi ſūt: ex dicti vtute non
p̄ſpexerūt. Nā ſ̄ de morte q̄da
limica rei qua premit delin
quentes hoc paſſus ē: hinc vō de
eiī morte metuentes ē q̄d dr
Increpat dicentē q̄ defūcto ab
hā ⁊ ꝓphis Vñ ſbdit. Abra
hā mortuus ē ⁊ ꝓphe: et tu dic
ſi q̄s ſimonē meū ſuauit mor
tē non gustabit in eternū: Cū
aliq̄ differentia ſit int̄ morte
gustare ⁊ vide: p eo ex p morte
nō videbit morte nō gustabit
ꝓtulerit: velut in cauti audito
res ſñi dentes dñm ſimonē
Euē ei dns mortē quam⁹ nul⁹
ē gustabil⁹ ⁊ eo vō q̄ ē ſcīpta
ē visibil⁹ pulchritudis: ſic ecīā
aduſaria eius mors ⁊ gustabit
ē ⁊ visibil. Cū q̄ q̄s ſteterit p
ihm i intellectuali loco morte nō
gustabit ſi statū ſuat ſēp illū
ſūt de hī ſtantibz q̄ nō gustabūt
morte. Cui aūt aliq̄s ſimonē xpi
acceperit ⁊ custodierit morte nō
videbit. Rurſ⁹ aūt ex ꝛiani gla Greg
ad ignaciū ſcīptū. Vñ ſc.
Nūq̄ tu maior es p̄e nō abra
hā. q̄ mortuus ē: Poterāt ecīā
dicē. Nūq̄ tu maior es deo cui
ſimonē q̄ audierit mortui ſūt. ⁊
nō dicūt hoc: q̄ ex q̄ abrahā
minor ei estimabāt. Non enī Greg
discernūt. q̄ nō ſolū abrahā ſ̄
ex quolibet nato ex muliere qui
natus a vgine maior ē. Nec vez
dicebāt iudei abrahā mortuus ē.
Audiuit ei vōcē xpi abs̄ ſuauit
⁊ ſi ſibi dicēs de ꝓphis de q̄bz ſb
ſūt. ⁊ ꝓphe mortui ſūt. Nam et
vōcē ſibi dei custodiert q̄d factū
fuit ad oſee vl iſaiā vl ihēmiā:
q̄d ſi q̄s aliud custodiuit. ⁊ ipſi
ꝓphe custodierūt. ſi Rendituī erpo
dicit ⁊ in hoc ſcīm q̄ dēonū
hēs: ⁊ in hoc abrahā mortuus est
⁊ ꝓphe. Nā ei etne morti theſe Greg
rant. ⁊ in eande morte cui inſe
ſerāt nō videbāt ⁊ cū ſolā morte
carnis aſpicerent: in vitatis ſimo
ne caligabāt. Subdit aūt. Quē
terpm facis. Qi dicent. Tu q̄
nulla tua digni es. carpetam fili
de galilea ⁊ tibi ſcripſ⁹ glam. theo
Quē terpm fuit: hoc ē. cuius
meriti cuiusve dignitat⁹ vis ee Beda

dr: Abraha tñ mortuꝰ ẽat cor
pore: aia āt viuebat. Maior āt
ẽ mors aīe ĩtenū victure. q̄ cor
poris q̄ḡ mortui. Cecidien
tiū at tñ fiunt placo: q̄m nō se
fecit ihs id qđ ẽst. s. er p̄ce recep.
Vn sē. Rndit ihs. Si ego gli
fico meipm: glia mea nīl ẽst.
Thor q̄ntū ad eoꝝ suspicione
dicit sic. z supza testimoniū me
u nō ꝛ. vez si testiom phibeo
de meipso. Hys āt verbis nl
ondit esse gliam p̄tis sili. Dr
āt hoc ꝓpt illd qđ dixerant q̄
tēpm facis. Refert eni gliam
suā ad p̄rem de quo ẽ. Vn sb̄dit
Est p̄ mens q̄ glificat me. De
isto vbo calūniant arrianꝰ si
dei nre. z dicūt. Ecce maior est
p̄. q̄ glificat filiū. Hetici. nō
legūt z ipm filiū dicente q̄
glificet p̄rem suū. Glificauit
āt p̄ filiū: cū ꝓpe baptismi z
Tmonte z ꝓpe passionis coā
turbis hoc facta ẽ ad eū. z p̄
passione eū resuscitauit. z col
locauit eū ad dexterā suā ma
iestatis. Addit āt. quē vos di
citis q̄ dñs vr est. Volebat eni
oīde q̄m nō solū p̄rem eum
nesciebāt: s. nec; deū. Na si
ve p̄rem agnoscerent: filiū eq
vtiq; haberent. Deū ē. ostendit: q̄
hoīcidiū in lege phibuit.
adūsus. xpm clamantes. Vn
sb̄dit. Et nō agnouistis eū.
Quasi dicāt. Vos carnalit
illū deū vrm vocatis: p̄ q̄ tribꝰ
a seruitꝰ: z nō agnouistis eū sic
ꝛtelligendo ẽ spūaliter ei seruire
nescitis. Quidā āt hetici dicūt
deū anūciatū in veti testmto
nō ẽ p̄rem xpi: s. nescio quē
principē angelorū malorū. Ostra
ipsoꝝ q̄ dicat p̄rem suū: q̄e illi
dicebāt deū suū. z nō agnouerūt
Si ei ipm agnouissent ei⁹ filiū
recepissent. Dñs āt subdit.
Ego āt nouī eū. Secm carnē
iudeis tibi; potuit z hoc arrogās
videri: s. arrogantia non ita
cauenda: ut veritas relinq̄t
Vt q̄ sb̄dit. Et si dixero q̄ nō
scio eū: ero simul vob̄ mēdax
Q̄ dicēt. Sic vos dicetis eū
fore mentitum: ita ego si dixe
ro me nescire. Ex marmia
demōstratio ẽ q̄ ab illo sit mis
sus: hoc qđ sequit. Et scio eū.
Malit ipsius agnitionē obti
nere. Qualē eni ego sū; tale
z p̄. Quē ego mei⁹ agnosco:
z illū agnosco. Precebat āūtē ne
deinceps ipm agnoscat: cū sb̄dit.
Et sermonē eius seruo. sermonem
mādata nūcupans. Quidā
āt sic ꝛtelligūt hoc qđ dr. ser
monē eius seruo. i. vocem sbie
eius. Eade eni ẽst rō sbie pris
z filij. Ideoq; p̄rem agnosco
Iam et p q̄m vl qa sumit:
ut sit sensus q̄m sermone eq
seruo. Sermonē er⁹ pris tūc fili⁹
loq̄batur: z ipe erat vbū pris
qđ hoībꝰ loq̄bat. Et q̄ dixerit
maior ẽs pre mro

abrahā. nī de morte erpnīēs. se mu-
rozē ēp abrahā esse ostendit
ꝛscepter cū subdit. Abrahā pī
vī gr̄ultauit ut videt diem
meū: vidit ⁊ gauis ē: sp̄ ꝑ
brīficū qđ a me hz ut a
maiore. Qī dicēt. Die meū
desiderabilē habuit ⁊ letiae
plenū: nō qī alicui minu
aut fortuitu. Non g̃ timuit
si gr̄ultauit ut videret. credēs
utiq; gr̄ultauit spando: ut
videt intelligendo die meū.
Incertū aī pt esse utz dixit
die tpalē dnī quo eat ventꝰ
carnis: an die dnī ꝙ nescat
ortū nec occasū. Sz ego nō
dubito p̄em abrahā scisse cuiꝰ.
Aut ei suo suo ēp mittebat.
Pone manū sub femore meo
⁊ iura mi p deū celi. Ergo
ꝙ fuit illa iuratio ⁊ nisi ꝙ
significabat de que abrahe
ventuꝝ i carne dei celi.
Tūc etiā die dnī abrahām vi
dit: cū in figura trinitat tres
angelos hospitio suscepit. Vel
diem suū dicit die cruc. que
abrahā in oblatione arietis ⁊
ysaac hircoē ꝑfiguraut: p ꝗ
ondens ep nō iuuitus ad passioē
venit: ⁊ ostendēs eos alienos ee
ab abrahā. si in qbz ille gr̄ltauit
hīs dolent. Quale aī gaudiū
fuit cordī videntis vbū manēs.
splendorē pris meritis refulgēte
apud p̄em manente deū ⁊ ali
qī in carne venturū: ⁊ nō de
prīs gremio recessiuꝝ. Carna-
les vero metes iudeoꝝ audie
tiū vbū xpī. oculos a carne nō
sblenāt: dū in eo solū etatē car
nis pensant. Vnī se. Dixerūt g̃
Iudei ad eū. Qnq̃ginta āos
nondū habes: ⁊ abrahā vidisti.
Qī dicent. Multa sūt annoꝝ
circula ex quo abrahā mortuꝰ
ē. ⁊ quō vidit die tuū. Car-
nalit enī hoc itellexerūt. Tūc
aī triginta trium āoꝝ xpūs erat.
Quare g̃ nō dixerit quadḡinta
āos nondū habes. ꝑ qnq̃ginta.
Supuacua ē huiusmodi q̃stio:
simplī enī put eis occurrit
dixerūt. Rident tñ qdā ep ꝙ
qnquagesīa āna ex reuerentia
iubilei noīant. in quo ⁊ cap
tiuos manumittebat: ⁊ emp
tionis possessionibz redebant.
Quos benigne redemptor nr̄ a
carnis sue ītuitu submouet
⁊ ad dignitatis sue rēplacēt
trahit. Vnī se. Dixit ergo eis
iūs. Amē amē dico vob. anēq̃
abrahā fieret ego sū. Ante enī
ptīti tpis ē: sū vō p̄nitis. Et ip
ptītū ⁊ futuꝝ tpī dignitas nō
hz ꝑ sp esse tp̄: nō aut añ ab
hā ego fui: ꝑ añ abrahā ego
sū sēdm illd. Ego sū ꝙ sū. An
ge vel post abrahā habuit ee.
ꝙ ⁊ accrēde potuit ꝙ exhibicēt
p̄icie ⁊ recrēde ꝙ cursū vitē.
Quia vō creatura ē abrahā
nō dixit. anēq̃ abrahā eet sed
añēq̃ fieret: neq; dixit ego frūs

sū. Nā in pncipio erut vbū. Qz sustinē ista etiutat vba mentes infidelū nō volentes ? que intelligē nō poterant | obuue qrebant. Vñ sē. Tulerē gē lapides : ut iacēt in eū . Tanta duricia quo currerent ? nisi ad siu simules siz lapides. Quia vo postq̄ actu q̄ ad eī spectabant docendo pfecerat ? hij lapides iugiūt : ⁊ deseruit eos qui cozrōpēm nō susciperēs. Vñ subdz. Jhs aūt abstondit se : ⁊ exiuit de tēplo ? q̄ si dīnitatis siue potencia grece voluisset : tacito nutu mentis siue ī suis eos actionibz ligaret aī penas subite mortis obruceret. Qz q̄ pati venerat : grē iudiciū nō debat. Itaq̄ ei erat emendāda sapia : q̄ ercenda potencia . Ideo ē fugit ? q̄ nondū venīat hora passionis : ⁊ q̄ ipē non elegerat hoc genꝰ mortis. Ergo tūc homo a lapidibz fugit : ⁊ ve ill' a quoz lapideis cozdibz fugit deus. Mistice aūt q̄ eq̄t malas cogitacões q̄s assumit, q̄ tot lapides in ihm mittit ; ac dem q̄ritū ad septimū. si ad deliberacōem transit ihm extinguit. Vō aūt abstōdendo se dñs significat ? ni q̄ eis ipsa veritas abstondē q̄ eius vba scē ⁊ tenuit. Ea q̄pe q̄ nō iuenit humilē veritas fugit mentē. Quid aī nob̄ hoc gr̄ loq̄t ? ni ut ē tu resistē possum? nā supbiētū humilr declinem? Sīmō Augꝰ Insua pr. et zz.

In die palmaꝝ Et p hebdomadā legatur her passio ad placitū .

Passio dñi nr̄i ihesu xp̄i ℣ Secdm ℟ Mathei. Er gō Euāgelꝫ

Nul.t. DJ dixit suis. Scitis q̄ post biduū pascha fiet : et filius hoīs tradetur ut crucifigatur : Et ꝛc. Expositio

POst q̄ eandem. sermonē quo vētuꝝ se dñs in reditu claritatis ostenderat : nuc pat̄ fuꝝ esse se āmonet : ut sacramentū crucis admirtū esse gle etiutat agnoscent. Vñ dz. Scitis q̄ post biduū pascha fiet. Sic ex iohīs narracōe colligit aī sex dies pasce venit ihs in bethaniā : inde venit ihrlm sedens sup asellū. Postea gerūt ea q̄ narrant theosolimis gesta. Ex illo ergo die q̄ venit ī bethaniā : intelligim̄ assumatū q̄ triduū. ut occurret dies aī biduū pasche. Hoc aūt mō pascha ⁊ azima distat : q̄ pascha ipā sola dies appellat in qua agnꝰ dei occidebat ad vesperam. hoc ē q̄tadecima luna primi mensis : q̄ta decia aūt luna q̄ egressꝰ ē pplꝰ de egipto succedebat festiuitas azimoꝝ. Vel euāgeliste vnū pro altero ponere solent.

Pascha aūt qđ hebraice dr pha
se. nō a passione ut plerīq; ar
bitrant. ſ a trāsitu notat: eo q
exterminator videns sanguine
i postib; ſtrilitaq; ptūſierit nr̄ p
cuſſerit eos. vel ipſe dns pbens
auxiliū pplo ſuo deſup ābula
uerit: siue q auxiliante dño
pplus ſtrilitus liberat; ab egipti
aca ſeruitute transiuit ad lībta
tē. Nō aūt dixit post biduū pas
ca erit a veniet: ne oīdet illd
pascha futuru qđ fieri solebat
sēm legē. ſ pascha fiet: hoc est
quale nūq; fuerat sem. Miſti
ce enī pascha dr. siue q ea die
xpc trāsiuit de mūdo ad prem
de corrupcōe ad īcorruptionē de
morte ad vitā: siue q salubri
trāsitu a dēmoniaca seruitute
mūdū redemit. Post duos er̄
dies clarissimi huius veteris &
noui testi verū p mūdo celebrat
pascha. Transitus er̄ nr̄. i. pha
se ita celebrat: si tiena dimit
tentes ad celestia festinem⁹.
Prēdixit aūt discipul' ſe tradēdū
eū subdit. Et filius hoīs tradet
ut crucifigatur: p̄munies
eos ne priusq; audiant que
fuerat ventura: subito videres
trudi mgrm ad crucē obstu
pescant. Ideo aūt ipſe malue
posuit tradetur: q dns dedit
eū pp̄ nīaz curta gen⁹ hūa⁹:
iudas ppt auariciam. sacdo
tes ppter īuidiā: drabol⁹ ppt
timorē ne auelleret de mau
eius gen⁹ hūa⁹ p doctrinā ei⁹:
nō aduertens qm̄ magis fuerat
eripiendū gen⁹ hūanū p mor
tē ipſius q̄ ereptū fuerat p
doctrinā & miracula. Propter
vo euāgelista oīndit appatio
& martirnacōz drūc passionis
quā xpc p̄nunciauerat. Vñ dr
Tūc congregati sūt principes sa
cerdotū. Qđ dicit. tūc. supio
ribz vbis murgit: i. anteq̄
pascha celebraret. Nō aute
veri sacdotes & seniores illius
q̄ videbat⁹ pplus dei ve. aūt erat
pplus gomorre. nō intellegētes
sū mū sacdotē dei īsidiati sūt
ei: & nō cognoscentes p̄mogē
nitū p̄nuſse creatē er̄ seniorē
oībus. ſiluati sūt otra eū.
Huiq; vero negocia tēptātes
ad principē sacerdotū deuenūt:
inde volentes ptātē accipere
vñ phibē optebat. Multi aūt
erant tūc principes sacdotū
ler vocū esse volebat: vnde
manifestū z q̄ iudicia dissolu
cio accipiebat tūcū. Moyses
ei vnū p̄cipē sacdotū esse
iussit & eo mortuo alter⁹ fier⁹:
postea vo ānui facti sūt. Eos
q̄ hic aut principes sacerdotū:
q̄ de principib; sacdotū erant.
Idēnant aūt ut̄: q̄ ordēnati st̄:
& q̄ principes & sacdotes fuer⁹.
Quo ei plures ad pagendū
aliqđ malū deueniūt. & quo
sblimiores & nobiliores fuerit:
eo deterius habet malū qđ
admittit: & eo maior pena illi
pparat. Ad oīdendū aūt dns

simplicitatē z innocentiā: addu
cuāgelista. Vt illum dolo tenēnt
z occidēnt. In quo enī nullam
mortis causā inuenire poterāt:
Filiū fecerūt ut dolo tenēnt et
occiderent. Filiati siū g' ut te
nēnt eū occulte z mēmarent.
Formidabāt aī pplm: ideoq; fe
stiuitatē erpabant prelire.
Vt qd' se. Dicebāt aī. Nō in
die festo. Diabol' ei nolebat
z pasci xpm pati: ut nō mai
festū eius abstineret passionē.
Principes aī sacdotū nō ea q̄
dei siū timuerēt: ne sc̄z petō in
h' qe pacto maior ei' inīatio
fieret: sz ubiq; q̄ hūana siū cogi
tabant. Vñ se. Ne forte tu
mult' fiet i pplo: qpt' diūsa stu
dia pplī diligentiē xpm z odiet
credent z nō credent. Quidē
ubi g' principibz ne i scō die
multus oriet̄: non festiui
tatē sz facinoris studebant. Sedi
tiones enī turbaq; fieri i prin
cipia solēnitate metuebāt: nō
ut pplis nō peccaret: sz ne xpm
euaderet. Et tm furore fluctes
immutati siū a suo filio. Qua
enī tm̄itorē inuenēt: in tpā fe
stiuitatē xpm occiderūt. Vino
aī intelligi' dispositū fuisse cō
silio. ut iudeoq; p̄ncipes q' se
uiendi i xpm occasiones sepe
sic̄rant: nō ni in solēnitate pas
cali crēndi furorē sui accipe
rent ptātē. Optebat ei ut ma

nifesto iplēt' effectu. q̄ diu
figūato fuerāt p̄missa mystio:
ut eū significatiuā. vera
temouerēt ouē: z uno explc
ret' sacrificio multaq; dīna re
timaq;. Vt g' libere credēt
corpi. z cessarent ymagines
sb̄ pricia veritatis: hostia i
hostiā trāsiit. z sanguine san
guis auferet': z legal' festiuī
tas dū mutatur implet'.
Ostenso g' silio p̄ncipū de
xpi occisione: mulc exequu cua
gelista repletionē eius. ostē
dens qualit iudas habuit cō
uentionē aī iudeis ut xpm
tradet: sz prius causā tradi
tionis p̄mittit. Voluit enī
qz nō erat venūdatū vigetū
q̄ mlier sup caput xpi effu
dit. ut de pcio aliq; tollet: vñ
voluit h' dānū poticē migī
rependere. Vt g'. Cū aī cet
Ihs i bethania i domo symo
nis leprosi. nō qz leprosus ullo tpe
pmanet: sz qz ātea leprosꝰ
postea a saluatore mūdat' z
noīe pristino pmanēte ut vīs
curantis appeat. Et. Accessit
ad eū mlier: hīs alabastꝝ
unguenti pciosi. Qz aī alabas
trū gen' marmoris candidi
varijs colorib' itinctū qd ad
vasa unguentaria cauari so
let. eo qz optime seruare ea in
corrupta dicat'. Alius autē
euāgelista p alabastro ungen

nō adūtens q̄m
erpiendi ge
ipsius q̄ erpi
doctrinā z mutatio
do euāgelista ond
z mactipnacōe dn
quā xpc pnūciauer
Tuc ingregan sū
cordoti. Qz dn
nib' vobis vngē
Pasca celebrarē
veri sacdotes z
q̄ videbat' ipse do
pls gemeret. nō
sū mū sacdoti
ti: z nō agnoscent
mihi pmisc
ordus filiari sū
Jnq; vero negotia
ad principē sacdotū
inde dolentes ptātē
rēm phibē
ceritū tuc principes
ler vbiq; esse
manifestū z q̄
cio accipebat iuā
ci mū pncipe sacdo
uisset z eo mortuo
postea vo ānus fu
g' hinc aut principes
q' de principib' sacdo
Jnanū aī ih
de principes z sacdotes
Quo ei plures ad
aliq; malū
blimiores z nobiles
do detrimū habet
mittit: z eo mag
parare. Vo ordinib'

ti p̄ciosi. nardi p̄stici p̄posuit:
hoc ē vet̄ z absq; dolo. Pistis ei
grece latine dr̄ fides: vñ pistica
i fidele. Erat ei illud vnguētū
fidele i pur̄ z nō adulteratū
&c. Et effudit sup caput ipsius
recūbentis. Forsitan q̄s dicet
q̄tuor fuisse mulier̄ de quib;
scripserūt euāgeliste: ego aut̄
magr̄ assentio tres fuisse: vnā
q̄dem de qua scripserūt matth⁹
z marc⁹. alteram aut̄ de qua scr̄i
sit lucas. aliā de qua scripsit
Johes. Nemo ei putet eandē
ee q̄ sup caput ihū vnguentū
z q̄ sup pedes effudit. Illa enī
lachrymis lauit z crine tersit.
manifeste mētrix appellatur:
de hac aut̄ nl̄ tale scriptū z. Ner
ei potuit statī caput dñi mētr̄
digna fieri. Pt̄ g̃ nō eadē ee:
ne sī. Contraria euangeliste dyrisi
videant. Potest ee q̄stio me
riti z tpis diuisitate dissolui:
ut adhuc illa peccatrix sit. nā
ista p̄fectior: z secūm ih̄u apud
tres euāgelistas. scr̄i matheū
marcū z lucā vna z eadē ee
videtur. Non aut̄ absq; rōe lep
sy monis meminit euāgelista:
ñ ut ondat vñ fiducia sumēs
ih̄s mulier accessit ad xp̄m.
Quia ei lepra īmūda passio
ee videbatur: z videns q̄ ihūs
illū hoīem curauerat apud
quē manebat: z fidut q̄ a cc
eius īmūdicia facile crp̄gab̄
Et alijs mulieribz p̄ curatoē
corpis ad xp̄m accedētib; sola
ipsa honoris gr̄ā ad xp̄m ac
cessit: z ppt̄ aīe curationem
cū nl̄ in corpe infirmū hret.
Quappt̄ marie aliq̄s eandē
āmirari debet. Apd̄ Johem
aut̄ nō z eadē mulier: ñ alia
q̄dā mirabil̄ lazari sororis
Cūm matheus quidē z marcus
i domo symonis lepsi ih̄s fr̄m
exponūt: Johes aut̄ q̄ venit
ihs ubi erat lazar⁹ z nō sy
mon. si maria z martha mi
nistrabant. Adhuc sex⁹ Johes
añ sex dies pasce venit i betha
niā q̄n fecerūt ei cenā maria
z martha: ih̄s aut̄ q̄n recūbit i
domo symonis post biduū pas
ca erat futur̄. Et apd̄ matth⁹
z marcū discipuli īdignant⁹
er bono ꝓposito: apd̄ Johem aut̄
Judas furandi affectū: apd̄
lucā aut murmurat nemo.
Vel dicendū q̄ hāc eandē quā
lucas p̄fatur mulierē: Johes
mariā nōiat. Lucas aut q̄nus
silē fr̄m nōiret eāq; apd̄ hoc dr̄
nomēq; habebat eius apd̄ quē
diuinabat dñm. nā z ipm symo
nē dicit: tri q; nō z extra natū
vl morē. vnū nomē ihē duos ho
mines: pocius credibile ē fuisse
aliū hoīem symonē nō lepsū
i cuius domo ih̄s in bethania gere
bant. Nichil g̃ aliud arbitror
ni q̄ non quidē aliā fuisse mu
lierē q̄ peccatr̄ tuc accessit ad
pedes ihu: z eandē mariā bis ih̄s

fecisse: semel scz qđ lucas narrauit: nā & iohēs mariā amen dans & mentionauit añ̄ q̄ venit ī bethaniā erat mag̃ languens lazarus ī bethania de castello marie & marthe sororis ei⁹. Maria aūt erat q̄ unxit dn̄m unguento: et extersit pedes eius capill̄ suis. Ita itaq; hoc maria fecerat. Quod aūt in bethania fuerit aliud ē. qđ ad hunc nr̄atiōnē nō pertinet. Ex quo patet narrat⁹ a tribus iohāne scz matheo & marco.

Cū aūt mathis & marcus capt dn̄i unguēto illo perfusū dicūt. iohēs aūt pedes: ondit⁹ nō ee contrariū si accipiam⁹ nō solū caput sed et pedes dn̄i perfudisse mulierē: nisi forte q̄n̄ marcus fracto alabastro perfusū caput ameorat tū q̄ scz calūniosus ē ut aliq̄ ī vase fracto neget remanē potuisse un̄ et pedes dn̄i perfunderet. Ille aūt q̄ sic calūniatur: prius accipiat perfusos pedes añ̄ illud fractū eet: ut ī integro remanēt dn̄i et caput perfunderet ubi fractura illa totū effuderat. Sed q̄ illo modo q̄ scz fieri credidit dn̄i pedes ita unguento pciosō a mulie perfusos ut luxuriosoq; & neq; homīm solent: ī oñibz ei talibz nō usus rei sz libido utentis in culpa ē. Quisq; ei rebz sic utit⁹ ut metus assuetudīs bonoq; it⁹ quos versatur erredat: aut a liq̄ significat: a flagitiosis est

flagitiū: in dīna vl̄ xpiana psona magnū aliquā rei sig nū. Odor ei bonꝰ fama bona d: quā q̄s bene vite opibus habuerit. dn̄i vestigia xpi sequit⁹: q̄ pedes ei⁹ pciosissimo odore perfundit. Ex hoc videri pt ee contrariū qđ mathis & marcus postmodū dicerūt pascha post biduū futurū. dein⁹ ameora uenit q̄ erat ihs ī bethania ubi de unguento eadē narraturus iohēs dt. an sex dies pasce. Ex q̄ uta monet⁹ nō intelligūt mathi & marcū illū qđ in bethania de unguēto fem̄ erat recapitulando posuisse. Non enī q̄s eoq; cū dixisset post biduū pascha futurū sic adiūxit ut diceret. post biduū cū eet bethanie. Ex q̄ discipuli ait dicūt magrm dicentē mihi vis volo & non sacrificiū. apd se cogitabant: si holocaustū nō acceptat miltominꝰ o lei hui⁹modi usū. Non se. Videtes aūt discipuli: indignati sūt dicentes. Ut q̄d pdicto hero: potuit ei istud venūdari multo: & dari pau peribus. Scio quosdā hunc locū calūniari. q̄c iohēs iudā solū dixit detestatum eo q̄ loculos tenuerit & furab rico fuerit: & mathis scribat oēs discipulos indignatos: nescietes tropū q̄ vocatur

Luc 7

Iohō

synodoche. qz z p multos vnū z
p vno nūli solent appellari.
Nā z paul⁹ in epla ad hebreos
dr. septi sūt: cū vnū tm̄ scribat
ysaiā septm̄ autumet. Pōt er
itelligi qz z alij discipuli aut
senserūt hoc a dixer̄t. aut eis
nda dicēte psuasū sit: atqz
oīm voluntatem. mathis z mic
ex verbis expresserint. Si iudas
ppter dixerat qz fur erat: et
teri vō ppr pauperū curā. Johes
aūt de solo illo id memorare vo
luit: cui⁹ ex hac occasiōe. fu
rādi assiduitatē credid⁹ intimā
dā. Discipuli q ita xpianabāt:
z dīs mulieris mentē videns
p̄mittit. Multa em̄ erat eius
religio z affabile studiū: ide
o ādens arrisit sup caput
suū vnguentū effundi. Sic
ei p̄ eius odore victime et
fumū patiebat⁹: ita z xp⁹ is
mulierē devote vngentem.
Eius vō discipuli mentē ne
sciebant: q̄rela facientes.
Vt sc⁹. Quid aūt illis: aut illi.
Ad molestā est huic mulieri.
Quod audiēs ait: qz apli qui
molestē loquti fuerāt aduersus
ea. Quidnā aūt subdit: opus
bonū opata z in me. Ac si dicer̄t
Non z pdicto vngēti sic vos
dicetis: z opus bonū z pietā
tis z devotiōis obsequium.
Ideo aūt nō simpli dixit bonū
op⁹ opata z in me. si p̄mus po
sitis. quid molesti estis huic
mulieri: erudiēs nos. qd cuiq;
gerit bonū et q̄cūq; z si nō val
de diligent⁹ frēs fuerit susce
pe z auge z fove: z nō ex principio
oēm diligentiā expete. Quia
ei cū intrasset anteq; fecisset
h⁹ mulier nō mandasse h fiet;
z post effusū vngentū nō ha
bebat locū discipl⁹ reprehēdo.
Et ideo ppe ut non obtunderet
assiduū mulieris: oia h in ipso
lacēm mulieris dixit Sequit.
Nā pauperes sp hētis vobiscū.
Ostendit dīs hūs vbis qui ex
quada rōe. qm̄ non erat illi
culpandi q sibi adh i mortali
corpe subsidia aliq ex suis facul
tatib⁹ mīstrarēt: cū pauperes sp
tādi essent i ecclia qbz fideles
cū vellent benefacere possent: ipe
vō breui tpe corpalit mansur⁹
erat cū eis. Vnde sc⁹. Me aūt non
sp hēbitis. Quia aūt hic q̄stio
quare dīs post resurrōem dix
erit ad discipulos. este ego vo
biscū sū usq ad cōsūmacōem sēcli:
z nunc loquit⁹ me aūt nō sp ha
bebitis. Ego mi vid⁹ hoc in loco
de pīcia dicē corpali: qm̄ neq;
ita cū eis futur⁹ sit ita post resur
rectionē quō nūc i oī facilitā
tate. Vel solute ita. ut itelli
gat⁹ qm̄ soli inde dem sit. Sed
ideo non dixit hēbis. z hēbitis
qz i psona unde oībus imuta
toribus ullus dem z. Ideo aūt
dr. non sp cū nec ad tpe hēant:
qz male vident⁹ hre xpm in

pñti sñlo qñ inuerecundi se membris
xpi z accedit ad mensā eius:
si nō sp sic hēbrent: qñ solus ei
tis dictus ē. Venite benedicti pris
mei. Sequit. Mittēs ei ih̄s un
gentū hoc i corp̄ meū: ad sepe
liendū me fecit. Ifructuosa erat
illius ppli ut corpa mortuorū
diuisis artubus horrent: qten
ducatus ifuarent illesa. Et qa
futurū erat ut hec mulier corp̄ dñi
mortuū vellet pungere z tū nō
posset qz resurrōe anticiparet: dē
ei diuina prudentia actū z ut
uiuū dñi corp̄ dñi pungeret.
Hoc ē g qd dr mittens hec mulier
&c: at ait ipse mulier corp̄ meū
muñi pungit. me mortuū et
sepeliendū ondit. Qa g sepulchū
z mortē omēorauerat: ut nō
videat in ēternā mittit mulier
em: nunc ei ifolat p ea q ifequūt. Amē dico vobis: ubicūq;
pdicatū fuerit hec euāz in toto mū
do: dicit ip̄s fecit i mēoz eius.
Idest. i quocūq; dilatabit ecclia
p totū mūdū dicet z ip̄s hoc
fecit i mēoz ei. Istud z oppositū notat z ip̄s sic iudas ītrudi
tus adeptus ē pfidie ifamiā;
sic z ista pie deuotionis gla
Attende at notaā futoz: ip̄
passiuū post biduū z mortuum;
sciat euāz suū in toto orbe
celebrandū. Ecce at qd dicit
finē z: z ubicūq; tm̄ euāgelium

videb hāc mulierē famosā
effectā: qd virtus pdicantis
effecit. Et regū quidē multoz
z ducū victorie silent: z milti
q ciuitates ifruxerūt z gētes
miltas sibi tributi subegerūt: neq;
ex auditu neq; ex notie sūt ag
nite. Cum at hec mlr oleū ef
fudit i domo leprosi cumsdā, nō
vnis pūtibz: hoc oēs deinūt
p orbem tiaz: z hec tm̄ ptū
sit z meōria eius qd factū z
nō z tabefacta. Ex qre michi
fixale p̄misit mulier. h̄ spūs
nā gl̄iam: Qa ex his que
dixit ītelligi potuit. Si enī
opus bonū fecit: manifestū
ep z mercedem digna accipiet.
Mystice at passiuus p omi mūdo moratur i bethania
i domo obedientie: q qdā
fuit symonis leprosi. Symon
q ipse obediēs dicit: q iuxta
aliā ītelligentiā mundus
ītpretari pt. i ciuis domo ci
uitatis ē ecclia. Oleū at ubiq;
i sceptis. a opus mie ītelligit
quo lucēna vbi enutrita cla
rescit: a doctrina cuius auditu
vbū fidei qd z accensū nutrit.
Unialis g omē quo qs un
git: oleū appellat. Oleū at
aliud ē vngētū: ite vngēti
aliud ē pretiosū: sic oīs actus
iustus opus bonū dr. Opus
at boni: aliud qd facimus

ppt hoīes : aliud qđ ppt deū
et sedm deū. Ite hoc ipm qđ
facim ppt deū : aliud pficit
ad usū hoīm : aliud tñ ad
glām dei. Vtputa aliquis
bñ facit hoi nāli rusticā
motus nō ppt deū. quō faci
ebant inđi ⁊ gētes : opus
illd ē vulgare. nō magnū o
dorus. ⁊ ipm tñ acceptabile
apđ deū : qm ut dt petrus
apđ clementē opa bona q̄
fiūt ab ifidelibꝫ in hoc sclo
eis pfuit nō in illo ad ꝛsequ
dam vitā eternā. Q' aūt ppter
deū facūt : magꝫ illi in illo
sclo pficiūt : hoc est vngētū
boni odoris. Qz aliud fit ad
utilitatē hoīm : utputa ele
mosina ⁊ hmodi. Hoc q̄
facit ī xpianos pedes dñi
vngit. qr ipi fiūt dñi pedes ;
qđ pcipue solent facere pen
tentes p remissione pcꝯ
suoꝝ. Qui aūt castitatī stu
det ⁊ ī ieunijs ⁊ oroīb⁹
pmanet ⁊ cetis q̄ tñ ad glām
dei pficiūt : hoc ē vngentū
qđ vngit dñi caput. Et hꝫ
⁊ vngentū pciosū : ex cuius
odore tota repletur ecclia. Et
hꝫ ē opus ppetui nō penitentiū
⁊ pfectoꝝ. Aut doctrina q̄ necta
ē hoīb⁹ : hoc ⁊ vngentū q̄
pedes dñi vngit. Agnitio
aūt fidei q̄ ad solū ptinet deū
ē vngentū quo vngitur
caput xpi : quo sepelimur
xpō p baptismū ⁊ morte. Mu
lier aūt hec ī pfiguratione gen
tiū plebis ē : q̄ in passione xpi
glām deo reddidit. Caput enī
eius pu nrit. Caput aūt xpi : dr
ē. Nam vngentū boni opis ē
fructꝰ : ꝙ discipuli fauore sal
uandi israhelis vendi ih̄ ī usū
pauperū dicūt debuisse. Pauper
es aūt uideos fide indigentes ꝑstinctu
phetico nūcupant. qbꝫ dns
aut plenū esse tpis quo habe
rent unde pauperes possent. Ceteru
nō nisi ex pcepto suo salutem
tentibꝫ posse pstari. q̄ seu in
fuso mulieris huic vngento
sint ꝛsepulte. qr regnatio nō
ni cū mortuis ī baptismi pfes
sione redeat : ⁊ uidete ubi pdi
cabit hoc euāgeliū narrabit
opus eius. qđ cessante isrl. euā
gelio glām fide gentiū pdicabit.
Posita g̃ occasione pdicatiōis
pditionis : ꝛsequenter de pdi
tione inde agit euāgelista.
Vñ dr. Tūc abiit unꝰ de xij.
Tunc scz qñ hoc audiuit qm
pdicabit hoc euāgeliū. Vbiq
timuit eū : nā virtutē ieffabil
erat qđ dns ē. Ita enī sermo
dirigit dicente dño. sint qr p
biduū pascha fiet. tūc congregati
sunt principes sacerdotū. tūc abiit
unꝰ de xij. Int illud ei qđ dns
ē ne tumultꝰ fiet in pplo ⁊ hꝫ
qđ dr. tūc abiit unꝰ de xij : iter
positū ⁊ illud de bethania. qđ
recapitulando dictum est.

Abyt aũ aduſus vnũ pncipẽ
ſacerdotũ q̃ ſuus fuerat ſacer
dos ietnũ. ad multos pncipes
ſacẽdotũ: ut vendẽt ꝓdo voletẽ
redimẽ totũ mundũ. Abyt aũ
dr: qr nõ coactꝰ nõ ĩuitatus
ſ ſponte ſceleratũ inyt ſiliũ.
Rodit aũ vnꝰ de xp̃o: ac ſi dicẽt
dr pmo choro coꝝ q̃ ſblimiter
electi ſũt. Et ad deſignacõẽ eꝰ
aduĩgit, q̃ dr iudas ſcharioth:
erat enĩ z alius iudas. Scha
rioth nãq̃ fuit villa: vñ ortꝰ
z ille iudas: q̃ non timoris y
bationẽ xp̃m deſeruit. ſ pecu
nie cupiditate diſtraxit. Amo
re eĩ pecunie vilis ẽ oĩs affcõ:
z aĩa lucri cupida eꝰ ꝓ gnguo
pit nõ metuit. nulliq̃ z uſ
tice ĩ illo corde veſtigiũ: in q̃
ſibi auaricia fecit tẽpaculũ.
Hic ꝓfidus iudas ẽbriat⁹ ve
neno. dũ ſitit lucꝝ tã ſtulte
ĩpius fit: ut z dn̄m venderet
ẽmgẽm. Vñ dr̃it pncipibus
ſacẽdotũ. Quid vult⁹ mi dare:
z ego vob eũ tradã. Infelix
iudas dãnũ qd̃ ex effuſione
vnguẽti ſe feciſſe credebat: vult
mgrî ꝓdo ꝑpẽſare. Nec ẽtã
tñ poſtulat ſũmã. ut ſaltem
lucroſa videret. ꝓdicio: ſ q̃
vile tradens mãcipiũ ĩ ptãte
ementiũ poſuit q̃ntũ vellent
dare. Hoc aũ factũ omnes
q̃ acceptũ aliq̃ corpaliũ aut
mũdialiũ req̃ ut tradant et
eĩciãt ab aĩa ſua ſalvatorẽ:
z vbũ veritat⁹ qd̃ erat in eis
Bꝛ. At illi ſtituerũt ei tẽpta
argenteos: tãtũ mercedem
ſtituẽtes ĩ quos ãnos ſalua
tor: dũſatus fuerat ĩ hoc mũdo
Joſeph aũ nõ ut multi putãt Ihꝛõ.
iuxta lxx interpretes tẽpta au
reis venditꝰ ẽ: ſ iuxta hebrĩcã
vitatẽ triginta argenteis.
Neq̃ eĩ pot̃at ſuus ꝓfitꝰ ce
ꝑe dñs. Qꝝ aũ dñs xxx argen Aug.
teis venditus ẽ: ſignificauit
ꝑ iudã iudeoſq̃ et ꝑiquos q̃
ꝑſeq̃ntes carnalia z tẽpalia q̃
ad q̃q̃ ptinent ſenſꝰ corpis
xp̃m hre noluerũt: z ꝑ ſexta
mdi etatẽ fecerũt. ſexies q̃q̃
cos ſi ptiũ venditi dñi arre
piſſe ſignatũ z. Et q̃ eloquiũ
dñi argentiũ z. illi aũ nr̃az legẽ
eciã carnaliter intellexerũt: tẽ
ĩ argẽto ĩpreſſerant ſclãris pri
cipatus ymaginẽ. quã amiſſo
dñõ tenuerũt. Bꝛ. Et q̃rende q̃re
bat optũitatẽ. ut eũ traderet.
Qualẽ aũ optũitatẽ q̃rebat Aug.
iudas: lucas manifeſtius expla
nat dicẽs. Et q̃rebat optũitatẽ
ut tradẽt eũ ſine turba: i. q̃n
plẽ nõ erat cura eũ. ſ ſecretus
erat eũ diſcipul. Qd̃ z fecit:
tradens eũ poſt cenã eũ ſecretꝰ
cẽt ã predo gethſemani. Et
ĩde uſq̃ nũc optunitas iſta
videtur his q̃ voluũt prodere
dei vbũ in tpe ꝑſecutionis

qñ mltitudo credentiū non est
arta vbū veritatis. Euāgelista
g̃ psecutis q̃ erāt preābula ad
xpī passionē. sc̃z de p̃nūciatiōe
passionis. de cōsilio p̃ncipū et
de tractatu pditionis: nūc tpe
ad serie passionis ītēpit dicēs.

Prima aūt die azimoꝝ. P̃ma
dies azimoꝝ ē dies mensis
p̃mi ē qñ agnꝰ īmolat. et
luna plenissima ē. z fermētū
abiicitur. Et notandū q̃ apd
iudeos p̃mo die pascha celeb
tur: reliqui vo septē sequētes
dies azimoꝝ vocant. Ez nō
dies azimoꝝ dī pro die pasce.

Vel hāc p̃mā diē azimoꝝ dr:
q̃ septē dies azimoꝝ erant.
Assueuerūt ēi iudei a vespa
sp mūare diē: vñ hui⁹ dier
facit mentionē sc̃dm quā ī
vespa pascha erat īmolandū:
qđ quinta feria fiut. Ez forte
dicet aliquis. Di ille typus
agnⁱ figurā huⁱ veri agni
gestabāt: q̃re nō ea nocte
passꝰ ē xp̃s qñ solebat agnus
īmolari. Ez sciendū q̃a eadē
nocte mystia sanguis z corpis
dñi discipul celebranda tra
didit: et sic tentus a iudeis
z sue īmolatōis vbi est passiōis
sacrauit ordinē. Et accesse
runt ad ihm discipuli dicētes
Vbi vis paremꝰ tī comedē pa
schā. Mit eos aūt discipulos
ꝫ accesserūt ad ihm ītrogātes:
z iudā fuisse estimo pditorem.
Ex hoc aūt manifestū z: qñ nō
erat ei dominꝰ neq̃ magistⁿ.
Ego aūt estimo neq̃ discipl̃os huisse:
pfecto ei eū illuc rogassent ve
nire. Et. At ihs dixit. Ite in ci
uitatē ad quendā: eū sc̃z que
marcꝰ z lucas dicūt pr̃z sabbas
vel dñs domus. Qđ ergo ipse su
ū matthēus ad qđā. tēp̃ er psona
sua studio breuitatis illud xp̃e
dño voluit īsinuare. Nā nemi
nē sic loq̃ ut dicat ire ad q̃dā
q̃s nesciat. At p hoc cū matthēus
vba dñi posuisset dicentis ite ī
ciuitatē. nō posuit xp̃s ad q̃dā:
nō q̃ xp̃s dns hoc dixerit: sed ut
xp̃s nobis īsinuaret tanto noīe
fuisse q̃dā in ciuitate ad quē
dñi discipuli mittebant: ut pa
rent pascha. Manifestū enim
ē discipulos a dño nō ad q̃lī
bet ꝫ ad q̃dā hoīem. z ad ētu
aliq̃ missos ee. Vel dicendū
q̃ hoc qđ dicit ad q̃dā. ondit
q̃ ad ignotū hoīem mittit:
monstrans hīc q̃m poterat
nō pati. Qui ei mentē huⁱ
psuasit ut eos susciperet. qđ nō
utiq̃ optatus eēt in hīs q̃ eū
crucifigebant. Ego aūt non th
admiror solū q̃m eū susceperit
ignotus exulteus: ꝫ q̃m suscī
piendā xp̃m multoꝝ odium
ītēpsit. Vel ideo hoīem ait q̃

pascha celebraturus erat nō noīat:
nō enī xpīanis honore credentibus
erat pscriptus. Vel nomē pter
mittit: ut oībus vere pascha cele
brare volentibus xpmq; fide hospitio suscipere: dandi fa cul
tas designetur. In hoc ergo more
veteris testimēti: noua scriptura
nūat. frequenter eī legimus. dixit
ille dñs. vel loco illo vel illo: vel tm
nomē psonarum locorumq; nō ponit
Secūdm. Et dicite ei. sm̄ quī dicit:
Tps meum prope est. Hoc aūt dixit
discipulis passionē memorans:
ut per multiplici passionis enu
meratione exercitati meditarentur
quod futurum erat. simul aūt demō
strans q̄ volens ad passionē
venit. Sequitur. Apud te facio pascha.
In quo demōstrat q̄n usq; ad
ultimū diē non erat ostiarius
legis. Addidit aūt. cū discipulis meis:
ut sufficiens fieret ppatio ut
ille ad quē mittebat nō existi
maret eū occultari velle. Sequitur.
Et fecerūt discipuli sicut constituit
illis ihs: et paverūt pascha. Fortas
sis aūt aliquis requiret. Per eo q̄
ihs celebrauit more iudaico
pascha. q̄ diuersum est a nob imitato
res xpī fieri facere. nō existimans
q̄ ihs frus et sub lege nō ut eos
q̄ sub lege erant sub lege relin
quet. sed ut per lege educeret: q̄nto
ergo magis nō quenit illos ultro
ne in lege. q̄ prius fuerat per lege.
et spūalit celebrātes q̄ in lege cor
porālit celebranda mandauit
ut in azimis sinceritat. et celebra
tes pascha secūdm voluntatē agni
dicentis. nisi manducaueritis carnē
meā et biberitis sanguinē meū nō
habebitis vitā in vobis. Quia Ihs
quidē sup dns de pascha sua prodixerat
nūc ei de proditore prodicit dans
ei primē locū. ut cū intelligeret
secūi cogitacōes suas et occulta
cordis ei sua: penitēt eū facti sui
Dñs dicit. Vespe aūt cū discūbebat
cū xpo discipulis suis. Cū xpo dicit: Secūm.
q̄ iudas adhuc erat in mūdo qui
dē recesserat merito. Omnia Ihs
ei sic agit iudas: ut tollatur
suspitio prodicionis. Et nōnūq; Secūm.
q̄ pulchre vespe frō discubu
isse dr: q̄n ad vespā agnus
immolari solebat. Ideo et vespe Mab.
discubuit cū discipulis: q̄ in
passione xpī q̄n vere sol ad
occasū perauit refectio etiā
oībus fidelibus perata fuit.
Designat aūt euāgelista q̄ Lucas
comedentibus illis disputat ihs
de traditione iude: ut et de
pce et a mesa oīndat malicia
proditoris. Et iō sequit. Et edentibus
illis dixit. Amē dico vob: q̄ vnus
ex vob me tradit. In q̄ nota Leo
sibi cē proditoris sui ostendit de
mōstrauit: et nō aspa ac apta
pīm increpatione confundens:
sed leui et tacita admonitione

nūcens: ut facilius corriget
penitendo quē nulla deformas
Orig ſet abiectio. Vel hoc dx̄t gr̄ialit:
ut teſtimonio pruſſi cordis ſin
gulos q̄ltas ꝓbaret: & vt
unde oñdet malicia. q̄ ner ag
nitor ſuos filios ſuos credebat.
Eſto q̄ i p̄mis putauit late
q̄ hoiem. q̄ poſtq̄ vidit ſciaz
ſuā poſitā in vbis ipſius q̄ p̄
mū infidelitat erat. ſed m ip̄u
dentie. Et ut ē diſcipulos oſtē
det bonitatē: q̄ plus credebant
vbis xp̄i q̄ ſcie ſue. Vñ ſe. Et
ſtati valde: ceperūt ſinguli di
ce. Nūq̄ ego ſū dne. Unuſq̄ſq̄
ē diſcipulos ſciebat ex thys q̄
docuerat illis q̄m ad malū ꝓ
tibil z thāma nata. & i collue
tatione aduſ rectores thuus
mūdi tūbrat: & ꝓpt hāc cām
unuſq̄ſq̄ eos timens ītroga.
Vñ & de oībus futuris timen
dū z nobis mfirmis. Videns
aūt dns de ſeipſis timētes diſci
pulos: demrauit ꝓditorē ꝓdico
ꝓhice vocis dictis. q̄ mādu
cauit panē meū. aplauit ad
uſū me ſupplātatōez. Vñ ſe.
At ipſe rns ait. Qui intingit
mecū manū in papſidē: hic
Mheō me tradet. O mira dni patia.
Quus dx̄at. vn̄ vrm me tra
det: ꝑſeuerat ꝓditor in malo:
manifeſtius arguit: & tñ
nomē ꝓpriū nō deſignat. Iu
das ei cetis ītātis & retra
hentibz manū & mēdicētibz
cibos oz̄i ſuo: temeritate & i
pudentia q̄ eū ꝓditurū erat.
ee manū aū migro mittit in
papſidē: ut audacia bonam
ſciam menturetur. Michi aūt Greg.
vidr & dm̄ rpm fecēſſe. q̄ ſtz iudas
aū eo in papſide intingeret:
macy eū ſtundens & i amore
ſuū attrahens. Qz aūt dicat dm̄ Rab.
matis i papſide: marcy dicat
i catino. Papſis ei z vas eſt
cay q̄drangulatū: a paribz
aſſibz. i. equis lateribz dictū.
Catinus vo vas ē fictile aptū
ad īmittendū liquorē: & po
tuit fieri ut in meſa vas fic
tile q̄drangulū ōtinētur.
Hec ē aūt ꝓpria ſuetudo hoz Greg.
minus malorū. ut poſt ſalem &
panē inſidient. hoibz manē
nl' timentibz ītra eos thntibz.
Si aūt & poſt ſpitalē menſam
abūdātius videb multitudiez
malicie eius. nō recordat ner
i corpalibz bonis. mgū dulcedi
ner in ſpitalibz doctinā: & ta
les ſūt omes i eccia q̄ inſidiāt
fribz ſuis aū quibz ad eande
menſā corpis xp̄i frequēt ſimul
fuerūt. Iudas aūt nec p̄mo nr Mheō.
ſed cōtrius a ꝓditione retra
hit pedē: & pacīa dni nutrit
ꝑſpudencia ſua. Et io pmt p̄
dicat: ut que prudr nō vicīt

corrigant denūciata supplicia.
Vñ sē. Filius quidē hoīs vadit
sic̄ scriptū ẏ de illo. Hucusq; natus
nāq; ēre ẏ redire: diutius
sẏ manē ẏ ee. Et qz hucusq; natus
pūs potuit ẏ mori: idcirco pulcr̄
dī filius hoīs abire. Apte etiā
dr sic̄ scriptū ẏ de eo: qm oportuit
passus ē. prius a pharisis pdicta
sūt. Hoc aūt dixit ad ꝓfundū
discipulos. ut nō existimarēt
infinitatis ee qd passurꝰ erat:
ẏ ut ee corrigeret pditorē. Quibus
aūt scriptū fuerit passurꝰ ee xpm:
nullo mō tñ incusatur iudas. Nō
ei tradito iude salutē mūdi
opata ē. sz sapiā xpi: q aliox
negotijs ad id qd nob expedie
bat utebat. Vñ sē. Vcat hoī
illi: p quē filius hoīs tradet.
Nō dixit de hoī illi a quo tra
dit. sz p quē tradet: ondens
alterꝫ a quo tradebat. i. diabo
xpm aūt iudā ministrꝫ esse et
dictionis. De ee oibus pdctoꝝ
bus xpi. Quicūq; ei discipulos
xpi tradit: xpm xpm tradit
De ee erit oībus. q maligna
spūa ẏ polluta ad mensā xpi
accedit. Quānis ei xpm nō
tradant iudeis crucifigendū: ẏ
dūt tñ sius ūiquis membris ad
sumendū. Et ad maiorē exag
gerationē subdit. Bonū erat
illi: si natus nō fuisset hō ille
Nō aūt ideo pditūdus ẏ ān fu
isse qm nasceret: qz nullu possit
ee bene. ni ei q fuerit: sz simpli
dēm est: multo melius ee non sb
siste qm male subsiste. Et si qs
pūa ostendi aliqm vitā esse aīe
ista: nō inde tm ut nō nasceret
sed nulli expedire iudicatur. An
drabolo dr nō expedire nasci
sz ad pētm. An ee bonū erat
illi ut xpō non nasceret ẏ vo
cationē nec ee apostata. Ju
das aūt post omn apl̄oz inter
rogationes ẏ post xpi narrationē
de ipō. vix aliqn ẏ tūc interroga
uit ꝓsuto ꝓsito. ut similia ce
teris interrogando celare pdctois
posset. Nam vera astucia: non
sustinet moꝝa. Vñ sē. Rndes
aūt iudas q tradidit eū dixit.
Numq ego sū rabi. In quo
blandientis fingit affectū
siue incredulitatis signū. Ce
teri ei qui nō erant pdituri
dicūt. nūqd ego sū dne: iste
q pditurꝰ erat nō dnm sed
magistrū vocat. qi execrationē
hēat si dnō denegato saltem
magistrū pdiderit. Vel hoc ipm
qm subsannēs dr: q vocabat
magr. cui nō ee hoc vocabulo
dignꝰ. Quibus aūt ōnis poterat
dixisse, argentū es pretꝰ acci
pere ẏ adhuc audes interrogare ẏ
ẏ tacuit hoc dixit mitissimꝰ
ihs: nob timinos ẏ regulas p
figens. De ei. Et aut illi Tu dixisti.

Rem.

Rabi.

Hyer.

Aug.

Blō.

Aug.

Rem.

Ambr.

Aug.

Ambr.

Blō.

q̄dō sic ꝑt intelligi. Tu dicis
sine tu dixisti. & non ego: ut ad
huc locus penitentie accedēt.
dū non aptus cui⁹ quisitus
manifestatur. Potuit ei hoc sic
dici a dño rideri: ut non
omēs adiuterent qđ dmn erat.
Postq̄ q̄ typicā pascha fuerat
ꝑpletū. & agni carnes cū aplis
comederat: ad vez paschę trāsi
gredit̄ sacramentū: ut q̄n oī
prefiguratione eius melchisedech
sūmū dei sacerdos panē & vinū
offerēs fecerat. ipse q̄ i veritate
sui corpis & sanguinis repita
ret. Vnde dr. Cenantib⁹ aūt illis.
In quo liquido appet. q̄n primo
acceperūt discipuli corpus et
sanguinē dñi: nō eos accepisse
ieiunos. Nunq̄ trā ꝑtea calu
mniandū & vnuisse ecclē: q̄ a ie
iunis sp̄ susceptum. Placuit
eni spiritui scō ut i honorem
tanti sacramenti i os xp̄iani
prius corpus dñicū intraret:
q̄ ceteri cibi. Saluator: nāq̄
quo vehementius mendaret my
sterij huius altitudinē ultimi
in hoc voluit infigē cordibz
& meore discipulorū a q̄bz ad
passionē digressurus erat: tuo
nō ꝑcepit quo deinceps ordie
sumeret. ut aplis ꝑ quos eccl̄ie
dispositurus erat seruaret huic
loco. Sub alia trā spē carnis
& sanguinis sui tradidit xp̄s.
& deinceps sumendū istituit:
ut fides haberet meritū. q̄ de his
ē que non vident. Et ut nulli
horor ereptionis sit: & ꝑmiū trā
opetur redēptionis. Imedaut
autē dns corpus & sanguinē
suū in eis rebus q̄ in vnū a
liquid redigunt ex multis.
Panis nāq̄ in vnū ex mul
tis granis ꝛficitur: vinū uo
i vnū ex multis acinis ꝛfluit.
Ita dns ihs xp̄s nos signauit
& mysteriū pacis ac vnitat
nīe in sua mensa ꝛservauit.
Apte etiā frem tre obtulit:
ut ꝑ hoc demōraret q̄ ad hoc
venerat ut maledictum au
ferret. q̄ maledicta est tra ꝑ
ꝑtum primi hois. Congruenter
ei iussit offerri q̄ de tra nas
cuntur. & ꝑ quibz homines maxi
me laborant. ut non est difficul
tas in acquirendo: & homes de
labore manuū suaꝝ sacrifi
cium deo offerrent. Ex hoc aūt
accipe anteriora ee mystia
xp̄ianoꝝ q̄ iudeoꝝ. Obtulit
ei melchisedech panē & vinū:
filius ꝑ oia filio dei ciu dicit.
Tu es sacerdos in etnū scdm
ordinē melchisedech. De quo
& hic dr. Accepit ihs panem:
qđ de pane frumēti intelligi
debet. Grano ei frumēti se
ꝑauit dns dicens. Nisi granū
frumēti cadens in tra mor
tuū fuerit: ipm solū manet.
Tal ei panis ꝑpetit sacrame

to: qz eius usus ē coīor. ¶Nā
alij panes ꝓpter eius defec
fiūt. ¶Quia vo xp̄c usq; ad
ultimū die demrauit se non
ē ritū legis. in vespa vo quo
pascha īmolabat scdm legis
ꝓceptū azima comedēdū erat
et oīe fermētatū abiciendū:
manifestū ē qz panis iste q̄
dns accepit ut discipul tradēt
azim⁹ fuit. ¶Solet aī nonnull
los mouē qr in ecc̄a alij offe
runt panes azimos: alij fer
mētatos. ¶Ecc̄a mag̃ rōna of
fert azimos panes ꝓtea qz
dns sine ulla īmixtione sui
cepit carnē: alie vo ecc̄e offe
runt fermentatū ꝓ eo qz vbū
pus īduta ē carne et ē verꝰ
deus et verus hō. ¶Nā et fermē
tū īmiscet farine: ꝑ tā azi
ma q̄ fermentatū dū sumi
mꝰ vnū corpꝰ dn̄i nr̄i salua
tionis efficimur. ¶Iste aī panis
aī vba sacmēto q panis ē
usitatus: ubi accesserit ꝑfec
tio de pane fit caro xp̄i. ¶Ose
ratio aī quibꝰ vbis ē et q̄bꝰ
sīmonibꝰ: n̄ dn̄i ihu. ¶Si ei
tanta vis ē in eius sīmone
ut inciperent ee q non erant:
quto magꝭ operatoria⁹ est ut
sint q̄ erant et in aliud cō
mutent. ¶Si ei operatus est
sīmo celest in alijs rebus: nō
ogitur in celestibꝰ sacmētis.
¶Ergo ex pane corpꝰ fit xp̄i:
et vinū fit sanguis ꝑfectione
vbi celestis. ¶Modū requiris: ac
cipe. ¶Consuetudo ē ut non q̄ret
hō n̄ ex viro et muliere: ꝑ quia
volunt dns: de spū sco et virgine
natus ē xp̄c. ¶Sic q̄ ꝓ sp̄m sem Aug⁹
vera caro sine coitu creat: ita et
p eundē sbīa panis et vinū de
corpꝰ xp̄i et sanguis ꝑficitur.
Et ideo qz vbo dei fit ꝓsecratio
sbdit. ¶Benedixit. Q h⁹ Rem.
ee monstrauit qz humanam
natūm una cū p̄re et spū sco
gr̄ia diuine vtutis īplenit et e
terne īmortalitatis munere
ditauit: ꝑ ut mōstraret q̄
corpus eius nō absq; sua vo
lūtate subiectū erat passioni
subdit. ¶Ac fregit. Cū enī fra Aug⁹
gitur hostia. du sanguis de
calice i ora fidelīū funditur:
q̄ aliud q̄ dn̄ici corpis īmola
tio in cruce eius q̄ sāguinis
effusio de latere designatur.
¶In hoc ee ondit q̄ vnū et Dion⁹
symphū dei vbū p humanacōez
ꝓpositū. et visibile ad nos p
uenit et ad se animā sociēta
tē benigne pagens spiritalīū
bonoz distributorē nos ꝓti
cipes fecit. ¶Vni se. ¶Credit discipul suis. ¶Nec ab hoc q̄ de Leo.
mysterio traditore submoto
ut onderet iudas. nulla in
iuria erat patus. q̄ ꝓpietate
voluntaria erat ꝓfectus. ¶De Aug⁹.
vno ei pane: et petr accepit

et iudas. Sz petrus accepit ad
vitã: iudas ad mortẽ. Et hoc
Iohes ondit dicẽs: qm post bꝭ
itraut in eũ sathanas. Eteĩ
mauus petrm z ftm. Et qm cũ
tali mente ad mystia accessit:
& qm cũ accessiß nõ ftus est
melior: neq; timore neq; bn
ficio neq; honore. Xpc autẽ
nõ phibuit eũ quaĩus oĩa
nouerit: ut discas qm nĩl dẽt
q̃ cort q̃ in correptione ꝺue
niũt. Ni hoc ita ftcto relĩ
quit ex̃ ẽre ut nemine a
societate siu nez a cõione cor
poris & sanguis dni segreget:
ni p aliquo maifesto & pub
lico crimine. Vel sine iuda pas
ca accepto calice & fracto pa
ne ofitur: dign ei etiozꝫ
sacmentoꝫ cõione nõ fuerat.
Discessisse at eu hinc itelligz:
q̃ cũ turbis reuersus ondit.
Sequit. Et ait accipite et
comedite. Inuitat dns suos:
ut pparet eis cibũ sempm &
qs audeat maducare dñm
suu. Et qde qm maducat
reficiat z non deficiat. Viuit
maducatꝰ qz sicut ostsus
Ner qm maducat ptes de il
lo fiam. Et quidem de in
sacmento sic fit: Nouunt
fideles: qd modu maducet
carne xpi. Vnusqsq; ptem
suã accipit. Q. p partes ma
ducat in sacramẽto: mite
ger manet. Totus i celo: totꝰ
in corde tuo. Ideo ait ista di
cit sacmenta. qz i eis aliud
vide aliud intellig. Qd vi
det bꝭ spẽm corpalem: qd
itellig firm bꝭ spiritalem
Carne at xpi non edam
tm in sacrameto qd & mũti
mali faciũt & sed usq; ad spi
ritualem pacem maducem: ut
in dni corpe tũ membra ma
neam: ut eius spu vegetem.
Ni eni q̃ ostrebatur panis:
ubi at verba xpi accessit
dicentis hoc z corp meũ
pus xpi z. Quia q̃ dns cor
pus suũ sub spe panis disci
pul dederat: pulchre ex calice
sui sanguis tradit esse de vnde
ui. Et accipiens calicẽ gias
egit. In q demrat q̃ntu de
nra salute gratuletur: p q̃s
ex sanguinem suu funderet.
Ideo ex gias egit: ut nos doc
qualiũ opteret nos hoc mys
teriu pficere. & ex mostrauit.
qm ad passione nõ venit no
lens. Et duuit ex nos: ut qñ
cũq; patim cu gia actione
fiz. Et ex hoc bona spe nob
dedit. Si ei figa huius sacrifi
cij imolatio agni paschalis
fta z liberatio ppli ab egipcia
ca seruitute: multomagis
veritas liberabit orbe tiz.
Et. Et dedit illi dicens. Bibi
te ex hoc omes. Sz at hoc audie

tes turbarent: ꝑmū ipse san
guine suū bibit: induces eos
sine turbatione ad coronem
mysteriū. Dic ꝙ dns ihs fuit
diuina z humana: ipse credens
z qui comedit. Dic. Hic est
sanguis meus nou testamē
ti. l. annunciationis legis nouę
Hoc ei ꝑmittebat vetꝰ testa
mentū: qd̄ tinet nouū. Sic
ei vetus testamentū habuit
sanguinem vitulorū z ouiū. i
ta nouū ihs sanguinem dnicū.
Sic ei legit̄ qꝝ accepit moyses
sanguinem z misit in tratere
z intincto fasciculo ysopi as
persit ꝑplm dicens: hꝰ est san
guis testameti qd̄ mādauit
ad nos ds. Sanguinē aut̄
noīans: z passionē suā ꝑnūcī
at dicēs. Qui ꝑ multis effundet.
Et rursus de mortis causa.
cui subdit. In remissionē peccatorū
multi orbis tiraꝝ. Et notandū
qꝝ nō ait ꝑ paucis a ꝑ oibus
z ꝑ multis: qꝝ nō venerit una
tm̄ gentē redimere. z miltos de
oibus gentibꝰ. Hoc aut dicens
ondit qꝝ passio eius mysteriū
ē salutis humane: ꝙ quod ei
discipulos ꝛsolatur. Ei sic
moyses aut hoc est vob mee
riale ꝓpitiū: uta z ipe dicit
ut lucas refert hoc facite m
meā ꝛmemoracōem. Nō solū
aut panē z ei vinū offendū
docuit: ut esurientes z sitientes
ustriā hꝰ mysteriis doceret ee
recreandos. Dic ei corpal re
fectio sit ꝙ cibū z potū: ita sub
spē cibi z potus nob spiritalē re
fectionē dns ꝓparauit. Juenes
ee fiunt ad signandū dnicā pas
sionē. ut sub duplici spē hꝰ sac
mentū mstituerēt. In passione
ei sanguinē suū effudit: et sic
sanguis eius fuit a corpore se
paratus. Optuit qꝝ ad dnicā
passionē representandā seorsū
ꝑponi panē z vinū: q sunt corpꝰ
z sanguis sacramenta Bri
endū tñ z. qꝝ sub utraq spē totꝰ
xpc ministrat. Sub spē quidē
panis simul sanguis cū corpe:
z sub spē vini simil z corpꝰ cū
sanguine. Ideo ee in duabus
speciebꝰ celebrat: valet ei ad
tuitionē corpis z aie qd̄ ꝓcipim. Calix
vo dni non z aqua sola
z vinū solū: nī utraq misceat.
Nec corpꝰ dnī pt esse farina
sola ee aqua sola: nī utraq
fuerit adunata. Di aut melchi
sedech panē z vinū obtulit z
quid sibi vult aq̄ mystio.
Petra autē erat xpc. Et vn
de militibꝰ lancea tetigit latꝰ
xpi: et de late eius aqua flux
it z sanguis: aq̄ ut mundet
sanguis ut redimet. Faciendū

ē ecīa q̄ ut ꝓlices dt. aq̄ multi
ꝑli sūt multi: ⁊ q̄ nos optet
sp manē in xp̄o ⁊ xp̄m ī nob:
vnū aq̄ mixtū offert. ut os
tendat q̄ caput ⁊ membra
.i. xp̄s ⁊ ecīa vnū sūt corp̄s
Vel ut demr̄etur q̄ nec xp̄c
passus ē absq̄ amore nr̄e re
dēptionis: nec nos saluari
possumꝰ absq̄ illius passiōe
Cra vero de passione ⁊ cruce
eius locutus erat: ꝙ sēpter eū
qui de resurrōe est simone indu
cit dicēs. Dico aūt vob: non
bibā āmodo de hoc genimine
vitis: usq̄ in diē illū cū illud
bibā vobiscū nouū in regno
patris mei. Regnū aūt: resurrōem
sua nōiat. Ideo aūt hoc de resur
rectione dixit. q̄ sic cū aplis
erat bibitur: ne aliq̄ existima
rent fantasticā ēe resurrōem.
Et ideo psuadentes hoibus
de xp̄i resurrōe: dixerūt. sil
comedimꝰ ⁊ bibimꝰ cū eo ꝙ
q̄ resurrexit a mortuis. Q hoc
q̄ cognōuit q̄ videbūt eum cla
re suscitatū: ⁊ cū ipsis rursꝰ
erit. Q aūt dicit nouū intelli
gendū est noue .i. nouo mo
do: nō q̄ corpus passibile
hūs alimēta cibo. Nō ei
post resurrectiōem comedit ⁊ bib
q̄ cibo indigeret: sꝰ ꝓpter resur
rectionis certitudinē. Q ea
vo sūt q̄da ꝓprie ī sacris my
steriis aq̄ utentes nō vino:
demōrāt ꝙ hec vba q̄m et cū
sacra mysteria tradidit vnū
dedit: q̄d et resuscitatus bib.
Ut hoc dicit. ex hoc genimine
vitis. Vitis ei vinū nō aq̄
gnāt. Vel aliter. De carnalibꝫ Ugo
dūs transit ad spīalia: ꝙ
vinea de egypto trāsplantata
ꝑ̄bs sit usq̄ sacra scripta testat.
Dicit ergo dūs se de hac vi
nea nequaq̄ ēe bibitur⁊ ni
in regno pr̄is: regnū pr̄is fide
puto ēe credentiū. Ergo cum
iudei regnū receperint patris:
tūc de vino corp̄ dūs bibet.
Attende aūt q̄ dicat pr̄is ⁊ nō
dei. Omis ei pr̄i nomē ꝛfily.
Ac si dicēt. Cū crediderint in
deū pr̄em: ⁊ adduxerit eos pr̄
ad filiū. Vel aliter. Nō bibam de Rem.
genimine vitis huius: .i. non
ultra synagoge carnalibus
oblationibꝫ delectabor. ⁊ q̄bꝫ
illa paschal agni īmolatio
p̄cipuū locū tenē solebat. Ad
ert aūt tp̄s mee resurrōis ⁊ dies
in quo regno pr̄is ꝛstituti .i.
glā etne īmortalitat sblima
tus. Vobiscū illud bibā nouū
hs ē de ablutione illi ꝑli ia
renouati ꝙ aq̄ baptismatis
q̄ nouo gaudio lebor. Vel Augꝰ
aliter. Cū dicit bibā illud no
uū: vult intelligi hoc vetus
esse. Cra ergo de ꝓpagine adā

q̄ vetus homo appellat corp̄ susceptū qđ in passione mortī tradit erat. vñ ē p vinū sac̄mentū emendauit sanguinē suū: q̄ aliud nouū vinū q̄n immortalitate renouabit corpus intelligē debem⁹? Qđ aūt dicit vob cū bibā. in pr̄is regnū rem corp̄m ad videndā im mortalitatē ymittit. Vobcū ei nō ad idem tp̄e sed ad eāde mansionē ē dñm accipiēs. Qā & nos dt aplis resurgens se cū xp̄o: ut spes nr̄i future iā leticiā p̄sentem afferat. Qđ aūt de hoc genimine vitis ē illd nouū ē dt: significat utriq; eade corpa resurrectiā sēm innouationē celestē que nūq̄ sēm terrenā vetustatē sūt morituri. Vidi aūt q̄ hoc q̄ iudas cū eo nō bibit: qā nō erat bibitur⁹ in regno. cū vni uso tūc bibentes ex vitis ist⁹ fructū bibituros seni postea pollicerē. Et sustinedo alios scos sinit q̄ sit iudas sac̄menta recepit a xp̄o: dicendū est q̄ hī dt vob cū ad plēs eos nō ad eos referendū est. Discipl⁹ igit q̄ accepant benedictionis panē & biberant calicē gratiarū actionis docebat dñs p hīs oīb; p nūdicē p̄i. Dñe dī. Et p̄mo dō ascendit in montē oliueti: ut de alto tr̄isset ad altū: q̄ ecc̄l nō p̄t aliq̄ agere in valle. Audiāt hī q̄dā velut per ebrietate simplr̄ manducantes cū ebrietate fugiūt: cū decet gratias agere & in ymnū mensā desinere. Audiāt q̄dā ultimā orōem in sacris mysteriis nō expectāt. Ultima ei orō illi⁹ ymnī est signū. Gratias g̃ egit antq̄ sac̄ mystia discipul⁹ daret: ut & nos gratias agēmus. Ymnū dixit postq̄ dedit: ut & nos hoc ipsū faciam⁹. Iuxta hoc ex̄ saluatorius qui p̄ne xp̄i & calice saturatus & ebriatus fuit. p̄t laudare dñm & ascendē montē oliueti ubi labor refectio doloris q̄ solatiū: & veri luis notitia ē. Et hoc ex̄ audit q̄ hoīes estimati in vnitate dinor⁹ mystior⁹ & tutibz gaudio exultancioq; coi celestem gl̄iam efferuntur. Apte ex̄ mons mire electi ē. ubi p̄nūciatur fuit scandalū infinitat⁹ discipl⁹. ita tūc parat⁹ ut nō repellēt discipl⁹ discedentes: sed ut reciperet reuertentes. Vñ se. Tunc dixit illis ihs. Omnes vos scandalū patiemini in me in ista nocte. Predicit q dē qđ passuri sūt. ut cū passi fuerint nō desperent salutē sed agentes p̄nias libentius. In q ex̄ docet nos q̄les an crucē fuerunt discipuli. q̄les post crucē. Etei q̄ nequ cū xp̄o dū

sirs

Phos

Ihs

Ihesus

Vbi dicit

Ihs

crucifigebat stare potant: post
morte xpi adamate fuert fortiores.
Fuga ei discipulor & timor de
nostratio & morte xpi: ut ofi
dant q' heresi martionis ego
tat. Di ei ne sp lugat se nez cru
cifix: vn petro & reliqs aplis i
cussius e tanti timor. Et signa
ter addit ista nocte: q2 quo q'
iebriant sic & q' scandalu patiut
i nocte & in tribus sustinent.
Huius ec predictionis fides: auite
phetie veteris ostendebat. Vn se
ptu & ei. Percutia pastore: et
dispgent oues gregis. Horaliq
vbis in zacharia pphia scptu est:
ut ex psona pphe ad deu dicat.
Percute pastorem: & dispgentur
oues. Petitu at pastor dom ut
ponat aiam sua p ouibz suis
q de multis gregibz aroz fiat
vn grex & vn pastor. Hac at
pphias indicat. simul quide
suadens eis attende sy q' scpta
fuit sil at offendens qm secm
dei ofilu crucifigebat & iudicq
monstrans non alienu se esse
a veti testamento q' in eo pnun
ciabat. No at pmisit eos i tribz
pmane & leta pnunciat dicens.
Postq at resurrexero: precda vos i
galilea. No ei ofesti post res
rrem in celo eis appuit: neq
i longa q'da regione ut eis
appeat vadit: & in pa gente
& in ipis fere regionibz. ut & hiis
crederent qm qui crucifixus e ipse
q' resurrexit. De hoc ec se i galilea
abut dt: ut a timore mdeq li
berati crederent ei qd dicebatur.
Predicat ec hoc eis: ut q' ad mo
dicu dispgunt sua dalu passi p
gregentur a resurgente xpo.
& precedte eos i galilea gentiu.
Ex petrus itm & affectu & ch'ita
te xpi efferebat: ut & iberiliita
te carnis sue & fide vbor dni
no retuetur qi dicta eius effi
cienda non essent. Vn sequitur
Respondens petr aut illi. Et si oes
scandalizati fuerit in te: ego
nuq scandalizabor. No aus
o petre: & pheta dixit dispget
oues & xpe affirmauit qd dem
& tu dicis neq: Qui dixit
vn er vob me tradet. timebas
ne tu esses traditor qm nl ti
tale ostius erat: nuc at mai
feste eo dicente qm omes scan
dalizabimi reclamas? Sed
qr erutus erat ab annuetate
qua de pditione habuerat:
confidens de reliquo dicebat. ego
nuq scandalizabor. No tm
temeritate nec medaciu: sed fi
des e apli petri: & ardens affec
erga dnm saluatore. Qd g
ille dt prudendo. iste denegat
amando: ubi moralit instru
imur ut q'tu ofidim de ar
dore fidei. tm timeam de car
nis fragilitate. Videt tm ar

cusabit petrus. Et qm dixit
et qm alijs seipm ꝓposuit: et
tam qm totu si attribuit q
ss fortit cet ꝑseueraturꝰ. Vt
hoc g in eo sanaret. ꝑmisit
eius casu: no ꝙpellens eu ad
negandu. sed eu sibi desens et
naturā humanā de fragilitate
diffidens. Vnde alij discipli
scandalizati sut in ihu: petrꝰ
aut no solu scandalizat. sed
abundantius relinqt ut ter
deneget. Vñ se. Aut illi ilij.
Amen dico ti: qa in hac nocte
anqꝫ gallꝰ cantet: ter me ne
gabis. Et ait mouet q tam
diusa no tm vba sc̄i sunt
euangeliste exprmut. qbꝰ pre
monitꝰ petrꝰ illa ꝑsumꝫ ꝓoem
ꝓferet vel cu dno vl ꝙ dno
morien di: uta ut cogant in
telligibili eu exprsse ꝑsumꝫ
sua diuss locis. Premonis xpi.
et ter illi a dno missi q eu
cet an gallu cantu ter negā
turꝰ: sic er post resurꝫ ter
illu rogat utꝫ illu amet
et mandatu de pascend ouib
ter ꝓcepit. Qd ei hmōi ter
ba matthei vl sine sile illis
qbus sedm lotem vl qbꝰ sedꝫ
luca petrus ꝙtulit ꝑsumꝫ
sua. Marcus aut pene xpis
vbis hoc memorat qbus et
matheus: in q distinctus
q admodu futuꝫ cet expsit
dem ce a dno. amē dico ti
q: tu hodie in nocte hac priusq
bis gallꝰ voce dedit ter me es
negaturꝰ. Cu itaq cet dicat
ꝓdixisse dnm q eu petrꝰ cet
negaturꝰ anqꝫ gallꝰ cantaret
non ait omb dicat quoties
gallꝰ cantaret: marcꝰ solus
narrauit expssius. Tota ei
negatio petri trina e. Que si
post primu gallicantu itupet
falsu dixisse videnꝰ tres euā
geliste q dicut dixisse dnm
q anqꝫ gallꝰ cantaret eu petrꝰ
cet negaturꝰ: tursꝫ si tota
trina negatiõe an pegisset
qꝫ cantare gallꝰ ꝛceperet. sr fluo
dimisse marcꝰ deprehenderet
et ꝑsona dni ꝑiusqꝫ gallꝰ bis
vocem dedit. ter me es nega
turꝰ. Hoc q an primu gallica
tu cepta est illa trina nega
tio attenderut tres euangeliste:
no qm ea expletu cet qd
marcus attendit. Quere
ait si possibile cat ut no scā
dalizaret petrꝰ semel salua
tore dicente. qm oēs vos scā
dalu patiemi in me. Id qd
aliqs mideat. qm nutē erat
fieri qd ꝓdictum erat a ihu: alꝰ
aut dicat qm q exorat a nu
minutis q ꝓdixit ꝓ iona no
fiat. possibile fuit ut repel
let et scandalu a petro dep
cate. Sed ait ymissio eius
audax in affectu qd ꝓmpto

nō fine prudenti facta z ei causa ut nō solū scandalizaret̄ verū etiā ter denegaret. Ait illi petrus. Etiā si oportuerit me mori tecū: nō te negabo. Similr z oēs discipuli dixerūt. Hic et petrus nescit q̄ loquat̄. Cū ihu enī mori p oībus morientē hoīm nō erat: qm̄ oēs fuerāt i petrō z oēs opus hēbant ut p eis alius moreret̄ nō xp̄s p aliis. Et q̄ intelligerat petrus dñz p timore mortis eū se p̄dixisse negatum: ob hoc dicebat q̄ licet pclm imineat nullomodo ab ei⁹ fide posset aueli. Et sic alii apli p ardorē mentis: nō timuerūt dānū mortis. Et vana fuit p̄sūptio: sn̄ p̄tectione diuina. Hic g̃ magnū discrim⁹ dogma q̄ non sufficit desiderū hoīs: nisi diuino aliq̄s potiat̄ auxilio. Paulo itaq̄ superius euāgelista dixerat q̄ ihc iā dicto grege cū discipul⁹ i montē oliueti: ut oraret ad q̄ locū ipse mōtis diuerterit: ⁊ sequēter adiūgit. Cū venit ihc cū illis in villā q̄ dr̄ gethsemani. Lucas dr̄ in montē oliueti. Iohes transitorrentē cedron qđ dr̄ z q̄ gethsemani: ⁊ locus in quo orauit ad radicē montis oliueti ubi ortus ⁊ ubi ec̄ ecclā ⁊ edificata Gethsemani dr̄ interpretat̄ vall⁹ pinguissima: in q̄ iussit discipulos sedē paulisp̄ ⁊ expectare redeuntē: donec p actus dñs solus orauerit. Nō. n. poterāt ubi ut ibi capetur ubi cū discipulis sua ducauerat pascha: docebat aūt ut pusill⁹ prodetur orare ⁊ eligē locū mundū ad orōem. Pm se. Et dixit discipulis. Sedete hic dum vadā illuc ⁊ orem. Hoc aūt dicit q̄ discipuli indiuisibiliter sequēbāt xp̄m: ⁊ assuetudo ei erat sine discipul⁹ orare. Hoc ec̄ faciebat erudiens nos i oroibz quietē nob⁹ obtinere ⁊ solitudinē q̄rere. Et cū orō sit ascensus intellectus ad deū vel petitio decentiū a deo: q̄lit dñs orabat: Neqū cū ascensione q̄ ad deū z dirigebat intellectus eius semel sedm psonā deo vbo vnitā: neq̄ cū q̄ a deo ē petitione: vni ei deus ⁊ homo xp̄s z. Et formas in scripto qđ nūm ē docuit nos a deo p̄ce petē ⁊ ad ipm extendi. Die ei passionem sustinuit. ut theophanis. nob⁹ adiūtus eas victoriā tribuet: ita orat. nob⁹ viā faciens ad eā q̄ ad dm ē ascensione. ⁊ y nob⁹ oem usticiā iplens ⁊ reuelias nobis pcem suā ⁊ ut p̄ncipiū ipsi honorās et mōstrans q̄ non ē deo altius ⁊ ypmāns itaq̄ mōti dñs i valle piguedis orauit: q̄ p vallē humilitat⁹ ⁊ pinguedinē charitatis: pro nobis montē subiit. Qđa vo fide discipulos ⁊ instanciā deuote

sibi voluntatis accepat: ꝑ tban
dos illos & dispgendos ꝑsiebat:
ideo iussit eos in loco sedē. Nā
sedē req̄escentis ē. Laboriatur
ei erunt eū negatum. Qualis
aūt pgressus sit: manifestat cū
subiungit. Et assūpto petro et
duobz filijs zebedei: cepit ⁊stari
& mestus ē. Illos videlz assūp
sit: quibus monte claritatē
sue maiestat' ondebat. Passus
ē aūt dei filius sedm hoiem pas
sibilē a dei filio susceptū. non
putatiue ꝑ ve oia q̄ de eo scrip
tura testat: ut deitas ꝑpassi
pmanēt. Nā vo mestū dnm
legim⁹ fuisse: causas mestie
rpiam⁹. Admoneat ei supi
onies scandalizandos: petq; er
dns ter negatus ē rndit: as
sūptisq; eo & iacobo & iohe. ce
pit tristis esse. Qz quē dolorē mor
tis timēt. q̄dem ab aplis ti
morē mortē expellens ad gl̄az
eos eos mattiry exhortat⁹ est.
et ptātis sue libertate monstrat⁹.
Tristabat' gē dns. nō timore
patiendi. qui ad hoc venat ut
patēt̄ur: ꝑ ꝑpt infidissi' iuda
& scandalū ēm aplor & reiec
tionē ꝑpli iudeor. & eisionē
misē thalm. Oia ec' q̄ de nō
ente ad ē deducta st a odito
re. gristendi nalie desideriū
habit. & nō gristē nalie fugiūt.
Dns q̄ nr ut vitatē assūpti
ꝓbaret hois. vē q̄dē ⁊stat⁹ ē:
ꝑ ne passio ī aīe dne
retur ꝑ passionē cepit ⁊stari.
Aliud ꝑ ei ⁊stari: aliud ita
pere ⁊stari. Destruit aūt in
hoc loco manichei q̄ dixer
illū fantasticū corp⁹ assūpsisse
se. cui illd nō possit ve pati:
nullomin⁹ & illi q̄ dixer eū
veā aīam nō habuisse. ꝑ loco
aīe dnitatē. cui solus aīe
sit ⁊stari. Habem⁹ aūt nos
huius modi affectus & humane
dictionis infinitate. nō tn
ita dns ihs. cui⁹ infinitas fu
it et ptātē. Ppt̄ natales nre
passiones sedm nām: & sup
natam fuer in xpo. Sedm
nām. qi ꝑmittebat carni pa
ti q̄ ꝓpa: sup nām. qi nō ꝑce
debant in eo voluntatē natā
lia. Volens ei esuryt. volens
timuit & ⁊stat⁹ ē: & ideo
de manifestatione ⁊stitie sb'dit.
Tui aut illi. Tristis ē aīa mea
usq; ad mortē. Trist aūt est:
nō ipse ꝑ aīa. Nō. n. tristis
sapia: nō dina sbna: ꝑ aīa.
Suscepit ei aīam meā: sus
cepit corp⁹ meū. Nō aūt ppt
mortē. ꝑ usq; ad mortē dicit
⁊stat⁹: donec aplos sua libet
passione. Sē. Sustinete hic
& vigilate mecū. Ac si dicat.
Letos q̄dē iussi sedē ibi qi mf
mores ab agone isto suas

cos scauros: vos aũt ꝯsi finiores
addam. ut collaboret mecũ in
vigilijs & oroĩbꝫ: tñ & vos mane
te hic. ut vnusqsqꝫ i gradu sue
vocationis ꝙsistat. qm̃ oĩs gra
ꝯius fuerit magna habet ti
supiozẽ. Vl nõ eos a ſõno yhabet
cui tpẽ non ẽat imminẽte diſ
cumune: ꝑ a ſõno infidelitatis
& torpore mentis. Petꝝ ꝙ magis
de se ꝙfidente & alios addixit.
ut videant cadentẽ in faciem
& distant nõ magna ꝑ humilia
de se sapẽ: nec veloces ẽe ad
pmittendũ ꝑ solliciti ad oraꝺ
Et io sb. Et pgressꝫ pusillũ.
Nolebat n. longe fieri ab eis:
ꝑ iuxta eos ſtitut orare. Et
q dixãt. discite a me qm mitis
sũ & humil corde: laudabiliter
se humilians cadit in faciem
vñ se. Pcidit i faciẽ suã. oraꝺ
q dicens. Mi pr si possibile z:
trãseat a me calyx iste. Manu
festꝫ aũt in oroẽ sua. deuocoẽ
qñ dilcus & placens dispositi
onibꝫ prib. addidit: vꝝtñ nõ
sicut ego volo ꝑ sic tu: docens
ut nõ oremꝰ fieri nram volũ
tatẽ ꝑ dei. Sedm aũt qꝺ cepit
pauẽ & ẽstuari: sedm hoc orat
calicẽ passionis trãsire. et non
sic ipẽ vult ꝑ sic pr. hoc z nõ
sedm sbnaz eius dinã & ipassi
bilẽ ꝑ sedm nam humanam
& infirmã. Suscipiẽs ei naz
carnis humane. omes ꝑpetates
ipleuit: ut nõ in fantasia
humane carnẽ ẽstimaret ꝑ in
virtute. Illi aũt videns ihs.
q̃lia erãt iudei passuri petẽtes
eũ ad mortẽ. dicebat. pr si pos
sibile ẽ trãseat a me calyx iste
hoc ẽ ppli iudeoꝝ. q̃ erat causa
ignorantie hrẽ nõ pmit si me
occiderunt: hntes legẽ & yhas
q̃ me vaticinant. Rursus
videns q̃nta utilitas totius
mũdi esset futa p passionẽ ipi
dicebat. ꝑ non sic ego volo ꝑ
sic tu. Qñ dicẽt. Si possibile
ẽ ut sine passione mea oĩa
ista bona pficiant q̃ p passi
onẽ meã sũt pfectura: trãse
at passio hꝰ a me: ut & mũdꝰ
saluet: & iudei i passionẽ mea
nõ peant. Si aũt sine pditiõe
q̃rundã. miltoꝝ salꝰ nõ pt
introduci: q̃ntũ ad iustitiã
tuã trãseat. Bibit aũt calicẽ
totũ: q̃ p testimonio q̃ꝑ fuit
ei illatũ patuit. Effũdit aũt ac
ipiẽs: q̃ denegat ne alioq̃
patiatur. Vel totꝰ sup eos
q̃ passuri erant metus est:
atq; ideo p his orat q̃ passuri
post se erant dicẽs. trãseat
calyx a me. l. quo a me bibit
ita ab his bibat sñ spei diſ
fidentia. sine sensu doloris
& sñ metu mortis. Adeo aũt
aut si possibile z. q̃ carni et

z sanguini hoz tiuz ē: z difficile ē eoz acbitate corpa nō
uincā humana. Q at aūt nō sic' ego uolo ſ sic' tu uellet qđ nō
eos pati ne forte ī passioē diffidant. si cohēditaū siue gl'iam
ſn passionis siue difficultate
meant. Non ergo ut nō patiāt
rogat dicēs nō ut ego uolo: ſ ut
tu aut. eq ꝙ pī uult. ut bibendi
calias ī eos ex ipō tīseat fortitudo z qđ ex uolūtate pūs nō tā
p xpm uincā dyabolū: q̄ etiā
p eius discipulos optebat. Q gr
uox capitis: salus z toti corpis
hec uox oēs fideles instruit:
oēs cessores accendit: oēs
martires coronauit. Nā q̄s
mūdi odia. q̄s tēptacōm turbines q̄s poss ꝑsecutoz tolāre
troces: n' xp̄s in oīb z p oīb
pī duct. fiat uolūtas tua.
Distant g hanc uocē oēs
cāe filij: ut eī aduſitas violēter alicui tēptationis īcubit:
sepato timore formidinis acci
piat tolantiā passionis Pusillū aūt pgrediēte ihū ab eis: n
una hora potuer vigilare eo
absente. Vt qđ oremꝰ: ut nec
modicū aliq̄n ihs pgrediat.
Et uenit ad discipulos: et
uenit eos dormiētes: ex tpe
tēpeste noctis erat. z oculi eoz
a tristicia erāt grauati. Postq̄
g ad discipulos z dormiētes de
prehendit: petz arguit. Vn̄ se-
cūt dt petro. hic. nō potuistis
una hora uigilare mecū. Petz
ideo ex tribz arguit: ex p ceteris
nō se scandalizandū fiuat gl'iat.
Sz ex aly idē direūt: oīm etiā
infirmitatē arguit. Qui ei mo
ri simul cū xpō elegerant: neq̄
simul cū eo potuerūt uigilare.
Inuenies aūt eos dormiētes. sus
citat ubo ad audiendū: z pce
pit uigilare dicēs. Vigilate z
orate: ut nō intretis ī tēptatiōnē. Quamū uigilem: z sic uigilantes oremꝰ. Vigilat q̄ fūt
opa bona z q̄ sollicite agit ne
ī aliq̄d tūbrosū incūrat: sic ei
uigilant grandit oīō. Impossibile aūt est humanā aīam nō
tēptari z ergo nō aut. uigilate
z orate ne tēptemini. ſ ne ītretis ī tēptacōez: hoc ē ne uos
tēptacio supet. Cur aūt ne in
tēptacōez uenirent āmonere
eos uoluiſt orare: oīdit dicēs.
Spī quidē pmptus ē: caro aūt
infirma. Non ei de hoc dt: ad
eos ei hic sīmo ūsus ē. hoc est
aduſi temerarios q̄ qđ crediderunt putāt se posse ꝑfici. Itaq̄
q̄ntū de ardore mentis fidimus:
tm̄ de fragilitate carnis timeamus. Vel alit. hīs uerbis oīdit
se uerā carnē ex uīgine sūpsisse
et uerā aīam hūisse: unde z
nūc dt spm̄ pmptū ē. ad pr

tiendū: carnē vo nīmā timere
dolorē passionib. Sequitur. Iterū
secō abiit: z orauit dicēs. Pater
mi si non pt calix iste transire
ñ biba illū: fiat voluntas tua.
Ter Qz secō z tio orat cū affectu sēz
huane infinitat' quo mortem
timebat: certificat ep ve' fatus est
homo. Secūdo ei vl tio aliqd
fieri: e maxime demōstratiū in
scripturis Unde ioseph dixit phara
oni. Qd vidisti secō ad eandem
rē ptinens: sōm firmitatis ei
Yhon dicū est. Vl' alit. Secō orat: ut
si minime .i. qētitas alit' salua
ri nō pt nisi arserit cucurbita
.i. iudea: fiat voluntas prīs que
nō z ytrana filij voluntati. dicē
te ipso p yphetā. ut faciem vo
luntatem tuā deus mis volui.
Iul Vl alit. Passurus discipul' oēz
in se corpis nri infinitatem
assūpsit z cruciq secū vnūsa
quibz infinam' asserit: z ideo
trīstare ab eo calix non pt ñ illū
bibat. ep pati nisi er eius pas
Yhon sione nō possumus. Xps āt sol'
orat p oībus: sicut z sol' patit
p vnūsis. Sequit' ei. Et venit
iterū: z īuenit eos dormiētes
erant āt oculi eoz grauati.
Languescebat ei z oppmebant'
aplōz oculi: negatione vicina.
Cruc sputo āt ep nō tm corpm ocli
ēt aiaz grauati erat: nondū
ei erat eis spe datus Un non
cos reprehendit. ꝑ tradens iterū
orauit: docens ut nō deficiam'
si ꝑmaneam' ī orōe donec ipe
trem' ea q postulare iā cepim'.
Un se. Et relictis ill' iterū abiit:
z orauit tio eundē sm̄onē d.
Tio āt orauit: ut ī ore duoz Yhon
vl trīū testiū staret omē verbū
Vel ideo tribz viabz dnīs ora Rab.
uit: ut nos a prīs presentib
venia. z a pntib: mal' tutelā.
z futuris pculis cautelā ore
m': z ut omnē orōem ad pīez
z ad filiū z ad spm scm dirigam'. z ut integer spe nr et
aīa z corp' seruetur. Vel ter orat Tho
ꝑ aplis z marīe ꝑ petro: qui
ter erat eī negaturus. Post orōes Hil
gt frequentē. post discursū re
cursūq multiplices: z metū de
mte. securitatē reddit: in reqe
adhortatur Un dr. Cur vell
ad discipulos suos: z aut illos
Hermite iā: z requiescite.
Et quidē tūc vigilare optebat? Ber
ꝑ hoc dixit. ut ostenderet. qm
neq; visu possent fre futuroz
malorz: z qm nō indiget aur
lio. z qm orō tradi eū opte
bat. Vel hoc dr: ep voluntatē Gul.
de discipul' prīs iā securꝫ erpe
tabat. de q dixat fiat voluntas
tua iā q ꝑ tū situz z nos calicē
bibē ī firmitatē corpis nri
z timoris sollicitudiez z ipm do
lorē mortis absorbuit Vl' nō z Cruc

ille ipse sonus que iubet nuc
discipulos suos dormire: et ille
q eis supnus scribe ostigisse. Illuc
ei dormientes inuenit. no regel
centes. sz grauatos oculos hntes:
nuc at precepit eis no simplr
dormire. sz at requie ut ordo s
uetur: ut pmu quide vigile
antes ut no mtrem in tpa
tacem: et postea dormiam
et requescam. ut ai aliqs inuenit
locu dne tabnaclm deo iacob:
ascendat sup lectu strati siu. et
det somu oculis suis. Cu at ad e
os reuiens dormietes rep
pmu reuisus obruebat sedo silet
teo quescere iubet. no ubi e: q
pmu post resurrem dispsos eos
diffidentes ac trepidos reprehe
dit: sedo obmisso spu pacto
grauatis ad suede euangelij
lubitate oculi visitauit. na aliqs
diu legis amore detenti quoda
fidei sono occupati st: tuo vo
claritat sue redditu securitati
eos qetiqs restituet. Postq at
resuscitauit eos a somno: vi
dens in spu appinquite inda
traditore q nondu videbat a
discipul eius: dicat. Ecce appiq
uit hora: et filius hois tradet in
manus pecatoz. Qd at qd dicat
appinquit hora: osndit qm di
uine dispositois erat qd gere
bat. Per hoc at q dr. i manus
i pecatoz: demuat qm illoru
nequitie hoc opus erat. no q
re delicto eet obnoxius. Sz i
nuc in manus pecatoz traditur
ihs: qn tps q videnti in ihm
rede limit ei in manibus suis
ei sint pecatores. Sz q qa enisci
ustus hns in se ihm. i pcte
tis fuerit pecatoz: ihs e traditus
i manus pecatoz. Postq gr tuo
rauerut. et aplos timore se
quente. pnia ipetrauerat
corrigendi: secuus de passione
sua pgit ad psecutores et ultro
se ad intficiendu pbet. Vn se
Surgite eamus. Qui dicet. No
vos inueniat qui timetes: sult
pgamus ad morte: vt fidei tue
i quandu passuu videat. Be
ciu. Ecce appinquauit: q me t
det. No de appinquauit mi: nec
ei ipsi appinquabat traditor ei
q se elongauerat pcis suis
ab eo. Videt at hic sno secm
matiam sibi ipsi ee ostrari. Quo
ei dicit. dormite ia et requescite:
cu sufficiat. surgite eamus.
Vn quida conant ita exponere:
tis ab exhortante no admittere
sit dcm. Qd recte fiet: si eet nre.
Cui vo marcus intexuerit
ut cu dixisset. dormite ia et requi
escite adiungens. sufficiat. et dem
infert. uenit hora ecce tradetur
filius hoies: utiqs intelligit post il
lud qd eis dcm et dormite ia et
requescite. silusse dns aliquantu

ut hoc fiet qđ pmiserat: z tūc
ītulisse. ecce appmāquit hora. Et
qđ scđm marcū positū z suffiat:
l. ap iā recessistis. Sc̄. Adhuc eo lo
quente: ecce iudas vn⁹ de xij venit.
Vn⁹ videlz mīo: nō merito hoc
āt dixit. ad oñendū īmane fa
cinus illius: q̄ de aplica dignitate
frūs fuerat pditor. Sc̄. Et cū
eo turba mlta cū gladus z fustī
bus. Et āt oñdēt euāgelista ī
uidentie cū illū deprhensū sbitū
git. missi a pnapibz sacdotū:
z senioribz ppli. Et duc⁹ aliq̄s
qui ppt multitudinē eoz qui iā
crediderant multi venerāt adiutus
eī: timētes ne multitudo arden
tiū de manibz eoz tollēt eū.
Ego āt estimo ee altiam cām
qm q̄ putabāt in beelzebub ee
re solē dēnia: arbitrabant
eū ex abusiōe maleficiis posse
effugere de medio voletiū eū tenē.
Sequit. Qui āt tradidit eū: ded
eis signū dicens. Quēcūq; osculatus
fuero ipse ē: tenete eū. Signū ē
āt q̄ rē. eī scđm factē natus esset
oībus habitantibz ī iudea: q̄re q̄si
nō agnoscentibz effigiē ei⁹ dedit
eis signū. Sz qm nō solū duc⁹ for
me tē⁹ eo fuerī. vna scđm quā eū
oēs videbāt. alia scđm quā tūc
figuratus ē coram discipulis ī mōte:
ꝑ ex vnicuiq; apebat scđz qđ fue
rat dignus: sic z de manna scđ
tū z. qđ hēbat saporē ad oēs usū
ueniente. Verbū dei nō silī acc
appet. Et huiusmodi q̄ tūc fi
gurationes ei⁹ signo indigebant.
Vel ideo signū eis dedit: qr mlt⁹ 4 reg.
torciens detentus abscisis ptā
sit nescientibz eis. Qđ z tūc fm
cēt: si ipse voluisset. Sequit. Et ofesti
accedens ad ihm dixit. Ave rabbi.
Et osculatus ē eū. Suscipit dūs Mat.
oscīn traditorīs? nō qđ simlit
nos docuit: ꝑ ne pditionē fugē
videat? Si āt aliq̄s q̄rat. cur os 4 reg.
culo iudas tradidit ihm scđm
quosdā quidē voluit reuēnaā
ad mgrm suare nō audēs mā
feste in eū irruē? scđm alios āt
hoc fecit timens ne si forte ma
nifestū se adiutasset sbitus ipe
ei fieret cā euasionis. cū possit scđz
opinionē eius effugē z facē se
inuisibilē. Ego āt puto qđ omēs
pditores vitans amare vitatē
fingentes: osculi signo utūt.
Ihs āt placabilia rndet. Amice? ad qđ
venisti. Dicit āt amice ipe
rans silationē z hoc ei nōie ne
minē bonoz ī scptis agstimo
appellatū: ad malū ei dr. ami
ce quō huc ītrasti. z amice nō
facio tī iniuriā. Et āt. ad qđ ve Iacop.
nisti: tūc dicēt. Oscularis z ī
sidiaris? nouī q̄re venīs: ami
cū fingis eū pditor sis. Huc a Aug.
mice ad qđ venisti hoc fac scđ
itelligi. Sc̄. Hūc accessissēt et
manus iecerūt in ihm: z tenue
runt eū. Hūc sūz. qm ipē pmisit.

frequenter eū voluerūt: si nō potu
erūt. Exulta xpiane: i omnio
nimicoꝝ tuoꝝ vrasti. Xp̄o iudas
vendidit. 7 qđ iudeus emit:
tu acceptisti. Sic aūt lucas refert
dñs in cena discipul' docuit
q̄ hȝ saculū tollat sili 7 perā.
7 q̄ nō hȝ vendat tunicā suā 7
emat gladiū. 7 discipli rndert
ecce gladȝ duo hic. Nouiēs aūt
eos illic gladios ee ppt' agnū
sta paschale quē comederūt. au
dietes ꝯ q̄m venerūt psecutes
ad xp̄m capiendū: a cena exeū
tes gladiū sumpserūt tanquā
adiersꝰ psecutores q̄ p mgrō
pugnaturi. Dñs hic dr. Et ecce vnꝰ
ex his q̄ erant cū ihu: extendes
manū extraxit gladiū suū.
In alio eiā septū 7 p petrū hȝ
fecerūt: eode ardore q̄ 7 cetū ferit.
Dñs sc̄. Et parties suū principis sa
cdotū: āputauit auriculā eius.
Erat principis sacdotū malchꝰ
appellatur: auricla ꝯ q̄ āputa
ta dextra ē. Trāsitorie g̈ dicēdū
ē ꝯ malchꝰ i rex q̄dā ppli iu
deoꝝ suiꝰ frūs 7 ipetuis 7 deuo
tionis sacdotū: dextram q̄z
pdidit auriculā ut lr̄e vitatem
audiat i sinistra. Nā si videt
legē audire modo cū sinistro
auditu: audiūt umbrā tradi
tionis de lege nō veritatem.
Ple aūt ex gētibȝ significat/ p
petrū p hoc xpm qđ credideruṫ
i xp̄m fr̄i sc̄ā ut p̄deretur
iudeoꝝ auditu dext̄. Dextra aūt Rab
dextera auris i his q̄ ex eod
pplo crediderūt dīna pietate
pristino restituta ē officio.
Dñs aūt zelantis apli pri Leo
motū: pgredi ultra nō pauit.
Dñs sc̄. Tuū aut illi ihs. Mite
gladiū tuū in locū suū. Otra
sacmentū n. nre religionis
cēt: ut q̄ mori p oibȝ veniat
capi nollet. Dat g̈ in se furē
tibȝ licentiā seuiendi: ut q̄ ne
dilato gl'ose cruc tiūpho: et
dnātio diabolica fieret lon
gior: 7 captiuitas humana di
uturnior. Optuit ee ut actor Rab
grē fideles patiaz suo exēplo
ceret: 7 potius ad sustinēdū
fortit aduīsa instruēt: ꝯ ad
vindicandū inuocaret. Ad hȝ Aug
aūt ut pplo psuadēt: omina
tionē addit dicēs. Omēs enī
q̄ acceperint gladiū: gladio pi
bunt. Idest oīs q̄ usus fuerit Aug
gladio nulla superioritate aut
legittima ptate vl iubēte vl
cedente i sanguīe alienus.
Nā dñs iusserat utiq; ut fr̄
discipli eius forent: ꝯ nō iuſ
serat ut ferrent. Ex nō oībȝ Hil.
gladio utētibȝ: mors solet ee
p gladiū. Nā plures a febrib
a alijs accidens casꝰ absumut:
q̄ gladio a iudicij officio a re
sistendi latronibȝ sūt usi. Et si
secm sn̄iaz xp̄i oīs gladio utēs
gladio p̄imeret: recte ad nec

cor gladius crimebat. qui eode
utebant ad fraudem. Quo g gladio
pibit et quagi gladiu sicpserit.
Illo nepe qui ignicus vibit an pa
dysii: et gladio spe q mi dei destri
bit armatura. Recondi q gladiu
pcepit dns: qz eos no humano sed
ons sui gladio cet pemptury. vl
alit. Qui gladio utit ad ocide
du hoiem: pe sic pus mulcae
morit gladio. No solu at miti
cauit discipulos p minacione
pene: si er ondendo qz voluntarie
h sustinebat. Vn sc. An putas
qz no possu rogare patrem meu
et exhibebit mi modo plusq xii
legiones agelor. Qa ei multa
humane infirmitatis ondebat: non
videtur credibilia dica. si dixisset
q eos pdere possit. Et io dic. an pu
tas qz no possu rogare patrem m.
Q. d. Non indigeo xii aplorum
auxilio. ec si omes me defendent:
q possu ptra xii legiones agelor.
Una legio apd veres sex milib;
homm explebat. De xii g legoib;
septuaginta duo milia agelorum
fuit? in quot gentes homm lingua
diuisa e. Et hoc at demonstrat
qm sedm multitudiez legionu
muliae mundial siu et angelor
legiones muliae celestis militu
tui ptra legiones demonu. Muliea
ei hois oib ppt aduersarios intellig
stituta. No at qi indigeo auxi
lio agelor h dicebat: si sedm exti
mationem petri volentis ei auxiliu
fre. Nacq ei angeli opus hui
auxilio virgenis filij dei: q ipse
ullor. Possu ec intelligi p agelos
ronor qz atu. Cui tato ei et respa
siano omes lingue aduse iudeam
frecerut: et ipletu z. qz pugnabit
p eo orbis tiraz cont mi sensatos.
No solu at p hoc timore discipulor
euacuat: s er p hoc qz septums i
medii introducit d. Quo g ipse
buit scpture. Qa sic optet fieri.
Nec sentencia pmptu ad patre
du aim demirat? qz frustra ppe
cement: ni dns eos vera diuisse
sua passione assecuret. Postq q
dixit petro recode gladiu tuu qd
et pacie et postq er auricula resti
tuit aputata sic alt euangelistar
de. qd sume benignitat? indicium
fuit et diuine virtut? ostenditur.
In illa hora dixit hys turbis:
ut si ptica bn ficia no recordat
vl pncia recotmoscat. Tanq ad
latronem eritis cu gladiis et fustib;
apphendem me. Ac si dicet. Latro
nis officiu z noce et latitare? ego
vo nemini nocui si plen sanau:
et i synagogis sp docui. Et hoc est
qd subdit. Quotidie sedeba apd
vos i tepio docens: et no me tenu
istis. Qi dicet. Stultu z eu cum
gladiis et fustib; qe. qui vltro veis
se tradit manib;: ta morte qi la
titanter p ydiotam inestigare q
totidie in tepio docebat. Ideo at
eu in tepio no tenuert: qz non
ausi erant ppter turba. ppt qd
et dns foras exiuit: ut er loco et

ex tpe daret eis aptitudinē se ca
piendi. Ex hoc ergo docet: qm
ii voluntarius pmissis-neqꝫ eū
capere voluissent: Deū euāgeli
sta q̄sdam solūt ypē ap dns cu
pi voluit: cū sbdit. Hoc aūt totū
frm̄ z: ut adiplent scripte ypheq.
foderūt manꝰ m. z pedes m. Et
alibi. Sic' ouis ad victimā ductꝰ
ē. Et ī alio loco. Ab ingtatibꝫ pplī
mei: ductꝰ z ad mortē. Qa cū
omēs ypthe pdixerūt xpī passi
onē: ideo nō posiut fixū teplō:
si gdalie dicat ipleri vaticia
oīm ypharū. Discipli aūt q̄ q̄ dē
tentꝰ z dūs pmāserūt: qui lonꝰ
ē hꝫ ad thas fugierūt. Vñ sequit.
Tūc discipli oēs relicto eo fugie
runt: scebāt ei q̄m nā non erat
possibile effugē eo se voluntate
illi tradēte. In hoc tñ frō mōstr
atur fragilitas aplorū. Qui ēt
de ardore fidei pmiserūt se mori
cū eo: nūc timore fugiūt ime
morēs pmissionis sue: qd' etiā
videmꝰ ipleri ī hijs q̄ p amore
dei materia se pmittūt facturos
z postmodū non ipleūt. Non tñ
desperare debent si cū aplis resur
gē: z p pnāz resipisce. Nisi hec
aūt sicut petrꝰ q̄ culpā negatio
nis pnē lachrīis ablut. recupa
tionē eoꝝ ondit q̄ a martiris
habūt: ita ceteri discipli fugē
tes. cautelā fugiēdi docēt eos
q̄ se minꝰ rēnteos ad tolanda
supplicia sentiūt. Sc̄. At illi
tenentes ihm: duxerūt ad cay
phā pncipē sacdotū. Sz tñ primo
ad ānā ductꝰ z socer cayphe:
sic' lohes dr. Ductꝰ z āt ligatꝰ:
cū adessent ī illa turba ēbunꝰ
z cohors. ut lohes memorat. Refert
aūt Iosephus ipm cayphā. vnꝰ
tm āno pōtificatū pmo rēdisse:
cū tñ moyses deo nolente pcepe
rit ut pōtifices patribꝰ succede
rent. z gnationes ī sacdotibus
seruos teneret. Nō q̄ mutꝫ ē: si
iniquꝰ pontifex iniqua iudicet.
Iuuenit ei nomē actionis cayphas.
.i. inuestigator: vl' sagax. ad ī
plendā suā negociā: vel vanes
ore. q̄ ipudens fuit ad pfidū
meditandū z ad pretrandū horri
dū. Ideo aūt illuc eū adduxerūt:
ut cū filio oīa facerēt. Vñ sequit.
Vbi scribe z seniores conuenerāt.
Vbi cayphas pncipes ē sacdotū
illuc congregant scribe .i. legati q̄
psunt lrē ordinēti: z seniores
nō in vitate sī ī vetustate lrē.
Sc̄. Petrus aūt sequebat eū alōge
Non ei potuit de primo eū seq̄
ri de longinq: nec tñ oīo rece
dens ab eo. Multus ei erat fer
uor petri: q̄ cū alios fugientes
vidisset nō fugit: sī stetit z itrauit
Qui aūt z lohes intrauit: tñ notꝰ
erat pncipi sacdotū. Ideo aūt
sequebat: qz erat dūm negaturꝰ
Neq; ei negare potuisset: si dnō
primꝰ adhesisset. Q hoc ē sig
nificat: q̄ petrꝰ dnm ad passi
onē eunte erat secutꝰ. z ime

Aug. tatur. Significat ecclesiam secundum quidem horam mutationem passionis dominicae: secundum locum differentem. Ecclesia ei per se patuit: sed ille per ecclesiam. Et egressus templo: sedebat cum discipulis. Matth. ministris ut videlicet finem vel amore discipuli. vel humana curiositate sive cupiebat quid indicaret de domo pontifex: utque eum neci adiceret. an flagellis cesum dimitteret. Denique Luc. quaerit principibus sacerdotum et totae pestilentiae ducibus: volebat suis insidiis iudicis forma imponere. Unde dicit. Princeps autem sacerdotum et omnis concilium quaerebat falsum testimonium adversum eum: ut eum morti traderent. Et quod fictum erat iudicium et omnia tumultus et abusionibus plena: manifestat per hoc quod subditur. Et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent. Falsa enim testimonia tunc locum habent: quando colore aliquo praferuntur. Qui non colore inducebatur quod posset dominum adversum invidiae medicina: quibus essent multi quidem tribuere volentes principibus sacerdotum. Quod mariae laude celebret dominum: quod sic omnia reprehensibiliter dixit et fecit. ut nullam veri similitudinem invenirent in eo reprehensionis et mali et multi astum. Novissime autem venerunt duo falsi testes: et dixerunt. Hic dixit. Possum destruere templum dei: et post triduum reaedificare illud. Quid autem falsi testes sunt. si ea dicunt quae dominum dixisse legi? Sed falsus testis est: qui non eodem sensu dicta intelligit quo dicuntur. Dominus enim dixerat de templo corporis sui: in ipsis verbis calumniatur: ut paulo addito vel mutato quibus falsa calumnia fingatur. Salvator dixerat. Solvite templum hoc: isti immutato et aucto. possum destruere templum dei. Vos mihi solvite non ego: quia illicitum et ut nobis ipsis inferamus manus. Deinde illi vertitur. et post triduum reaedificare illud ut quae de templo iudaico dixisse videretur: dominus autem ut ostendat aliale et spiritale templum. dixerat. et ego in triduo resuscitabo illud. Aliud est aedificare: aliud resuscitare. Quare non attulerunt in me dominum. accusationem de solutione sabbati? Quam multoties eos sic hoc obiurgaverat. Ira autem principis et impatiens. non invenies calumniae locum. eruitur de solio pontificis: ut vesaniam mentis motu corporis demonstraret. Unde sequitur. Et surgens princeps sacerdotum: ait illi. Nichil respondes ad ea quae isti adversum te testificantur? Hoc autem volens ab eo ferre insabile crimen ut ex ipsa ea caperet. Inutile autem erat grave sacrilegii crimen illo ea audiente: unde sequitur. Ihs autem tacebat. Et ei soli fiducia iudicii ubi erat? et veritate autem latronum erat circumsistens sic in spelunca et ideo silet. Et hoc autem loco dissimulat. Item calumniantium

ꝛ falsoꝝ teſtiū voceꝫ. ut nec
riſione dignos eos habeam⁹
q̄ nō ꝓficientia dicūt adiſſus
nos: maxime ubi maius ē li
bere ꝛ fortiē ſile q̄ deffendere
ſñi ullo ꝓfectu. Dicebat ei q̄
deus: q̄p̄ duriſſ torq̄dū ad
calūniā. Quō q̄ ihs magſ tu
ebat ad ꝛdignos riſione ſua
falſos teſtes ꝛ ſacdotes ꝛpios?
tāto magſ pōtifex ſuoꝝ ſupat⁹
eū ad rīdendū ꝓuocat: ut ex
q̄libet occaſione ſimonis. locū iue
niat accuſandi. Ait ſē. Et pri
ceps ſacdotū. aut illi. Adiuro te
p̄ dm viuū: ut dicas nob⁹ ſi tu
es xp̄ē filius dei. In lege quid
adiurandi uſū aliſcens iue
nim⁹. Eſtimo aī q̄ nō optet
ut vir q̄ vult ſcm euāgelium
viue⁹: adiuret alteꝝ. Vi ei iura
re nō licet: nec adiurari. Sed
ꝛ q̄ reſpicat ihm ipante demo
nibꝫ ꝛ ptātem dante diſcplis
ſ⁹ dēonia: dicit q̄p̄ ſcm ptātē
datū a ſaluatore nōꝫ aduerſe
demonia. Princeps aī ſacdotū
petīn faciebat iſidians ihu:
et ideo imitabat ꝓpriū patrē q̄
bis dubie mīo q̄runt ſaluatorē.
ſi tu es xp̄ē filius dei. Vnde q̄s
nē dice⁹ pt: q̄ dubitauit de fili
o dei utꝫ ipe ſit xp̄ē. op⁹ drabo
li ē. Non decebat aī dñm ad ad
uraciōes p̄ncipis ſacdotū nō
rīde⁹: quaſi vī paſſū. Propter
q̄d nec denegauit ſe filiū dei ee:
nec manifeſte ꝛfeſſ⁹ ē. Vñ ſequit⁹.
Vt illi ihs. Tu dixiſti. Nō n. erat
dignū xp̄i doctiia ꝛ ꝓpīo non eū
doceꝫ: ſed vbiū ouis ex⁹ accipiens
īcdamptionē ipi⁹ ꝓfitet. Vñ ſe.
Verūtīn dico vob⁹: amodo videbit⁹
filiū hoīs ſedentē a dextis vtut⁹
dei. Videt⁹ m: q̄m ſimilitate q̄ndā
regalē ſignificat ſeſſio filij hoīs
Juxta vtutē q⁹ dei q̄ ſol⁹ eſt vtus
ſūdatiꝫ q̄ accepit oīēz ptātē
a patre: ſic ꝛ celo ꝛ in tra. Erit
aī q̄n han fūdationē videbunt
e⁹ adiſſum: q̄d a tpe diſpē ſacriſ
icpit iplen. Videruntq⁹ eū eius
diſcipuli eū reſurgentē a mor
tuis: ꝛ p hoc viderūt aī fūda
tū ad dextrū vtut⁹. Vel q̄ ſcm
longitudinē ſpiritū que ē apd
dm a reſtitutione mūdi uſq⁹ ad fi
nē: eſt vn⁹ dies ſicut q⁹ mille
q̄ hic dt ſaluator amodo: ſpa
tiū eſſe becuſſimū uſq⁹ ad finē
oīdens. Et nō ſolū ſedentē eū
ad dexterū vtut⁹ viſuros ꝓmīſ
hat: ſ⁹ ꝛ eū venientē in nubibꝫ celi
Hec nubes ſūt ꝓphe ꝛ apli xp̄i:
q̄bꝫ mandat pluie eū optet.
Pontifex aī que de ſolio ſacdo
talī fimoꝝ ꝛtruſſerat: eade ma
nibus ad ſcindendas veſtes ꝓuocat.
Vñ ſe. Tūc p̄nceps ſacdotū ſſi
dit veſtimēta ſua. d. Blaſphēat:
Aſſuetudīs n. iudaice ē. q⁹ eū alq̄
q̄d blaſphemū⁹ q̄ q̄ oīa deū
audierūt: ſcindāt veſtimēta ſua.
Hoc q⁹ fecerūt accuſatiōes red

dēt clamorē: z qđ verb dicebat
factis extolleret. ꝙ hoc āt q̄ sa
dit vestimēta sua. oīdit iudeos
sacdotalē glām pduisse: z va
cuā sedē hrē pontifi. Qū ei ve
stē sibi desciđit: ipm quo tegebat
velamentū legis abrupit. Cū q̄
sciđiss vestimēta sua: nō sem
suāz a sēpo: ꝫ ab alijs eā exq̄
rut dicēs. Qđ vob vidr. Sic in
fissis peccatis z blasphēia mā
festa fieri solet: z q̄ cogēs t no
lentiā mferens ad suāz pfectē
dā puenut auditorē d. Quid adh
egem⁹ testibꝰ: Ecce nūc audistis
blasphēiaz. Que āt sint blas
phemia: Etēi añ. eis gregatis
dicat. dixit dns dño meo sede a
dextris meis z mptaz z eis et
siluerit. nec de cetō stradixerut z
gluter q̄ nē qđ dem ē blasphēia
vocāt: Sequit. At illi mdetes
dixerī. Reus ē mortis. Ipi ac
cusantes: ipi disentientes: ipi
suāz ptes. Quis putas
fuit error⁹ ipam pncipalē oīm
vitā rēā mortis pnūciare: z post
tāt⁹ z resurgentiū testimonia
nō respicē fontē vite. de quo i
omēs resurgetes vita fluebat:
Ut āt venatione mienētes: ita
sua demūbant in sanā Se
ei. Tūc expuerūt in facie eius:
z colaphis eū cederut. aut cō
plerēt qđ dictū est. Vedi max
illā meā alapis: z facie meā
nō auerti a pfusione sputoꝝ
Se. Alij āt palmas in facie
eius dederūt dicētes. Pphetiza
nob xpe: qs ē q̄ te pcussit:
In Rumelia ei hoc dr: qm se p
phetā hrī voluit a ꝑplis. Alter
de āt q̄ euāgelista cū sūma
dilectiōe q̄ videt ee exbeatis
sima exponit. nl occultans a
uēdans: ꝫ gl'iam eruditionis
matriaz. dnatorē orb tinz p
nob talia sustinē. Hoc āt lega
ntiū: hoc nrē mēti iscribā:
z in hijs gl'em: Qđ āt dicit eis
expuerūt in faciē eius: sufficit
cōs q̄ pnīa grē ei⁹ respuūt.
Se tāp colaphis eū cedūt: q̄ ei
honorē suos pferūt. Palmas
i faciem eius dāt: q̄ pfidia cer
ti eū non venisse affirmāt tāp
pnīa ei⁹ exterminātes z repelle
tes. Jhūs pdras āt xpi nticiaz
trina pet negatio fiā z: quā nō
ōnes euāgelistē eōdē ordine nar
rāt. Lucas ei explicat pa⁹ tēpta
tionē petri: tūc demū nticiat
dni. Qz matheus t marcus eas pmo
mīeōrant: z dem petri tēptatoē.
Sit ei h sessū. Petrus ad sedebat
foris i atrio. Foris sedebat ut
vidēt exitū rei: z nō apprōpiabat
ihū ne mīstus aliq̄ suspitio
nasceret. Et q̄ qñ detentū magr
vidit ita efferbuit ut gladium
euaginauit z auriculā abscidit:
q̄ nticiās xpi audiuit negato:
effiat: z vilis puelle minas
nō sustinet Se ei. Et accessit
ad eū ena ancilla d. Et tu cū ihū

Rab. galileo eras. Qd sibi vult qa
pma cū pdit ancilla. cū vi magf
eū potuerūt agnoscē? ni ep iste
seruꝰ pmanr ī nece dnī videret
ut ei⁹ passione redimēt? Sc?
Ille negauit coram oib⁹: dicēs.
Nescio qd dicas. Palā coram oib⁹
negauit: qr se manifestare expauit.
Qz dicebat se nescire rndit: qa
p saluatore adhuc mori nolunt.
Ob hꝰ sicut appet hesitauit pmissꝰ:
ut ī cāe principe remediū prue cōdo
ret? ⁊ nemo audēt de sua virtute
confidē: qn mutabilitatē pdim ner
uis petri potuisse cuadē. Nō so
lū aūt semel: ꝫ sēp ⁊ tno negauit ī
breui tpe. Vñ sc? Exeūte aūt eo
ianuā? vidit eū alia ancilla: et
ait his q erant ibi. Et hꝰ erat cū
ihu nazareno. Intelligit? aūt qp
postꝫ erat foras. cū iā semel ne
gasset: galli cātatū pmū quod
mares dt? ut ondat qp negꝫ vox
galli aī a negatione detinuit:
negꝫ ī mēoriā siue pmissionis re
duxit. Non aūt foris aūt ianuā
iterū negauit: sēd cū rediisset ad
fores. Negꝫ ei iā erierat ⁊ foris
eū vidit ancilla: ꝫ cū erierat eū
vidit ⁊ cū surgeret ⁊ egrederet aīad
uitit eū. ⁊ dixit his q erāt ibi
et q simul aderāt adhuc ī atrio
hic erat cū ihu nazareno? Ille
aūt qd foras egressus erat hoc audito
metuisse ē: ut se qs purgaret ne
tando. Vel qd ⁊ credibilius non
audiunt qd de eo dcm fuerat
cū foras egret? ⁊ postꝫ redijt
dixerūt ei ancilla ⁊ ille alios quē
lucas enumerat. Sc?. Et iterū ne
gauit cū iuramēto: qr nō noui
hoiē. Ecce assūpto pio affectu erga Ugo.
aplm petꝝ locū huic ita ipetratos:
ut dicāt petꝝ hoiem negasse non
dim? ⁊ ce sensiū: nescio hoēm qa
scio deū. Hoc qp frmolū sit puꝰ
dens lēctor intelligit. Si.n. iste nō
negauit: ergo mētit? ꝫ dns qd
dixat. ter me negabis. In hac Rab.
aūt negatōe petri. diam? nō solū
abnegare xpm qd dicit ei nō ce
xpm: sī er qui eū sat negat se
ce xāuī. Huic iā de tria negatōe Aug.
ispiciam? Sc?.n. Et p? pusillū
accessērūt q? stabāt ⁊ dixēr petro
Vē ⁊ tu ex illis es. Lucas aūt dicat
Intuallo fcō qn hore vnꝰ. Et tur
ei insistebant: asserēt adiūgūt
Nā ⁊ loqla tua manifestū te fat ⁊ Hyl.
nō q altius simonis cēt petrus
a gentio externe sēs qppe hebrei
erant ⁊ q arguebāt ⁊ q argue
bant: sī quo magis pudica hꝰ
petentes suas ⁊ ēnacim loqr de
sonū vitare nō possit. Vide aūt: Remig.
qn sint noxia peauoꝝ hoīm col
loqa. Ipsa qppe negarēt petꝝ
negare dnm: quē pri? confessus
fuerat dei filiū Sc? ei. Tunc
cepit detestari ⁊ iurare: qr non
nouissē hoiem. Nota qr pmū Rab.
ait. nescio qd dicas? sēd cū iu
ramēto negat: tno cepit detestari
⁊ iurare qr nō nouit hoiem.

Discedente ipo i pcto dat ini
mentu scelez: et q mima spnt:
radit i maiora. Q pma aute
ancilla designat cupiditas:
p sedam carnal delectatio. Q illos
q astabant dem̃es itelligunt.
Quib ei trahit hoies ad xpi
negacem. Ter ee petrus nega
uit: nã i error hereticor de tribz xpo
gnibz timinat: aut ei ex dim
tate. a humanitate. a de utroq fal
lit. Qc Et stimulo gall cãtuit
Q que doctor ecce itelligi: q so
nolentos increpans ait. Euigi
late iusti: et nolite peccare. Et
egressus foras flevit amare. In a
tio ei cayphe sedes no potat a
ge pilat: vn foras egredit de
ipoz psilio: ut pauide negacois
sp: des. amans fletibz lauet. No
ei fieri potat ut i negacois tibus
pmanet: que lux respergerat
mudi. Sequit. Mane at fco
psiliu ierut omes principes sac
dotu et seniores pli adiss ihm:
ut eu morti tradent: putates
p morte eius extingui doctina
et fide apd eos q crediderut i eu
qi ni filiu dei. Talia at psiliates:
alliguerut ihm. soluente a vi
cul. Vn se. Et victu adduxerut
eu: et tradiderut ponco pylato
psidi. Vide sollicitudiez sacdotu
i malu. Tota nocte vigilarut.
ut homicidiu facent: et vinctu
tradiderut pylato. Habebat ei
huc more: ut que adiudicassent
morti. ligatu iudici tradent. At
tu no tuc pmu ligauerut: q mor
ephensu ni ex eo ut ihs declarat.
Ydeo at no occulte eu nisi cerit:
qr no sufficiebat ei glie demlie.
Multi n. eu amirabant: et ppt
hoc studuert pblice et cota hoib
eu occidi: et ideo eu ad psidem dux
erut. Videns at iudas dnm adiu
dicatu morti. priu retulit sac
dotib: qi in ptate sua cet pse
cutoz imitare simia dicens.
Peccau: trades sanguem iustu.
Rndeant q de natuis qsda
fabulas introduxit et vide e
qd iudas dixerus petm suu
dixit. peccau trades sanguem
iustu. ni ex bona platatione
metus et seminatoe ortus q
secata q i qlubet vnali aia?
Qua no coluit iudas: ideo
cendit i tale petu. Fortassis
ee sathanas q ingressus in eu
fuerat psto fuit ei: dom ihs
tradet pilato. Posthec at feat
qd voluit. recessit ab eo: quo
recedere cepe potuit. Sz quo
vidit iudas qm dnatus cet:
nodu ei a pylato fuerat iro
gatus? Sz psidatione metus
hoc promptauit. Vel qd dit
videns qr dnatus e: ad iuda
refert. Tuc ei sensit malu
suu: et itellexit se dnatu.
Vide at qm priuaz aqut: qn
xpletu et petr. no. ptmittit
diabolus eos q non vigilant

vide malū anīe pficiat. Dic
vo tñ. peccatu tradens sanguine
iustū. in ipietate sua pfidia p
stitit: q̄ ilim nō dei filiū. ℔ nr
tm̄ vicios hoiem. et mte extre
ma mortis sue pcula credidit?
cui flagitasti misereaz: si eius
opotentiā nō negasti. Sequi
tur illi dixerūt. Qd ad nos: tu
videris. Ac si dicat. Qd ad nos
ptinet si iustus e: Tu vides: id
op̄ tuū qle sit manifestabit.
Quidā aūt nūcii voluīt legē
℔ vba: ut sit sensus. Cui⁹ cō
mationis deputatis apd nos.
q̄ eū que tradidisti iustū ofi
tens: Postea q̄ iudas penituit
nō seruauit cor suū: ℔ suscepit
abūdantiore tpiaā a dyabolo
si sbmissā. q̄ voluit eū absol
ue: et abiens laqo se suspendit.
ut se onderet celo tergo posui.
Qa vo p̄cipes sacdotū no
uerāt q̄ ois̄one emerāt: a
pp̄a ascia vēnati fuerūt. Et ad
hoc ondendū: subdit euāgelista.
Principes aūt sacdotū accepta
argentēis dixerūt. Nō licz mit
te eos i corbonan: q̄ pciū sāgu
inis e. vere aulice lequātes et
camelū glutientes. Si ei ideo
nō mittūt pecuniā i gazophy
lacū q̄ pciū sanguis est. cur
xp̄s sanguis effudit? Sequi
tur. Consilio aūt inito: emerūt ex illis
agrū figuli i sepultam peregri
nis. Prudentia aūt dei sēm puto.
ut pciū saluatoris nō pturbz
suptū pbeat. ℔ peregrinis requie
sbministret: ut iam exinde xp̄s
et vivos sanguis sui passione
redimat: et mortuos precesq̄
passione susciat. Legimus in
scripturis. q̄ toti⁹ genus humani
salus recepta sit sanguine salua
toris. Ager q̄ iste mundus ℔ toti
e figuli aūt q̄ mūdi possit hre
dnatū: ipe et q̄ vascula corpis
nī sicut de limo. Ishi utiq̄ fi
guli ager xp̄i sanguine emptus
e peregrinis: in q̄ qui sūt domo
pātis et toto orbe cruces iacta
unt reges xp̄i sanguine pudeti.
Istos aūt peregrinos et dignos deuo
tissimos xp̄ianos: q̄ renūci
ates seculo nil possidētes i mūdo.
et xp̄i sanguine redēti sūt. Sepul
tura ei xp̄iani: nil aliud e q̄
reges eius. Qui et peregrini eranū
a lege et ꝓphis: prauis nudeoz
studiis suscepimus et saluatore.
Sic. ipe hoc voluit e ager sanguinis usq̄ in hodiernū die. qd nr
fēdi et ad xp̄m quo euāgelista
hoc scripsit. Deinde ofirmat ide
ꝓphico testimonio d. Cui ipse
tui et qd demū p̄mium ꝓphe
dicentē. Et acceperūt xxx argē
teos pciū appciati q̄ appciauerūt a filiis isrl. et dederūt eos
i agrū figuli: sic constituit mihi dns.
Hoc i ꝓphemia penuria nō inuenit:
℔ i zacharia qdā similitudo refert

Aug

Et q̄uis sensus nō multū distet
pet: tn ordo ⁊ vba diuisa sunt.
Est aūt duplex rō quare thēma
noīat. Prima. q̄r sic insinuatur
ita oēs ḡphas vno spū locutos:
mirabili mīe sensione sibīt
⁊ indubitāt accipi debe. q̄cquid
p eos spūs sc̄us dixit. ⁊ singula
cē omia ⁊ oia singulor. Alia cā
e. Legit in thēmate. q̄ emerit
agrū a filio frīs sui. ⁊ dedit ei ar
gentū: nō quidē sub hac noīe pcij
q̄d̄ possitū ⁊ apd̄ zachariā rex
argēteis. Non q̄ hic zachaie
nomē ponit q̄ dixit rex argē
teis: sed thēmate q̄ dixit de agro
empto: ut lēo euāgelio aūt huic
to noīe thēmate. ⁊ lēo thēma ⁊
nō inuento testimonio de rex ar
gēteis. inuento tn agro empto:
admoneat lēor utriq; sic. ⁊ mō
sensū enucleate ḡphete. Q̄d aūt
sc̄. quē appauerūt a filijs isrl
⁊ dederūt eos in agrū figuli. sic
sibīt mī dns. nr apd̄ zachariaz
ner apd̄ thēmia reppit: ⁊ vnde
magis ex psona euāgeliste ac
cipiendū ⁊ mystice inserti:
q̄r hac sc̄ dni reuelatōe admoneit.
ad hāc rē q̄ de ipō frā ⁊ hac mo
dū thēmate q̄rimā. Legit aūt nup in
quodā hebraico volūie. q̄d̄ na
zarēe secte mī hebreus studuit
thēmie apocryphū: mī q̄ hac ad
vbū sēptū reppi: ⁊ tn mī videt
magis de zacharia sūptū testimo
more vulgato q̄ vbor ordine

ptinisse. sensū tn de vēti testa
mēto pferūt. Itaq; finitus his
q̄ matthēus de iuda pditore ipo
suit: ad ordinē narrationis rūt
tit d. Jhūs aūt stetit ante psidem.
Videtur tota creatura sibīt apie Origē
videre spūtu se humiliauit: ut accu
sēt stare ante iudice tui tre iudee.
Et interrogauit eū pfes forsitan
dentes ⁊ dubitans d. Tu es
rex iudeor. Ad pylatū interrogat: Luc
q̄d̄ adiuisary sc̄ ipm attingere re
nolebāt. Qa ei sciebāt pilatū
nulla cura fūcte legalium: ad
publicas accusationes tem duxit.
Vel primitiue hoc dixit pilatus. Origē
Vñ ⁊ alibi scripsit i titulo. ex iudeor.
Princip aūt sacdotū videns. tu dix
isti. obligue arguit eū dubitatōez:
pilati vo sniaz affirmat pnūciatis
dictis. tu dicis. Confessi ⁊ se ee regē Luc
ē celestē: ut neq; iudei neq; pila
tus accusatōne hēant. Attende Ihēr
aūt q̄ pylato q̄ iuste pmebat sen
tenciā. aliq; ex pte rndit: pha
pib; aūt sacdotū rndē noluit. n
dignos eos suo sermone iudicans.
Vñ sc̄. Et cū accusaret a phā
pib; sacdotū ⁊ seniorib; nichil
rndit. Lucas aūt ipa anima q̄ ac Luc
cusātes obiecerūt enūat dicēs.
Hūc inuenimus subuertentē gētē
nrām ⁊ phibentē tributa dare
cesari ⁊ dicentē se xp̄m regē ee.
Accusatus aūt ihs. sic tuc illi nil Luc
rndit: sic nec ⁊ mō: nō fit ei
vbū dei sic aliqn fieāt ad ḡphas.

Dz neq; dignū ēat ut pylato ītio
tāti vidēt q nō hēbat fumū ⁊ g
mamens dr ihū iudiciū: ꝑ ad mā
na tmḥebat. Vñ sē. Tuc dr ei py
labi. Nō aud' q̄nta adūsū te di
cūt testimonia: Ideo hoc dicebat:
q: volebat eū libare dū se ex cu
sando vidēt. Cē. Et nō vidit
ei nullū vbū: ita ut miraretur
pses velēnt. Qa ei multas hmōi
dēnationes. ⁊ ihīe rebz virtus
⁊ māsuetudo eius humilitatisq;:
tñ in ipm rigabant. ⁊ piso iudi
cio agebant. ita ipz ppt' hoc nil
vidēt. Et si aliq̄ vidēt breuiu
quidē dē: ne tamen tnatīnitate
ptinacie optimo de ipo aq̄pet.
Vel ideo ihs nil vidē volunt: ne
crimen diuens dimittēt a pside
⁊ mag' utilitas differēt. Nā
rutyz ⁊ at pses ⁊lantiā ei: si
cut q; pdonet cēt ꝓpelle crimen
⁊ tñ videbat eū in tranquilla ⁊
q̄eta sapia ⁊ q̄cauitate nō tur
bibilē stare: ꝑ ⁊ vehemēt mmut.
Dignū ei ei videbat magno
miracło. ut exhibitz xp̄s ad mi
nale iudiciū irturbabil sta
ret an mortē: q apd' oēs hoīes
tribil' estimatur. Qa q; xp̄s
ad accusatōes iudeoz nil vid
mat ꝑ apd' poss ei pylatz ab ac
cusationibz excusatū hīe: a
liud machinat' q; qd' ei libare
possit. Vñ sē. ꝑ die at solēne ꝫ
sueuerat pses dimitt' ꝓlo victi
vnū que voluissent. Erat n. q̄l
dam qui' ꝑsbant q̄tes eos q̄s
sbijcerēt sibi: donet affirmet sep
eos magis ipsoz. Cui assuetudo hec
aliq̄ cē sūt apd' iudeos. Saul n.
nō metuēt ionathā: oi ꝓlo pete
te eū ad vitā. Q hāc at assuetudē xpm
xpi' eripē tēptauit: et ut neq;
ūbria accusationis iudei si' alīs
quā: manifestis homicida i xpi
tione xpm adducit. Dc q; sequit.
Hēbat at tūc vinctū īsignē
q' dicebat barrabas. Nō
simplr dicit latronē ꝫ addit i
signē: hoc ē in malicia diffama
tū. Offert at optionē eis pylat'
dittendi quē vellent latronē
an ihm: nō dubitās ihm po
tius eligendū. Qui dicēt. Si
nō vult' eū sic' nocentē dimitt':
saltē innocentū festitati dimittat.
Si ei optebat ꝑ ꝓbis manifestis
crimtem dimittere: multo magis in
dubijs. Vide at ordinē iusti.
Petitio ꝑ ordinat' solet ee pleb'.
Assio at principis: nūc at pri
ceps petit a plebe ⁊ plebs fero
ciozē reddit. Quare at pylatus
ad libationē xpi laborauit:
manifestat euāgelista cū sbdit.
Sciebat n. q̄ p inuidiā tradidissent
eū. Que at inuidia fuerit: iohēs
manifestat. q' nanut eos drusse
Ecce mundus tot' post eū vadit: et
si dictum cū sit: omēs credet in
eū. Deinde sbdit aliud: q' sufficiens
erat omēs a passione re
uocare. Sc'n. Sedēte at eo pro

tribunali: misit ad eū uxor ei⁹ d.
Nil tibi & iusto illi. In visionib⁹
& sōnijs genitꝰ uiri uxor ītellexit
qđ iudei uigilātes nec credere
nec ītellegē uoluerūt. Hinc nota
q̄ gentilib⁹ sepe a deo somnia
reuelent⁹: & q̄ pylato & uxori
eius iustū dīm ꝓfitētib⁹ gētil⁹
ꝓli testiō sit. Et cuius grā nō
ipse pylatꝰ somnū uidebat. Qđ
illa magis digna erat. Vl q̄
si pylatus uidisset. nō equaliꝰ
sibi arbitrū eēt: uel forte neq⁹
uisset. Vt hoc dispensat⁹ a
deo q̄ mulier uidit: ut manife
stū oīb⁹ fieret. Et nō simpliciter
uidet: & patit multa. Hec enī.
Multa ei passa sū hodie p
eū sū ꝓpt illū: ut sic a passione
q̄ erat ad uxorē desidior fiet
ur cura ōmissione. Et & ipse
nō pat⁹ ꝓbat: etēi cade morte
uidit. Hic ergo iudex tiretur &
iudex? & ut ōnium iudex nō
placeat ī iudicio ꝓsensū: ptulit
& uxoris afflictione iudiciū.
Iudicat⁹ ipse q̄ iudicat: & torq̄t⁹
antecēs torquat. Vel ali. Ova
lebus demū ītelligens p̄ xp̄o
se spolia sua amisisse: sicut
pmū p̄ mulierē morte itule
rat & ita p̄ mulierē uult xp̄m
de manib⁹ iudeox liberare: ne
p̄ eius morte mortē amittat
ipe. Vl at pmissor xp̄i ad
uersarios mouit: q̄ eos oīo
iudicia erraturos. Vñ ex
ꝓpria malicia plebē corrupit.
Et hoc q̄ sequit. Principes at ꝑsua
serūt ꝓlo ut peterent
barrabam: ihm uo pderent. Et est
uide nūc quo ꝓfs iudeox a semi
nibus suis & iudaice cultore deto
rebus suadet & erudit⁹ aduersus ihm.
ut pderent eū &c. Respondens at
pses: ait illi. Quē uultis uobis
de duobus dimitti? Rndisse dicit⁹
pylatus hoc dicēs. siue ad ea q̄ ux
or nūciauerat. siue ad petitiōes
ꝓli: q̄ suis ꝓsuetudinē aliq̄ in
die festo sibi dimitti petebat.
Turbe at q̄ fere q̄ spaciosa
ambulāt uiā: uoluerūt si barra
bā hīc solutū. Vn sequit. At illi
dixerūt. Barrabā. Quo ges illa
hoc seditiones & homicidia & lar
cinia secūm quotīdiana gerens siue i
rebus q̄ foris habuerit: secūm at
omēs mitēm uita. Vbi ei nox
uis: ibi ꝓlia & lites sunt. Vbi at
e: ibi sunt oīa bona & pax. Vo
luit at pylatus prudēter tante ui
q̄tatis eos tentare. Vñ sequit. Dicit
ill⁹ pylatus. Qđ ergo faciā de ihū
q̄ dicit xp̄us? Illi at nec hoc erubes
cūt. q̄ pylatus ihm xp̄m ee ꝓfite
batur: nec modū ipietat⁹ suant.
Vñ sequit. Dicunt omēs. Crucifigat⁹.
In quo multiplicauerūt ipietat⁹
sue mēsurā: nō solū homicidā
postulantes ad uitā: sed ei⁹ iustū
ad mortē. & ad mortē ignissimā
crucis. Qđ iudei de morte pessima
cogitabāt: & a dīno nō ītelligēbus

eis electa erat. Ipam ei crucem
diabolo suggato erat tanq̃ tro
pheū in frontibz fideliū positum
Ut sit hor mīderent. nō statī ac
qeunt: sed iuxta suggestionem
vocis q̃ mādauerat nl ti7 iusto
illi: pē q̃ rndit. Qd ei malī fe
cit. Hor dicēdo pylatꝰ absolut
ihm. Ec. At illi magis clābant
dicētes. Crucifigatur. Vt ꝑplacet
qd' in ꝑs dī. Circūdederūt me ca
nes mlti: Congregatio malignātiū
obsedit me. Et illd ihēme factu
ē mī hēditus mea sic leō silua;
dederūt suprme vocē suā. Cepit
aī pilatꝰ eū videns eqre volens
ut dīmitteret ihū: qd' paucissīs
vbis manifestat' matīs aī sb'dit.
Videns pilatꝰ q̃ nl ꝓficēt. sed
magis tumultꝰ fiebat. Qd' non
dicēt. ni' multū ille conatꝰ fuisset:
q̃ius tacuerūt quocīēs lr̄ tēptau'
Ec. Accepta q' aq̃: lauit manꝰ
coram ꝑplo dicens. Innocēs ego sū
a sanguine iusti hui9. Mos enī
erat apd' ātiquos: ut aī q̃ se vel
let ondere īmunē ab aliquo ē
mine: acceptā aq̃ lauaret ma
nus suas coram ꝑplo. Pylatꝰ q'
accepit aq̃s ait illd' ꝓphīē. La
uabo inī innocētes manꝰ meas;
quoda' in hor testās & dicens.
Ego q̃dem innocēte volui liberare
& q̃m sedicio orit. & rebellionis mi
ma cessatē crimē ꝓmittit: īno
cens sū a sanguine iusti hui9. Videt
q' qui cogit' alta dīi ferre sīnaz:
nō dānat oblatū. ꝙ arguit offēn
tes; iustū ee pnūcians q' cruci
figendꝰ ē. Ec. Vos videritis. Ni
dicēt. Ego mīster legis sū: vos
vā sanguīz fudit. Et tns vni
ūsus ꝓplus dnit. Sanguis eius
sup nos & sup filios nros. Descēdat
usq̃ i pnūtem diem hec īpetratio
sup iudeos: & sanguis dnī nō
auferet' ab eis. Intuet aī & hic
iudeoꝝ multa insania. Eoꝝ ei
īpetus & pnūciosa cupīa nō pmit
tit eos q̃ optet ihīm: & sibi ma
ledicūt dicentes. Sanguis eius
sup nos & filios nros. Et tī mīoꝝ
deus eoꝝ sīnaz nō firmauit. ꝙ
per eos & eoꝝ filios suscepit q̃ pnāz
egerūt. Et ei & paul' per ꝓphās fiunt;
& multa milia eoꝝ q̃ ihīm cre
diderūt. Excessit q' pilatꝰ culpā.
facti iudeoꝝ. Et nec ꝑē euasit
reatū: q' relicto ꝓpū iudicū. & ī
crimē transiuit alienū. Ec. ei
Tūc dimisit ill' barrabā: ihīm
aī flagellatū tradidit eis ut cru
cifigeret. Gaudū est aī pilatū
vōnis legibz mīstrasse. q̃bz sanci
tū est: ut q' crucifigēt' prius fla
gell' vberaret'. Tradit q' ihūs
militibz vberandꝰ: & illud sacrū
corpus & pectus dei capax flagell'
senserūt. Exte ia dns aptat' ad
vbera: exte ia cādit: rupit sām
cutē violēta flagellorū: repetit
ictibz crudelia vbera scapularū
tīga discindūt. Proh dolor iacet
extensus aī hoīem deus: & sup

plicū patīt rei. in quo nullū pcī
Jheon vestigiū potuit ūenire. Hoc aī
fm̄ est: ut qr septē sūt. multa
flagella pcōz. illo flagello nos
a vberibus liberem. In lauacro
eī manuū pylati: gētiliū omia
opa purgīnt. et ab ipietate uidoz
Rab. nos alieni efficiam. Barrabas
eī qui sēdiciones faciebat ī turb.
dimissus ī pplo uideoz. i. dyabol;
Augn q usq; hodie regnat ī eis. et uidēto
pacē tnē non pūt. Post amissa
tiones q xpi: sequēs ē ut pāt
dnī passionē videa. quā maths
sic ēcipit. Tuē milites pūdis sī
apietes ihm ī pretorio: cggaue
runt adisse eū vniūsā cohortē.
Jheon Qa ei rex iudeoz fuerat appellat;
et hoc ei scribe et sacdotes crimē
obiecerūt. qp si in pplo ist usurpa
ret ipiū et illudētes hoc fecūt: ut
nudatū pristinis vestib. īduant
clamidē coccineā p ruso libo. q
reges vetes utebant: et p diade
mate ponāt ei coronā spineā.
p scptro regali dent calamū. et
finis adorēt qi regē. Que q ēit nob
cura de reliquo. si ptēlias ab ali
quo patiam. et postq xpc hoc
passus ē. Etei qd fiebat ī xpm
ultimi timim. ptēlie ēat: ner
ua ptacula trī si vnūsq corpi
patebat. ptēlias. Caput p coro
nā. arundinē. et colaphos et facies
qp ispuebatur et gene qr alapis
cedebant. corpi oīm p flagella.
et qr denudatū. et pcūdacionē
clamidis et pfectam adoracōem
manu p arundinē que dederūt
ei p scptro: ac si timēt ne aliq
ptermittent q̄uissime pfuptōis.
Apet aī mathm recapitulādo
ista memorasse. nō quo tuc fm̄
sit aī eū pylatū crucifigendū tra
didiss: nobis ei aliq dicēt q eū
pylatū crucifigendū tradiderit
ista memorauit. Clamidē aī Aug.
comunes cūro dnī designatur;
q rubra di pp sanguis effusiōem
p spineā coronā suscepto pcōz
nrōz: qr ī silitudine carnis
pcī appuit. Calamo q. xpc
caput pcussit: q dinitati ei Rab.
detradicentes errore suū auto
ritate scē scpture q calamo
scribi figurare conant. Spu
unt ī faciē eius: q pcepta am
gēli illi. vbis erecando respu
unt. et ihm ī carne venisse de
negāt. Falso aī illū adorāt:
q eū credūt. et pfectis actibus
despiciūt. Postq q. eius. cō
memorant q ad xpi illusi
onē ptinet: nūc narrare in
pit ptessū crucifixionis ipsi
dnī sēdit. Et postq illuserūt
ei. exuerūt eū clamidē. et īdu
erūt eū vestimētis suis: et
duxerūt ut crucifigēt. Hoc Aug.
aī ī fine fm̄ cē intelligitur:
cū ia dicēt ad crucifigēd.
postq sū pylato tradidit eū

uideis. Nō aī voluit dñs pati
sub tēpo. nō in templo iuduce-
ne putares p illa tm̄ plebe
oblatū: 7 ideo foras. ut sciat
sacrificiū cē tuē qđ toti⁹ tre cē
oblatio. qđ eois cē purificatio:
7 hoc signat cū dī. Exeuntes
aī iuenerūt hoiem cyrenei
noīe symonē: huic āgariauc
runt ut tolleret crucē eius. Non
fortuito aī āgariat⁹ ē symō
s scdm dispositiōem dei: qa
mystice natio[illegible] xpm erāt
susceptur. 7 pegrin⁹ obediēs
portatur ignominiā salua
toris. Indign⁹ ei iudeus erat
xpī crucē ferre: qui fidei grātiā
erat i reliquū. 7 crucē accipe
7 xpiāni. Vsque ei symon nō erat
ihūlita. s pegrin⁹ 7 aduena sic
cyrenens. Cyrene⁹ ei ciuitas
ē libie. Interpt⁹ aī symon
obediens: cyrenens hereus. Vñ
pulchre p ea dē⁹ ppls grātiā
q pegrin⁹ erit testimētor⁹
dei: s credēdo suis ē ciuis scor
7 domestic⁹ 7 heres dei. Vel p
symonē q crucē dñicā in an
garia portat. designat abstinē
tes 7 arrogātes: qa p absti
nētia quidē carnē affligūt:
s firmā abstinētie iteriq⁹ non
requīt. Vñ idē symon crucē
portat s nō mouet: qi abstinē
tes 7 arrogātes. p abstinētiā qđē
corp⁹ afficiūt. s p desidiā qđē gle
nī do uiuūt. Et venerūt i lo
cū q dr golgatha: qđ ē caluarie
locus. Golgata syra nomē est: 7 Rab.
interpretat caluaria. locus q⁹ cruc⁹ Hil.
talis ē: ut positus i medio tre.
ad euidentiā dei cognitionē oīm
ūsis gētibz cēt eccl̄is. Et dederūt
ei bibē vinū cū felle mistū. Hor Augn
marcus ita ait: Et dabāt ei bi
bē murratū vinū. fel eppe pro
amaritudiē mathēs posuit. Mur
ratū ei vinū amarissi⁹ ē: q̄ fieri
fieri possit ut fel 7 mirra vinū
amarissi⁹ reddēt. Amara igit Theō
vitis amaz vinū facit: q̄ potat
dnīm ihm ut ipleat qđ scptū est.
Dederūt i cibū meū fel. Et ds lo⁹
ad ihēm. Ego te plātaui vineā
veā: quō strā es i amaritudine
vitis aliene: Et cū gustasset no
luit bibē. Qđ aī marcus ait: 7 nō Augn
accepit: sbaudz ut bibēt. Gustā⁹
aī sic mathēs testat⁹ ē: 7 qđ idem
mathēs ait noluit bibē. hoc mar-
cus ait. nō accepit. 7 tacuit q gus
tauit. Q hoc dictis q⁹ gustauit
qđē p nobis mortē. s tria die resi⁹
rexit. Premisso igit quō xp̄s ad lo
cū passionis ē ductus. hic euāgelis
ta ipam passionē p sequitur. geni⁹
mortis exponēs cui dt. Postq̄ aī
crucifixerūt eū. Sūt q̄da thoīes
q̄ q̄nis mortē ipam nō timeāt:
geni⁹ tm̄ mortis horruerūt. Vt g
nullū mortis genus recte vitēti

hoī metuendū ēē illius hoīs
cruce ostendendū fuit. Nichil
ei erat nisi oīa grā mortis.
illo execrabilius ⁊ formidabilius.
Qñtū aī valeat vīus crucis;
adūtat scīptas vīa. Intempsit
adā pceptū; accipies ex arbore
pmū. Et qđ adā pdidit:
xp̄s i cruce inuenit. De diluuio
aq̄z humanū genꝰ arca lignea
liberauit: de egypto dei pplo
recedēte moyses mare vgā di
uisit ⁊ pharaonē pstrauit: ⁊
pplm dei redemit. Ide moyses
ligꝰ in aq̄s misit; ⁊ amarā aq̄m
i dulcedinē ōmutauit. Et lignea
vga de spītali petra salutaris
vnda pfert: ⁊ ut amalech vin
cētur. cū vgā moyses expāsis
manib; extendēr. Et lex dei ar
ce testamēti arcā ligneā: ut
hys oīb; ad ligꝰ crucis q̄ per
quadꝰ quosq; veniat. Ideo ⁊ i
excelso ligno pssꝰ ē nō sb̄ tecto;
ut ex ipsius aeris nata mūdet
⁊ tra stillatione decēt sāguis.
Sic q̄ in ligno vite vetor salꝰ
⁊ vita suspendit. Vñ sē. Postq̄
aī crucifixerīt eū: diuiserunt
vestimēta ei⁹ sorte mittentes.
Hoc breuē a matheo dñi est:
ro hēs aī distinctiꝰ explicat q̄
admodū gestū sit. Milites ig̃
cū crucifixissēt eū acceperūt ve
stimēta eius. ⁊ fecerūt qtuor p̄
tes. vnicuiq; militi ptē. ⁊ tuni
cā. Erat aī tunica inconsutilis.
Hec diuisio vestimētoꝝ xp̄i in illi
magnā abiectōē facta ē. Qua
si ei arta dehonoratiꝰ ⁊ oīm vi
lissimꝰ hoc agebant. Diuidē eni
vestimēta i ordinatis valde vili
bus ⁊ abiectis sit ⁊ nil aliud ha
bētib; In latronib; aī nil tale
opati sūt. Hoc ei in pñ de xpō
fieret pphatū. Vñ sē. Vt adīplē
tur qđ dñs est p pphām dicēs
Diuiserūt sibi vestimēta mea. ⁊
sup vestē meā miserūt sortē.
Et sedentes seruabāt
eū. Diligētia militū ⁊ sacerdotū
nob̄ pfuit: ut maior ⁊ apti⁹
tegentis vīus appat. Seqt̄
Et ipposuerūt sup caput ei⁹ cām
ipī⁹ scīptā. Hic ē rex iudeoꝝ. Nō
possū aī digne admirari p rei
magnitudine. q̄ emptis falsis
testib; ⁊ ad sedicionē cōcitatis
pplo rectato ifelix: nullā aliā
inuenerūt cām mortis ei⁹ nisi
q̄ rex iudeoꝝ ēet. Et illi forsitā
illudentes vidētesq; hīc fecerūt
Diuinitꝰ aī pauratū fuit ut
tal' titlꝰ sup caput ipī⁹ poneret:
ut p hīc iudei agnoscerēt. q̄m nō
ex ordinēdo facē potuerūt. ut
eū regē nō hrent. Q̄ mortis ei
patibulū nō amisit ipm. sed
potius corroborauit. Et princeps
q̄dem sacerdotū sedīm lām legis
portabat i capite suo sc̄ificatoꝝ
dñi scīptā: verus aī princeps sac
dotū ⁊ rex ihs. i cruce hīs scriptū

hic ē ver iudeor. Tūc crucifix
erūt cū eo duos latrones: vnū
a dextris ⁊ aliū a sinistris. Sic
ei p nobis maledict⁹ fact⁹
ē xp̄s: sic p om̄i salute inter
mortuos q̄i nomi⁹ crucifigitur.
Positos duos latrones designant
omnib⁹ q̄ artioris vite abstinentiā
apprehendūt. Quib⁹ ei sola iten
tione placēdi deo hoc facūt:
designat⁹ p illū q̄ a dextris dei c̄
afixus ℥. Q̄ vo p humane laud⁹
appetitu vl alia sinistra iten
tione: designat⁹ p illū q̄ a sinistris.
Cū q̄ xp̄m sic denudassēt ac
crucifixissēt: exp̄brant ei. Dicē
sē. Pretereūtes aūt blasphēbāt
eū mouētes capita sua. Sic
ei in vera via ambulabat. Ad
xp̄m aūt insultans dr̄ fatu⁹ ꝓpl̄a;
q̄d falsi testes obiecerūt dicētes
Vah q̄ destruis templū dei: ⁊ in
triduo illd̄ reedificas. Vah. iter
rectio ē insultantis sil irridētis
Et q̄ preūntes signis reprehēdētes
detrahē sbiūgunt. Salua temp⁹
si filius dei es descendens de cr̄e.
Ex contrario q̄ filius dei ē: ideo nō
descendit de cruce. Nā ideo venit:
ut crucifigerēt⁹ p nobis. Sic. Scribe
⁊ pharisei sacerdotū illudentes
cū scribis ⁊ senioribus dicebant.
Alios saluos fecit: seip̄m non pt
saluū facere. Cuā nolētes scribe
⁊ phārisei obiicerent⁹ q̄ alios salvos
fecit: utiq; vrā vos odiebat sua
Q̄ enī alios salvos fecit: utiq;
si vellet ⁊ seip̄m saluare poterat.
Sic. Si rex isrl est descendat nūc de
cruce: ⁊ credimus ei. Confidens nō
vocē filiorū dyab⁹: quo imitantes
vocē patiūt. Diabolus ei dicebat
si filius dei es mitte te deorsū:
⁊ iudei dicūt. si filius dei es descende
de cruce. Sed si tūc de cruce surgēt
insultantibus credens: vtutem
pacē nob⁹ nō demonstraret? Et exp⁹
tauit paululū irrisiones sustinu
it: et qui de cruce surgere noluit:
de sepulchro resurgit. Fraudu
lenta aūt est promissio eī addūt:
⁊ credimus ei. Sed ei plus ē. de
cruce adhuc viuentē deū dē: ⁊ an
de sepulchro mortuū resurgē.
Resurgat ⁊ nō credidist⁹: q̄ etiā
si de cruce dēscēdat nō credēretis.
Ex ni vidi hos deos immitte.
Vtuti ei ut crucifixi ē dīs sensē
runt vtute crucis: ⁊ intellexerūt
fractus vires suas cē. ⁊ hoc agūt
ut de cruce dēscendat. Vñ sb̄dunt.
Confidit in deo: liberet eū nūc si vult.
O pius ⁊ nūq̄ ꝓhibendus nō emit
qd eos nō emunit de penalibus.
Si aūt eos ecclie nō obsunt. q̄ eis
penalia idurasse: multoq; magis in
isto nō optebat vos scādalizari.
Idipsū aūt latrones q̄ crucifixi erāt
cū eo improperabāt ei. Posuit hic mūs
plālis p singulari. Sed ei usi
tatius. q̄ ut alios dicat. en rus
tici ni insultūt: ē si vnus insul
tet. Vel p̄ dicit q̄ primū uterq;
blasphemauit: deinde sole fugi

cuntē tra motā sanctāq; duruptā
q̄ q̄ctibz tūbis vnā credidēt
ī ihm. ꝫ pōrē negationē. seq̄ti
hal. ꝑfessione emēdauerit. Mystice
q̄ ābo latrones xpi passiōē exp
brant: vnūq; fidelibz scandalū
Ihū. cauē futuꝝ ee sigfiat. Vel ī duob
latronibz utiq; ꝑpls gētiliū ꝫ iu
deoꝝ ꝑmo dñm blasphēauit: postea
signoꝝ magtudine alt' extrita
egit pniaz. ꝫ uisq; hodie iudeos
Xrō iacrpat blasphētes. ¶ Nō potāt
aī ferre creatura iniuriā creatōis;
vbi sol retraxit radios suos ne
videt ipiozꝝ sacrilegia. Et ideo sc̄t
A sexta aī hō tūbre fre st' super
Drag. vniuſā tra: usq; ad horā nō. Ab
hac tertia q̄dā calūniant' eā
vitatē: q̄ nāls fiūt eclipsis. Et
defrō solis q̄ sēm ꝓsuetudīe typ
fieri solet. nō in alio tpe fit n'
ī quētu solis ꝫ lune: q̄n luna sb
tus ērens. sol' ꝑpedit radios occ
rens ei. In tpe aī q̄ passi ē xpc
manifestū est q̄n iuenty non
cāt lunē ad solē: q̄n tpe cāt
paschale. qd' ꝓsuetudīs est agē
q̄n luna plena ē. Vbi dyonisi
ad policarpū. Inopinabilē sol
lunā inadentē videbam. Nō ei
cāt iuenty tpis. ꝫ ipsis ipsā a
nona hora usq; ad vesprā ad
dyametz solis supnatātē cesti
Xrōs tutā. Tribz er' horis tūbre p
mānerūt. cū eclipsis ī mometo
trīsent. nō ei hz morā; ut stulti
Drag. illi q̄ ꝓsiderauerūt. Arbitror at
ego. sic' cetā signa q̄ facta st' in
passione xpi. sīt velut scissiū ꝫ tra
motā ꝛc. ī ihlm tm ee fra. a
ī vniuſa tra iudea. Est aī ꝓsequ
ī telligē q̄sdā tūbrosissimas nubes
ꝫ miltas ꝫ magis ocrisse sup
ihlm ꝫ tā iudee: ꝫ ideo facte
st' tūbre ꝓfunde a sexta hō usq;
ad nām. Iueniebat aī q̄ ī sexta
die hō erat sānus: ꝫ ꝑ salute
horis morientē in hora sexta sus
pendi. Et sic' moyse manꝰ ex
tendēte in celū fre suū tūbre
sup egiptios suos dei tenētes
ī seruitute: sili ꝫ xpō in sexta
hō manꝰ extendētes ī cruce ad
celū sup ꝑlm q̄ clāuerat. cōfi
gē cū. fre sūt tūbre: et ab oī
lunē suū ꝑuati: ī signū futuꝝ
tūbraꝝ. q̄ xpheusure erat ~~tūbre~~
Xrōs ~~egiptr~~ gentē iudeā. Vel aliter
Xrōs Ioēm tra tūbre facte st'. qd'
nūq; ꝑius exigerat ꝫ ī media
die: ut ōes q̄ habitabāt tra. h
mālim ꝓnoscēt. In egip
to er' tūbre facte sūt. q̄n pasca
ꝑficiendū erat: q̄ eni tūra
grebant' hoꝝ tripus erant'.
Qualis aī er hor nō admi
ti st' oēs. neq; estimauerūt
eā ee deū: Qa sta hoīz gen
tūm milta malicia ꝫ desidia
detinebat': et hō miraculi fm
ꝓfectū tūsilit: ꝫ nō nouerant
q̄ eet eā eius qd' gerebat.
Et ꝑ hoc xpc postea loqtur:

ut oñdat se vnc̃. z ap ꝓpē hoc
nunc̃m fecit. Vñ sequit̃r.
Et cū hora nona. clamauit ihs
voce mag̃ d. Helyhely la
mazabathani. q̃ est. Deꝰ meꝰ
deꝰ meꝰ ut q̃ dereliqsti me.
Principio ꝑmi ꝑ versus est. Illd
vo qd̃ in medio ponit̃ vsq; li.
respice ī me sitiuit est. Ergo
ipi fuit q̃ ꝑs̄ er ypō dauid
fui hest. dictū putauit: cui er
euāgeliste testimoniū er eo sup
ta si saluatore itelligit. ut
e illd. diuiserūt sibi vestimenta
mea z sorte missū mea. Ideo
aūt emisit ꝓphicā voce. vt usq; ad
ultimā horā testiom̃ ꝓhibeat veri
testō: et ut idē videant q̃m hō erat
ꝑm z nō est deꝰ ostenat. Et ideo
hebraicā voce emisit: ut eis fieret
cognita z manifesta. Requirendū est
aūt quid sit q̃ a deo derelict̃ sit xp̄s. Et
qdā q̃ nō ꝑnt exponē. delinq̃ xp̄m
a deo dicāt q̃ p humilitatē dictū sit.
Sz manifeste intelligē potis. q̃ sit qd̃
dt: faciens q̃tionē gle illi q̃ a
huit apd̃ patrē. ad ꝓfessionē quā
tenens sustinuit crucē. Dicat̃ etiā
deꝰ q̃m deseruisse i morte: q̃ potestā
ti pscriptū eū exposuit. Subtrahit
eni ꝓtōem: sed nō soluit vnione.
Postq̃ aūt vidit se oēm tirā iudeā
tribras hoc. dixit: oñdere volens q̃
dereliqsti me pi z talibz crimanitū
calūniatoribz tradidisti. ut ꝑpls qui
fuerat apd̃ te hōratus. recipiat q̃
i me ausus est: ut pcutiat a iude
tue ꝓtōis. Forsitan aūt z videt̃ peta
hōm q̃ ꝑbis patiebat̃ dixit. q̃re
me dereliqsti: ut fierē q̃ qui collegit
stipulā in messe z mentos i vindemia.
Nō aūt estimes hūano more saluatorē
ista dixisse ꝓpter calamitatē q̃ sphen
dent eū in cruce. Si ei ita accepis
nō audies magnā voce eius q̃ ostē
dit aliq̃ esse mag̃ absconditū. Vel
saluator hoc dixit nōs ei differens
motus q̃ in pcul posita a deo deseri
nos putamus. Humana ei natā ꝓpt̃
pctm a deo fuerat derelicta. Sz q̃ fi
lius dei ꝑs̄ est noster aduocatus
ꝑ q̃ suscepit culpā deplorat miseriā:
in quo oñdit q̃tū flē debeat qui
peccāt q̃n sic fleuit q̃ nūq̃ peccauit.
Sequit. Oīa aūt illic stātes z audi
entes dicebāt. Helyā vocat iste. Nō
omes sed q̃dā quos arbitror mul
tos fuisse romanos: nō intelligē
tes hebraici sermonis ꝓpietatē: sed
ex eo q̃ dixit hely hely putabāt helyā
ab eo inuocatū. Dimittē iudeos q̃
hoc dixīt itelligē voluerim⁹ hoc
more sibi soluto fecisse: ut dum
ibecillitatis infamiā q̃ helye auxi
liū deprecat. Sequit. Et extinuo currens vn⁹
ex eis acceptā spongiā ipleuit spō
giā z ipleuit aceto z iposuit arū
dini z dabat ei bibere. Sic q̃ ꝑpina
tor fontiū potat̃ aceto: melius
dator cibatur felle. Flagellat̃ risu
sio. Idemnat̃ venia: illudit̃ ymagi
tas: videt̃ virtꝰ ꝑfundit̃ largitor
ebriū spiritis. Iudei aceto erant.

degnantes a vino ꝓphanq; ꝑuar
chan. Habebat sinu dulcatu corda
qi spongia cruciosis atq; tortuosis
latibulis. Q arundine designat
sacra scriptura q in hoc fco iple
buit. Et forsitan q aliq; secm doctr
na erronistica scripuit. vinu at ma
le: dant ei vinu bibe fellis ymix
tu. Q at alienas a vitate sen
tencias applicat xpo qi eas dicebat:
his spongia implebat acto ipo
nuit calamo scripture offendit or
ci. Ec. Ceteri xo dicebat. Sine
videamus an veniat helyas liberans
eu. Qa ei milites prave sonu
verbi dnici intelligebant: adeo ia
nit adventu helye exptabant.
Deu vo que salvator hebrayco
sermone invocabat: ipsi pabili sp
secu habebat. Cu g nil at xpo resta
ret ex penis: mors moriat: qa
sicu ce ibi nil sentit. Recedit tu
federatu nudatu mors furoi: et
despata vite invadit autore. Un sc.
Ihs at utiq; clamas voce mag
emisit spm. Qa naq; primus
ho adinventrix dei de creatu ic
rerat morte: et ca tu simisit ad
posteros: venit de celo sedes ho pri
me serus ut mors damnaret q rape
russa nos. Inocentie xpm inuadere
psumpsit autore. Nec mirandu
si p nob posuit qd susceprt a nob
sz animam: q ppt nos ferit tanta
et talia largit ce nob. Et si tu
mortuus ce ut ho et sca eius aia ab
ei taminato diuisa e corpe: sz tu
deitas inseparabil ab utriusq; prima
sit ab aia deo et corpe. Et neq;
una ita vpostasis in duas diuisa
e. Corpus ei et aia sic a principio
in vbi vpostasi huerut exnia:
ei in morte. Neq; ei aia naq; corpi
prima habuert vpostasi: preter y
postasim vbi. Dine at ptatis
dicu est emittere spm: et ut ipe
qi dicebat nemo pt tolle aiam
mea a me: sed ego pono ea: et rep
sumo ea. Cpm ei in hoc loco:
p aia intelligam. Qd hoc aut
et voce magna clamauit: ut
ondat qm secm eius ptate id
gerit. Q hoc ei q mortes voce
emisit magna: aptissime se
vere dm ce ondit: et qm homes tu
mortuu: vir tenue voce emit
te pnit. Qd at voce mag dice
erit: lucas declarauit. Dicit ei.
Et clamas ihs voce mag aut.
Pr in manus tuas mitto spm
meu. Magna at fca sut et eo
q magna voce clamut. Un sc.
Et ecce velu templi scissu est in duas
ptes a sumo usq; deorsu. Inq;
satis ondit tuc ce scissu: cu
emisit spm. Duo at fuisse ve
la intelligit. Unu qd velat
sca scoz: aliud extius si taber
nacli si templi. In passione g d
velu qd erat a fons discissu est
a sursu usq; deorsu. Ab uno mdi
usq; ad finem. Nesstio velamine.
mysteria publicant que usq; ad

aduentū dñi rōnabilit' fuerit occultata. Cū aūt venit qd' pfm̄ est tuū auferetur ei' sēdm velū: ut videas ei' q̄ interi⁹ fuit occultū. Sz vera arcā testi⁹ et sic in ipā se hz nā videamus cherubi et seraphin. Vel ideo templi sancti: q̄ grande ppls ē diuisus i ptes. et velū honore cū custodia āgelū ptegentis auferet. Est aūt testiom̄ vnande passiois sufficiās signū elēntoz ordinata tbacio. vñ sē. Et tra mota ē et petre scisse sunt: et moūmēta apta sunt. Nullu ei dubiū est qd' significet ruīe tre magnitudo signoz: ut crucifixū dñm suū et celū et tra et oīa demōstrent. Mouet' tra: q̄ capax huius mortu cē nō poterat. Petre scisse sunt: oīa ei valida forcia pene trans dei vbū et ptās etne vtutes urupat. Et moūmenta apta sunt. Erant ei mortis claustra reserata. Sē. Et mlta corpa scoz q̄ dormierant surrexerūt Illuminās ei mortis tēbras et ifnoz obscura collustrans: mortis spolia detrahebat. Ipso aūt in cruce manēte cū irridētes dicebāt. Alios saluos fecit: seipm nō pt saluū facē. Sed qd' in se facē noluit: i suoz corpib; cū mlta supabundancia demonstrauit. Si ei q̄duduanū lazar⁹ exurgē magnū fuit: mlto magis eos repente q̄ olim dormiebant apparē vidētes. qd' future resurōis erat idiciū. Vt aūt nō putaret' fantasma cē qd' frāg ē: cōtēpsū subiugit. Et exeūtes de mōuīs post resurōem eius venerūt i sanctam cīuitatem. et apparuerūt multis. Quo aūt lazar⁹ mortu⁹ resurrexit: sic mlta corpa scoz resurgere ut dñm oīs parent resurgentē. Et in cū moūmēta apta sunt non aīa resurrexerūt q̄ resurgeret dñs: ut cēt p̄mogenit⁹ resurrōis ex mortuis. Sanctam aūt cīuitatē in q̄ visi sunt resgentes ad ihrlm celestē itelligam⁹ ad hanc tirenā: q̄ an sca fuerat. Sca ei appellat' cīuitas ihrlm ppt' templū et scā scoz: et ob distinctionē aliaz vrbiū in q̄bz ydola colebant'. Qn̄ vo dr apparuerit multis. oīdit' nō gnālis fuisse resurrectio q̄ oīb; apparet: sed spēalis ad plūmos ut hi vident q̄ cerne mebant'. Queret aūt aliq̄s q̄ de illis fuit q̄ resgentē dnō resurrexerūt. Credēdū quippe ē q̄m ideo surrexerūt: ut testes cēnt dnice resurōis. Quidā aūt dicūt q̄ iterū mortui sunt et in cinerē uersi sic et lazarus et ceteri quos dñs resuscitauit. Sz istoz dictis nullomodo ē fides accōmodanda: q̄m maxime illis cēt timendū q̄ surrexerūt si iterū morituri cēnt q̄ si nō resurgēnt. Inquietant' q̄ credē debemus q̄ q̄ resgentē dnō a mortuis surrexerūt ascendente eo ad celos et ipi pariter ascenderūt. Sp aūt hec aūt hec cadē magnalia spīalit' fuit. Sequit'. Centurio aūt et q̄ cū eo erāt custodiētes ihm viso tremotu et his q̄ fiebāt timuerūt valde dicētes. Vē filius dei erat iste. Nō est extraneū q̄ mathēs

viso tremotu dt admiratu cetu
et eos q cu eo erat: cu lucas dicat
hoc admiratu q concussa magnu
voce exprimit. In eo ei q matheu
no solu dixit viso tremotu et
didit: et his q fiebat. ona xpi
Et hoc ostendendu q centurio in
tpo scandalo passionis de dei fi
liu confiteat: et arrius in ecclia pdi
cet creatam. Un merito p centu
rione fides ecclie designat: que ve
lo mystio celestiu reserato. oti
nuo ihm et ve iustu hoiez et ve
dei filiu synagoga tacete confitet.
Ereplo q centurionis exemplu ti
redeptoris sui supplicio tremuerut
rupuit infideliu mentiu petre:
et q mortalitate grauabat sepul
chrus discussa obstaculo mora q
sileant. Apparuit nuti qm in ciuitate
sca et ecclia dei fuit resurrectois indicia
et qd credendu est in corpibz: fiat
in coribz. Erat ait ibi mulieres
multe alonge: q secute erant ihm a
galilea ministrabat ei. Q sue tradis
ei iudaice fidei ducebat in cultu
more gentis atq; ut mulies de
sua victu atq; vestitu prep
toribz ministraret. Vor q scandalu
fuit potuit in gentibz: paulq abiit
esse memorat. Ministrabat ait
dno de sua: ut meteret illa
carnalia: cui ille metebat spualia
et no q digebat cibis dns crea
turis: si ut typu onderet migrare q
victu atq; vestitu debent esse otenti.
Et videas quales comites habuerit.

Erat enim ibi q erat maria magda
lene et maria iacobi et ioseph mr
et mr filioz zebedei. Apd martu ait
tria illa salome appellat. Hec ait mulies
ostendabat q gerant: q mare
erat aquosibiles. maxima fortitudie
ondentes q ei discipuli fugerint
xpe affuerit. Postq euangelista re
tulerat morte et ordine dnice passi
onis: nuc agit de eius sepultura d.
Cui sero ait fm cepit venit quidam ho
dives abarimathia noie ioseph:
q et xpe discipls erat ihu. Arima
thia xpa est et ramatha ciuitas hel
cane et samuel. q sita e in regione
chananitica iuxta dyospoli. Iste
ait ioseph sedm sciu statu magne
fuit dignitatis: si multomagnus me
nti apd dm fuisse laudat. Quod
iustu fuisse describi. Decebat ei ei
tale existe qui corpi dni sepeliret:
qus p iustitia meritoq dignu esset
tali officio. Duces ait refert no de
tractatia scptores q vir nobile atq
ditissimu referat ihm fuisse dis:
sed ut ondat cam que a pylato corpi
xpi potuerit impetrare. Et hic ac
cessit ad pylatu: et petijt corpi ihu.
Paupes ei et ignoti no erat aut
ad pylatu presidem ptatis ac
cedere: et ariathia corpi impetrare.
Inspice ait huius vi fortitudine.
In mortis ei pcm se tradidit.
inimicias ad omes assumes: ppt
benuolentia xpi. Et no solu audet
corpi xpi pete: sed et sepelire. Un
se. Et accepit corpi ihu: et inuolui

illud ī ſyndone mūda. Et ſiſpia dñi
ſepultura ābicio diutiū ꝺēnat:
q̄ nec ī tumul' quidē pñt curē di
uicijs. Poſſu' aūt uꝛ intelligēcia
ſpitale et hoꝛ ſenture: q̄ corp' dñi
nō auro nō gēmis nō ſerico ſed lin
teamine puro obuoluendū ſit: q̄
q̄ꝫ hoꝛ ſigſicat q̄ ille ī ſyndone mū
da inuolut q̄ pura mēte eū ſuſcepit.
Hic erā erꝛē mos obtinuit: ut ſa
criſicia altaꝛis nō in ſerico neq̄ in
pāno tincto ſed ī lino tireno celebꝛet'
ut abtō papa ſiluęſtro legim⁹ cē ſta
tutū. Sc̄ē Et poſiut illd ī mouīto
ſuo nouo qd̄ eraderat ī petra. Ideo
aūt ſaluatoꝛ ī aliena ſepultā ponit'
q̄ꝫ p aliozꝫ moꝛiebat' ſalute. Sepul
chꝛ aūt moꝛtis ē hītaclm. Nec ānū
g̃ nō erat moꝛtis hītaclm xp̄ō q̄a
uita ē: nec opus hēbat ſp viuens
hītaculo defunctoꝛ. In nouo aūt
ponit' moīto: ne poſt reſcīcōem cetis
coꝛpib⁹ remanētib⁹ ſꝛeriſſe aliuꝰ
fingētur. Pt aūt ī nouū ſepulchꝛ
maꝛis ỽginalē uteꝛ demūre.
In moūmēto aūt excīſo ī petra ꝺicit
ē: ne ſi ex multis lapidib⁹ edifica
tū fuiſſ ſuffoſſis tumulū fi ꝺam⁹
ablatus furto ꝺicēꝛ. Et ſi fuiſſ
lapis paꝛuulus ſuppoſit⁹: ꝺicē potāt.
Dormientib⁹ nob⁹: tulerūt eū.
Vñ ſē. Et aꝺuoluit ſaxū magnū
ad oſtiū mōu'ti ī abiit. Mꝛſtice
ioſeph aplozꝫ hꝫ ſpēm. hic ī muda
ſyndone. coꝛp' ꝰuoluit. Et quiꝺē
ī hoc eoꝺē linthēo repim⁹ de celo
aꝺ petꝛ' ꝑuiſozꝫ ātiantū gnā ſb

Missa

Postq̄ aūt coꝛp' dñi ſepultū eſt: cetis Rom'
aꝺ ꝑpria remeātib⁹ ſole mulier q̄ eū
ānus amauerā pſeuerauīt ī aꝺhi
ꝺeti cura notauerā loꝛū in q̄ coꝛp'
dñi ponēt': q̄to aggauo tpe mun⁹
ſeue ꝺeuotionis offerꝛēt. Ideo ſeq̄t'.
Erāt aūt ibi maria magꝺale ī alia
maria ſedētes cont' ſepulchꝛ. Mꝛ
filioꝛ zebeꝺei nō ſm̄bi ſedē ītra ſe
pulchꝛ: foꝛſitan ei uſq̄ aꝺ cruce
puenire potuit. Iſte aūt q̄ maioꝛes
in ciuitate: neq̄ hoꝛ q̄ poſtea geſta
ſut defuerūt. Et ideo meruerā p̄me
ꝺitē reſcīcōem: q̄ꝫ q̄ pſeuerauīt uſq̄
in fine hui⁹ ſalut' erit. Qꝺ uſq̄ hꝰie
ſcē mulieꝛes ī hmōi ſolo facīt ī hꝰ
ſcīo faciūt ī pia cura ſitate atte
ꝺiūt q̄ꝫaꝺmoꝺū paſſio xp̄i ꝰpleta ſit.
Nō ſuſſeꝛeat aūt p̄cipib⁹ ſacꝺotū Hyero'
crucifixiſſe ꝺn̄m ſaluatoꝛē. ni ſepulchꝛ
cuſtoꝺiret ī q̄ntū in illē mang
ꝺ̄ponēt reſurgēti. Non ꝺicit Altera
aūt ꝺie q̄ eſt poſt ꝑaſceue. Q̄aſceue ꝺi
ꝑparacio. Hoꝛ noīe uocāt̄ ſexta
ſabbi in q̄ ꝑparabant nectaꝛiū ſabbo
ut ꝺe mana ꝺem eſt. ſexta ꝺie colli
ctis ꝺuplū. Q̄a ei ſexta ꝺie fine ē
homa ī ſeptima reꝑeuit ꝺēs: ideo
ſexto ꝺie ihs ꝑ hoꝛā moꝛt' ī q̄euit ī ſabbo
q̄euit ī ſepulchꝛo. Sc̄ē Dne recoꝺa
ti ſum⁹ q̄ ſeꝺuctoꝛ ille ꝺixit. Sc̄ē
aūt cayphas ignoꝛas an ꝰphiauerat ꝺ.
expeꝺit unū hoīem moꝛi ꝑ ꝑplo. ī
no tota gēs pereat: ſic ī modo. Se
ꝺuctoꝛ enī erat xp̄s. nō a uitate ī
errozē mittens. ſi a falſitate ī ui
tatē. a uicijs aꝺ uirtutes. a moꝛte aꝺ

vitā ducēs. Ex hoc āt dicūt eū dix
isse qp post tres dies resurgā: qa
dicāt sic ionas fuit tribz diebz z tribz
noctibz i ventre ceti. Et videndū
quō post tres dies resurrexerit. Nō
nulli uoluerūt tres horas tribuz
vnā intelligi noctē: z hoc q se
cuta ē tēbras diē. Sed hij vnm
figūte locutionis ignorauerūt.
Figūte ei sexta feria ij passꝰ ē xp
hendit noctē precedentē z sequt
āt nor sabbati cū suo die: nor
vo dnīce drei xphendit suū diē.
Ideo āt post tres dies resurrexit:
ut i passione filij totius tinitatis
mōstraretur assensus. Triduū
ei legit m figā: qr tinitas q m pn
cipio fecerat hoīem. xpc m fine hoīz
p xpc repat passionē. Sed libe
q custodie sepulchꝝ usqz i diē tiū.
Discipuli āt xpi fures spūales erūt:
qr ab ingratis iudeis septa nouē
z vetis testāti ablatu z usū erē
referbant: et saluatorē qui eis pro
missus fuerat ill nocte dormētibz
hoc ē infidelitate torpētibz abstuleret.
gentibz credendū tradentes. Metu
ē furandi corpis z sepulchi cus
todia atqz obsignatio. stultitie
atqz infidelitatē testiom ē: qr sigīe
sepulchꝝ eius voluerūt cuius p̄cepto
dsperussent de sepulchio mortuū
suscitatū. In hoc āt qd dicūt z
erit nouissimꝰ error peior pōre:
ignorant vez dicūt. Peior enī
fuit ztempti pnīe m iudeis: qz
error ignorācie. Videes ē qualit
nolentes ascendant ad demrāda
veritatē. Irrefragabile ē demōtio
rescrois facta ē: p ea q pretenderūt.
Qā ei custodiēt est sepulchꝝ: nl
la fraus facta ē. Si āt fraus frā
nō est: manifeste z irrefragibili
dnō fierēt. Qd āt pilatꝰ rndeat
sbūgit. Aut ill pylatꝰ. Habetis
custodiā. Ite custodite: sic scitis
Qī di. Sufficiat vob qr ifensi m
nerē innocentes: de cetero vī error
vobīs pmanebat. Sed. Illi āt abeū
tes munierūt sepulchꝝ: signātes
lapidē cū custodibz. Nō āt pmit
tit pylatꝰ solos milites sigillare.
Si ei sole milites sigillassent: pos
sent dicē qm milites pmiserē q
discipuli corp dnī furarent. z ita
rsurrois infermgē fidē. Nūc hoc
dicē nō pōt: cū xpc met sepulchꝝ
sigillassent. dnī nrī ihū xpī: q
vivit z rēgnat i scla Am. In
Nil. t. Feria dnī. Sedm Johēm
Ante diē festū pasce scīs ihs qr vē
hora eius ut trīseat ex hoc mūdo
ad pātem: cū dilexisset suos q erat
i mūdo i finē dilexit eos. Scīs
Quia dnūs ihūs migraturꝰ erat de
pōti scīo: explicat qualē
erga suos amīciā gerēt. Reluctu
rus ei discipulos maiorē eis demōs
trauit amorē: qr nl dēlicij corp q
eū qui valde amat decens ē facē.
Nō āt a pncipio hoc fi maiora
postea adiēte. ut corp augrat fa
miliaritatē: z multīs eis pperus
lacōem ad ea q sequētia erunt.
Cum āt eos vocat sedm familiarita
tōem: qr z alios suos d̄t sedz adi

tionē ubi dī. sin eī nō receperūt.
Addit aūt. q̄ erāt īmūdo: qr sin er
erāt defixi. ut abrahā ysaac et
iacob. q̄ nos q̄ suos q̄ erant īmūdo
māsit amās retinue: ⁊ tandē p
fectā amicicīā cū eos ondit. Et
hoc ē in fine dilexit eos. Sc̄. Et ce
na facta. l. ad ministrandū mensa
parata. nō transacta. adhuc enī
tenebat eī sitiret ⁊ pedes laut. Nā
postea recubuit ⁊ buccellā tradi
tori dedit. Q̄z aūt aut eī iā dyab
misisset īcor ut tradet eū iudas sy
monis scarioth: missio ista spī
tal suggestionē: ⁊ nō fit p auctē
ē p cogitacionem. Diabolice enī sug
gestiones īmittit: ⁊ hūanas cogi
tationib; īmisterit. Sēm ei sic erat
īcorde iude p īmissionē diaboli ut
tradet discīpl magīm. Hoc aūt
q̄ stupens euāgelista mīserunt:
qm eū q̄ iā p̄dere statuerat dns
lauit. Locutus q̄ eūā de tanta
dnī humilitate. prius ea q̄ celsitudie
voluit īmedare: ad qd ptinet qd
sē. Sciēs qr oīa dedit ei pr īmanib;
g̃ ⁊ ipm traditorē. Sciebat enī
qr īmanu sua nōs er ēsentores
accepat: ut ipē in se ad usū pie
tatis mitigaret. q̄ḧ cotr ītra se
malicia prīssa seuiret. Omia
ei tradidit ei pr in manib;: hoc ē
in opa eius ⁊ ptātem. Pr ei mes
mquit usq; modo opatur ⁊ ego
opor. Cū aūt audieris tradicionē:
nichil hūanū suspiceris. Sic ei
pr ei tradidit: ita ipse patri. Sci
ens ee qr a deo exiuit ⁊ ad deū va
dit: ner deū cū inde exiret: ner
nos desēs eū rediret. Qa q̄ pr oīa ei dmisit īmanib; ⁊ saluter ei dmisit fideliū: decēs repu
tabat q̄ cūq; spectāt ad salutē
ulus ondere. Sciēs er qd ad dm
radit ⁊ qr a deo exiuit: nullateng
eī gla minui potat dū pedes
discipulor ablueret: neq; enī
gla usurpauit. Quia ei dignitatē usurpant: mīme dēs
rendit: ne dissipent qd' in egre
sibi dīmiserūt. Cū g̃ illi pr oīa dedissi īmanib;: ille discipulor
nō manib; ⁊ pedes lauit: ut eī se
ciret a deo exisse ⁊ ꝑgē ad deū
nō dei dnī ⁊ hoīs seruū ipleret
officiū. Hoc aūt dignū erat: ut
vnūsqsq; deuotarer tumore. Pr
sē. Surgit a cena: ⁊ ponit vestīa
sua. Et cū accepisset lintheū: pre
cinxit se. Deīn misit aq̄ in pel
uī: et cepit lauare pedes dis'
⁊ extergere lintheo quo erat pcīct
Vide q̄liter humilitatē ondit nō
solū in lauādo: ⁊ er in alijs. Nō
ei aliq; reubet: si posset resedere
oīs: cū sierit. Deīde nō solū
lauit. ⁊ vestīmēta deposuit. Liberū
p̄mūnit: ⁊ petrū impleuit ⁊ nō
alū ipleri iussit. Sed oīa ipse
opatur: ondens qr cū oī studio
optet talia facē. Mystice aūte
prandiū p̄mus nobis ee dmoster
⁊ cū eīminū die spūal' q̄ī vita
pīti ꝑsidat: cena vo finalis. ⁊

hys q̄ iã ultra pgressu sũt apponũt
Quto ãt cenaturos cũ ihũ ī fine
pñtis vite egrẽ lauacrũ tremoꝝ
affectuũ ꝓposuit ãt vestimẽta sua
a: q̄ ãi in forma dei ẽet sẽtipsũ
exinanuit. Precinxit se linthẽo:
q̄ formã serui accepit. Misit aq̄
ī peluĩ vñ lauaret pedes discipl̃oꝝ
q̄ in tribã sanguinẽ fudit quo ĩmu
dicias diluẽt petroꝝ. Linthẽo ãt
quo ẽat p̄cinctus pedes quos la
uerat tersit: q̄ carne q̄ erat ẽdu
tus euãgelistaꝝ vestigia ꝛ̃ sortab
ẽt linthẽo q̄dem ut se p̄cingẽt:
posuit vestimẽta q̄ hẽbat. Vt ãt
formã ſui acciꝑet q̄n sẽtipm exi
nanuit nõ q̄d hẽbat deposuit:
ꝫ q̄d nõ hẽbat accepit. Crucifigẽ
dus sane suus expoliat̃ ẽ vestib⁹
ꝫ mortuꝰ ĩuolut̃ ẽ linthẽis: et
tota ei⁹ passio nrã ẽ purgatio.
Hug Hic ãt medicꝰ pluriũ egrotoꝝ ĩtentꝰ
cure. ab hys q̄ magis idigẽt p̄mã
curã accipit: sic ꝫ ipe q̄ pedes
abluit pedes discipuloꝝ. ordiet
ab hys q̄ magr̃ erãt fedi. ꝫ sic ul
timo venit ad petrũ q̄ mi⁹ aliꝰ
idigentẽ lotura pedũ. Vñ dr. Venit
g̃ ad symonẽ petrũ: cui q̄dãmodo
ad resistendũ pene mũda pedũ
ostia psuadebat. Vñ dixit. Dñe
Aug tu michi lauas pedes. Qd ẽ
tu. qd ẽ michi: Cogitãda st̃ poꝰ
q̄ dicenda: ne forte qd̃ ex hys v̄
bis aliq̄tenꝰ q̄dem digne capit
aĩa nõ explicet lingua. Vel si
petrꝰ p̄mus erat: sed credibile est
pditorẽ stultũ cr̃item ante eũ ꝛ
cubuisse: qd̃ eũãta significauit cum
dixit. cepit lauare. deinde venit
ad petrũ. Ex q̄ patet q̄ nõ p̄mutꝰ Ego
lauit petrũ. Ex cetis vò discipul̃
nullꝰ tẽptauisse aũ petrũ lauaꝝ.
Quer̃et ãt utrũq̄ q̄s q̄re nũl⁹ aliꝰ
eũ phibuit si solus petrꝰ. Qd̃ nõ
piu amoꝝ ꝫ vẽcũdie erat. Ex hys
q̄ michi vidi⁹ p̄ius solũ pditorẽ
lauasse dem̃ ad petrũ venisse: ꝫ
alios discipulos p eũ de reliquo
castigatos. Di eũ q̄ q̄ ex cetis
lauare cepisti: phibuisti dñm ꝫ Hug
dixisti q̄ petrus dicit. Vel aliter.
Omes porrigebãt pedes: decẽtes
q̄ tanti nõ irrõnabiliꝫ eoꝝ laua
ret pedes: solꝰ ãt petrꝰ nullã aliã
ꝛsidãtionẽ ꝛmens tãꝫ reuerẽs ihũ
nõ p̄hebat pedes suos ad lauan
dũ. Sepe ei sẽptura designauit
petrũ feruidũ: ad ꝛsinuãdũ que
sibi visa st̃ meliora. Dẽ. Rñdit
ihs ꝫ dixit ei. Qd̃ ego facio tu nes
cis modo: scies ãt postea. Insi
nuat dñs q̄ hoc ẽat mysteriũ.
Lauãdo ei ꝫ exercitãdo pedes eoꝝ sa
ciebat eos decores debẽtes euãge
lizare honesta: ut oñde valeant
uter sẽm ac pgẽ p eũ q̄ dix̃t ego sũ
via. Nesas ergam vbutẽ humili Hug
tatis: et quõ illa suffiat ī deũ
pducẽ. Nec tñ ille dñici facti Hug
altitudine exterꝝ p̄mittit fieꝝ
qd̃ cur fieret ignorabat: si usꝰ
ad suos pedes humilẽ xp̃m vidẽ
nõ pt sustinẽ. Nã sc̃i. Non la

ualꝫ michi pedes ī etnū. ℟x hoc accipimꝰ ℭremplū qm̄ possibile ē quenq; sīm puꝝ ꝓposituꝫ dicere ꝑ ignorantiā qđ sibi nō pdest. ℙetrus enī ignorās hor ēe ꝓueniens: ꝓmo qđē qī dubitās suauit dixit. dic tu m̄ lauas pedes: sēd nō lauabis m̄ pedes ī etnū qđ ēat phibituū opis pducētis eū ad habendū ptē cum ihū. in quo nō tm̄ ihm arguit ī ueniēnt' lauātē pedes dīscꝫ sēd eriā ꝺ discipulos īdecent' suos pedes porrigētes. Cū ꝙ nō ēet ℭpediens petro ꝑ hūc rītū: nō ꝓmisit illud dns verificari. ℙra sḇdit. Si nō lauero te: nō habebis ptē mecū. Ita dīm ē. si nō lauerō te cū de sol' pedibꝫ ageret: quō dia solet calcas me: qn̄ sola plāta calcat. Q' āt reuisāt hec ⁊ similia tropologizare: diamꝰ quō phibile ē eū qui ob reuēnaā ihū dixit nō lauabis m̄ pedes ī etnū. nō hitu⁊ ptē cū dei filio ꝑ nō lauare pedes ab eo. sic ꝑ ter ī mane scelus. Et ideo ꝓstandi sūt pedes .i. mētis affectus lauādi a ihū. ut sint pedes nīi decori: et ꝓserti cū emulātes potiora dona volumꝰ ānūciari ei q' euāgelizat bona. Ideo āt nō dixit cui⁹ grā hor faciebat. sēd minas ꝓposuit: qz ille neq; ꝓsuasꝰ ēet. Audiēs eī. sues āt postea. nō dixit. dore ꝙ me nūc ut ꝓmittā: si qī imminatꝰ ē id qđ maxīe timebat sz̄ separi ab eo. tūc ꝓmisit. ℍoc dicto utem̄ ꝛtra eos q̄ īdiscretꝰ se facē statuerāt qđ eis nō pdest. ℕra ōndendo ill' q nō sūt hīturi ptē cū ihū. dū ꝓsuptuosū decretū obsuāt: admonebimꝰ illos ne īmoret' mule decretis ei' si iure turādo ex mīlto ipetu illō' fīmauerīt. ℐt ille amore ⁊ timore ꝑ batꝰ. plus expauit ꝙm si' negaē: q; usq; ad suos pedes hūiliari. Ūn̄ sē. dicit ei symō petr' dne nō tm̄ pedes meos: sḏ ⁊ manꝰ et caput. Manꝰ āt lauare nolebat ihs: ꝛtēnens q̄ dicebant: qm̄ dīs tu nō lauāt manꝰ suas cū pane mādūcāt. Caput ei' sīmagi nolebat m q' ymago ⁊ prīs extiterat. Gratis ē āt ei ut pedes lauādos porrigēt. Ūn̄ sē. dt ei ihs. Q' lotus ē nō indiget ni' ut pedes lauet: sz̄ ē mūdꝰ totꝰ. ℍomo ei m baptīsmo totus ablu⁊: ueꝝm̄ cū rebus hūanis postea uiu⁊. utiq; tīa cālcat. Ipsi ꝙ hūanā affectū sūm quibꝫ ī hac mortalitate nō uiuit⁊ quasi pedes suī: ubi ⁊ hūanis rebus affectam⁊. ut si dixerīꝰ qz pctz nō hem⁊ nosipos decipiamꝰ. Si āt ꝛfitem⁊ pcta nra ⁊ q̄ pedes dīscꝫ lauit nob' pcta dīmittet: usq; ad pedes q̄bꝫ dū sam⁊ in tra. Impossibile āt puto nō ꝛtaminari extrema aīe ⁊ ifīma eiꝰ: q̄q; quo ad hoīes: pfectꝰ q̄s ēe videtur. Plurimū āt ⁊ post baptīsmū iplent⁊ puluē scelerū usq; ad vtice: q̄ vō legitimi dīscipī suī erga solos pedes īdigent lauatione. ℭc hor eriā qđ dic dr q̄ lotus ē: ītelligit⁊ q̄ ꝛa petrꝰ

baptizatꝰ fuerat: Intelligim⁹ eī
eius discipulos ꝙ quos baptizabat
iā fuisse baptizatos sū baptismo
iōhis sic nōnulli arbitrāt: sū qđ
magꝭ credibile ē baptismo xpī.
Neqꝫ eī venuit mīstiū baptizādi:
ut hīet baptizatos suos ꝙ quos ce
teros baptizaret: q nō defuit hu
militatis mīsterio qn eos pedes
lauit. Vñ sq. Et vos mūdi estis:
ſ nō oēs. Lauat tī pedes postq
mūdi erūt: qm dei grā tī scendit
nātūē: & sic dicat iohes mūdꝰ
mūdificetur adhuc. Vel nō dicat
eos mūdos ut a pēcīs emutos esti
mes victima nondū oblata: sed
cā q agnitionis ē mūdatioēz dt.
Jā eī ab errore iudaico emuti erūt.
Memor āt dñs se ꝓmisisse scīaz
facti sui petro dicēs sties āt ꝓhea:
qđ sit qđ facat docē nūc inquit.
Vñ sq. Postq̄ g lauit pedes cor
acrepit vestimēta sua: et cū re
cubuisſ: utq dixit eis. Scitis q
fecerī vobis. Hoc vel īterrogative
ꝓferat ut oēs ad facti magtudiēz:
vel ītuitive ut cor erigat mtellm.
Mystice āt ipleta redēptionis nrē
purgatione ꝙ sanguis sui effusi
onē. acrepit vestimēta sua. tria
die de sepulcro resgens: & eodem
corpe iā īmortali vestitꝰ. Et cū re
cubuisſ andens i celū in dextā
pīna ascribens inde venturꝰ ē ad
iudicandū. Nō āt ad solū petꝝ
dicēs. Vos vocatis me magr & dñe:
in quo cor iudiciū assumit. De
inde ut non illoꝝ grā locutū pu
taret sbūgit. Et bn dicit. Cū eteꝝ.
hoc ꝓceptū est. nō te laudet os tuū:
sed laudet te os ꝙ tu. Videlicet
ē ei sibi placē: cui tamēdum ē sup
bire. Ille āt q sup oīa ē: ejtū cuiꝫ
se laudet. nō se extollit extelsius.
nec ꝓpr recte dicit arrogās. deus.
Nobis nāqꝫ expedit deū nosse non
illū: nec eū q̄sq agnoscat si nō se
indicet ipse qui nouit. Si ergo
nō se laudādo q̄ arrogantiā vi
tare voluerit: nob sapiaz denega
bit. Et illi q̄dem nō bn dicit dñe
q̄b dicēs. Discredite a me q̄ exami
nq̄tē: ſ aplī bn dicit magr & dñe.
Non ei eis negocia dnābat: sed
ꝑbū dei. Sc. Si g lauo vōs pedes
dñs & magr: & vos debetis alt al
terius lauare pedes. A maioribz
rebus accipit ex: ut qđ minꝰ ē
operē. Na ipe q̄dē dñs ē: nos āt
ad ꝙsimos facimꝰ si fecerimꝰ. Et
ideo sbdit. Exemplū ei dedi vob: ut
q̄admodū ego fec vob: ita & vos
faciatis. Primo dñs egit factis:
qđ postmodū docuit vōbis. sdm illd.
Cepit ihs facē & docē. Hoc ē bē
petre qđ nesciebas: hoc ei postea
sciendū ꝓmisit. Est apd platonē
assuetudo huiꝰ humilitatis: cui se mutuē
hospites suscipiūt frēs eīā opē ipō
visibili. Multo ei melius & sine cō
troūsia verū ut eē manibꝰ fiat:
ne dedigmet qđ fecit xpī facē. Cū
Cū ei ad pedes frēs inclinat corpꝰ:
eīā in corde ipō excitat vel si iā
ierat affirmat humilitatis affectus.
Ex crepto hoc morali intellectu

nūq̄ ei' fr̄ē frem a delicti potest
stagione mūdare. ℣ Si nō habeam
iudicem delicta nr̄a iudicē nos de
licta donam⁹ ℟ p nr̄is delictis iu
dicē oram⁹: ita q̄dāmodo iudicē pe
des mōs lauam⁹. Hic aūt finis ē
mgr̄ō ut disciplīm faciat sicut se.
Nd̄ de saluatore appt: q̄ pceptis
mgr̄ō ℟ dn̄is vult ut fiat ei' dis
ci mgr̄ vel dn̄s. nō habites spūtū
simulatōis ℟ sp̄m filiacōis in q̄ cla
mat abba pr̄. Quus ḡ ēt fiat ut
mgr̄ ℟ dn̄s egent lauare pedū
velut sufficientes dic: ℟ adhuc
supetes sp̄m simulatōis. Cū aut̄
alīq̄s cōstatū mgr̄ō attigit ℟ dīū
tūr imitari potit ei q̄ lauit dis
pedes. ac lauare pedes p ordinem
q̄ mgr̄: p̄mante eōde dn̄o nr̄o ihu
xp̄o. q̄ cū p̄re ℟ sp̄u sc̄o vivit ℟
regnat i sc̄la sc̄lor⁹ Amen. ℣ Pasce⁹ Sīm⁹ Aug⁹
℣ Pascue. legat⁹ ofcept⁹ passione. dnīca fc̄a ēt.

Sabbato sancto hā Regula. Omel.

Nd. t. Sabbo post⁹ ℣ aiath
Vespe aūt sabbati q̄ lucescit i p̄ma
sabbati: venit maria magdalene
℟ altā maria vidē sepulchr̄. Et ℟
Post illusi. ℣ Eisdem
ones ℟ verbera: post acen
℟ fellis potula mirra: post supplī
tia cruc⁹ ℟ vulnera: ℟ postremo
post ip̄ius mortē ℟ sepulc⁹: sīuerent
de sto funere caro nouā. Redit ab
orcidno latēs vita: et i morte sal
reparata resurgit: pulcrior redīta
post fim⁹. De hora vero q̄ muli
eres venerūt ad mōnumētū: non
tenenda erat q̄stio. Cū ei ma

ri⁹ hic dicit. vespe aūt sabbati q̄
lucescit i p̄ma sabbi: q̄d ē q̄d dicit
marc⁹. ℟ valde mane vna sabbor⁹
venit maria magdalē ℟ altā maria
vidē sepulchr̄. Et a pte p̄ma noctis
q̄d ē vespe ip̄ius noctē volunt sig
ficare mathe: cui⁹ noctis fine ve
nerūt ad mōnumētū. Ergo qm
sabbato ip̄edirent ut nō aīa face
ret: ab eo tpe noīauit noctē ex q̄
eis licē cepit ut facēt q̄dcūq̄ vel
lēt tpe eiusdē noctis. Sic itaq̄ dic
tū est. vespe sabbi. ac si dicēt noctē
sabbati .i. nocte q̄ sequit⁹ diē sabbi:
q̄d ipa vba ei⁹ satis idicāt. Sic ei
ait. Quelucescit i p̄ma sabbi: q̄d
fieri nō pt̄ ni nocte nr̄is intellexi
dicto vespe significatū. Neq̄ ip̄z nocte
noctis lucescit i p̄ma sabbi: sī ipa
nor i luce cepit timinari. Et usi
tatis modis loq̄di ē dīne scripture:
a pte totū significare. Vespe ḡ noc
tem significauit: cui⁹ extremū est
Diluculo. Diluculo ei venerūt
ad mon⁹. Vel aliter. Sepulto sexta
feria dn̄o reuise a mōn⁹ mulieres
ꝑparauerūt aromata ℟ unguenta
q̄bus die opari lucebat: ℟ sabbato q̄de
siluerūt sc̄dm legē mādatū sic lucas
apte dr̄t. Cū aūt trānisiss⁹ sabbatū. vesp
peraq̄ aduiente. tpe operandi redisset:
pmpte ad deuotōē emerūt q̄ min⁹
ꝑparauerāt aromata sic marcus
memorat: ut venientes ungent ih̄u
Vel q̄ diuisa tpa describit. signū
ē sedule visitatōis officij: diu ar
bro abeūt ℟ redeūt. ℟ nō patuit a
sepulchro dn̄i diu abesse vel longi

Hiem. Sciendū āt qz matthe⁹ mystice lo
quens studuit nobis ꝯsimulare: illa
sanctissima nor q̄ntā dignitatē
et honore deuicte mortis & dānāte
resurrōis acceperit. Ideo dicit. vespe
sabbati q̄ lucescit in p̄ma sabbati:
nā ꝯsuetū erat ut vespe
nō lucesceret i diem. sz pocꝰ obtenebrescat i nocte. Ostendit gl his v
bis qꝫ dñs hāc nocte lucē sue resurrectionis festiuā & choruscā red
didit. Sequit. Et ecce tremotus
Ihrō. factus ē magnꝰ. Dñs nr vnꝰ atq;
idē filius dei & hois. iurta utrāq;
naturā diuinitatis & carnis: nunc
magnitudinis sue: nunc humilitatis
signa demōstrat. Nā & in pnti lo
co q̄q̄ homo sit q̄ crucifixꝰ ē q̄ sepl
tus: tn̄ q̄ fortis aguntꝰ ondit filiꝰ
dei. Notus ei tre resurrōis ē virtus:
significās tremā corda p fidē passionis
Ecclesiam. ad pnāz emouēda. Si āt sic tra
tremuit cū dñs ad veniā sororꝫ resurgeret: quō otremiscet cū nouissimū
oīm surget ad penā dicēte ꝓpheta
tra tremuit cū resgeret i iudicio
deus. Et quō dñi pnāā sustinebit: q̄ angeli pnāā sustinē non
valuit. Nā se Angelꝰ āt dñi des
cendit de celo. Surgente siqdē xpō
morte peiunte tremis reddit celeste
domicilium: et mulieri cui fuerat cū
dyabolo letale ꝯsiliū. cū angelo col
Beda loqui sit vitale. Quia ei xpc deꝰ
& homo ē: mlā acta humanitatis sp
ei āgelorꝫ misteria deo debita non
desiit. Sequit. Et accedēs reuoluit
lapidē. Nō ut egressuro dnō ianuā
pandat: sed ut egressus ei iā facty
hoibz pateret ꝫdituū. Qui ei mor
tal' clauso virginis utero potuit na
scendo igredi mūdū: ipse frūs i
mortal' clauso sepulchro potuit
resgendo exire de mūdo. Significat. Hier.
āt reuolutio lapidis reseratione
sacramētorꝫ xpi q̄ lapide .i. lra legꝫ
tegebant. Ler nāq; i lapide scpta
fuit: & ideo p lapidē designat. Et.
Et sedebat sup ei. Vt soliditas se Bed.
dentis: daret credētibz firmitatē.
Vel p lapidē monumēti pt designari
mors q̄ oēs pmebant. Q hoc ergo
qꝫ āgelꝰ sup lapidē sedit: significat
qꝫ xpc morte sua vtute subiecit.
Erat āt aspectus ei sic fulgur: et
vestimēta ei sic nix. Ex tempat
spēs āgeli colloquiꝫ: ut carnales
oculi & vestiū ferat planctū clan
tatē & ex fulgure vultꝰ nuncupēt
siu tremēt & reuerent autorꝫ
Qd āt fact ꝫdumētū & ubi tegē
di nōtas nō habet. Q; angelꝰ
nrm̄ habitū nrām formā mi
sterio prefigurat: ubi homo ꝓpa
corpis siu claritate vestit. Sequit
Pre timore āt ei exterriti sūt custo
des: & facti sūt velut mortui.
Timoris anxietate sūt exterriti q̄a Ide
amoris fiduciā nō hēbāt: et fa
cti sūt velut mortui. q̄ resurrōis veri
tatē credē noluerūt. Custodiebāt Beda
ei crudelitatis studio: nō pietatis
obsequio. Stare āt nō pt quē ostiā
destituit: ꝯpellit reatꝰ. Hinc ē
q̄ āgelus ꝯcellit ipsos: ipsos al
loquit & solat dicēs. Nolite ti

mē vos. Q̄ dicēt illi timeāt m
ꝺbꝫ manet īcredulitas? ceterū
vos q̄ ihm q̄ritis crucifixū: au
dite q̄ surrexit & p̄missa p̄fecit.
Vñ sequit̄. Scio enī q̄ ihm qui
crucifixus ē q̄ritis. Adhuc cru
cifixū & mortuū reꝙrebāt: q̄z fidem
seua passionis procella turbauerat
ita ut cū dñm q̄erent in sepulch̄.
Non ē hic. p̄ p̄niā carnis: q̄ tā
nusq̄ deest p̄ p̄tiā maiestatis.
Surrexit enī sic̄ dixit. Q. d. Et si m̄
non creditis: illi mentore vbiq̄.
Deinde & alia sc̄ demōstratio: cum
sb̄dit. Venite & videte locū: ubi
posit̄ erat dñs. Vt si meis vobis
nō creditis: vacuo credat sepulch̄.
Angel̄ ḡ post tāta supplicia posset̄
sepulchꝝ agnosat dñm suū & cur
homo a mīoratū dm̄ i carne iu
dicat. a m passione exīstimat de
fecisse vbiq̄. Nō at solus vobis
hoc gaudiū magnū accessit ē occul
to corde tenē: ꝙ silr amātibꝫ debet
illd pandē. Vñ sq̄. Et cito eūtes
dicite disc̄ eī ꝙ surrexit. Q̄ dicēt
Iterū ad vxm mulier iā sanata
& suade fidē: q̄ p̄fidia aīe suasisti.
Refer hoc reꝙrētis idictū: cui aīe
ꝙsiliū tuū dedisti. Seqū. Et ecce
p̄cedet vos i galileā. Hoc at dt
ne p̄cēs eos a pcul: ne timor fidē
impediret. Nūc at p̄cedet vos
i galileā hoc ē m voluptatꝫ gētis
tuū: ubi aīe error erat & lubricū.
Ibi eū videbit̄ sicut p̄dixi vobis.
Bene at dñs i galilea videtur
a disc̄: q̄ iā de morte ad vitā iā
de cōruptione ad incorruptionē trā
sierat. Galilea aūt tūsmigratio
interpretat. Felices fuit̄ q̄ tūphū res
rectionis mūdo annūciare meruerūt:
felicior aue q̄ m die iudicij pau
sis pauore reprobis gaudiū bte reꝙtis
tunc meruerit: qd̄ nob̄ p̄stare
dignet̄ idē Ihs xp̄s dns nr̄ q̄ cū
deo p̄e & spū sc̄o vivit & regnat p̄. Sabbo sco 8 18.

Mulier. In festo Pasche & Marie.
Cū trāsisset sabbatū maria magd̄.
& maria iacobi & salome emerūt
aromata: ut venientes vngerent
ihm. Et ꝛc. Eiusdem.

Post passionis tristicia. felix Ihron
nimiq̄ diēs q̄ p̄matutinū in
diebꝫ tenet: luce p̄ma i eo lucescē
te & dño in eo cū tūpho resurgente.
Religiose eī mulieres sepulto Glo.
dnō cū lacrimis oparī & usq̄ ad sol
ortū sui vngēti p̄parāt ut lucas
dt: et q̄ pie āgustia tp̄is non
potuit explēri: mox trānsacto sabbo
& occidente sole ut opādi lucrū ha
buit festinauerūt emere aromata
sic̄ hic marcus dt. ut venientes
mane vngerent corp̄ ihu. Neq; eī
vespe sabbati p̄occupāte iā noctis
articulo monumentū adire va
luerūt. Vñ sq̄. Et valde mane
una sabbatorū venerūt ad monūtū
orto iā sole. Mulieū femineā Cassi.
devotione discrīmē: nō ut vivēti
fidē sed ut mortuo vngēta deferāt:
& ut sepulto parēti meritus obse
quia nō ut regenti p̄starēt. dnor
gaudia tūphor. Non eī magnitudine aūt dignitate xp̄i sapiūt. Hyeron.

Venerūt aūt iuxta ꝓsuetudinē iudeoꝝ
vngē corp̄ ihu. ut sic manēt odorifer:
⁊ ne humiditate ſaturarēt. Nā aūta
vtutē hmōt desiccatiuā humiditatē cor
poris: vñ incorruptū corp̄ ꝓfiuant.
Nos aūt in eū q̄ est mortuꝰ credētes:
si odore vtutū referti ei opinione
bonoꝝ opm dñm q̄rim⁹: ad mōu
mentū illū cū aūtibz venimus.
Cē. Et valde mane vna sabbatoꝝ
venūt ad mōumētū: orto iā sole.
Ad lucas dr valde diluculo. ⁊
rohes mane cū adh tēbre ecent:
hoc marcꝰ dr valde mane. oūētr
iā sole. ⁊ cū cēlū ab oūētis ꝓte
albescēt. qđ fit utiq; solis oūentis
vicinitate. Cic aūt q̄ valde ma
ne mulieres venerūt ad mōumentū
iuxta hystoriā magnꝰ fluor chitaꝝ
ondit: ita iuxta ītellectū mysticū
nob dat exēplū. ut illuminata facie
discussisq; vicioꝝ tēbris odore bo
noꝝ opm dño ⁊ oīm suauitatē
studeam⁹ offrr. Erat aūt vna sab
batoꝝ. ⁊ ꝑma dieꝝ ebdōde. Sab
batū nāq; dies ebdōde nūcupat
ur: vna vo dr ꝑma. Vel ꝑma
sabbatoꝝ ꝑma dies ē a die sabbā
toꝝ. ⁊ reꝑtionū: q̄ ni sabbatis
custodiebant. Cē. Et dicebāt ad
inuicē. Qs revoluet nob lapidē
ab ostio mōuīt. Et respicientes vi
derūt revolutū lapidē. Erat q̄pe
magnꝰ valde. Magnꝰ ꝓfecto meritoꝰ
ēq; forma: q̄ creatoris mūdi corp̄
⁊ claudē ⁊ operire sufficerat. Mu
lieres aūt ageloꝝ videnꝰ q̄ nō aro
matibz venerūt: q̄ ille mētes sup nos
cuncta aspiciūt. Vñ sequit. Et intrantes
tes ī mōumentū: viderūt iuue
nē sedentē in dextra coopt̄ sto
la candida. ⁊ obstupuerūt. Si ma
thēus dr ageluꝫ sedē sup lapidē. ma
rcus vo q̄ mulieres intrantes mōu
mētū viderūt sedentē iuuenē
nō miretis: nā q̄ videri pōt
sedentē sup lapidē extra. ꝑspi
cua nēq; in mōumēto ꝑstmodū
videri. Et recte stans apparuit
ageluꝫ q̄ aduentū dñi ī mūdo
ꝑdicebat: ut stando designaret
q̄ dñs ad debellandū mundi
p̄ncipē veniret. Prece aūt resur
rexīs sedisse memorat: ut sedendo
significaret cū superato mortis
autore sedē regni iā ascendisse
ꝑpetuā. Sedebat aūt sup lapidē re
volutū quo ostiū monumēti cla
debat: ut clausha mferoꝝ sua
ꝑpm virtute deiecisse doceat. Horr
ſt aūt mouē quō sēm mathēm age
lus sup lapidē sedebat revolutū
a mōumēto: cū marcꝰ dicat mu
lieres cū intrq; vidisse. Sz ītelligam⁹
mathēm tacuisse de agelo quē m
trēs viderūt: marcū aūt de illo
quē viderūt sedentē sup lapidē.
ut duos videret ⁊ a duobz signillati
audirēt q̄ direrūt angeli de ihu.
Quidā aūt direrūt. q̄ alie fuerūt
mulieres q̄ dicūt a matheo alie q̄
a marco: s̄z maria magdalena
sequebat omēs fiducia festinatione
hōis ⁊ ardentē affectu. Intrarēt
q̄ mulieres sepulchꝝ: ut sepulte
ꝓpe xpō xpō surgenti de sepulchro

Vident iuuenē ut reuelauit nrē
resurrōis etatē: q nescit resurrio
senectutē. Et ubi nasta mouqz
nescit: ibi etas nec admittit det
mentu. Nec idiget itremeris. Vn
iuuenē nō senē nō mfantē: sēd
iocūdā etatē viderūt. Videūt aūt
iuuenē sedē in dextis. t ad mendia
na ptē loci illi. Corpi ei qd supi
nū iacens caput hebat ad orasu:
dextrā uerē erat hinc ad austrū.
Quid aūt p sinistrū nisi vita pns?
qd vo p dextrā ni vita ppetua dss.
Quia g redēptor nr iā pnūs vite
cōruptionē trāsierat: nrē angelo
q nūciare phēnē ei vitā veniat
i dextr sedebat. Stola cādida coopti
apparuit: qz festitatis nrē gaudia
nūciauit. Candor etei vestis: sple
dore nrē denūciat solēnitatis. Sc.
Qui dr ill. soluite expauescē. Ac
si diceat. Paucāt illi q carnalibus
desideriis pressi ad eoz societatem
ptingē se posse desperant. Vos autē
cur ptimescitis? qui vīōē dnūcā
videtis. Nō ei est timor in ihāte
Quid expauescent? q mueneruit
quē q̄sierūt: Sz q̄ angel sbiu
gat audiam. Ihm q̄ritis nazarē
nū. Ihs latino cloqo salutaris. t
salutor itr. At vero turē mlti ihe
dia potāt nec tn sbmalut fz nū
cupatiue: ideo z loci sbiungit ut
de quo ihu dem sit manifestet fz.
nazarenū. Et cām ptinq subdit
crucifixū. Nō ei erubescat crucē.
In hac nāq sal omn ē. Beatoz

pncipū. Hadrx aūt amara cruis
euanuit: flos vite eū fructu erupit:
.t. q iacuit i morte surrexit in gla.
Vñ addit. Surrexit nō est hic p pntia
carnis. Et q̄i dicat. vultis certificari
de ei resrrōe: sbdit. ecce locq ubi po
suerūt eū. Qd hoc ei z reuoluerat
lapidē: ut locū onderet. Ostendit
aūt imortalitas mortalibz ad grāz
actiōēq debitā: ut itelligam q̄ fue
rimus z sciam quid futuri erimus. Sc.
Sed ite dicite dscīs eius z petro: qz
precedet vos i galilea. Mulieribz dicit
ut nūcient aplis: qz p mulierē mors
nūciata ē z p mulierē vita resur
gens. Dicit aūt spēalr. z petro: qz se i
dignū iudicauit discipulatu cū
ter negauit mgrm. Sz pcta phitu
nō nocent: qn nō placent. Dicit aūt
huic angelo nūciati non expmet
q mgrm negauerāt: veniri me dss
non auderet. Vocat g eū nomine:
ne desperet ex negatione. Qd aūt dr
precedet vos i galilea. ibi eū videbit
sic dixit vobis: vidz hoc sonare q
ihs nō erat demoraturus se discipul
post i surrōez n mgalilea. Sz cū
id manus nō expmat: i mysterio
dm intelligat. Galilea aūt trāsmi
gratio itr. Ita q̄ppe redēptor nr a
passione ad resrrōem a morte ad
vitā trāsmigrauerat: z nos resrrois
eius gliam post lapsū videbimus si mo
do a viis ad vitutū celsitudinē
trāsmigrem. Breuis g sententia
i sillabis: sēd magna i qlitate pmissio. Ibi ē gaudiū nrē fons et

ſilutis etinc oculo ꝓparatu: ibi eū
ꝓmegant dispsiones ⁊ sanant cōtritū corde: ibi mꝫ eū videbitis
sed nō sic vidistis. Dignificat ec
ꝙ gīa xpi de ꝓplo isrl erat trīsmu
gratura ad gētes: a qbꝫ apli nul
lomodo susceperūt ꝓdicātes: ñ eis
nā dns m cor coꝝ cordibꝫ ꝓueniens
ꝓuisꝫ. Et hoc ē precedet vos i ga
lileā. ibi eū videbitis ⁊ ibi mem
bra eiꝫ īuenietis: cui ē hōr ⁊ gla
i sēla Amen.

¶ De hystoria i surrectiōis dnice. Ex
speculo vincētij.

Hāno q̄ decimo nono tyberij
cesaris adhuc gaudente in
de pylato: mortuꝰ ē dns
⁊ resurrexit. Resurgēs vtatē resur
rectionis multis argumētis ꝓba
uit: multa i corpe suo ondens pret
natam corpis īmortal': ut sic ve
tatē resurrōis astrueret ⁊ ab apīs et
cor posteris oem oio cām hesitacōis
amoueret. Comedit ei ⁊ bibit cū eis:
cū corpꝰ spīale cibꝫ alimonia
nūme īdigeat. In corpe ꝓpo cica
trices ondit: cū a natura corpis
īmortal' penetꝰ alienū sit oīs de
formitas cicatricis. Quet ea at q̄
m euāgelijs legūt de appicatōe dnī
post resurrōem: legī er in aplo ꝙ
visus ē iacobo ⁊ qngētis frībꝫ sil'.
si nec tpē nec modū determinat.
Qdā dicūt ꝙ iacobꝫ mortuo dno
vouit se nō ꝫmestuꝝ donec xpc
resgeret: ⁊ ideo dicūt ꝙ eade die
resurrōis appuit illi. Fuerūt ⁊ q̄
dicēt ioseph eade vespa q̄ sepeli
uit dnm a iudeis incarceatū ⁊
nycodemū latuisse: ac deīde
fm dispām. Vñ legī in eua nyco
demi. Post sabbatū itraꝝ iudei
q̄ iclusērāt ioseph: iussērūt eū
pnīari. Et apietes p clauē signa
ostiꝫ: eū non īuenerūt. Stupē
tibꝫ aūt oībꝫ sup hoc: ecce quidā
de militibꝫ q̄ custodiebāt sepul
chꝝ itrauit synagogā dicēs. No
bis custodientibꝫ mōumētū: fuꝰ
ē tre motꝰ: ⁊ vidimꝰ agelū dnī
quō reuoluit lapidē mōumēti.
⁊ sedit sup eū. pre cuiꝰ timoe fa
sumꝰ velut mortuꝰ. Et audiuiꝰ
eū dicentē mulieibꝫ q̄ venerāt
ad sepulchꝝ ꝙ ꝑcēt ibis ⁊ pce
det eos i galileā. Vocātes aūt
iudei omēs milites custodes se
pulchi: dixerūt eis. Que sunt
mulieꝰ ille ad q̄s agelꝰ locutꝰ ē.
⁊ q̄re nō tenuistis eas? Qui
rnderūt. Mulieꝰ q̄ fuerūt nusq̄:
⁊ nos p timore agelī q̄ mortui
fuimꝰ: quō g illas apprehēdē
potuimꝰ? Dixerūt iudei. Vi
uit dns q nō credimꝰ vob. Res
pōderūt milites. Qnta mira
cula facietē ihū vidistis ⁊ non
credidistis: quō g nob credētis?
Et vē ut dicistis amuit dns: sꝫ
quē vos crucifixistis? Date nobis
ioseph quē inclusistis i cubīclo:
⁊ nos dabimꝰ vob ihm quē cu
stodiuiꝰ i sepulchro. Rīderunt
iudei. Ecce damꝰ ioseph: i ari
matthia ē. Rīdērūt milites. Di
ioseph ē in arimathia: ⁊ ihs ē

ī galilea. Hic ē audiuī ab āglo dicēte mulieribz. Hec audiētes ti mueruīt valde: ne si hoc audiret a ppło. omēs credēt ī ihm. Et agie tātes peccāz multā dederūt mulieribz ut dicēt qz nob dormiēbz disc' eī furati sūt eū. Tres aūt uiri venerūt de galilea ī ihlm: sc̄z phinees sacdos. z adda ꝓcptor z aggeus leuita. z dixerūt pncipibz sacdotū z oībz iudeis q ī synagoga erāt. Ihm quē crucifixistis vidimꝰ eū z disc' loquentē ī mōte oliueti: z post hoc ī celū ascendentē. Hoc audiētes pnapes sacdotū z seniores dixerūt ill' viris. Date gl'am deo isr̄l: z date cōfessiōz si vera sūt q dicistis. Respōderūt illi. Quid dō abrahā ysaac z iacob: qz sic vidimꝰ ut locuti sumꝰ. Stantes aūt erigentes pncipes sacdotū tenētes legē in manibz: dixerūt eis. Ad unum ꝰ vos p deū isr̄l: ut aplius nō annūcietis vba hec q locuti estis nob de ihu. Et dederūt eis pecuniā multā: z miserūt cū eis tres viros ut deducēt eos ī regionibz suis: ut nullomodo starent ī ihlm. Iniuto aūt cōsilio stp̄serunt ad ioseph dicētes. Pax tecū: z oībz q tecū sūt. Scimꝰ qz peccauimꝰ ī deū z in te. Dignare ḡ venire ad filios tuos: qz admirati sumꝰ de assūptione tua. Dns ē liberauit te: de maligno cōsilio nrō. Pax ti dnē ioseph: honorabilis ab omī plebe. Miseruntq septem viros amicos ioseph. Quos ille osculatꝰ suscepit ī domū suā. Alia aūt die andit suꝰ asinū suū: et venit eū ill' in ihlm. Et ocurrētes ei iudei salutauerūt z osculati sūt eū oēs: susceptiq eū nyrodemꝰ in domū suā z fecit ei cōuiuiū. Alia aūt die cūctes iudei dixerūt ad eū. Da cōfessiōz deo isr̄l. Qa ego cū tristabati sumꝰ de eo q sepelisti corpꝰ ihu: ēcludētes te ī caueolo ꝓtī die sabbati. postera die q̄rētes te nō inuenimꝰ: et admirati sumꝰ nimis: z pauor cōprehendit nos usq nūc. Et nūc pnūcia te cōtā deo. manifesta nob: q̄d de te actū sit. Cui dixit ioseph. Cū me reclusistis in die pasceuc ad vesperꝫ: dū starē ī oratione ī die sabbati: nocte media suspensa ē dom ī q̄ erā in q̄ tuor āgulis. z vidi ihm sic' fulgoē lucis. z p timore cecidi ī terā. Et tenēs manū meā eleuauit me de terā: roscq pfudit me: z erigens faciē meā osculatꝰ ē me z dixit mi. Noli timē ioseph: respice me me. Ego sū ihs quē tu sepelisti. Et tenēs manū meā deduxit me ad locū ubi sepelieram eū: z cōdidit me syndonē z faciale ī q̄ caput eius inuolui. Tūc cognoui qz ihs esset. Et adoraui eū z dixi. Benedictꝰ q̄ venit ī nomē dni. Et tenēs manū meā duxit me ī arimathiā ī domū meā dicēs. Pax tibi. Nosti ad q̄ dragesimā die non grabis de domo tua: ego aūt vadā ad discipłos

meos. Cū hec audissent pncipes sac'
dotū & iudei stupefacti sūt: & velut
mortui ceciderūt sup facies suas i
& exclāntes dixert. Qd' ē signū qd'
fm ē in isrl. Quidā aūt noīe leui
dixit. Ego noui de ignacōe eoꝝ ti
mētes deū: q' cū oroibꝫ sp in tēplo
offrebant deo isrl. Et symeō sac'
dos. qñ oblat' ē puer i tēplo: sus
cepit eū in maūbꝫ suis. & ait. Nūc
dimittis seruū tuū dne sēdm vbū tuū
i pace: q' viderūt oculi mei salutā
re tuū. Surgēs aūt ioseph i me
dio dixit. Vñ amiramī qm au
distis q' ihs visus ē a morte resgēs
& i celū ascendens. Plus aūt āmi
randū est. q' nō solū fecit. si mul
tos alios mortuos suscitauit: q' &
multis visi sūt in ihlm. Et nūc
q' a sam' omēs btm symeonē sac'
dotē magnū q' suscepit ihm ifā
tē in manibꝫ i tēplo. habuisse
duos filios frēs gmanos? & nos
i dormitione ac sepultā eoꝝ inter
fuim' ite & videte monūmēta eoꝝ.
Ipta ei sūt: q' resurrexerūt & erāt in
arimathia sūt vuētes in oroibꝫ.
Tam' q' ad eos cū oī reuēcia &
iuram' eos: forsitā loquē nob' de
resrrōe sua & mystio hor. Hec au
dietes oēs gauisi sūt. Et cūtes
ānas & cayphas nychodē & ioseph
& gamaliel. nō inuenerūt eos in
sepulchō. si abulātes i arimatiā
inuenerūt eos ibi i oroē flentes gēbz.
Et osculātes eos cū oī vñatōne
& timore dei: pdixert eos ihlm
i synagogā: clausisq' ianuis tol
lētes legē dñi posuerūt i manib'
eoꝝ. iurātes eos p deū adonay
q' p legē & pphas locuty ē dicētes.
Dicite si credit' q' ipē sit, xp̄s q' vos
resuscitauit a mortuis: & enar
rate nob' quō resrexistis. Hec q'
iuratoēz audiētes pdicti duo
gmani carnu & leucius: itremu
erūt corpe et gemuerūt corde: si
mulq' in celū respicētes. fecerūt
digitis suis signaculū crucis sup
linguas suas. & statī dixert. Da
te nobis singulos thomos carte: &
scribem' q' vidim' & audiui'. Et
sedētes scripserūt singuli. Ihū xp̄e
dne dē resrrectō & vita mortuoꝝ:
pmitte nob' loq' mystia q' p mortē
crucis tue opatus es: q' iurati
sum' p nomē tuū. Tu ei nouisti
suis tuis nemē refire tue maiestat'
secreta q' in iferis fecisti. Et dixert.
Nos cū ēem' cū prūbz nīs positi
i caligine tnbraz: subito fuit es
aureus solis color ppurcaq' lux ut
lustrās sī nos. Dtatiq' hūani
gnis pī ada cū oībz sctis pūarch
& pphis: exclamauert dicētes. Lux ista
autor ē tuus etni: q' pmisit nob'
coetnū lumē suū trānsmittē. Et
exclāuit ysaias ppha & ait. Hic
ē filius dei lux prūs sic' pdixi cum
adhuc viuem i tris. Populus q' sede
bat i tnbris: lux orta ē eis. Cuiq'
exclamem' oēs in luce q' suplus
nob' & sup eum et genitor nr sym̄eō:
& exclamis dixt oībz. Obsistite x'

tuū dei: qr ego eū suscepi ifantē
natū m manib; meis i templo
7 spūsco xpulsi dixi. Quē dnē vi
derūt oīu mei saluture tuū. Post
hor supuenit hēmicula: 7 mr
rogati ab oīb; qs cēt mdut. Ego
sū iohēs pphā vor altissi. precur
sū faciēm ei; qpare vias ei;. Cūq;
ad iuuē her et aha lapient; i stā
e vor ut tonutruū dicēs. Tollite
portas pn̄s vr̄as: et eleuamī porte
ternales 7 itroibit rex glē. Et dix
sathan ad ipios mīstros. Clau
dite portas ereas 7 vectes suppo
nite. 7 fortit resistite ne captiuem
tenētes captitate. Clamauit ad
dauid dicēs. Nōne cū adli in trib
vuc̄m pdiri: 7 fitēat dnō mīe
ei;. qr frēt portas ereas 7 vectes
ferreos 7stringet. Et ista e iterū vor
magna cū tonutruo dicēs. Tol
lite por. pn̄s vr̄as. Et mdit sathā
dicēs. Qs e iste rex glē. Dauid
ait dixit. Dns fort 7 potēs. dns
potēs i pelio: ipe e rex glē. Her
eo dicēte: supuenit rex glē dns
maiestatis in forma hoīs 7 etnas
tūbras illustrauit: vincula dirupit
7 iuicte vtutis auxilio sedētes nos
i tēbris visitauit. Hoc vidēs sath
7 ipsa ei; officia expauerūt. Quos
rignus agnita claritate tāti luīs
dū repēte xpm viderūt i sedibus
suis exclamauerūt dicētes. Victi
sumꝰ. Quis es tu tā magnus
fāis pnus ereis ipator i forma
serui appens āmirabil' preliator
Ille ei mūdi tiem; q nob; hucusq;
subiecti fuit 7 nīs usib; tributa pl
soluit: talia nūq; munera iferis
tīsmisit. Qs q; es q; sic itrepidus
nīos fines igressi; es. nec solū nīa sup
plicia nō veneris: sz insup de nīis
vīculis oīs auferre conaris?
Tūc rex glē dns maiestate sua. co
phendens sathan pncipē. ignes
cathenis 7strictū tradidit inferis:
et attrahens adā ad suā claritatē
extendensq; manū suā dixit. Ve
nite ad me oīes sī mei: 7 oīes
q habetis meā ymagiē adq; silitudi
Demde magr vor dixit. Exaltabo
te dnē qm̄ suscepisti me: nec del
tasti inimicos meos sup me. Et
tenēs dexterā manū ade ascendit
ab inferis: 7 oīs sī secuti st eū
i letitia magna. Tūc cecinit dd
dicēs. Cātate dnō cāticū nouū:
qr mirabilia fecit. Et oīs mūdi
tudo sequi mdit. Hec her e oīb;
sīs eius: amen alleluia. Simili
q oīes sī glie de suis laudibus
hymnos referebāt: 7 oīes sī amē
7 alleluia clāntes sequant dnm. q
introduxit eos i paradisū. Et ecce oc
currerūt eis duo viri vetusti dieb;
qs introgauerūt. Q estis vos qui
nob;cū in iferis nondū mortui fu
istis? sed i paradyso cū corpib; vīs
collocati estis. Rndit vn; ex eis.
Ego sū enoch q vbo dei huc trāsla
tus sū: 7 iste helyas q huc i curu
igneo assumptꝰ e. 7 usq; nūc mor
tem nō gustauim;. sz ad aduētū

ãtxpī resuiati sum⁹. diuinus sig
nis ⁊ pdigijs cū eo pluatum ⁊
ab eo in ihlm occidēdi: post tdu
ū vero ⁊ dimidiū diez vtez ī nu
bibz assumēdi sum⁹. Cū hec loq̄
rent⁹: ecce supuenit alij vir mir
rim⁹: portās in humeris suis sig
nū crucis. Videtes aūt eū omes
scī: dixerūt ei. Qs es tu ⁊ qd est
signū qd portas ī humeris? Qui
rndit. Iactu fui q cū ihu crucifixi
vidi mirabilia creatur⁹ q stā sunt
p crucē eius. ⁊ credidi eī ōm cre
atorē regēq; oipotentē. Deprcatꝰ
q̄ sū eū dicens. Memento mei dnē
dū venis ī regnū tuū. Q̄ statim de
pcatione mea suscipies: dixit mi.
Amē dico ti: hodie mecū eris ī pa
dyso. Audietes g̃ sū vba latronis:
vna voce dixerūt. Vndecim⁹ dns opt.
de misericordiaꝫ. q̄ tale g̃iam pcōtoꝝ
dedit: ⁊ eos ad pdisi glam dūxit
vitaq; eternissima amen. Hec sunt
mystia q̄ vidim⁹: cetia aplus e
narrare pmissi nō sum⁹: sicut
testatꝰ est nob⁹ mychael archia⁹
q̄ ec nobis iussit ire trās iordanē
ī loū optimū. ubi sūt multi q̄
nobū resisterēt. q trī tribz diebz p
missi sum⁹ ī ihlm celebrāe pascha
dnī cū vinetibz pentibz nris ī tes
timoniū resrōis dnī nri ihu x̄i.
Post quos tres dies rapti sūt in
nubibz oēs q̄ nobū resistere
⁊ trās iordanē pducti sūt. atq; aplī
a nemine visi sūt. Igit̄ postq̄
scripserūt hec oia singuli ī thomo
carte. carin⁹ qd scripserat dedit ī
man⁹ ānc ⁊ caiphe ⁊ gamalicl
leucius aūt qd scripserat dedit ī ma
nꝰ nycodemi ⁊ ioseph. Et sbito
trisstig̃ati sūt cādidati nimis: ⁊
non sūt visi aplī. Scripta aūt eoꝝ
inuenta sūt eqlia: nl mai⁹ vl mi
nꝰ lrā vna. Hec g̃ audita ca
rini ⁊ leucij dicta audiēs omis
synagoga iudeoꝝ: dixit ūuce.
Qd a dnō facta sūt ista. Et exeuntes
de synagoga cū omi sollicitudi
ne ⁊ tremore: pcutietes pectora sua
abierūt vnusq̄sq; ī pria. Hec aūt
oia statī ioseph ⁊ nycodem⁹ ānū
ciauerūt pilato psidi: q̄ scripsit oia
⁊ posuit ī codicib⁹ publicꝰ pretorij
sui. Quet hec g̃ argumenta re
sūrōis dnī. p dies xl. apparuit dis
nō q̄ singulis diez ipis appuerit:
sed q̄ trina nūz tot diez decies
apparuit. ut ex euāgelijs colligitur
xp̄s ihs dns nr cui ē glia ī scla. A.

In illo t. Feria Tercia Terdin.
Duo ex dis ihu ibāt. Lucam.
ipa die ī castellū q̄d erat ī spacio
stadioꝝ sexagīta ab ihlm nomi
ne emaus. et ℟. Eisdem.
Post manifestatē resrrectōis
xp̄i p angelos mulieb⁹ fam⁹
manifestatā ulterꝰ cadē resrrectio
p ipsius xp̄i appnōnē dis. Vñ
dr. Et ecce duo ex illis ibāt ipa die ī
castellū. Quidā altez hoz duez
lucā nūcupāt ee: ⁊ ob hoc nomen
suū occultasse. Ambrosi⁹ vero dr
eos fuisse amaon ⁊ cleophas.

Castellū aūt illd nō absurde acri/
pmꝰ villā sc̄dm marcū. ipa est
nicopolis ciuitas īsignis palestine:
q̄ post expugnationē iudee sb marco
aurelio antonio pncipe restaurā.
cū statu mutauit & nomē. ¶ Stadiū aūt ut greci autores dicūt her/
cule mag spacia mēsurat: octa/
ua ē ps miliarij: & ideo septagīta
stadia septē milia passuū & septā/
ginta significat: qđ spaciū itineris eis
ostendit: q̄ de morte & sepultā dñi
certi gradiebant de resurrōe dñi du/
bij. ¶ Nā resurrōem q̄ post septimā
sabbati fīa est. octauo nūo itineri
nulli abrogat. ¶ Discipuli g̃ q̄n de
dnō loq̄tes ītrēdūt sextū miliarū
septi itineris cōpleuerāt: q̄ illū sn̄
q̄cla viuentē usq; ad mortē quā
i sexta sabbati subīt pueisse dolebāt.
¶ Cōpleuerāt & septimū: q̄ hūt in se
pulchro q̄euisse nō dubitabant.
¶ Ex de octauo dimidiū pegerant:
q̄a gl'iam iā celebrate resurrōis no
credebant pferre. ¶ Predicti aūt dis/
putabant de his aduicē q̄ acciderāt
nō q̄ credētes: sed sicut stupētes i
rebꝫ extraneis. Vñ sequ. Et ipe loq̄bat
ad illos de his oībꝫ q̄ acciderant.
Loquētes aūt de se dns appinquās
comitat: ut et fidē resurrōis men
tibꝫ cord ītendat: et qđ se factuꝝ
p̄miserat ipleat. sc̄z ut ubi sunt
duo vl tres i nōe meo agregati
ibi sū in medio cord. Vñ sequ. Et fm
ē dū fabularent & secū q̄rent:
& ipe ihs appinquās ibat cū illis.
Obtento enī ia spitali corpore
nō obstat loci distātia. q̄n adesset
q̄bꝫ volebat: nec ulteriꝰ nālibꝫ
legibꝫ corpꝰ suū regebat: & spitalit
& sup̄ naturam. Vñ & marcꝰ dr. sub
alia forma eis videbat: m q̄ nō
credebat eis ei agnitio. Dr enī
Oculi aūt cord tenebant ne illū
agnoscēt: ut sc̄z totā suā dubia
tionē reuelent. & vulnꝰ detege
tes recipiāt medicinā: et ut agn̄
cēt q̄ eūdē corpꝰ xpm qđ passū
fuerat resēserit: nō tn̄ apliꝰ ta
le erat ut cēt oībꝫ visibile. sed
tn̄ ab his a q̄bꝫ vellet videri.
Et ut nō dubitēt q̄e decretō non
risit mt' plebē: q̄ sc̄z p̄ resurrōez
risurio eiꝰ nō cēt digna hoībꝫ sz
dina magꝰ. Qđ ee est forma res
surrōis fute: m q̄ sic angeli
ihsalem & filij dei. Ducient ee
eis spēm quā recognoscēt non
ondit: hoc agens foris i oculꝫ
corpis qđ apud ipos agebat: itꝰ
i oculis cordis. Ipsi nāq; apd
semp̄os mtꝰ & amabat & dubi
tabant. De se gl'i loq̄tibꝫ pnīa
exhibuit: sed de se dubitantibꝫ
agnitionis sue spēm abscondit.
Verba q̄dē eis intulit: nā sequit:
Et ait ad illos. Q̄ sūt hij sm̄o
nes q̄s alloq̄ris ad inuicē ambulātes
& estis tristes. ¶ Febant qđē mt
se q̄ nō apliꝰ exp̄tantes xpm
viuentē: sed doloroſi q̄ pempto
saluatore. Vñ sequ. Et ens vnus
cui nō cleophas dixit ei. Tu solꝰ
pegrinꝰ es in ihlm & nō agnouisti
q̄ facta sūt in illa his diebꝫ. Qui di.

Tu solus pegrinꝰ es ⁊ ignor ꝓsinia ihꝝ
hitans ⁊ et ait ꝙs cor q̄ in medio ei
stigerit. Pegrinꝰ ei putabant:
cuꝰ vultū nō agnoscebāt. Sed
reuera pegrinꝰ erat eis: a qb⁹ nāt
fragilitate ꝓcepta iā restrictiōis gla
ge distabat. ⁊ a qb⁹ fide utpote rei
rectionis eiꝰ nescia manebat ert
neus. Qz adh⁹ dñs mitrogat: Que
Et dixerūt ei de ihū nazareno q̄
fuit vir ꝓpha. ꝓpheta fatent: filiū
dei tacent: vel nondū ꝑfecte credē
tes: vel sollicite ne iaderet īmanꝰ
uideor ꝓfectui. q̄ nesciebant qs
cet cui quo legebant. qd' vez credē
bāt celebant. Ad cuꝰ trī ꝛmēda
tionē sbiūgūt. Potes in ope ⁊ sermo
ne. Primo qdem ē op⁹: secūdo s'
mo. Nullꝰ ei doctine sermo cgebat:
ni prius is q̄ docet se ondat actore.
Adhuc ait sbditur. Coram deo ⁊ omi
ꝑplo. Nā ꝑmo ꝓplacendū est deo:
deinde curandū q̄tū possibile ē
de inocētia apd' homines: ut ꝓcedēte
dño cultu vuam⁹ sin scādalo
plimoꝝ. Deinde assignat cā
ēstrie: tradicio ⁊ passio x'. cui seqt.
Et quō tradiderūt eū sūmi sacdo
⁊ ꝓncipes nri ⁊ sūmacoz mortiꝰ
⁊ crucifixerūt eū. Subdit aūt despe
rantiū vox cū dr. Nos aūt sꝑabam⁹
q̄ ipe ēet redēpturꝰ istl'. Expcta
bant ei xpm saluatuꝝ ⁊ redēptuꝝ
ꝑplm istl' ab īgnoētibꝫ mal' ⁊ a
seruitute rōnoꝝ: ipm q̄s credebāt
tēnū regē fieri quē putabant
ꝓmulgata in se mortis sētēcia
cauē potuisse. Merito q̄ tristes
icredebāt: qz ⁊ sepos q̄dāmodo ar
guebāt. qꝝ illo redēptionē ꝑcauerit
que iā mortuū viderūt ner resur
rectuꝝ credebāt. Et mane dolebāt
eū sine cā occisū: que nouerant
inocentē. Videntꝫ trī hꝝ viri non
oīo icredulī ee: ꝑ hoc qd' subdit.
Et nūc sup hec oīa tria dies ē ho
die ap hec facta sūt. In q̄ vidētꝫ
hꝝ meoꝝ eius q̄ eis dñs dixat
se tria die resurrecturꝝ. Porro relatū
a mulieribꝫ restrictis fama ꝛmeorāt
eū sbdit. Qz ⁊ mulieꝝ quedā ex
nris tremuerūt nov. q̄ ante lucē vene
rūt ad mouīm: ⁊ nō inuēto corꝑe
eiꝰ venerūt dicētes se et' visione
agelorꝝ vidisse q̄ dicāt eū viuē.
Dicūt qdem hoc qi nō credētes:
ꝑpt' qd' referūt se tristos ⁊ stupe
factos. Nō ei qd' erat eis relatū
firmū estimabāt a agelica illu
minatōe fuisse: s̄ stuporis et t
bimoꝝ cām inde sumebāt. Testiō;
q̄ petri nō certū estimabāt: dū
diceret se nō vidisse dūmodo resur
rectionē eius ꝛmere ex eo q̄ corꝑ
i sepulchro nō iacebat: non sequt.
Et abierūt quidā ex nris ad mouīm;
et ita īuenerūt sic mulieres dixerāt
ipm vo nō īuenerūt. Cui lucas
dixit petrū accessisse ad mouīmētū
⁊ deceptā dixisse ex qdā eoꝝ ierant
ad mouīmētū intelligē attestari
uolūt q̄ duo ierūt ad mouīm: s̄ petrꝫ
ꝛmēoratus ex illi ꝓmuto maria
nūciauerat. Qz ex pdictis discipli
nimia dubietate laborabāt: dns
eos redarguit dicēs. O stulti. Fere

cñi cade dixerūt: q̄ ⁊ aſſātes erua. Alios ſaluos fecit: ſcipm nō pt̄ ſilui fuce. Et tardi corde ad ire dēū in oib; q̄ locuti ſūt pphe. Attingit ei credē q̄ locuti ſūt pphe ptialit q̄dā: ⁊ nō vnū ſaluter oīa. Puta ſi aliq̄s credat q̄ de cru ce xpi dicūt a pphis ſic̄ eſt illd. fo derūt manꝰ meas ⁊ pedes meos: q̄ vo ſpectāt ad reſurrōem nō credat: ſic̄ e illd. nō dabi ſcm tuū videre corrupcōem. Decet āt in oib; fide adhibe pphis. tū in gl̄oſis q̄ de xpo pdixerūt q̄ i mgloꝝ ⁊ pſſione maloꝝ e ingreſſꝰ in gl̄am. Vñ ſequ. Nōne hꝰ oportuit pati xpm? ⁊ ita itrare i gl̄am ſuā. Ex ſcdm hūanitatē. Et ⁊ſi optabat xpꝰ pati; tñ q̄ erua fierent rei ſūt pene. Nō ei ſatagebat pfice: q̄d deus diſpo nebat. Vñ ⁊ eoꝝ execratio fuit ipia: dei vo diſpēſatio prudētiſſima: q̄ neſciā eoꝝ i dñicia gnis hūana vitit: q̄ vtens vipeis carnib; ad ādoti ſalutiferi ſcōem. Et ido dns ondit ⁊ ſeqſti hꝰ oīa nō euēiſſe ſiplicit: ſ ex dei ꝓpoſito anꝑdeſtina to. Vñ ſequ. Et incipiēs a moyſe ⁊ oib; pphis interpretabat illi in oib; ſcpīs q̄ de xpo erāt. Qñ dicēt. Poſtq̄ eſt turbi: ego ꝓmptos vos redda myſ teria ſcpturꝝ vob exponendo. Nam ſacrificiū ubrahe cū vſuar dimiſſo īmolatꝰ e aries hꝰ pfigurauit. Ex q̄ alijs ſcpīs pphetiis ſpſim ia cent myſteria crucis ⁊ reſurrōis x̄i. Si āt morſes ⁊ pphe de xpo locuti ſūt ⁊ eū p̄ paſſionē in gl̄am itra tūꝝ pdixerūt: quō gl̄atur ſe eſſe ſanū q̄ necꝝ q̄libet ſcpturꝝ ad xpm ptineāt īueſtigat. ⁊ necꝝ ad gl̄aꝝ quā ei xpō hīe aptꝰ p̄ paſſione attigere deſidat. Qa vo pdixit euāgeliſta tenebant oculi eoꝝ ne eū agnoſcēt don̄ſmo dñi mentē eoꝝ mouet ad fidē: ne mentī optunū aſpectū ſui audi tui ſbuīgit. Vñ ſequ. Et appmq̄ ueīt caſtello quo ibāt: et ipſe fingat ſe longius ire. Qd nō ad mēdacīū ptinet. Nō ei oīe qd̄ fingim; mēdacīū eſt: ſ q̄n id fingim; qd̄ nl̄ ſignificat tūc mē dacīū eſt. Cū āt fictio nra refert ur ad aliq̄ ſignificādū nō eſt mēdacīū. ſed aliq̄ figūa vitatis? aliocīn oīa q̄ a ſapiētib; ⁊ ſcīs viris vl ec̄ ab xpo dño figuāte dicta ſūt mēdacia deputabūt; q̄a ſcdm uſitatū mitellcm nō ꝓſſūt vitas i talib; dictis. Sic̄ āt dicta: ita ei fingūt fuū ſine mēdacio ad aliq̄ re ſignificandā. Qa ei adhuc in eoꝝ cordibꝰ pegrinꝰ erat a fide: ire ſe longius fingit. Et talē ſe exhibuit i corpe: qualis

apud illos erat ī mētr. Sed qa
cē ḡtrancī a veritate nō potant
hꝫ cū qbꝫ ḡtradiebat ch̄ristus: cū
ad hospitiū qđ ꝓginū vocant:
vñ sc̄. Et coegerūt illū. Et quo
ꝑtinebat colligī: qđ ꝓginū ad hos
pitiū nō solū īmutādi fuit: sed
eiā trahendi. Nec solū factis
eū coegūt: sī ec̄ vbis īduxūt. Vñ
sc̄. Nane nobiū qm aduesp̄as
est ⁊ iā dies fꝫ ad occa
sū. Ecce aūt cū ꝑ membra sua xp̄s
susceptt: susceptores suos ec̄ per
semetipꝫ requit. Sc̄ ei. Et intrauit
cū illīs. Mensā ponūt: abos asse
rūt: ⁊ dm quē nō scīēt sacre ex
positione nō ꝛgnouerāt: i panis
fractione ꝛgnouit. Sc̄ a. Et fm
ē dū recūberet aī illos accepit pa
nē ⁊ bēdixit ac fregit ⁊ porrige
bat illīs: et apte sūt oculi eoꝝ et
ꝛgnouerūt eū. Qđ nō de sensi
bilibꝫ oculis dm̄ ē: sī de sensu mē
tis. Negꝫ cī clausis oculis ābu
labāt: sī ierat aliq̄ q nō sine
rent agnosc̄ qđ videbāt: qđ sīc
caligo ⁊ aliqs humor efficē solet.
Nō ei mālēbant accipim⁹ hoc
impedimētū in oculis eoꝝ a satha
fuisse. ne agnosc̄ret ihs: sī tū a
xpō facta ē ꝑmissio usī ad sacrm
panis: ut vitiate corpis eius ꝓti
cipata: remoueri intelligat impe
dimētū ūmici ut xp̄s possit agn̄
ci. Sz ⁊ aliud īnuit: qđ sīc sumen
tibꝫ sacrū panē apiūt oculi ut eū
agnoscāt. Magnā ei ⁊ ineffabilē
vim hꝫ dñi carn̄. Quisqs q̄ audi
ta vult ītelligē: festinet ea q̄ iā
ītelligit ope ipl̄e. Ecce dns nō est
ignotꝫ dū loq̄ret: ⁊ dignatꝫ est
ignosci dū pasc̄it. Nō ei auditores
legis iusti sūt apd dm: sī fīres
legis iustificabūt. Sc̄ā. Et xp̄s e
uanuit ab oculis eoꝝ. Nō ei tale
corp⁹ hēbat: ut diuq̄ cū eis mo
rari debēt: ⁊ ut augēt affirm̄ coꝝ
Nā sc̄. Et dixerūt ad īuicē. Nōne
cor nr̄m ardēs erat ī nob dū loq̄
ret̄ in via: et apiret nob scīptas.
Qđ īnuit qđ plati sīnoēs a sal
uatore: accendebāt audientiū
cor ad amorē dīnū. Adeo q̄ leta
ti sūt. ut nullā moꝝ pusī mor
tuisī sint ī ihēlm. Et hoc est qđ
seq̄t. Et ꝛgentes eāde hora regres
si sūt in ihēlm. Et ꝛuerūt quidē
eāde hora: ⁊ ꝑuenerūt aī ꝑ plures
horas: sīc optebat ꝛgnugnta sta
dia stadia triseūtes. Iā aūt fa
ma erat qđ surrexerat ihs a mulie
ribꝫ facta: ⁊ a symone petro eui
iā apparuerat. Et ei isti duo hꝫ uic
nerūt loq̄tes illos ad qs ī ihēlm
venerūt. Sc̄ ei. Et inuenerūt ḡre
gatos xi ⁊ eos q̄ cū ipis erāt dicē

tes. q̄ surrexit dñs vē. & apparuit
Beda symoni. Q̄m ei viroꝝ primo dñs
appuisse videt petro. ex his q̄s eligit
q̄tuor & p̄lus aplis ꝫmēorauerit.
Lrab Non ei sil' oib; se manifestabat ut
scīet fidei semina. Nā q̄ primo vi
derat & certꝫ eat alijs referat: dein
mo poterāt q̄bat ām auditois
visioni. Et ideo primo digniori et
fideliori oīb; appuit. Erat ei op;
aīe fidelissime q̄ pius accipet
huc aspū ut mīme turbaret
īopinata visione. Et ideo primo
videt a petro: ut q̄ primo ofessꝰ e
eū xp̄m primo resurrēm vidē me
reat. et ec̄ q̄ eū negauerat pius
ei voluit appare ꝫsolas eū ne des
spearet. Post petꝝ vo alijs appuit
q̄nq; pauciorib; q̄nq; plib; : q̄d
duo dīc ꝫfitent. Et ei. Et ipsi
narrauerūt q̄ gesta erāt in via:
& quō ognouerūt eū in fractione
Lugd panis. Q̄ marcꝰ ait. ānūciauē
runt ceteris nec illī crediderūt. cum
lucas dicat q̄a inde loq̄bant ve
resurrexisse dñz : q̄d itelligēdū est
n aliq̄s ibi fuisse q̄ hoc credē nol
Rhe lent. Mystice āt mtelligi q̄ fi
des hic laborat agēs actiuā vitā:
illic cōtēplatiua vita securā visi
one regnat. Hic p̄ speculū & nue
m ymaginē: illic facie ad faciē
videbim⁹ & vtute. Unde ābulātibꝫ

& laborātibꝫ ostensꝰ est & alia effi
gie: & nūcantibꝫ non ē creditū:
dū sic̄ moyses videt qd' nō suf
ficiebat eis: q̄ dt. Ostende mihi tēpꝫ.
Oblatus ei cāmis siue postulat in
vita ista qd' ſpm in futū: qd' nob
p̄stare dignet ihs xp̄s Amen.

Nil t. Feria 2da Paschę. Ꝯ lucā.

Steterit ihs in medio discip̄lorꝫ
& dixit eis. Pax vobis. Et cet Lectio
Eusdem
Undiꝫ reuersis fama p aplos diuulgata
& affectu discipulorꝫ erecto. ad
xp̄i visionē venit desiderius: et
q̄etibꝫ et expectantibꝫ reuelat. q̄
disceptat ut de alio: sed euidenter
se offert. Hāc ec̄ ostensionē dñi
post resurrēm et iohes ꝫmēorat. Augꝰ
Et q̄d dicit iohes nō cū illī fuisse
ap̄lm thomā. cū sēdm lucā duo
illi regressi in hyerl'm inuenerit ag
gregatos xi: p̄cul dubio itelligendū
est q̄ inde thomas exierit & inq̄s eos
dñs hec loq̄bꝫ apparet. Dat ei
lucas locū in sua narratiōe: q̄
possit itelligi. dū hec loquent p̄
inde exisse thomā & postea dñm
intrasse. Et videam⁹ cui mystice
q̄a sēdm matth; & marcū resurgens
ita mādauit: p̄cedā vos in gali
leā. ibi me videbitis. Q̄d & si cō
pletū est. tn̄ post multa apletū est:
cū sic mādatū sit ut ad hoc solū

aut hoc primū exp̄tauerē fieri debu
isse. Vñ hoc recenciꝰ aubitor
q̄ dñs q̄dam mādauerit dis'ut in
galilea eū videnē: ꝙ ill'ob metū m
tua xclaue residētibꝫ: primū se alibi
obtulisse. Nec hoc ē p̄missū trīsgres
sio: ꝙ potius festinata ex bīgitate
ipleta ꝑt̄ pusillan̄ discipulorū.
Dicite vo affirmate aiūt illos galile
a petisse. Nel nī obstat si dicantur
pauciores intra xclaue: i mōte ꝗplu
res fuisse. Duo ei euāgeliste scz lu
cas ⁊ iohes sol' ꝙ hūc sanctū appuisse
illis: reti vo duo i galileā ꝑgrare
nō solū ꝙ ꝙ vniuersis dis'⁊ fidē dic
erūt āgelū ⁊ saluatorē vidisse. de
q̄bꝫ ⁊ paul' memīt dicēs. Deinde
appuit plusq̄ q̄ngētis fr̄ibꝫ simul.
Est aūt verior solucio. q̄ plusq̄ i utrīq̄
lateribꝫ semel à bis visq̄ ē ad cor
solacōem: i galilea vo nō in xclaui
à sed vel bis ꝙ cū multa pauciōre oīsio
nē sicut fecat p̄bens se eis venīrē p̄
passionē in signis multis ut lucas
testat̄ in actibꝫ. Vel q̄d ab āgelo ⁊
a dnō dicit̄ est ꝑplice accipiendū ē
In galilea ei secdm trīsmigracōis
significatōem intelligēdū occurit. q̄
de ꝑplo isr'l' trīsmigrati erāt ad gē
tes: q̄bꝫ apli p̄dicātes nō credentī
ni ipē dns viā in cordibꝫ hoī ꝑpa
raēt. Et hoc ē. p̄cedet vos i galileā.
Secdm aūt illd' q̄ galilea interp̄tat'
reuelacio. nō iā in forma sui intelli
gendū est: ꝙ in q̄ est equal' p̄n̄. quā
promisit dilectoribꝫ suis: illa ent
reuelacio tūc̄ vera galilea: cū vi
debim' eū sicuti ē. Ipā ei erit bea
tor trīsmigratio ex isto sēlo: i illā
eternitatē vñ ad nos venies non
recessit. ⁊ q̄ nos p̄cedes nō deseruit
Primo q̄ dns i medio dis'ꝝ stās
soluto pacis affatu cor turbine
sedat: ondens q̄ ipe i deipse est
mgr cor. q̄ hoc vbo gādebat. q̄
ee eos mūnuit cū ad p̄dicandū
misit. Vñ sc. Et dixit eis. Pax
vob. Ego sū: nolite timē. Pudet
q̄ nos pacis munꝰ deseré: quā
nob' hīc discedēs xp̄s reliq̄t. Pax
⁊ res ⁊ nomē dulce: quā et dei ee
accepim'. turta illd. Pax. bonū
mēdatū ab oibꝫ: obseruatū aūt
a pauris. Que aūt est cā. Por
tassis abicio dominū. à facultā
tū. à timor. à odiū à ꝛceptꝫ. à
alup' hī ex hīs q̄ dei ignaros vi
dem' iuuare. Dei eque p̄cipue
pax ē. q̄ ofenderat oīa: cui' nl' ē
adeo ꝑnū sic' veritas natē et
pacifica' status. Dis' aūt nouerāt
xp̄m vez hoīē cū quo tanto tpe
fuerāt usati: sed postq̄ mortuꝰ
ē nō credūt tria die potuisse re
uīā carne de sepulchro resurge.
Putāt q̄ se vidē ſpm: quē emi

sit ī passione. Dñs sc̄. Iturbati
vo ⁊ timuit: existimabāt se spm
vidē. Error ille aplōz: secta
manicheōz. Reducti āt vtutū
grēplus: petr ⁊ iohēm nō credi
potuisse dubitatur. Cur g̃ lucas
iducat fuisse turbatos. Primo
ōm. qz pauciōz opinionē. sententia
maiorus ptis ēcludit: deinde qz si
petr de resrōe crediderāt. tbari tñ
potuit qz se dñs cū corpe vertibil
obtentus ipsis ifundēt. Pterea qz
p vbū pacis nō est sedata turbo ī
aiabus discīp: aliūde idicat eos se fili
ū da se esse q̄ mētis dēfectū patiebat archa
na. Dñs sc̄. Et dixit eis. Qd tbari
stis ⁊ cogitationes ascendūt ī corda
vra. Quales utiq; cogitationes
ni falsē ⁊ pniciosē. Ondit ei xp̄s
firmū passionis: si nō eēt vitas
resrōis. Tēp̄ bonus agricola dicēt.
Qd ibi plātauī iuenīa. ⁊ fidē
q̄m cor dndit qz desipit ē: cogita
tiones āt iste nō desipit dndēnt
si de imo ī cor sic' hūi mala ascē
dēnt. Videm āt qua grā sedz
iohem. aplī crediderūt q̄ grauis
sūt: sēm lucā incredulū redar
guūt. Et vidr mī iohes qī aplis
maiora ⁊ altiora tetigisse: hic se
quēcia ⁊ hūanus prima. Nec hy
storico usus ēcultu. ille expedio:
qz ⁊ de illo dubitari nō pt. qa
testiom phibet de his qbz ipē mi
sunt. Et ideo utrūq; vez putam
Nā ⁊ si primo lucas eos nō crediderit
se dicat: postea tñ credidisse demōstrat.
Ipsius āt dñs deductū ee mor
tem ⁊ hūanā natūz ia ī tpō cor
ruptionē ceuisse: primo ondit eis
manus ⁊ pedes ⁊ clauoz foramīa.
Dñs sbdit. Videte manus meas et
pedes: qz ego ipē sū. Palpate ⁊ aliud
sbūngit palpacōez sīz manuū ⁊
pedū: cū dr palpate ⁊ videte qz
spūs carnē ⁊ ossa nō hz. sic me vi
detis hre. Qui dicēt. Vos putatis
me ee spm. ⁊ fantasma sic plures
defunctoz ēcū sepulchis videri sūt
soluti: si scitote qz spūs nec carnē
hz nec ossa: ego āt carnē ⁊ ossa
heo. Hoc āt dñs ideo dixit: ut
spē nob̄ sue resrōis ondēt. Nā
qd palpatē corpis ē: ī corpe āt resi
gens. Et illd sbtulit hoc crassi
us: utpote adhūc time labis glutate
tenetū. Nō g̃ p incorpeā naturā:
sz p resrōis corpe glutatē xp̄s
clausa penetrauit. Nō ēi in illa
resrōis gla corpis nrm ei ipal
pabile cū vento aere subtilius
ut cuncta dixit: sz sbtile quidē
p effectū spūalis potētie palpabi
le āt p vitatē nate. Dē. Et cū
hec dixisset: ondit eis manus ⁊ pe
des. qbz sīz idicta clauoz vestī

Lucas
Ambr.
Theo.
Leo.
Theo.
Ambr.
Aug.
Ambr.
Leo.

gia datuc. Ded scom iohez ccia
lat) eis oñdit lacea pforatu: ut
sz oñsa vulnez cicatrice dubieta
tis coz vuln) sanart. Solet at
i hoc loco gētiles calumnia struc
qi nō valuerit ons vulnera sibi i
flicta curare. Qbz rnndu est:
qz nō est sequer ut q maiora fe
cisse pbat minora facē nequeat:
sz ete dispēsacois gia q morte
destruit signa mortis delē nolu
it. Primo qdē ut p hoc discipul'
fidē sue restrois astruet: deni
ut pēi p nob supplicas qle gen)
mortis p hoc ptulerit sp oñdat:
tcio ut sua morte redēptis qz mi
sericordz sint adulti ppositi eusd
mortis diuis ismuet: postreo
ut i iudicio qz iuste damnent ipy
denuncietur. Adhuc at ut discipl'
mag) certificet aliq maducabile petit. Vñ sc. Adhuc at ill'
nō credētibz z mirātibz p gau
dio dixit. Habetis hic aliquod
qd maducet. Iussu qdē legis
Greg/misen) paschā cū amaritudinibz edebat
qz adhuc amaritudo manebat:
post resrrōem vo abz fauo mell'
dulcoratā dn sc. At illi obtule
runt ei pte pisas assi. t fauum
Beda mellis. Ad ismuadū g restrois
sue vitatē nō solū tāgi a dis'
sz ec' mensa cū ill' dignat': nec
arbitrent eū nō solide sz y'magia
bil' ibi appar. Vñ sc. Et cū ma
ducass coram eis: sumēs reliquias
dedit eis. Maducauit qdē ptate:
nō er necitate. Alut' ei absorbet
aqz tra sicēs: alut' sol cales. Illa
idigētia: iste potētia. Maduca
uit g post resrrōem nō qi abo
digens nc qi restrōē qua exper
tam) abis egē significas: sz ut
eo modo natam corpis resgētis
astruet. Iustice at pisces assi
que xpc comedit: sigficat xpm
passū. Ipe ei late dignat) e in
aqs gnis humani: capi voluit la
qo mortis nre: et qi tbulacōe
assat) e tpe passois sue: sz fauu
mell' ertuit nob in resrrōe. In
fauo qdē mellis utrūqz natūz
exprmere voluit psone sue: qa
mel i cera e dimitus i ihucitate.
Vel p pisce assū sigficat vitā Tpo
actiuā: sumentē nraz humi
ditatē labor punis. Ite platanū
vo fit p fauū mell': pti dulcedi
cloqoz dei. Postq at visus e et Ad
tactus ei maducauit ne i aliq
sensu humanos ludificatus esse videt:
sceptū misit manu ad scptas d.
Per sūt vba q locutus sū ad vos
cū adhuc cem vobiscū. i. cū
adhuc cem in carne mortali in
q estis z vos. Cui quide i cade

carne resuscitat/ erat: sz cū illī in
cadē mortalitate nō erat. Et sbd̄.
Cūm nōīe ē implei oīa q̄ scīpta st̄
ī lege moysi ⁊ pphis ⁊ psalmis
de me. Istud attendāt q̄ magice Luce
artib; xp̄m tāta potuisse ⁊ nomē
ad aplos ī se rapientes arte ipa cō
secrasse dicunt: utz potuit ma
gice/ artib; pphas dīno spū angz
ī tra nascent' īplē. Et ut itelli Ysa
gent scīptas: aperuit illī sensū. Il
oḡn quō eoz aīa ebriata ⁊ vacillās
cū xp̄i mystiū studuiss: Oz er
ribus eos docuit. Sē cī. Et dix' eis.
Cūm sic scīptū est ⁊ sic optebat xm̄
pati: sc̄z p lignū crucis ⁊ resḡere a
mortuis tcia die. Deinde mē
data sui corpis veritate: mēdat
ecclē vnitatē aī sbdit. Et pdicāe
ī nōīe ei' pnāz ⁊ remissiōz pcōz Euse.
ī oēs gētes. Dictū ei ēat. Pos
tula a me ⁊ dabo ti gētes hēdita
tē tuā. Optebat aīt rēsos ex gē
tib; expiari a q̄libet magio ⁊ ma Tho.
cula p ipsū vīuēte. Vñ et' baptis
matis memīt: m q̄ p depositiōz
pōz scelez sbsequūt venia pcōrū.
Sz quo pacto itelliḡt m solo xp̄i
nōīe baptisma fieri? cū alibi mā
det hoc fieri ī nōīe pīs ⁊ filij ⁊ sc̄i.
Et pmo quidē dicam⁹ q̄ nō intel
ligit' ep ī solo xp̄i nōīe fiat baptis
ma: sī ep xp̄i baptismate aliq

baptizet' ·i· spiritalī nō uidaīce. ner
tali ēḡli erat iohēs baptizabat ad
solā pnāz: sī ad spē alīm ptcipatoz.
sic ⁊ xp̄s in iordane baptizat' ondit
spūm sc̄m in spē colūbina. Porro bap
tisma ī xp̄i nōīe ·i· morte xp̄i intel
ligas. Sic ei ipe post morte tri
duo resiyit: sic ⁊ nos ter m aquā
margim' ⁊ dueniem' emergim' ī
corruptibilitat/ spē aīā reciptes.
Hoc ei nomē xp̄s tinet ī se. prem
q̄ vnctorē ⁊ spūm q̄ vnctionē et
filiū q̄ vnctū sz sc̄dm hūanā
natām: cui cū eode pre ⁊ spū sco gla
m scla Amen. Fia Quarta pas
sūl. t: Manifestauit se Sedz Iohēs.
iterū ihs ad mare tyberiadis. Et sz.
Onūs nr ihs xp̄s Leois Crucis
q̄ incorruptibile īduerat corpz Leois.
nō videret' nisi descēdēt: ideo ip̄
dr se manifestasse. ⁊ q̄ nō tinue
cū eis ābulabat ut ātea loca ei'
euāgelista memīt: ondens q̄m
plīmū timoris eis dīs abstulāt:
ut de reliquo xp̄i lōge a domo pce
dāt nō ult' se rcludētes. Sed m
galileā ierunt: pcīm declinātes
iudaicū. Hoc aīt solito euāgelis Beda
ta pius retulit cām: deinde q̄ ad
res gesta sit' erat. Vñ sē. Mani
festauit aīt sic. Erāt sīl' simō pe
tr ⁊ thōs q̄ dr didim⁹ ⁊ nathāel
q̄ erat a chana galilee. q̄ sz noīa

ē a philippo ⁊ filij zebedei sc̄z iacobi
⁊ iohis ⁊ alij ex dis'ip̄is duo. Dixit
eis symō petr̄. Vadā piscari. Hoc
si fecissent dis' defuncto ihu priusq̄
resipuissent a mortuis: putarem' eos
illa q̄ nos ex ore ceperunt desperatōe
fecisse. Nūc vo post cū sibi de sepul
chro redditū viuū. post ēsperta vul
nez loca. post acceptū ei⁹ insufflatōe
spūm̄ scī: subito fuit sic' fuerāt
nō hom̄ si pisciū piscatores. Rnd̄e
dū est g' nō eos fuisse phibitos ex
arte sua victū nāle q̄re
sui aplatus integrate suaui: si qñ
vñ vincent nō habent. Di ei btus
paul⁹ ca ptāte quā pfato cū cetis
euāgelū p̄dicatorib⁹ hēbat nō aī
cetis utēt̄ sed stipēdio suo mul
tauit. ne gētes a noīe xp̄i alienas
doctina eius q̄ venal' offendēt.
alit' educatꝰ artē quā nō nouc
rat didicit. ut dū suis manib⁹
tūsigue doctor null⁹ grauaret
auditor: q̄ tomag' btus petr⁹
q̄ iā piscator fuerat q̄d̄ nouerat
fecat. si ad pīs illd' tp̄r. aliud vñ
vuet nō īuenit. Et īndebit
ēspiā. Et cur nō īuenit cū dns
pmisit dicēs: q̄ute pmū ignū
dei ⁊ iustiā eius ⁊ hec oīa apponēt
vobis. Quisus ergā dns q̄d̄ pmi
sit ipleuit. Nā q̄s alius pisces
q̄ capere⁹ apposuit. Q̄ non ob
aliud arcend⁹ ē eis ingessisse penu
riā q̄ cogēt ire piscatū: n̄ dispo
sitū voles exhibē miraculū. Ne
gocaū g' q̄d̄ an rōsionē sū pīto ex
titit: hoc etiā post rōsionē repete
culpa nō fuit. Vñ post rōsionē
suā ad piscatōe⁹ petr⁹ redijt: ma
thes vo ad theoloniū negociū nō
rescedit. Alij aūt dis' seqbant petr⁹.
Vñ dr. Ecce nos. Venim⁹ ⁊ nos tecū.
Collegati ei de relicq̄ sibi iuicē erāt:
simul volebāt piscatione vide. Et
Et exierūt ⁊ anderūt in nauī. In
nocte aūt piscabant: q̄ adhs formi
dolosi erāt. Pucta ē aūt dis' piscatio
nis magē difficultas: ut veniente
nigēo fieī āmiratōis magē sblimu
tas. Vñ sc̄. Et illa nocte nīl p̄hēdi
derūt. Laboriātibꝰ aūt ⁊ afflict⁹ dis':
assistit ihs. Vñ sc̄. Mane aūt stō
stetit ihs in litore: nō tñ agnouerūt
dis' q̄ ihs ē. Nō ei semp⁹ mor eis
ondit: sed voluit ⁊ allocutionē cū
eis īre. Et p̄mo loq̄ eis humanus
Nā sc̄. P̄t eis ihs. Pueri nūq̄d̄
pulmētariū habetis. Hoc aūt dr:
q̄ ab eis aliq̄d emē vellet. Vt aūt
timuerūt: eis signū ondit p q̄d̄
agnoscēt. Dixit ei eis. Mittite
in dexterā nauigij rethe: ⁊ inuenie⁹:
Miserūt g' rethe: ⁊ iā nō valebāt
illd' trahē pre multitudie pisciū.
Et in xp̄i agnitōe: petr⁹ ⁊ iohes

suos ꝓpos modos oñderūt. Johes
ei pspicatior erat: z ideo pmū
ꝑgnouit xpm. Vñ sc̄. Dicit g̃ dis⁹
ille quē diligebat ihs petro. Dns ē.
Hoc idico sic̄ sepe ita z hic suā de
mōstrat ꝓsonā. Ignouit aūt ꝑus
dnm: siue miraculo piscationis z
sui sono ꝑcognite vocis: sui pme
nemissens piscationis. Petrꝰ aūt
fuctior erat: z ideo ꝓmptꝰ venit
ad xpm. Sc̄ei. Symō petrꝰ cū
audisset q̃ dns ē: tunica sucinct⁹
se erat ei nudꝰ. ad xpi cōem cetoꝝ
vestimētoꝝ qbꝫ uti solebat. Sicut
solemꝰ dicē cū aliq̃ siplicia vestimē
to videmꝰ idutū: q̃re nudꝰ icedis
Sic pt intelligi q̃ more piscatoꝝ
studio piscādi nudꝰ icessit. Qd
vo se pinxit petrꝰ: pudoris ē sigꝫ
Preamur aūt se lineo amictu. quē
femines z tuꝫ pscatoes circūvoluūt
si cū nudi sint: sic ꝑ cetis idumē
tis apponūt. Eodē aūt ardore quo
z multa alia fecit: venit ad ihm.
Vñ sc̄. Et misit se i mare: alij
aūt dis⁹ nauigio venerūt. Nō tm
itelligendū ē petrꝰ sup fluctꝰ ve
nisse: ꝫ a natādo a pedibꝫ ꝑpriis
q̃ erāt ꝑpe tiā. Sc̄ei. Nō longe
ei erāt a tra: ꝫ q̃ trahebāt diuersis
trahētes rethe pisciū. Demde
aliud sig̃ ponit cū sbdit. Vt gꝫ
dñdeūt in tiā: vidēūt prunas
positas z piscē suppositū z panē.
Nō ei adhuc ex matia suppositu oport.
ꝫ ad id qd̄ est mutabile⁹ ducat. signa
oñdens q̃m ex sbiecta matia ante
crucē mutata fuerat ꝑpt̄ quā dñ
dispēsatiōē. Vt aūt oñdat nō esse fi
tasma qd̄ firm̃ est: iubet ex pistib⁹
ab eis captis affri. Sc̄ei. Dicit
eis ihs. Afferte ex pistib⁹ qs prēdistis
nūc. Dem̃ z aliud signū fuit q̃ ex
multitudine pisciū rethe nō ē rūpt̄.
Vñ sc̄. Ascendit symō petrus. z trax
it rethe ad tiā plenū magnis pis
cib⁹ centū q̃nq̃gīta trib⁹. Et cū tā
ti essent: nō ē rupt̄ rethe. Mystice
aūt in captura pisciū ꝓmedat̄ ecclie
statum q̃lis futura ē in ultimā resurrōē
mortuoꝝ. Et ad hoc ꝓmēdandū
valet q̃ tm̃ finis ē intēpositꝰ libri
q̃ est ex secutare narratōis q̃ ꝑ
hemuū. Qd̄ aūt septē dis⁹ fuerūt i
illa pscatione: sic̄ septenarius nūs
finē sigfīcat tpis. Omissū q̃ppe
septē diebꝫ voluit⁹ tpē. Cur aūt nox
erat. Qa an solis xpi pnitia ꝓhe
nil reperūt: q̃ si vna nauis ꝑ
corrige conarent⁹: illa tm̃ fracta
i ydolatriam relabebat⁹. Sic⁹ q̃a
finis ē manis: ideo finē ꝑ⁹ seculi.
Sic ei in hoc loco q̃lit̄ in fine sc̄li
futa sit: ita dns alia pscatione
sigfīcauit ecclīe q̃lit̄ nūc sit. Vñ
ibi ihs nō stabat i littore. sz andens

ī vnā nauī q̄ erat ſymonis rogauit eū a tīa reduce puſillū. In illa piſcatione nō mittit retia ī dexterā ne ſolos ſignificēt bonos. nec ī ſiniſtrā ne ſolos malos: ſed īdifferenter laxate mādat retia vidz in capturā ut ꝑmixtos ītelligam⁹ bonos et malos: hic aūt mittite mādat ī dexterā nauigij rethe: ut ſignificaret eos q̄ ſtabūt ad dexterā ſolos bonos. Illud ſcat ī mīco ꝓcatorios ſue: hoc poſt reſrcōem ſuā: hic ondens illā capturā piſcaū bonos ⁊ malos ſignificare quos nūc hz ecclīa: iſtā vo tm̄ bonos q̄s hebit ītinū ꝑfecta in fine huiꝰ ſcli reſrcōe mortuoꝝ. Illi aūt q̄ ꝑtinēt ad reſrcōem vite .i. ad dexterā ⁊ mīt̄ tām nōis retia deſignāt. nō n̄ in litore .i. in fine ſcli appebūt aī reſrexerint: ideo nō valuerūt ſic trahē retia ut ī nauē refūderēt q̄s eqūant piſces ſic de alijs fm̄ eſt. Quāt iſtos dextos ecclīa poſt finē vite huiꝰ in ſōno pacis velut ī ꝑfūdo latētes: donec ad litꝰ rethe ꝑueniat. Q̄d ī ꝑma piſcatione duabꝰ nauibꝰ: hoc iſto loco ducēs cubit chriſtō figurā ꝑt̄ circūciſionis ⁊ ꝑt̄ gētiū. Vel q̄ duōs cubitos gemina ciuitatis vetus exprimit. Q̄d eōdem ei deꝰ et ꝓximi: tpō ꝓpīquū. Piſcis aūt aſſus ē xp̄ paſſus. Ipe latē dignat̄ ē m aqs gētis humāe: capi voluit nrē mortis: et q̄ nobis ſuis ē piſcatōr humanitate: extitit nob panis nos refīcēs ſua diuinitate. In alia ecclīa piſcatione nūs piſcaū nō exprimit: tm̄ illis ibi fiat q̄d ꝑdīci eſt ꝓphetaz. Annūciauī ⁊ locutꝰ ſū: multiplicati ſūt ſup nūz. Hic vo certꝰ ē nūs: cui⁹ reddenda ē rō. Nūs q̄ legem ſignificat dece eſt: ꝓt̄ decalogū. Cui aūt accedit ad legē grā .i. ad liam ſpūs: q̄damodo denario numero addit ſeptenariꝰ. Septenarius q̄ppe nūs ſignificat ſp̄ſcūs ad que ſcificatio ꝓprie ꝑtinet. Cū utraq; legis denario ſp̄ſcūs ꝙ ſeptenariꝰ nūz accedit fiūt decē et ſeptē. q̄ nūs ab vno vſq; ad ſeptē ꝓpinquus creſcit ad centū q̄nq; gīta tā. Non q̄ tm̄ centū q̄nq; gīta tres ſcī ad vitā reſrrectuī ſignificant ecclīā: ſed oēs ad gratiā ſp̄ ꝑtinētes hoc nūs figurant. Q̄ ecclīa nūs ter hz q̄nq; genariū nūz ī mſup rpā tria: ꝓt̄ myſterīū trinitatis. In ꝑma demiſſi piſcatione rethe ꝓt̄ ſignificāda ſaſmata rūpebat: hic vo qm̄ ī illa ſūma pace ſcōꝝ nulla erūt ſaſmata ꝑtinuit ad euāgelistā cū ſcēpter dicē. Et cū tāti eēnt .i. tā magnū non ē ſcissū rethe: tm̄

illud respiceret ubi stetisset: et
in illius mali cogitatione emendaret
horbonum. Deinde vocat eos ad
prandium dicens. Venite prandete.
Corpa iustorum cum resurrexerint futura
sunt neque ligno vite indigebunt ut
fiat ut nullo morbo vel senectute
inveterata moriatur: neque ullius
alios corporibus nutrimentis ibi esui
vel potui atque sitiendi aut lassitudinis molestia
debeatur: cum certo et inviolabili mu
ne immortalitatis induerint. ut non in
venint possibilitate non nutritive des
serunt. Non enim prius si egestas edendi
et bibendi talibus corpibus auferet. Se
et nemo audebat discumbentium
interrogare eum tu quis es: scientes qa
dns est. Ac si diceret. Nemo audebat
dubitare quin ipse esset. Tanta eis erat
audentia veritatis: ut eos non solum
negare finem dubitare quidem nullo
audent: cum si aliquis dubitaret utique
interrogaret. Vel hoc dicit quia de reliq
non silentio assidebat eis loco ut prius: si
cum silentio et reverentia multa sedebat:
attendentes in eum. Et formam quidem
altitatem videntes et multa admi
ratione plenam: valde stupefacti vo
lebant interrogare: si formido inhor
quiescebat quia dns est demonstrabat in
rogationem: et solum comedebat quia
eis dubitat cum priori pietate. Hic
autem non respirat in celum neque humana
illa facit: omnens enim discessionis
gratia fiebat. Pnm subdit. Et venit ihs
et accepit panem et dat eis: et piscem
similiter. Mystice autem pisces assi: ipse est
passi. Ipse est et panis qui de celo
descendit. Hunc incorpatum etiam et pris
pandium beatitudinem spiritualem. Nam vo
luptatem nominamus cum eis discumbat neque
similiter ut prius: subdit euangelista dicens.
Hoc iam tertio manifestatus est ihs dis
cipulis cum resurrexisset a mortuis. Quod
non ad ipsas demonstrationes si ad dies
referre debemus: idest primo die cum resur
rexisset et post dies octo quin thomas
vidit et credidit: et hoc die quin ly
de piscibus fecat. et deinde quales voluit
usque ad diem quadragesimum quo ascendit
in celum. Invenimus autem apostolum quatuor eius
gelistas decies memoratum dni visum
et post resurrectionem. Semel ad mulie
rum a mulieribus: iterum eisdem regredientibus
a monumento in itinere: Deo petro: quar
to duobus eorum ibus in castellum: quinto
plurimis in galilea ubi non erat thomas
sexto ubi vidit eum thomas Septimo
ad mare tyberiadis: octavo omnibus si
mul in galilea: nono ut dicit marcus no
vissime recumbentibus. decimo ipso die
ascensionis non cum in tria si eleva
tum ne nubes. Euangelium secundum Ioh.

In illo tempore. feria quinta. Sedebat Johannes
Maria stabat ad monumentum foris
plorans. Et cetera. Sermo Gregorii

Greg

Maria magdalene q̄ fuerat in
ciuitate peccatrix. amando veri
tatē laute lachrimis maculas omnes
cui⁹ mentē magna vis amoris
accenderat: q̄ a monumēto dñi eam
discipulis recedentibus nō recedebat. Qui
ei redeuntibus: ipm querē sensit in eodē
loco fortius figebat affectus. Vñ dr
Maria stabat ad mon̄m foris plo
rans. i. am illius sancti sepulchrū lotū:
& tri nutu illud spacium quo ea in
egressa fuerūt. Ortus appx illic erat.

Greg Ne mireris at q̄ maria amare
flebat ad sepulchrū: petro vo & nō
tale passus ē. Impassibile ei est mu
Augu liebre genus: & natura flebile. Deli
gat q̄ dñs q̄sierat & nō inuenerat
lachrimis vacabat: ampli⁹ doletes
q̄ fuerat ablatus de monumēto q̄m q̄
fuerat occisus in ligno? quē mgrā
tibi cuius virtute substracta fuerat: nec
memoria remanebat. Viderat at ea
alijs mulieribus angelū sedentē a dex
tris sup lapidē reuolutū a monu⁹
ad aures ea fletu pspexit in monu⁹
Greg Magnū ei ad mitigandū ē monu⁹
ingens. Vide denuo ea ut pli⁹ requi
ret & inclinantē se & volentē locū
vide ubi iacuit corpus. Vñ sē. Dū
q̄ flet: inclinauit se & pspexit in mo
numētū. Amati ei sēl aspexisse
Greg nō sufficit: q̄ vis amoris itenera
Augu onē multiplicat massicuis. Minuū

ei dolebat: nec suus nec dis⁹ oīno
facile putabat ee credendū. Im
posuit dīno instinctu in aīo ei⁹ effec
tum ut pspiceret. Quesiuit ei corpus
& mīme inuenit. Pseuerauit ut quer
Augu rit & tigit ut inueniret. Et ecce
Et vidit duos angelos in alb sedē
tes vnū ad caput & vnū ad pedes:
ubi positū fuerat corpus dñi. Qa
Greg ei nō erat grauis mulieris mens
ut ex sudarijs putet resurgere: ange
los videt in leto habitu ut a ipsa a
passione mutiget. Qd e at q̄ vnū Augu
ad caput & alt ad pedes sedebat.
An qm̄ q̄ greca angeli dicunt latine
sunt nūcij? isto modo xpi euā
velut a capite usq; ad pedes ab vno
usq; ad finē signabat ee nūciandū.
Possu⁹ et p duos angelos duo testa
Augu mēta agnosce: q̄ du pari sensu in
carnatū & mortuū & resurrexisse
dñm nūciant: qī testim⁹ primus ad
caput & testimoniū posterius ad pe
des sedet. Angeli at appentes nihil
Greg de resurrōe dicunt: & paulatim in ea
q̄ de resurrōe est intuit admonē. Qa
ei mulier ultra assuetudinē pristi
tabitū viderat: ne videtur. audi
uit a passionis vocē. Vñ sē. Dicunt
ei illi. Mulier q̄ ploras. Angeli
lachrimas prohibebat: & fletum quo
dāmodo grauiū nūciabat. Ita ei
dixerūt. qd ploras: ac si dicerent

plorare noli. At illa putãs eos ĩt rogasse nescientes: causas pdit lachrimaꝝ. Vñ sequ. Dt eis. Qa tulerũt dñm meũ. Dñm suũ vocat dñi sui corp̃ eramine a toto ptem significãs: sic omis afitemr ihm xpm filiũ dei sepultũ. ai solũ eius sepultra sit caro. Sequ. Et nescio ubi posuerũt eũ. Per erat cũ maioꝛ dolore: qz nesciebat quo iret ad plandũ dolorẽ. Nondũ ei de resurrõe aliq̃ nouerat: et adhc tñslacõez imaginabat. Hic itelligẽdi sũt scripsisse ãgeli. ut er̃ stãtes vidẽt: sic lucas eos visos ee ꝛmeꝛat. Et hora iã veneat q̃ id qd̃ nũciatũ q̃damodo fuerat ab ãgelis phibẽtibꝫ flẽ: gaudiũ succedẽt flenti. Vñ sequ. Per ei dixisse: iuꝛsa ẽ retroꝛsum. Et qz ad ãgelos loquẽs et nondũ ab eis aliq̃ audiẽs iuit retroꝛsũ: Michi videt qz per ea dicẽte, xpc post eã appuit: et ãgeli psidantes dñã locum et figuꝛam et ipertione et motu pfecti oñderũt qñ dñs videnꝫ: et hoc ẽ qz mulierem iuti retrosum fecit. Q dubitacõem er̃ suã: q̃si tigũ mi dñi fuerat misꝛat. Et qa amabat et dubitabat: videbat et nõ agnoscebat eũ. Vñ sequ. Et vidit ihm stantẽ: et nõ sciebat qz ihs ẽet. Angelus ei ut dñator appuit: mulieri vo nõ ita. ne ea er̃ pma vi sione stupefieret. Non ei oꝛtebat ea repẽte ad excelsa reduci: q̃ pausati. Sequ. Dicit ei ihs. Mulier q̃ ploras? quẽ q̃ris? Introgat dolous ea ut augeat desideriũ: q̃s ea nosceret quẽ q̃ret. i amoꝛe ei ardẽti estuaret. Et qz i cõi figa appuit: estimaut eũ ortulanũ esse. Vñ sequ. Illa estimans qa ortulanꝰ eet: dt ei. Dne si tu sustulisti eũ dicito mi ubi posuisti eũ: et ego eũ tollã. Hoc ẽ. Si pt timoꝛe iudeoꝝ leuasti eũ, dicito mi: et ego eũ capiã. Timebat ei ne iudei er̃ corpi iscuiẽt eramimi: et ideo volebat i alio loco icognito illd tñspone. Et dñs postq̃ ea cõi vocabulo appellauit er̃ sensu et agnitꝫ nõ est vocat er noĩe. Vñ sequ. Dt ei ihs. Maria. Ac si diceꝛ. Recognosce eũ a q̃ recognoscẽris. Maria q̃ ipa vocat er noĩe recognoscit autoꝛe: qz et ipe erat q̃ q̃ebat ertius. et ipe q̃ ea itanus ut q̃eret dorebat. Vñ sequ. Iuꝛsa illa dt ei. Rabboni: qd̃ dr mgr. Sic ei iudeis q̃q̃ ĩmanifestus erat et pñs: ita et loq̃ cũ volebat seipm notũ faciebat. Qualit aũt iuꝛsa dt? cũ xpc ad ea loq̃ret. Michi videt qz dicẽte ea ubi posuisti eũ. Iuꝛsa ẽ ad ãgelos: ut ĩt rogaret eos stupefactꝰ eent? deinde

xpc vocans eā ait eī ad sepz: Aug
z p vocē manifestū se fecit. Vel
qz pius nisa corpe qđ nō erat pu
tauit: nūc corde nisa qđ erat ag
nouit. Nemo aūt calūniet mulie
rē qz ortulanū dixit dnz: z ihm
nīgīm. Ibi eī horabat hoīem a
q̄ bñficiū postulabat: hīc recole
bat doctorē. a q̄ discreme hūana
z dīna discrebat. Aliť g dū dixit
si tu sustulisti eū itelligi. Iam
vo ab euāgelista nō sbditť qđ mu
lier fecit: si qz eo īmuťť qđ audiť,
noli me tangere. In his nāqz ver
bis ondit qz mana āplecti voluit
eī vestigia quē recognouit. Cz
cur tāgi nō debeat: nō qz addit
eī sbditť. Nondū ascendi ad pīez
meū. Cz si stās in tra nō tan
gitť: sedens i celo quō ab hoīe
tangetť? Q certe aīqz ascendet
dis suus se obtulit tangendū
dicēs. palpate z videte. qz spūs
carnē z ossa nō hz ut lucas tes
tatť. Q aūt tā sit absurdus?
ut dicat eī a displ quidē anteqz
ascendisset ad pīem se voluisse tā
gi. a mulieb aūt noluisse nisi
ī ascendisset ad pīem? Cz legitť
ee feīe post resurrōez aīqz ad pīez
ascendet tetigisse ihm: in quib
erat ipa maria magdalena nar
rante matheo. Aut g hoc sic
dīm est. ut i illa feīa figuraret
ecīa de gētib qz in xpm nō cre
didit etiāsi eū ascendisse ad pīem:
a sic i se credi voluit ihs hoc e sic
se spūalit tāgi qz ipe z pz vnū sut.
Eius qppe in ītimis sensib quo
dāmodo ascendit ad pīem: qui sic
i eo pficere ut pū agnoscat eccl.
Quō aūt her nō carnalit ad huc
i eū credebat? quē sic troiez flebat?
Tactus qz finē facit nouōs? ide
oqz nolebat i eo ee finē intenti
onis i se: ut hoc qđ videbatť tm
putaret. Eū ecīa q ad pīem ha
bebat ascendē z nō ultť eū hoib
vsuri: nō optebat aī eadē videre
mente q z ante. Et hoc manifestat
sequēter dicēs. Vade aūt ad frēs me
os: z dic eis. Ascendo ad pīez meū
z pīem vīm: dm meū z dm vīm.
hoc i forma sui, xpc ihs loqr qz vnī
genitus dō sui fibz est. Vel aliter.
Nō ait pīem nīm. s pīez meū z
pīem vīm. Aliť g meū: aliť vīm.
Natura meū: gīa vīm. Neqz dixit
dm nīm: s dm meū sb quo ego
homo: z dm vīm mť quos z ipz
ego mediator sū. Cuī g egressa
e a mōnīeto hoc e ab illo loco
ubi erat orti spīaū an lapidē ef
fossū: z eū illa alie qs strz mar
eū īuasisset tremor z pauor. z

nemī sc̄z alioz q̄p̄ dicebāt. Vñ
hic dr. Venit maria magdalene
āñcians dis'l q̄ vidi dñm. ⁊ hec dixit
m̄. Ecce ihūm gñis culpa. ibi
abstigit: vnde pressit. Na eñ
i paradiso mulier viro ꝑsuasit
mortē: a sepulchro mulier viris
āñciauit vitā: ⁊ dicta sui vi
nificatoris narrat: q̄ mortifer
spentis vba narrauerat. Du aūt
cu alijs veniret: tuū stēm matth
occurit ll'i ihs dicēs. Auete. Sicg
colligim⁹ āgelor collocutione
bis niō eas habuisse venientes
ad mōumentū ⁊ ex ipsi dñi ⁊
semel sc̄z q̄n maria cetulam
putauit: ⁊ utiq; cū eas occurit in
via ut eas repetitione firmaret.
Et sic venit maria magdalene
āñciās dis'l: nō solū ipā sed et
alie q̄s lucas ꝑmēorat. Mystice
aūt maria q̄ interpretat dñā illu
minata. illuiatr seu stella mar
significat ecclām: q magdalea
.i. turrensis dr ꝑ ā magdalon gre
ce latine turris dr. ꝑ quā illd q̄d dr i
ꝑ. Ecce ego mitto filiū meū fortitudie. In
eo aūt q̄ hec mulier dis'l xpm resur
rexisse nūciauit: omēs monet
magrē q̄bz ē omissū p̄dicandi
officiū ut si q̄s eas celestis revela
tiōe fuerit. studiose primis ꝑsequat.
Q̄ante dño nro ihū xr. cui gla ⁊

Dñica resurrectionis

Vnde

Mat. 28.

Dostq̄ dñicā resurrēōē ab
āgelo nūciatā btūs matth⁹
asseruit: visionē dñi eiā a dis'l
ipletā refert dicēs. Et dis'l abierūt
i galileā. Nā ꝑgens dñs ad pas
sionē aut dis'l Postq̄ resurrexero: p
cedā vos i galileā. Angel⁹ q̄ mu
eribz aut Quare dis'l eius q̄ p̄cedet
vos i galileā. Quappt visioni
mḡū: obedientia discipl⁹ obsequt.
Recte aūt et dis'l ad adorandū ꝑḡūt.
Jā ei vn⁹ ꝑierat: q̄ dñm ac mḡm
suū tradidērt. Post resurrēōem ergo
ihs in galilee mōte aspicit⁹ ibiq; ado
rat⁹: licet q̄dā dubitēt: ⁊ dubita
tio eoz nām augeat fidē. Sē ei
et videtes eū adorauerūt: q̄dā aūt
dubitauerūt. Hoc aūt lucas ouī⁹
plenī manifestat. Refert ei q̄a
cū dñs resgens a mortuis ipē ap
paruisset dis'l ipi stabāt ⁊ extēti
extimabāt se spm vidē. In mōte
q̄dē apparuit ei dñs: ut significaret
q̄m corpi q̄d de eoī gñis hūanā
tura nascendo susceperat resgendo
iā suę trina ouia sublenauerūt. Et
ut āmonēt fideles si illuc celsitudie
restros eius cupiūt vidē: hīr ab
ūmis voluptatibz ad summa studeāt
desidia tūscendē. Ihs aūt discipulos

Mat. 28.

Luc. 24.

Mar. 16.

Luc. 24.

Luc. 24.

Mat. 28.

Luc. 24.

Mat. 28.

Luc. 24.

Mat. 28

ī galileā p̄cedit: q; xp̄c resurgent a
mortuis p̄mitiae dormientiū. ⁊ sequūt
aūt hī q; sūt xp̄i. ⁊ suo ordine ad vi
tā de morte trāsmigrāt: ī sua spē
dīnitatē trāsplantes. Et hinc con
stat: q; galilea revelatio nuptiaꝝ.
Aug. Q; cōsiderandū est quō corpaliter in
galilea dīs videri potuerit. Nā ei
nō ipō die quo resurrāt illuc visꝰ est:
manifestū est. Nā in ihrūm visꝰ est
eo die ī mutio noctis: ut lucas et
iohēs aptissime sonāt. Neq; er
ī sequētibꝫ octo diebꝫ: post quos dī iohes
discipulos apparuisse dīnm ubi primo eū vi
dit thomas q; eū nō videat die
resurrōis eī. nisi q; dicat nō illos
xi q; iā tūc apli vocabant. sed
discipulos illuc xi fuisse er multo
nuō dies. Q; occurrit illd q; obstitit
Iohes ei qui inchoauit nō in mō
te ab xi sed ad mare tyberiadis a sep
tē piscātibꝫ visū ee dīnm: hoc iā
tūc magis manifestatū se ihs discipulis
q; intelligēdū est ad nūz dieꝫ retu
lisse nō ad nūz manifestationū.
Si aūt accepim⁹ tūc illos vm dies
aliq; ei thomas vidisse ab xi discipl
q; busq; dīnm visū: nō erit ad mane
tyberiadis tūc manifestatū ee. sed
q;to. Ac ptor cogim⁹ intelligē p;
octa finē esse q; eū in mōte galy
lee discipli xi viderūt. Inuenim⁹ ei
apd' euāgelistas denos dīnī visū post
resurrōem. Q; nō octa scripta sunt
sic' iohes fatet: erbia ei erat ei;
cū ill' risurio p; dies xl puscq; ascē
disset ī celū. Videtes q; discipli dīnī Matth.
dīnouerūt: ⁊ ideo dimissis m
tūa vultibꝫ adorabāt. Et ideo p;
⁊ clemēs magr ut oēm dubietatē
auferret a cordibꝫ eoꝝ: accedēs
ad eos corroborauit in fide. Vñ
sequit. Et accedēs ihs: locutꝰ ē eis
dicēs. Data ē mi oīs ptās ī celo Iohes
⁊ ī tra. Illud aūt ptās data ē: qui Rabi.
paulo aūt manifestius. Nō ei hoc de
coetina pris dīnitate: sī de assūpta hūanitate srm quā minoratus
ē paulomin⁹ ab āgel' intelligī. Hilar.
filius q;pe dei vginis filio: ds
hoī. dīnitas carni tribuit: q; sp
xp̄c cū p̄re possedit. In celo aūt Hyer.
⁊ ī tra ptās data ē: ut q; aūt regnat
ī celo p; fidē credētiū regnet in trīs.
Q; vero psalmista de sgente dño Aug.
dt. Abstuisti eū sī' opa manuū tuaꝝ:
hoc nūc dīs dt. data ē mi oīs ptās
ī celo ⁊ ī tra. Et sciendū q; aūq; dīs
sanctis a mortuis: nouerūt angeli
se subiectos hoī xp̄o. Volens q; xp̄c
ee hoībꝫ notū fieri q; data eēt sibi
oīs ptās in celo ⁊ ī tra: p̄dicatores
misit q; vbū vite eternis nationibꝫ
p̄dicarent. Vñ sequ. Euntes q; docete Aug.
omēs gētes. Q; ei aūt passiōi sua
dixat. ī viā gentiū ne abieritis:

ſgens a mortuis dr. ite docete oēs
gētes. Quappr ꝛſpondunt inde: q̄
dicit xp̄m tm̄ ad ſuā ſalutē ce
vetuꝫ. Erubescāt ꝫ donatiſte: q̄
localit xp̄m ſcludē cupiētes dire
nūt oī tm̄ in affrica ce nō i aliꝭ
regionibꝫ. Primū q̄ docēt oēs gētes:
deīn doctas tingūt aq̄s: ꝫ bapti
zātes eos i noīe p̄ris ꝫ filij ꝫ ſp̄ſc̄i:
ut q̄d ē vna dīnitas ſit vna fur
gratio. nomēq̄ tinitatis vni⁹ dī. Oēs
q̄ gētes p̄ius vna cadēq̄ recreat
ad ſalutē: q̄ creauit ad vitā. Nec
aūt q̄s possit erudē'ment/alicne q̄
ita baptizare conet ut vnū de p̄dc
tis noībꝫ p̄tinuttat. videlz dn̄m
xp̄m legislatou ꝫ trī ſn̄ p̄fcē bap
tizabit: imo penitꝫ a p̄tis libā
re nō potit q̄s a se cristinauerit
baptizatos. Ex hīs aūt colligī q̄
idonea sit ſb̄na tinitatis ꝫ p̄cm
vē filij ce p̄rem ꝫ filiū vē p̄ris ſi
lui ꝫ ſp̄m ſcm̄ vē p̄ris ꝫ dei filij
ce ſp̄m: ꝫ misꝫ sapiē ꝫ virtus
ꝫ filij dei. Hec ē fab credentiū ꝫ
ꝫ dispēsacio ecclastice discipline:
i hac tinitate p̄fciat. Sidat aūt
hic ordo p̄cipue. Jussit aplos ut
p̄mū docerēt oēs gētes ꝫ deīde
fidei tingēnt sacīcio: ꝫ post fidē
ac baptisma q̄ cēnt obsuādā p̄ce
perent. Vñ ſc̄t. Docentes eos ſer
uare oīa q̄cūq̄ mandaui vobis. ꝫ
ꝫ ecce ego vobiscū ſū oībꝫ diebꝫ: usq̄ ad cōſu
matōēm ſcli. Nī dicēt. Ne dicat
difficile ce inuctū vob negociū:
ego ſū vobiscū. qui oīa facio leuia.
Nō aūt cū ill' solū dyxit ſe futuꝫ ce:
ſ̄ et cū oībꝫ q̄ post illos credūt. Nō
cī usq̄ ad cōſummatōēm ſcli apli mā
ſuri erāt: ſ̄ sic' vni corpi fidelibus
loquūt. Ex hoc aūt intelligī: ꝙ usq̄
ad finē ſcli nō ſūt defuturi i mūdo
q̄ dīna māsione ꝫ ihabitatione
ſūt digni. Remēorat aūt eos ꝫ ꝫſū
macōēꝫ ut eos magꝭ attrahat: ꝫ
ne p̄cia solū aſpiciāt ſ̄ ꝫ futura
bona ꝫ ſn̄ fine māsura. Nī dicat.
Tristicia quā sustinebitis sit' cū
p̄ti vita ꝫſumet: ꝫ totū ſcli in
ꝫſūmacōēꝫ deuēlet? bona aūt q̄bus
poti'mū sūt metū p̄māsura. Nec'
tur aūt q̄ehic dicat. ecce ego vob'cū
ſū: cū alibi dyxisse legat' vndo ad
eū q̄ me misit. Ex alia ſc' q̄ hūāī
tati aſcribūt: ꝫ alia q̄ dīnitati.
Jbit ad p̄rem p hūanitatē: manet
aūt cū disp'm forma q̄ ē p̄ri equal'
Qui aūt dr. usq̄ ad ꝫſummacōēꝫ ſcli: ſi
nitū p̄ infinito ponit. Nā qui in
p̄ti ſcło manet cū electis eos p̄te
gēdo: ipē post finē cū eis manebit
eos remunerādo: cui gla i ſcla Am.

In illo. Sabbo. Sdm Joh̃em
Una sabbati maria magdalena
venit mane ad hoc tribue cent
ad moūmentū: et vidit lapidem
reuolutū a moūto. etc.

Ambr

Quia iā trāsierat sabbm m
quo qs opari ꝓhibebat a
lege: nō potuit maria magdale
desistere: ꝙ venit ꝓfūdo dilūculo
ꝙsolacōem q̄ndā a loco sepl̄ture
Aug̃ tuenture volēs. Venit q̄dem sine
dubio ceteris mulieb̄ q̄ dnō miſt
uerūt plūmū dilcōe fuēnor: ut
nō īmerito iohes solā ꝑmēoraēt
tacitis eis q̄ ad illa fuerāt. sic alij
testant. Una aūt sabbati ē q̄ iā
die dnīcū ꝙpti dnī resurōez; mos
xan̄ appellat: que mathis ꝓma
Chrys sabbati noīauit. Erat g̃ una
sabbati: hor ē altā siue ꝓma die
Aug̃ post sabbm. Ruti aūt scti exēplar
ē her dies: q̄m futuri scti vnā
dies ē neq̄ nocte mtpolata.
Deus ea ibi sol est: q̄ nūq̄ occidit.
In hac g̃ die dns resurexit. īcorup
tibilitatē corpis assumēs: sicut
nos i fūto scto īcorupcōe iduem.
Aug̃ Ad aūt marcū dr. valde mane o
nente iā sole: nō repugt ea qd̄ ihc
dr. cū adhs tribue cent. Die q̄pe
sagete aliq̄ teliq̄ tribuat. tā tomg̃
extenuant: q̄tomg̃ out lux.
Her sic accipiendū est qd̄ aut mcy.
valde mane orto iā sole tūc sol ipe
iā videtur sup tra: ꝙ pomus sicut
dicē solem eis q̄b; volum signi
ficare tēperius aliq̄ faciendū
orto iā sole dr. et de prīo aduen
te ihāc ꝓtes. Igne aūt dr. cū adhs Greg
tribue cent. Maria ei autorē om
q̄ carne viderat. mortuū q̄ re
bat i moūmēto: et q̄ hūc mūme
tenuit furatū credidit. Adhs g̃
erāt tribue: cū venit ad moūmē
tū &c. Et vidit lapidē reuolu
tū a moūmēto. Iā ergo factū Aug̃
erāt: qd̄ sol mathis ꝑmeōrat de
tremotu et lapide reuoluto ītus
q̄ custodib;. Dicerat ei dns lap Leo
de et signaculis sepulchi manētib;
q̄a vero optebat et alios certifica
ri: aptur moūmētū post resur
rōem et ita credit qd̄ factū est.
Hor dem̄ et maria mouet. Vi
dens ei lapidē sblatū nō mtra
uit neq̄ ꝑsperit: ꝙ ad discipulos
ex multo amore cū velocitate
cucurit. Nondū aūt de resurrōe Leo
nouerat aliq̄ manifestū: sed
putauit trāslationē corpis ee
frām. Et ideo cucurit nūciare
dis: ut a scīs q̄erit. a scīs do
lent. Et hor ē qd̄ sc. Cucurit g̃
et venit ad symonē petr et ad
alū dīp̄lm quē diligebat ihūs
Ita se ꝑmeōrare solet q̄ ei dīs Aug̃

gebat ihs. q̄ unusq̄ oīm: ꝑ ipsū
pre ceteris ⁊ familiarius diligebat.
Se. Et dixit eis. Tulerūt dnm
meū: ⁊ nesciō ubi posuerūt eū.
Greg. Hoc dicēs totū p̄ pte insinuat.
Solū q̄ppe corp̄ dnī q̄situm vene
rat: ⁊ q̄ totū dñi sublatū deplōrat.
Aug. Nōnulli aūt codices greci hñt. tu
lerūt dnm meū: qđ videri dictū
pt ꝓpter ciuitatis vīl famulatus
affectu. Ꝫ hī in plurib; codicib; qđ
Cyr. i ꝓmptu hēm̄ nō inuenim̄. Audie
tes g̃ illi: cū mīto studio mouēt in
Greg. sistūt. Illi aūt pre ceteris currēbāt q̄
p̄ ceteris amauerūt: petrō videlicet
et iohīs. Dñi se. Exiit g̃ petrus ⁊ ille
alius discip̄l et venerūt ad mōumētū.
Hyer. Ꝫ si q̄ras quo a patribus custodib;
venerūt ad mōumentū: audis
ē a filio: qm̄ postq̄ dñs resurrexit
⁊ una cū terremotu affuit angel⁹
sepulchro. ⁊ recesserūt custodes ā
Aug. nūciātes phīseis. Cū aūt ea dicēs
venerūt ad mōumētū: regressus
ut uīdet quo venerūt aut. Currē
bāt duo sīl: et ille alius discip̄l p̄cur
rit celerius petro: ⁊ venit p̄or ad mo
numētū. Vbi audīt q̄ ipe prior
venerit: ꝑ tīs de alio ordīe narrat.
Cyr. Veniēs aūt vidēt linteamina po
sita. Dñi se. Et cū se inclinasset: vidt
posita linteamina. Nichil tm̄ ipe
plus pstrinxit: ꝑ desistit. ⁊ hī ē
qđ sbdit. Nō tm̄ intrauit. Petro
vō ut fuit⁹ intrans vnusq̄sq̄ ipsor⁹
diligentē ⁊ aptius vidit. Dñi se.
Venit g̃ symō petrus sequ⁹ eū: ⁊ i
trauit i mōumentū. Et vidit
linteamina posita ⁊ sudariū qđ
fuerat sup̄ caput eius: nō cū linthea
minib; positū: ꝑ sepatim̄ uoluta
in vnū locū. qđ erat reuerētis sig⁹
Neq; ei si qđā eū tristitiasset corp⁹
eius denudasse: neq; si q̄ furari ei
sent: huius rei fiuisset sollicitus ut
leuaret sudariū vt uoluerent ⁊
ponerent in vnū locū seorsū a lin
theaminib; ꝑ simplr ut se hēbat
si suscepissent corp⁹. Deos ei iohēs
p̄nuserat q̄m sepulcr⁹ ē cū murra q̄
agglutinat corpi linteamina: ut nō
decipiamur ab his. q̄ dicūt eū furto sub
latū esse. Non ei ita sēsensatus erat
q̄ furaret: aut cita re supfluā tm̄ stu
dium assumēt. Post petr⁹ aūt ⁊ iohēs intro
iuit. Dñi se. Tunc g̃ intrauit ⁊ ille discip⁹
q̄ venerat p̄mus ad mōumētū: ⁊ vidt
⁊ credidit. Nōnulli putāt ꝑ iohēm Aug.
credidisse: q̄ ihs resurrexit. Ꝫ q̄d se
hoc nō indicat. Vidit g̃ mane mōumē
⁊ credidit qđ dixerat mulier. Nā sequit
Nondū ei sciebāt scripturas: q̄ oportet
eū a mortuis resurgere. Nō g̃ eū re
didit resurrexisse: quē nesciebat opte
resurgere. Qm̄ aūt ab ipō dnō audie
bāt eiusmodi aptissime dicēt: Sic etiā die

tū audiendi ab illo parabolas non
intelligebāt: ⁊ aliqⁿ aliud eū signū
fingere credebāt. Christus petri actuū
⁊ promptū zelum ⁊ ferventissimū et
deuotū erga se dilectionē habuisse pro
cul dubio nouerat: ⁊ plēnissime patuit quando
noticia ⁊ deitatis sue sed actuū istā
cia suorū ⁊ fragilitate predixit illi
acumen ⁊ prius ispicit diuinū
mysteriū. Cui gl'a ⁊ ſtia. Amen.

Ad vt. In dñi Pasche. S. Johēs
Cū eēt sero die illa vna sabbatorū
⁊ fores eēnt clause ubi erāt discipuli
congregati ppter metū iudeorū: venit ihs
⁊ stetit in medio discipulorū ⁊ dixit eis.
Pax vobis. Et cē. Eiusdem.

Hodierno discipuli qd' Ma
rie nūciauerāt: ⁊ eque
erat ut ā dilectore ā credentes
dolent ⁊ qm eos nō reputasset
dignos sua visione. Ideo q̄ reco
gitātes neq; p̄ mā die dimisit
p̄trāsire: sed ex eo q̄ fuerāt ia
suscitatū eū vidē sitientibus ⁊ ti
midis grātibus cū sero fuit eēt ipſe
astitit. Scribat aūt tūc eos max
ime timidos eē. Vel p̄stolabat
ut omēs ueniret. Ipſis vero
clausis apparuit: ut ondat q̄ eōdē
modo resurrexit adiacēte lapide
sū monumentū. Nōnulli aūt de
hac re ita mouent ut pene pudi
tent: asserentes cōtra miracula
diuina p̄iudicia rōcinationū suaꝝ.
Hic ei disputāt. Si corp's eat. si
hs sigent de sepulchro q̄d pependit
in ligno ⁊ quō p ostia clausa intrare
potuit. Si exclēdis modū nō est
miraculū: ubi desinat ratio ubi est
fidei edificatio. Nolī q̄dē corporis
ubi diuinitas erat: ostia clausa nō
obstiterūt. Ille q̄pe ianuis nō ap
tis intrare potuit: quo nascēte vgīnis
uteris īmolata pmānsit. Et mira
bile ē qualē fantasma eū nō esti
mauit. Et hoc fuit q̄ mulier p
ueniens in eos multā fidē optata ē
Et ipē p visū manifestū se eis
ostēdit: ⁊ vere corp fluctuātē mē
tē firmauit. Et dixit eis. Pax vob
ī. ne timultuemī. In quo erā
memorat vbi q̄d an crucē dixerat:
pacē meā do vobis. Et cē. In
me pacē habetis. Et q̄ ad illō corp
q̄d videri poterat fides ītuentiū
dubitabat: ondit eis plagā man
⁊ lat'. Clauis ei manꝰ fixerāt. la
tꝰ lancea apuerat: et ibi ad dubi
tātiū cordi sanāda vulnera sunt
signata vestigia. Et q̄ an crucē eis
dixerat. iterū videbo vos ⁊ gaudebit
cor vrm: ideo se ostēdit q̄ gauisi sunt
discipuli viso dño. Claritas aūt q̄ ius
fulgebit sic sol in regno pris sui
in xpi corpe cū resurgent ab orcis
discipulorū pectoribus abscōdita fuisse

q̄ desiisse credēda ē. Non ei̇ ea
feret humana atq; infirma aspectus;
q̄n ille a suis ita deberet attendi ut
posset agnosci. Vniuersa aūt hec eos
ad fidem ētissimā inducebant.
Qa vo pluū ī̄expugnabile hebant
ad iudeos: rursus eis pace ānū
ciat. Vñ sc̄. Dixit eis ḡ iterū. Pax
vob. Iteratio affirmatio ē. Siue ideo
repetit q̄ gemina ē vtrius ch̄itat;
vī q̄ nr̄a ē qui fecit utraq; vnū.
Simul q̄ demūt cruces efficacia;
p quā soluit oīa t̄stia z̄ stituit oīa
bona. Et hec ē pax. Multiplicat aūt
supra ānūciatū est gādiū. q̄ m
t̄stacis illd̄ gen⁹ erat: z̄ hāt sustep⁹
maledicēq; dicēte dn̄o in dolore pcs.
Qa ergo vnā sa phibetia fuit del
tructa z̄ directa fuit oīa de reliq;
sequit. Sic̄ misit me p̄: z̄ ego mitto
vos. P̄ quidē filiū misit: q̄ huic p
redēptione gn⁹ humanū ī̄carnari
stituit. Itaq; dr. Sic̄ me misit p̄
z̄ ego mitto vos. Idest ea ch̄itate
vos diligo cū mīe scādala p̄secutoq;
mitto: q̄ me ch̄itate p̄ dilig⁹ que
uenire ad tolandas passiones fecat.
Equale aūt p̄ filiū nouim⁹: si hec
ūba mediatoris agnoscim⁹. Mediū
ipse se ondit dicēdo: ille me z̄ ego
vos. Sc̄. Hec ai dixit: insufflauit
z̄ dixit eis. Accipite spm̄ scm̄. Plato
ille errore⁹ sb̄stātia spūs scī nō fuit;
si demōratio p actuā significatēq;
nō tm̄ a p̄e si ē a filio procedē spm̄
scm̄. Qs ei dementissim⁹ dicet
aliū fuisse spm̄ que insufflās dedit
z̄ aliū que post ascensionē sua
misit? Cur aūt pius in tia discipul
dat⁹ postmodū de celo mittitur?
ni q̄ duo sūt p̄cepta ch̄itat: dilcō
dīi z̄ dilcō pximi: In tia
dat⁹ spūs ut diligat⁹ pxim⁹: e celo dat⁹
spūs ut diligat⁹ dūs. Sic̄ ḡ vna ē
ch̄itas z̄ duo p̄cepta: ita vn⁹ ē spūs
z̄ duo data. Prius a ascēdere dn̄o
ī tia postmodū dat⁹ ex celo: qua
pxi amore discat: q̄liter ueniri de
beat ad amorē dei. Quidā autē
dixit q̄ nō spm̄ dedit: si aptos eos
ad susceptionē spūs p insufflatōēq;
stituit. Si ei angelū vidēs daniel
egressū mentis passus ē. q̄d ineffabile
illā gl̄iam susceptūros passi essent
ni discipulos suos pmitis instruxiss
Neq; q̄ aūt q̄s p̄cabit dices tūc sus
cepisse eos q̄ndā ptātem spūalis
gre. nō ut mortuos susciteēt z̄ mi
racula faciāt: s ut dīmittant pcta.
Vñ sc̄. Quoq; remiseritis pcta re
mittūt eis: z̄ q̄q; retinuer⁹ retenta
sūt. Certe ch̄itas q̄ p spm̄ sc̄i diffu
dit in cordib⁹ nr̄is: p cui p̄ siquo
pcta dīmitt. Cui aūt quis nō sb̄trahit
principes: retinet. Ideo postq; dixit
accipite spm̄ scm̄: statim de pcto
remissione z̄ retentione subiecit.
Quoq; nūc ptātē suscipiūt: qui
gradū regimis sortiūt. Grandis
honor: sed graue pond⁹ istius est
honoris. Quoq; ipse ē ut q̄ nescit

trare moderamina vite sue: vt dei
fiat vite alicne. Sacdos ei et si ppa
bñ dispēsauerit vitā. alioq vō nō
cū diligentia curā habuerit: nū
quid nō is i gehēnā vadit. Sactes
ē ppauli magnitudēz. multā tribu
ite eis deuotionē: et ēsi nō valde
nōbiles fuerūt. Non ā ustiā est
ab his q̄ principatū sbiuāt vidi
ari: et si vita eoz fuerit valde
detestabil': in nullo ledēris i his
q̄ fiūt eis missa a deo. Nō ei sac
dos ꝑ neq; āgelus a archāgelus
opari aliq; pt in his q̄ fiūt data a
deo? si pr̄ et filiꝰ et spūs scūs ois dis
pensant: sacdos ā linguā et ma
nū tribuit. Non ei ustrū esset
ut ppt' altius malicia curta sȳbola
nrē salutis ledi eos q̄ ad fidē veni
unt. Ibi ā dīs aggregat' sol'
thōs defuebat: a dispsione q̄ ia
facta erat. Vñ dic' thomas autē
vnꝰ ex xij q̄ dr didimꝰ: nō erat
cū eis q̄n venit ihs. Didimꝰ gre
ce latine geminꝰ ppt' dubiū cor
i credendo: thomas abissꝰ q̄ alti
tudinē diuinitatis arcta fidē pene
trauit. Non ā casu gestū est ut
clausis illis dis' tuā deesset. Egut
neq; nunc modo supna clemencia
ut dis' dubitās du in migrō suo
vulnia palparet carnis. i nobis
vulnera sanaret infidelitatis.
Plus ei nob infidelitas thome
ad fidē q̄ fides credentiū dis'
ꝓfuit: q̄ dū ille ad fidē palpā
do reducit': nrā mēs oī dubitatōe
postposita i fide solidat'. Quem ā
pt̄ q̄ethic euāgelista tuū thomā
defuisse dicit: cū lucas scribat. q
duo dis' eūtes i emaus vīsi m
ihīm inuenerūt vndegregatos. Ez
dat' intelligi q̄dā fuisse itinerū
q̄ ad horā thomas egress' sit: et
ihs veniens i medio eoz stetit. Sue
ā simplr et q̄litatiq; credē facili
ē: ita multa inuestigare grossissi
me ē mētis: et ppt' hoc thomas
accusat'. Aplis ei dicētibz q̄m vi
dim' dñm nō credidit et nō tm̄ illi
distredens: q̄ntū ē putās ipossi
bile ēe. Vñ sē. Dixerūt g ei alii
diss' Vidimꝰ dñm. Ille ā dix' eis.
Nisi vidō i manibz eius figurā
clauoz et mittā digitū meū in
locū clauoz et mittā mā meā
i latus eius nō credā. Alios ei gros
sior ernis. cā que ē p sensū gros
sissimꝰ sēz tactū q̄rebat fidē: et neq;
oīno credebat. Vñ nō sufferit ei
dicē. nisi videro: ꝑ addidit et mu
sca digitū. cē. Isidꝰ ā dīato
nis clēncia: q̄lit' p vna aīa ond'
scripm vulnia h̄ntem et credit
ut saluet vnū. Et nimiꝰ dis'
amīcātes digni erāt fide. et ipē
ꝓmittēs: sed tm̄ q̄ solus thōs
q̄siuit: neq; hoc eī ꝓfuit r.
Non ā statī ei apparet: ꝑ post
dies octo: ut iterī a dis' āmo
nitꝰ accenderet' ad maiꝰ deside
riū et fidelior fieret in futuꝝ.

Hic ĩcipe ĩ festo thome apli.

Vñ dñs Et post dies octo iterꝝ erãt discipuli eius intus: et thomas cũ eis. Venit ihs ianuis clausis: ⁊ stetit ĩ medio ⁊ dixit. Pax vob̃. Lucas Queris a me et dicas. Si p̃ ossa clausa ĩtrauit: ubi ẽ corpis mod⁹? Et ego rñdeo. Si sup̃ mare ãbulauit: ubi ẽ corpis pond⁹? Hz fecit illud dñs: tanq̃ dñs. Nũq̃ q̃ ãt resurrexit: destitit ee dñs? Stat itaq̃ ihs ⁊ nõ expectat a thoma ĩtrogari: ꝑ ut oñdat q̃m ãt loq̃batr ad discipulos aderat eisdẽ verb⁹ usus ẽ. Et p̃mo q̃dẽ meruerat vl ĩpetrat. Vñ seqũ. Deinde dt thome Inf⁹ digitũ tuũ hũc ⁊ vide manꝰ meas: ⁊ affer manũ tuã. ⁊ mitte ĩ latꝰ meũ. Hz ãdo dt erudit dicens. Et noli ee incredul⁹ sed fidel⁹. Vide q̃m ĩfidelitas erat abigenitas ãnq̃ spm sanctũ acciperet: postea ãt nõ. si fmu erant de reliquo. Dignũ ãt ẽ q̃re. q̃ut corpꝰ incorruptibile typos hẽbat clauoꝝ. Hz ne tumultuens. cõ descensionis ei erat: ut discerent: q̃m ipe erat q̃ crucifixꝰ fuerat. Lucas Posset ei si vellet de corpe suscitato ⁊ clarificato oẽm maculã cũlibz cicatis abstergere: sed stebat q̃re cicatices ĩ suo corpe reseruaret. hic ei demonstrat thome nõ credẽti ni tãgẽt ⁊ vidẽt: uta ei ĩmicas suus vulnã demonstratꝰ est sua? nõ q̃ eas diceat sic thome. q̃ vidisti ⁊ credidisti: sz ut futuros eos veritus diceat. Iste hoiem quẽ tu crucifixisti videtis vulnã q̃ ihũm: agnoscatis latꝰ q̃d pugnastis: q̃m p̃ vos ⁊ ꝓpt vos aptũ est: ne tũ intrare voluistis. Restio ãt quo eã affectam amore martꝝ btoꝝ: ut videam ĩ illo regno ne coꝝ corpibz videt vulnerꝝ cicatrices q̃ p̃ xpi noĩe ꝑtulerũt. ⁊ fortasse videbim⁹. Non ei deformitas mẽbis sed dignitas erit: ⁊ q̃da ihũs ĩ corpe nõ corpis sz virtutis plenitudo fulgebit. Nec ideo tñ si aliq̃ membrꝝ ãputata ⁊ ablata st mẽbra sũ ipsis mẽbris ĩ resurrõe erũt mortuoꝝ ibz dem est. Capill⁹ capitꝭ nõ nõ pibit. Hz si hoc decebit ĩ illo nouo sclo ut ĩdicia gl̃osoꝝ vulnerꝝ ĩ illa ĩmortali carne cernãt ubi mẽbra ut pdeãt ꝓuissa vl secta sint: ibi cicatrices. sz tñ eisdẽ mẽbris redditis nõ pdit appebũt. Quus gr̃a oĩa q̃ accidũt corpi vicia tuã nõ erũt: nõ sũt tñ appellãda vicia virtutis ĩdica. Palpanda ãt caro ne dñs p̃buit quã clausis ianuis ĩtrauit: ut pfecto p̃ resurrõem ee onderet corpꝰ sui ⁊ eusdẽ nature ⁊ altius gr̃e. Corpꝰ ei nrm ĩ illa restitutis gl̃ia erit q̃dẽ sp̃tale

p effam spital' potēcie: ſ palpabile
p vitatē nat̄e: nō at̄ ſic' cutices ſcp
ſit ip̄alpabile 7 vet̄is aceruſ ſbtilius.
Aug Videbat at̄ thomas tāgebatq; hoiem
7 confitebat dm: quē nō videbat nec
tāgebat. Ex p hoc qđ videbat atq;
tāgebat: illđ iā remota dubitatiōe
credebat. Vñ ſq. Respondit thōs 7 dix'
Thom ei. Dns mis 7 ds mis. Qui⁹ ifidel'
fuerat: post lucens tactū optimū
ſe theologū ondit. Sui duplicē nāz
vnicāq; vpostasim xpi cōfessus est.
Dicēdo ei dns mis. humānā natūz:
dicēdo vo. ds mis dinā ofessꝰ ē. et
vnū 7 eūdē deū 7 dnm. Ec. Dicit
ei ihs. Quia vidisti me credidisti.
Aug Nō ait. tetigisti me. ſi vidisti me:
quīn gnalis quodāmodo ē sensus
visꝰ. Nā 7 p ētiuos alios sensus
nouāri solet: velut cū dicim⁹. Au
di 7 vide cui bene sonet: olfac 7 vide
cui bñ oleat: gusta 7 vide cui bene
sapiat: tāge 7 vide cui bñ caleat.
Vñ 7 hic dns dt. Affer digitū tuū
huc: 7 vide manus meas. Qđ aliud
ait. cui tange 7 vide. Nec tñ ille
oculos hēbat i digito. Ergo sui itue
do sui erā tāgendo hoc ait: qz vi
disti me credidisti: cuius dia possut
nō ausū fuisse discipli tangere
Greg cui se offert tangendū. Ex cū a
postol⁹ dicat: fides ē sbna spandaꝝ
rez argumētū nō apparentiū 7 pfec
to liquet qđ q̄ apparentia fidē non
hnt: sed agnitionē. Cū g vidit
thomas 7 palpauit: aut ei dr. qa
vidisti me credidisti: Ex aliud vi
dit: aliud credidit: hoiem vidit:
q deū confessus ē. Sctificat at̄ valde
qđ sē. Bti q̄ nō viderūt 7 crediderūt. In q̄ sua nos spāli⁹ signu
ficati sum⁹: q̄ eā quē carne non
vidim⁹. mēte retinem⁹ si tñ fidē
nūm opibꝰ seq̄mur. Ille ei nē cre
dit: q̄ erect opando qđ credit. Sce Aug
tenti at̄ tpis usus ē vbis: tñ ille
q id qđ erat futuꝝ. i sua noueat
pdestinatiōe iā fem. Cū g alios Greg
mīe dicit. ut in tpibꝰ illꝰ fuissem
7 vidisset xpm miracla facientē:
cogitet: bti q̄ nō viderūt 7 cre
diderūt. Ex p̄mit ei⁹ p hoc discipulos Dns
alios: q̄ nec plagas clauoꝝ nec
lat⁹ palpātes crediderūt. Quia vo Greg
lentes pauciora alios docuit euāge
lista: ſbiūgit. Multa qđē 7 alia
signa fecit ihs i cōspectu discipuloꝝ
suoꝝ q̄ nō sūt scripta i libro hoc.
Ex nec alij oīa direrūt: ſ q̄ erāt
sufficientia attribuē ad fidē audi
entes. Nichil at̄ videt hic dice ea q̄
post resurrectionem fuit signa: 7 ideo dt
i cōspectu discipuloꝝ ei⁹ quibꝰ solus p
resurrectionem assistens ē. Deinde ut

discaus qm nō solū discipulos q̄ gnā signa fiebāt: iduxit. Hec aūt scripta sūt ut credat: q̄ ihs ē xp̄c filius dei. coiter ad hūanā naturā io quēs. Et ut ondat qm nō illu q̄ fr̄ credit. sī nobisipsis utile ē credē: sdit. Et ut credētes vitā hēatis i noīe eius. l. p̄ ipsū. Ipse aūt est vita. aut glia in scla Amē.

Nil t. Dō ip̄i oct̄ paschē S̄ Ioh.

Dixit ihs dis̄ſ. Ego sū pastor bonꝰ. Bonꝰ pastor: aiam suā dat p ouib; suis. Et re. Lcōis Eiusdem.

Hortatur dñs duas res ip̄s q̄dāmodo clausas p̄posuerat. Primo q̄dē scimꝰ q̄ ostū ip̄c ē: nūc aūt ondit q̄ pastor ē dicēs. Ego sū pastor bonꝰ. Cui aūt dixāt pastorē mtmue p ostū. Si q̄ ip̄c ē ostū: quō p̄ sēpm ūmt: Sic q̄ ipse p̄ sēpm nouit p̄rem. nos aūt p illū: sic ūtat ē onile p sēpm. nos aūt p ip̄m. Nos q̄a ip̄m p̄dicamꝰ p ostū mtramꝰ: ip̄c aūt p sēpm p̄dicat. Sume ei ē alia demōstrat: ē sēpm. Si aūt p̄positi erāt q̄ filij sūt pastores sūt. quō vnꝰ pastor ē. ni q̄ sūt illi oēs vnꝰ mēbra pastoris: Et q̄dē qui pastor ē: dōt mēbris suis. Nā et petrꝰ pastor ē ceteri apostoli pastores. ē oēs boni epī: ostū vō. nemo nīm se dicit: hꝫ sibi ip̄c p̄pc tenuit. Nō aūt addit bonus: ni cēnt ē pastores mali. ip̄i sūt fures ē latrones: ā certe ut miltū mercenarij. Formā aūt bonitatis ei q̄ā nos imitem adiūgit dicēs. Bonꝰ pastor aiam suā ponit p ouib; suis. Fecit qd̄ monuit: ondit qd̄ uasit. Q ouib; suis aiam suā posuit: ut i sacīcio nīo corp̄is sui ē sanguīs vteret: et oues q̄s redemerat cruis suc alimēto satiaret. Osēsa ē nob̄ de scripta morte via qua sequām: apposita forma cui ip̄m amur. Primū nob̄ est necē extiora nīa mistēr ouib; ei ip̄endē: postmū vō si necē sit ei in morte aiaꝝ nrāꝝ p eisdē ouib; mūstrare. Q aūt non dat p ouib; sbiaz suaz: q̄n p his daturꝰ ē aiaz suā: Nō aūt solus xp̄c hoc fecit. Et tm si illu q̄ fecerūt mēbra ei sūt. idē ip̄c vnꝰ hoc fecit. Ip̄c ei potuit fieri sn̄ illi: illi sine illo nō poterant. Omīs tm pastores boni fuerūt: nō solū q̄ sanguīnē fuderūt: sī q̄a p ouib; fuderūt. Nō ei fuderūt elati one: sī chitate. Nā ē apd̄ hēticos q̄ ppt̄ nīgtates ē errores suos aliq̄ molestiaz pssi fuerūt. noīe mrij se iactāt: ut hoc pallio dealbati facilius fierent q̄ lupi sūt. Nō aūt

oīnꝫ q̄ corpa sua ī passione ee̊ ignibꝫ
tradūt estimādi sūt sanguīe fudisse
p oribꝫ: sed pocius ꝛ oues. Dt eī
aplus. Si tradidero corpꝰ meū ita
ut ardā ⁊ charitatē aūt nō habeam:
nīl michi pdest. Quō aūt hꝫ vl ergā
ciuitatē ⁊ q̄ eā ruinaꝫ nō amat
vnitatē. quā dns medans nolu
it multos appellare pastores ſ̄ pa
storē vnū dicēs. ego sū pastor bonꝰ.
Dic g̈ dns de cetero de passiōe sua
disputat ordens qm̄ p salute fit
mūdi. ⁊ nō aliter hoc venit. Dem
rursꝫ ordit signa pastoris ⁊ mercen
narij cū dt. Mercenarius aūt ⁊ qui
nō est pastor cuiꝰ nō sūt oues ꝑpe ⁊
videt lupū venientē ⁊ dimittit oues
⁊ fugit. Sūt eī nonulli q̄ dū plꝰ
trenā substantiā q̄ oues diligūt:
merito nomē pastoris pdūt. Nō eī
pastor sed mercenarius vocat: q̄ nō p
amore ītimo oues dnicas ſ̄ ad tē
porales mercedes pascit. Mercenarij
qppe ē. q̄ pastoris locū tenet: ſ̄ lucꝫ
aīaꝫ nō q̄rit: ⁊ trenis modis in
hiat: hōre plationis gaudet. Vtꝫ
vō pastor sit vl mercenarius ignosci
veracit nō pt: si omissio mutatis
dest. Tranq̄llitatis eī tpe plerꝫq̄
ad gregis custodiā sic̄ ver pastor:
sic ee̊ mercenarius stat. Cū lupꝰ ve
nies idicat: quo ꝙ aio supꝫ gre
ges custodiā stabat. lupꝰ aūt dya
bolus ē: ⁊ q̄ illū sequūt. Nam
dem est. q̄ īdūti q̄dē pellibꝫ ouiū
intꝰ sūt lupi rapaces. Ecce lupꝰ
ouis guttur apphēdit: dyabolꝰ
fidei adultiū psuasit: exercitādꝰ
ē. Cū exercitatꝰ inimicꝰ est: ī sidi
abit⁹: ⁊ nocebit cū potuerit: vnde
tacens nō increpas lupū venie
tē vidisti ⁊ fugisti ⁊ corpe stetisti:
aīo fugisti. Affectiones eī nre:
motꝰ aiorꝫ sūt. Letitia aī diffusio
ē: tristitia aī ptractio: cupiditas
aī pgressio: timor aī fuga est.
Lupus ee̊ supꝫ oues venit: cū q̄
libet iniustus ⁊ raptor fideles q̄sq̄
alīꝫ humiles oppmit. Sed is q̄ pas
tor ee̊ videbat⁹ nō erat: relinqt
oues ⁊ fugit: qr dū sibi ab eo pricꝫ
metuit. resistē eius iniustitie nō
pstimit. fugit aūt nō mutādo lo
cū: sed sbtrahendo solatiū. Sed
ista hor mercenarius illo zelo arde
bat⁹: q̄ dū sola exteriora modo
regit: interiora gregis dāna neg
ligent⁹ patit⁹. Vn sequit⁹. Mercenarius
aūt fugit. qr mercenarius ē: ⁊ nō pti
net ad eū de ouibꝫ. Sola g̈ causa
ē ut mercenarius fugiat: qr mercena
rius ē. Ac si dicat. Stare ī periculo
ouiū nō pt: q̄ m eo q̄ ouibꝫ pest
uō oues diligit ſ̄ lucꝫ trenū q̄rit:

et ideo oppone se mra pclm tre
pidat: ne hoc qd diligit amittat.
Si aũt apli pastores fuerũt non
mercenarii: qre fugiebãt qñ pse
cutionẽ patiebant? Et hĩ dño di
cẽte: si vos psecuti fuerũt fugite.
Pulsem⁹: adeat q̃ apiat. Fugiat
g̃ dño de cĩtate in ciuitatẽ sñm
xpi mĩstri vbi ⁊ sacrãmẽti ei⁹: qñ
eor q̃ sẽ spãlit⁹ a psecutorib⁹ q̃uis
ut ab alijs q̃ nõ ita veq̃ũt⁹ nõ de
serat⁹ etiã. Cũ aũt oñm ⁊ epozũ
⁊ clicor⁹ ⁊ laicor⁹ ẽ cõe pclm⁹:
hĩs q̃ alijs idigent: nõ desinant⁹
ab hijs qbus idiget. Aut g̃ ad lo
ca munita oñs trãseant: ⁊ q̃
hñt remanẽdi nrãtate nõ relin
q̃it⁹ ab eis p quos cor ecãstica
ẽ iplenda nrãtibus. Cũ g̃ de lor
ũ qbz sum⁹ pmente psecutione fu
giendũ est xpi mĩstris: qñ ubi a
plebz xpi nõ fuerit cui mĩstret⁹
a pt iplen p alios nrãtũ mĩste
riũ qbus cadẽ nõ ẽ cũ fugiẽdi.
Cũ aũt plebs manet ⁊ mĩstri fuga
unt mĩsteriũq; sbtrahũt⁹: q̃ erit
ni mercenarioz illa fuga dãnabil
qbz nõ ẽ cura de ouibz? In bonis
gẽnãt⁹. ostũ. ostiarĩ⁹ pastor
ẽ ouiũ: ĩ malũ furẽ. latronẽ. mer
cenariũ lupũ. Diligẽdus g̃ ẽ pas
tor⁹: cauẽdus latro: tolãdus
mercenar⁹. Cãdiu ei est utilis
mercenar⁹. q̃diu nõ videt lupũ
furẽ vel latronẽ: nũ aũt videat
fugit. Nec ei mercenar⁹ dicẽtur:
ni accipet a ducẽte mercẽ. filij
etiã hñitatẽ prius patient⁹ exp⁹
tãt⁹? mercenar⁹ tpalẽ mercẽ ducẽti
festinant⁹ eroptat: ⁊ tñ p ligũas
utroz; dñi xpi gla diffamat⁹
Inde g̃ lẽdit vñ mala facit: non
vñ bona dt. Botz carpe: spinã
cauẽ? q̃ bonũ aligñ de radice
vitis erozt⁹: pẽdet ĩ spinis. Mul
ti q̃ppe ĩ ecãa modũ tirena secta
tes xpm pdicãt⁹. ⁊ p eos vox xpi
audit⁹: ⁊ sequũt⁹ oues nõ mer
narũ si voce pastoris p mer
narũ. Quos g̃ dñs pmittit ma
los? vnũ q̃ furat⁹ ⁊ mactat et
rapit: alter q̃ nõ pbibet? p il
lũ sedulose ĩsinuat⁹: p hunc ui
deoz nigros xfiandes ⁊ nõ gra
tes creditas oues. Ez ab utroq;
scipz xpc distinxit? ab illo qde
q̃ ad ledendũ venerũt ĩ hoc q̃ dix⁹
veniunt vtũ habeant: ab hijs qui
retinũt lupoz rapinas ex eo q̃
p ouibz aiãz ponit. Et ideo qñ eo
rũdes sbdit. Ego sũ pastor bon⁹.
Ez q̃a supius dixat q̃ oues pas
toris voce audiũt ⁊ sequũt⁹ eũ?
ne q̃s diceat q̃ ergo dicis de hijs

q̄ tibi nō credūt: Aegē subdit.
Et agnosco oues meas: & agnoscūt
me mee. Qđ & ꝑ̄lus oñdit d. Non
repellit dñs plebē suā quā ꝑsciuit.
Ac si apte dicat. Diligo oues meas:
& ꝑ̄ me diligētes obsequūt. Qui
eī vitatē nō diligit: adh̄ mīme
agnouit. Hīc āt differētiā micena
rū & pastorus elicit. Nā micenarij
ignorāt oues q̄ raro visitat eas:
pastor vō agnoscit oues q̄as tanq̄
erga eas sollicitū. Deīj ut nō ēt
mes ꝓtē missionē agnitionē xp̄i et
ouiū: ostēdit. Sicut nouit me
p̄ & ego agnosco ꝓtem. Qī dicēt.
Ita ētissime ꝑ̄n scio: sic ꝑ̄ me.
Hoc g̃ ē par agnitio. Nā sequ. Et aīam
meā pono ꝓ ouibz meis. Ac si apte
dicat. In hoc ꝑhibet q̄ agnosco ꝓtem
& agnoscor a ꝓtē q̄ aīam meā po
no ꝓ ouibz meis: id est ca ꝯitate
q̄ ꝓ ouibz meis moueor. q̄tū ꝓtem
diligā ostendo. Hoc ē dicit ondēs
q̄ nō est erroneus: q̄ & aplē q̄n se
ꝑ̄n voluit oñdē vocē ē mgrm & ꝑ
pseudo aplos: reduxit rōem a ꝓtate
& moribz. Seductores ei nō expo
suerūt aīam suā ꝓ ouibz: sī sic mer
cenarij desert̄ illos q̄ cos seqbāt.
Dns āt ut nō capient dicit: sinute
hos abire. Nā vō nō solū iudeā. sī
ē ecclīalitatē redimē veniat: adūgit
Et alias oues hē: q̄ nō sūt ex hīs
ouili. Loqbat ei ꝓmo de ouili gtis
isrl sed carnē. erāt āt alij de gnē
fidei ipsi⁹ isrl q̄ ert erāt: adhuc m
gētibz erāt. ꝓdestinati nōdū aggre
gati. Nō g̃ sūt de hoc ouili: q nō
sūt de gnē carnis isrl. sī erāt de hīs
ouili. Nā sē. Et illas oꝫ me adducē.
Ostendit utrosq̄ discipulos: & pastōes
nō ymitēs. &c. Et vocē meā audiēt.
Ac si dicat. Qđ miramī si hīj me
sūt sectatores & vocē meā auditores?
q̄n alios vidēbūt me seqntes & vocē
meā audientes? Deīde & futurā
vnionē cor ꝓnūciat d. Et fiet vnū
ouile & vn⁹ pastor. Qī ei ex duobz
gregibz vnū ouile efficit: q̄ iudai
cū & gētile ꝑfidē in sua fide iūxit
Idē namq̄ oībz ē baptismi sigillū:
vn⁹ pastor vbiq̄ dat. Qđ g̃ est. nō
sū missus nisi ad oues q̄ ꝓcesserūt dom⁹
isrl. ni q̄ ꝓphetā suā corpalē non
erubuit ni ꝓplo isrl. Ad gentes
ei nō ꝓcessit ꝑ̄: & misit suos. Hoc
āt vbiq̄ optet. qđ qđ ꝓfectū est
nō meritis ē dementiā: sī ei
qđ oīo fiet. Attēdamꝰ g̃ manichei:
q̄m vnū ouile & vn⁹ pastor ē nouo
& vetis testamēto. Cui gla īsūlā ar
guit. Dnica 2ª post Pascha
Dixit ihs dis̄s. Modicū Johem.
& iā nō videbitis me & iterū modicū

Sancti Augustini sermo [illegible]

et videbitis me quia vado ad patrem. et cetera.

Dominus noster Iesus Christus discipulos relevavit per ea quae de passione sua praemisit: rursus eorum oppressit sensum dicens. Modicum et iam non videbitis me. Hoc autem fecit: ut adsuefaciat eos per tristitiam audiendo: bene fore suam separationem. Cui ei qui tollet animam et tristitia nulla detinet? nisi ita, sicuti gestare: ut quae tristitia parvum verba revoluta dimove. Et vos gaudebitis, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Hoc solatio est dicere quoniam ad patrem vado: hoc ei est ostendere quia non periret, si mors eius transitoria sit. Et aliam solutionem eis proposuit cum adiecit. Et iterum modicum et videbitis me: ostendens quoniam et rediturus. Haec autem verba domini obscura erant discipulis: intellegi id quod dicat est impletum. Unus se putarunt quaerere discipuli eius audivisse. Quid est hoc quod dicit nobis modicum et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia vado ad patrem: hoc ei non intellegebant. aliquid tristitia, quae amovebat a mente eorum ea quae dicebant: aut aliquid immanifestationem eorum quae dicebant. Ideo videbuntur eis dicere vetera pro nova. non enim vetera Et vos videbitis me iterum quia dies: si vos vadis aliquid te videbitis. Propterea dicit. Quid est hoc quod dicit nobis modicum. Nescimus quid loquitur.

Quia in praedictis quae non dixit modicum si dixit ad patrem vado: apte illi visi locis. Nunc est quod illi tunc obscura fuerunt et mox manifestata. ecce iam nobis utique manifesta. Post paululum et iam non videbitis me et rursus post paululum revertar et videbitis me. Et autem iam videbitis me: quia sic mortale corpus ullo tempore non videbitis. Vel aliter. Modicum tempus est quo non videbitis me et iterum et modicum futurum tempus quo videbitis me: et illi quadraginta dies in quibus eis scripta post passionem suam usque ad tempus ascensionis sicut apparuit: et ideo illo modico tempore videbitis me quia vado ad patrem quia non sic in tua corporali sui massura per humanitatem quam assumpsi ascensurus sum in caelum. Et cetera. Ignorant autem illos quia volebat eum interrogare: et dixit eis. De hoc quaeritis inter vos quia dixi vobis modicum et non videbitis me. Amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos. Ignorantia quodammodo pro magni intellegens: secundum illorum dubitationem indicit. qui exposito quod erat quod dicunt. Quod sic accipiendum est: quia aestimati sunt discipuli de morte domini: et festi de resurrectione laetati. Mundus autem quo nomine significatur sunt omnes a quibus ipse occisus est. tunc utique laetati sunt occiso quodammodo qui sunt discipuli contristati. Unus se. Mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini:

sed tristicia vñā vtetur ī gaudiū &
a vestris fidelibus auenit hñ sīmo dñi:
q̄ p̄ lacrimas p̄ssuras q̄ p̄tes ad
gaudia etīa ꝛtendūt. Flentibus aūt
iustis mūdus gāudet: q̄ ī p̄nti delec
tant. altius vite nulla gaudia spān
tes. Deinde ondens q̄m tristicia
parit gāduī. & q̄m tristicia breuis le
tina vo ifinita ē: ad exēplū venit
mūdanū dicēs. Mulier cū parit:
tristiā habz: q̄ venit hora ei⁹. Cū aūt
pepit puer: iā nō memīt p̄ssure
p̄ gaudiū. q̄ natus ē hō in mūdo.
Ista silitudo ad itelligendū nō vi
det difficile. q̄m apto eis ī promptu
ē. q̄d ipō exponēte aut dicta sit.
Nā sē. Et vos q̄ nūc quidē tristiā
habetis: iterū aūt videbo vos & gau
debit cor vrm. Quattuor tristicie:
prius aūt gaudio apparuit: q̄d tūc
mai⁹ ē futurū: q̄m nō puella & p̄
puer nascit. Q̄d vo subdit. et
gaudiū vrm nemo tollet a vob̄:
q̄ gaudiū ipsoz ipē ihc ē: signi
ficat q̄d aut apls ipē resurgens ex
mortuis iā nō moriet. Significat
etiā predicto exēplo. q̄m solutis
ipē mortis p̄ssuras & nouū hoiē
regnans ē ferēt. Et nō dixit
q̄m nō erit ei tribulatio. & neq̄
memīt eius: tm̄ ei est q̄d succe
dit gaudiū. Et nō dixit q̄m
natus est puer. & homo: ostendit
suā restitutionē ī sanctis. Vel de futa
visione & gaudio ei⁹ supius dicta
sūt melius q̄ristiano ītelligi. modi
cū & iā non videbitis me. Mo
dicū ei est hoc totū spaciū quo
pñs p̄uolat sēlm. Ideo addidit q̄
uado ad p̄rem: q̄ne ei deinceps mor
tales visuri nō erāt. Q̄d vo ad
didit. & iterū modicū & videbitis
me: vnuse p̄misit erīt. Hoc aūt
modicū longū nob̄ vid̄. q̄m adh̄
agit: cū vo finitū fuerit. tūc
sentiem⁹ q̄ modicū fuit. Mulier
aūt seā etīa ē. p̄pt̄ fecūditatē bonoz
q̄m: & q̄a spūales deo filios ge
nerat. Per mulier dū parit & dū
ī mūdo vtutē p̄fectibz ī sistit.
dū vndiq̄ tēptat⁹ et afflig⁹. tūc
iā hz de hoc q̄ venit hora ei⁹ ut
patiat⁹: q̄ nemo carnē suā odio
habuit. Per tñ in hūc gaudiū
p̄turbatione sine gaudio tristes
sum⁹. & sic apls aut. spe gādetes:
q̄ & ipā mulier p̄turbō cui pa
ti sum⁹ plus gaudet de nor fu
tura ple. q̄ tristis ē de p̄nti do
lore. Et cū pepit & cū deinceps
labozē certatim ad primū per
uenerit: iā nō memīt p̄ssure
predicte p̄pt̄ gāduī q̄ceptr rebu
tionis: q̄ natus ē homo ī mūdo.
Sic ei mulier nato ihc mūdo
hoiē letat⁹: ita erūt nato ī vitā

ctinā fidelīū ꝑplo ꝯfirmacōe replet.

Ner nouū debet videri. si natꝰ di
cat q̄ ex vtero migrauerit. Huc ei
ꝓsuete nasci dr cū qđ de utō mrīs
pcedens thāc lucē migrauit: utꝝ
ꝑt natꝰ appellari q̄ solutꝰ a vīcul
carnis ad tuc etiā sblimatur.
Vñ scōꝝ solēnia nō funeba sed
natalicia vocant. Qd aūt dicat
iterꝝ videbo vos. & assumā vos
ad mepm: vel iterꝝ videbo vos. &
iterꝝ videndo gaudebit cor
vrm. Huc ei tocꝰ laborꝰ siu
frem etiā nūc ptulit desiderando:
tūc ē pitura cernendo. Et ideo
masaluꝫ: qm̄ ad ihm firmꝫ ste
placōis acta officia referūt actōis.
Ad hoc gaudiū refert q̄q̄ bene
agit: ubi ē finis q̄ sufficiat nob.
eternꝰ gr erit. Neq; ei finis nob
sufficiat: nisi cuiꝰ nullꝰ ē finis.
Dehoc g qđ sufficiat nob rōnē
me audimꝰ. Gaudiū vestrū
nemo tollet a vob: qđ nob ꝛce
dat ihs xp̄s dn̄s nr. q̄ cū ꝑe
& spu scō vivit & regnat i scla
scl̄oꝝ. Amē. Dnica Tercia
Ad.t. ꝑ Pascha Ex Joh̄e.
Dr ihs dix suis. Vado ad eū q̄
me misit: et nemo ex vobis i
terrogat me quo vadis. Et qꝛ.
Amelia Leōis Eusdem.

Ovia discipulos nondū p
fectos tristicia ipugbat:
ideo eos dns incepādo dīgit dicēs.
Vado ad eū q̄ me misit. Audi
ētes ei qm̄ q̄ intīciaet vos opī
nabat se obsequi ꝑstare deo: ita
ceciderūt ut nīl ea loqrent. Vñ
sc̄s Exp ih locutꝰ sū vob: et sīha
a ipleant cor vīm. Nō pua ei
cāt hꝰ mutigacio scire eos. qm̄
scīuerat dns et sīhaē coꝝ supabū
dāciā. & ꝑt destionē ei. & ꝑt
malū q̄ didicerāt se passuros:
& nesciebāt si possent vilit ferre.
Vel qꝛ subito itrogauerāt ei q̄
ēt iturꝰ. & mderat eos se iturꝫ
quo ꝑi tūc venire nō possent:
nūc ita se ꝓmittit iturꝫ ut nīl
lus eoꝝ quo vadat itroget. Et
hoc ē qđ dicit. Et nemo ex vob
itrogat me quo vadis. Euntē
ei m celū nō vbis aſsicrūt: sī
oīl dedixerē. Videbat aūt dns
qđ sua vba i eoꝝ cordibꝫ agēt.
Spīale q̄ppe nondū interꝰ hītes
solacōem quā p spm scm̄ fuerāt
hituri. id qđ ertius i xp̄o vide
bāt amittē metuebāt. Ex no
uerat ille qđ eis pderꝰ expediret:
qꝛ nisi iterior ip̄e ēt melior quo
eos solatiꝰ erat ꝑ scm̄. Vñ se.
Ex ego vitatē dico vob: expedit

vobis ut ego vadã. Qĩ dicẽt. Et si
milies tristemũ: optet vos au
dire qz me recedẽ vob̃ affert. Qd
aũt afferat: oñdit sb̃dens. Si eĩ
nõ abiero: paclitꝰ nõ veniet ad
vos. Hec autẽ dicat. nõ ppt̃ ie
ĝlutatẽ vbi dã & spũs̃: sz tãꝫ
ꝑpedimẽto cẽt pñcia filij hoĩs apd
cos. Optebat g̃ ut auferet ab
eoz oculi forma sua: quã intue
tes hoc solũ xp̃s cẽ putabãt qd̃
videbãt. Vñ sequ. Si aũt abiero: mit
tã eũ ad vos. Nũqz aũt hic posit nõ
potemꝰ eũ mittẽ: quẽ scimꝰ sup eũ
baptizatũ venisse atq; mãsisse. imo
vero a quo sanctꝰ eũ nũqz sepabilẽ
fuisse. Qd ẽ ergo si nõ abiero pacli
tꝰ nõ veniet ad vos. ni nõ poteshis
aspe spm̃ qđm sed̃ carnẽ nosse. q
sistitis xp̃s. Ipõ aũt discedẽte cor
palit: nõ solũ spẽ scõ. sz & pr̃ & filij
ill' affuit spualit. Ac si apte dicẽt.
Si ab itencõis vẽ oculi corpus nõ
sbtraxo: ad itellẽm vos ĩuisibilẽ q
ꝛsolatorẽ spm̃ nõ ꝑduco. Qd aũt hic
dicit q̃ nõ sufficienter de spũsto mit
tionẽ: nũqz expedit dnãtorẽ abire
& sũũ accedẽ. Que aũt sit utilitas
adueniẽtis spũs̃ oñdit cũ sbditur.
Et cũ venerit ille arguet mũdũ
de pcõ de iustica & de iudicio. Nũ
qz aũt xp̃s nõ arguit mũdũ. An
sorte qz xp̃s in iudeoz tm̃ gente
loꝛuꝰ ẽ. mũdũ nõ vidit arguisse.
Spũs̃ aũt in diſ'eis toto orbe
diffusis nõ vnã genẽ intelligit
arguisse: & mũdũ. Hz qs audeat
dicẽ qz discipulos xp̃s arguat
mũdũ spũs̃. & nõ arguat xp̃s:
cũ clamet apl̃s an experimentũ
quẽ ei' q̃m meloq̃t xp̃s. Hõ
utiqz arguit xp̃s. Hz dicit. ille ar
guet mũdũ: qĩ dicẽt. ille diffu
dit ĩ cordibꝫ vũis clitatẽ. Hic eĩ ti
more depulso arguẽdi hẽbꝰ lib
tatẽ. Exponit demũ qđ dixit dicẽs.
De pcõ qdẽ: qz nõ credidert̃ ĩ me.
Hoc eĩ pcẽs qĩ solũ pre ceteis possunt
qi hoc manẽte cetũ detinẽt: & hoc
discedẽte cetũ dittuẽ. Hz multi
tẽst utiqz qsq; credat xp̃i cẽ xp̃s: et
utiqz credat in xp̃m. Nã spm̃ cẽ xp̃i
et demones credidert. Ille vo ac
dit ĩ xp̃m: q̃ & sput ĩ xp̃m & diligit
xp̃m. Arguit g̃ mũdꝰ de pcõ. qz
ĩ xp̃m nõ credit: & arguit de
iustica eoz q̃ credũt. Ipa q̃pe
fidelitꝰ xp̃i cõuincit infidelitꝰ ẽ vitupe
tio. De vo qz ad pr̃em vado. Et
q̃m ista vox infidelitꝰ cẽ sicut
quõ credimꝰ qđ nõ videmꝰ: ideo
credẽtiũ iustica sic optuit defini
ri: qz ad pr̃em vado & ia nõ vide
bit me. Pt̃ ei' q̃ nõ vidẽt & ac

dñi. ¶Ñ ⁊ q̄ viderūt xp̄m nō m
o laudata ē fides eoꝝ. q̄ ita
hāt qđ videbāt ⁊ filiū hois: ſi q̄
credebāt qđ nō videbāt ⁊ filiū dei.
ſūi vō ⁊ ipā forma ſui ſb̄tuetu eoꝝ
ēt aſpectibꝰ: tūc er oī ptē ipletū
ē iuſtꝰ ex fide viuit. Erit itaq; vita
iuſtitia de q̄ mūd⁹ arguit⁹: q̄m ī
me q̄ nō videbit credetis. Et q̄n
me videbitis: qđ ait ego videbit me,
pel alt⁹. Q̄ illi nō crediderūt ī me
illoꝝ pctꝫ fuit: mea aūt iuſtitia q
ad pr̄em vado. Et. De iudicio aūt:
q: p̄nceps mūdi hui⁹ iā iudicat⁹ ē:
⁊ dya⁹ princeps ⁊ iquoꝝ q̄ corde nō
hītant ri in hoc mūdo q̄ diligūt.
Hoc aūt xp̄o quo foras miſſ⁹ ē iu
dicat⁹ ē: ⁊ de hoc iudicio mūdus
arguit⁹: q: fruſtra de dyabolo ḡnt⁹
q̄ nō vult credē m xp̄o q̄ iudica
tū ⁊ foras miſſū. ⁊ qđ nūq; ēt
tacone fortaſſe expugīe pmiſſū
nō ſolū viri ſi er mulieb⁹ ⁊ puer
⁊ puelle mrēs vicer. Pel iudicat⁹
ē. q̄m iudicio ignis ēt̄ni irrenoca
bili deſtinat⁹ ē. Et de hoc iudicio
mūdus arguit⁹: q̄m ei⁹ ſuo p̄nape
iudicat⁹. q̄ē ſuꝑbū atq; ipūm imi
tat⁹. Credāt itaq; hoīes ī xp̄m ne
arguant⁹ de pcto ⁊ fidelitat⁹ ſue q̄
pctū oīa detinent⁹: tūſcant m
nūq; fidelīū ne arguāt⁹ de iuſtitia
coꝝ. q̄ iuſtificatos nō imitant⁹.
Hoc er modo ſp̄ſc⁹ de pcto ar
guit mūdū: q̄ ī noē ſaluatōis
q̄ rpbat⁹ ē a mūdo. vtutes opat⁹ ē.
Et de iuſtitia: q: ad p̄rem vado,
id eſt. Ire ad p̄rem erit argume
tū q̄ ureph̄ēſibilē agebā vitā:
ut nō poſſint adhuc dicē. q̄m
hī hō pctōr ēſt. ⁊ nō ē er deo. Iurſ⁹
q̄m expugīut aduſarīi. neq; q̄
aūt pctōr erīs expugīſt: nō p̄mit
dicē q̄ deūm habeo. ⁊ q̄ ſeductor
ſū. Q̄m aūt ꝺdēnat⁹ ē q̄ me: ſcīet
q̄ vulcabūt eī poſtea. ⁊ q̄ reſurrēt
mea maīeſtē ſcīet: nō eī me va
lēt detinē. Q̄ vō ſup̄ dixit dñs
expedit vob ut ego vadā: iā hoc ꝺ
plificat ꝺ. Adhuc mlta habeo vob
dicē: ſi nō portare ea modo. Vel
hēretici audacias figmētoꝝ ſuoꝝ
q̄s maxīe erhoret ſenſ⁹ hūan⁹ hīc
occaſione euāgelice ſentēcie volu
ire conāt⁹: q̄ hoc ipā ſint q̄ tūc
diſc⁹ portare nō potiunt⁹. ⁊ ea doctri
erit ſp̄ſc⁹: q̄ palā docē atq; pdi
care ſp̄ē erubeſcit ī mūdo. Ea alia
ſūt mala q̄ portare nō pt̄ q̄liſcūq;
pudor hūan⁹: ⁊ alia ſūt bona q̄
portare nō pt̄ puꝰ ſenſ⁹ hūanus.
Iſta ſūt in corpib⁹ ipudic⁹: illa re
mota ſūt a corpib⁹ mūdis. Q̄s
aūt nrm audeat coꝝ ſe dicē capace

q̄ illi tūc nō valebāt: ac p hoc ner
ame expectēda fuit ut dicant. Q̄s
ei⁹ vniēs in hoc corpe posset omēs ag̃ste
veritatē: cū dicat apl's q ex pte sciamꝰ.
Et q̄ p spm̄ sc̄m fit ut ad plām q̄ ple
nitudinē veniam⁹ de q̄ idē dicat
apl's. tūc aūt facie ad faciē: nō q̄d
ē in hac tm̄ vita dn̄s nob̄ promisit d.
Cū aūt venerit ille spūs veritatis doce
bit vos oēm veritatē. vel deducet vos
in oēm veritatē. Quo vbo intelligim⁹
eius nob̄ plenitudinē in vita alia re
ſuari. Ipse aūt spūs scūs et nūc docet fi
deles. q̄ntū capax pē tempe spūtalia: et
in eoꝝ cordibꝫ desiderium maiꝰ accendit.
Quia g̃ dicat. nūc nō potestis por
tare tūc aūt potitis. et q̄n spūs ille
ducet vos in oēm veritatē: ne hoc au
dietes maiorē spm̄ sc̄m existiment:
subiūgit. Nō enī loquetur a semetipso:
h q̄cūq; audiet loquet̄. Sicut hoc ei
q̄d de seipso dixit. Nō possū a meip
so facē q̄q̄: sī sic audio iudico. Et
illud sedm̄ hoīem posse iudico. Sic
itaq; accipe debes: ut intelligaꝰ eum
nō esse a seipso. Nā filiꝰ de pē natꝰ est
et spūs scūs de pē procedit. Q̄d aūt illuc ip
sis mentē prodeat et nasci: et longū est dis
serere. et temerarium definire. Aut g̃.
Nō loquet̄ a semetipso hoc est nō sine
me et pīo arbitrio: q̄ nō ex se est. sed ex
pē et me est. Hoc est ipm̄ q̄d sūb sylla
et loquet̄ a pē et a me illi est. Dicē
dū est et loq̄ in trinitate. nō sedm̄ con
suetudinē nr̄aꝝ accipiēdū est. sed
iuxta formā incorpalium naturaꝝ
et maxīe trinitatis q̄ voluntatem
suā miserit cordibꝫ credentiū et cor
q̄ audire eum sūt digni. Loqui g̃
patrem et audire filium: eiusdē na
ture in patre et filio sensusq; signi
ficatio est. Denīq; ne q̄s illuc a
patris et filij voluntate et societate
discineret: sequit̄. Et q̄ audiet
loquetur. Nō hinc efficiat ut mi
nor sit spūs scūs. Sedm̄ hoc enī dm̄
est: q̄ de pte procedit. Nec moueat
q̄ vbū sūti tps positū est. Vlla q̄q;
pe audiēda spūtia est: q̄ spūtina
scā. Q̄ spm̄ est veritatis futuroꝝ
scīs mīs scā certa refert. Vn̄ et
apl's hoc eodē repletꝰ spū p̄nūti
abat: et q̄ p̄nūtia intuebat q̄ erat
decepturus sectatores. Vnde seq̄t. Et q̄
ventura sūt annūciabit vob̄. Nam
q̄ multa spūs sc̄i gr̄a repletꝰ q̄ ven
tura erāt agnouerit. Et q̄ multi
varijs chorusc̄ant virtutibꝫ nr̄i tm̄
q̄ ventura sicut agnouerit: p̄mit p
h nouissima intelligo. l. gr̄ia vob̄
celestis pīe ad meoꝝ reducet et
penas ifm̄i. Ventura vo apls
nūcupauit: mala scz q̄ p̄ passionē
xpi erāt passuri. et bona q̄ ex

mal' erūt ꝓceptum. Eleuauit g̃
p hoc cog mentē: cū ad nl'ita aui
dū sit hūanū genꝰ ut ad scēdū fiuta.
Ab hac g̃ eos eruit solutudie: oñdēs
qm fiuta eis ꝑdicet prauila. ut nō me
dāt nō obseruātes. Deinde oñdens quā
dyait oēm vitatē ni quā spūs sc̄s ad
ducet: subiūgit. Ille me clificabit.
Qa sc̄z diffidendo i credētiū cordiꝫ
dūtatē. spūalesq; fruendo: declauit
eis ḡlit' p̄ filius eet eḡlis. q̄ secdm
carnē puꝰ tm̄ nouerāt. z hoīem sic'
hoīes cogitabāt. Vel ēt q̄ p ipsā
clitutē fiducia repleti z timore depul
so. āuūciauerūt hoībz ipm. ac sic fa
ma ei diffusa ē toto orbe tiraꝝ. Qd
ei fructuri erāt in spūsco: hoc eisdē
spm dixit fuꝰ. Et q̄ dñs dyerat
mgz vñ vnꝰ ē xp̄s: ut z spūs sc̄s susci
piat ab eis. subiūxit: q̄ de meo acci
piet z āuūciabit vob. Atque h̄ ut
dine nate uenit itelligendū est
Quō ei filius dans nō p̄uat hns
q̄ tenuit. neq; ei dāno suo ip̄tetur
alijs: sic z spūs sc̄s nō accipit qd' an
nō habuit. Si ei qd' nō hēbat acce
pit: tūslato i alīū munē. nacuus
largitor effnis ē. Omitas g̃ sone
pdicat. Nō enī ꝓt'ea sic' qda hēta
putauēt minor ē filio spūs sc̄s. q̄a
filius accipiat a ꝑe spūs sc̄s a filio: q̄
q̄busd̄ gradibz nascit. Vnde ipe
qstionē solues. cur hoc dixit explā
nat d. Oīa q̄cūq; pr̄ mea sūt: ꝓptēa
dixi vob' q̄ de meo accipiet z āuūci
abit vobis. Amē. Dñica
ad t. Quarta. Sedm Johem
d. ihs dscipulis. Amē amē dico vob':
si q̄ petieritis p̄em i noīe meo
dabit vob. Et ℣.

Eiusdem

Rursus oñdit dñs q̄ expedit
eū abire. Cū ei recesserō mō
rogabitis me. i. nō indigebit me
diatore ad ip̄etrādū q̄ sufficiet no
me meū: q̄d' ñoc̄tes oīa accipiet.
Oñdit ei noīs sui vtutē: q̄ nō visi
neq; rogati q̄ noīati solū apd' p̄es
fiat mirabilia. Nō g̃ aut erubiet
q̄ de reliq̄ nō ero vobis cū vos dere
lictos ee: nomē ei meū maiorē
dabit vob securitatē. Vñ se. Vsq;
modo nō petistis q̄q; in noīe meo.
Petite z accipietis ut gaudiū
vr̄m sit plenū. Alacritas ei vīe
tuē erit ītegrima: cū ad vota vob'
petita suaderet. Qa g̃ obscurata
erāt q̄ dicta sūt: subiūxit. Hec in
p̄bis locutꝰ sū vob. Venit hora
cū iā nō in p̄bis loq̄r vobis:
i. erit tp̄s q̄n scietis oīa manifeste.
Et ait refectōis tp̄s q̄ pulā de p̄e
āuūciabo vob. Eteī ql dieb; disputa
uit cū eis. congregatis. loquēs de
regno dei. Et nūc inq̄ i timore

cētes: nō attēditis hīs q̄ dicūt? tuē
aūt resuscitatū videtes potentis pala
oīa dicō. Adhuc ei pōt ill fiducia
q̄m reapiēt in tēp talcoibꝫ aurilū
desup cū sbdit. In illo die: ī noīe meo
petetis? et adeo asserō vob patrē fa
uere: q̄ nec ī tuctu meo ultius ōi
ḡbitis. Vñ sbdit. Et nō dico vob
q̄ ego rogabo p̄em p̄ vob. Ipē ei
p̄ amat vos. Quo ne resiliāt a
dnō. velut eo ultius nō egētes: sb
iūgit. Qa vos me amastis. Q̄d.
Ob hoc diligit vos p̄: q̄ vos me di
lexistis. Cū utiq; exieritis ab amo
re meo: ofesti a p̄no exieritis.
Aug. Et nūq; ideo amat ille q̄ nos a
mam? an potiꝰ q̄ ille amat ideo
nos amam? Hoc ipē euāgelista
ē epla sua dt. Nos diligam? eū: qi
ipē p̄or dilexit nos. Amat g̃ nos
p̄: q̄ nos amam? filiū: cū a p̄ē
z filia accepim? ut z p̄ē amem? z
filiū. Amauit ipē qd fecit? si non
ī nob facēt qd amarēt: ni antecēd
id facēt nos amaēt. Ipsa er fides
Iulian. pfecta audiri mereret z amari. Vñ
sc̄. Et credidistis q̄ a deo exiui. Ex
ui a p̄ē z veni ī mūdū. Aliud ē
a deo ī sbnāz nrītatis exisse: aliud
a p̄ē in hūc mūdū ad assūmāda
salutis nrē sacrāmēta venisse. Alter
ī dispēsatione: alter ī natā est.
Crisp. Qa vo resistitis sīmo nō modicū
cos mitigabat. z ai hoc audire q̄
a deo exiuit z illuc vadit: ītinue
ea cēpiuolluit dicēs. Iterū relinquo
mūdū: z vado ad p̄em. Qā hoc q̄
dē certificabat: q̄m recte ī ipsū cre
debāt: hoc vo q̄m sub munitione er
futi erāt. Exiit ei a p̄ē q̄ de p̄ē ē: Aug.
ī mūdū venit q̄ mūdo suū corpus
ondit. Mūdū relinq; corpali discessione: p̄gredit ad p̄em hoīs assūptione.
Nec mūdū deseruit p̄nte gb̄ nūqd
q̄ sic ī mūdū venit exiēs a p̄ē ut
nō deseret p̄ēz. Ex dnz ih̄s xp̄s posth̄
resūrexit: z ītrogatū legim? z rogatū.
Qā mītrogat? ē a dis? ascensurꝰ ī
celū: q̄n regnū restituēt isr̄l. Ro
gat? ē a stephano cū esset ī celo ut
sp̄m ei? susciperet. Et q̄s audeat dia
rogādū nō esse īmortalē rogari
debuisse mortalē? Puto g̃ qd dt
ī illa die nō me rogabitis q̄q̄. nō
ad illd xp̄ē referēdū esse q̄ restrīxit:
sz ad illd q̄n videbim? eū sicuti ē
que visio nō tpal' vite ē. sz etne.
ubi iā nl' rogem? nl' mitrogem?:
q̄ nl' desid'andū remanebit nl' q̄
rendū latebit. Sic g̃ dt in suō Vlc
nō me rogabit? q̄q̄: si ītelligat dū
p̄ regnatōē xp̄i? miserie nr̄e sānā:
si q̄ petieritis patrē dab vob. Hoc
qd' aut. si qd. nō qd'libet itelligā
sz aliqd. qd' nō ī hac vite spatiō
sit nl'. Nō ei petit? in noīe salua

tous: q̄q̄ petit cont rōez salutē.
Nō enī sonū lrāz ꝙ sillabarū
sed qđ sono recte ac veraciꝫ itel
ligit hīc accipiēdū est cū dt. in
noīe meo. Vn̄ q̄ hoc sentit de xpō
qđ nō est de vnico filio dei sētiendū;
nō petit i eiꝰ noīe. Q̄ vo qđ est de il
lo sentiendū sentit. xpē in eiꝰ noīe
petit: z accipit qđ petit: si nō dt
suā salutē spiritūā petit. Accipit
aūt: q̄n debet accipe. Quedā ei nō
negant: sed ut ꝛgruo dent tpe distē
nūt. Ita sane itelligendū est qđ aut
dabit vobis: ut ea būficia significatu
sciant hīs vbis q̄ ad eos q̄ petūt ꝓ
ptinēt. Gaudiū ppe oīm scī ꝙ
scripsis. nō aūt ꝙ oīb: qz nō vnicuiq;
dn̄i est dabit. si dabit vob. Qđ aūt
sē. usq; modo nō petistis q̄q; i noīe
meo: duob; modꝰ itelligi pt. Vel qz
i noīe meo nō petistis. qđ nomē nō
sic ꝛgnoscēdū est ꝛgnouistis: vl qz
i ꝛpatione rei quā petē debuistis ꝙ
nullo hīdi est qđ petistis. Vt gt in noīe
eius nō nl ꝙ gaudiū plenū petāt;
subdit. Petite z accipietis: ut gdiū
vr̄m sit plenū. Hoc qđ dt gaudiū
plenū: nō carnale si spūale gdiū
ē. Et q̄n tm erit ut aliq̄ ei iā nō
sit addendū: tūc erit plenū. Hoc
aūt est plenū gaudiū vr̄m cū āplꝰ
nō est: siui deo trinitate ad cuius
ymaginē facti sum⁹. Q̄q̄ cū petāt
qđ ptinet ad hoc gaudiū ꝙsequēdū:
hoc est i noīe xpi petendū. Isto ei
bono i petendo ꝙseuerantes: suos suos
nēq; mia dina fraudabit. Q̄dq̄
aūt aliud petāt nl petāt: nō qua
nulla res ē: si qz i tāte rei ꝛpacē
q̄q̄ aliud ꝛcupiscāt nl est. Sequt
Hec i ꝓbis locut⁹ sū vob. Venit
hora cū iā non i ꝓbis loq̄r vob:
ꝫ palā de pr̄e meo āmūciabo vob.
Posse dicē hāc de q̄ loquit⁹ horā.
futuꝝ scīm itelligi. ubi videbim⁹
palā qđ aplꝰ dicit facie ad faciē:
ut qđ aūt. hec i ꝓbis locut⁹ sū
vob. hoc sit qđ ab aplo dictū est.
videmꝰ nūc ꝙ speculū i enigmate.
Annūciabo autē vobis: qz ꝙ filiū
pr̄ videbi. Neq; ei prēm qs ꝛgnoscat
nī filiꝰ: z cui voluerit filiꝰ revelare
Palā q̄ppe de pr̄e āmūciare se ꝛ
serit: qz ꝙ pateficām tuā maiesta
tis sue spēm z quo xpē gignēti
nō ꝛpar exist. z quo utroūiq; lpr̄
utriq; coetus ꝓcedat oīdet. Ex
ūstū sensu videt ꝛpedire qđ sequt.
In illo die i noīe meo petetis. In
futo ei scīo qđ petituri sum⁹:
q̄n satiabr̄ i bonis desiduꝫ nrm.
Petitio nāq; aliquā ē indigētie.
Relinq̄tur itaq; ut itelligat dñs
discipulos suos de carnalibz vl

aīalib; se ſpītales cē fatē. Homo aī aīalis ſic audit q̄ cq̄ audit de deo natū: ut aliud q̄ corp; cogitari nō poſſit. Ideo gūbia illi ſut q̄ cq̄ dicūt. Cū vō ſpītalis cepit oīa diiudicare caū ſim hāc vitā velut pſpecūm et ex pte pſpicit: tū nullo corpis ſe ſu nulla ymaginaria cogitacōe ſ; mētis certiſſima itelligētia capit deū nō corp;cē ſ; ſpīm. Ita pala de pīe āuūciate filio ut ei; dē ſbīne ſpiaat: et ipe q̄ āuūciat. Tūc m noīe ei; petūt: q̄a i ſono ei; noīs nō aliud q̄ res ipſa cē q̄ hoc noīe vocat mtelligūt. Ideo pūt cogitare dñz nr̄z ih̄z xp̄z iſūtū homo cū p nob̄ itercpellare pīem: māntū dō cē nos grandē eū pīē. qđ eū ſignificaſſe arbitror ubi ait. Et nō dico q̄ ego rogabo pīem p vob̄. Qa q̄ diſcipulos hoc maxīe reſpirare fecit q̄ erat prīs amica: pt̄ea dicūt ſe ngſcē q̄ oīa noſſet. Vñ dicit. Ecce nē pala loq̄ris: et pūbū nullā dic. Cū aī adhuc pmittat illa hora futa in q̄ ſine gūbis loquturus cē. cur iſti hoc dicūt nī q̄ illa q̄ ſūt ipſis nō mtelligētib; cē gūbia uſq̄ adeo nō mtelligūt ut ner ſalē non itelligē ſe itelligāt. Qm aī ad id qđ'm cogmente erat rndit: ſcīdūt. Nūc ſcimus qm̄ ſcis oīa. Vides q̄lit ipſecte ſe hēbant: q̄ post tot et tāta demonſtrata dicūt nūc ſcimus: et h'di tū tē ei q̄ndā grām tribuētes: Et nō eſt opus ti ut q̄s te itroget: hoc cōfīm audias noſti ea q̄ ſcīa dalizāt nos et q̄eſcē nos ſenſti dicēs qm̄ pī vos amat. Qđ q̄ vult ſi q̄ ei quē ſtiebāt noſſe oīa cū dicē debuiſſe videāt. nō eſt opus ti ut q̄q̄ mtroges. dicēdō potius putauerūt nō eſt op; ti ut q̄s te it' roget. Qđ utiq̄ legimus fm̄: et itrogaſſe ſtz dñz et mtrogātū fuiſſe. Ets hoc ita ſoluit: q̄ hoc nō ei ſ; illis poti; opus erat q̄s ibrogat vl a q̄b; mtrogabat. Neq̄ ei aliqs ille mtrogabat ut ab eis aliq̄d diſcē: ſ; cos poti; ut docēt. Et q̄ mtrogabāt eū volētes ab eo aliq̄ diſcē: ill' pfecto id op; erat ut ſcīrēt ab eo aliq̄ qui nouerat oīa. Ille aī nō op; hēbat ut q̄ ab eo ſcire q̄ſq̄ vellet p ipſū ngſceret itrogacōes: q̄ pruiſq̄ mtrogaret mtrogator nouerat voluntatē. Preuidē aī cogitacōes hoīm. magnū dnō nō erat: ſ; magn' pruid' erat q̄ ſubdit. In hoc credimus q̄ a deo exiſti. Qđ ei credūt q̄ a deo exiſt: q̄a ea q̄ dei ſūt agit. Nā ei dīs ut utiq̄ dixiſti. a deo exiui et a pē veni i hūc mūdū

nl aīmirabilis in eo huiusmodi: qd
frequēter audiebat. Dñe nō addit
a pre venisti i hui mundū. Faciebat
ei a deo missū: exisse tm adeo nes
ciebat. Inenarrabile vō illa filia
tionis p vtutē dicti ihū intelligē
tes. tuē primū cepere aduertere:
cū illis sīm pīb⁹ pfitent⁹ ee loca
tū. Nō ei p assumptionē humanā pter
deus ex deo nasat⁹: cui a deo ei
no pot⁹ q ptus e. Est ei vnus ex vno:
nō est potio nō est defectio, nō est
diminutio: sī vnitas natē ex vnitate
unitas. deus ex deo: nō ut ceat esse
ex nīlo: sī exist a manēte ⁊ exisse sig
nificatiōz hz unitatis nō inchoationis
huius gīa m scla Amen.

Sequit Rogationis Lucē
d. ihs dixit. Quis vrm hebit amicū
⁊ ibit ad illū media nocte ⁊ dicat
illi. amice ꝯmoda mi tres panes.

Quoniam Eiusdem.
supra saluator ad petitiōez
aplōz qualit' optet orare.
Portat aūt stimulē eos qui hoc salu
tare documentū receperāt effundē
quidē preces iuxta traditā formā:
sed negligent' ⁊ remisse hoc facē:
deinde aī non grauderent p p'ma
vl secūdam oīōem: desistē ab oroibz.
Itaq ne hoc patēmur: p modū
pabole manifestat q pusillanimitas
in oroibz dānosa est. utilissīq vero
est in eis pacias ⁊ pē. Dñe dic Quis
vrm hebit amicū: Amicus iste dē
est: q omēs amat ⁊ omēs vult
saluos fieri. Quis enī est nob' ami
cior: q qui p nob' corp⁹ suum
tradidit: Datur aūt nob' hic alius
pcepti modus: ut oībus mometis
nō solū diebz sed et noctibz oratio
defendat. Sequit ei. Et ibit ad illū
media nocte. Sic pegit dauid:
qñ dixit. Media nocte surgebam
ad confitendū tibi. Neq ei timuit er
rutare dormiente: que scit sp ee
vigilante. Nam si ille tū suis ⁊
q regni erat necessitatibz occupat⁹
septies in die laudē dnō dicebat:
qd nos facē debem⁹ q eo āplius
rogare debem⁹ quo frequentiꝰ
carnis ac mētis fragilitate delē
q'mur. Quis si diligas dnm deū tuū:
non solū tibi sī etiā alijs potis eme
rari. Sequit ei. Et dicet illi. Amī
ce cōmoda mi tres panes: q'm amī
cus meus venit ad me de via: ⁊ nō
habeo qd ponā ante illū. Q' autē
sint isti tres panes. ni mystici celestis
alimenti. Venit q' tibi amicus
de via. ⁊ de vita huius seculi: in q oēs
velut peregrini transeūt nec ullus q'
possessor manet. sed oī hoī de. trāsi
da venturo locū: et introgat qd
forte tri p simplicitatē fidei nesciis: et
non ē vndereficias esurienti. ⁊ opel
letis q̄rere in diuinis libris. Fortassis
ei qd ille introgauit in libro posi
tū est: sed obscurū ē. Ipm paulū
a petro aūt alioq̄ ypham: introgare
nō sinerīs. Sā enī repetit familia
ista cū dnō suo: et scīli huius igno

rãtia valida est. & nox media ? et
viget amicus eluenes: cui sufficer
fides nõ sufficiat. ¶ Cuiꝰ deferendi ē:
Ergo ad ipm̃ dnm̃ cui quo facilia
reqestit pulsa orãdo ? de qꝫ subdit.
Et ille demiꝰ ridens dicat. noli mi
molestus ee. Qui differt dare. vult
ut ãplius desideꝛ dilatũ: ne vi
leseat ceꝛo datũ. ¶ Vꝛsitã etiã ob hꝰ
differt: ut agnoscas qꝫ donũ dei
sit. & i tamoꝛe donata custodias.
Qꝫ enĩ aliqs multo laboꝛe hz
nitit custodiꝛe: ne cũ illd pdidit
suũ laboꝛẽ amittat. ¶ Nõ ergo au
fert ipetrãdi licentiã: ꝫ vehẽcia
accendit desideriũ oandi ostensa
difficultate ꝛsequẽdi. Secutꝰ ẽ.
Jam ostiũ clausũ est. ¶ Hoc ostiũ
qd̃ apiri sibi etiã paulꝰ exposcat.
nõ solũ suus sed etiã ꝓpli oꝛoꝛibus
obsecrãs se unuari: ut apiat sibi
ostiũ ad loqñdũ mysteriũ xpi. Et
fortasse illd est ostiũ qd̃ apteũ vi
dit iohes cui dicũ est. Ascende
huc: & ondam ti qꝫ opteꝛ fieri.
Significat qꝫ tpe famis vbi cũ
itellgẽtia claudit: & illi qꝫ apliꝰ
sapiaz tuã panẽ erogãtes ꝓ cibẽ
te pdicauerũt tã suũ m secreta
qete cũ dnõ. Et hoc ē qd̃ sbditur.
Et pueri mei mecũ sunt ĩ cubili.
Optune eos qꝫ gamma iustitie ĩ
passibilitatẽ vendicauerũt si pu
eros appellat: docens qꝫ bonũ qd̃
p studia ĩ nobis acquiꝛitur ab initio
fuerat ĩ natura repositũ. ¶ Nã
qñ aliqs abrenũcians carni
p rationẽ etiã uite vtuose
passiones ꝛfutat: tuũ qꝫ puer
isensibilẽ se hz ergat passiones.
Cubile aũt: reqem itelligimus
saluatoꝛ. Et ꝓpt̃ ꝓmissa sbdit.
Nõ possũ surgẽ & dare ti: qd̃ ē
ad difficultatẽ impendi refe
rendũ. Dei aliꝰ. Amicꝰ ad qꝫ
venitur media nocte ut accõdet
tres panes utiqꝫ ad similitudinem
ponitur. scdm quã qs rogat dm
i media tribulatione ꝛstitutus
ut ei tribuat ĩdulgentiã ĩmitatꝰ
q̃ pristis vite ꝛsoluat laboꝛes.
Ipsa ei angustia media noc est:
q̃ cogitur vehemẽt instare. In hꝫ
aũt panibꝫ etiã illd significatur
pmꝫ substancie ee trinitatem
Amicus aũt veniẽs de via. itel
ligit hois appetitꝰ: q̃ debet roi
seruire: sudoꝛat aũt ꝛsuetudini
tpali: quã vã vocat ꝓpt̃ oĩa
transeuntia. Duꝛo aũt hoie ad
dm: etiã ille appetitꝰ a ꝛsue
tudine renocatur. Et si non
ꝛsoluat iterus gaudio de dei
na spiritali q̃ creatoꝛis trinitas
pdicat. magne agustie fuit m
hoie: quẽ premit etũa ma
talis. cui ab hijs q̃ foꝛis delec
tant pcipitur abstinẽ: et mtꝫ
nõ est refectio de letitia doc
tine spualis. Tamen oando
efficitur ut accipiat. desideꝛans
itellectũ a dño: etiã si homo

dñs p quē sapiā pdicetur.
Sc̄ēi. Et ille si pseueraueri
pulsans? dico vobis. et si nō
dabit ei surgens eo p amicus
ei sit: ppt̄ ipbitatē tm̄ eius s̄
get? et dabit illi q̄tūq̄t hz nēā
nos. Ipatio ē a minori. Si
ei amicus hō surgit de lecto
et dat nō amicitia s̄ tēdio ipulsꝰ:
q̄ntomagꝭ deus dat q̄ sine te
dio largissime donat qđ petit.
Cū aūt puenerit ad tres panes hoc
ē ad abū et intelligentiā trinitatis:
habes et vnde viuas et vnde pascas
Ne timeas ne finias? nō ei panis
ille finietur: sed idigentia tua fi
niet. Disce et doce: vive et pasce.
Vel aliter. Media nox finis ē vite:
in quo multi ad deū aduenīt.
Amicꝰ aūt ē angelus q̄ accipit
aiam. Vel media nox ē ꝓfūdū
temptationū? in quo ostitutus
petit a deo tres panes: ntātē
scz corpis aīe et spē p q̄ in tēptati
onib; nō pdiditam. Amicꝰ aūt
q̄ de via venit ipē deus est q̄ in
tēptationib; nos ꝓtat: cui non
hz qđ apponat qui i temptatōe
confirmat. Qđ aūt dr et clausa ē
ianua? itelligendū est q̄ doret
nos aīa tēptationes ꝓfundos cē:
postq̄ vero tēptationi cōcidim)
ꝓparationis ianua claudit. et
iparati inuenti n deus admittet
pditam. Posita g̃ similitudē
adiūxit exhortatiōem dns. et
oīo stimulant nos q̄rere petē
pulsare donec accipiam) qđ petim)
Dñs sc̄. Et ego dico vob. Petite:
et dabit vobis. Qđ dr. dico vob
vim hz iuramenti: dñs ei non
mentit. Quicūq̄ aūt immut au
dictib; aliq̄s cū iuramēto: ondit
īcrepabilem nrē fidei puritatē.
Q petitionē aūt oīem ostendit?
p inq̄sitionē vo studiū et sollici
tudinē cū sbdit. Querite et inuenietis
Que ei q̄ūt plima cura idiget
qđ magne est in deo. Plura nāq̄
sūt q̄ sensū nrm ipediūt. Cui
ergo aliq̄s petitū q̄ūm) sic deū
sollicite pquiram) Ostendit
er ip q̄ius non apiat illico ia
nuā: imorandū tm̄ est Dñs sb
dit. Pulsate et apietur vobis et
q̄ si querens imoraberis: utiq̄
recipies. Ob hoc reclusū est ostiū
ut faciat te pulsare: ideo non
mox āmuit ut ꝓpositas. Vel p
hoc qđ dicat pulsate forsitan
insinuat petē cū effectū. Pulsat
ei aliq̄s manu: boni aūt opis
signū est manꝰ. Vel hec tria
pōt aliter distingui. Virtutis
ei initiū ē petere notā viā ve
ritatis? sēdo vero gradus est
q̄rere q̄liter opteat tēdere p viā:
tertius gradus ē ut cū virtutes
attigerit pulset ad ostiū ut i
tret spaciosā agnitionē. q̄ oīa
orando aliq̄s acquirit. Vel petē
q̄dem ē orare? q̄rē vo p bona
opa agē oīoī idigna: pulsare
aūt est oīoī imorari nec desistē.
Nō aūt nos tm̄ hortaret ut pe

tetem'. ñ dare vellet. Erubescant q' humana pigritia. Plus vult ille dare ñ nos ampe. Qui āt ꝓmittit a liq̄. spem debet affere ꝓmissi: ut monitis obediēta deferat fides ꝓmissis. Et ideo sbdit. Dīs q' petit accipit: et q' quit inuenit: et pulsanti aperietur. Quēt āt aliquis q̄ie ꝙdam orantes nō exaudiant ad qd' dicendū: q' q̄ūq; recto tramite ad q̄iendū accedit. nil omittens ex his q̄ ꝑfert ad petitorū obtentū: accipiet veniā qd' precatꝰ ē dari sibi. Si q's āt diutius a ꝓposito ve' petitionis: cū nō petat ut detur: nō petit. Quo fit ut cū nō recipiat qd' hic dr. nō falsificet. Nā t mgr̄ dicēte. q̄ūq; venerit ad me accipiet disciplinam piam: hoc ē ut feruenter t diligenter vacet documētis ipsius. Dñs t Iacobus dixit. Petitis t nō accipitis. eo q' male petatis: sc̄z cū voluptatū vanarū. Sed dicet aliquis. Immo cū aliq' rogāt ꝑ diuina notitia obtinenda t recapitatiōe virtutū. nō obtinent. Cui dicendū q' nō ꝑpt' se bona petierūt accipe: sed ut ꝓmedent' ꝑ ea.

Si q's ecia ob torpoīe erubescat se desideriis t traditor sui fiat in manꝰ hostiū: huic deus nec adiuuat nec exaudit. eo q' ꝑ petim alienū se fecit a deo. Deret āt offre quide' q̄d' interest sua: clamare āt ad deū ut eū adiuuet. Et licet diuīū sbsidiū ꝑplorandū nobis remisse. ac mēte huc illuc q̄ vagante: eo q' tal' nō solui nō ꝑturbat qd' petit. si magis dñz irritab'. Nā si alīq̄s coīa ꝓpe stans furiū hr̄z t ītremiscat t extriseat oīm ne forsitan puniatur: q̄d tomagꝰ coīa deo attentiū ac tremebundū optet assistere. Si vero debilitatius a pēo. fixe neq̄s orare: q̄ntūcūq; potes te ipsū cohibeas: ut stando coram deo ad eū dirigas ītellēm: et dignoscit: eo q' nō ex negligentia sed ex fragilitate nō potes ut optet coīa deo assiste'. Si sic ergo tēpm ꝑpell': ne discedas donec accipias. Ideo et' q̄ūq; petis et nō accipis: eo q' ꝑuersam postulasti. vel ī fideliter vel leuit. vel nō ꝑsentia tibi. vñ destitisti. Sepiꝰ āt qda obmutat dicentes. Quare oram'. An ignorat dñs q̄bz opus ē nobis. Nouit q̄ppe. t coīa spūalia ubertat nobis t aīabꝰ postulamus? Ih opa virtutis t regnū celoꝝ optet prius optare: optanti vero q̄ie: quienti ꝑ fidem t pacīz q̄d' mi interest sua ī nullo delicto redarguitur a gratia ihesu. Ergo p̄cepti uus locus frequēter orandi: spes ē ipetrādi. Ratio āt psuadendi prius fluit t p̄cepto. postea fit ī exēplo: qd' ondit sbdens. Quis āt ex vob' p̄em petit panem: nūqd' lapidem dabit illi. In quo istruit nos saluator qdā necessariū. frequēter ei meo sulto voluptatū ipetu irruim' ad ꝑnicios si desideria. Cū q' aliq'

talñ a deo petim⁹: neq; ꝑpetuabim⁹.
Ad qđ ondendū utr̄ patenta exẽplo
ex his q̄ penes nos sūt. Cū ei filiꝰ
tuꝰ petit panē: g̃ ataīt ꝑpinas: qđ
abū petit optinū. Nō vō sensꝫ
penuria lapidē posit ut cōedat
nō affers ei: sed pot⁹ ꝓhibes ei a
nocuo desidio. vt sit sensꝫ. Qđ aūt
ex vobis piscem petit panē quē sz
p̄ dat. nūq; lapidē dabit illi sz
si petierit. Eadē ẽ rō est ī spente.
z pisce de ꝙ sđdit. Aut piscē z nūq;
p piscē spentē dabit illi. Aut si pe
tient ouū: nūq; porriget illi scorpi
onē: Tu tñ attende. si panis q̄dē
ē aīe cibus ī agnitione sñi quo nō
dignū est saluari: puta ꝑspicax rō
vite debite. Piscis aūt ē amor disci
pline. puta mūdi ꝯstitutōes: q̄s ꝑ
clemētoz effugiñ z q̄nq; ꝙsequēt
dissert sapiā. Itaq; nec vice panis
deus ꝑpinat lapidē quē volebat
dyabol⁹ a xp̄o māducari. Nec vice
pisc⁹ spentē quē comedūt ethiopes
īdigni pisces comedē. Nec ꝙplicat
dat vice nutritiue z util nō comōdi
bilia z nociua qđ refert⁹ ad scorpi
onē z ouā. Vel p panē itelligit
chitas ꝑpt maiorē neritatē: q̄
ut sine illa cetā nil sūt. sic ꝯpos
cis sine pane mēsa: cui ꝙtraria
ē cordis duricia. quā lapidi ꝓpau.
Piscis aūt intelligit fides īuisi
biliū: vl ꝓpter aq̄ baptismi:
vel q̄ de īuisibilibꝫ loq̄t capitur.
Qa ee fides. huiꝰ mūdi fluctibꝫ
cēū iactata nō frugit⁹: recte pisci
ꝓpat⁹. Cui ꝙtriū posuit spentē
ꝓpt venena fullaīe: q̄ etiā ꝑmo
malesuadendo ꝑseminauit. In
ouo itelligi spes. Quū ei nōdū
ē fetus ꝑfect⁹: ꝙ fouēdo spatur.
Cui ꝙtrariū posuit scorpionē.
aut aculeus venenat⁹ retro time
dus ē: sic ꝙtrariū spei ē retro spice
aī spes finitoz ī illa q̄ ante sūt
se extendat. Quīta tī loquitur
mūdus: q̄rita post dorsū shrepit:
ut retro spicias. O mūde īmūde
q̄ strepis: q̄ aūte cōnaris:
Tenē vis perīens: q̄ facēs si
manēs: Quē nō decipes dulc⁹:
si amar⁹ alimēta mentiris:
Hē ꝑmisso aūt exẽplo cōcludit. Greg.
Si q̄ vos cū sitis mali. scīt mē
tē susceptiua ꝓauitatis ḡeni
tis: nō aūt vnifōrmē z ſiāt ī
bono sic deus. Vel malos vocat Beda
scīi amatores q̄ dant illa q̄ sēdz
sensū suū iudicant bona q̄ etiā
ī sua natā sūt bona: z ad usū in
firme vite ꝑtinēt. Vñ sđdit. Nost⁹
bona data dare filijs vīs. Aplī
ex q̄ merito electōis bonitatē huā
ni gn̄is ꝯcresceñt. signe boni
tatis respū mali ee dicunt: q̄
nil p semetipz bonū nl deitas sola.
Qđ vo sđdit. q̄ntomag⁹ pr̄ vr̄

dabit de celo spm̃ bonū petētib; sc.
Q̄ matħis posuit: dabit bona petētib; sc. Ostendit er hīs spm̃ sēm plenitudinē donoꝝ dei: q̄ omēs utilitates ⁊ er donoꝝ dei grā suscipiunt: xp̄o fonte emanāt. Nisi āt spūs scūs ēt de sapīa dei q̄ solꝰ ē bonꝰ: neq; hic appellaretur bonꝰ. q̄n dñs remuit dicī bonꝰ ī eo q̄ homo frūs est. Ergo auare q̄ queris. Aut si aliud petis: q̄ ti sufficiat nīi deus nō sufficit. Cui gla ī scla.
Nil. Vigilia Ascēn. S̄ Johēn.
Sublenatis illis oculis ī celū dixit. P̄r venit hora clifica filiū tuū.
Ovia dixat S̄c. Eiusdem dns. ī mūdo p̄ssurā habebitis: post āmonitionē in oroēz ītitur: erudiēs nos ī tribulatione nīb; oīa dīttentes ad dm̃ refugē. Vt hoc āt m celū oculos leuauit: ut nos doceāt extensionē q̄ est ī oroīb; ut stātes sursū aspiremꝰ: nō ornīl carnis solū. ⁊ mētis.
Notat eē dns in forma suū sith opus eēt orare silēcio. Sed ita se p̄ exhibē voluit p̄catorē: ut nec minisset nrm̃ se eē doctorē. Unde nō solū ad ipōs sīmocinatio: sed eē p ipsis ad piem oīo disciploꝝ eē edificatio: p̄fecto ⁊ nrm̃: q̄ fueram⁹ scripta lecturi. Hoc āt q̄d ait. p̄r venit hora: oñdit omne tp̄s ⁊ q̄ q̄n facēt vl fieri sineret ab illo eē dispositū. q̄ tp̄i sb̄ditus nō est. Nō aūt credat hec hora fato rapēte venisse: sed potiꝰ deo ordināte. Absit eī: ut sydera mori cogēnt sydera ditorē. Et q̄ ēat hora: Nā nūc ospuēdus flagellandꝰ crucifigendus ēat: sed clarificat p̄r filiū. Sol de cursu opus defecit: ⁊ intitis suū cū eo reliqua mūdi machina ⁊ elementa senserūt. Ergo post clificationē eius: veritatis confessio secuta ē. Nā vere dei filiū centurio confitet⁹: ne q̄s credē tū abigēt q̄ aliq̄s p̄se q̄tū nō negasset. Ez si passione clificat⁹ dr ⁊ q̄nto magis resurrōe. Nā in passione magis ē hūilitas: q̄ clitas ⁊ medat⁹. Vñ g̃ ait. p̄r venit hora clifica filiū tuū. sic itelligē dū est: tāq̄ dixerit. Venit hora sēminādē hūilitatis: sīm̃ non differas clitatis. Sed forte ifirmꝰ repetetur filiꝰ: dū clificatiōez potiorē exp̄at. Et q̄s nō patrē potiorē confitebit⁹: cū ipse dicat p̄r maior me ē. Ez cauendū est ne apd ipios gla filiꝰ honorē infinet. Nā sequitur. Vt filius tuꝰ clificet te. Non g̃ ifirmꝰ ē filius: vicē clificationis ipse cū clificandus sit redditurus. Ergo expostulatis clificationis dande piissimꝰ reddēde: eandē ī utroq; oñdit diuitatis vtute.

Sed de his q̄ iā erant discipuli nō de oīb; q̄ in illū fuerūt credituri eū hoc dixisse ea q̄ sequūt manifestat. Ab ipō ergo suę ois gregis ordio omēs suos dīs volebat ītelligi: q̄b; notū faciē do prēm dificat eū. Cū ei dixisset ut filiꝰ tuꝰ dificet te: mor q̄ pat̄ ō fieret demōstrauit dicēs. Quę de dist ei ptātem oīs carnis. Iā nūc q̄ de ill' a q̄b; tuę audiebat discipul suus dicit: Manifestaui nō tuū hoīb; q̄s dedisti mi. Nō ergo dei nomē nouerūt cū essent iudei. Et ubi ē q̄d legit: notus ī iudea dō. Ergo ītelligendū est. nō illd' nō tuū q̄d verāt deus. sī illd'. q̄d ro tus pr̄ meus: q̄d nomē manifestari sīi ipsius filij manifestatione nō pt. Nā q̄d' deus dr vnūs se creator. cūā oīb; gēt̄b; anteq̄ xp̄m credēnt nō oīode ē potuit īcognitū: ī hoc. aūt q̄ nō est aī dīs falsis colendus. notus ī iudea dō: ī hoc ro q̄ pr̄ est huiꝰ xp̄i q̄ que tollit pcta mūdi manifestauit eis q̄s dedit ei pr̄. Per hoc aūt q̄d dr. dedisti mi de mūdo: dem est de ill' q̄ nō crēnt de mūdo. Sed sī eis regnātio pstitit: nō gr̄atio. Q̄ ē aī q̄d sequit: tui erāt: et mi cos dedisti. An aliqn pr̄ habuit aliq̄ sine filio. Absit. Venit tnūc aliq̄ aliqn dei filiꝰ q̄d nō dū habuit idē ipse hoīs filiꝰ: q̄ nōdū erat hō frūs ex mr̄. Q̄ ppt dixit. tui erāt: nō inde se separando dei filiꝰ: sed solet ei tribuē omē q̄d pt a quo ē ipse q̄ pt. Q̄d' itaq; ait. et mi eos dedisti: sēm hoīem se accepisse hāc ptātem ut eos habēt oīdit. Et. Et sermonē tuū seruauerūt. Sermonē prius sēp̄m appellat: q̄ pīpin pr̄ oīa audiit: et ī se tinet omēs sermones ac si dicēt. Memoriē mādauerūt ut nūq̄ obliuisc̄ant. Vel dr. Et sermonē tuū seruauerūt: i eo videlz q̄ mi crediderūt. Vm sequit. Et nūc agnouerūt: q̄ oīa q̄ dedisti mi abs te sūt. Quidā aūt dicūt hāc ēe lectiōem: nūc agnoui. q̄ oīa q̄ dedisti mi abs te sūt. Ex hm nō habūt rōem. Quō ei potuit ignarē filiꝰ q̄ sūt prius. Et de discipul' dēm est. Qui dicit. Didicerūt q̄ nil' ē in me alienū extra te: et q̄ q̄cūq; dicta tua sūt. Simul aūt pr̄ dedit ei oīa: cū genuit q̄ ly oīa. Et vm didicerūt: Ex vbis meis q̄b; docebā eos qm̄ a te exiui. Hoc ei p totū studebat oīdere euāgeliū. Vm se. Nā vbi q̄ dedisti mi dedi eis: et ipi acceperūt. et ītellexerūt atq; tenuerūt. Tūc ei vbū accipitur: q̄n mente capitur. Vm se. Et agnouerūt ve q̄ a te exiui. Et ne q̄sq; putaret ista agnitionē iā

p̄ speciē fidē nō p̄ fidē exponēdo addit. Et crediderūt ut sb̄audiā vē. q̄ tu me misisti. Hoc utiq̄ crediderūt vē: qđ cognouerāt vere. Idē ei est a te exiui: qđ ē tu me misisti. Qđ aūt dē crediderūt vē. stabilit nō iā ad p̄sēa redit̄ z xp̄m relicturi. Qđ p̄ aūt dō p̄ deo filio dedit: ḡ gignendo dedit.

Crisō Mā g̃ multas a dnō assolatōes discipuli audietes nondū persuasi erāt: de relīq̄ p̄ loquit. dilectōem quā ad eōs hebut ostē dens dr. Ego p eis rogo. Qđ. Nō solū que a me sut tribuo eis: sed z aliū p hoc rogo ut caplioze ondat amorē. Cū aūt addit. nō p mūdo rogo: mūdū vult intelligi eos. q̄ vuunt sēdm Augiā mūdi. z nō sut in ea sorte grē. ut ab illo eligant̃ ex mūdo: quā sortē sīficat cū sbdit. Et z p his qs dedisti mi. P hoc ei q̄ eos p̄ iā dedit: finē est ut non p̄tineat ad cū mūdū p quo nō rogat. Neq̄ aūt qđ p̄ eos filio dedit: amisit ipse qs dedit. Om̄ sbdit.

Crisō Mea tua sut. Preīter dr. dedisti mi. ut discat qm̄ p̄ tū placet: z qm̄ nō ut alieni veniēs eos sōuit. z vt p̄nos acceptt. Deīde ne qs estimet nouū esse eius p̄cipatū z nup eos sus/ cepisse a p̄re: sb̄iūgit. Et oīa mea tua sut: z tua mea sut. Ac si dicat. Neq̄ audiēs aliq̄s qm̄ mi eos dedisti. estimet eos alienos ee a p̄re: mea ei sut eq̄ Nec audiēs qm̄ tui erāt. estimet alienos ee fuisse a me: q̄ ei sut eius mea sut. Aug. Aut hīc aptet. qm̄ vnigeniti filij sut oīa q̄ sut p̄ris: p tm utiq̄ q̄ etiā xp̄c dō ē z de p̄re natus p̄ri cōlis. Deīde demōratione Cris. p̄dictoz ponit. Et clificat̃ sū m eis. Et qm̄ patet qm̄ p̄tatem sup eos habeo: qm̄ glificāt me. ti credē tes z m. Nullj ei mi q̄z nō hī p̄tē glificat̃ ē. Dicēdo aūt iā esse factū: Aug. oīdit iā fuisse p̄destinatū: z certū haberi voluit q̄ eēt futurū. Eq̄t̃ Et iā nō sū in mūdo. Hoc ē. Et si Cris. nō appeam sēdm carnē: p his m glificor q̄ p me moriūt sic z p̄re z p̄dicāt me sic z premi p̄dicant. Et si horā illā q̄ loq̄bat attendas: Aug. utriq̄ adhuc in mūdo erāt. Et co tidie dicim. (iā non ē hic) de aliq̄ q̄ tonius abiturus: z mane moriturus. Vñ hoc exponēs dr. Et ego ad te venio. Qui g̃ xp̄c dicit. iā nō sū in mūdo: paulo post sbdit. z hec loquor in mūdo. Quia enī nondū adierat hic adhuc erat: z q̄ mox fuerat abiturus hic q̄dā iā nō erat. Cui aūt p̄re z spū sco gla.

Nil. Ascensio dñi. Nouissime ꝺ̄z apparuit recumbentibꝫ videlicet aplis apparuit ill'ihc: z exprobrat incredulitatem illoꝝ z duricordiam quia nisi ꝙ viderant eum resurrexisse non crediderunt. Et ꝛ. Verbis eius

Completurꝫ eius gelasii narratione marci nouissimaꝫ apparitionem ꝙ ipe post resurrectionem dixit apparuit memorat. Notandum autem qꝺ lucas in actibꝫ referat dicens. Iesus precepit eis ab hierusalem ne discederent: z post pauca. Vnde tibi illi elevatꝫ e. Comedit ei z accepit: ut videlicet ꝙ effusionem cerebri vitas paruerit carnis. Apparuit autem ꝛ simul accumbentibus: ut oculis testes sint z enarret oculis qꝺ coram viderat z audierunt. Nouissime autem dicitur hoc sermone: qz aplus eum apli mistica corpalem non viderunt. Et nunꝙ tuꝫ exprobraturꝫ erat ꝙ non credidissent eis ꝙ eum viderant resurrexisse? qui iam z ipsi post resurrectionem tociens viderat? Restat ꝙ ut intelligamus nunc marcum breuitatem memorare voluisse z iam diuisse nouissime. qz ipso die hoc nouissimum fuit iam tarde nocturno tpe. postea discipuli de castello redierunt in hierlm z inuenerunt sicut dicit lucas ꝛ z ꝙ eum ill aut collocutes de resurrectione dñi. Et erat ibi unus non credentes. Ihesus ꝙ sicut marcus dicit discumbentibus et adhuc ide sicut lucas dicit loquentibus stetit in medio eorum dñs z ait ill'. Pax vob. Verbis itaqꝫ dñi ꝙ tunc cum loquitur et discipuli lucas iohannes qꝫ dixerunt: increpauit z illa exprobratio de ꝙ marcus dicit. Et hic rursus monet quo discumbentibus ꝛ dicit apparuisse marcus: si illo tpe e diei dicta iam noctis tunc: cui aptetur ihesus dicat no cum eis fuisse thomam. quem credimus extitisse ide angelus dns ad eos iterum. postea illi duo redeuntes de castello cum ipsis ꝛ collocuti sunt sicut apud lucam inuenit. Et lucas in sua narratione dat locum ꝙ possit intelligi dñi hec loquente primus ide extitisse thomam z postea dnm iterasse. Marcus autem ꝙ dicit. nouissime discumbentibus illis ꝛ apparuit. ecclam thomam illic fuisse cogit fateri: ni forte ejus duo absente. ꝛ tri voluit appellare. qz eade tunc aplica societas hoc nuncupabatur angelus matheus in locum unde discesserat. Aut si hoc duxerimus accipere: illud accipiamus post multas demonstrationes eis eum nouissime recumbentibus ꝛ apparuisse. in xl die. Et quum iam erat ab eis ascensurus in celum. hoc eis dicit mundum expurgatum voluisse: qa his ꝙ viderat eum resurrexisse non credebant angelus

ipsi eū viderūt. cū ut̄ post ascē
sionē suā p̄dicātibz euāgeliū eīs
gētibz q̄ nō viderūt fuerāt credi
ture. Post illā q̄ppe exhibitionē
ait ide marcus. Et dixit eis. Eū
tes i mūdū vniūsū. Et infra. Q̄
vō nō crediderit: dānabit. Hoc ḡ
p̄dicāti: nōne ipsi p̄mitus fuerāt
obiurgādi. q̄ aīq̄ dīm vidissēt
nō crediderūt eis q̄bz p̄ius appa
ruerat. Ideo eīs tūc dñs discipulos
increpauit cū corpali reliq̄: ut
vba q̄ credens dicēt i corde audie
tiū animus īpressa remanerent.
Exhibrat aūt incredulitatē: ut
fiat credat credulitas. Exhibrat
duritiā cordis lapidei: ut fiat
cedat cor carneū ciuitate plenū.
Increpata ḡ duritia: q̄ admone
do dicat audiam⁹. Sequit̄ eūt.
Euntes i mūdū vniūsū: p̄dicate
euāgeliū oī creatē. Oīs creature
nōie signatur hō. Q̄is ei creatē
alīq̄ hi thomo. Hz nāq̄ cōe esse cū
lapidibz: viuē cū arboribz: sēti
re cū aialibz: itelligē cū āgel'.
Oī ei creature p̄dicat euāgeliū
cū solū hoī p̄dicat: q̄ ille videlz
doceī. ppt̄ quē in tra oīa creata
fuīt. a quo oīa p ḡndā silitudi
nē alīena nō fiūt. Dī ec oīs cre
ature nōie oīs nato gētiū defig
nat: ante ei dom fuerat. In via
gētiū ne abieritis: nūc aūt dicit.
Predicate oī creatē: ut sit prius
a iudea aplōz repulsa p̄dicatio
tuē nob⁹ in adiutoriū fiat: eū
hāc illa ad dānationis sue testi
moniū supbe repulisset. Vel oī
creatē. i. credēti q̄ nō credenti.
Sequit̄. Q̄ crediderit et baptizatus fuerit
saluus erit. Nō enī sufficit crede
re vera etei fides est: q̄ in hoc q̄d vbis
dicit: opibz nō p̄tradit. Sequit̄. Q̄
vō nō crediderit: dānabit. Q̄d
hic dicem⁹ de puul': q̄ p etatem
credē nō valent: cui de maiori
bz nulla q̄stio est. In ecīa ei sal
uatoris p̄ alios punit credunt:
sic̄ er alijs ea q̄ in baptismo illi
tā remittūtur ostenduntur. Sequit̄.
Signa aūt eos q̄ crediderit hec
sequent'. In nōie meo dēonia
cient: linguis loquent nouis: spentes tollent. i. dispget
itellectuales sic̄ est illud. Lal
cabitus sup spentes et scorpio
nes itellectuales. i. itelligē. Dī ecīa
itelligi de sensibilibz spentibz
sic̄ er paulus a vipa nullū ha
buit nocumētū. Sequit̄. Et si mor
tiferū q̄d biberit: nō eis nocebit.
Multa talia fiūt in hystorijs le
gim⁹. Multos nāq̄ venena
bibita xpi munita signaculo
lede non valebāt. Sequit̄. Super
egros manus ponet: et bene ha
bebūt. Nūq̄ aūt fiēs. q̄ ista

signa [illegible] vte duo folia

Aug. Merito aī q̄utur quō p̄ēm clarificauerit filiū: cū spūtīa clitas p̄ris ner diminuta fuerit ī forma hūana. nō augeri potuerit ī sua pfōē diuina. Sēd apd̄ hoīes minor erat: qī in iudea tm̄ deus notus erat. Qa ūo p euāgeliū xpī fm̄ ē ut p̄ manifestaret gentibus e p̄ēm dificauit ⁊ filius. Dt ergo. Clarifica filiū tuū: ut filius tuus clarificet te. Ac si dicat. Resuscita me: ut manifestas toti orbi p me. Deinde magr̄ pandēs quō clarificet p̄ēm filius subiūgit. Sicut dedisti ei ptātem oīs carnis: ut omne qd̄ dedisti ei det eis vitā etnā. Oēm carnē dixit oēm hoīem: a pte totū significās. Hoc aī qd ptās xpō a patre data ē oīs carnis: sēdm hoīem intelligendū est. Caro enī fūs: spē vite etnitatē erat caducis ⁊ corpeis ⁊ mortalibus reddit̄. Aug. Dt aī. dedisti ei ptātem oīs carnis: ut oēdat qm̄ nō ad iudeos solos sua pdicatio ꝫ ad totū orbem tuā extenderetur. Ex qb̄ ē qd dt oīs carnis: q̄ nō utiq; enī omnes crediderūt. Et qdē qūtū ex eo ē omnes crediderūt? si vo nō attendebāt hijs q̄ dicebant: nō ei q̄ dicebat ē crīminatio: sī eorū q̄ non susceperūt. Dt ḡ. Sicut dedisti ei ptātem oīs carnis ita te clarificet filius: idest notū te fa

ciat omī carni quā dedisti ei. Sic ei dedisti: ut omē qd̄ dedisti ei det eis vitā etnā. Sēd m q̄ tan dē vita etna ē oīdit cū sbdit. Hec aī vita etna: ut agnoscāt te solū vez deū. Vita ē vez deū nosse: ꝫ solū hoc nō faciat vitā. Qd ḡ nectit? Et quē misisti ihm xpm. Qui aī arriani itelligūt solū p̄ēm vez deū solū iustū solū sapientē: a coione hoz ⁊ sāc hos filiū sepant. Soli ei ut aiūt ppria: nō ptīcipant ab altero. Quē si ni p̄ē solo ⁊ nō m filio ē existimabūtur: necē est filiū deus filius ⁊ ipsiēs ē credat. Vel ordo vboz ē. Vt te ⁊ quē misisti ihm xpm agnoscāt solū vez deū. Sequent ei ⁊ spūs sūs intelligit: q̄a spūs est p̄ris ⁊ filij tūc charitas ⁊ substātia alī aboz. Sic ḡ filius glīfīcat te. ut omnib; quos dedisti ei te agnitū faciat. Nouo si agnitio dei ē vita eterna: tāto magr̄ in vita etna quanto magr̄ in hac agnitione pficiemus. Non aī morīemur in vita etna. Tūc ḡ dei agnitio pfecta erit: qī nulla mors erit. Summa tūc dei clarificatio: q̄ summa glia. Veteres autē glia diffinita ē: sicūt de aliq̄ suma aī laude. Et si hō lādat

cū tāme credit? quō deus laudabitur q̄n ipē videbit? Ut q̄d scptū est. Bī qui habitant in domo t dñi: i scla sclōz laudabūt te.
Ibi erit dei sine fine laudatio: ubi erit dei plena agnitio z ideo clarificatio. Cū ei fides nra videndo fiat vitrea: tuū mortalitatē nrā mutuā tenebit eternitas. Sed p̄us hic clificat deus eū āmiciatus hoīb; inotescat: z p fidem credētib; p̄dicat. Ut q̄d dt. Ego te clificaui sup tra. Hec q̄dem clificationis assistitudo nō p̄tinet ad diuinitatis ysām: sz ad honorē qui ex agnitione ignorantiū susciebat. Vñ bī dicit sup tra. In celo ei glificat/ fiumt: z i nata glam hns z ab ā/ gel' adorat. Non g̃ de illa gla ait q̄ sbne eius ē: sz de ea q̄ ad cultura hoīm p̄tinet. Vñ sbdit. Opus manuū tuaū: q̄ dedisti mi ut faciā. Nō ait iussisti sz dedisti: ubi ome dat' cuidēs gia. Nō ei habet q̄d nō acepit ee' i vnigenito humana nata: Et quō estimauit op; q̄d acepit ut faciat? cui restet adhuc passionis experimentū? ni q̄ estimat se se diuat q̄d se estimatiuū certissime nouit. Vel dt estimauit: q̄i ea q̄ ex pte mea sut ora fen? aut q̄ cū nō q̄d mani ē fm̄ est: dicit p totū ia fm̄ ce. Radix ei honor sbmissa est: qua omo debebat sequi fras. Et q̄ hns q̄ futa erāt: ipē iam aderat z copulabat. Post q̄ ut meritū obedie z sacrame tū tot; dispesationis itelligē m?: adiciat. Et nūc clifica me tu pr apd' temetipm. Videns ei predestinate sue glificationis venisse ia tps. ut z nūc fieret i redditione q̄d fuerat i pdestinatione ia fm̄: hec orauit. Q.d. Illā clitatē quā habui apd' te i predestinatione tua: tps est ut apd' te habeā etiā viuens i dctā tua. Q'a vo dixāt. opus ysūmauī: manifestat q̄le opus. ut sz nomē dei manifestaret. Vñ dr. Manifestaui nō' tuū hoīb; q̄s dedisti mi de mūdo. Et si de his tm̄ dixit discipul' cū ip; cenau': nō p̄tinet hoc ad illā clificatione de q̄ supius loq̄bat' q̄ filius clificat patrem. Quia ē ei gla mi vl ri i notesce mortalib;. Et ait q̄d ait manifestaui nomē tuū hoīb; q̄s dedisti mi de mūdo. omes itelligi volunt q̄ in cū fuerāt credituri: ē plane ista clificatio q̄ filius clarificat patrem: z tale ē q̄d ait. manifestaui nomē tuū: q̄le illd' q̄d sup̄ dixāt. ego te clificaui. p tpe futo z illud z hoc pteritū ponēs.

Nil. Vigª Pentth. C. Johez

Dñs dis'ſ. Si diligitis me: mãdata mea ſuate. et ego roga bo pẽm: t aliũ paclitũ dabit vobis. et ꝛc. Lectio Eusdem

Via dñs dicat. qđ cũq; pe tentis hoc faciã: ut nõ ꝯmẽt oẽm ſimplẽ petitionẽ valẽ. Idcirco dicẽs Si diligitis me: mãdata mea ſuate. Q. d. Tũc finã; qđ petitis: ſi dilectes me mãdã mea ſuatis. Vel qz audietes qm ad pẽm vado reſcps erit eos tbari: dicit. Nõ ẽ hoc me amaẽ ut ẽ lemũ: ſed ut faciatis mãdã mea. Hoc ẽ ei amor obedire t credẽ ei q̃ diligit. Qa vo reſcues erit eos vehemẽt inqietet carnis pnã t illa hẽ reſolationẽ qua prius habuert: ſbiungit. Et ego rogabo pẽm: t aliũ paclitũ dabit vob'. In quo ondit t ſcipm ee paclitũ. Paclitus aũt latine dr aduocatus. Et dictũ ẽ de xpo: aduocatũ hẽm apđ pẽm ũm xpm. Vel paclitũ t reſolato rẽ. Habebãt ei t tũ vnũ reſola torẽ. q̃ miraculoz dulcedine t pe dicatione eos erigẽ t reſtare ſolebat. Si ſpm ſcm alium paclitũ noiat: nõ iuxta natẽ diſſentiã: ſed iuẽ opatiõis diuſitatẽ. Iuit aũt. rogabo pẽm. ut fidedignũ faciat eos ſmonem: qm ſi dixiſſ ego mittã. nõ ſimpliciter credidiſſet. Qz tũ ut ſcpabilia ſua t prius opa demrãret: alibi aut. Cũ abiero mittã eũ ad vos. Rogabo q̃ dr ut iferior ſcdm hmanitatem pẽm meã: tu ſũ eqlis t cõſbnal' ſcdm dinitatẽ. Dicat aũt ut maneat vobiſcũ methũ: qm neq; pr morte recedit. Ne aũt paclitũ aut dictes rurſus ſi carnatione alia ſuſcipient. t oculi putet eũ vidẽ: ſbdit. Spm vitatis quẽ mũdus nõ pt accipe: qa nõ videt eũ nec nat eũ. Spũ vitatis dr qz figũs rerũ teſtimoniũ manifeſtat: q̃ ſpũſſcus dr qz prũ filiaz reſbnal'. Quidã aũt hic malos dicat? viſionẽ certiſſimã cognitionẽ: qa viſus ẽ aptior ſenſu Nota ee qz eũ ſpm ſcm ſpm vitatis dr: eiã ẽ ſuũ ondit. Deinde eũ apte eũ dari narrat: prius ee eũ ſpm ẽe declat: ac ꝑhoc ſpũſſcum apte precit t filio. Spũſſcus aũt oẽm que replebit. ad deſiderada iuiſibilia accendit: et qm mũdana corda ſolũ viſibilia diligũt: hũc mũdus nõ accipit. qa ad diligenda iuiſibilia nõ aſſurgit. Vos aũt agnoſcetis eũ: qz apũd vos manebit. Si ne putaret eũ ſic mane ſic apũd hoiẽs hoſpes viſibiliter reſumeret: adiecit. t ipſe erit. Qui d. Nõ ita apud vos manebit ſic ego: ſed ipſe hitabit in abus. In his tribꝰ domus ſme qbz ad vitã pueniũt nõ pt ſpũſſcus t electis oĩbz ſp manet: illi aũt qbz nõ nisi

vita suat sed alioꝝ quᵗ neq; ip̄e manet. Aliq̄n ei se a signoꝝ ostensione subtrahit: ut eo humilius virtutes habeant. Xp̄s aūt mirabilis eis apparuit. Jā itaq; hēbant spm̄ discipuli quē dn̄s p̄mittebat: sed dandus erat eis ap̄lius. Habebant occulte: accepturi erāt manifeste.

nō Unde nō solū habēti vitā habenti nō incassū p̄mittit: nō habēti q̄dem ut habeatur: habēti aūt ut habeat ap̄lius. Cū g̈ discipuli ad agones mittebant̄ optēdunt spūm̄ sēm̄ venire abūdanter: non autē statī post resurrēm: ut i multo eoꝝ desidio statuti cū multa eā susceperāt grā. Ne putarēt q̄ ipse reluctantēs eos eēt adiecturus. Non relinq̄m vos orphanos. Et quidē a principio dixat. veniens q̄ ego vado: sed q̄ hoc longū tp̄s erat: p̄misit spm̄. Et q̄a nesciebant q̄ hoc ē. p̄mittit eis suā p̄nciā qua maxime q̄rebant cū dicit: veniā ad vos. Ne trī rursus eandē q̄rant p̄nciā qualē & p̄ habuerūt: hoc parvulis occulte cū dicit. Adh̄ modicū: & mūdus me iā nō videt. Vos aūt videbitis me. Ac si dicat: Veniā quidē ad vos: nō trī ut plus vobiscū p̄ vnā q̄q; die assistens. Et ne dicant. q̄lit̄ ego videns diuīsh amodo nō videbitis me: soluit opīonē dicēs. ad vos solos veniā. Videbit

Augꝰ.

Crisꝰ

Augꝰ

ā tuū eū mūdus carneis oculis; carne. spiritū: nō aūt videbat qđ i carne latēbat. Cū aūt post resurrēm eiā carne suā voluit demōstrare nō suis: p̄sentē dēm est.

Adhuc modicū & mūdus me iā nō videt: vos aūt videbitis me. q̄a ego vivo & vos vivetis. Q.d. Et si morte subiacebo: trī resurgo. Vos q̄q; vivetis. hoc ē cū videritis me letabimini & trīs mortui reviviscet i apparitione mea. Vel loquit̄ de vita futa: ac si dicat. Mors cruis nō distare faciet vos a me i finem: sed momēto quo me occultabit a vobis. Et q̄lis in me p̄cedit vita: talis & vos sequitur. &c. In illo die. de quo sanat. & vos vivetis: vos agnoscetis resplendo ap̄d me. Nūc credēdo nondū: q. ego sū in p̄tre. vos i me & ego i vobis. Q.d. q̄n vivemus ea vita q̄ mors absorbetur. tūc p̄fecte hoc opm̄ qđ nūc inchoatū ē p̄ spm̄: ut sit in nobis & nos i ipo. Vel in illo die cū resurgā agnoscetis certissimā fidē p̄ spm̄ sēm̄ q̄lit̄ ego i p̄tre p̄ naturā dīnitatis & vos i me p̄ corpale ei⁹ unitatē & ego i vobis p̄ sacramēti mystīū. Ipse ei testatur dicēs. Q̄ edit carnē meā & bibit sanguinē meū i me manet & ego i eo. Et ut oīb; nō trī apl̄is hanc beatitudinē p̄misisse videat: adiungit. Q̄ trī mādata mea & servat ea: ille ē qui diligit me. Q̄ trī

Xrs

Jo.

Aug.

Vita.

Aug.

i memoria xp̄i. vte duo folia.

signa nō facim⁹ mīme credim⁹.
Sedher nāturā ī etrōdio ecc̄ē fuerūt.
vt ā fides crescēt. ardētiū miracul'
fuit nutriēdi: q; ⁊ nos cū arbus
ta plātam⁹ tā diu aq̄ eis fidem⁹
q̄usq; ea m tra dualuisse videm⁹.
Ac si semel radicē fixerīt: a rigādo
cessam⁹. Habem⁹ de his signis
atq; vtilitatib⁹: q̄ adhūc sōlicitus ꝓsi
dat dicam⁹. Cū q̄ppe ecc̄ia
cotidie spūalit̄ fiat: qđ tūc p
ap̄los corpal̄ faciebat. Nā sac
dotes eius cū p exorcismū grām
manū credētib⁹ īponūt: vtūtes
malignos spūs in eor⁹ mentib⁹
īsidiant: qđ aliud faciūt nisi
dēonia eiciūt. Et fideles q̄q
q̄ tā sēlaria vba dēlinquūt. sēa
cē mysteria īsonāt. līguis loquūt
nouis. Q; dū bonus suis exhor
tacōib⁹ malignā de alienis cor
dib⁹ ausēnūt: spēntes tollūt.
Et dū pestiferus suasiones au
dūt sed tñ ad operationē prauā
mīme ptrahunt: mortiferū q̄
bibūt: sed nō eis nocebit.
Q; quocīes parimos suos ī bono
op̄e ifirmari aspicim⁹: dū exēplo
suę operationis illor⁹ vitā roborat:
sup egros manū īponūt ut bene
habeant. Quę nimiū miracla
tāto maiora sūt: quāto spūalia.
⁊ quāto q tñ nō corpa sed aīe sus
tantię. Dñs g⁹ ihs q̄ de celo
descendit ad libandā mſm itat
mē natām: ipe ē sup celos as
cendit. Vñ dr. Et dñs quidē ihs
postq̄ locut⁹ ē eis: assūptus ē in
celū. In q̄ satis videt ostendere
nouissimū cū ill' in tra ꝓmissū
habuisse ſmonē: q̄uis nō oī
modo ad id coartari videat.
Nō ei aut postq̄ her locut⁹ ē eis.
Vñ admittit si nēcitas cogēt
nō illā fuisse nouissimā locuti
onē: ſ; ad oīa q̄ cū eis oīb⁹ ill'
diēb⁹ locut⁹ē posse ptinē qđ dñs
ē. postq̄ locut⁹ est eis. assūpt⁹ ē
⁊ celū. Ex q̄ ea q̄ sup dixim⁹.
magis suadēt nouiss⁹ diē fuisse:
ideo post ꝓmissā locutionē quā
marcus meōrauit. adiūctis enā
ill' vbis q̄ meōrantib⁹ cū actib⁹
ap̄lor⁹ credendū est assūptū ee
dñm in celū. In veti aūt testa
mēto ēgnouim⁹ q̄ helias sit raptus ī celū.
Sed aliud ē celū ethereū: aliud
aereū. Celū q̄ppe aereū: vbi ē pri⁹
In celū vtiq; aereū helias sū
leuat⁹ ē: ut secreta quadā regi
one vbi repente ducēt. vbi in
magna ia carnis ⁊ spū q̄ete vi
uēt. q̄ad usq; ad finē mūdi re
deat. ⁊ mortis debitū soluat. Nō
tandū q̄ ē q̄ helias ī cūctis legis
astrendisse: ut videl⁹ apte de
mōstret: q̄ homo purus. ad iuto
rio īdigebat alieno. Redēptor

aīt nr nō dīu. nō angel⁹ sblevat⁹ legī: qa q̄ fecerat oīa sua vtute fēbatur. Dsidandū vō nob̄ ē q̄d marc⁹ sbdit. a sedet a dextis dei: cū steph̄s dicat. video celos apt̄os a filiū hoīs stantē a dextis dei. Ez sedē iudicātis ē: stare vō pugnāt⁹ vel adiuuātis. Steph̄s g̃ m labo ribus ētamine posit⁹ stantē vidit quē adiutorē habuit: sed hūc post ascensiōem marc⁹ sedē describit. qz post ascensiōis sue glām iudex ī fine videbit. Sessionē g̃ istam nō accipiam⁹ q̄i sit ī hūanis mē bris posit⁹. tēp̄ p̄ sedeat ī sinistra ut filiꝰ sedeat a dextis: sed ipsā dexterā intelligim⁹ ptūtem qua accepit ille hō a deo: ut veniat iudicatūs q̄ p̄mo veniat iudicād⁹ Sedē ei hītare itelligē: quō dia⁹ de quoūq̄ hoīe. ī illa patria sedit p tres ānos. Sic g̃ credite habi tare xpm ī dexterā dei pūs. Beat⁹ ei est: a hītat ī beatitudine q̄ dexterā pūs vocat. Ibi ei omīs dext ē: qa nulla ē ibi miseria. Sed Illi aīt p̄fecti p̄dicauerūt ubiq̄: dīo coōpante a sm̄onē confirmāte sequētib⁹ signis. Nota q̄ marc⁹ euāgelistā euāgeliū suū q̄nto ītrauit tardi⁹: tanto ī longi⁹ q̄za tpa scribendo pourerit. Ab ī tio ei euāgelice p̄dicatiōis qd'a iohē fm̄ est cept⁹: a ad illd' usq̄ tp̄ narrādo puenit q̄ apli ide euāgeliū vbū p totū orbē semīa uerūt. Qd aīt in his ysidandū ē. nisi q̄ p̄ceptū obedictia. obe dictiā vō signa sequta sūt: Precepat ei dns. Euntes in mū dū vniū. p̄dicate euāgeliū. Et ī actib⁹. eritis mi testes usq̄ ad extremū tre. Quo aīt pacto ab aplis ē predicatio ista ple ta: q̄ adhuc sūt gētes q̄b⁹ modo cept⁹ a in q̄b⁹ nondū cept⁹ ipleri: Nō utiq̄ hoc a dno sic mandatū ē aplis: tēp̄ p̄ soliq̄b⁹ tūc loq̄bat⁹ tm̄ munia fuerūt ī pletum a sed sic eis solis videt⁹ dimisse. ecce ego vobiscū sū usq̄ ad cōsūmationē sēli. qd' tū cū vniuse ecce pmisisse. q̄ aliis mo riētib⁹ alijs nascētib⁹ hic usq̄ ī sēli cōsūmatione futa ē q̄ nō itelligat. Sciendū ē aīt a hic q̄ sm̄o p opa cōfirmat: sicut ī aplis tūc opationes cōfirmabāt sm̄onē seq̄tib⁹ signis. Fiat aīt o xpe. ut nr sm̄ones quos de vtute dicim⁹ p opa cōfirmēt a actus: a ut tandem sim⁹ p̄fcī te coōpante ī oīb⁹ vbis a op̄ib⁹: q̄a te decet sm̄onē a opm gl'a a. Amē. Dnica infra Octā Ascēn. Dixit ihs dis. Cū Sedm̄ Johem. venerit paracl⁹ q̄m ego mitta vobis a pre. spm̄ vitatis q̄ a pre

Augst

Beda

pdit: ille testiõm phibebit de me.

Hec ī pdictis Hiesdem dñs dixit. nūr aūt viderūt & oderūt me & pr̃em meū: posset discipuli dñō dicē. si vba a te nō audierūt q̄ nullꝰ dix̄. si opa viderūt q̄ in ullꝰ alīꝰ fecit & mī non pfuerūt sed oderūt te & pr̃em tecū: cui gr̃a nos mittis & q̄lit̄ fide digni erimꝰ. Ne gr̃ hec cogitantes turbent: ꝛsolationē inducit dicēs. Cū aūt venerit paracl̄ꝰ. Tunc dicēt. Odio me habuerūt & occiderūt videtes: sed tale de me testiõm paclus phibebit. ut eos fiat ī me crede non videntes: et q̄ ille phibebit: & vos phibebitis. Vnde. Et vos testiõm phibebitꝭ. Ille credibꝰ vr̄is ispirando: vos vobꝭ vr̄is sonādo. Non potentis pdicare q̄d nostis: q̄ ab ītio mecū estis. Qd modo nō faatis: q̄a illi spūs plenitudo nondū adest vob. Dabit ei vob fiducia testiõm phibendi dilectus dei diffusa ī cordibꝰ vr̄is: p spm̃ scm̃ q̄ dabit vobis. Ille q̄ppe testiõm phibens & testes fortissimos faciēs: abstulit amicꝰ xpi timorē: & ī imicoꝝ odiū uertit ī amorē. Spm̃ aūt scm̃ venientē ꝛsolatorē dr: ab operatione ei nomē ponēs: q̄ non solū eos ds̄ se dignos ee recepit ab oī pturbatione reddit alienos: verū ineffabile q̄dam gaudiū eis tribuit. Epula q̄ppe letica ī cor̄ corde vsat: quoꝝ spūssimus hītator e. Et sic missꝰ filius a pr̃e nō sepat̄ atq; discipulꝭ ab illo manēs in eo & hīs illū in semetipō: silimodo nec spūs scūs cū sit ultꝰ oīm corpm̃ multum ꝓdea aūt nō spm̃ scm̃. q̄ spm̃ vitatis eu vocauit: ut oīdat q̄ erit fidedignꝰ Dicit aūt q̄ a pr̃e pdit: q̄ oīa certissime nouit. q̄a d̄ ipē aūt de semetipō: q̄m noui vñ venio & quo vado. Mittente aūt filio spm̃ vitatis. sil̄ mittit & pr̃: cui cadē voluntate pr̃is & filij spūs veniat. Cū aūt audis q̄ pdit: me itelligas pcessū. missionē ee illata certissimus q̄ mittit ad ministratoriū spūs: sed q̄dā diffens & excepte actiōnis ꝓcessū appellat vnū pr̃i capali spiritui attributū. Originalē ei ꝛsistentia spūs ī ē pcessus. q̄ nō q̄ pdē p mittē sumēdū est: sed q̄r pr̃ē natale ē essentiā obtinē. Dicit aūt. q̄ a pr̃e pdit. cū & a se pdat: q̄ solet ad eū refīe & q̄d ip̄se sit ē de quo ipse ē. Vnū de alibi. Mea doctrina nō est mea: sed eius q̄ misit me pr̃is. Pdē vō de spūs scō nō nato? q̄m si & ipē filius diceret̄. aboꝝ utriq; filius dicēt̄ q̄d absurdissimū eēt. Filius q̄ppe nullꝰ ē diuīt̄ nisi pr̃is & mr̃is. Hec locutus sū vobis: ut nō scādalizemini. Cū ei ecclesias dei diffundit̄ in cordibꝰ nr̃is p spm̃ scm̃: fit pax multa diligētibꝰ legem tuā: ut nō sit illi scandalū. Deinde q̄ passuri eēnt exprimens ait. Absq;

Cris. synagogis faciet vos. Ja ei xpo fuerāt. ut si qs ei ꝓfessus fuerit
Aug. xpm: ext̄ synagogā fiet. Qd aī mali erat aplis expelli de iudaicis synagogis ⁊ qi nō fuerūt inde exti. ec si eos nullꝰ expellet. Si hꝰ voluit denūciare? qm iudei xpm nō fuerāt recepturi: a quo usq nō fuerāt recessuri. Nā qs nō erat ullꝰ alius ꝓphs dei q illoꝝ semē abrahe: si agnoscent xpm nō alie fient ext̄ xpi alie synagoge iudeoꝝ. Qd qp noluerūt ⁊ qi restabat n̄ ut remanentes ext̄ xpm ext̄ synagogā facerent eos q nō reliquit xpm: Deinde cū hoc eis dixisset: adiecit Si veīt hora: ut oīs q interficit vos. arbitretur obsequiū se ꝓstare deo. Que vba uta sbicit tāq ex hoc ꝑsolaret eos: q de synagogis iudaicis ꝓpellent An forte de synagogis illa separatio sic eos fuerat turbatā ut mori vellent ꝙcunq̄ in hac vita sine iudeoꝝ congregationib⁹ morari: Absit ut sic haberent q dei non hoīm gl̄am requirebāt. Iste itaq̄ sensꝰ est hīs vbis. Ext̄ synagogā faciet vos: sed nolite solitudine formidare Separati quippe a congregationibz eoꝝ: nam multos in nōe meo congregabo: ut illi me tuentes ne tēptū qd erat apud eos ⁊ oīa legis vetera sacramenta deserant: sic mihi faciet vos. ut deo arbitrent se ꝓstare obsequiū zelū dei hītes sed nō secm scīaz. Hꝰ ei de iudeis dicit. aut de quib⁹ dixerat. ext̄ synagogā faciet vos. Nā testes ⁊ mires xpi erāt si omnes fuissent a qbuslibz: nō tm illi arbitrati sūt deo se ꝓstare obsequiū: sed dijs suis falsis obsequiū se ꝓstare. Iudeoꝝ aūt oīs q omnia ꝓphetarunt xpi deo se putauit ꝓstare obsequiū: credens q deseret deū isrl q̄ tenuit ad xpm. Hīc g̃ accensi ⁊ zelū dei hītes. sz nō secz sciam obsequiū se deo ꝓstare credentes occidebant eos. Deinde ꝑsolatōem inducit dicēs. Et hꝰ oīa facient vob q̄a nō nouerūt patrem neq; me. Qui d. Sufficiat vob in ꝑsolatione: ꝓpter me ⁊ patrem hereticos. sed vo ignaros aūt īpitos aios mala īpulsa q̄ruib⁹ cito trāsitura turbaret: hoc fuisse tam ut hereticis ꝓnūciaret sbdit dicēs. Hꝰ locutus sū vob. ut cū venit hora eoꝝ reminiscamini q ego dixi vob. Et nō sicut kmi ne turbem cū ī varias tēptationes ⁊ tribulationes inciderimꝰ: scietes q sicut vasa figuli ꝓbat fornax sic hoīes iustos tēptatio tribulatiōis ut ꝓficiant ⁊ mūdati digna recepta cula illuminam spū scō: cui cū patre ⁊ filio gl̄a m scla Amē.

Ad. Brixie tria folia.

ī meōria-z ſuat ī vita-z q̄ hz in
ſimonē z ſuat ī opib⁹: qui hz au
diēdo-z ſua facīdo: q̄ hz faciendo
q̄ ſuat pſeuerādo: ipē ē q̄ diligit
me. Opē eſt demōſtrāda dilectio⁹
ne ſit infructuoſa nob⁹ appellatio.
Qualē āt p̄rogatiuā obtineat q̄
diligit: oñdit ſtdens. Q̄ āt diligit
me diliget a p̄re meo: z ego dili
gā eū: nō tm̄ ſic nūc: ſ; manu
feſtabo ei meip̄m. Vdeſt ad h̄ diligā
ut me manifeſtē: z ipam viſio
nē mercedē fidei capiam⁹. Nūc ei
adhoc nob⁹ diligit ut credam⁹: tūc
adhoc ut videam⁹: q̄ z nob⁹ nūc
diligim⁹ credēdo q̄d videbim⁹: tūc
āt diligem⁹ videdo q̄d credidim⁹.
Sic āt p̄miſit oſtenſiuꝫ ſeip̄m di
lectoribꝰ ſuis cū p̄re deū vnū: nō
quō in hoc ſclo viſus ē in corpe
z ā mal⁹: q̄d nob⁹ credat ipē qui
cū p̄re z ſpū ſco vnus deꝰ z regnat ī
ſcla Amen.

In feſto Pentecoſtes.

Scundum Joēm.

Dixit ihs diſc⁹ ſ. Joēs
Si quis diligit me:
ſimonē meū ſuabit.
Et p̄ meꝫ diliget eū:
z ad eū veniemus: z
māſionē apd eū faciem⁹. Et rc.

Dñs q̄ dixerat
ſe manifeſtaturꝫ diſcipul'
z nō mūdo: ītrogatꝰ exponit
dilectōem eſſe in cauſa. Probatio āt
dilectōis: exhibitio ē op⁹. Nūqd

ē dei amor otioſus. Opatur ei
magna q̄ ē. Si vo opari cessauit:
amor nō eſt. Dilatio enī ſcōs diſ
cessit a mūdo q̄ ſuat manu
mes hītare ī domo. m q̄ ſuat p̄r
z filiꝰ māſionē q̄ donant z ipaz
dilectōem: q̄bꝰ ī fine donabūt ſuā
manifeſtationē. Eſt ei q̄dam
dei manifeſtatio ītrior quā p̄ſs
ipi nō nouerūt: q̄bꝰ dei p̄ūs z
ſpūſſcī manifeſtatio nulla ē.
Filiꝰ vo cē potuit. ſ; ī carne: q̄
nec tal' eſt q̄lis illa: nec ſp ill'
adeſſe p̄t ſi ad modicū tp̄c. z h⁹
ad iudiciū nō ad gaudiū. ad
ſuppliciū nō ad p̄miū. Vñ ſc.
Et ad eū veniem⁹. Venīt
q̄dē ad nos: dū venim⁹ ad eos.
Venīt ſbueniēdo: venimus
obediendo. Venīt illuīando: veni
m⁹ ītuendo. Venīt ītplendo: veni
m⁹ capiendo: ut ſit nob⁹ cor nō ex
tīnca viſio ſed ītima: z ī nob⁹ eorū
nō trāſitoria māſio ſed etna. Vñ ſc.
Et māſionē apd eū faciem⁹. In
quoꝫdā ctōꝝ corda veniūt z māſionē
nō faciūt: q̄ p̄ xp̄ūctionē quidā reſ
pectū dei p̄ripiūt: ſed tēptationib⁹
tp̄e hoc ipm̄ q̄d q̄ſiti fuerāt obli
uiſcūt: z ſicp ad p̄cepta p̄ta rede
unt: ac ſi hec minime placuiſſet.
Q̄ g̃ deū vē diligit: ī eiꝰ corde
dñs z venit z māſionē facit: q̄
ſic eī dīnitatis amor penetrat:
ut ab hoc amore tēptatiōis tp̄e

nō recedat. Ille ei vē amat: cui
mentē delectatio prava ꝙ sensu
Augꝰ nō supat. An forte ꝗs putabit mā
sionē in dilectore suo sanctis ꝓ
z filio ꝯclusus ē ab hac māsioē
spūsanꝯ: Nō ē g' qđ supi aut
de spū scō. apđ vos manebit z i
vobis erit: ni forte qsq sic absq
ē ut arbitret aī pi z xpus ve
nerit discessu z de spūsco tēp
loco datu z maioribus: Ex z huic
carnali cogitationi occurit scpta
cū dr: ut maneat vobcū ꝛetinū.
In eadē g' māsione cū ipsis erit
ꝛetinū: qn ner ille sine ipsis vēit
ner illi sine eo: sed ꝓpt' insinuati
onē trinitatis. psonis sigul' nōa
tis dicit' qdam. q' trī non alijs
sepatis itelligūt. ꝓpt' eiusdē tri
Augꝰ nitatis sbiaz: Tanto aūt qsq
a supno amore disiungit': qnto
terrenis delectat'. Dn̄s subdit:
Qui nō dligit me: sm̄ones meos
nō suat. De dilcōe g' ditoris:
lingua mea z vita requirat'.
Et sm̄onē quē audistis nō est
meus: sed eius q' misit me pr̄. .
Cyrill Qui di. Nō me solū. sed neq; pr̄em
amat: q' huic nō audit sm̄one.
Aug' Et fortasse ꝓpt' aliq distinctionē
ubi suos dixit plāluter sm̄ones di
cēs. q' nō dligit me sm̄ones meos
nō suat: ubi aūt sm̄onē hoc est
vbū. nō suū ē dixit sed pr̄is: scpz
itelligi voluit. Nō ei suū sed pr̄is
ē vbū. quō ner sua ymago ꝛ pris
ner suus filius sed pr̄is. Recte ig'
autoꝝ tribuit. qđ facit eccl̄ia: a
quo hz hoc ipm q' illu ē mīdiffens
eccl̄ia. Cyr Nā vō cor q' dixat qdam
manifesta erat. z qđā nō mtellex
erūt: ut nō turbarent sbiugit.
Hec locuta sū vob: apđ vos ma
nens. Alia ē ei illa māsio quā
Aug ymisit futurā: alia hz quā pnē
cē testat'. Illa spitalis ē atq in
trisecus mentibz reddit': hec cor
pral' forisecus oculi atq auribz
cribet'. Vt aūt ei corpalē recess
Cyr sū finalis sustinēt. ꝓparat cos.
ꝓmittens q' ei recessus magnoꝝ
eis erit fuit causa bonoz: q' dom'
ipē apđ eos corpalit manebat z
spūs nō venerat nisi magnū potant
scire. Pn̄s sē. Paracli aūt spūs
quē mittet pr̄ in noīe meo. ille
vos docebit oīa: z suggerēt vobis
Cyr oīa quecūq dixō vobis. Grecā lo
cutione pacliti: latina aduoca
tus dr vel cōsolator. Qui ꝛtorico
aduocatus dr: qn̄ p errore delin
tū apđ iudicē pr̄s inuenit:
dū eos quos replenerit exoratos
facit. Cōsolator aūt ide spūs vocat':
qn̄ de peti ꝓpetratione merentibz
dū spūs venie ꝓparat: ab afflōe
tristicie mentē leuat. Detinue
aūt eū paclitū vocat': ꝓpt detinētes

cos tribulationes. Spm aut scm
a pē m suo mittit noīe saluatoz
affirmat: ex quo notatur ppietas
psonaꝝ. filij qppe tm est in noīe
pris venire: licet aliq i noīe dni
do & opoterunt. Iste g spē scīs
ihīal pri & filio docebit eos q i
fide xpi pfecti sut. oīa q spualia
sut veritatis & sapiē sacramēta
iusibili mētis coꝝ insinuando.
Nisi aut idē spūs cordi assit au
dictis: otiosus ē sino doctoris.
Nemo g doctri tribuat hoī. qd
itelligit: qz nisi intꝰ sit q doceat:
doctoris lingua ortius inanib
labrat. Sed & ipē dictoz nō ad
credulitatē hoīs loq? si eadē hoī p
motionē spūs nō loquat. Requiem
dī vō nob est aut de eodē spiritu
dicat. suggerēt vob oīa: cui suggerē
re solebat esse minoris. Sz quia
suggerere aliq dicam? sbministrare?
iusibili spē suggerē dī. nō q sapiaz
ab imo iferat: sed ab occulto.
Vl qd addit. suggerēt. & memorabit
vos. itelligē debem? eiā qd nubem
nō obluisa salubrima monita
ad qdam ptinē q nos memorat. xc.
Spē itaq scīs & docuit & memo
rauit. Docuit qdē q̄uis non
dixerat eis xpi tūc nō valentib
portare: memorauit vō q̄uis
dīs dixerat. sed obscuratis ea vel
itellectus tarditate memorare mēo
ne nequeuit. Qa vō & hī audie
tes turbabant. exrogitates odia
& plia sibi imunē post ei? recessu:
rursus eos consolatur dicēs. Pacē
relinquo vobis: pacē meā do vob.
Ista dī vba sic accipi pnt: ut
eiusdē sententie repetitio videat?
vel pacē suā ea intelligi voluit
qlem hīs ipse: pr vocata qua nob
reliq in hoc scīo nia potiꝰ dicēda
ē q̄ ipsius. Illi qppe nl repugnat
i seipso. qz nullu hīs oīo petim: nos
aut talē pacē nūc hem? in q̄ adhuc
dicam? dimitte nob debita nra.
Est aut pax serenitas mētis. tran
quillitas aī. sipliatas cordis. amoris
vinculū. sozia charitatis. Nec
potit ad hereditatem dni pueni:
q̄ testamentū pacis noluerit ob
seruare. Nec pt cordia hīe nisi xpo:
q̄ discordes voluerit esse ei? regno.
Qa igit dixerat pacē relinquo vob
qd erat recedentis? hoc poterat eos
turbare: ideo dt. Nō turbet cor vrm
neq formidet. Qm hoc qdem ex dilone
illa vō ex formidine patiebant.
Hīc ei turbari & formidare potat
cor illoz qp ibat ab eis. q̄uis venturꝰ
ad eos: ne forsitan hostis lupꝰ hoc
intuallo inuadet pastoris absentia.
Audistis ex ego dixi vobis
vado & venio ad vos. Ibat aut p id
qd hō erat: & manebat p id qp deꝰ
erat. Cur itaq turbaretur & for
midaret cor. qui sic desebat oculos
ut nō deseret cor? Vt aut itelli
gent. sedm id qd hō erat ei dixisse
vado & venio ad vos sciant atz aut.

Si diligétis me gauderetis utiq; qa
vado ad pr̃em: qa pr̃ maior me est.
Quid ergo filius non ē eq̃lis pr̃i. p
hoc erat utius ad pr̃em: a quo et
vētur⁹ ē iudicat⁹ viuos z mortuos.
Illd aūt m q̃ est eq̃lis gigneti
nūq; recedit a pr̃e: sz cū illo ē ubiq;
totꝰ pat⁹ dinitate qua nullꝰ xtinet
locꝰ. Natura g̃ hūane ꝑgratulā
dū est. eo ep̃ sic assūpta ē a vbo
vnigenito ut īmortal ꝑstituet⁹
celo: atq; ita fiet tūa sblimis: ut
corruptibil pulus sedēt ad dex
terā pris. Qs nō hīc gādeat q̃ sic
diligit xpm. ut z suā natā iā
īmortale gratuletꝰ m xpō: atq; id
xpm speret futūm cē ꝑ xpm. Hec
aūt oīa ad ībecillitatem discipl⁹
dicebant: z ideo sbdidit. Et nūc
dixi vob⁹ priusq; fiat: ut cū factū
fuerit credatis. Qd ē hoc. aūt ma
gis hō credē debeat aūq; fiat id qd
credendū ē: Hec ē enī laus fidei
si qd̄ credit nō videt. Nā z ille au
dītꝰ est. qa vidisti credidisti aliud
vidit aliud credidit: vidit hoīem
credidit deū. Sed ꝑ rebꝰ q̃ vident
agūt in nob⁹. ut ea credant q̃ non
vident. Illd itaq; dicat. cū fem fue
rit. ep̃ post mortē cū vīsuri erant
viuentē z ad pr̃em ascendentē:
q̃ visu fuerāt credūt ep̃ xp̃m
filius dei. q̃ hoc potuit fierē et
ꝑdicē aūq; faceret. Credūt aūt
hoc nō fide noua sed aucta aut
ete cū mortuꝰ eet defecta. cū resur
rexit reperta. Vbi aūt resumēde
mentū: statim sbiecit dicēs. Iā nō
multa loq̃r vobiscū: q iā mstabit
tp̃s ut ꝑhendātur z ad mortē tra
dātur. Venit enī p̃nceps mūdi hui⁹
Qs nisi dyabolus: Nō aūt exterꝰ:
sed pctōr. p̃nceps ē dyabol⁹. Vn
apls aūt dixit. adiusus rectores m
di: sc̃ti vbo exposuit q̃d dixit m
di. cū sbiugit tribrat hanc. r. hom
īpiorꝫ. Et īme nō tz q̃ dix. Qa
neq; cū pctō dei venerat: nec eiꝰ
carnē de pctī ꝑagine vgo pepēdat.
Et tm̄ ei dicētur. cur g̃ moreris
si non hēs pctm aut debetur mort
supplicū: sbiugit. Sz ut ognoscat
mūdus q̃a diligo pr̃em: z sicut
mādatū dedit mi pr̃ sic facio. Nul
lū enī hēbat meritū mort⁹: sz habe
bat ut moreret mādatū pris.
Qd aūt voluntati pris z ꝑcepto obe
diēs ē filius: nec īhoīb⁹ demōstrat
diuīsā ꝑpetatēq; natām. pr̃is ꝑpie
tas z filij obedientia. Huc accedit
q̃ xp̃s nō tm̄ dei est q̃ natā eq̃lis ē
pri: sed et homo q̃ natā minor ē
pre: cū quo viuit z regnat i vnita
te spūs scī. ds. p oīa scla sclorꝫ Aī.

Nil. Feria Sexta Pentecosten.
Dixit ihs d. s. Sedm lucam.
Sic ds dilexit mūdū. ut filiū
suū vnigenitū daret: ut oīs q̃
credit in eū nō peat: sed habeat
vitā eternā. Et reliq̃.
Feria. Eiusdem

Sermo bti Aug̃i 28

Qua dixat dns. oportet exaltari filiū hoīs. i quo morte omnē significauit: ne auditores tristes ab his fierent vbis humanū qđ de eo suspicaūs: morte eius estimaūt nō existentia: hoc ad rōnē reducat. filiū dei dicens eū q̄ dat ad mortē: mortē eius causā ēe vite etne. Q̄ dixat. Ne mireris nycode me q̄m ego debeo exaltari ut vos saluemī: etēi et pī hoc vidz: q̄a ita vos dilexit ut p̄ suus ideotis filiū dedit. Dicēdo aūt sic ds dilexit mundū: multū indicat amoris ītētōē. Multa ei est: et infinita distātia. Q̄ ei īmortal. qui sine p̄ncipio. q̄ magtudo infinita: eos q̄ sūt ex tra: et cāe infinitus plenos petīs dilexit. Sed et ea q̄ post hoc ponit: ostentiua sūt magni amoris. Nō enī suū. non angelū nō archāgelū dedit: sed filiū suū. Rursus si filios plēs hūisset: et dedisset vnū: tm hoc ei ēet maximū. Nūc vero vnicū dedit filiū. Vñ dr vnigenitū. Videt aūt mi q̄ sicut supius dixit. q̄ filius hoīs descendit de celo. ita caro de cel' non descendit. sz p̄t' vna psona in xp̄o. q̄ dei sunt attribuit xp̄o: sic et nunc eccūso q̄ sūt hoīs vbo dei applicat. et ei deus dei filius ipassibil' mansit. Et q̄ vnus erat sedm ypostasi dei filius et homo: q̄ passioēs sustinuit: filius dei dicit mortē q̄ passibilit' patiebat: nō natā p̄pria sz carne p̄pria. Est aūt maxima utilitas scientia ei hūmo di dignone mentē excedēs humanā. Et ei. Ut oīs q̄ credit in ip̄m nō pereat sz habeat vitā etnā. Petrus nanq; testm̄ his q̄ suadebāt illud dicēs lōgitudiēs pmittebat: cuāgelū vero etnā et insolubilē vitā. Notandū vō q̄ cadē de filio dei vnigenito replicat q̄ de filio hoīs in cruce exaltato pmiserat dicēs. Ut oīs q̄ credit in eū nō pereat. Idē enī redēptor et dñs: nr filius dei aī sēcla eternus filius hoīs factus est in fine sēcloz: ut q̄ dignitatis sue potentiā nos ex auerat. ad p̄fruēdam bītudinē vite p̄bens ipse p fragilitatē humanitatis nre nos restauraret ad p̄apiendā quā p̄didim⁹ vitā. Pert aūt ad y filiū dei habit mōdus vitā: q̄ nō alia cā venit xp̄s in mūdū ni ut saluet mūdū. Vñ sē. Non enī misit ds filiū suū in mūdū ut iudicet mundū: sz ut saluet mūdus p ipm. Nec ei saluator dicit ē mūdi: ni ut saluet mūdū. Ergo q̄tū in medico ē: sanare venit egrotū. Ipē vō se ītimat: q̄ media p̄cepta suauia nō vult a dēnit. Et q̄ hoc dr: multi pigroz in petōz magtudiē et negligētie stupabundantia dei abutētes mīa. dicit. Non ē gehēna: non est supplicū: oīa nob deus petā dimittit. Et ad hūdū est q̄ duo sūt xp̄i aduētus: q̄ta factus est: et q̄ venturus ē. Prior q̄dē fact ē nō ut iudicet q̄ facta sūt a nob. sz ut dimittat: sedz aūt nō ut dimittat sz ut iudicet. De pōo q̄ dixit. nō veni ut iudicē mūdū. Qa ei dēns ē nō facit iudicū: sz interī reiiciēs oīm petōz p̄ptissimū p̄mo. et p̄ca p p̄niaz: q̄ si hoc mod nō fecisset:

vnuſi ſimul pdit cēſit. Oīs ei
pctauerūt ⁊ egent gr̄ā dei. ¶ Qc ig⁹
aliq⁹ credēt ſe impune pctare: ſb̄dit
de pena nō credentis. Q̄ credit in
eū nō iudicat. Q̄ credit mag̃: non
q̄ iueſtigat. Q̄d ig⁹ ſi iiuſtā hēat
vitā? Sed tales paulus nō fide
les cē dicit. Ofitent mag̃ ſe noſſe
deū: fr̄ib⁹ aūt negāt. Et illi ifideli
tatis cā non tolerāb⁹: ſed opm q̄d
grauiorē ſuſtinebūt penā. Vel q̄
credit i eū ⁊ adhēt ei ut meb̄r̄ ca
pit: nō iudicabit. Q̄d aūt dāt
ſpabas de eo q̄ nō credit: n̄ q̄ iu
dicat? Et vide q̄ dicit. Q̄ aūt nō
credit: iā iudicat⁹ ē. Nondū appet
iudiciū: ſi iā ſām eſt iudiciū. Do
uit ei dñs q̄ ſūt eius. Nouit q̄ pma
neāt ad coronā: ⁊ q̄ pmaneāt ad flā
mā. Vel dr iā iudicat⁹ ē: q̄ ipm dſ
crede ipenitentē ſuſpliciū ē. Eſſe ei
ſet iumē cruā ſedi ſemari ſuſpliciū
ē. Vel q̄d futuꝝ ē pnūciat. Sic ei
q̄ credit hoīe: et ſi nondū ſentēcia
iudicātis ꝺēpnatus ſit. rei tñ natā
ꝺēnatus ē: ita ⁊ q̄ incredul⁹ eſt ſicut
⁊ adā q̄ dicit comedit de ligno mōtu ē.
Vel aliter. In extremo iudicio aliq̄ iu
dicant ⁊ nō pcūt. de q̄b⁹ hic dicat
q̄ nō credit iā iudicat⁹ eſt. Nō enī
coz hīc cā diſcutit: q̄uſpiā dyſtri
ctis iudicis iā cū dānatione ſue ifideli
tatis abſcedūt? ꝓfessiōes vō fideles
timēres. ſed ꝓfessionis opa nō ha
bentes: redarguūt ut pcant. Qui
vō nec fidei ſacrāmēta tenuerūt ⁊ ca
tholicos iudicis i extrema grauatione nō
audiūt: q̄ piudicati i infidelitate
ſue tribus. eius quē deſpexerūt iudi
cione arguī non mētiuntur. Primceps
nāq; tirānā rēpublicā regēs. aliter
puniūt cruē interius delinquentē:
atq; aliū hoſtē exterius rebellantē.
In illo mira ſua ſalut? cernit hoſtē
vō bella mouet: dignaq; eū malis
tormēta retribuit? de malo vō eius
q̄ lex hēat nō reqrit: neq; ei legē ne
eſſe eſt pimi eū q̄ legē nūquā
potuit tenere. Quare aūt iudicatꝰ
ē qui nō credit: cām aſſigit dicēs.
Quia nō credit i noīe vnigēiti fi
lij dei. In hoc ē ſolo noīe ē ſal⁹. Nō
hr deus multos filios q̄ poſſint ſaluāe:
hūc hr vnigenitū p quē ſaluat. Vbi
q̄ paulos ponūs baptizatos. ñ inter
eos q̄ crediderūt? Hoc ei eos acq̄ſit
p vbūtē ſacrāmēti ⁊ offēiū rūſionē:
ac p hoc eos q̄ baptizati nō ſūt me
cos q̄ nō crediderūt ſtatuim⁹. Deinde
rēdit cām q̄e nō crediderūt. ⁊ q̄e
iuſte dānant dicēs. Hoc ē aūt iudiciū:
q̄ lux venit i mūdū. Qui dicēt. Nū
q̄ ipſi ea q̄ſierūt: vl adorauerūt
ut inuenirent? Ipſa lux venit ad eos:
ner ei oſtenderūt. Vñ ſe. Et dilexerūt
hoīes magis tēbras q̄ lucē. Et hoc
modo pūant hoīes ꝺe cauſatione: q̄
venit erige a tēbris ⁊ ad lucē duc.
Qđ q̄ eius q̄ nō vult ad lucē acce
dē inſebitur. Lucē aūt ſepe appel
lat: de q̄ ſup euāgelista dr. Erat
lux vera. Tēbras vero appellat pcta.
Deinde q̄ videbat? multis ee credi
bile q̄d dñs eſt. nulli ei tēbras p
honorat lux: ſb̄dit cām q̄e hi paſ
ſi ſūt dicens. Erūt ei coz mala opa.

Et siqđ̄ in iudiciū venissi: habet hoc aliq̄ roēm. Q̄ēi malor si ostēdi fuge iudicē assecuit. penit vo q̄ deliquerūt ostēdit. Dicens g̃. erāt eos q̄ multor si ipsis erāt. sui pcor maxie xpō ad ignoscendū veēntī occidere debebant: qđ̄ et in multis finx. Et pūblicanī et pctores veēntes: recūbebāt cū ihu. Q̄a vo q̄đā sūt ita molles ad eos q̄ vitia sc̄ labores. ut usq̄ ad ultimū velit adhēre malicie: i hoc iuuāt sōdit. Odit eī q̄ male agit: odit lucē. Ad q̄đ̄ dām ē de his q̄ deliguūt i malicia p mane: qz oīs q̄ male agit odit lucē. et q̄ ē in tēptatione peccandi. cū placet pctm. odit lucē q̄ detegit pctm. Q̄a eī fulli nolūt et fallere volūt: amāt eā cū seipsa mdicat: et odiūt eā cū eos ipsa idicat. Ne retribuet eis ut eos nolētes manifestet: et eis ipa nō sit manifesta. Amāt q̄ licentē veritatē: oderūt eā redarguentē. Vñ sc̄. Et nō venit ad lucē: ut nō arguant opa eius. Cū eī q̄ in paganismo vivūt nulli redarguūt. qz deus tales abicit: q̄ vero iam sūt male viuētes. ab oīb; rectis accusant. Ea aūt gētiles sūt recte viuētes: hoc manifeste nōuit. Nō eī mdicas eos q̄ a natā sūt mites et honestū. nō enī ē hoc vitus: si q̄ passiōb; subiacet violentia et sapient vinc. Si nō utiq; habes. Odi eī regni enūciatiōe et gehēne mine et alia tāta documēta vix detinet homēs i vitute: nūlo hoc ipsuasi ptrāsibūt virtutē.

Et vō ypocrisi fingūt gl'a gra hoc facūt: vñ cū potuerūt late nō ostent tui mal' desidijs. Quic ei utilitas ē cū aliq̄s sobrius sit et nō iapt: fit vo vane gl'e seruq̄. Hoc eī nō ē recte viuē. Inanis ei gl'e seruit: nō est fornicario minor. Multo ei plura et grauiora opat. Si aūt q̄đā recte sūt viuētes i gentilib; nō h' adiuuatur hinc sinoni. qz nō fregit et figit fixaro. Moralit erā illi magis tribuas qz lucē deligūt q̄ suos pdicatores bñ docētes odijs et detrac tionib; isequūt. Sc̄. Q̄ aūt facit vitatem venit ad lucē ut manifestent opa ei: qz i deo sūt facta. Nō aūt de his q̄ ab initio fidei sūt iam h' dē: si tm de his q̄ ex gētib; vel iudeis ad rectam dispositiōē erant fidem. Odit eī qm nulli utiq; i certo vitiōe chīget ad fidē venire: ni prius ipse cognoscat sibi ipsi vitia rectam. In deo aūt et ea dē opa eius q̄ venit ad lucē. qz intelligit iustificatiōi sue. nō ad sua merita sed ad dei gratiā ptinē. Si si ora opa dē mala inuenit: quo quida fecerūt vitute et venerāt ad lucē. et ad xpi. Si dilexerūt magis qz tribuas magis qz lucē. Ibi posuit vi multi dilexerūt pcta sua: multi ea cognouerūt. Accusat de pcta tua: si tu accusēs adiuuāris deo. Optet ut odijs te op' tui: et ames te op' dei. Nichil opm bonor: confessio ē opm malor: et tuc facis vitatē qz nō te palpas nō ti blandis. Venis aūt ad lucē. qz hoc opm qđ tibi displicuit pctm tuū. nō ti displicet

ri deus ti lucet ⁊ eg̃ vitas ti ondet
facit aũ aliqs vitatẽ ꝛfessionis
⁊ venit ad lucẽ in opib; bonis. etiã
ꝓp illa q̃ videnť minuta ee pcta
ingnie à cogitatom. à imoratois
i rebus ꝛcessis: qm̃ minuta plã
pcta. si negligant ondũt. Minute
sũt gutte q̃ fluuiẽ implẽt: minu
ta sũt gręana arene: sed si multe
arene imponãt arene pmũt atq;
oppmũt. Hoc facit sentina negle
cta: qđ facit fluctꝫ urnes. Paulati
ꝑ sentinã intrat: sed diu itrando
non exhauriẽdo mergit nauem.
Qđ est ẽ aute exhaurire? nisi bo
nis opib; agere ne obruãt pcta
gemendo remunando tribuendo
ignoscendo. Hec aũ oia dona
ria sũt spũssĉ: que nob ꝛcedat
cũ pẽ ⁊ filio regnãs in ścla. Amẽ.

Euo bñ dñe ꝛc.

Sl il. Fia Terĉa Sđz Johẽz.
Dixit ihs dis'ș. Amẽ amẽ dico vob':
q̃ nõ intrat ꝑ ostiũ in ouile ouiũ
sed ãdit aliũde: ille fur ẽ ⁊ lat'.

Ista

Qua dñs Ihs Xps de ecclesia iudeoꝝ dispu
tauerat: ne dicãt nõ est ex nra
ecclesia q̃ ad te non accedim⁹
fugãte auhimur ut erronei fugi
entes: vult ondere q̃ nõ est erro
neus sed pastor. ponens signa
latronis ⁊ pastoris. Et ꝓmo ond'
q̃s est erroneus ⁊ fur dicens:
q̃ non itrat ꝑ ostiũ. Q hoc aũ eos
qui aũ eũ fuerũt occulte ismu
at: ⁊ eos q̃ post eũ futi sũt aũ xp̃i
⁊ pseudo xp̃os. Ostiũ aũ sẽptuĝ
vocauit hec ẽ dei cognitõẽ aperit.
hec oues custodiũt ⁊ lupos supuenie
nõ ꝑmittũt: hęticas itroitũ precludẽ
tes. Q̃ q̃ nõ sẽptuĝ utit sed aliũde
ãdit hoc ẽ alia sibi ⁊ nõ legitimã
viã facit: hic ẽ fur. Dicit aũ ãdit
⁊ nõ intrat: ad sollitudiẽ suas ma
cerãs trascendẽ volens. ⁊ preclose
oia agẽtis. Dicẽs aũ aliũde. ee sẽbas
occulte ismuauit q̃ docebãt mãda
⁊ doctinas hoim ⁊ legẽ preuaricabãt.
Qui aũ sẽptuĝ ostiũ dt: nõ optet
turbari. Ctei pastorẽ sẽptuĝ ⁊ ouem
differẽt pdicat. Qua ei adducit nos
pñs ostiũ se dt: q̃ vo pcurat pastorẽ
Vel alit. azulti sũt q̃ sđz quãdã
vite ꝛfectudiẽ dicũtur boni hoies
q̃ ea q̃ in lege mãdata sũt q̃ obsuãt
⁊ ꝛani nõ sũt: ⁊ plerq; se iactãt sic
plhisei. nũq; ⁊ nos ceci sum⁹. Qui
vo oia ista q̃ facitũ ⁊ negtiũ ad q̃
fine referãt: ianit' facitũ: dns de
quiegt suo ⁊ ostio q̃ intrat' ad ouile
sollitudiẽ; posuit dicẽs. Amẽ amẽ dico
vob' ꝛc. Dicãt g̃ pagani vl iudei vel
hętici. Nos bn vuim⁹. Si p ostiũ
nõ itrant: q̃ eis pdest. Adhoc enĩ
debet vnicuiq; pdesse bn viue: ut det
ei sp viue': q̃ nec bn viue' dicendi
sũt q̃ fine bn viuedi vl ecclesiastice ne
sciũt: vl iflatione retinũt. Nõ est
aũ cuiq; spes vera sp viuedi. nisi co
gnoscat vitã qđ est xp̃s: ⁊ p hãc ia
nuã itret i ouile. Quicuiq; g̃ vult
itrare ad ouile. p ostiũ itret: non
solũ xpm pdicet: ꝑ ⁊ xp̃i glaz q̃at
nõ suã. Huius aũ ianua est xp̃s.
Q̃ itrat ꝑ hãc ianuã optet huile
ee: ut sano capite possit intrare.

Q̄ at nō se humiliat ſi extollit? p̄ quē
vult ascendē: ideo exaltat' ut cadat.
Cucurrūt q̄ſ pl̄es tales homines ē' per
suadē' hoīb; ut vn̄ quisq; xp̄ianū
nō sint: p̄ alia ptē volūt ascendē'
rapē & occidē'. Tales q̄ fures sūt: q̄
q̄ alienū est suū dicūt: latrones:
q̄ q̄ furant' occidūt. Videtis q̄liter
desipsit latronē: ītuē & pastorē dis
similē. Sē ei. Q̄ at intrat p̄ ostiū:
pastor ē ouiū. Intrat p̄ ostium. q̄
intrat p̄ xp̄m: q̄ imitat' passionē xp̄i
q̄ agnōscit humilitatē xp̄i: ut cū de
ūs sit hō p̄ nob' agnoscat se homo
nō esse deū ſ hominē. Q̄ ei vult deus
videri cū sit hō: nō imitat' illū qui
cū deus ēet hō factus ē. Tibi at nō
dī. esto alig̃ mihi q̄ es: sed agnosce
q̄ es. Sē. Huic ostiarius aperit. Nichil
phibet ostiarium vocari moysen. Ille
ei est cui eloq̄ dei credita sūt. Vel
spūssc̄us ē ostiarius: p̄ quē scripture
reserate nobis indicat xp̄s. Vel ostia
rium ipſ dñi debem accipe. Multo
ei magis sūt inter se diuersa in rebus
humanis pastor & ostium. q̄ ostiarius
& ostium: & in dñs & pastore se dixit
& ostium. Cur g̃ nō intelligam xp̄m &
ostiarium. Ipse ei se aperit: q̄ semp̄ exhi
bet. Si alia p̄sona q̄lis ostiarius: vide
ostiarium fratre spūm scm̄ de quo dñs dī
Ipse vos docebit oēm veritatē. Ostium
exp̄t q̄ est vitas. Q̄s aperit ostiū: ni
q̄ docet veritatē. Cauēdum in est ne
maior estimet' ostiarius ee q̄ ostium:
qui domibus hoīm ostiarius ostio non
ostium p̄ponit' ostiario. Q̄a vō dice
bāt eum ee deceptorē & hēr infidelita
te sui ipsorum crucifigebāt principē dice
tes. q̄s principi credit i eum: ondit nos
q̄ et hoc q̄ nō attendūt ei et ordine
ouiū excludūt. Qui nō sc̄. Et oues vocē
eius audiūt. Si ei pastorus ē p̄legiti
mus ostiū p̄ q̄d ipse intrauit: ab ouiū
congregatione se abstrahūt: q̄ spm̄ nō
audiūt. Sē. Et p̄pas oues vocat nomi
ti. Nouit ei nomia p̄destinatorū. Qui
dixit. Gaudete q̄m nomia vestra
sūt in celo. Et educat eas. Oues e
ducebat qui eas mittebat nō extra
lupos: ſ i medio lupoꝝ. Et vocē eius
audiūt. Sē & q̄s alios oues emittit.
ni qui eas p̄cio dimittit? ut eum seq̄
diuus libertate vicul' possint. Sē.
Et cū p̄pas oues emiserit ait eas vadit
emittit siquidem eas de tribus igno
rātie ad lucē. deū ait eas vadit: qui
in columna nubis & ignis. Nimirū
pastores ecclīe fecerūt. oues sequtes:
sed ipe ondit se contrariū facē. q̄m
oues deducit ad veritatē. Et q̄s ē qui
oues p̄cessit: ni qui egenas a motus
ianō nouit. & p̄i dixit. q̄s dedisti
mihi volo ut ubi ego sū & ipi sit mea.
Sē. Et oues illū sequūt: q̄ sciūt vo
cē eius. Alienū at nō sequūt. sed
fugiūt ab eo: q̄ nō nouerūt vocē
alienoꝝ. Alienos dē eos q̄ contra the
odā & iudā. a eos q̄ post hoc alios
debent decipe pseudo aplos. Vt ei
nō dicat? emus illoꝝ ee: p̄ multa se
ab eis sequt. Primo q̄dē p̄ doctrinā
sc̄tatē. p̄ q̄s xp̄s ad se hoies addu
cebat: illi vō homes ab eis abstrahe
bāt. Sedo p̄ ouiū obedientia. Nā
& eū quidē non solū viuētē ſ etiā

mortuū hoīes crediderūt: illos autē
Thco. ꝑfectū reliquūt. Significat er' aūtpm
q' paululū decipiens nō obtinebit se
quatēs post eiꝰ mortē. Et quō soluet
Augy ista q̄stio? Audiuit vocē xpi q̄nq; nō
oues. Audiunt eī mudus: ꝑ lupꝰ erat.
Et nō audiūt oues. Aliq' eī cor qui
xpm crucifixerūt nō audierūt: ꝙ tñ o
ues erāt. Et dicēs. Qm nō audiebāt:
oues nō erāt. Vox audita eos mutat:
⁊ fr lupis oues fecit. Qre āt adhuc
mouet q; ꝑ egrediē obmurmurat dñs
pastores ⁊ dī int' cetā de ouib;. Errā
tē non reuocastis. Errantē dicit: ⁊
ouē appellat. Nō erraret: si vocem
pastoris audiret. Et ideo erauit: q;
vocē alienā audiuit. Dico g' nouit
dñs q' sūt eius? nouit ꝑscitos: no
uit ꝓdestinatos. Ipsi sūt oues aliqn
q' nescitur: ꝑ pastor nouit eas. Q̄lte
ī oues fous sūt: ⁊ multi lupi mtq.
De ꝓdestinatis g' loq̄t. Est āt aliq' vox
pastoris: in q' oues nō audiūt alie
nos ꝑ xpm. Que ē ista vox? Q' ꝑseue
rauerit usq; ī finē: hic salus erit. Hāc
vocē nō neglixit ꝓphē: nō aud' alienū
Sē. Hoc ꝓuerbiū dixit eis ihs: illi āt
nō ꝛgnouerūt q̄ loq̄rē illis. Pascat eī
dñs manifestis: eraret obscuris. Cū
āt duo audiūt vbi euāgelij vn' ꝓphās
alt' ꝓphās. ⁊ talia forte sūt ut abo nō
itelligāt: vnus dī vere ē q' dicit. ⁊
bonū ē q' dicit ꝑ nos nō itelligim;
Iste q; credit iā pulsat: ⁊ dignꝰ ē cui
aperiat: si pulsare ꝑsistat. Alius dī. nl
dixit: q' audire hō. nl credidit is nō itel
Frig ligens. Volēs tñ dñs attēdentes suos
facē manifestat q' dixit dicēs. Ego sū
ostiū. Certe q' dixerā posuerat apte.
Iterū ipse ē ostiū? itrem? ⁊ nos itrasse gā
deam? Ait. Omnes q'cūq; venerūt fures
sūt ⁊ latrones. Non de ꝓphis hoc dixit
sic' hēretici dicūt: ꝑ de sedūctoribus. Qui
laudās oues sb'iūxit. Et nō audierūt
eos oues. Quisq; āt videt laudare eos
q' nō obedierūt ꝓphis: ꝑ eos detrah' vehe
mēt. Intelligē g' q̄dā venerūt ꝑ me
Augy Nō āt ꝓpter illū ꝓphe venerūt? ꝙ cū illo
venerūt q' cū vītate venerūt? ⁊ vbo dei:
q' ipse vbū? ⁊ vītas venturus ꝓphetes
mittebat? ⁊ eoꝝ corda qs miserat possi
debat. Carnē q̄ppe xpc accepit ex ꝓphetis q'
ē sp. In principio ei erat vbū. Iñ aduē
tū eius quo hūl' venit ī carne ꝓcessē
runt iusti sic eū credentes futurū quō
nos credim? ī eū q' venit. Ꝙa mu
tata sūt: nō fides. Eadē ei fides ut ꝙ
dixerūt? et eos q' venturū ē: ⁊ eos qui
venisse crediderūt. Quotquot g' ꝓter
illū venerūt fures fuerūt ⁊ latrones:
q' ad furandū? ⁊ occidendū venerūt.
Et nō audierūt eos oues: illi sī de qb;
dictū ē. Nouit dñs q' sūt eius. Eos
g' nō audierūt oues ī qb; nō erat vox
xpi: errātes vana fingentes. muse
ros seducētes. Quare āt se ostiū
dixit? aptū sedens. Ego sū ostiū: per
me si qs itrauerit saluabit. Qui dicit.
Illos nō audiūt oues. ꝑ me audiūt:
q' ego sū ostiū? ⁊ q' ꝑ me nō fuerit ꝑ ver'
Thco. itrauerit ꝑseuerando saluabit. Exibit
āt ad pascua dñs oues? posthū. vñ se
Et ingredietur? ⁊ egredietur? ⁊ pascua inuenet.
Que sūt āt hec pascua? n' delatio
fructū? ⁊ reges in quā nos dñs introducat?

Si quē q̄ dixit: ingrediet & egrediet. Ingredi quippe in ecclām p̄ ostiū xp̄m valde bonū est: exire aūt de ecclā nō est bonū. Pōt ergo dici ingredi nos qn̄ intentū aliq̄ cogitam⁹: egredi aūt qn̄ exterius aliq̄ ōām. Sēd illud. grabit hō ad op⁹ suū. Vel ingredi dr cui ē cure hō interior: egredi vō q̄ hoīes exteriorē & membra q̄ sūt sup tēm in tpō mortificat. Hinc ei pascua i futuro reppiet stilo. Vl hoc dr ḡ apl̄os q̄ ad eos introierūt & exierūt ut tot⁹ orb⁹ trag dñi fīr: & nullū eos ejcere valuit & nutimētū habuerūt. Si plus me delectat q̄ ipe q̄dāmodo nos āmonuit: pl̄ serutus adquirit. Fur nō venit nisi ut furet. Ad dicere. Merito oues nō audiūt vocē furis: q̄ nō venit fur n̄ ut furet. alienā rē sibi usurpando. nō de p̄ceptis xp̄i sue os sectatores instruēs: & suis ereptis eos vnē suadens. Vni se. Et mactet. mala doctrina retrahendo a fide: & pdat i ētna dānatione. Ille q̄ furat & occidit: ego veni ut vitā habeant & abundanc⁹ habeāt. Videt n̄ dixisse ut vitā habeant ingredientes hoc ē p̄ fidē q̄ p dilēc̄oēm aput⁹ p quā fidē in ovile ingrediūt ut vivant q̄ iust⁹ ex fide vivit: & abundanc⁹ habeant si ingredientes qn̄ veri fideles movent & abundanc⁹ adipiūt vitā ubi nūq̄ dem⁹ mori, amē. Ego sum ḡ & hic i ipso ovili nō desint pastua: inveniet tri pastua ubi satient. q̄lia inveniūt cui dictū ē. Hodie mecū eris in paradiso. Ingrediet ḡ ad fidē: egredietur ad spē: pastua vō inveniet in ētna sua etate. Ad nos p̄stare dignet xp̄s ihūs Amē.

Hui. Hia q̄rta Pōth. S. Johēs dixit ihs turbis iudeor. Nemo p̄t venire ad me nisi p̄ q̄ misit me trahit eū. Etc. Iohis Euāg.

Magna grē medacio. Nemo venit n̄ tractus. Quē trahat & quē nō trahat: q̄re illū trahat & illū nō trahat: noli velle iudicare si nō vis errare. Vel aliter & itelligere. Nondū trahens: ora ut trahaīs. Dic aūt isti manichei dicētes: q̄m ill⁹ in nob⁹ ē positū. Sic hoc nō q̄ nob⁹ ē destruit: & ondit nos dīno auxilio indigētes. Ondit ei hoc nō eū q̄ iuste venit: sēd eū q̄ multā patit⁹ expugnatiōēs. Sic si iuste trahim⁹ ad xp̄m. iuste credim⁹: q̄ voluntia adhibet⁹ nō voluntas erudit⁹. Sic itaque ad xp̄m nō p̄t ni volēs: credē nō p̄t ni volēs. Corde ei creditur ad iustitiā. Si q̄ iuste veritas q̄ trahit⁹ nō credit: si nō credit nō venit: hō ei ad xp̄m ābulādo curritur & credēdo. nō motu corpis & voluntate cordis accedim⁹: q̄ voluntate trahis ille est aūt trahi voluntate. Delectare i dīno & dabit ti petiōēs cord⁹ tui. Est quēda voluptas cord⁹: cui dulc⁹ ē panis ille celestis. Porro si poete dicē licuit trahit sua q̄q voluptas: q̄nto fortius nos dicē debem⁹ trahi hoīes ad xp̄m. q̄ delectatur vitate. beitudine. iustitia & spētia vita q̄ totū xp̄s est. An non tnt corpis sensib⁹ voluptates suas: & animi desert⁹ a voluptatib⁹ suis: da amante desiderīte fontē fluentē fontis cine pue suspirantē: & sit q̄ dicā. Sic q̄re volui dicē q̄ trahit p̄. Si trahendi sum⁹ a bono trahamur cui

dr q̃da q̃ dilexit. trahe me post te.
Si q̃ intelligi voluit: adiutam. Trahit p̃ ad filiũ eos. q̃ ppter a credit filiũ q̃ eũ cogitant p̃m ihc̃ deũ Deus et p̃ equalẽ sibi genuit filiũ Et q̃ cogitat aliq̃ i fide sua sentit ac nuntiat eqlem ee p̃ri p̃ eu q̃ credit: ipe trahit p̃ ad filiũ. Arrius credit creaturã: nõ eũ trahit p̃. Johnes dr hõ solus ẽ xp̃c: q̃ sic credit. nõ eũ trahit p̃. Trahit petrũ q̃ dixit: tu es xp̃c filius dei vivi. Vñ ei dictũ est. Caro ti reuelauit sanguis ⁊ p̃ mei q̃ est in cel. Ista reuelatio: ppa attractio ẽ.
Si ei q̃ int delicias terrenas reuelat amantibz trahit: nõ trahet reuelatus xp̃c a pre. Qd ei fortis desiderat aiã q̃ vitare. Si hic cã hoies esurierit: ibi satiabit. Ideo scient. et ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Qui dicit Satiabit eo q̃ hic sitit i reflorẽ mortuoz: q̃m ego resuscitabo eũ. Delectatur p̃ ad filiũ
Crisp p opi q̃ faciebat ipe illũ. Pro q̃ pua dignitas filii. si p̃ adducit ⁊ ipse suscitat. nõ dubitans ad pies opa si ondens pilitate vbis. Deinde ondit modũ sciẽs quẽ p̃ trahit dicẽs.
Scptũ est i pphis. Et erũt oẽs docibiles dei. Videns fidei dignitatẽ: q̃m nõ ab hoibz negi p hoies si ab ipso deo cã debeat addiscere. Qui ei presidet oibz patris gris sua tribuit: ad oẽs sua doctrinã effundens. Si at erũt oẽs docibiles dei: q̃ut q̃dam nõ credũt. Si hoc de pfectis dr̃m ẽ: sine oẽs sit q̃ volũt. Vel aliter.
Aug Sic integre loqm̃ eũ de aliq̃ trãsmigrãte q̃ ni cũtate solus ẽ discipl oẽs ille hic trãs docet. nõ q̃ omes discũt. si q̃ nemo ni ab illo discat q̃ cũq; ibi trãs discat: ita ire dicim oms deus docet venire ad xp̃m. nõ q̃ oms venit. q̃ q̃ alit nemo ve Omis q̃ regnũ illũ hoies docibiles erũt dei: non ab hoibz audient. Et si hoc ab hoibz auditũ: in q̃ intellectũ mis datur. Scriptũ in vbris tigero animis vis: ni reuelet ille q̃ mis ẽ. Quo q̃ o iudei me pfectis agnosce: q̃s p̃ nõ docuit.
Aug Dr̃ at plãlit ẽ scptũ in pphis: q̃a oms pphete vno cordis spũ repleti loquebãt diuina pphetãt in ad idẽ tẽdũt: q̃ppe ãi q̃uis cor oẽs alit audiãt. sicut in iohele q̃ dr̃t erit oẽs docibiles dei. Hoc at in iohele nõ inuenit: si alibi scie. Dicit ei ibi. Filii syõ exultate ⁊ letamini in dño deo vro: q̃ dedit vob doctorẽ iustitiae. Expssius in est in ysaia ubi dr̃. Ponã vniuersos filios tuos docios a dño. Qd q̃ de papnũ
Aug ẽ: q̃ an pphetes discebãt q̃ dei sut nũc at p vnicũ filiũ dei ⁊ spũ scm. Oms at docibiles dei venit ad filiũ: q̃m audierit ⁊ didicerit a pre p filiũ. Vñ sequit. Oĩs q̃ audiuit a pre ⁊ didicit: venit ad me. Si at oĩs q̃ audiunt a pre ⁊ didicit venit: pfecto oĩs q̃ nõ venit nõ audit a pre nec didicit. Valde remota ẽ a sensibz carnis hr scholã in q̃ pre audit ⁊ docet ut veniat ad filiũ: nr agit hoc aũ carnis aure sed cord Ibi ẽ ⁊ ipse filius: q̃ ipse ẽ vbũ eius

per qd̄ pr̄ sic docet ihc̄ z spūssanus. Iusc̄
publica ei diam⁹ ēt opa trinitatis
z; ideo pr̄ hoz potissimū ē attri
butū: qz de ipso p̄cedit z filio z spūssō
ita qz grā q̄ occulte z humanis cor
dib; diuina largitate tribuit:
a nullo corde diuo respuat. Ecce q̄
quō trahit pr̄ docendo sz vitatē: nō
iponendo necitatē. Qd̄ q̄ xpc: nil
dicit. Q̄ qz p̄cem magnā hoies
nō viderūt z filiū viderūt: Filius q̄
dicebat: si pr̄ docebat. qd̄ exponit
sbiungens. Nō qz p̄cr vidit q̄sq̄
ni q̄a deo ē: hic vidit p̄cem. Q.d.
ego nou p̄cem: ab illo sū. quō v̄
bū ēt ab illo cui ē v̄bū: nō qd̄
sonat z trāsit: sz qd̄ manet cū dicē
te z trahit audientē. Omīs q̄ a deo
sum⁹. Id vero qd̄ ē patrui filij z
.pr̄ eius hoc nō possunt ppt audi
toz idcirco hitatē. Reudare tñ se vo
luit dns q̄ cēt sb̄dens. Amen
dico vob̄: q̄ credit in me hz vitam
etnā. Qui di. Q̄ credit in me: hz me.
Qd̄ ē at hz me? Habe vitā etnā.
Vita ei etna ē v̄bū qd̄ in principio
erat apd̄ deū. z vita ēat lux hoīz.
Assumpsit vita mortē: ut vita oc
deret mortē. Qa vo turbe istabāt
post refōez v panū cibū corpalē
petentes z ei sibi q̄ p̄ubz cozdat
erat venturus z: ut ondat q̄ oīa
illa figura erāt hui⁹ vitatis p̄nūs:
mēhonē de cibo spūali facit dicēs.
Ego sū panis vite. Panē q̄dem vite
ipe vocat: qui vitā nrāz sustinet z
hanc z futurā. Ex q̄ illi de mānā
supbiebāt sbiungit. Pr̄es vr̄i man
ducauerē mānā in deserto z mortui sūt.
Ideo p̄es mi q̄ sīles ejus illoz: mur
muratores p̄es murmuratoz filioz.
Nā de nulla re magis deū offendisse
ille ppls dictus ē: q̄z cont deū murmu
rando. Ideo ait mortui sūt: q: qd̄
videbant credebāt. qd̄ nō videbant
nō intelligebāt. Nō at sine cā addit
in deserto. z occulte insinuās qm nō lō
qui ipe fuit sz quo mō datū ēst. neq;
cū eis in tra cont promissionis. Ex q̄a
videbāt panē datū a xpō minꝰ esse
illo qd̄ pr̄ib; datū erat. q: illd̄ desup
descendit. miracl; vō panū inferus
gebatur: ppter sbiungit. Hic ē pa
nis de celo descendens. Hūc panē sig
nificauit māna: hūc panē sigificabat
altare dei. Sacramēta her sūt: z il
la fuerūt. In signis diuersa sūt: in re
q̄ significat para sūt. Audi. Omnes eandem escā spūalē māducā
uerūt. Deum ondit qd̄ maxīe eos
poterat psuadē qm ipsi patribz suis
multo digniores effecti sūt: q̄ mānā
māducantes sūt mortui. Et ideo sb̄dit.
Ut si qs ex ipo māducauit nō mo
riatur. A fine vtusq; tibi ondit dif
ferentiā. Panē at hic dogmata sa
lutaria dicit. z fidē que in ipsū ē.
q̄ corpus suū: hec ei xpūat aiam.
Ex nūqd̄ nos nō morim⁹ q̄ māducam⁹
panē descendentē de celo. Et illi
sūt mortui: qmodo z nos sum⁹
mortui. Hūtū attinet ad mor
tē hui⁹ corpis visibilē atq; carnē:
q̄tū at ptinet ad mortē spūalē
qua pres ustoz mortui sūt minime
mortui. Māducauit mānā mortes

t multi q' dñō placuer' t mortui nō
sūt: qr visibilē cibū spūalit' itellexe
rūt spūali qushuert' ut spūaliter
saturent'. Nā t nos hodie accipi
visibilē cibū. Sz aliud t sacramentū
aliud virtus sacramēti: qm multi de al
tari accipiūt t accipiendo moriūt'.
Panē gr celestē spūalē māducare:
t innocētia ad altare apponere.
Peccata si sint cotidiana. ne sint mor
tifera. aīa q ad altare accedat: at
tendit q dicatur. Dimitte nob' debita
nra: sic' t nos dimitt'/debitorib' nris
Si dimittis: dimittent' ti. Secur' accede
Panis ē nō venenū. Si q' gr hoc
pane manducauit: nō mouet. Sz
qd' ptinet ad virtutē sacramēti nō qd'
ptinet ad visibile sacrm q māducat sacrmtus nō foris. Ideo maḡ
nō mouit q' comedit hūc panē: qr
ego sū panis vit' q de celo descēdi.
p hoc sz q incarnatus sū. Nō gr prius
solū fuit hō t postmodū assūpsit
dinitatē. ut nestori' fabulat'. De
celo dñdit t mana: vmbra erat.
iste vitas. Est aūt in eo vita viuifi
cās. Vñ sc'. Si q' māducauit gr hui'
pane: viuet nō tm in pnti p fidē
t iustificā: sz ietiū p glaz. Amen.

Nil. t. Feria Quinta Dentis. Euā
Vocatis ihs xij aplis. dedit eis
virtutē t ptātē. sup oīa dēnia. t ut
languores curarent. Eusdem.

Decebat ihitutos mīstros
sacrar doctina posse mia
placere: t ipsos effectus credi q
essent dei ministri. Et notanter
dr. sup oīa dēnia: i quo eleuatū
supciliū draboli flatit: q dicebat a
liqñ. non ē q intudere valeat. Et
ut p eos veneretur gen' hūanū: nō
solum tm eis ut prauos spūs pellāt:
sz er' q̄libet infinitate sanct' er ei'
ipio. Vñ sc'. Et ut languores curarent.
Attendas hic dina filij ptātem na
turē corpali nō nouēter agē. Nec
mirāda opari nō naīa est. si opa
tio spūssā. Sup hoc aūt alius recte
ptatem: prius alienū erat ab eq
virtute. Qualit' ei posset natā creatu
sup spūt dona possidē dominū.
Ait dñs nr ihs xpc tūs nāli deus
cr̄ns iptitur hūmodi grāis q̄bz dulc
nō inocans i eos alienā virtutem
sz fidens er pmptuarijs gr̄ijs.
Postq aūt salus ofortata fuerant
er ipsius cōmitiua t opetens nat
ti sit argumentū virtutis eius:
mittit eos pdicare rḡnū dei t sa
nare infinos. Vbi nota q nō imit
tat eis aliqs sensibile dice sic moy
ses t pphe q trā t dona tenui pmit
tebant: hīj vo rḡnū celoz t q̄cūq
otinent' ieo. Mittēs aūt discipl'
ad pdicandū dns mīta eis tribuit
quoz sūma ē: sic eos virtuosos ēe
sic constantes aīs modestos t ut
breuit' loq celestes. ut nō mun
dpt' eoz modū vitādi. sz pt' vbi
euāgelica doctina magnaretur. Et
ideo cū eis t baculū caretia t a
mictus singularitate mittebāt.
Vñ aūt illi sūl tulisse i via. neq
pḡā. neq perā neq pecuniā: neq
duas tunicas habere. Plurima
q̄dem p hoc instituebat. Prīo qđ

ſuſpectos videns diſcipulos ſuos ſeq̃ ſegregans eos a quibet cura. ut totũ ſtudiũ adhibent verbo: tuo docẽs eos gratuã virtutẽ. Et forſan dicet aliq̃s cetã quidẽ hic rõem: ſi nõ hic perã in via nec duas tunicas nec baculũ aliq̃ rei tã parue. Deo lenis ſic erudire eos i quibet diuge tua. ut uta loq̃r per horũ angelos facẽ dirimẽs eos a quibet cura ut te. ut una ſola cura detineant doctrine. Volens q̃ eos curã capi diue rei i ſollicitudinib; vite: pte ſtatus ẽ hic. Cumebat ei exprimẽ tũ fidei z aõsitatis eoz: q̃ habito i mandatis extreme vitã ducẽ pau ptatis nõ effugiũt q̃ iubent. Decebat ei eos qdãm amarũ facere: z recipientes ſalubres virtutes: recõ penſare obediẽtia mãdatoz. Et nõ milites eos faceẽ regni dei. actũ git eos ad pugnã in hoſtes: mo nens cole pauptatẽ. Nullũ ei militans deo: implicat ſe vite ſeclaris ne gotij. Qual' q̃ ee debeat q̃ euãgelizat regnũ dei: preceptis euãgelicis deſignat: hoc ẽ ut ſbſidij ſeclaris ãminicula nõ requirat: fideiq; tot' ihesus putet quo minꝰ ſibi requirat: magis poſſe ſuppetere. Huc ei ipſos medicos mittit. q̃ neq; ipſos portari vult: nec aliq̃ aliud q̃b; indigent milti. Vel dns her poſſidẽ diſcipulos ac fre nolunt: nõ q̃ nociua nõ ſint ſuſtẽtationi huius vite: ſi q̃ ſic eos mittebat ut eis her deberi moſtraret ab ill' q̃b; euãgelio credentib; ãnunciarẽt. ut ſic ſecuri nõ poſſidẽt neq; portarẽt huic vite nociua nec magis nec minus. Ideo poſuit ſtipẽ. nec virgã: oñdens a fidelib; ſuis oia deberi miſtris ſuis nulla ſuperfluitate requirẽdis. Hoc aũ pertinet vbi nolunt deſignari: cui dicit neq; tollet z virgã tm. Potuit ei q̃ voluit hoc ad eũ deducẽ tractatũ. ut ſpiritale tm locus iſte videat formare ſenſũ: q̃ voluit idumẽtũ q̃dam videat corpis geruiſſe. q̃ nõ ſolũ poteſtate recepta recepiſq; diuicijs. ſz et carnis ipſi illecebris ſe abdicauit. Quidã ei apli nõ portare pecuniã neq; baculũ ac duas tunicas ſic itelligũt: q̃ nõ theſaurizet. hoc ei pecuniã iniũt negotiatus multa: neq; ſint vacandi z turbuleti ſpe q̃ ſtr baculi: neq; ſint ſibi vi duplici corde. q̃ ſtr tunica duplex. Et ſi dicẽt aliq̃s vñ q̃ eis nociua erũt: ideo ſbdit. Et i q̃cuq; domũ intraueritis ibi manete: z inde nec exeatis. Qñ ducat. Suſtinet vob diſcipli fratis: q̃ recipietes a vob ſpitalia vos procurabũt. Juſſit aũ eos i una domo manere. ut nec hoſpitẽ grauet eũ ſa dirtendo. nec ipſi guloſitatis z leuitatis ſuſpitõe iterũnt. Alieniũ nũq; a predicatore regni celeſtis aſſerit. curſitare p domos: z inuolabil' hoſpicij iura mutare. Sz z hoſpicij gra defenda cenſet: ita ut ſi nõ recipiant ẽ crutiendi puluere egrediendiq; de ciuitate mãdat' ei ſbdit. Et q̃cuq; nõ receperint vos: exeũtes de ciuitate illa. etiã puluerem

pedū vrōz exeunte i testiom sup illos. Pulus exeunt de pedib⁹ apl̄oz i testiom labois siu q̄ ingressi sūt i ciuitatem z p̄dicato aplica ad illos usq; puenit. Siue exeunt pulus aī nl̄ ab eis acceptū nec ad vict⁹ quidē nēm q̄ euāgēl̄ p̄uerēt.

Nā ūyabile valde ē retinētes ſmonē z p̄ſentiā milias se famul' bñ gnos onde' vel bñdores coz erigere.

Vel medicatis z doni remuneratio docet hospitij: ut nō solū pacē tuā hospitib⁹: ueruer si q̄ eos trena obū uat delicta leuitatis. recept/ aplice p̄dicatōis vestigijs auferātur.

Q' vero p̄fidia negligētia vl etiā studio vbū dei retinūt. hoz vitanda cōio ē z exeundo pulus pedū. ne gestis tanū pulueri spandis mentis castre vestigiū polluat.

Cū aūt p̄cepisſet dns discipl⁹ suos tpi mittes dei dimis vtutib⁹ et ſupie monitis. mittēs eos iudeis ut doctores z medicos: ipi stim hoc p̄dicabāt. Vñ se. Egressi aūt eūbāt p castella euāgelizātes et curātes ubiq;. Quasi doctōes q̄dē euāgeliz̄antes: z q̄ media prestites remedia. z vba miraculis cōfirmantes. Fena Secta Petri Sedi Nil. t. ſcīm ē in vna die: Iuxta illius sedebat docens. etc.

Scribe z phisei q̄ fr̄i fuerat p̄digoz xpi visores audiebāt ipm q̄ docentē. Et vtus dni erat ad sanandū eos. Nō q̄ mutuo acceper ptāt altius: sq̄ dei z dns p̄cia operabat vtute. Sūt aūt hoīes sepe spūaliū donoz digni: ſ plerūq; deficiūt ea rōne quā nouit donoz largitor: qd' in xpō nō admit. Affluebat ei in p̄ſtandis rome dns vtus dina. Qa vō nēm erat ubi tāta sedes z phisecz turba conuenerat. alioq; fieri nō posse q̄ vtutū attestaent xpi cona eos q̄ ei nupē debāt: finē est qd' dū miraculū in paliuco. i quo q̄ defecisse videbat medicinal' ars portabat a primis ad supnū z celestē medicū. Vñ se. Et ecce vi portātes in lecto hoīem q̄ erat paliticus: z q̄rebāt eū inferre z ponē ante ihm. Q̄rudi vero sūt q̄ paliticū adduxerūt q̄lit' ei ne ḡssent intrare p ostiū. nouū aliq; z alienū attēptarūt. Nā se. Et nō ualentes q̄ pte eū inferēt pre turba: ascenderūt supra tectū: z detegētes tectū deposuūt grabatū. z posuūt i medio paliticū. Hoīem aūt dns a paralisi curatū p̄mo p̄cor vincula dissoluit: ut ondēt eū ob nec culpaz actuū dissolutionē damari. nec ei lucis relaxatis posse requalitē mēbroz sanari. Vñ se. Quoniā fidē ut vidit dixit. Hō remittunt tibi p̄cta tua. Q̄ magna dns q̄ aliozū merito ignoscit alijs: z duū alios ytat. alijs errata relaxat. Cur g̀ apd' te homo collegā nō valeat: ei apd' deū sūus z ūtituendi meritū habeat ipetrādi. Si gratuū p̄cor diffidis veraz: adhibe p̄atores. adhibe ecclīā q̄ te p̄cet: aut exclamatōe qd' tibi dns negare poss ignoscat. Oriebat aūt z thoc

ipsius patientis fides. Nō ei iusti
mussi se iterius submitti: ni credi
disse. Qui aūt dt. hō dimittūt ti peta
ad hoc ī simulādū valet qd hoi dice
bant peta. q̄ hoc ipso q hō erat. nō
posse dicē nō peccatū: simul erā
ut illo q hoi dicebat ītelligeret
deus. Nos aūt si corpalr patimur
fugam nocumū abijcē. ni vero
male sit aīe differim⁹: atq; ideo nō
a corpis nocumis curam. Assidam⁹
q̄ fontē malor: ꝛ cessabūt egritudi
flux. Jhesu aūt multitudīs suā in
tellīgēs aperire phisei nō audebāt: ꝫ
solū in cordib; suis meditabant.
Vñ sē. Et cepērūt cogitare scribe ꝛ
phisei dicētes. Qs̄ est hic q̄ loquit
blasphemias. In quo mortis ptipitat
suas. Erat ei mādatū in lege q
q̄cūq; blasphemaret ī deū morte pu
niret. Itaq; ab ipis ḡr oplēs suus
dei filius script testor. Nā ꝛ valī
dus ē ad fidē qd ꝛfitent ūnitū: et
pniciosius ad culpā q negāt que
suis assertionib; relinquūt. Vñ sē.
Qs̄ pt peta dimittē ꝛ ni solus deus:
magnā fide plebis amentia: ut
cui ꝛfessa fuerit solus dei ee donare
peta: nō credat deo peta donari.
Vez ei dicūt. q nēo peta dimittē pt
ni solus dō: q̄ p eos q̄ dimittūt qb;
dimittendi ebūt ptatem. Et ideo
xp̄s vē deus ē placuit: q dimittē peta
q̄i deus pt. Dnō aūt saluos volēs
facē pfectos: ēr omnitor cognitōē
dei se ee demōrat. Vñ sē. Ut aūt
cognouit dō cogitatōes eor: ait
dixit ad illos. Qd cogitat ī cordib;
vr̄is: Qi dicit. O phisei q dicitis. similit
q̄s pt peta dimittē nisi solus deus:
rndeo vob. Qs̄ pt secreta cordis
scrutari ni solus deus: q̄ p ꝓphas
dt. ego dns scrutās corda ꝛ phant
renes: Si g̃ incredulī estis erga
primū sr̄m reūssiōis pti: cere aliud
adijcio dū ītima mā patefiao:
q̄m cētā aliud. dū palitici corpus
ꝛsolide. Vñ sē. Qd ei est facilius
dicē dimittūt ti peta ꝛ an dicē. surge
ꝛ ābula. Palā q̄dem ē q̄ ꝛsolidare
corpa facilī ē. Qñto nāq; nobili
or ē aīa corpe tāto ē excellētios ab
soluto cūctīnū. Vez q illā non
creditis eo q latent: adijciā qd
mīm ē aptius tī: qīs qd ē magis
occultū p hoc demōstretur. Et q̄dē
cū allocutus ē mīfinante. nō dixit
dimitto ti peta. ꝓpria expīmens potes
tate: ꝫ remittūt ti peta. Cogētibus
aūt illīs. euidentiā ḡtia declarat ptātē
dicēs. Ut aūt sciatis q filius hoīs
ptatem hr ī tra dimittendi peta. Vide
q ī tra dimittit peta. Dū ei sumus
ī tra: peta nra delē possum⁹. Postq̄
vo a tra tollim⁹: nō valebim⁹ ꝛfi
teri. Claudit ei ianua. Demon
strat aūt petōr venia p corpis sa
natōē. Vñ sē. Ait aūt paltico. Ti
dico surge. Ipsā vo corpis sana
tōē demōrat plecti portatōē:
ut sic nō reputet fantasia qd fert.
Vñ sē. Colle grabatū tuū: ꝛ vade
ī domū tuā. Qi d. ego volebā
p tuā passiōē curare illos q̄ sani
vident. ifimant aūt in aīa: ꝫ q̄ ipi
nolūt: vade tu tua curatiū facilia.

Nec mora ulla sanitas: vnū dic
tor⁹ remediorū momentū est. Vñ sē.
Et ecce stans surgens coram illo tulit lec
tū in quo iacebat: et abiit i domū suā
magnificans deū. Quo fcō patuit
ꝙ filius hois pōt in tra relaxare pcta:
qđ ꝑ se et ꝑ nob dixerat. Ipse nāq;
ut deus suus ho tūc dns legis pcta
dimittit. Certi sum⁹ et nos ab eo tā
mirabile gras. Dcm̄ e ei dis: quor⁹
remiseritis pcta remittunt eis. Quo
at nō magis ipse pcta dimittit? q cēt
ptātē faciendi hoc tribuit? Reges
at terreni et principes horribilis absol
uentes a pena pmittūt: a cīm̄ib;
at expiare nō pmit. Spectāt vero
gentes macedulū: mirant⁹ abeūtē.
Vñ sē. Et stupor apprehendit omes:
et magnificabat deū. Qualiter spūs
sūs magnificates deū? non ēr
putat cui deus ē. obstabat ei caro:
nec tñ erat mōdicū estimare eū
ꝓphetā ee mortaliū et adeo placuisse.
Qui dīna opis miracula malut time
re q credē: Vñ sē. Et repleti sūt timo
re dicētes: qr vidim⁹ mirabilia hodie
Si at credidissēt: nō timuissent
utiq; sz dilexissent. Perfecta ei dilec
tio foras timorē excludit. Nec ociosa
huius palitici nec augusta ē medici
na: qm̄ et xpc orasse pmittitur
nō ꝓpt suffragiū sz ꝓpt ee. Palitico
ei pt intelligi aīa dissoluta mē
bris et operationibus: sz xpc aperiens et
voluntatē vbi dei: et pdiri at a tbis
sa cognitacōm: ni tecta et opta sep
tura aperiat. et p hoc ad notiā
xpi perueniat hoc est ad eius humilitate
fidei pietate dñdat. Et bñ dom⁹
ihu tegul' oterta describit: qr sī
ceptibilis ira vel aīe spital' gre
dus incipit. Vnusq̄sq; at eger pe
tendo pratores salutis debet adhi
bē: p quos mē vite ꝓuideo resolu
ta actiuq; mōr claudā desligia
vbi celestis remedio referient.
Sit ig aliq monitores mētis qui
ām hoīs ēqui⁹ cetereus corpus de
bilitate torpente ad superna eri
gat et qz rursus amittul et attol
le et huiliare se faciat an ihc loret.
dnico videri dignet aspectu. Humili
tate ei respicit dns. Hoc g a qbz
deprimit doctores cete pōt significare: qr at ei lecto deponitur;
hō ab hoīe in ista carne adhē stitu
to xpo debē agnosci. Dns at
plena spem reformois ondens pcta
donat aīoz: et debilitate carnis
excludit. Hoc ē ei totū hoem
ee curatu. Quis g magnū sit
hoībz petis dicere: tñ multo dun
nie ē reformōi donare corpib; qñ
quidem deus refectus ē lectus at q
tolli iubetur: nil est aliud q corp⁹
humanū: ut nō ia m carnalibz gā
dijs tūc m lecto requiescat infirmitas
aie: sz magis xpo ꝑtineat affectus
carnales attendat ad domū suā et
requiē secretoy cordis sui. Vt domū
ingrē sua: hoc ē in paradisū redire.
Ea ei est vera dom⁹ que hoīe pri
ma susceptit: nō iure amissa sz
fraude. q certo g restituit: qm ve
nerat q nequā fraud' abolere insz
reformaret ihs xpc Amē.

Dñi. Sabbo Sedm Lucã.

Surgẽs ihc̃ de synagoga: ĩtrouit ĩ domu symonis. Et ty. Lc.

Eadem

Ambros. Ostẽ lucas vxẽ a spũ infirmitatis liberatã ampliꝰ: sabbati feriẽ sanitate. Qui ei socrũ dñi citiꝰ aduenerat: a priori sanari debuit q̃ posterior curatus est. Vñ dicit. Surgens ihc̃ de synagoga: intrauit ĩ domũ symonis. Manebat

Greg. ei apd discipulos hoĩes orans ꝓ eos: et ob

Luc. hoc assiduas reddẽs. Aspice at quo manet penes vnũ ihc̃ xp̃m: q̃ spontanea paupertate ꝓ nob̃ passus ẽ. ut discamꝰ cũ pauperib; ñr̃i sanari. nec spernat depressos ꝑ paupes. Se. Socrus autẽ symonis tenebat magnis febrib; et rogauerũt illũ ꝓ ea. Quodsi saluator rogat̃ modo ultro curat egrotos: ostendens se cont̃ petoꝝ q̃ passiones ꝑ pib; ãnie fideliũ. et ea q̃ ipsi mĩme ĩtelligũt ñi se. vel ĩtelligẽda aure vl nõ ĩtellecta dicte. sedm illud. Delicta q̃s ĩtelligit. Ab occultis meis mũda me dñe. Q̃ aũt mathꝰ hic retinuit: nõ differt. Illd. ei est breuitatis: hoc at erãsite ĩceptationis. Et stãs sup illã ĩpauit febri

Ambros. et dimisit illã. In quo lucas figuratiue symonẽ tẽp; de ꝓcepto aiali sẽsibili facto. sic dicẽs febrũ ĩpatiẽs: et q̃ febris nõ omisit ĩpantis ꝓpatiog. Vñ seq̃t Et statim surgens ministrabat illi. Cũ

Greg. ei morb; curabil̃ cãt. ꝑ modũ medẽdi ꝓtrahem sua dedũt: facies q̃d ars medicine mĩme potuiss. Post febres ei sanatiões; multo tpe patientes egent ut ꝑstine restituatur sanitas: tũc at simul oĩa facta sũt. Si at alti-

Ambros. ora sibi ista ꝓpendam⁹ at debem⁹ ĩtelligere a corpis sanitate: ut prius ait q̃ serpẽtis labor abiẽdis absolutus sit. Denq̃ nõ prius eua ẽsurit q̃ spẽtis vsucia eã tẽptauit: et ideo adiutus ihc̃ autore ꝓti prius debuit medicina salutis opari. Forta ecclã in tpo mulieris illi⁹ rapius cõmunis febrib; caro nra languescebat: nec minore febre amoris ce dicer̃ q̃ calorus. Si ei vita deonio liberati

Ambr. moralit̃ am abiãmuda cogitatioc̃ ꝓgatũ significare dicẽm⁹. Sequit febrũ tenta sed ad ihc̃ dñi curata carne ondit a corruptele siue fluore ꝓhibẽtie ꝓcepta firmata. Et

Luc. ait ergo suscepta⁹ ihc̃m. Cũ ei visitauerit nos ꝓperam⁹ eũ in morte

Ambr. et corde. tũc enormiũ voluptatũ estũ extinguet. et sic olumes fiet ut ministrem⁹ ei: ipe ẽ ei bñplacata ꝓgrum⁹. Deinde. sidãdũ est turbe desiderii.

Aug. Nã cũ sol occidiss addiuit ad eũ ifirmos: nõ a tpe ipediti. Ideo q̃d ĩcta sol' occasiũ. i. elapsa die illos ꝙ

Greg. dicebãt. q̃ vecũ dalunt vl timebãt phisicos: vel q̃ de die itenti erãt ĩcta alia. vl q̃ putabant nõ licẽ sanare ĩ sabbato. Ipsa at singul' manꝰ ĩponens: curabat oĩs. Cũ

Luc. aũt deus potuiss oĩs vbo pelle morbos: tri tãgit eos: ondens q̃ia caro effici ẽ ad ꝓstanda remedia. nã caro dei erat. Sic ei ignis apposit⁹ vasi eneo ĩpmit ei ꝙ̃ caliditatis effm: sic ops dei vbũ cũ vnit sibi veraci assũptũ tẽplũ ex vgine aiatũ: et tel

lectū ptāceps siue ptātis eiꝰ effem̄ inse
ruit. Cangat igit̄ nos. imo potius
nos illū tangam̄. qtꝰ nos ab aiāz
ſfimitatibꝫ libet. ner nō a demoniū
ꝑpugnatoē ſ superbia. Cēqt̄ eī. erubāt
aīt demonia a multis clamitia ſ di
cētia: qꝫ tu es filius dei. Dēonia fi
liū dei ꝓfitent ſ sicut postea dī sce
bāt ipm̄ ee xp̄m̄: qꝫ aū reūnio fatiga
tū eū dyabolus vidēt vez hoiem itel
lexit: si qꝫ tēptando nō preualuit.
utꝫ filius dei eēt dubitabat. Nuq̄
aūt ꝑ signoꝝ potenciā vel itellexit vl
potius suspicat̄ ē esse filiū dei. Nō
q̄ ideo iudeis eū crucifigē ꝑsuasit
qꝫ xp̄z siue dei filiū nō esse putauit:
si qꝫ se morte illius nō vidit ee da
nandū. De hoc eī mystio a seculo
abscōdito dī aplꝰ qꝫ nemo principū
hui⁹ scli cognouit: si eī cognouissent
nūq̄ dñi gle crucifixissent. In hꝫ
aīt qđ se. et increpās nō sinebat ea
loq̄: ꝓpe xp̄i humilitatē. Nō sine
bat eā: ut dēones imūdi eū mā
festarēt. Nō eī optebat eos sb̄ꝫpe
officiū aplicū glaz: nec decebat xp̄i
misteū lingua feda p̄dicari. Vel
qꝫ nō est speciosa laus ī ore pēcoris:
vl qꝫ nolebat inuidiā accendē iu
deoz qꝫ hoc q̄ ab oīb⁹ laudaret.
Ipsi eīā aplꝰ ꝓcipit̄ retice de il
lo: ne dīna maiestatē p̄dicata.
passioīs dispensatio differet. Postq̄
q̄ sanū utilitatis ꝑfis ꝙ miracla
ē collatū: optebat eū abesse. Ma
iora nāq̄ miracla post absenciā
opantis dei ī xp̄o magr̄ exclamāt
ī vice vocis fruūtur. Vñ dicit.
facta aūt die egressus ibat ī desti
tū. ſ orabat ut marcꝰ dī: nō qꝫ
ipse orōē indigeret: ꝙ ut nob̄ bone
orationis fieret forma. Ihesus qđē
ipsis ꝑdicātibꝫ ꝑdicantibꝫ potenciā
xp̄i scādalizabant̄: ꝓh vero eloqa
audiētes accrescebāt ſ seqbant̄.
Vñ se. Et turbe reqrebant eū. et
venerunt usq̄ ad ip̄m ſ detinebāt illū
ne discederet ab eis. Nō quidē aliq̄
ꝓmatū ā scribis ꝙ ꝙsciꝫ mali
tie fucus nō denigrauerat. ſ il
lesā hēbant ꝓscaz. Qđ aūt mōtus
dī aplos venisse ad eū dicētes. qꝫ
omnes q̄rūt te. lucas vō dicat ꝓplos
puenisse: nō discrepāt ab inuicem.
Applicuerāt eī ad ip̄m ꝓpli aplorꝫ se
q̄tes vestigia: dīs erāt grādes tur
betes: ꝙ mādabat ut eū dimittēt
ut erūt alij ꝓcipes forēt eiꝰ dom̄
ne. qꝫ tpe siue p̄sēcie nō multū dum
taxat. Vñ se. Cturbis aūt: Cōa et a
lijs cīuitatibꝫ oportet me euāgelizare
regnū dei: qꝫ ideo missus sū. qđ
dī ad hoc veni: ondēs dignitatē eiꝰ
celsitudinē ꝙ voluntariā ēmanitatē.
Simul eī ꝓsidera qꝫ potāt in eōdē
loco manendo oēs attrahē ad se.
nō tm̄ hoc fecit: ꝓbens nob̄ exēplū
ut p̄abulem̄ ſ reqram̄ ꝓximos
sicut pastor ouē ꝑditā ſ medicꝰ ac
cedit ad infirmū. Vna eī aīa reu
pata. potit aliqꝫ mille delicta ab
olē. Vñ ſ hic se. Et erat p̄dicans
ī synagogis galilee. Increpabat qđē
synagogas doctēs illos. qꝫ nō eēt
seductor aīā si uigit̄ inhabitata
colēt: diffamarēt eū velut latitātē.

qui hic oras⁹ sol⁹ mor⁹ dñi erp⁹
mit: sic die redeūte resurrō illius
ōdicatur. cui⁹ maiestata luce a re
debi⁹ turbis requit⁹. Et īgentiū
desto īmentū ne abeat detinetur:
manē cū hor⁹ ingeūt pma sabbi
que resurrō celebrata ē. cui gla
i scla amē. Trinitatis.
Ad. Erat hō Eodm Johem.
ex phiseis nycod⁹ noīe: princeps
iudeor⁹. et dr. Eusdem
Operus ihs dixit. qr cū eēt
ihs ihlis multi crediderūt i noīe
ei⁹ videtes signa z ydigia q fac
chat: ex qbus erat nycod⁹ de quo
hic di. Hic venit ad ihm nocte
cupiens sa secreta eius alloquitoē
plenī⁹ disce misteria fidei: cui⁹ apta
ostensione signoz ia rudimenta
preqrit. Adhuc tn a inuidia dei
nebat⁹ infirmitate: ppter q nocte veit
intrepidus i die hoc facere. Vn et aug⁹
lustin alibi dr. qm ex principib⁹ multi
crediderūt in eū: sed propt iudeos non
confitebant⁹ ut nō extra synagogā
fierēt expulsi. Ex illo nō nycodem⁹
erat qui crediderūt sed nondū renati
sunt: cui hoc ad rēptinet qr nocte veit
Renati nāq; ex aqua z spūsto audi
it ab aplo: fiusmodi aliqn timbre. nūc
aūt lux in dño vel pulchre in nocte
venisse dicit: qr tn bris ignorātie ob
nubilatus ad tantā lucē nondū
puenerat ut pfecte deū vez crederet.
Nor ā in sacro eloqo p ignorantia
ponit. Vn sequit dicēs. Rabi scim⁹
qr a deo venisti mgr. ei⁹ em appel
lat z deū tacet: qr credebat eū a deo
missū. sed tn ut deus est deū no agn
scebat. Vn aūt ista crediderat: patet
p id qd sequit. Nec ei pt hec signa
facere q tu facis: ni fuerit deus cū eo.
Sic g nycod⁹ de illis multis erat
q crediderūt in noīe eius. videtes
signa q faciebat. Nec tn a signis
aliq magnū existimabat de eo: sed
adhuc humana huius de eo mēte. ut de
pha loquit⁹: ad operatoēm eī missū di
ens z alieno auxilio indigente ipse
agere q agebat: cui tn pfectū ei ge
re sufficiente sibi ipsi z nil hūtem
ipfuit. Qa vo xpō studiū erat no
ia ītegrā dignatem suā revelare
sicut psuadere qr nil ex adiuncto age
bat pfectū: propter in rebus miltonem
humilē locis videtur. rebus aūt cū
pfectē ois opat⁹. Idcoq; z nycod⁹
nūc qdē manifeste nil excelsū loquit⁹
de xpō. Occulte aūt xpc ab humili ei
opione reducit: docens qr sufficies
sibi xpe est īmiratioē operatione.
Vn sequit. Rndit ihs dixit ei. Amē amē dico
ti: nisi quis renat⁹ fuerit denuo. nō pt
videre regnū dei. Isti sunt q quibus se
credit ihs. q nati fuerit denuo: q
nō in nocte venit ad ihm sic nycod⁹.
Et. d. Qa nondū natus es denuo
i. ex deo spūali gnatioē notica qua
habes de me spūalē nō est sensualis
z humana. Ego aūt dico ti. qr sive tu
sive alius quicūq; ni ex deo denuo nat⁹
fuerit nō potit apphendere glaz q anima
me ē: si extra regnū erit. Sna gnatio
q p baptismū fit: illuminatioē que
tribuit. Alia lra sic hz. Amē amē dico
ti. ni quis renat⁹ fuerit. hoc ē si tu non

natus fucis delup ⁊ dogmatū susceptis
cōtuidē aliubi ⁊ exē errās ⁊ lōge es
a regno celoꝝ: sepp; nec oīdens ⁊ in
dicās. qm nō est hoc tm apd videntes
sed alijs otul opus ē ad videndū eū.
Hoc āt qd dixit desup ⁊ hij qdē de
celo exponūt: alij vō a principio.
Igit' iudei quidē si hoc audissēt de
nōdēs utiqꝫ discessissēt: nic vō et
īhoc amorē discipuli ondit ep a xpō
ulterius īrogat. Audiēs qppe ma
iora nō erubit a fide ⁊ sed infert
īpossibilitatē: ut ī aptionē pueret
cortinā. Duo āt erat q āmiabat:
sanctitas tal' ⁊ regnū. Hoc; ei au
dita erāt talia apd iudeos. Sed
iterū curta pīmū īflat ⁊ qd' marie mē
tē eius rutuebat. Vnde. Dt ad eū ny
chodem. Quō pt hō nasci cū sit sener.
Nūqd pt in ventre mris sue iterato i
troire ⁊ renasci. Hic vba ista sonae
vident' qī puer qat iterato i ventre
mris itroire ⁊ renasci. Et sciendū ep
ipse sener erat: ideoqꝫ de se ptulit er'
ac si dicet. Ego su sener ⁊ mea quo sa
lute: quo possū in ventre mris iti
re ⁊ renasci. Et grē quo: cor ē q
nō valde credit: ⁊ multi sic qden
tes a fide renderūt. Hij siqdē dicētes
quo īcarnatus ē deus. alij quo mā
sit ipassibil': ppter ⁊ hic ppt anxie
tatē modū ēqrit. Et cū aliqs co
gitacoibz ppriis spūalia ēitit: den
sibilia loqtur. Spūs ei nic loquit: ⁊
ille carnē sapit. Nō noverat iste
nī mā nitatē sci er adā ⁊ eua: er
deo ⁊ eccīa nondū nouerat. Et hic tu
tu itellige nitatē spūs. quo itellex'
nrchodē nitatē carnis. Quō enī
uterus nō pt repeti: sic ner baptis
mꝰ. Nycodemo igr dicit dicēti ad eū
q hic ē nitatē: tpr manifestus
reuelat spūal' nitatis modū dicēs.
Amē amē dico tibi: nisi qs renatus fu
erit ex aq ⁊ spū sco: nō pt introire
in regnū dei. Acsi dicat. Tu carnalē
gnationē intelligis: si ex aq ⁊ spū
optet ep nascat hō ppt regnū dei.
Et ppt hēditatē pīs hoīs tpal' nas
citur aliqs ex viscerib; mris carnal':
qui nō ppt hēditatē pīs dei spūlīa
qs nascat ex viscerib; ecclē. Cui ei ex
duobz hō ⁊stat ex corpe videlz ⁊ aīa:
duplicē ip hmodi modū gnationis.
Aq ei q visibil' ēt ad emundatoē
corpis itelligit: spūs vō inuisibiliter
mirens ad emundatoē inuisibil' aīe
inuitat. Si vō qs itroget. qui' ab aq
hō nascat: itrogo ⁊ ego qui' natꝰ ē
adā et ēua. Qui ei in principio sbjtis
hui' elēntū tīa. totū vō opus plas
mātis erat: ita ⁊ nr sbjcat elemtis
aq. totū vō ē spūs grē. Cui pdisti
dedit ī nuptiacoēs: nunc āt nob' ablu
erpuit. Et q ēt nitas aq. huis q'
spūs susceptus. Dina ī ea pficit
sp'bola. sepultura ⁊ mortificatio
restrō ⁊ vita. Qui ei in qdā sepulc'
laq nob' sbmergētib; capitis vet'
hō sepelit ⁊ sbmersus deorsū ostul
tat. deinde nou' rursꝰ ascendit.
Hoc er sit ut discas qm vtr; pris
⁊ filij ⁊ spūs sci opa xplet: ⁊ ep xpc
tres dies ad resgendū expectauit.
Vnd' gr ē matrix fetui: hoc ē fideli
aq. In aq ei plasmat' ⁊ figurat:

ſi qd in matrice plasmat ipe idigt
qđ vo i aq nō ita ſi i vno moneto
oia fiūt. Er quo q ascendit a ioz
ane dns nō adhuc reptilia aiaz
vuctū ſi aīas ſpūales ⁊ rōnales
aq reddit. Ez qz nō aut ni qs renat
fuerit er aqua et ſpū ſco nō hebit
salutē vl vitā etnā. ſed nō intrabit
i regnū dei: adhoc miḡunt qđi. puu
li baptizādi ſunt ut ſint cū xpo i regno
dei. ubi nō erūt si baptizati nō fue
rint: ḡtus ⁊ ſm hystoriā si puuli
morant salutē vitaq; etiam ha
bituri sint. qui nullo peti vinculo ad
tracti. Ez; cur nascit denuo: nisi
renouandus a vetustate. Aut vn
quis ad regnū dei nō intrat i regnū dei:
ni impedimēto phibente pcī. Talia
vo ac tāta mystia scarta. nyrodeo
aspe nō valēs: dns er carnali nti
tate similitudiē; dedit dicēs. Qđ na
tū est er carne caro ē: ⁊ qđ natū est
er spū spūs ē. Nūc ei carnē caro p
creat: ita spūs spm parit. ⁊ Vb q; sen
sibilia maḡus: neq; estimes qp carn
nē gnet spūs. Omne ei carō genita ē
nō q̄ē a spū solū ſ; ex a carne. Qđ
aūt natū est a spū spuale ē. ⁊ Vtita
tē ei hic nō ea q sedm sbiaz dt: ſ;
ea q sedm honorē ⁊ gtiaz. Ei q et
filius dei ita natus ē. q plus hebit
oīb; q ita nati sūt. Innuitur aūt
⁊ spūs minor: cui et nitimus qia spūs
sit. et q hec a nduces distat dog
matibus. Vide aūt ⁊ spūs ei dignitatē.
Sup ei dixit. qui ex deo nati sūt:
hic aūt qui spūs eos gnat. Dicēs aut
xpc qui q natus ē ex spū spūs est. quia
ebatu cursus vidit. ad sensibile er
duat simone dicēs. Nō mirans q
dixi ti. optet vos nasci denuo. Qđ dc
ei ne mirans: ondit ai eius ptem q;
Ponit aūt exemplū qđ neq; videz aliqui
ad corpm grossiē hz. neq; ad icorpea
pueriles natam qđ est vēti delatio
dicēs. Spūs ubi vult spirat: et vocē
eius audis: ſ; nescis vl veniat aut
quo vadat. Hic ē oīs q natus ē ex spū.
Qđ dicat tale est. Ventū nullus
detinet ſ; quo vult ferat: miltoq;
spūs actionē natē leges detinere
nō poterūt. Cm aūt de vento hic
dictū ē: manifestat illd qđ dicat.
Vocē eius audis ⁊ sonitū pussionis
nō ei locūs ifideli ⁊ nescieti spūs ac
tionē hoc dicēt. Dicit aūt ubi vult
spirat. nō q; electez q̄ndā vento hmte:
ſ; ū quē a natā ē ipetus signat.
Et nescis vn veniat a quo vadat.
Qđ dicat. Ei hmi spūi aug sensū
suscepis auditu ⁊ tactu iterptum
nescis vias. q̄liter dini spūs operādi
sectaris: Vñ sbdit. Hic est oīs
q natus est ex spū. Sed qs nrm
nō videat. vbi gtia austr eūnte
a meridie ad aquilonē. a aliū ven
tū veniente ab occte ⁊ ondēte.
Quo q; nescim vn veniat a q
vadat. Spūs q stus est q ubi vult
spirat: qz ipe in ptate hz aui coz
dia sue visitatois illustret. Et vo
cē eius audis: cui te ptē loquit
is q spūi sco plen ē. Sonat ita q
psalm sonat euāgeliū sonat
sme dīnus: vox spūs ē. Hoc q
dt: qz vbo ⁊ sacmento inuisibilit

Alch. adest spūssanus ut renascam. Ergo
nescis vnde veniat a quo vadat:
qr et si te pnite spē ad bonā quēpiā
repleuerit: nō pt videri quō in eū
ītrauerit vl quō recedens qr nata est
Char. īuisibil. Sic nescis vn veniat: qr
quō credentes ad fidē introducat ignoras: vl quo vadat: qr quō fideles
ad spem pducat nescis. Et sic ē oīs
q natus est ex spū. Ac si dicat. Spūs
sanus spēs īuisibil est: ita q qslīs ex
spū nascat īuisibiliter nascit. vl aliter.
Augn Et si tu nascaris de spū hoc eris:
ut ille q non ē natus adh de spū ne
sciat vn venias a quo vadas. Hoc
ei scientiā aut. Sic ē oīs q natus ē
ex spū. Impugnat g macedonius impugnator spūs: q sicut spūm sanctū asserunt. Expūs ei sanus ppa ptātē et
Char. ubi vult q qlit vult operatur. Sed
īp eodem mystiū dīne maiestatis
ca pe nō valēs. rōem quā facturi
non abnegās: nō voto reprehendentis
ex affectu discentis dīna ītrogat. Vn dr.
Greg Quō pnt hec fieri. Cū g adhuc
īnfidelitas vilitatē manet. q exemplo
ista manifesto ei dicto adhuc ītrogat: de religq aspius ad eū loquit
xpc dicēs. Tu es magr in isrl. q h
Aug ignoras. Q d aīt putam in dīm
hunc magrō iudeoz qui insultare
voluisse. Volebat quidē illū nasci de spū: nemo aīt nascit ex spū
si humil fuerit: qr ipa īmutabilitas
facit nos nasci de spū. Ille vero
magisterio īflatus erat q alium
monēti si esse videbat: qr doctor
erat iudeoz. Deponit g dns eoz
superbiā: ut possit nasci de spū. Re
ēquā tm malitiā accusat viri: ex ipientiā q rudītatē solū. Sed
dicat aliqs. Cur dō coē ītas hereditas
de q scā xpūs locutus ē. ad iudaicā
dogmatis. Habet qd coē tm q
primus hō factus ē. q de costa fte
ē mulier. q stiles genuerit. q p
aqs mīracla pfecta sūt. Her oīa
hereditatē spūalem figalit psonabat:
q sibi cū pphetas dictis remotas
dt. Tu es magr in isrl. q hec ignoras.
Rursus aliunde suū sermonē ei credibilē faciat adhibe callutatē eius ordinē cū sbdit. Amē amē dico tibi: qd
scim loqmr. q qd vidimus testamur. q
testiom nrm nō accipitis. Apd nos
visus aliis sensibus certior ē. Et si voluntas aliqs fuerit credere ita dicim: qm
oīa nīs vidimus. Ptēa xpc humano
logūs ad eū sermone: nō visui sensibile
īduat: sed qr manifestū erat q de
ctissima cognitione. q nō aliter se
habite loquit igit scim aut de scipo solo.
Greg Quenit g qre plurit dicat qd scim.
Ad qd dicendū q unigenitus dei erat
q hoc loquebat. ondens qlit pr est in
filio. q filius in pre. q spūs sanctus ab utroq
diuinitus procedat. vl diat scim.
ego sic illi qui modo spū sūt renati
intelligimus illd qd loqmr: et
qd vidimus apd pres in abscondito hoc
testam fortis in mundo: q vos q carnales
estis. q superbi nō accipitis testimoniū nrm.
Qd necessē de nrā dr. ex degne
rem deoz: q usq ad finē in p fidē p
manserit. Cet. Qui tiena diri vobis
q nō creditis: quō si dixo vob celestia

credens. Hoc ē. si nō credit⁹. qz tē
plū possū suscitare deiectū a vob⁹:
quō credens qz p spm sēm pūt hoīes
renāri. Vel de baptismo dicat. qđ
tēnū dz qi ī tīa p fidē: z pat hoc
illo⁹ nūtātis stupore đ q est er sbna
pūs. tīna ē gē nūtās. Et bñ non
dixit nō intelligitis q nō credit⁹: nā
aī qs alīq p itellēm suscipe nō va
let amētē vl ignoratē iputat⁹: cū
aūt hī nō suscipiat aliqs qđ solū fidē
optet suscipe nō amētie sī infidelitat⁹
ē accusatio. Dicebant aūt her z si nō
credebant: qz posteri erāt ea suscep
turi. Notata ig paululū ei⁹ iptia
q se cētis de magisterio pferebāt z
oīm tūlū de ītēredulitate reprhēsa⁹:
rīdet ad illd qđ itrogat ē quō pūt
her fieri dicēs. Et nemo ascēdit ī cē
lū nisi q dēdit de cēlo: filius hoīs q
ē in cēlo. Qđ dicēt. Hic fiet gīatio
spūal⁹ ut sint celestes hoīes er trēs⁹:
qđ adipisci nō poterūt ni mēbra
mea efficiāt: ut xp̄ ascēdat q descē
dit. nō aliud deputās corp⁹ suū ī.
ecclīa⁹ suā q̄ scīpz. Qđ ei nos vnū
aī illo iā facti sum⁹: vnde solus
venit: ī se solus redit. ecclīa ī nobis:
z ib q in cēlo sp ē ad cēlū cotidie as
cendit. Quis ei in tīa sua⁹ sit filius
hoīs: dignitatē tī suā q in cēlo ma
nēs dēdit ad tīā nō indignās cē
sīut noīe filii hoīs. sic z carnē suā
dignificat noīe filii dei. Pp vnitatē.
ei⁹ psone q utraq sbnā vnus ē xp̄s:
z filius dei ābulabat ī tīa: z ide ipe
filius hoīs manebat ī cēlo. Fit g tre
dibilio⁹ fides. et incredibilio⁹ cre
dulitas. Hi ei dīna sbna lōge dista
tiā potuit ppt nos ita suscipe hūa
nā sbnaz ut vna psona fieret:
q̄nto credibiliꝰ alīs fiūt cū hoīe
xp̄o vnīs ppt̄ē ut oīb⁹ p ei⁹ gīaz ascē
dentib⁹ xp̄s vnīs ādat ī cēlū qui de
cēlo dēdit. Vel aliter. Qđ dixerat
nycodē scīm⁹ qm a deo venisti magr:
ne ēstimet ita magr ēē ut mūdi gubēa⁹:
sbtrahit. et nēo ādit ī cēlū. nē-
cūm vero filiū hoīs dēdisse de cēlo
audīs. nō putes qz de cēlo caro des
cendit: hoc ei hēticoz dogma ē. q̄ di
cebāt qz xp̄s de cēlo corp⁹ sūpserat z
p vīginē trāsierat. Filiū ei hoīs nō
carnē hic vocauit: sed a minori sbna
se totū nōauit. Est ei ex substātia
mūtōnēs a dignitate mūtōnēs ab hu
manitate totū vocat. Sic ei aliqs
hō nudus de mōte ad dualia descē
dat: z assūptis vestimētis et armis
ad eūdem montē ascendat: recte
xp̄s idem q prius descendit ascēdisse
phibet⁹. Vel qz de cēlo dēdit. recte
de spū origīnis cā est. Non ei corpis
mana origīnē dedit: licet ad tēre
na ptūq corpis oē qđ sensus sui
ē naturale trahēt. Qz vo hoīs
filius ē: susceptē ī vīgine carnis ē
prius: qz ait in cēl ē: nāte sp̄ ymā
nente pīās est. Quanus g qz hic
se dīt esse z ī cēlo. Tales fecit z disci
pulos. Nā paulū audi dicentē.
Nra ōuersatio ī cēl ē. Si hō paul⁹
ābulauit ī tīa z ōuersabat⁹ ī cēl⁹
deus cēli z tre nō potat ēē in cēlo
z ī tīa. Dep ad hs p auditoris cap
tu loqt⁹: ut paulatī alīs eū erigat.

Beda

Vetm ei legis mosaice ad spūale
sensū eiusdem legis iduat: recordais
veteris hystorie z hāc in figurā sue
passionis atq; hūane salutationis fidē
docēs. Et sic' morses exaltat' spentē
i deserto: sic exaltari oportet filiū hoīs.

Augst

Spentū ei inaursilz in deserto multi
moriebāt': donec morses ex precepto
dñi exaltaret eneū serpentē: quē
videntes otinuo sanabant'. Exal-
tatū spens ē mors xpi: eo significā
di modo quo p efficientē id qđ effi
cientē id qđ efficat' significat'. A
spente qppe mors venit: q' petm q'
mori meret' hoī psuasit. Dns aūt
i carne sua petm non tristulit tm
venenū spentis ꝑ morte: ut eēt i sili
tudine carnis peti pena sn culpa

Theo.

Videas g' figurā ad vitare. Ibi ē
spentis silitudo spem qdem beste hz
venenū aūt nō hz: sic z hic xpc a
peto liber i silitudie carnis peti
venit. Exaltari aūt audies. suspen
sionē intelligas i altū: ut stificā
ret aerē q' stificauerat tirā abulādo
ea. Intelligas eiā p exaltationē
glaz: nā illa eruas altitudo glā
xpi facta ē. In q' ei iudicari voluit:
i hoc hui' pncipē mūdi iudicauit.
Adā ei iuste mortuū ē. q' peccauit:
dns vo iuste. q' petm nō fecit. post
ēp g' iuste morte sustinuit. sipaul
eū q' illū tradidit morti: z sic libe-
ret adā a morte. vt hoc deiectū se
nuit. Nō ei potuit i cruce dñm
exaltare ut crucifigētes odiret: ꝑ
magis diligebat z pcs orabat
S' g' crux xpi: ei' exaltatio z glā sīa z

Loco eiā nō dixit pendē oportet filiū Leo
hoīs ꝑ exaltari: q' honestū hoc vi
debatur. Vñ z ppter audientē z ppt
figam hoc posuit: ut discas q'm
ignota sūt vetera nouis z deinde ut
agnoscas q'm nō iuste ad passiōē
venit: z adhuc ut addiscas. q'm
multis hīt nascat' salus. Sicut g' Augst
tūc q' inspiciebat exaltatū spentē a
veneno sanabat' z a morte libera
bat': sic nūc q' formatā silitudini
mortis xpi p fidē baptismiq; ei'
z a peto p iustificatōē z a morte
p resurrēm liberat'. Hoc ē ei qđ
aut ut oīes q' credit i eū nō pent
ꝑ habeāt vitā etnā. Qđ g' opus ē
ut morti xpi p baptismū reformet
mund': si morsu spentis non est
oīo venenat'. Attende aūt q' passiōē Bede
obumbrate posuit: ne ex ei' verbis
fieret tristis auditor: firmā vo pas
sionis posuit manifeste. Si ei q'
credūt in xpm crucifixū nō pent:
multomagis q' crucifixus ē nō pent.
Hoc aūt mtest mt' figurata ymagiē Augst
z rē ipsā: q' illū sanabant' a mor
te ad tpalem vitā. hīc aūt ut habeāt
vitā etnā. quā nob' credut pt' z
filius z spūssc'us Amē Vñ'
Sol t. Sacramēti S. Holsem
Dixit ilis dscl' suis z vobis iudeoz.
Caro mea vē ē cib': z sanguis
meus vē est potus. Et R. Cuſ
Dñs z saluator nr. sepius Luc
repetit cibū z potū corpis
z sanguis sui: aut ut ar
dant ēbe hys q' dicta sūt. ut nō esh
mēt enigma z pabolā cē. ꝑ siāt

qm̃ ōino optet mãducari corp̃ xp̃i:
aut vult dicẽ q̃ verus cib̃ ẽ hic q̃
aiam saluat ut oñdat qnta dista
tia sit int̃ corpale cib̃ ⁊ potũ ⁊ spi
tuale mysteriũ corpis ⁊ sanguis siu.
Aug. Cũ ei cibo ⁊ potu id appetãt hoiẽs
ut nõ esuriant neq; sitiãt ⁊ hoc ve
raat nõ pt̃ p̃stare ni iste cib̃ ⁊ potꝰ
q̃ eos a quib̃ sumit̃ imortales ⁊
icorruptibiles faat ⁊ societas ipsa
scõꝝ ⁊ vnitas plena atq; pfecta.
Hinc dns nr̃ corp̃ ⁊ sanguẽm siu
in eis rebꝫ cõmendauit q̃ ad vnũ ali
q̃ redigit̃ ex multis. Panis nãq;
ex multis i vnũ cõstat ⁊ vnũ ex
multis actibus cõfluit. Demũ ia
exponit q̃ sit mãducare corp̃ eius
⁊ sanguẽ bibẽ dicens. Q̃ mãducat
meã carnẽ ⁊ bibit meũ sanguẽ. i
me manet ⁊ ego i eo. Hoc ẽ ergo
mãducare illã escã ⁊ illũ bibẽ potũ:
i xp̃o manẽ ⁊ xp̃m in se habẽ. Et p
hoc q̃ nõ manet in xp̃o ⁊ i quo non
manet xp̃s. pculdubio nõ mãdu
cat eius carnẽ nec bibit eius sanguẽ;
ſ magis tante rei sacramẽtũ ad iu
dicũ sibi mãducat ⁊ bibit. Multi
q̃dẽ qui vl corde ficto carnẽ illã mã
ducant vl sanguẽ bibũt. vl cũ mã
ducauerũt apostate fuũt ⁊ nũq; ma
nent in xp̃o ⁊ xp̃s i eis. Et ẽ pfecto
q̃dã modus mãducãdi illã carnẽ ⁊
bibendi illũ sanguẽ: quõ q̃ mãdu
cauerit ⁊ biberit in xp̃o manet ⁊ xp̃s
i eo. sic illi q̃ nõ sacramento tenꝰ tm̃
ſ reuera corp̃ xp̃i mãducat ⁊ sangẽ
bibũt. Et q̃ ego vno: manifestũ
ẽ ep̃ ⁊ ipse vnuet. Et ad hoc oñendũ
subiũgit. Sic me misit viuẽs p̃r ⁊
ego viuo ppt̃ p̃rem: ⁊ q̃ mãducat
me ⁊ ipe viuet ppt̃ me. Ac si dicat
Aug. Vnus ego sic p̃r ⁊ ret ne ingenitũ esti
mes adiecit ppt̃ p̃rem: patrẽ sibi ee
principiũ occulte insinuãs. Rõdẽ at dt
q̃ mãducat me ⁊ ipe viuet ppt̃ me.
nõ de vita siplicit hoc dt. ſ de app
vitã. Etei ex mfideles viuũt non
mãducãtes de carne illa: ſ sed neq;
de resurrõe cõi hoc dt. etei oẽs susci
tabũt: ſ de glosa ⁊ mercedẽ hñte.
Aug. Nõ at aut sicut mãduco p̃rem ⁊ ego
viuo ppt̃ p̃rem. Nõ ei filius principaliter
p̃s fit melior: sicut principatione
filius p̃ vnitatẽ corporis eius ⁊ sanguis
q̃ illa mãducatio ⁊ potatio significa
at. nos efficim̃ meliores. Sic ergo
ita dñs est. vnus ppt̃ p̃rem q̃ ipse de
illo ẽ. sñ detrimento equalitat̃ dñi;
ner tñ eandẽ nr̃i ⁊ suã cãlitatẽ
significauit ſ gram̃ mediatoris oñdit
Si at sedm id accipim̃ vnus ppt̃
p̃rem. q̃ alibi aut p̃r maior mee:
hec vba ita dicit. Sic misit me p̃r
ac si diceret. ut ego vnus ppt̃ p̃rem
⁊ ad illũ tẽp̃ ad maiorẽ referã
vitã meã: cui naturaliter mea cedit
in q̃ me misit. Vt at q̃sq; vivat
ppt̃ me principaliter facit: q̃ mãdu
cat me. De vitate ig̃ carnis et
sanguis xp̃i nõ relictꝰ ẽ ambigẽdi
locus. Hanc ẽ er ipsius dñi pfessi
one ⁊ fide nrã ve caro ẽ ⁊ ve san
guis ẽ. Hoc g̃ vite nre causatur
q̃ in nobis carnalibꝫ manente
Hil.

p carnē xpm habem⁹ ventur⁹ nob⁹
p eū ea ꝺicōe q̄ vnit ille p prēm.
Si g̃ nos nāliť scdm carnem p
eū vnim⁹ ⁊ natūz carnis sue ad
ept⁹ quid nō nāliť scdz spm in se
prz habeat eū vnat ipse p prez.
P prēm aūt vnit: dū nītas nō
alienā ei ītulit duisāq; naturā.
Aug. Vt aūt illū panē mādicādo vnaz
q̄ etnā vitā ex nob⁹ habē nō possit?
de celo ꝺnꝺit. Dñs sc̄. Hic ē panis
hil. q̄ de celo ꝺnꝺit. De panē hic dt ⁊
ac ne vbi vnus atpi natā defeal
se crīstimaret in carnē panē car
nē suā esse dixit: ut p hoc q̄ ꝺnꝺēt
de cel⁹ panis ē. nō ex hūanā acep
tione origo ēt corpis ei⁹ estimaret
dū celestē ēt corp⁹ ꝺnꝺit. at vo cū
panis ē assūpti p vbū corpis est
Chrys pfessio. Nō ei puz deū comedim⁹
nā ⁊ īpulpabil⁹ ⁊ īcorpeus ē: neq;
hoīs puri carnē comedim⁹ q̄ nil
possit pficē. Sz qz dō carnē si vnus
caro eius vnificatiua exstit. non
Beda q̄ di natāz transient: ꝑ scdz q̄ndā
ignoti fri ꝺsuetudiē; qd⁹ ⁊ fili⁹ mācet
⁊ ignis actū ꝺnꝺit: sic ⁊ caro dñi
vnificatiua ē tīp caro vbi dei. Et
ut ꝺnꝺēt substantiā libre ⁊ lucis tp
pi ⁊ vitatis sbūnit. Nō sic mādu
cauerūt pres vri māducauerūt
Aug. p na ⁊ mortui sūt: q̄ mādicat hūc
panē vnet ietnū. Sz illi mortui
sūt: ita vult itelligi ut nō vnāt ietnū.
Nā tpalit⁹ ⁊ dū morient⁹ qui
Xp̄i mādicāt: ꝑ vnūt ietnū: qz
Xp̄s ē vita etna. Si ei possibile fuit
sn messez ⁊ frumēto ⁊ alys hi. xl
ānis illoz vitā ꝺsuare: multomag⁹
nūc cibo spūali hoc facē potit qui
illa erāt figure. Breuiter aūt vitā p
mittit: qz nil est ita detestabile hoīb⁹
Dñs ⁊ i veteri testāto lōgitudo vite
pmittebat⁹: hic aūt vita finē nō hīs.
Sil⁹ etiā p hoc ondē vult. qm̄ sūiaz
morti tradentē p pcto nūc solut:
vitā etiā cōtrario pmittēs. Det
Aug. minauit aūt supius dñs quō se pa
nē dicat. nō tm̄ scdz dimutatē qua
pastit oīa. si etiā scdm īnuānā nāz
q̄ est assūpta a vbo dei. dicēs. Et pa
nis quē ego dabo caro mea ē p mū
di vita. Hūc panē tuī dñs dedit
Ambr. qñ mystiū corpis ⁊ sanguīs sui dis
cipul⁹ tradidit: ⁊ qñ semetipz deo
pī obtulit ī ara crucis. Qd⁹ vero dt
p mūdi vita nō debem⁹ itelligē p
electis. si p hoīb⁹. q̄ mūdi nōie dsig
nant⁹. Ji hoc qd⁹ dt. quē ego dabo
Tym ptātem suā demōstrat: q̄ nō sicut
sūus minor pē crucifixus ē: si vo
lūtate. Nā ⁊ si a pē dari dicat⁹:
tm̄ sepm tradidit ipe. Attēde aūt
q̄ panis iste q̄ in mystiis a nob⁹ as
sumit⁹ nō solū figurā gerit carnis
xpi: ꝑ ipse ē vera caro xpi. Nō ei
dixit. panis quē ego dabo figurā
carnis mee gerit: si caro mea est.
Transmutatus aūt ien arrabilibz ē
vbis iste panis p mysticā dñicē
⁊ ītāc̄ē; spssā in carnē xpi. Et
q̄re nō videm⁹ carnē. Nā si ca
ro videtur. horror nos ⁊ eius assūp
tione ītuadet. Dñs ut nre ifirmitati
ꝺndatur: tal⁹ nob⁹ videt mysteri
ū: scdz q̄ nre ꝺsuetudi expetebat.

Mūdi aūt vita carnē suā tradidit: qr morīēdo solvit mortē. Ego etiā ītelligo p mūdi restōēm. Nam dnī mors vnūsalē restōēm toti hūano gnī mūstruit. Qn aūt capet caro? qd dixit panē carnē? Nouūt fideles corp̄ xp̄i. si corpus xp̄i cē nō negligāt? fiāt corp̄ xp̄i: si volūt vnē de spū xp̄i. Hūc q̄ ei corp̄ meū vnit de spū tuo. Hūc panē apls exponit dicēs. Vnū corpus mūlti sumus. O sacrmētū pietatis? o signū vnitatis: o vīcūlm chitatis. Q̄ vult vīuē accedat ēdat corpet ut vnificet. Ez q̄ iudei panē dnīcū nō ītelligēbāt: adūnicē lītigabāt. Q̄ aūt mādicat talē panē nō lītigāt adūnicē: qm̄ p hūc deus facit hītare vnāīes ī domo. Putabāt ei iudei q dns ptīculatī carnē suā dūidēt: et eis ad mādicandū daret. Et ideo lītigabāt q̄ nō ītelligebāt etiā q̄ dicebāt hoc cē ipossibile. ut sīz carnē suā ad mādicandū daret? ondit qm̄ nō solū nō est ipossibile sd et valde nctīm dicēs. Nīsi mādu caūt nō habebūt vitā ī vobis. Et ne crederēt ill' sol' hoc dixisse: mor gnā lē sīnāz ītulit. q̄ mādicat meā carnē & bibit meū sanguīnē hz vitā etnā. Hāc q̄ nō hz q̄ istā carnē nō mā ducat. nīsi hūc sanguīnē bibit. Nā tpa lē vitā sīn illo hoīes habē pnt: etnā vō oīo hnē nō pnt. Nō ita ē in hac ēsca. quā sustentande hui? tpalis vite causa sumim?. Nā q̄ eam nō suūpserit nō vnet? nec tm q̄ eā suūp serit vnet. Sīcut ei pt ut morbo vel senio vl alio casu plūmi q̄ eā suūpse rit moriāt. In hoc vō abo & potu ·i· corpis & sanguīs dnī nō ita ē. Nā & q̄ eā nō sumit nō hz vitā: & q̄ eā sumit hz vitā & hāc utrq; etnā. Nō ei pura hoīs caro ē. si dei & hoīs dīnū facē valens trā dīnitate zebri ans. Sūt aūt q̄dā lībationē ab ēt' no supplicio hoīb; pmittētes xp̄i bap tīsmate ablutis q̄ phanes sūt cor pons ei? quōlibet vncūt. ppt' illd q̄' hic dī. & q̄ mādicat me vnet ppt' me. Ez ītradiat eis apls dicens. Manifesta sūt opa carnis. q̄ sūt fornicatio īmūdicia ēē q̄ predico sic pdūt q̄m q̄ talia agūt regnū dei nō possidebūt. Qobrē quō sit accī piendū q̄d hic dī mendo q̄ut? Q̄ ēt in ei? ē corpis vnitate ·i· ī rano? spagine mēbro? cui? corpis sacra mentū fideles cōicantes de altari sume? & sueuerūt ipse vē dicendo ē mādicare corp̄ & bibē sanguīnē xp̄i ac phoc hēīca & scismatica ab vni tate corpis xp̄i sepati pnt idē prīpe sacrmentū. si nō sibi utile īmo eā obnoxiū. quo iudicent? grauī? vel tardius libeūt?. Nec illi ec' qui in pditis moribz & damnabilibz sumūt debēt ēē socii. q̄ p vite q̄lītatē ipaz vite ūsthaā que est xp̄ō deseruīt.

sive fornicando sive aliud hmodi
facendo. Nō ei isti dicendi sut mā
ducare cū xpi xpi: qm nec ī mēbris
xpiānōr sut xpi. Et ei alia tacea:
nō pnt sil ee mēbra xpi z mēbra
mēricis. Hinc itaq; abūt z potū so
cietatē vult intelligi corpis z mēbrō
suoz qd est ecclia ī predestinat et
vocatis z iustificatis z glificatis
scis z fidelibi eius. Huius rei sacra
mentū .i. vnitas corpis z sanguis
xpi alicubi conficit. alicubi certis
tēporibus dicit. ī dnica mēsa pparat
z sumit: quibusdā ad vitā. quibus
dā ad exitiū. Res vō ipsa cuius
sacramentū ē. oī hoī est ad vitā
etnā: ut q cā sumēt ita nr corpe
morient: huic cogitatiōi occurrit
dicēs. Et ego resuscitabo eū in
nouissimo die. ut sz hēant interī
vitā etnā scdz spm in reqe scdz
quā spūs suscepu. Qd aūt ad cor
pus attinet. nr corp eterna vita et
na fraudet: sed ī resurrōe mōtuoz
ī nouissimo die cā hēbit: quā et
nos prāre dignet dns ihs xps amē.

Nil. Dominica .i. post Trinitat.

Dicebat ihs Scdm Lucā.
turbis iudeoz z phiseoz. Hō
q̄dam erat dives: et iduebat
ppura z bysso: z epulabat cot
idie splēdide. Et sz. Ne Cum
monuerat suos dns de
face amicos de mamona
iniqtat. qd audientes phisei deridebāt:
deinde illa q̄ apposuerat exēplis astruit
dicēs. Hō q̄dā erat dives. Erat dt. nō z: et
qz ptenuit qui umbra fugies. Non in
oib scā paupt̄as a diuitie ōmiose:
si ut luxus infamat diuitias ita pa
ptatē imēdat scīas. Cōiūgitur eū.
Et iduebat purpura z bysso. Purpura Amb.
color regij hītus ē. z ex conchis ma
rinis fit cruentis cruxa: byssus vo
genus lini candidi z mollissimi. Si Aug.
aūt sobriū pauosaq; vestiū cultu
culpa nō est: nequaq; simo deo por
tā vigilanti exprimet. Nemo q̄ppe
vestimēta pciosa ni ad iactātē gl̄iam
q̄rit ut honoratior cetis ē videat.
Nemo ei vult ubi paosis vestibz in
dui: ubi ab aliis nō possit videri.
Cinerē g̃ z puluem. ppura z serico Hier.
ptegebat: z scdm vestimēta eius
ita z epule. Vñ sq. Et epulabat co
tidie splēdide. Vbi sollert ītuēdū. Chrys.
q̄ celebrare sii culpa cuiuma vr pnt:
pene sp vomitat voluptas. Hāc
ei corpus ī refōis delectatōe resol
uit: cor ad iactē gl̄iā relaxat.
Sequ. Et erat q̄dā medicus noīe lazar? Aug.
Narrato magis q̄ pabola videt:
q̄n er nomē exprimit. Pabola vō
illa ē: q̄n exēplū ponit z noīa sbti
cent. Interpretat aūt lazarus q̄ aduto
r ē: pauper erat z illū dns adiuua
bat. Vel alit. pns simo de diuite Greg.
z lazaro sil itudinaire scptus est

ī pabola: ut ñ notesc̃at qꝑ q̃ tenus affluũt opib̃. ñ velint opitulari nc̃itatib̃ paupm. grauẽ mc̃at sñiaz. Refert aũ tradicio iudeoz lazaz qdam fuisse tuũ tpis ī ihũs extrema pssiõ inopia ꝛ infirmitate: cui⁹ memũt dñs. ītroducẽs eũ in er̃ ad maiorẽ simonis maĩfestacõem

Notandũ etiã est qꝛ ī pplo pl⁹ solẽt noĩa diuitũ qꝫ pauperũ sciri. Dñs aũ nõ pauꝑis dicit. ꝛ nõ diuitis nõ dr: qꝛ ds hũiles nouit ꝛ appbat. Vt aũ ãplius ꝓbaret pauꝑ: simul huĩ ꝛ pauptas ꝛ egritudo tabefecit: Et enĩ. Q̃ iacebat ad ianuã eꝰ ulceꝛib̃ plen⁹. Ideo iacebat ad ianuã. ne diues dicẽt nõ vidi. nemo mĩ nũciauit: ñ videbat eũ eries ꝛ treuitens Ideo describi ulcꝛib̃ plen⁹: ut audelis diuitis suo corꝑe demiraret ꝛ ut si dei ꝑcepta nõ obseꝛuet: saltẽ admonit⁹ sue mi seriẽ ꝛ timẽt ne ipẽ tal' efficeretur Egritudo aũt hꝫ aliqd' sola cũ: si opes hꝫ. Ex ñta gr̃ in isto pena ẽ. in q̃ mĩ tãta vulnã nõ memũt dolores plagaꝝ sed famẽ. Et ei. Cupiens saturari de micis q̃ cadebãt de mẽsa ditis. Q̃i dicẽt. Qd' pficis de mẽsa hoꝛ ꝓbe in etiam: fac dãna lucꝛ. Et nemo illi dabat. Insolentia diuitũ. Ita ei sũt dictis humane ĩmẽores. ut tꝫ supꝝ natũꝫ sint: de miseriis pximi incẽtiua suaꝝ capiãt voluptatẽ? rideãt inopẽ insultẽt egenti: ꝛ quoꝝ miserei decꝛat hꝫs auferãt.

Insup pauꝝ videbat precedẽtẽ diuitẽ ab obsequiis araĩsitari: ꝛ se ĩ misericordia ꝛ copia a nullo visitari. Nã qꝛ nemo ei ad visitandũ adeãt: testant canes q̃ vulnã eꝰ lingebãt. ꝛ q̃ nulli hoĩi lauare dignabat⁹ ꝛ tractare: fere mutes labuũt. Et vna qꝛre opõs deus duo iudicia exhibuit: diũ lazaꝝ pauperẽ aũ ianuã ditis iacẽ ꝑmisit: ut ꝛ diues ipius dãnationis si augẽt ultioẽ ꝛ ꝑceptat⁹ paꝝ creſcẽt ad remuneratiõẽ. Et qꝛ ospiactus cotidie ille cui miserẽtur: videbat iste de quo ꝓbaret? Iudiciũ gr̃e iã ꝙ utriq; ī tiũ passi sũt: videa' nũc qꝛ utriq; patiant⁹ apd' miseros. Qd' tpale fuit ꝑijt: qd' seqꝛtur etnũ est. Mortuꝰ ẽ: illũ angeli huĩc pene susceperũt. Dicat ei. Frm est aũt ut moꝛiatur medicꝰ: ꝛ portaret⁹ ī sinũ abrahe. Tante pene: repete deluꝛis ꝛmutatiõ? Portat⁹ post talos labo'es qꝛ deseꝛat: ne saltẽ abulãs labꝛaret. Et portabat⁹ ab ãgel'. Nõ sufficeꝛat ad portandũ pauperẽ vn⁹ ãgel⁹: sed ꝓpter plures venũt: ut chꝛos letꝝ faciãt. Gaudet vnusq̃sq; ãgel⁹ tm on⁹ tangẽ⁹: libent⁹ talib̃ oneꝛib̃ ꝓgrauãt: ut ducãt hoĩes ad regna celoꝝ. Portatus ẽ aũt in sinũ abrahe: ut illũ palparet ꝛ refocillaret. Et in sinu abrahe pa disus ẽ. Ideo aũt ãgeli ministrãtes tulerũt pauperẽ ꝛ locauerũt eũ ī sinu abrahe: qꝛ licet despect⁹ iacẽt nõ tm desperauit nec blasphemauit dicens.

Hic dives ī negcia vives gaudet
z tribulatōes nō patit: ego vero
nec obtinē valeo nciaz escā. Cū aī
Augus sinū audis abrahe. nō arbitreis
corpeū sinū hoīs vni fīe tot aīas;
sed itelligē sedē gētis atq; secretā
ubi ē abrahā: z ideo abrahe dictā
nō q ipsi tm sit. ꝙ ipē mltarū
gētū pr sit. q ad imitandū fidei
principatū ꝓpositꝰ ē. Ec. Mortuꝰ ē
Greg aī z dives. Notandū q nūl legit
diuiti m sepcliedo mīstrasse. ut la
zaro. Eo nāq; q ilatorū ne delcātes
mltos hui obsequētes adolatores:
ut pcuit ad finē pmat ē oīb.
Sepliat ē sequtur. et sepultꝰ est in
Augus iferno. Sepultā infin. penarū
pfunditus ē: q supbos z īmūdos
Greg post hāc vitā vorat. Sic aī paupi
dū vuet grauiorē penā reddebat
iacē aī inanuā diuitis z alienā
bona yspicē: sic diuiti mortuo ar
debat gracū acrubitꝰ i gehēna z
pspectus delationis lazari. Vñ sē.
Eleuās aī oculos suos cū ēet i tor
mētis: vidit abrahā alōge z lazaz
in sinū ei. In tormētis dr nō i tormē
to: totus ei in tormētis erat. Oculos
solos liberos habebat. ut altius len
gia possit aspicē: ut magꝭ torqat
qꝝ nō hz qd alius hz. Aliozꝫ enī
diuicie: eozꝫ q i pauptate fuīt tor
Greg mēta fuīt. Si aī abrahā adhuc in
imis nō ēet: huī dives i tormēt
positus nō vidēt. Et i lybo rqescē
bat: q nendū mīteret mediatoꝭ
adienerūt. ab ingressu regni reth
pine culpe retinebat. q multi aut
erāt tūc pauperes iusti: z q racaut
ad limina ei aspectu ortū: ad
ei maiorē ēstiaā. Hīc īnotescit q
omīs q a nob offendīt: obiciuntur
nrō aspectui. Et z abrahā dives
vidit q sedens aī fores venabat hū
scutes: hīc vo z manētes itus au
tebat. Et lazaz aui i hac vita mi
Greg serei nō voluit: i suo iā supplicio po
situs pīonū qrit. Nō tm dirigit ser
Theo monē ad lazaz z ad abrahā: q fo
san erubescebat. z putabat lazaz
remīsa malox ex ꝓpīs iudicās de
illo. Vñ sē. Et ipē clāns dr. Mag
Greg ne ei pene: magnā vocē reddebāt.
Pr abrahā miserē mei. Frustra aq
pmiaz: ubi nō est pmie locus. Ad
mēta te cogit: nō mētis affectus.
Et cuiq i regno celox ē: nescio an
ei q in ifno ē valeat miserī. ejus
te lazaz. Extas mis. Abrahā mit
te nō pt: z suscipe pr. Vt intingat
extremū digiti sui i aq. Lazarū
vidē nō dignabaris: et nūc digi
tū eius desideras: Hoc qd petis
tu ei debebas facē cū adh vuet.
Aq desideras: q delicatos cibos aī
sumēdebas: Vide z sciaz pctoris.
Nō tonī audet poscē digitū. In
struim aī yher: q sit utile i di
uicijs nō ꝓfidē. Erat dives īdiget
pauper: q q quiq esuriebat Sed hec

mutacõ dexte excelsi. Diues ei iste
q̃ulcerato paupi mẽse sue vl minu
ta dare noluit: i infino positꝰ usq̃
ad mãma q̃renda puenit. Nã gutta
aq̃ petiuit: q̃ mitas panis negauit
Nã ardoꝛ i hac flãma. Nõ q̃ diues
fuerat torq̃bat: ꝫ q̃ mistus nõ fuit.
Hic colligendũ est q̃ pena mulctã
dus sit q̃ aliena dipit: si infiu dã
natione petit q̃ ppa nõ largit.
Cruciat ergã. q̃ luculoso care delicꝫ
pena ẽ: aq̃ ãt ẽ refcõ aĩe i doloꝛib
stitute. Et q̃ ẽ q̃ i tormẽtis positꝰ
lĩguã suã refrigerãi postulat: ni
q̃ is q̃ mundo de loq̃cutte ptuue
rat p̃ retoꝛicis iustriã i lĩngua
atrocius ardebat. Abũdare ei in
diuitis loq̃tas solet. Odignũ ig
pmiũ diuiti reddit. Q diuicꝫ et
delicꝫ. ignis ẽ i finaĩ pena: vice
lure sonãtis. gemitꝰ ẽ lĩgua arestã:
vice potꝰ residerii sitis. Vice spec
taculoꝝ. caligo pfũda. vice ãbitus
purpl vmis. Sic ei iustiã dei in
diuiũ filĩ fit dispositõibꝫ nrĩs. Vñ
q̃ diues nõ fuit mistus pauplꝰ
iacẽtis ad ianuã: cũ ẽ ipẽ misẽdia
egeat nõ exaudit. Dic ei. Et dixit
illi abraha. Fili recordare q̃ rece
pisti bona i vita tua. Aspice patri
archã tonitate. Vocat filiũ. qd̃ mã
suetudiẽ ei. pẽ exp̃me: nillũ tri pre
bet auxiliũ ei q̃ se remedio puauc
rat. Ac sic dicẽt. Nõ potes ẽ in tra
nmasse: ẽ hic regnare. Et lazarus
silr mala. Nõ q̃ lazar ea mala pu
tauerit: ꝫ ex ei scitura diuitis h̃ dicebat
q̃ iopiã ẽ fame ẽ dura egtudinẽ
q̃timabat mala. Vñ q̃ infinitatẽ
ẽ egiotacõis magnitudo nos p̃mit:
lazaꝝ cogitem: ẽ letãter accipia
mala i vita mia. Dt ecõtra. recepisti
bona i vita tua q̃ debita: q̃ si q̃
boni feasti vni p̃miũ ti debẽtur. oĩa
recepisti i illo mũdo: hic ãt si q̃ ma
li amisit: vniuersa recepit. Nunc g̃ hic
osolat: tu vo cruciaris. Cruciãtꝰ g̃ fres i hoc scio bn habetis: cũ vos
bona egisse recolitis: valde ptimes
cte. ne excessa vob̃ pspitas. eoꝝdẽ re
muneracio sit donoꝝ. Et cũ q̃slibet
pauper nõ nulla reph̃ensibilia pet̃
re inspiciatis: q̃ fortasse ds superflu
tas tenuissime putatis coĩquat:
cum in pauptatis pgat. Non ẽ
ãt pius labor. mãdiã refrenare.
pesse illicita desidia. ostẽtationes
sedare. despcõꝫ remittẽ: ẽ vitã as
perã ducẽ. Talia g̃ nõ agente:
impossibile ẽ saluari. ds ali ex in hac
vita bona recipiũt: q̃ omẽ suũ
gaudiũ felicitatẽ hĩ sitoriã putat.
Iusti ãt habẽ hic q̃dẽ p̃ta bona n
hĩ in recompensatõe rea pe: q̃ dñi
meliora ẽ etia appetiũt. coꝝ iudi
cio q̃libet bona affuerit bona mi
me videnti. Ex ẽ i his oĩbꝫ cados
magnũ fimatũ est int nos ẽ vos.

Chro. Calvos magnū significat iustoꝝ a pctoribꝫ dulcedinem. Nā sic affectus eoꝝ varij fuerāt: sic etiā māsiones nō pauꝫ differūt. Ord' firmatū dī: qꝝ Anal. nō pt̄ solui. Int' diuitē gꝫ & pauperē chaos magnū ꝫ: qꝝ post mortē nec quīt merita mutari. Vñ sequ'. Vt hꝫ qꝫ voluīt hīc ad vos trāsire nō possīt: Lirr. nec inde huc trāsmeare. Qui dicēt. Vi dē possiū. trāsire nō possiū: ut nos videam' qꝫ effugerim'. & vos qꝫ pdi derit's: & nra gaudia cumulent vra tormēta. & vra tormēta cumu Greg. lent nra gaudia. Et nō. qꝫ iustoꝝ aūc ꝙuis in suę natē bonitate mi sericordiā hēant: tā tm autoris sui iustitiæ quiete tāta vrtutidine resti guūt: ut nulla ꝑpassioē ad reprōs mo ueant. Nec iusti gꝫ ad bēatorē sortē trāseūt. qꝫ damnatoē ꝑpetua cō stringūtur: nec iusti ad reprōs trāsi re pnt. qꝫ erecti tā p iustitiā iudicij eis nullo modo ex aliq ꝑpassioē mi sent. Postq̄ gꝫ ardēti diuiti dese spes tollit: ei qꝫ aīm' ad ꝑmāēs qēs relīq rut iacuit. Aut ei. Rogo te pr. ut mittas eū in domū pris mei. fa Augꝫ zaꝝ petit mitti nō se: vl qꝫ sensit se indignū ut testioꝝ plebeat vitati: vl qꝫ non ꝑpetrauerāt paululū re fugerari. miltomingacedit serelax ari ab iferis ad ꝑdicatōem vitatis. Ec. Habeo ei q̄nq; frēs: ut testet illꝫ ne & ipi veniāt i huc locū tormētoꝝ. Lirr. Qua i re notandū qꝫ ardēs diuiti q̄nta supplicia cumulāt. Ad pena nāqꝫ sua ei cognitio suat & mēoria cognouit ei lazaꝝ quē despexat: et frēs suoꝝ meūt qēs reliq. Vt ei petōres in supplicio ꝙplus puni ant': et eoꝝ videnī gliam quos cō tēpserūt: & de illoꝝ pena torqueant' qēs futilit' amauerūt. Et petenti diuiti rndet. Habent moysen & ꝓphas: audiāt illos. Qui dicet. Nō sunt ti Lyr. magis cure frēs tui qꝫ deo qꝫ eos creauit: statuitq; eis doctores q' eos moneāt & sollicitaret. Vocat aūt hic moysen & ꝓphas: scpta mosaica et ꝓphica. Et q' dei vba despexerat: Greg. hec audire nō posse suos seqtes cō mabat. Vñ sequ'. At ille dix': Nō pt̄ abha: si si qēs ex mortuis ierit ad il los pniaz agent. Qua ei audiendo. Lyr. scptas detenebat & fabulas ee puta: ex hijs q̄ passi fuerat ipē qꝫ de frib; diuidicabat. Et mox diuiti veraa Greg. sniā rndet. Si moysen & ꝓphas nō audiūt: neq; si qēs ex mortuis rel rerit credent. Qua q' vba legis despi ciūt: redēptoris ꝓcepta q̄ ex mortu is resurrexit qnto sublimiora sūt tāto difficiliuꝰ iplebūt. Quia aūt vez Lyr. sit qꝫ q' nō ausultat scriptis nec mortuis ausultat: ondenit iudeā q' nūc qđē volebāt occidē lazarū. nūc vo inuadebāt aplos. cū tm a mortuis nō nulli resurrexīt hō auc Ec & illō sida qꝫ & si qēs relgat a mortuis & si celitus dnderit āgel': oib; tm magis digne fide suā scpte. Nā anglōꝝ dns vnuoꝝ & mortuoꝝ cas ultituit. Et aūt sciret ds qꝫ mor tui resurgentes ꝓdessent viuentib:

nō hoc omissis q̄ p̄ utilitate nr̄a
singla q̄q̄ tractat. Hz̄ si crebro ecc̄
gent mortui hoc ut̄z ꝙsuetudē ꝛtenēt
Ds̄ ꝙ drabolus facile introducēt fal
sitatē. Ita duūt aura fuit de vnus
q̄us q̄ agent oīo nesciam. Allegouer. Lazar ulcib;
plen; gētile p̄plm sigfiat. q̄ cupiebat
satiari de mesa duūt iudaici p̄pli ꝙ
nemo illi dabat: q̄ superbi ille p̄plo
gētile q̄uā ad agnic̄oē leḡ admtē
despiciebat. Canes āt q̄ ulcera pau
pis ligebāt. neḡssimi hoīes sūt a
mātis peta. q̄ lata lingua et laudē
nō cessant opa mala. q̄ in se alios
gemens ꝙ ꝛfitēt detestabat. De longi
quo āt ad videndū lazar oculos di
uus leuat. q̄ diu p̄ dānationis sue
supplicia fideles in imo sūt: fideles
dsp̄ aīi die extremi iudicij sup se i
ꝛe attendūt. q̄ post iudicia ꝛtē
plari nullatenꝰ p̄nt. Quinq; fres in
deos sc̄ quinq; libr̄ moysi degentes vl
q̄uis sensus designāt: q̄ pauptatē
nō amāt ꝙ saluari nō p̄nt nisi mo
riant. Judaici ei p̄plo q̄ moysi vba
spūaliter intelligē ꝛtempsit: ad ei
de quo moyses locutus fuerat nō p
uenit. Vel p pauperem lazar intelligit
xp̄m: q̄ stat ad ianuā nr̄am cupiēs
saturari de micis q̄ cadūt de mesa
q̄ q̄rit a nob vel mūma opa iustic.
Que nos ut sibi abūdāt tri
buam. adimet ip̄e ꝙ donet a quo
bona acta p̄cedūt. cui gla i sēcla sēc
Vult Unica sedz & Lucam
Dr̄ ihs dns suus silutudinē hūt.

Homo q̄da fecit cenā magnā: et
vocauit multos. Et dz. Nr. Eusb

Debuerat sup dns p̄pare au Eusb
uū repende' neq̄ntib; cui sit
rēp̄ensandū ni rest̄oē ustor: et
ideo q̄da intelligēs vnū ꝙ idē esse
rest̄oēm iustor ꝙ regnū dei. rec̄pe
sac̄oem p̄dam. medat dicēs. bnūs
q̄ nō adiudicabit panē in rḡno dei. Hz Beda
q̄ nōnulli panē celestē fideten' q̄li
odorādo p̄cipūt dulcedinē vo eius
attingere nequāt gustando fastidiūt:
sb̄iecta pabola dns talū torpōē et
lestib; epul' dignū nō esse redarguit
dicēs. Ho q̄da fecit cenā magnā:
ꝙ vocauit multos. Ho iste p̄ est: Gerol
sed in q̄ ymagines ad silitudinem
vitatis figūt. Quoties ei punitū Gregs
uā suā virtutē indicare vult deus:
vsa. pdus. leo ꝙ hr̄a nūcupat. Qñ
vo misc̄diaz exprimere vult: dr homo.
Hic g̃ ed̃or oīm atq; gl̃e p̄: pau Gerol
cenā magnā in xp̄o pactā. In no
uissio ei tpib; ꝙ q̄ i ortu nr̄i stli
lluxit nob dei filius: ꝙ morte p nob
sustinēs dedit nob p̄prīū corp̄ comēde.
Qñ ꝙ agnꝰ i vesp̄e īmolabat iuxta
legē mosaica. et certo g̃ cena dicta
ē. patiū in xp̄o suimū. Vel cenā Gregs
magnā fecit: q̄ sollemnitē nob ctiē
dulcedis p̄pauit. Q̄ vocauit multos
& pauci venūt: q̄ nōnulli ipsi q̄
ei p fidē sb̄iecti sūt. ctiō eius aduēto
vuiendo ꝙtradicūt. Hoc āt dispare
nt delicias corp̄is ꝙ cord' solet: q̄
corp̄ales delic̄e ei nō hūt. desidiū
attendūt: q̄ vo habite edunt. cōe
dentē ymn' ꝙ fastidiū p sacietatē vtūt.

At cont̄ spūales delicie cū nō hñt̄ fastidio sūt: cū vero hñt̄ in desidio. Et sup̄na pietas xp̄tas illas delicias ad meōr nr̄e oculos revocat: atq; ut fastidiū nūm repelle' debeā inuitat. Vñ sq̄. Et misit seruū suū hora cene dice' inuitatis ut venirēt.

Iste seruus q̄ missꝰ ē ipse xp̄s ē: q̄ cū eēt natalit' deus & ver' dei filius: ex nauit scipz formā serui accipies. minus ē at hora cene. Nō enī a p̄ncipio vbi p̄us nīaz natāz suscepit: sī i nouissiō tpe. Vidit at: q̄ pata sūt oīa. Dauit ei p̄ in xp̄o dona collata mūdo p̄ipm: p̄cōz amotione spūssa ꝓpitiatione. adoptois splē dore. Ad hoc vocauit xp̄s p euāgelica dauneta. Vt alit. Homo iste ē mediator dei & hoīz hō xp̄s ihs: qui misit ut venirēt inuitati & p missos vocati ꝓphas. q̄ olī inuitabant ad cenā xp̄i. Quepe missi sūt ad ꝓphas isti: sepe vocauerūt ut ad horā cene venirēt. Et illi inuitates q̄dē acceptauerūt: & cenā repudiauerūt. Phas legerūt. & dñs ꝓphaz occidēdos: & tūc nob cenā nescientes parauerūt. Data iā cena & immolato xp̄o: missi sūt apli. ad quos missi fuerāt ad ihm.

Hinc g̃ suū a p̄fatis ad inuitandū mittit p̄dicatoz ordo sigt'.

Sepe at solet euenire: ut psona potens fastidiū hēat despm. Cuiq; p ei dns aliq̄ mādat: nō despicit psona loc̄tis sui: q̄ suat' in corde mittentis reuerentia dñi. Offert g' deus q̄d rogari debuit non rogare: dure vult q̄d vix sperari poterat. Et in sil' omēs excusat. Sc̄ā cepērūt sil' omēs excusare. Ecce hō diues inuitat: & papes ociose festinat. Ad dei inuitam' nūmū: & nos excusam'. Tres at fuer excusationes: de q̄bz sbdit' p̄imꝰ dixit. Villā emi: & nare hēo exire & vide illā. Rogo te: habe me excusati. In villa empta: dnātio notat'. Ergo superbia castigat' vicio p̄mū. Primꝰ enī hō dnari voluit: qui dñz ihc̄ noluit. Vel p villā tirena sbna designat'. Erat g' vide villā: q̄ sola terrena cogitat ꝓp' sbnaz. Sc̄d. Et alt' dixit. Iuga bou emi q̄nq; & eo ꝓbare illa. Quinq; iuga bou, sensꝰ carnis hui' q̄nq; miant: i oculi visꝰ i auib; auditꝰ i naribz odoratꝰ i fauib; gustꝰ i oīb; mēbr tactus. Et q̄ iuga sūt in hīz poribz sensibz facilꝰ appet: q̄ duo sūt oculi duc aures. geminc nares. Dicit at iuga boum: q̄ p sensꝰ istos carnis tirena rep̄iūt. Boues ei tirā vsant. Hoīes at remoti a fide. & tirenis deditī: noluit credē aliq̄ ni ad q̄d sensu corp̄is p̄ueniūt q̄nq; ꝓpto. Corpales ei sensꝰ q̄ i terris vsant' recte p eos animositas designat': q̄ dū alienā q̄rit vitā dissolute semp

sua ultima negacio studet exteriora cogitare. Si nondū quis q̄ ꝓpt villā
vis q̄ ꝓpt p̄bāda iuga bouū. a cena
sui inuitatoris se excusat: humilita
tis vba pmisset. Oū ei dr̄ rogo. t
venire renūt: humilitas sonat i voce
superbia i actione. Ec̄. Alius dixit
Uxorē duxi: t ideo nō possū venire.
Ista ē voluptas carnis q̄ multos sp̄e
dit utinā soli⁹ t nō mlti. Q̄ enī
dixit uxorē duxi. carnē apleratur:
carnis voluptatibꝰ iocundat. a cena
excusat: ꝑ obsuet ne fame etiā
moriat. Dicit aī. nō possū venire:
eo q̄ intellect⁹ humanꝰ egens ad mū
danas illecebras debilē ad agendū.
Cuius aīt bonū sit iugiū atq; ad
ꝓpagandū sobole diuina prudētia
institutū: nōnulli in ꝓhoc nō fecū
dita tē plus ꝑ desidiā expetūt vo
luptatis. Et ideo ꝓ rē iusta sig
ficari pt̄ nō incōgruē res iusta
Uel hic iugiū nō reprehendit: sed
ad maiorē honorē vocati integ
tas: q̄m mulier inupta cogitat
q̄ sit dei ut sit sca corpe t spū:
q̄ aīt nupta ē cogitat q̄ sit mūdi.
Johes aīt dicēs. omē qd̄ est in mūdo
cupia carnis ē t cupia oculoꝝ
t ambitio sēli: ide cepit ubi eua
minauit: cupia carnis. uxorē
duxi. cupia oculoꝝ. q̄q; iuga bou
emi. ambitio sēli. villā emi. Apte
aīt in totū ꝓmerati sūt q̄q; sensꝰ
ꝑ solos oculos q̄ ē m q̄q; sensꝰ
ꝓncipatꝰ: ꝓtēa cū ꝓpe ad oculos
ptineat visus. ipm vide ꝑ omnes
q̄q; sensꝰ solem⁹ appellare. Quos
aīt intelligē⁹ fuisse eos q̄ renuer
dicto⁹ cē venire. i pfides iudeoꝝ:
qs ꝑ totā sacā paginā deprehendar
gutos cē videm⁹. Uel aliter. Hui q̄
villā emerit t cenā refutat. sūt q̄
receperūt alia dogmā dīnitatis:
nec apti sūt vbū qd̄ possidebāt.
Ille aīt qui q̄q; paria bouū emit ē.
q̄ naturaz intellectualē acēnit t sen
sibilia sequit: cui icorpeā nativ xp̄
hendē nō pt̄. Q̄ aī uxorē duxit ē.
q̄ nūctus ē carni voluptatū magꝰ
amatoꝝ q̄ dei. Uel ita gnā hoim
a sortio ultimus cene estimē⁹ excludi
gētiliū iudeoꝝ t hereticoꝝ. Iudei cor
pali mystio iuga si leg⁹ ꝓponūt:
q̄q; ē iuga sūt vboꝝ decē. vl q̄q;
libri veteris leg⁹. Et vo hēsis velut
cua femineo rigore fidei tēptat
affectū. Et apls dr̄ auaricia esse
fugiendā: ne ipediti mor gētili
ad rēgnū xp̄i puenire negamus.
Ergo t ille q̄ villā emit. alien⁹ a
rēgno ē: t ille q̄ iugū petitus legis
ꝓ grē muner⁹ elegit. t ille q̄ se ꝓpt
ducenda uxorē excusat. Ec̄. Et
reuersus sui⁹: nūciauit hec dnō suo.
Nō ꝓpt infirꝰ sciaz dī nūcius idi
get q̄ ꝑ eos fiet sanctior: si nouit
oīa stabilit atq; īmutabiliter.

Habet ãt nũcios ꝓ nos ⁊ ꝓ ros: qz illo modo deo parẽt ⁊ assistẽt. ut eũ deferioribꝫ ꝛsulãt eiusq; supnis iussis obtẽpent. bonũ est eis i ordine ꝓ
Sinit. nate. Iudeoꝝ ãt ꝑmatibꝫ vocatio nẽ rẽnuẽtibꝫ sic ipsi dicebãt nũq; ali qs pncipũ credidit ẽ eũ. idignatꝰ ẽ ꝑfatias: qi as dignus idignatoẽ ⁊ ira. Vñ sẽ. Tuũ unt ꝑfatias.
Bas. Nõ q̃ ire passio dine sbne accidat: sz tal' opatio q̃ in nob ab ira fit.
Smil. dei ira ⁊ idignatio dr. Et g' idignatꝰ dr ꝑfatias i pncipes iudeoꝝ ⁊ vocati sũt loco eoꝝ q̃ erãt de multitudine iudeoꝝ: fragilẽ ⁊ ipotentẽ mentẽ hntes. Loqte ei petro pmo q̃dẽ ma multa. dcm q̃q; nulla credidert: ⁊ postmodũ plm ꝓpls Vñ dr. Dirit suo suo. Exi cito in plateas ⁊ vicos ãtatis: ⁊ pãpes ac debiles ceros ⁊ claudos itroduc hic. Innuitat pãpes debiles ⁊ ceros: ut ondat' q̃ nullũ debilitas cõpũ ercludit a regno: raruisq; delingit aũ desit illecebra peccãdi. Vel q̃ ifinitas peccoꝝ p miãz dñi remittat': vñ mittit ad plateas ut de latioribꝫ viis ad ãgustã veniret
Brev. viã. Exa g' venire supbi rẽnuũt: pauper eligũt. Dicitur ei debiles: q̃ iudicio suo apd' sẽtipsos ifimi st. Nã pãpes ⁊ q̃i fortes sũt: q̃ positi i pñptate supbiũt. Cci sũt: qui nullis lumẽ ingenij hnt. Claudi sũt: q̃ recti gressus i operatoẽ nõ hnt. Et dũ hoz vicia i membroz debilitate significant. sic illi pncipes fuerũt qui vocati venire noluerũt: ita hij ꝙ q̃ uultant ⁊ veniũt. Et pncipes supbi respuũt: humiles eligũtur. Hos itaq; elegit dñs q̃s despicat mundus: q̃ plegaꝫ ipsa despectio homiẽ reuocat ad sepi. Et tanto celerẽ voce dei aliq; audiũt: q̃nto i hoc mõdo nõ hnt vñ delectẽt. Exi g' de vicis ⁊ plateis ad cenã quosdã dñs vocat: illũ ꝑpli desigt q̃ tenẽ legis vbanã rusatoẽi no uerat. Et multitudo q̃ qr isti ꝑplo cre didit: locũ supni regni nõ ipleant.
Vñ sẽ. Et ait sibi. Dñe factũ est ut i perasti: ⁊ adhũc locus ẽ. Intrauit ei iã fregtia iudeoꝝ: sz adhũc locus mꝛat i regno ubi suscipi debeant nũ situs gẽtiũ. Vñ sequit. Et ait dñs suo. Exi i vias ⁊ sepes ⁊ ꝑpelle intrare: ut ipleat' dom' mea. Exi nuũas suas colligi ex vijs ⁊ sepibꝫ ꝓcipit: agrestẽ ꝑplm i. gẽtilẽ q̃nt.
Vel mittit ad vias ⁊ tarta sepes: q̃ hij apti sũt in regno celoꝝ. qui nulli ꝓtiũ cupiditatibꝫ occupati ad fidẽ festinãt. i quoda bone voluntatis tramite ꝛstituti. Et q̃ modo sepis q̃ ab ĩcultis culta secnat ⁊ iursus arceat bestiaꝫ noxiũ dona malaq; distingue: ⁊ aduisus tẽpta mẽta negãe spiritalis fidei munime pretendẽ. Venerũt itaq; de plateis

7 vicos gētes: venūt de sepib; hē
tici. Nā sepes q̄ struūt. dīsiones
quē. Abstrahant a sepib; euellāt
aspinis. Et cogi nolūt: voluntati
iquūt nūl itrem. Vō hor dīs
ipauit: cogite q̄s intrare. Sous iue
niat ñcātas: nusciā inde voluntas.
Q̄ g̃ hui⁹ mōdi adūsitatib; frac
ti a dei amore redeūt: spellūt itra
re. Et valde tremēda ē sītia q̄ sub
iferē. Dico āt vob q̄ neō virorū il
lorū q̄ vocati sūt gustabūt cenā meā.
Nemo g̃ ostenat: ne dū vocati
ernisat cū voluntatē habuerit;
intrare nō valeat. qđ a nob auūtat
q̄p oīa scla dns viuit 7 rēgnat. Ā.
Ad.t. Dñica Tercia. Sēdē
Erāt appiq̄ntes ad ihm. Lucā
publicani 7 pctores: ut audirēt
illū. Et ex. Eiusdem
Docuerat īsuptoribz dns
sclarib; occupatoribz non teneri;
caduca nō pferre pmiis. Et qā
fragilitas hūana firmū nequit
ī tanto sēli lubrico tenere vestigiū;
erā adūsus errore remedia tibi
bonū medicū demōstrauit: 7 spem
venie inder mūos nō negauit.
Dñs dicit. Erāt appiq̄ntes ihū pbli
cani 7 pctores: ut audirēt illū
Publicani sūt: q̄ publica exigūt
vectigalia vl reducūt: 7 q̄ lucra
sēli p negocia sectant. Hor ē pī
silliator erēq̄bat cui⁹ cā carne
suscepat: admittens pctores. sicut
medicus egrotātes. Et phisei ve
ēmunos. hmōi pietati mīmurare
pēsabāt: Dñs sc̄. Et mīmabāt phi
sei 7 scribe dicētes: q̄ h̄ pctores rem
pit 7 māducat cū illo. Et q̄ re col
ligut q̄ vera iustitia 7 passiōis hz
falsa dedignatōis. q̄uis 7 iusti
soleāt recte pctoribz īdignari. sed
aliud ē qđ agit typo superbie aliud
qđ zelo disipline. Q̄a iusti et si
sonis ītrepatōes p disciplinā exig
erāt: intyi dilectionē p chītatē
suāt. Donūt si in aūo ipsos plexq̄
quos cōtigūt 7 qđ agētes p disci plu
nā sbditos: 7 p humilitatē custodiūt
semetipos. At cont hij q̄ de falsa
iustitia superbire solēt. cetōs q̄sq̄ de
spexerūt: nulla īfirmatibz mīa ades
cenderūt: 7 a quo se pctores cē nō cre
dūt: eo deteri⁹ pctores fiūt. De ept
nūo phisei erāt: q̄ dijudicātes dns
q̄ pctores susceperat cordē ip̄i
fonte mīsedie deprehendebāt. Et q̄
egri erāt. ita ut egros se nescirent 7
q̄b qđ erāt agnoscēt: celestis me
dicus eos fomētis curat. Sequ cā.
Et ait ad illos pabolā ista dicēs.
Q̄s ex vob hō q̄ hz centū oues.
Siluius diēs dedit quā in se hō re
cognosceret: 7 tm ad autorē hom
pmineb. Q̄a ei cētenarius p̄fectus ē
mīus: ipse centū oues habuit;
cui scōz ad eloz 7 hoīz natūz possed.

Cyrill⁹ Vñ subdit: q̄ tm centū oues. Hīc pape latitudīe regū saluatorē nr̄ū. Quat ei oues cē centū: refēs nūc sbiectaq̄ si rōnalīū natāq̄ ad īteḡā mūtuu dinē. Est ei centenar⁹ nūs pfectis ex decē decadib⁹ stitut⁹. Ex qr̄ tm̄ pna obtinuit: sc̄a gen⁹ tm̄ianū. qđ tm̄ colit. Dūes pastor: cui⁹ nos ōes cēsima porcio sum⁹? Vñ sc̄. Et si pderit vna ex illis. Vna ouis tua Hier⁹ perit: qñ peccādo hō pastiua vite reliq̄t. In desto aūt nōginta nouē remāsēt: q̄ rōnalis creatē nūs ā gelor⁹ videt⁹ z hoīs q̄ ad videndū dm̄ ōditū fuerat peūte hoīe erut īmūnes. Vñ sc̄. Nōne dīttit nōginta nouē in desto: q̄ st ā gelor⁹ chor⁹ reliq̄t i celo. Cui aūt hō celū deseruit qñ peccauit. Et ut pfīa sūma īteḡaret⁹ in celo: hō pditi⁹ q̄rebat⁹ i tra. Vñ sc̄. Et vadit ad illa que Luc⁹ pierat: donec īueniat illa. Quēq̄ aūt seniēs i relīgs: motū ē pietate mu⁹. Nec̄q̄. Erut ei ille i tuto cruciēte illas potētissīa dextera: z magq̄ gtebat miserē peūtis. ne ipfecta videt⁹ residua multitudo. Vna ei reducta: sortit⁹ centenar⁹ ppā spē Aug⁹ Vel illas nonagīta nouē dīttit q̄ reliq̄t in desto. supbos significās tm̄ solūtitudīe gerētes in aīo du solos se videri volūt qb⁹ ad pfectē vnitas deest. Cui ei q̄sq̄a vera vnitate duellit. sue potestatis ē cupiēs: nō seq̄t⁹ vnū qđ deus ē. Vni aūt deputat oīs q̄ pnīaz re cōciliatos q̄ hūlitate obtinet⁹. Cū q̄ pastor īuenisset oue: non putat. nō dūrit ad gregē vegēdo: z supponēs humero z supportans clēnter ānūauit gregi. Vñ sc̄. Et cū īuenīt oue iposuit i hu Greg⁹ meros suos gādens. Que humeris suis iposuit: q̄ humāna nat⁹ suscepīs pcta nra ipe portauit. Inuēta aūt oue ad domū rdit: q̄ pastor nr̄ repato hoīe ad r̄gnū celeste redit. Vnde sc̄. Et vēiens domū vocat amicos z vicinos dicēs illi. Congratulamini mi q̄ inuēta oue mea que pierat. Amicos z vicinos vocat āgelor⁹ chor⁹: q̄i amici ei⁹ sūt q̄a voluntate ei⁹ ultime sua i stabilitate iusto dīnt: vicini q̄ ei sūt. q̄ vicinitate visionis ille⁹ sua assiduitate pfruūt. Quippe q̄ virtutes oues Theo dicūt: i eo q̄ oīs natā creata respu dei behat ē: i eo vo q̄ rōnal ē amu a z vicini dicūt. Et notandū q̄ Hier⁹ nō dīxit congratulāmini inuēte ouī. sed mi: q̄ videl⁹ ei⁹ ē gaudiū vita nīa: i cui nos ad celū reducam⁹ solēnitate letīcie illi⁹ iplem⁹. Augch aūt Lyr⁹ q̄m sūt rōnabiles: nō imerito hoīs redēptione letant⁹. Vñ sc̄. Dico vob q̄ ita gādiū erit i celo sup vno pc̄atore pniaz agēte: q̄ sup nona

gnita nouē iustis q̄ nō indigent
pnīa. Hoc pficiat ad ēcentiua pro
bitatis: si vnus ex nīsi. siā fo
re gratā credat cēbz angelor quor
affectare debet pcīm aut vere
ni offensa. Plus at de nīr petorib;
q̄ de stantib; iustis i celo gaudiū
esse fatet: q. plang hi q̄ null' se
oppsos petor molib; sciūt: stant
q̄dem i via iustitie: ꝑ tm ad celestē
patriā anxie nō anhelāt: plang
pigri remanēt ad exercenda bona
ptipua: q. securi si' sūt q. nulla cō
miserūt mala grauiora. It cont
nōnūq̄ hi q̄ se aliq̄ illicita egisse
meminerūt: et ipso suo dolore spūs
ti ad amorē dei iardescūt. Et q. er
rasse se a deo cōsiderāt: dāna pce
dēta lucris seq̄tib; recōpensant.
Gaus q̄ gaudiū sit i celo: q̄a i dur
i plio plus eū milite diligut qui
post fugā recursus hostē fortit' pmit:
q̄ ei q̄ nūq̄ tergā pbuit. t nūq̄
aliq̄ fortit' ferit. Dic agricola illā
ꝑplus tritā amat q̄ post spinas
ubes fructū pfert: q̄ ea q̄ nūq̄ spi
nas habuit. t nūquā fertile messē
pduxit. Oz int' hec sciendū ē. q̄a
sūt plang iusti in quor tm ē gā
diū: ut eor aliquet petor pnīa ꝑpo
ni nullatenꝰ possit. Hūc g. collu
gendū est. q̄ tū deo gaudiū facit
q̄n humilit' plangit iust': si faat
i celo gaudiū q̄n hoc qd' male qđ
sit ꝑ pnīaz dānat iustus. P̄
cedente g. ꝓbola in q̄ gen' humanū
ductū ouis errātis dorcm nos
fore creatā sūmus dei q̄ ferut nos
t nō ipi nos cui' pascue oues sum':
subiugit. sēd ꝓbola q̄ gen' humā
nū exprat. dragme q̄ ꝑdit. p quā osten
dit nos ad similitudi' t ymaginem
regiā factos ee filiū dei sz sum.
Dā dragma nūmus ē impressa
hūs regia figurā. Vñ dr. Aut q̄
mulier hns x dragmas. Et' supra Greg
significat' p pastore: ipse erga hoc
p mulierem. Ipse ei deus: ipe t dei
sapia. Angelor aut t hom natūr
ad agnoscendū se dns vidit. t ad
similitudinē sua creauit. Decē ergo
dragmas habuit. q̄a nouē sūt or
dines angelor: ꝑ ut xplet' elector
nūr. hō decim' ē creat'. Vel in Aug
nouē dragmis sic' t i nōpnita
nouē ordib; ponit eor significatiōes
q̄ de se ꝑsumētes petoribz ad sa
lutē redeuntibz se ꝓponit. Vnū ei
deest a nouē ut decē sint. t a no
nagīta nouē ut centū sint: cui
vni deputat oēs p pnīaz recōciliā
tos. Et q. ymago erpmit' in Greg
dragma: mulier dragmā pdi
derat: q̄n hō vidit' ad ymaginē
da peccādo a similitudine sui vide
ris recessit. t Et hoc ē qd' sb'dit.
Et pdiderit dragmā vnā nōne
accendit lucrū. Accēdit mulier
lucrā: q. dei sapia apparuit i humā
tate. Lucerna q̄pe lumen i testa ē:
lumē nō i testa ē dīnitas i carne.
Accensa at lucerna seq̄t. t euertit do
mū: q. sz mox ut ei' dīnitas p car
nē clarūit eos se. scia nra subuertit.
Et' exīsionis sūmo nō discrepat ni
si eo q̄ i alijs codicib; legit. emundat:

qa prava mēs si nō prius p timore
reiit. ab assuetis vijs nō mūdat.
Visa aūt domo. inuenit dragma. De ea
Et qut diligent. donat inuenat: qz sz
dū pturbat. scia hoīs repat in hoie
silitudo creatoris. Inuēta aūte dgma
celestes vtutes faat ptapes gaudij:
gs mīstros dispensatoios feat. Dn̄s sc̄.
Et cū inuenerit. vocat amicas z vi
cinas dicēs. Congratulam mi qz inueni
dragmā quā pdideram. Cumpne etiā
vtutes tāto dine sapie iuxta sūt: qto
ei pgriam. Minue vsioīs appinquat.
Vel amice sūt ut exceptes voluntate
ppsius: vicine vo ut icorpee caturę
Vel hoc teor dn̄z nobis ppone. inq
sitione pdite dragme: qz nulla nobis
a celis vtutibz utilitas puenit. qs
dragmas vocat. qnus presto sit occ:
dna sola deficere aīe videatr qua
sz dine silitudis nō mitore sortit.
Ut. qd primo qde iubet luchna accēde
sz vbi dinū ad absco dita pertexat:
vel fossa pnie lapade. sit domo pri-
ā seipso z sua. scia optet pquire dragm
ma pditā. regis magne. q no
penitus deplet. sz tota sb fimo q sūt
carnis. stagia. qbus studio se abster
sis p sollertia vite. elucescet. quod
quti. Vn̄ optet ipaz q inuenit gra
tulari nec nō ad ptapia gaudij
vocare vicinas. virtutes vtu
tes sz rōnabile. scripsabile z ima
tū uacuōe affert. z si q sint tales
vires cēa aīaz. sidere. qs docet qz
de mdo. Deinde studes parabola
sb dit. Ita dico vob: gaudiū erit angel
de sup vno pctore pnīaz agente.

Pnīaz agē ē pretita mala plāgē:
z plāgendi utery nō pterire. Nā q
alia sic deplorat ut trī alia mu
tat: adhs pnīaz agē a dissiliat a
ignorat. Cogitandū est ē ut ph
aditori suo satisfaciat: ut q imist
phibita sibi. abscinde debeat etiā
accessa: z sese reprehendat i numis
q se meminit i maiis deliqsse.

Nil Dnīca Quarte
dic ihu dis. Estote mistdes: sicut z pr
vr mistdes ē. et Rl. Eiusdem

Monuerat dn̄s i pcedētibz
diligēdos ee inimicos. Est ei
mariē vtutis. qn̄ nocē vo
lētes bnfiais oplectim̄. in q plus
nob qz inimicis oferim. Ille enī
diligit a ipso: tu vo efficaciis sūis
deo. Dic aūt formacē sucrensā aqua
pricta extinguit: sic mā racio cū leni
tate. Rdē ei est aq ignu. hoc ē ire hu
litas z māsuetudo: z sic nō extinguit
ignis ignu sic nec un p inī mitigat
magnū est ergo pconiū pietat. Rēd
dit ei hec vtus nos deo oformes: z qz
qda signa sblimis natē ntīs ipmit
aīabz. Vn̄ dicit. Estote misdes: sic
z pr vr mīoīs est: ut sz assimilēs ei
bnfiaa bona q facim nō hoīm
sz ei ihutu sciam qs a deo nō ab
hoīb pmia speīm. Addit aūt dn̄s
nō teme indicia dū: ne aū ipse
ipē delicti i alteq cogam fie sīnāz.
Dt ei. Nolite iudicare. Non ig iudi
ces pcedētes te. z q discipls ei ma
culaz. pctor innocentē: qs nō optet

ɔcepare ſed monẽ ⁊ cħitatiue cõgẽ.
Nec ẽ iudicandi eſt ĩ metis ⁊ q̃lib⁹
cũq; q̃ nec ſilitudiẽ hñt peti aut q̃
non ſint grauia ſiue pħibita. et ſi
videant aliquos ĩfirmari: non tñ
tñ ꝓpter ꝓuay paſſionũ oblui faciãt hĩ
dematõis materiã. Nec facile
ſiquã repies nec ꝓmẽ ſaltus nec
clauſtrale expte huĩ erroꝛ. Sũt
aũ hec dr abolẽ tẽptatõis iſidie.
Nã q̃ ſeuere diſcutit aliena: nuq̃
ꝓpꝛ ꝛatiõ mẽbꝛ venĩã. Vñ ſẽ.
Et nõ iudicabimi. Qꝛaut ẽ ꝓnus ⁊
minus repimit pctoꝝ timoꝛẽ: ſic ſe
uerus ⁊ dirus adiicit ẽnibꝫ ꝓpꝛius.
Non q̃ aũ acinonũ ꝓpetemꝰ ĩ ſer
uos ſnĩaz: ne ſilia patiami. Qꝛcat
ei iudiciũ: aſpꝛoẽ ſiñaz ⁊ dñatoẽz
vñ ſẽ. Nolite ademare: ⁊ nõ adema
bimi. Nõ ei iudiciũ aũ veniã phibet.
Qꝛcm aũ ſiñã ꝛcta q̃ de diſcãdo cũ
ĩimicis mãdauerat: ꝓhendendo
cludit dicẽs. Dimitte ⁊ dimittẽ vob.
Date ⁊ dabit vob. Hic dittere nos
iniuriaz ⁊ dare bñficia iubet: vt ⁊ nob
pcta dimittant ⁊ vita dẽ etna. Qd
aũ aplioꝛi manu recõpenſatõnẽ
acipiemꝰ a deo q̃ largiflue donat
diligentibꝫ ei: ondit ſubdẽs. Mẽ
ſurã bonã ⁊ ꝛefectã ⁊ ſupefluẽ
tẽ dabũ in ſinũ vrm. Qꝛat debuit
q̃ pillos mẽta quibꝫ vl calicẽ aq
frigide ĩ noĩe diſcipli dederũt: mẽcẽ
celeſtẽ recipe mẽbunt. Ec. Eadẽ q̃p
pe meſura q̃ meſi fueꝛit ꝛemetiet
vob. Qua ẽ meſura vnuſq̃ſq; vrm
meſurat ĩ bene opando ⁊ pꝛcando:
eadẽ vl ꝓmia vl penas ſẽt. Intuiv

gabꝫ aũ fortaſſ aliq̃s ſbtilius. Qi
ſupefluent ꝛeddit: quo eadẽ eſt me
ſura: Id qd̃ dicam q̃ nõ dñt mi
hĩ meſura ꝛemetiet vob: ſi i eadẽ.
Qui ei bñfecit bñ fiet ei: qd̃ eſt
remetiri eadẽ meſura. Qd ſupef
fluentẽ menſurã dt q̃ mlliꝰ bñ
fiet ei: ſic ⁊ iudicado. Qꝛ ei iudicat
⁊ dñ iudicat: acꝛipit eandẽ men
ſurã: ſed vo q̃ plus dijudicat q̃ ſi
ſilẽm iudicauit. ſed in hoc ẽ ſupef
fluẽs meſura. Hoc eciã ſolui aplis
dicẽs. Qꝛ pꝛe ſciat hoc ẽ modice ⁊
manu tenaci: pꝛe ⁊ metet hĩ ẽ nõ
copioſe. Et q̃ ſciat in bñdictoꝛibꝫ. i bñ
dictoꝛibꝫ ⁊ metet hoc ẽ copioſe. Si q̃s
aũ nõ hꝫ: ſi nõ faciat nõ delinq̃
Jn eo ei qd̃ hꝫ acceptat: nõ in eo q̃
caꝛet. Rẽdit vo dñs ꝓdictas pabolã
valde nãaz: dicẽs ⁊ ill ſilitudinẽ.
Erãt ei eius diſcipli fiuũ mdi docto
ꝛes: vñ decebat eoꝝ ſcire viã iuſa
tionis honeſte q̃ illuſtꝛata mentẽ
hñtes dño fulgoꝛe: ne ceci ceꝛos
ducẽt ⁊ ideo ſbdit. Nũq̃ pt ceꝛ
ceũ ducẽ: Nõne abo i foueã ca
dũt. Eſt ſi ꝛenigat aliquos hĩ atti
gẽ ut equalẽ virtutẽ docentiũ ẽ
tute poſſideant: ſiſtãt i menſuã
docentiũ: ⁊ illoꝝ ſeq̃t veſtigia.
Vñ ſẽ dicẽs. Nõ ẽ diſcipls ſup
ingtum. Qſtus aũ oĩs erit ſq̃ diſci
pulus: ſi ſit ſic magr ei. Vñ ⁊ pal
dt: Imitatoꝛes mei eſtote: ſic ⁊ ego
x. Qpo q̃ nõ iudicãte: aut tu iu
dicas: Neq; ei venit iudicare ĩ
diuſ miſeꝛi. Vl aliꝛ. Si tu aliũ
iudicas. ⁊ ipſe ĩ eiſdẽ pctis:

Hōne assil'auis cecō cecū ducenti.
Quō ei ille a te ducetur ad bonū?
cū & tu pectes? Nō est ei discipls sup
mgrē. Si g' tu pectas q'te mgīm &
ductorē putas: ubi erit q a te disciplī
nat' & ducat? Pfrūs ei erit discipul':
si sit sic mgr ei'. Vel sens' huj' sentē
tie pēdet ex supioīb': ubi dāda eleōsi
na & iiuria dītenda pcipit. Si te i ip
ira tonī violentū & otra petentē aua
riaī cecauerit: nūq tua mēte vicia
ta viciū ei' curare potis. Sic ei mgr
xp̄s q qī deus potuit suas ulasci iu
rias. maluit p̄fectores reddē miti
ores: eandē necesse ē q discipli qui
pium hoīes sūt regulā pfrōs seq̄ntur.
Vel qd' dicat nūq' pl ceus cecū duce.
ideo sb̄iūgit: ut nō sperarēt a leuitis
se acceptōs mēsurā illā de q dn̄s da
būt in sinū vim. qm̄ decimas da
bāt eis. Quos cecos dn̄s ofa euāgelii
nō tenēt: ut ullā remuneratione p
discipulos dn̄i porci plebs inpet iam
pure. quos imitatores suos volens
ostendē addidit. Nō est discipls sup
mgrē. Induat āt dn̄s & aliā pabolā
de eodē subdens. Qd āt vides festucā
i modicā arcus i oculo frīs tui?
trabē āt q in oculo tuo ē i petin tuū
maximū nō ofidas? Hoc āt ad
supiorē sensū respicit: ubi cecū a
cecō duci & pecante a pectore casti
gari nō posse pmonuit. Vn̄ seq̄t.
Aut quō potes dicē frī tuo frī sine
ejiciā festucā de oculo tuo: ipse in
oculo tuo trabē nō ospicis. Vn̄ di
Qui grauib' obnoxij ē pctis que
trabe vocat: q̄ut damnat eū qui

Beda

Beda

Beda

Beda

paucā vl qnq; nil malū imisit.
Hoc ei festuca significat. Iuenit āt
her pabola oib' & maxīe plātis et
doctorib': q̄ subditor cū mūma pcā
punīat ipsa ipmita relinquit.
Vt hor eos dn̄s ypocritas vocat:
q̄ ex hor alior pcta iudicāt. ut iusti
videant. Vn̄ seq̄t. Ypocrita ejice
primū trabē de oculo tuo: & tūc
pspicies ut educas festucā de ocu
frīs tui. videl; cepti primū mū
dū ostendas a magnis pctis: et
sequēt similes pcio modica ipsēti.
Videtur ei reuera ignoto sui gra
uissi' omi. Neq; enī solus ocls
cordia videns sup se visu non
utit': sed & ipē noster intellatus
cū alienū velocit' iicetat prīm
lentē ē ergo ypocrē precepes defectuū.
Dura ypocritas q' dn̄s q̄ cepat ex
q̄t dicēs. Nō q̄t arbor bona que
facit frūs malos. Qui di. Ex ve
rū & nō ficta vis hre iustitia: q̄
vbis ostentat. ecia facto ipēsa.

Luc. vi.

Cū turbe ur
ruerēt in ihm. ut audirēt
vbū dei: & ipe stabat secus stagnū
genezareth. Et vidit duas naues
stantes secus stagnū. Ascendens
aut in vnā nauē que erat simonis
rogauit eū a terra reducere pusillū.
Et sedens de nauicula docebat turbas.
Vbi dn̄s ptinuit multis
varia gria sanitatū. nec tpe nec
loco cepit a studio sanādi turbā
cohiberi: vespa iacubuit. Cognōbat
stagnū: & turbe vigebāt. Erant
ei ei meri diligētes eū & mūtes:
tenē cupientes. Neq; ei in agēdo
miracla solū admirabile erat: sī
& visus ei' abūdabat plīma gia.

Pñi z loq̃tem eñ audiuit i silẽcio:
sancẽ locutiõis nõ interpentes. Dc̃.
Et ipse stabat secus stagnũ gene
Beda zareth. Idẽ dicit cẽ mare galilee
z mare tyberiadis: z mare ga
lilee ab adiacẽte pñcia dicitur:
mare aũt tybiadis a pñcia ciuitate.
Porro geneçareth a lacu ipsius
natã q̃ crispãtibz aq̃s de semso
sibi creatare aurũ phibet: greco
vocabło q̃i sibi gñans aurũ dicit
Hebree aũt ysiectudiẽ: eis aquaz
egregatio siue dulcis siue salsa:
Thco mare nũcupat. Fugit ẽ dñs glaz
q̃ tomagi ipsa eñ seq̃bat: z ideo
a turbis se sequẽs ascendit i na
uẽ. Et vidit duas naues stãtes
secus stagnũ: piscatores aũt des
Enf cenderat z lauabãt retia. qđ sig7
eant vacationis. Ideoz vẽ mathz
inuenit eos reficientes retia. Tanto
ei erat pauptatis excessꝰ. ut lami
ata reparent: nouã nequirent hre.
Volẽs aũt diligẽt egregiare spec
tacłm. ut nemo remanet pñtiq
sẽ oẽs facie ad faciẽ cnerent: as
cendit i nauẽ. Vñ dr. Ascendẽs
aũt i vnã nauẽ q̃ erat symonis:
rogauit eñ a tia reducẽ pusillũ.
Tma Vide xpi mãsuetudiẽ: q̃m rogat
petz: z petri obediãz: q̃i i oibz
fuit obediẽs. Postq̃ vẽ multa
pegit miracła. utq̃ doctrinã xpo
nit: z erudiẽs i maiꝰ piscatur

erudiẽs in tia. Vñ sc̃. Et sedẽs
docebat ẽbas de nauicula. Ite
descendẽs: ut a pñtiis extraheret
piscẽ. Homo sz natantẽ in mobi
libz vdz z a maris huius vite pcell.
Navsthat aũt due naues eccłasioz Beda
z ppucũ figant: q̃s videt dñs
q̃ i utroq̃ pplo nouit q̃ sui erãt:
z ad fidẽ vite trinitatẽ q̃ ad
litꝰ videndo hoc cẽ misceõ visi
tando pducit. Piscatores sunt
ecce doctores q̃ nos p rethe fidei
pphendit: z q̃ lutoui sic terre
nuetui aduehit. Quz hi retia mo
do laxant in captura. modo
plicant: q̃ nõ omẽ tpꝰ cẽ abile
doctrine: sz nuc extenda cẽ lingua doc
toris. nuc suimet cura gẽndi. Na
uis symois cẽ ecclia pmatua: de
q̃ paulꝰ dr. Q' ogatꝰ cẽ petro i apla
tu ecclasiis. Bene vna dicti cẽ:
q̃ multitudiis credentiũ erat cor
vnũ z aia vna. De q̃ docebat Aug
turbas: q̃ de auctore ecclie docet gẽ
tes. Et cũ dñs ascendẽs i nauẽ
rogat eñ a tia reducẽ pusillũ:
significat tpate utendũ vbo ad
turbas: ut nec tirena eas pcipiãt:
nec a tirenis i pñtiis sacramẽtoz
recedãt. Postq̃ g dñs sufficiet Luc
pplm docuerat: regredit iteriñ
ad magnificẽnas ppaꝰ: et per
piscatoria magisteria piscatur
discipłos. Vñ sc̃. Vt aũt cessauit

log̃: dixit ad sym̃onẽ. Duc ī altū: & laxate retia vr̃a in captum̃.

Xrist. Descendẽs cū hoĩb; sicut magos p sydus vocauit: sic & piscatores p piscatoriã artẽ. Petrus at̃ nō distulit: ꝫ rñdens dixit. Preceptor p totã noctẽ laborãtes nil cepim̃: nō at̃ addidit. nō te audiã nec sedis laborib; me exponã: ꝫ magr̃ sibi dixit. ī vbo at̃ tuo laxabo rethe. Qa vō turbã de naui cula dñs ĩstruxit: nō sine mĩcã de naui dñi; dilup. duplicẽ bñficiã tpz: qr̃ primo dedit ea mĩ titudiẽ; pisciũ deinde fecit ipsũ discipl̃; Vñ sequit. Et cũ hꝫ fecissẽ: inclusерũt piscium mũtitudiẽ; co piosã. Tot at̃ pisces cepit ut nō posset eos foras educẽ: ꝫ a sociis auxiliũ petẽt. Vñ sequit. Rumpebat at̃ rethe eoz. Et annuerũt sociis q̃ erãt ī alia naui: ut venirent & adiuuarẽt eos. Q nutũ ipsos vocauit qr̃ stupore ppt̃ captum̃ piscium loq̃ nō potãnt. Et sequit de eoz auxilio cũ dr̃. Et venerũt & ĩpleuerũt ãbas naues: ita ut pene mergẽt. Johes q̃d videt̃ sile miraculũ dicẽ: sed illud longe aliud ẽ. qd̃ from est post resurrõem dñi ad mare tyberiadis. Ibi eñ nō solũ tpz tpe valde diuisũ est ꝫ ecclesia ipsa plenũ distat. Qa retia illuc ī dextram ptẽ missa

centũ q̃nq̃gĩta tres pisces cepe rũt magnos q̃dẽ: ꝫ primum ad euãgelistã dicẽ qr̃ cũ tã magnũ cẽpit retia nō sunt̃ rupta. respi cientẽ sc̃z ad hoc from q̃d̃ lucas hic ĩmiscuit. ubi pre mũtitudiẽ pisciũ rete rũpebat̃. q̃ristice at̃ nauis Aug. petri sedm̃ mathz fluctuat. sed̃ lucã repletã pisabz: ut & principa ecclẽ fluctuãtis & postiora exuberãtẽ agnoscas. Nō turbat̃ ista q̃ petr hz: turbat̃ illa q̃ iudã hz. In ut qr̃ petrus: ꝫ q̃ suus meritis fmã ẽ: turbat̃ alienis. Qanquam hoc ꝑtorẽ: ne p vnũ plenum fluctu em̃. Illuc turbatio ubi modica fides: hic securitas ubi pfectꝫ dilõ. Denicꝫ & si alius ĩpatur ut laxẽt retia sua: solus tñ petrus dr̃. duc ī altũ hoc ẽ pfundũ disputationũ. Qd̃ ẽ tã altũ & qr̃ scire dei filium. Duc sunt at̃ aplorꝫ q̃ laxari ui derunt̃ retia: ni vborũ ipleriones & q̃ q̃dã otiosa sint & disputatio nũ excessꝰ q̃ eos q̃s ceperũt non amittãt. Et bñ aplica ĩstrumẽ ta piscandi retia sunt̃ q̃ captos nō primunt ꝫ resoluant: & fluctuã tes de ĩmis ad supna trãsducãt. Dr̃ at̃ preceptor p totã noctẽ labo rãtes nil cepim̃: qr̃ nō hꝫ humane facilẽ opus ꝫ sup ne vocationis ẽ munꝰ. Et sequit at̃ nil añ ceperant: magnũ in vbo dñi reclusit piscũ

multitudiē. Hoc aūt fuit figūa futurū. Non ei mcassū laborabūt euāgelice doctīe rete tendentes: si greges gentiū aggregabūt. Qui aūt retia rūpebant pisciū copia. ⁊ naucule ipplete sūt ita ut pene mergēt: significat hoīz carnaliū multitudiē tantā futurā ī ecclīa. ut eaū disruptiōe pene p hēses ⁊ scismata scindēt. Rūpit aūt rete si nō labit pisc: qa suos dns mt' p scriptū scādala sūt. Alia nauis ē iudea: ex qua iacob ⁊ iohes elegit. Hinc ḡ de synagoga ad nauē pet' hoc est ad ecclīam uenerūt: ut ipleāt abas nauclas. Omis ei mi noīe ihu ge nuflectit: siue iudeus sū grecꝰ. Vel alia nauis ē ecclīa gentiū: q ī ipsa naucla una nō sufficiēte pisabz ipleā electis: qz nouit dns q̄s sūt eius. ⁊ apd' ipz certꝰ ē suoz mīs electoz: duāz tot ī iudea cre dītos nō īuenit quot ad fidē ve nīēs pdestinatos nouit ecclīa: q̄ altius nauis receptacla pisabz q̄rens sius. Corda q̄s gentiū fidei grā replet. Et bn̄ rupto reti soīa nauis aduocat: q̄ iudas pdito. symon magus ananias ⁊ saphira et mlti discipuloz abierūt retro. ac deinde barnabas ⁊ paul' gentiū aplatū segregant. Possiū tn̄ et aliā ecclīam ītelligē nauē alterius: ab una ei plures ecclīe deriuant. Immittit aūt socios ut adiuuent eos. q̄ multi ei sequūt aplos labores: et p'us illi q̄ euāgelioz ediderūt scriptis: post ipsos alii p̄sides ⁊ pplos pastores ⁊ ī deitatis doctīa periti. Naz aūt ipleto nauū ī fines scli ascēdat: si q̄ ipplete mīgūt hoc ē in sūmersioē pīmūt. Non ei sūt sūmerse: sed pcelitate. Apls ei dr. In nouissis diebz erūt tpa periculosa: ⁊ erūt homīes seipsos amantes. Nā mergi naues ē homīes in scło ex q̄ electi p fidē fue rāt moz prauitate relabi. Ann nuntiabāt q̄ petro dona dīna: et q̄ plus mētuerat p̄sumebat mīa. Vñ sc̄. Ad' cū uidet symō petrus prōdit ad genua ihu dicēs. Exi a me: qz ho petre sū dne. Reducēs ei ad ꝑfectā patrata delicta tremit ⁊ trepidat: et velut īmūdus mūdū se posse susīpe nō credit. Accepat ei a lege distīguedū esse inter ma culatū ⁊ scīm. Cū ei demādasset mergē rete. tota copia pisciū capta ē. q̄ītū ipse manus dns ⁊ tre uoluerat. Vor ei verbi vox sp̄ē vir tutis: cui' p̄cepto ī origine mūdi lux ⁊ cete' creatē pdibāt. In his ḡ admirat' petr'. Vñ sc̄. Stupor enī ecclīdederat eū. ⁊ oīs q̄ cū illo erāt ī captura pisciū quā ceperant. Silr aūt iacobū ⁊ iohez filios zebedei q̄ erāt socij symonis. Andreā nō nōiat:

q̄ tm̄ intelligēt in ea nauī fuisse
ſcdm matheī ⁊ marcī narrationē.
Et aut ad symōē ihs. Noli timē
Dic ⁊ tu. exi a me dñe q̄ pctor su⁹:
ut ti rndeat dñs. noli timē. In
dulgen dño pet⁹ fatē. Vides q̄
bon⁹ dñs. q̄ tm̄ tribut hoīb⁹ ⁊ ut
vnufiādi hēant ptātē. Vñ se.
Ex hoc iā hoīes eius capies. Hoc
ad nr̄m petr̄ spēaliť ptinet. Expoť
ei eius dñs q̄ hec captura piscū
significet: q̄ sic ſt ipse nē ꝓ rectia
pisces. sic aliq̄n p vba sit captur⁹
hoīes ⁊ totusq̄ facti hui⁹ ordo:
q̄ in ecclīā cui⁹ rpē tpū teniet
cotidie geraťr oñdit. Sida aūt cor
fidē ⁊ obedictiā. Hnites ei⁹ opus
p manib⁹ appetibil' piscationis ⁊
cū audisset mādatū nō distule
tūt: ⁊ relictis oīb⁹ secuti sūt eū.
Aſatheī ⁊ marcī breuit hoc pſtrī
q̄admodū gestū sit: qd' lucas h̄
aptius explicauit. Hoc tm̄ videť
distare. q̄ tm̄ petr⁹ a dño dictū co
mcorat. ex hoc iā hoīes eris capies:
q̄ illi ābob⁹ fīb⁹ dim̄ cē nr̄auerť.
Sed potuit utiq̄ prius hoc petro
dici. cū de capta īgenti piscū mul
titudē mutaret: qd' īsinuauit
ābob⁹ posteā. qd' alii duo nr̄a mcora
uerūt. Vel itelligendū ē h̄ prīmo
fuisse sīm qd' lucas memorat. ner
tūt fuisse a dño vocatos: ⁊ tm̄
fuisse pdictū petro q̄ hoīes eet cap
turus. Vñ dat' loc⁹ itelligē eos ad
captum piscū remeasse: ut pcta
fiet qd' matheus ⁊ marcus narrant.
Ex si sed⁹ rohet⁹ iuxta ordinē sen
ti sūt eū petr⁹ ⁊ andreas? quō ab
alijs euāgelistis dr q̄ eos i galilea
piscātes īuenit ⁊ ad discipulatū
vocauit? nī q̄ itelligendū ē nō
sic eos vidisse dñs iux igrātē. ut
ei īsep̄abilit' adhēirent: ⁊ tm̄ ignō
uisse q̄s eet. cū q̄ muratos ad ppa
remeasse. Ceterū aūt q̄s petrus
i vbo capit: vbo tradit. Negat sua
pdā: negat suū mun⁹. Exi mp̄
a me dñe. Noli timē? et te ⁊ que
tua sūt dño defer: q̄ q̄ sua sūt
nob' ille rcssit. Vel alit' ex ps̄ona
eccē carnalib⁹ hoīb⁹ plene petrus
dr. Exi a me q̄ hō pctor su⁹: tanq̄
eccīa turbis carnaliū īpleta ⁊ cor
moribꝫ pene sb̄mersa regnū spūa
liū in q̄b⁹ maxīe ps̄ona r̄ emi
net a se q̄dāmodo repellit. Nō ei
hoc voce lingue dicūt hoīes boni
mīstris dei ut eos a se repellat: ſi
voce mor⁹ ⁊ actiū suadet a se rece
dī ne p̄ bonos mergat. ⁊ eo vehē
tius quo defectū eis honorē. ut
hō. ificentiā cor significarent

petra cadens ad pedes dñi: moeꝛ
aũ in eo qꝫ dixit eri a me. Ꝑ Ne forte
aũ dñs timoꝛe carnaliũ: ne qs vl
de sua ꝛsona culpe tremeꝛ. vl de a
lioꝝ innocentia stupeꝛ sꝛbatus iter
formidet aggredi. Dñs aũ dũ nõ
recessit ab eis: significat i bonis
ꝛ spualibꝫ viris nõ esse optẽ hãc
voluntatẽ: ut pcis turbaꝛ motꝫ
q̃ q̃ secuꝝ trãq̃llus sp viuat. nu
nus ecclastica desecant. Qui autẽ
sbductis ad tĩa naubꝫ relictis obꝫ
secuti sũt eũ: pt significat fine
tpis. quo ab hui⁹ mũdi salo q̃ xp̃o
inhesert penitꝰ necessaꝛiã sũt. ꝛ
ad ip̃z migrati: qd nob ide ꝛce
dat ãn. Dñica Sexta.

Hũ. Dix i. d. p. Sci Mathi

Amẽ dico vob: ni abũdauerit
iustitia vra plusq̃ scribaꝝ et
phiseoꝝ: nõ intrabitis i regnũ
celoꝝ. Et ꝛ. Verba Euãdi.

Dulcissimo ingressu op⁹ legis
cepit excedẽ: aditũ in celũ
aplis ondens nõ futuꝝ nisi iu
stitia phiseoꝝ ateuissent. Iustitia
aũ hic dr vnusqsq̃ virtutẽ. Intẽde
aũ gr̃ee additamentũ. Discipulos
ei⁹ suos adh rudes: mgũs q̃ i vete
testamẽto erat vult ee meliores
Scribas ecclastas ꝛ phiseos nõ dr̃e iuqꝫ
q̃ nõ dixisset eos hr̃e iustitiã. Vi
de etiã quõ ia hic vetꝰ testamẽtũ
abnat: ꝛ patẽa sua ẽs ad nouũ.

Plus ei ꝛ minꝰ: eiusdẽ gnis est.
Scribaꝝ aũ ꝛ scribe phiseoꝝ iustitiae
sũt mãdata moysi: sup ipletiões
aũ illoꝝ mãdatoꝝ sũt mãdata xp̃i.
Hoc ẽ q̃ qd dicit. Nisi qs legis mã
data ꝛ ler mea p̃cepta q̃ am illos
mũma exhibuerit ipleuerit nõ in
trat i regnũ celoꝝ: q̃m illa de pena
liba aũ q̃ ss trãsgressoꝛibꝫ legis debet
nõ aũ in regnũ inducit. hĩ aũ ꝛ de
pena liberat ꝛ i regnũ inducit.
Qui aũ sit idẽ. solue mãma mãdata
ꝛ nõ custodire ꝛ ãpe sup docuerit
dr̃. p mimꝰ vocabit in regno dei. hĩ
aũ de nõ ꝛsonate nõ intrabit i regnũ
celoꝝ. Qz vide q̃ mimꝰ ẽ in regno
idẽ est ꝛ nõ intrare i regnũ: ee aũ
aliq̃ in regno nõ est regnare cũ xp̃o
ẽ ee trũ in ꝛplo xp̃i. Tangit si dicat
de soluere. q̃ inti xp̃ianos q̃dẽ erit
trũ mimꝰ vocabit: q̃ aũ intrat in
regnũ fit pticeps regni cũ xp̃o.
Sceptra ꝛ iste q̃ nõ intrat i regnũ
celoꝝ gladꝰ q̃dẽ nõ habuit cũ xp̃o ꝛ
erit trũ in regno celoꝝ. i. i nullo coꝝ
sup quos xp̃s celoꝝ rex regnat.
Vel aliter. Nisi abũdauerit iusti⁹
vra plusq̃ scribaꝝ ꝛ phiseoꝝ. i. sic
eos q̃ soluũt qd docet: q̃ de his alii
bi dictũ est dicũt ei ꝛ nõ faciũt.
Vel si dicat Nisi vra abũdauerit
iustitia vra ut vos nõ soluatis ꝑ
facultatis pondꝰ qd dictus: nõ intra
bit in regnũ celoꝝ. Alio q̃ modo.

ītelligendū ē regnū celoꝝ ubi ālo
siūt. z ille sz q̄ solut qđ dēāt z ille q̄
faat: ꝑ ille mūmꝰ ute magnꝰ: qđ
qđē regnū celoꝝ ē ꝓ̄s ecīa. Alio aūt
modo regnū celoꝝ dr q̄ nō mutat
nec q̄ faat: z hoc ē ecīa qual' i futo
ent. Hoc aūt regnū celoꝝ qđ tam
crebro nouāt dñs nesc̄o utꝝ in
libus veteꝝ testāti q̄sq̄ inuenat:
ꝑ̄ē ei ꝑtinet ad reuelatōē nou
testāti qđ' ois ei' noiandū suadat
quē regē ad regendū suos suos
ecclīs testāti prefigurabat. Hic g̃
finis quo ꝑcepta refēda siūt oc
cult' erat t veti testāto: q̄nus
sedm eā er' tūc uenit sti q̄ futāz
reuelatōē videbāt. Ad' g' diat
ni abū daueit: refēdū est ad itel
lem plisꝝ z stabz nō ad otinē
tā veteꝝ testāti. Illi ei nō intel
ligebāt hoiandū nisi ꝑemptionē
corpis suū: ꝑ dñs apuit oem
tiquū motū ad nocendū fr̄i: ho
miadi quē deputāt. Ñ subdit
Audistis q̄ dictū est antiq̄s. Non
occides. Volens ei xp̄s ondē q̄ ipē
idē deus q̄ aliq̄n locut' ē in lege
z q̄ nūc mādat in gr̄ā: illd' mā
datū qđ' posit' in lege añ oia sz
phibitiua q̄ siūt otra primū: z nūc
ponit i pcepto mandatoꝝ suoꝝ.
Nō aūt qđ' audim' nō occides. vul
gultū velle' nephas ducim' sed
manichęoꝝ errorē n' de irrōnabi
libz aialibz dictū itelligim': q̄a
ustissima ordinatione creatoris
vita z mors eoꝝ nr̄is usibz sbdt'.
Ñ restat q̄ de hoīe intelliga' qđ'
dem ē nō occides: nō alteꝝ q̄ ner
te. Neq; ē q̄ se occidat aliud q̄ hoīe
occidit. Neq; aūt otra ll' ꝑceptū
fecerūt q̄ auctore deo bella gessāt
ac ꝑsonā gēnes ꝑblice ptātis
iustissime rōnis ipio scelatos mo
te punierūt. Et abrahā nō solū
nō est culpat' crudelitat' crimīe
repr' laudat' ē noīe pietat': q̄ vo
luit filiū iubent' occidē. Hui g̃ er
apuit' q̄s ds occidi iubet: sū lege
data sū ad ꝑsonā p tpe expssa
iussione. Non aūt ipse occidit q̄
militiū dat iubēti: sic' ānunciz
gladiꝰ utēti. Ner sampson alit'
accusāt' q̄ semp cū hostibz ruina
dom' oppssit: n' q̄ latēter spūs hoc
iusserat. q̄ p illū mirāda fiebat.
Ꝑhoc aūt qđ dr dem ē ātiquis:
ondit militū tpr̄ ee er quo man
datū hoc acceperūt. Hoc g̃ diat
ut puocet tardos auditores ad
altiora ꝑcepta: sic' si mgr̄ puer
pigritātē ad excellētiōē doctrinā
puocās dr. multū tpr̄ xp̄s sup sibi
i sillabicando. Et ideo sbdit. Ego
aūt dico vob. q̄m oīs q̄ irascit
fr̄i suo reus erit iudicio. In quo
ꝑsidera legislatoris ptātē. Nullꝰ
ei antiquoꝝ uta locut' ē: sed sic.

Hec de dñs. Ra illi ut ſui ea q̄ ſt̄ dñi ām̄uabāt: hic aūt ut filij ea q̄ ſuū ꝓpria ſuū. Stulti eos ſeruos ꝓcabat: hi aūt ſuos ſuos le gē ponebat. Duc vo ſuū ſentēcie ꝓhoz de aī paſſionib; Stoicis nō placat hūmodi paſſiones tāq̄ in ſa pīēte: pipatetici vo has paſſiones i ſapiente cadē dicūt. ſi modātas roīq; ſbiectas. ſic cū ita ꝓbet mia ut iuſtina ſuet. In diſciplīa aūt xiana nō tā q̄ utz pi aī iraſ catur aut triſtet: ſi vnde. Qui enī ſi cauſa iraſcat: reus erit. Q' vo cū cā nō erit reus. Nā ſiria nō fi erit nec doctina ꝓficiat n̄ iudicia ſtāt n̄ cimina ꝓſcūt. Itaq; q̄ cū cā nō iraſcat: peccat. Pena ei irrōna bil' vicia ſeāt: negligētiā nutrit: z nō ſolū malos ſ; et bonos ad malū īuitat. In q̄buſdā q̄ cōdi ab; addit: ſi cā. Letetur veris deſi nita ſnīa eſt: ſi tra penit; tollit. Si ei iubem' orare p̄ ꝓſecūtib;: oīs me occaſio tollit. Iraſcendū q̄ nō ē cā cā cauſa: q̄ ira viri iuſti aā dei nō oꝑat. Aadendū q̄ eſt q̄ addit. ſine cā. Ez tm̄ iracūdia q̄ cā cauſa ē nō eſt iracūdia ſed iudiciū. Iracūdia ei ꝓpe itelligē hmodo paſſionē. Q' aūt cū cā iraſ catur ira illi nō eſt ꝑ paſſionē: et ideo iudicare dī nō iraſci. Nō ei ſi iraſcat: q̄ petō ſiri iraſcatur.

Iracūdia aūt ſi ut rōgat: nīl ſane mētis rēpſedit. Hūmodi ei motus de amore boni z de ſcā ch̄itate ve mētes vicia dicēda nō ſūt: cū trāſ roēm ſeq̄tur. Puto aūt q̄ nō de ira cūdia carnis loq̄t rpe. ß de iracū dia aīe. Cano ei nō ꝓ obedire: ut nō murmuret. Qui g̃ hō iraſcat. z nō vult facē q̄ ira ꝓpellit: caro eius irata ē nō anim. Q g̃ in h; ꝓmo ē vnū z una ſola. In ſedo aūt ſt̄ duo; ſz ira z vor q̄ ira ſigſicat. Vñ ſe: Q' aūt dixit ſi ſuo racha: re' erit ꝓſilio. Q̄n nulli de greco trahē ve huerī itꝑpretatōq; hui' voris. pu tāres pāno ſū dia racha q̄m grece dr̄ pān' rachos. ꝓhabilis aūt ē nō ee voce ſignificantē aliq̄: ſi idig nātis aī motū exp̄mētē. Has aūt voces gīmatica tllectōes vocāt: ve lut cū dr̄ adolete heu. Vel racha ē vbū ꝓcēptis z ꝓpensiōis. Sic' ei nos vl famulis vl iumentis iūgē tes dicim': vade tu. dic illi tu: ita z q̄ ſyroz utūt lingua racha dr̄ cūt p tu. Dns ei z q̄ pulſima ſt̄ euellit: z cū hōre nob' iuncte uti iu bet. Vel racha hebreū vbū eſt. z dr̄ ianis vl vacui: quē nō poſſu' vulgata iuuria abſq; rēbro nūcu pare. Sigmund' aūt addit q̄ dixit ſi' ſuo. ſ' ei mr̄ mulli ē: n' q̄ eū dē nob' hī p̄ēm. Indignū aūt ē dicē hoīz vacuū: q̄ hī i ſe ſpīm ſcm.

Aug. In hac aũt signãt tria: ira: verba q̃ ira sigfiãt: & i voce vituperationis expssio. Vñ sẽ. Qui aũt dixit fatue: reus erit gehẽne ignis. Quadriplici sũt in vbis pcãs. Primo ut q̃squis irascat̃ & motũ retineat corde cepti. Ja nõ exterius voce nõ sigfiãte alicui. Et ãi motũ ipsa eruptio ẽ tẽptãtẽ: plus ẽ q̃ si ira surgens silentio p̃mẽtur. Et adh̃ plus ẽ si er̃ verbũ pferatur: qd̃ ia certa vituperatõe signat. Hoc aũt nemo ẽ racha q̃ hẽ spũ sc̃m: ita nemo ẽ raca q̃ xp̃m agnoscat. Et si racha id̃ ẽst qd̃ vacua & q̃tũ ad sensũ vbi vnũ ẽst dicat fatue & racha: si differũt q̃tũ ad dicentis ꝓpositũ. Racha ei verbũ vulgare ẽst apd̃ iudeos: qd̃ nõ ex ira neq; ex odio si ex aliquo motu vano dicebant magis fiducie cũ q̃ iurãdie. Et si iuraãdie cũ non de re q̃re pcm ẽst. Ira intentionis cũ dr̃. nõ edificationis. Et ea nec bonũ vbũ dicere debem⁹ ni p edificatõe: & pitomagis illd̃ qd̃ m se nãlit malũ ẽ. Aug. Hinc er̃ nũc tres reatus iudicij ssilij & gehẽne ignis: in q̃bus quosdã gradibus admonet a leuioribus ad grauiora. Nã in iudicio adh̃ defensionis locus dat̃: & ad salũ aũt ptinet sñc plato. qñ int̃ se iudices ferũt q̃ supplicio dãnari optat: & gehẽna vbi ignis ẽtna ẽ dãnatio & pena dãnati. Vñ pt̃ q̃ñtũ mlt̃ sit inter iustitiã phisce & xpi. Ibi ei ordo tẽ reũ facit iudicio: hic aũt ira fit reũ iudicio qd̃ hoc tñ leuissimũ. Gehẽnã hic saluator: insñiũ notat Leo. quã nomẽ tã atrisse putãt a valle ydol' asciata q̃ est iux̃ thũ repleta olim cadaueribus quã & iosias iussisse i libro regũ legim⁹. Hic aũt Greg. pmũ nomẽ gehẽne posuit. postq̃ de regno celoꝝ sup̃ dixat: ondens q illd̃ dare ẽ ex suo amore. hoc aũt ex nrã desidia. Multis aũt hoc grauius videt̃ si p solo vbo tanta patiem̃ pena: pt̃ qd̃ dicã dicãt hoc ꝓbo lice dictũ esse. Estimeo ne vbis hic nosmetipos decipiẽtes: illic opẽ ultimũ patriam̃ supplicã. Nõ gẽ estimes h̃ esse oneroſũ. Plures ei penaꝝ & petoꝝ a vbis tñt̃ principiũ. Etei pua vba iniurioꝝ homicidiũ peperũt & ciuitates integras euerterũt. Nec ei puũ estimes frem stultũ vocare. aut fẽs ei prudẽtia & intellm quo horẽs sum⁹ & abominabilibus distam⁹. Vel reus erit gehe ut sit vn⁹ ver gehe coꝝ q̃ adiuisti xp̃i fuerit: ut apl̃us i suis canonibus int̃ plant̃. Vel q̃ spũsto plenũ iuuo Hil. vacuitatis ifinuat. fit reus gehe stoꝝ. Rursum cha spũssa stoꝝ audi sione iudicij iuuatur. Crucifs Aug. aũt dixit. quo grauiori supplicio

punit homicidiū si gehenna ignis punit mendacium cogit intelligi esse differentiā gehenne. Vel iudicium et reatum sunt pene in pena: gehenna autem pena futura. Ideo autem iudicium apposuit: ut ostendat quod non est possibile homini totaliter esse sine passionibus, sed rare casu possibile est: et propterea determinata pena non apposuit. ne videat totaliter hanc phibere. Iracundiam autem posuit ne prudicio iudex: ne videat ipsa ira mouere. In istis autem tribus sententiis: sbaudiatio verborum tuendo est. Hoc est prima sententia ordinata verbi nostri: ut nullum sbaudiatur. Irascatur enim frater sine causa sedens assidue. In sedato vero animo aut quod autem dicit fratri suo racha. sbaudiatur sine causa: nam in tranquillo aut quod autem dicit fatue duo sbaudiuntur fratri suo et sine causa. Et hoc est unum defendit quod apostolus galathas vocat stultos quos esse fideles noverat: non est ideo fuerat sine causa. Ergo irascens non est phas fratri diu racha aut fatue: multo minus quis audet tenere aliquem ut in odium indignationis cuiusdam. et ideo subdit. Si ergo offeres munus tuum ad altare. et ibi recordatus fueris quod frater tuus habet aliquid aduersum te. Non dicit si tu habes aliquid ad ipsum fratrem tuum: ut dimittat tibi reconciliationis ponat mentionem. Tunc est ipse habet nos: si nos eum in aliquo lesimus. Nam nos aduersus illum habemus si ille nos leserit: ubi non est opus pugne ad reconciliationem. Non est venia postulabis ab eo qui sentit iniuriam: sed tantum debitas sicuti a domino dicitur nobis quod ipse remittens. Si autem ille te leserit et plus rogauerit: magnam habebis mercedem. Et si aliquis propter amorem primi et reconciliari non curat: ad hoc eum inducat ut saltem ex opus non remaneat ipsum et papuce loco sacro. Vnde subdit. Relinque ibi munus tuum ante altare: et vade prius reconciliare fratri tuo. Ecce a discordantibus atque non vult sacrificium. Hinc grecie quisquis sit malum discordie: propter quod et illud abjecit per quod culpa relaxatur. Vide autem mira dei quo homini utilitates a plus aspicit quam suos homines. plus enim diligit concordia fidelium: quam munera. Quidam ei fideles homines aliquas dissensiones habuerint: munus eorum non suscipit: oratio non exaudit. Nemo enim inter duos inimicos pro ex fideli amico habet. Ideo et deus non vult esse amicos fidelium: quidam fuerunt inter se inimici. Et nos fide deo non sumus. si inimicos eius diligimus et amicos eius odimus. Quale autem processit offensio: tale debet sequi reconciliatio. Si cogitatu offendisti: cogitatu reconciliare. Si verbis offendisti: verbis reconciliare. Si operibus offendisti: operibus reconciliare. Omnem enim peccatum quo admittit: eo modo de ipso penitentia agit. Reconciliatus gratuita pace reuniri diuina iubet: in dei

chitatē de chitate hoīz trāsituros.
Vñ sē. Et tuū veiens offēs munꝰt.
Si āt qd hic dr acquirat ad limꝰ
fortass aliqs credit ita fieri opteꝛ
si fr̄ sit prīs. Nō ei diuiꝰ diffiꝛ pt:
cū munꝰ tuū an altare relinqe
uibeas. Si vō de absēte z qd fieri
pt ee trīsmare ꝯstituto aliq̄ tale
euenuat i mente: absurdū ē credē
an altare munꝰ relinq̄di. qd p
tras z maria portata offēs deo:
z ideo pīsus itro ad spūalia refu
ge cogimꝰ: ut qd dem est sn̄ absur
ditate possit itelligi. Altare itaq̄
spūale fide acquirē possuꝰ. Munꝰ
ei qd offerimꝰ deo su dr̄ina sic oro
vl q̄q̄ aliud: deo acceptū ee nō
pt ni fide fulciat. Si g fr̄es z aliq̄
lesimꝰ z pgendū est ad reōcilia
tioēz nō pdāz corpis ꝑ motibz aī:
ubi te hūli affu pstinas fr̄i in
spūm tuū cui munꝰ es oblatꝰ. Ita
ei z si prīs sit potit eū nō simlr lato
aīo lenire venīa postulādo: atq̄
ide venies z itencoēz reuocās ad
ad id qd agē cepat offēs munꝰ
tuū. dnō nr̄o ihu xpō: q cū deo
pr̄i z spūsco vīt z rgt i scla. Ar̄.

Vl t. Diuīa Septīa D'nicale.
Cū turba mlta eēt cū ihu ner
bīrent qd mād̄uaret: iuocatis dis
aut ill. ait seōz sup tbā: qm ecce
iā triduo sustinent me nec hnt
qd mād̄uent. Et dr. Ad Gusde.

Dixit dns supius mira
culū de multiplicatoe pa
nū ꝑpetruss: nūc itaq̄ occasione
habita ingrueti adducit simile
miracl. Nō ei sp circa alimēta
miracla faciebat: neq̄ pr̄ abū
ipm sequent. Et nūc ig h̄ mira
culū nō fecuss: ni q̄ videbat tbus
pcliū imine. Vñ sē. Et si dimi
sero eos ieiunos i domos suas:
deficiet i via. Quīa ei q̄ ex eis dlōge
venerāt. Quare triduo sustī
nēt dlōge veientes: matheus
plenius dicit sic. Et ascēdens in
montē sedebat: z accesserūt ad eū
turbe mlte hītes mūtos ūfinos.
z pīecerūt eos ad pedes ei z curauit
eos. Primus ei xpc infirmoz debili
tates abstulit: z postea sanatis
cibos offert. Iuocat q̄q̄ discipulos
z qd faturus e loq̄t: ut mgīus ex
tribuat z plātis cū minoribz
atq̄ discipul' coīcandi ꝯsilia. Vl
ut ex ꝯfabulatoe intelligāt sig
nū magnitudiēz. Turbe ei cū
ad sanatoēz venissēt: nō aude
bāt pete pānes. Vñ xpc amatoꝛ
hoīz z om cuīs gēs ecclā non
petētibz dat: ꝑpt qd dr. ut discēdi
sup tbe. Et ne dicat q̄ veien
tes viatiū portauerāt dr: qua
triduo sustinet me. Et si ei q̄ndo
venerāt cibos habuerāt: tri ꝯsupti
ā emū. Et ꝑpt hoc nō m pma

ā in secā die hoc fecit. ꝙ in tēa qm
iā oīa erāt ꝛsūpta: ut pius ipi m
nantate ꝛhtuti cū ap̄lōr desidio
susceperit qđ factū. Mōstrat aī
p̄dcōnge venerāt: ꝛ nī eis reli
quū fuerat. i hoc qđ dicat. ꝛ dicte
os ieunos nolo. ne deficiāt i via
Vt nō statī signū faciat: ut ex
hac itrogatōe ꝛ rnsione attētio
res discipulos faciat: ꝛ fidē suā
ondant dicētes. fac tu panes. Ex
q̄bus xp̄s plima fecit ut mira
culi pius facti recordarent. q̄ fecit
eos mīstros ꝛ ptūi sūt copīnos:
adhīc tn ip̄fectius dispositi erāt
qđ ptz p hoc qđ dicit. Vn ustos h̄
potit quis sātāre panib; i solitu
dine. Vt pse aī dns nō eos vitu
pat: ex hoc īstruēs nos q nō de
bem ignorātib; ꝛ nō intelligē
tib; grauit inuscī ꝙ eoz ignorā
tie ꝛpati. Ap̄lī q̄dē in fima cogita
tione hoc dixerūt: p̄ h̄ miraculū
futurū īsuspicabile facientes. Ne
aliq̄s ei suspicaret q ab aliquo
pīncī castello accepti sit cib; ꝓpt
hoc miracli; ihd i solitudīe fit
multū a castell' dīstāte. Ipe aī
xp̄e ut disciploz erigat mentē
eos itrogat: vt ex modo itrogati
onis eos ꝛmoneat illoz q̄ prius
facta sūt. Vn sequ. Et aut illi dīs
Quot panes habetis? At illi
dixerūt. Septē. Et piscīculos
paucos. Nō tn addūt ꝙ hec q̄ int
tātos: sic' aī dixerāt. Ja ei pālati
p̄fecerāt: licet nō totū apphendat
ab eis. Immittare aī in ap̄lis dei
tatis amorē: q̄lit ipsi ferentes nō
occultāt suos ec magnos defectus.
Nō enī est q̄talibet accusatio pax
aī talī signo fīo: ꝛ festī obliuisca.
Immittare aī ꝛ aliā sapiā; eoz
q̄lit' ventrē supabāt: nō multā
mense curā facientes. In hemo ei
existentes ꝛ ptres dies ibi morātes:
solū septē panes ibi hēbant. Alia
vō sili' pcedb; fecit. Et ei recūbere
cos fecit sup tra: ꝛ i manib; dis
cipe panes. In eo vō q dī grās e
git nobis relig ec: ut de oīb; donis
nob collatis deo grās referā.
In hac g̃l lōe ꝛ sid'anda ē in vno
cōdā redēptore nrō dīsticta opatio
dīnitatis ꝛ hūanitatis: atz cuticet
erroz q vnā tm in xp̄o eqtatē
dogmatizare p̄sumit paula rām
finib; expellendo. Ne ei nō vidant
hoc q̄ sup turbā miserat dns affem
ce ꝛ oppressiōz hūane fragilitatis:
q̄ aī septē panib; ꝛ piscīcul' pauc
quatuor milia hoīz satiauit dīne
opus ee vtutis. Ex finis utilisq
miracli: nō silis ē. Qe ei. Et si
stulerūt qđ superat de fragmētis
septē sportas. Erāt aī q̄ māducabāt
q̄tuor milia hoīm: exclusa puerōs
ꝛ mulieb. Quare aī minores fue

rīb reliq̄e ūm hoc miraclo q̄ in p̄mo: et si nō tot fuerūt q̄ in p̄mo. Aut ig hoc ē q̄ spōte cophinus maiores: aut ut ex diuisitate re mēoriam illi⁹ z huius miraculi. Et ppt hoc tūc q̄dem cophinos re liq̄as nullo eccl̄es discipul: nūc at spōtas panib; eccl̄es. Hanc nō ab re ē āmonē in hoc miraclo q̄ si alig⁹ euāgelistaz hoc dixisset: extraneus ceteri⁹ putaret. Ex q̄a illi q̄ miracl; de vij panib; nar rauerūt nec illō de q̄nq; tacuerūt: nemine mouet. z utiq; finē hui⁹ intelligūt. Hoc ideo dixim⁹: ut si cubi sile reptū fūm a dnō qd̄ mi alīq; alteri euāgelyste ita repug re videat ut oīo solui nō possit: nil aliud intelligat q̄ utiq; finē ē. z aliud ab alio mēoria tñ ē.

Nota dñi at q̄ dns aufert pus debilitates z postea abat: q̄a pus fuit remouēda pcta z p̄ea aīa dei facto nutrienda. Turbe comedētes z saturate. nō ser̄ tollūt panū relq̄as. si ipas dis sustulerūt sic z supius cophinos. in quo sēm hystoriā disca⁹ q̄m optat nos hūs q̄ suffiant ee xtentos z nō ultra q̄e. Hoc vō typice nr̄ hāt refectōem z illā q̄nq; panū ac duoꝝ piscū dubat. q̄ ibi tā vetis instrumēti spūta li grā plena significata est. hic at vitas z grā nou testi fide libz mistranda mōstrata est.

Turba at triduo dñi sustinet ppt sanatiōes infinitoꝝ ut ma theus nirat: cū electi in fide sce trinitatis p pcis pseuera ti instanter supplicāt. vel q̄a ad dñi se ope locutiōe atz co gitatōe ē uertūt. Vel p eos q̄ p triduū exp̄ctant: sigfiat baptizatos. Baptism⁹ ē illu minatio dī. z trina sb̄mersi one p̄fiat. Nō vult at eos ieunos dimitt̄ ne deficiāt in via. Optet ei q̄ in p̄dicatione vbū ysolatōis accipiāt: nec a vitatis pabulo ieuni rema nēte⁹ i huiꝰ vite labore sucū bant. Diuidit q̄ estas dnō thi i vult dare oīb; negat nemi: dispēsator ē oīm. Ex cū ille pa nes fragat z det discipul: si tu manꝰ tuas nō extēdas ut accipias: deficies i via. nō po tens i ēū culpā refre q̄ miset z diuidit. Q̄ vo post carnis fla gicia post furta violētias et hoīcidia ad pnās redeūt: ad dñi de longinquo venūt. Ex to ē q̄ sēp plus i pauo ope erāt: tāto ab oipotēti deo longi⁹ re cessit. Ysh er nō sūt q̄nq; mi lia sī q̄tuor. q̄ nūs sp i laudib; ponit. q̄ stabil ē: z ob hāt cā

cā euāgelia ī hoc nūo ꝺ̄ scrīt
sūt. In superiori ꝺ̄ signo q̄ ꝑpm
erāt ⁊ viam q̄q; sensuū. nō ꝑpē
dūs cor̄ recordat̄ ſi ꝺiſcipl: hī aūt
ꝑpē dūs miſeri ſe dr cor̄ q̄ triduo
iā ꝑſeuerāt cū eo. q̄ ſc̄i ꝑi filio ſpi
tuq; ſcō credēt. vel q̄ ī toto ſcło
tāū ꝑpē ē q̄ ſ̄ gr̄ā. ꝑmū aūt legem
ſcd; ſub lege tūū ſb̄ gr̄ā. q̄ ſtū ē. q̄ſt
ī cło ad q̄ tendēb̄ reſicat ī via
Vlq; pēta ꝺmiſſa ꝙ ꝑnūaz cōmi
gētes: cogitacōē locutoē ⁊ op̄e
ultūt ad ꝺn̄z. Has tbas noluit
ꝺns ꝺiſſe ieunas ne deſicēt ī
via: q̄ petōres ꝙ ꝑnūaz niſi in
aūſu labentes ſcli ꝑeūt: ſi abſq;
doctie padulo ꝺiſtant. Septē
panes ſūt ſepta nou teſtamēti:
in q̄ gr̄ā ſp̄ſcā reuelat̄ ⁊ ꝺat̄ ⁊ neq;
ſūt hordeacei ut ſup̄: q̄ nō tī ut
ī lege vitale alimentū q̄ī tena
ciſſima palea tegit. Hīc er̄ nō
duo piſces ut ī lege duq; iūgebāt
ſc̄i rex ⁊ ſacdos: ꝙ pauci ⁊ ſcī no
ui teſtām̄ti q̄ de fluctib; ſcli erep
ti. ⁊ ſuſtinēt turbulētū mare. et
ex̄plo ſuo nos reſicit ne m via
deficiam. Turbe aūt m tūū recūbūt:
q̄ mull' legis op̄ib; fuerūt aūt ſb̄
ſtrate ꝙ pēto cor̄pm ſuoz ih̄c bāt
Vel ibi ſuq; fenū recūbe ꝺicūt
ut deſidia carnis ꝑmant: hīc
ſuq; tūā ubi ⁊ ꝑpē mūꝺ relinq;
ꝑcipt. Et ibi ⁊ hīc mulieres
⁊ ꝑuuli erepti ſūt: q̄ in veteri
⁊ nouo teſtām̄to nō admittūt ad
ꝺn̄z q̄ nō ꝑdurāt ocūre in viq; ꝑſcī
vl ſm̄itate virūi vl leuitate mēt.
Vtraq; refcō in mōte celebrata e:
q̄ utriſq; teſtām̄ti ſcpta ⁊ altitu
ꝺiēz celeſtiū p̄ceptoz mādat et
ꝑmiū. Vtraq; altitudiēz xp̄i pre
ꝺicat. Altiora myſtia q̄ nō capit
eoꝝ turba apli ſuſtenūt: ⁊ ipleī
ſcpte ſportas ſc̄i ꝙſcoz cordis ſcpti
formis ſp̄ gr̄ā ad ītelligendū il
luſtrata. Oportē iūco ⁊ foliis pal
mar̄ ſolēt ornari: ⁊ ſignificāt ſcos
q̄ mūdicē cordis ī ipſo fonte vite
collocāt ne arefcāt ut iūcis m
aq̄: ⁊ palmā eūe retributionis
ī corde retinēt. Bene er̄ q̄tuoz mu
lia piuſſe deſcribūt. ⁊ q̄tuoz ſ̄ubtib;
ꝑfecti: ⁊ ꝙt̄ hoc veluti fortiores
plura comedētes pauciora reliq
quūt. In iſto ei miraculo ſcpte ſpor
te remanēt. ī mūdo at q̄q;
pauū ī cophinū: q̄ q̄q; milia
erāt. ⁊ q̄q; ſenſib; ſuetes. ⁊ ꝙt̄
hoc nō potuer̄t comedē ſi pauci
xenii milte ſuꝑabūdant reliq:
hic vō ipſo ſuo nūo turbe ſe docet
euāgelicas paſtor̄ eē myſteriis.
Quib; ⁊ nob paſce ꝺigneī ꝺns
nr̄ ihs xp̄c Amē. Dñica Octaua.

Lect. Secūm Mattheum.
Dixit ꝺns ſ̄. Attendite a falſis ꝓphis
q̄ venūt ad vos ī veſtimentis

ouuī: intrinseci aūt sūt lupi rapaces. Et ꝛc. Iohēs Cusē

Supra mādauerat apls dō ne dias oīoes z ꝛeuelāt oīa hoīb; sic ꝓphāt fuerat: z ideo ad ag̃scendū qđ hō oīa in ꝓphāsi sibi possit loqui dicās. Attendite a falsis ꝓphis. Vel aliter. Cū dixisset dns paucos ee qui inuenirēt āgustū portā z artā viā: ne hēticī q̄ plerīq; se sb nōie p̄cātar dñicēdant se nob; supponāt: statī subiicit dicās. attendite a falsis ꝓphis.

Hēticī aūt septē est misit qui lcr z ꝓphē usq; ad iohēm ideo dī: qz ꝓphia de xp̄o nō erat futa post eū. Phete aūt z fuerūt z sūt. Et q nō ꝓphauerūt de xp̄o. Et q mitpretarētur ea q̄ de xp̄o ab ālīs fuerūt ꝓphata. i. doctores ecclīe. Nec ei p̄t q̄s ꝓphicos itpretari sensū: nisi p spm̄ ꝓphīe. Dicās g̃ dns futos ee falsos doctores hēsiū duīsaz: āmonet dicēs. Attendite a falsis ꝓphis. Nā ei nō erant futi manifesti ge tiles. Et abscōditi sb nōie xp̄ianor: nondū erat aspirate Et attendite. Vbi enī res certa ē aspicit. i. simpli videt: ubi aūt mēta attendit. i. caute cōsiderat. Et dicit attendite: qz fīma tutela salutis ē scire quē fugias. Nō aūt sic dt attendite qī multo diabolo ꝑcohēses introducat: Et eo ꝓmittente. Nā ei nō sīt iudico vult suos suos hīe: ideo mittit tptacōes: q̄a eo nō vult eos p ignorātiā pire: ideo pmōet. Ne aūt aliq̄s hēticoz doctor dicat. qz nō dixit nos falsos ꝓphas Et gētiliū z iudeoz doctores: ideo addidit. Ecce venīt ad vos i vestīmētis ouīū. Oues ei xp̄iani dicūt vestimēta aūt ouile. ē spes xp̄ianitatis z sīlare religionis. Nulla aūt res sic extīmat bonū: sicut simulacio. Nā malū sub spē boni relatū: diu nō agnoscitur nō cauet. Et ne adhuc dicat hēticoz q̄a de veris doctoīb; loqt̄ q tū pīctores sūt: ideo addit. Intrinsecus aūt sūt lupi rapaces. Catholici aūt doctores et si fuerūt pīctores. sz ui q̄dē carnis dicūt: nō tñ lupi rapaces. qz nō īnīt ꝓpositū p̄dē xp̄anos. Manifeste g̃ de hēticis doctoīb; dicit: qz eo ꝓposito xp̄anoz spēm susceperūt ut xp̄anos q̄quo seductionis morsi dilaniarent. de q̄b; dicit apls. Ego q̄a post discessū meū intrabūt in vos lupi graues nō pcētes gregi. Vel eos hic ꝓfīnuat q̄ui vite st̄ corrupte. Et facie q̄dē vtutis indūtur: qui īduxit. a frūb; eoz agnoscetis eos. Idē ꝓfissime q̄ dicit. quos fructus nos attendere voluerit. Multi ei in frūb; q̄dā deputāt q̄ ad vestītū ouīū ptinēt: z hoc mō de lupis decipiūtur. Decepti ei sūt vel cauē vel dias vel oīoes q̄ p̄tendunt.

hoīb; placē cupietes eas qb; ista
difficilia videnť. Hij g̃ nō sūt fructꝰ
de quib; agnoscit ihūs monet. Ista
si q̃ aī bono aīo fiūt: sūt ppe oūb;
vestes: cū aī malo. T errore non
aliud q̄ lupos tegūt. Ex nō ideo
debēt omes odisse vestimentū suū:
q̄ plerq; sub illo se occultāt lupi. Q̄
g̃ fructūs sūt qb; agnoscit arborē
malā. Dr aplꝰ. Manifesta sūt
opa carnis: q̄ sūt fornicatio i
mūdicia ꝛc. Q̄ sūt fructūs qb; agnoscit
arborē bonā. Dē aplꝰ ondit d.
Fructūs aī spūs sūt chītas gaudiū
pax. Fructus ecclē confessio ē fidei.
Q̄ ei sedz dei vocē humilitat' ꝫ ve'
confessionis emittit omes ē: q̄ aī ve
ritate blasphemat ululat cont'
deū ꝫ lupus ē. Ex opib; ei cōsta
pt utr; ecclēsiē cultū abiicē aliq̄
faciāt. Cū ei ceperūt aliqb; tēpta
tiōib; carpā vl subtrahi vl negāi
q̄ usto velāē vl ꝛcaīn sūt vel
ꝛcq̄ cupiēt: tūc nāē est ut ap
pēat utr; lupus i omīa pelle
sit an oīes in sua. Apostata ei'
i ecclē ecclē pace pmitt': idcō an
oīes nros religione vestit'.
Si q̄ vero fidei temptatio erum
pat: statī lupi mens nuda
habitu se omne pēll expoliat
ꝫtinuq; cont' bonos sevīat ꝑse
quēs demrāt. Facile ei ypocri
te capiūt'. Via ei quā ingressi st'
ābulare laboriosa est: ypocrita.
aī laborare nō utiq; eliget. Deinde
ut non dicas q̄m impossibile agnoscē
tales ē: rursū vocem ab humano ex
emplo ponit dicēs. Numq̄ colligūt de
spinis uuas? aī de tribul' ficus.
Qua i se mystīū xpi tm. Dicit ei botr;
multa in se grana ligno mediante
suspendit: sic ꝫ xpūs multos si fideles p
lignū crucis tenet adiunctos. Ficus
aī est cētra q̄ multos fideles tenet
dula quedā chītatis amplexu: sic'
ficus multa grana uno tegmine
tenet inclusa. Sūt g̃ ficus sig̃ hec.
chītatis q̄dem i dulcedine: vnī
tatis aī in diuīctione granoꝝ. In
pace aī pacē quidē signū est qa
i tocaīar mittit': gaudiū aī q̄ vi
nū letificat cor hoīs: sinceritatis
q̄ nō est aq̄ ymixtū: ꝫ suauitat'
i delectatōe. Spine vō ꝫ tribuli st'
hebes. Sicut ei spina vl tribul'
ex q̄cūq; pte in aculeos: sic ꝫ suos
diabolꝰ ex q̄cūq; pte ꝛsidiuuis. ij
q̄tus plen sūt. Nō pnt g̃ hmōi
spine ꝫ tribuli eīa q̄dā fructus pfice
re. Dē aī ymaīar' q̄ silitudē ficꝰ
ꝫ vitis spine ꝫ tribuli dicit: ondit
ꝛcq̄rit vīr esse vē q̄ ei dicat. Sic
oīs arbor bona fructus bonos facit:
mala aī arbor fructus malos facit.
In hoc aī loco illoꝝ error cauend' ē:
q̄ de duab; arboīb; duas natūs opi
nant' esse. aī una sit dei altera nō.
q̄ de hoīb; ei dicē planū ē. nō natūs
Hoīb; aī predīs xpc nate displicēt.

nō cas ꝓsidentib; sed; utilitate
sua. Non at̄ ex ꝑmodo vl ĩmodo
nō: sed p sapiā ꝓsidata natura
dat artifici gla. Nate ei occ. qm
sut. t hnt modū siū. spē; sua. t
ordinā sem pace sua: ꝓfco bone st.

Virg. Vt at̄ nullus dicat qm mala ar
bor fert qdē fructus malos. fert
at̄ t bonos. t sic difficile sit ꝗm
tio diphia ꝓlatione exire: ideo
sbiungit. Non pt̄ arbor bona fru
malos facere: neq; arbor mala
Aug. fructus bonos facit. Ex hoc ubo
putat manichei neq; aliq; ma
la fieri posse ut ī melius mutet
neq; bona in deterius: qđ dem sit.
Nō pt̄ arbor bona mala fieri.
nec mala fieri bona: s; ita dem
t. Nō pt̄ arbor bona fructus ma
los facere: nec econtrario. Arbor appe
t ipsa nāa. t ipse hō: fructus uo
opa hoīs. Nō ig̃ pt̄ malꝰ hō
bona opari: neq; bonus mala.
Ergo si vult malꝰ bona opari
prius bonꝰ fiat. Quidni ei qđ sit
malus t: nō pt̄ facere fructus bo
nos. Nec at̄ pt̄ fieri. ut qđ fiunt
ut nō sit. nō at̄ ut nix sit ca
lida: sic pt̄ fieri. ut q malus
fiat nō sit malꝰ. nō tn fieri pt̄
ut malꝰ bnfaciat: qz t si ali
qñ utilꝰ est nō hoc ipse facit:
sed fit de illo dīna prudentia
Bal. ꝓuente. Nō at̄ ipse arbor bō

vl mala dr ꝓpt̄ voluntate bona
vl mala: fructus at̄ sut opa. q̄ nō
bona male voluntatis esse pñt
nec mala bone voluntatis. Sicut
Aug. at̄ manifestū est ex voluntate ma
la tīp ex arbore mala fructus ap
fieri oīa opa mala: sic ꝑ; vo
luntate mala vnde dicas ee arbo
tā: ñ q; voluntas mala angeli
ex āgelo ex hoīe hoīs orta est:
Qđ at̄ erāt her duo aliq; i eis
ista mala oriret: ñ bonū opus
dei t bona atq; laudanda natā.
Ete g̃ ex bono oriri malū: nec
fiunt oīa vñ oriri possit. Nec ex
bono ꝑ; dico voluntate mala:
qm nullū malū ꝓcessit. nō opa
mala q̄ nō sunt ni ex voluntate
mala tīp ex arbore mala. Nec
ideo tīp ex bono potuit oriri vo
luntas mala. q̄a bonū finis est
a bono deo. si q̄ de nlo finis est
nō de deo. Nouebam ig̃ ab ix Aug.
tias q̄ duas i se trias dicat
ee natās: si iuxta itelligētiā
cor arbo bona malos fructꝰ facē
nūq; pt̄: quo moyses arbori bō
peccauerit ad aq̄s ꝛtradictis petri
ꝗ in passione dñi negauit dices
nescio hoīem. Aut q̄ sequetur
socer moysi si arbor mala q̄ ut deꝰ
usus nō credebat: dedit ꝛsiliū bo
nū. Ira uo dñs punire non Hier.
uoluisset falsos ꝓphetas: ideo tiet

cos ſdm penā que ē a deo dicēs.
Qui arbor q nō facit fructū bonū
cradet: ⁊ in ignē mittet. Qbz vbis
⁊ iudeos insinuare vidēt: ideoq; ver
boz ihū baptiste memīt p cade
vbi penā eis ſbscribēs. Etenī ⁊ ille
hēbant ad iudeos: secuī ⁊ arborē in
asiā ⁊ ignē mertingnubile ꝫmēorās
Si qs aūt diligent' inuestigab. duc
pene sūt. ⁊ cradi ⁊ vbum. Qz ei vbu
nt' ⁊ arguo cradet' oīo: q penā dif
fialior ē. ⁊ multi aūt gehēnā solum
ablorret. Ego aūt casū illū gle. mul
to amariorē penā gehēne esse dico.
Qd' ei grū vl magnū malū no
suspect pī ⁊ ut videat ⁊ ponatur
dulassiō filio. Hoc itaq; i gla illu
putem⁹. Nō enī aliqs filiū ita sua
uis ē prī. ut illoz bonoz reges ⁊ dis
solui ⁊ cē cū xpō. Intolibilius qdē
pena ē gehēna: sed si qs dcē mille
ponat gehēnas: nil tale dt qle ē a
bta gla illa cradē ⁊ odio ipī a xpō.
Ex pmissa aūt silitudie ꝛcludit qd'
sup' iā dixat qi mālestā dicēs. Ig'
et frēs cōz agnoscetis eos. Dicat
ergo sup' ondit eos q ht rgte bone
vite nō recipiēdos ppt' dogmatū ne
qtā: ita nī ecclīa no asseit nīs
qdē accōdandā fidē. q cū polleant
integritate doctie. mal' opibz dstruūt.
Vtriq; ei dei sunt nūcij ēst: ut ⁊ op
sinone ⁊ smo opibz ygbet'. Et iō dt.
Nō oīs q dt mi dne dne intrabit
i regnū celoz. Vbi iudeos maxime
tangē vidi: in dogmatibz oīa ponē
tes. Vnī ⁊ pālus in ausat eos dicēs
si aūt tu iudeus agnoians ⁊ rejectis
i lege vl alit'. Cm falsos ppas et
vanos et frēs cōz dicat discipulos:
hīa manifestius docat q sint frēs
q; discipuli' ppi doctores ⁊ reprobi.
Laudū ei ē i xpō. xpi nomē ab hē
tibus vl q buslibet male itelligētib;
⁊ scīli hui⁹ amatoribz ne decipiam:
⁊ ideo dt. nō oīs q dt mi dne dne.
Sz mento pt mouet quō dixit suis
ducat illd' apli: nec pt dicē dim
ihi ni in spūsō. Nō ei possit' dicē
illos q nō intrāt i regnū celoz hic
spz sem. Sz aplis grē posuit hoc vbū
dicat. ut sigfiaet voluntatē aīz itellēm
dictis. Ille ei grē dicat: q voluntatē
ac mētē suā. sono vocis enūciat.
Dns aūt gnaliter hic posuit vbū dicēdi
videt' ei cnā ille dicē: q nec vult nr
itelligit qd' dicat. Mouis ē ei septuag
dicta p factis recipe: sedz que scripsit
de aplis. Afirent' scire dnm: frēs aūt
negāt. Omē enā vez: a q cūq; dicat'
a spūsō est. Non q putem⁹ ad il
los frēs de qbz sup' dixat ptinē. si
qs dnō mō dicat dne dne. ⁊ er eo
arbor nob bona videat'. ⁊ illi sint
frēs facē voluntatē dei. Vn sequit'.
Sz q facit voluntatē patris mei q in
cel'. ipe intrabit i regnū celoū.
Celestis ei regni iter. obedientia

voluntatis dei: nō nūcupatio rei
hura ē. Nunc aī sit voluntas dei pe
dns docet. Hec est mea voluntas eī
q̄ misit me ut oīs q̄ videt filiū z
credit i eū hēat vitā etnā. Tre
dulitatis aūt vbū: ad confessionē
respiat z ad actū. Q̄ q̄ nō confite
ā nō negat scdm vbū xpi: nō m
trabit i regnū celoz. Nō aūt dicit
q̄ faciat voluntatē meā sed pīus: qm
itrā ingrediens cat pius hoc suscipi
ad ibecillitatē eoz. Et p hoc illd
occulte insinuauit. Non est ei alia
voluntas filii: q̄ q̄ est pius. Illd
aūt ad rē ptinet ne decipiam. nō
solū nōie xpi p eos q̄ nomē hmt
factu aūt nō hmt: sī ec' q̄busdam
frīs atq; miacūs z q̄lia ḡpe infi
deles aī fecit dns: monuit tri
ne talibz decipiam arbitrātes ibi
ec' inuisibile sapiaz ubi miracl
visibile vide. Probatio q̄ dē sātat
nō est signa fiere sī ppm mu ut se
diligē z de deo vera: deprio me
lioa q̄ de se sentiūt. De nō igit
ē bta illa ūnitas ymēdat. ut ea
lū omē vitem z agam q̄ poca
q̄d vult: q̄q; q̄d pt gl'em. q̄ nob
credat ipe q̄ mādat ihs xp̄s Am.

In illt Decima Nona. Scdm.
duc. ihs dist̄ p. patola hāt. Luce.
Hō quida erat diues q̄ hebat
villicū: z hic diffamat ē apud
illū q̄ dissipasset bona illi. Et vc.

Saluator nr̄ posteq̄ Lectio
mūnuātes Euisdem
de penitentiū receptor
tribz pabol' redarguit: quarta
mor q̄ritaq; de dādi eleōsina
z ptmonia sectada sbūgit:
ut z ordo pdicādi aptissi ē ut p
mūaz eleōsina sbūgat. Vñ dr.
Dicebat aūt ad discipulos suos. Hō
q̄da erat diues. q̄ hēbat villicū.
Opinio q̄da erronea aggūatq;
mortalib; auget ēmina. minu
it bona. Qui vero ē opinari q
ea q̄ritaq; possidem in usi vite
possideā ut dñi: z ideo erā op
tune ei apphendim tāq; bona pe
aqua. Sed xtianū est. Non ei
nos ut dñi in vita pīti collocā
ti sum sī ypa domo: sī tāq; hospites
aduene quo nolum ducimur:
z q̄ tpe nō putim: q̄ nūc locuples
ē in breui fit mēdic. Ergo q̄ritaq;
sis nouens te ee dispēsatorē alie
noz z tri sitoq; usū: z breuia tibi
mita dessa sūt. Audiecto q̄ ab aia
domini fuit: sumas hūlitatē
z modestiā villici. Villicus q̄ppe
ville gubnator ē: vñ z a villa
nomē accepit: vcmo aūt tam pe
cunie q̄ frugū z oīum q̄ hī dns
dispēsator est. Et hoc q̄ discim
nō ipsos nos ee dnos: sī potius
villicos alienaz facultatū. Dem
q̄ aī nō exercem dispensationē

opū ad libitū dn̄i. si ad ꝓpas ille
cebras ⁊ missis abutim̄: omiosi
ullia simꝰ. Vñ sc̄e. Et hi diffamat
ē apd illū: qi dissipasse bona illi⁹
Inter cuiusda villicatione eripit.
Sc̄e ei. Et vocauit illū: ⁊ ait ei.
Qd hoc audio de te. Redde rōem
villicatōis tue. Ja ei nō poteris
villicare. Lotidié taliā nob ꝓ affec
erdāt dn̄s. oīdens nob. finiente
īmerdie solīcitate. piusq̄ vespascat
grauime. ⁊ aliū int̄ pādria expi
rante. ⁊ sic diuīsimode ab hac vil
licatione discedi. Qui fidel' dispē
sator: q̄ de ꝓpa dispēsatione ꝓfidit:
desīdat ei paulo dissolui ⁊ cū ei
xpō: is ait cui⁹ suīt vota tenuat.
anxiat ī cruciu. Vñ ⁊ dn̄s villico
ꝑdit. Ait ait villicꝰ int̄ se. Qd
faciā: q̄ dn̄s me⁹ aufert a me
villicatōē: fodere nō valeo: medi
care erubesco. Impotente esse ī
ope: cinere ē vite ignertis. Non ei
timet: si ꝑsuciuīs affectare la bo
res. Qz si sēdz allegoriā accipia
pabolam: post trīsmigratōz hui⁹
frām. nō est tpe operandi. Vita pnīs
hz ereatiu mandator: fructā vero
solatiu. Qui nil operatus es hic: fru
ctu ī futuz curabis. Qz nec medi
cādo ꝓficies. Cuiꝰ idcirco sūt vīgi
nes fatue q̄ iprudent' a prudēb⁹
medicauerūt: si reuise suīt tarde.
Quilibet ei fiduciā diffidatōez ut tu
nicā indui: nō est ait cā exuere
nec cū alio. Sed debitoz re
missōez īgeniat ⁊ neq̄ villicꝰ
ſtutices sibi maloz tremediu ī ꝑsuꝰ
Sc̄e ei. Scio q̄ faciā: ut cū amotꝰ
fuero a villicatione: recipiat me
ī domos suas. Quocīes ei q̄s ecclie
suū ꝓpicēs leuat bñficio sortiā
ꝑcoz vl relaxādo debitoꝝ vl tribu
endo īopib⁹ copiā ea ā suīt dn̄i lar
gies. multos amicos acciuat ꝑbitas
sibi cora iudice testiū⁹ vitat' non
verb⁹ sī bonoz opm ostensiōe. q̄si
cria paturos ꝓ testiū⁹ refugiu
masionē. Vl' ait est nrm: si ora ſt'
dictionis dei. Vñ sc̄e. Vocatus itaq̄
singul' debitoribꝰ dn̄i sui: dicebat
ꝓmo. Cui⁹ debes dn̄o meo. Ille
dixit. Centu⁹ cados olei. Cados gre
ē amphora latīnes urnas tres. Sc̄e
Dixitq̄ illi. Accipe cautionē tuā:
⁊ sede cito scribe q̄nq̄gīta. Deinde
alio ꝑ dixit. Tu aut quātu debes. Ille
dixit. Centu⁹ chos
tritici. Chorus modios tēnta xplet.
Sc̄e. Ait illi. Accipe lras tuas: et
scribe octogīta q̄nta ꝓ tē ei dictēs.
Supplicat g̃ sic ꝑ acciꝑi. Quisq̄s
idigētiam pauperis vel ē dimidia
vl ē q̄nta allenuat ꝑ: misericor
die sue mercede donādus ē. Vel q̄ de cē
tu cadis olei. q̄nq̄gīta fecit scribi
a debitorie ⁊ de centu chorus tritici
octogīta. ad hoc valē arbitrio

ut ei q̄ in sacdotes atq; leuitas in
deus q̄sq; opatur: t̄ tertia xpi abnn
dent: ut cui illi decimas dare ush
modias dent. sic de bonis suis fe
at zacheus. a certe duas decimas
dādo: et vnā quitū supent ipendia
indeor. Villicū ig̃ que dns ejus
lat a villicatu: laudauit dns eo
q̄ fruū sibi psperit. Non tm oīa
debem ad mutandū sume. Nō ei
dnō nō faciēda ē mi alīq fraus:
ut de ipsa fraude elēosinas faciam
Dez q; gētiles dicūt prudentiā ee
virtutē. et diffinūt eā p̄cā bonor
malor. et nauor. vel ignorationē
agēdor. et nō agendor. Q̄sidandū
ē utr hec dictio pluria: aut vnū
signficet. Dicat ei q; dns laudauit
los prudētia. Istud bonū ee prudē
tiū: q̄ dns elos laudauit. Dz ei in
gūsi secm lxx q; ipens prudēssim
erat: ubi prudentiā nō virtutē dicat
sz astuciā ad mala ītimationem
hūtem. Et secm hoc dz q; dns lau
dauit villicū q; prudēter egiss. sz q; ei
callide. et prēnt. Et forsitan q̄d dicit
laudauit: nō scdz verū īmēdatōez
si absisse dnō ejus: ut cū dicat aliq;
īmēdare ī mediocribz. et differētibz
rebz. et q̄dāmodo mundos ee causs
et acumen q̄bz vigor mentis eluat.
Econtrario dicūt iste silūtudies: ut
ītelligat si laudari potuit ille a dnō
q̄ fraudē faciebat: quīto ap̄li placet

ant deo q; secm ei p̄ceptū opa illa
faciūt. Filij q; hui; scli nō sapiē
tiores: sz prudētiores dicūt filios
lucis. et hoc nō absolute. sz ī gne
suo. Filij lucis et filij hui; scli vo
cātur. quo filij regni et filij pdi
tionis. Qui ei vnusq;sq; agit opa
ei ignoriat et filius. filios g̃ hui
scli vocat cogitātes q; si īmoda
sūt in tm: filios vo lucis spūales
opes tractātes ītuitu dīi amoris
Inuenim at in huiāmōi q̄de āmi
nistratoīb; prudētes. oīa dispone
tes et sūmopere sataqētes. ut si dese
ram ab āminīstratōe hūāmi vite
vite refugiū: aī vo dispesāe dēm
dīna nō p̄meditam q; nob post
modū sūt fruā. Vt g̃ in sua ma
nu hoīes post mortē q; q; ītenuāt:
aī mortē dīuitias suas ī pupe
rū manib; ponat. Dns se. Et ego
vob dico. facite vob amicos de
māmona iniqtatis. Nō hebreū
cāt māmona: latine dicē vult
Ac si dicat. Facite vob amicos de
dīuitiis iniqtatis. Hoc at q̄dāma
le ītelligendo rapiūt aliena et
īde alīq pauperib; largiūt: et
putāt se facē q̄d p̄ceptū est. In
tellatis iste cōtigendo ē. De iustis
laboribz elēosinas facite. Nō ei
cōuptum ejus iudiciū xpi. Si
de p̄da īopis dures alīq iudica
ut p te iudicaret: si iudex ille

p tenuerabit: tāta vis ē iustice.
ut ei tibi displiceat. Noli ti pu
gē talē deū: fons iustice ē. Noli g
elēosinas facē de fenore z usuris:
fidelib; dico q̄b; corp⁹ xp̄i rogat⁹.
Si pecuias tales hētis: de ma
lo ē q̄d hētis. Jā nolite malū facē.
Zacheus dixit. Dimidiū rez meaz
do paupib; Ecce quō erit q̄ erit
facē amicos de māmona iniq̄tat⁹.
Et ne reus aliū de tenet⁹: si cui a
liq̄ tuli q̄druplū reddā. Est alius
stellaris. Māmona iniq̄tat⁹ dicit
sūt scī omēs iudeiq̄ sunt. Si ei
veras diuas q̄ris: alie sūt q̄ub;
iob nudꝰ abūdabat: q̄ in deū co
plenū hēbat. Iste aī ab iniq̄tate ap
pellant⁹ dicit. q. vē nō sūt: pēpta
te ei plene sūt z semp obnoxie
casib; Si ei vē dicit ēent: sectā
tē ti darent. Vel dicit iniq̄tatis di
cūt: q. nō sūt iste dicit n̄ iniquē
z q̄ in eis ostituūr spēz aī copia
sic bīnudis. Iustis vo cū hec
possident⁹: ē q̄dem ista pecunia:
si nō sūt ill' dnicē n̄ celestes et
spitales. Vel iniquū māmō dicit:
q̄a variis dnicaz illecebis mūs
animas tēptat affectū ut velim⁹
suāe dnicas. Vel si successeris
pdōnio: ab iustis gregū capisti.
In plīb; ei pdecessoūb; nichē est
alien⁹ xp̄m. q̄ iuste usurpuerit a
liena. Donat⁹ aī ut nec pī nec
mi gregit⁹: sī aut vīi habes. Si
q̄d dias a me: ignarꝰ dei es nō
hīs notiaz acatous. Si vo a deo:
dic nob roēm, ppt quā eas accepisti.
In nō dei ē tra z plēitudo ei⁹: Ergo
si cōis dnī nra sūt: cūcta z⁹ nr⁹.
Ille q̄ dicit⁹ apes negare q̄s
tuāq; dnis debit ad pendia necitat⁹
finiac z⁹ nr⁹: nos vo tenem⁹
nob. Decebat q̄ a principio oīa pau
pib; tradi. Dez q̄ iustatis finem
villici negāter retinētes q̄d deputa
tū est ad alioz opꝰ: nō est oīo mu
nendū ni hac fidelitate sī ipsen
dū est paupib; ut recipiam⁹ ab eis
i celestib; tabnaculis. Ec ei. Vt cū
defecerimus recipiāt vos i etna tab
nacla. Si aī coz amicis etna
tabnacla acquim⁹: dāres pēsare
debem⁹ q̄ pōnis pois munera
offerim⁹ q̄ egenis dona largim⁹.
Q̄ sūt ei q̄ hēbūt tabnacla etna:
ni scī dei: Et q̄ sūt q̄ ab ipis acci
pendi sūt in tabnacla etna: nisi
q̄ eoz idigentie desuūt. z q̄d eis
opus ē hilariē mīstrāt: Jsti sūt
mīmi xp̄i: q̄ oīa sua dimisert et
secuti sūt eū: et q̄cq̄ habuert pau
pib; distribuert: ut deo sīt sclari
tāde expediti sūrēt. z ab omib;
mōi libatos velut pēnatos sūū hu
meros tollent. Nō ergo cos a q̄b;
recipi volu⁹ i etna tabnacla tēq̄
debitores dīi fas ē intelligi: cū

iust⁹ z sñ significent⁹ hoc loco qui cos introducant: q̄ n̄ritatib⁹ suis tr̄e na bona cōtinuēt. Vel aliter. Facite vob amicos de iniquo māmona: ut largiēdo paup̄ib⁹ āgelor⁹ acq̄ratis scōr⁹ gr̄iam xp̄em⁹. Attende ec̄ q̄ nō dixit ut suscipiāt vos i suis mā sionib⁹ nō ei ipsi sūt q̄ suscipiūt. Vñ cū dixiss⁹ facite vobis amicos addidit de māmona iniq̄tatis: ostēdens q̄ nō simplr eor⁹ amicitia nob⁹ p̄ōsumabit⁹ si bona opa nos comitent⁹: nisi euacuem⁹ iuste di uitias ag̃estas iniuste. Ars ig⁹ autūi pulcherrima ē elemosina. Nō enī nob⁹ domos fabricat lutreas: z vitā impendit phēnem: p̄dante dño nr̄o ihu xp̄o: q̄ cū p̄re z spū scō vivit z rḡnat deus in scla scl̄oꝝ. Amē.

℣. Et. Dixit x. Sedm Luc̄a.

Cū appropiaret ihs ihl̄: videns cīvitatem fleuit sup illā dicēs. Q⁹a si agnovisses et tu. Et c̄.

Omnes beatitudines ēgs locutus ē libr̄ euāgelio suo firmat exēplo: sicut q̄ diceret beati mites q̄bat dicens. Discite a me q⁹ mitis sū. Et q⁹ diceret bī flentes: ipse q⁹ fleuit cīvitatē. q̄ videbat⁹ eī cor⁹ xp̄e. q̄ omīs hoīes vult salvari: q̄d nob nō patuiss⁹ ni q̄liq̄d humānū fecē cuctēs. Et fuisse eī lachrime: sūt signa ēsticae. Fleuit ig⁹ pius redēptor ruinā phē cīvitatis. quā ipsa cīvitas si nō agnoscebat ec̄ vētura. Vñ subdit d. Si agnovisses z tu. gaudii flēs: q̄ modo q⁹ nescis q⁹ imminet exēcitas. Vñ z se. Et q̄dem i hac die tua q̄ ad pacē ti. Qui enī carnis se volup tatib⁹ dabat: i die sua q̄ ad pacē ei ēe potuit hēbat. Cur vo pōtia ad pacē habuerit: manifestat⁹ ei subdit⁹. Nūc aūt absc̄ōdita sūt ab o culis tuis. Si ea cord⁹ a⁹ oculi ma la q̄ imminēt absc̄ōdita nō ēssēt: leta i p̄nīb⁹ p̄spera nō fuiss. Vñ mor ei⁹ pena q̄ iminebat adiūc ta ei: cū se. Q⁹a venient dies i te. Vl⁹ aliter. Q⁹a si agnovisses z tu. Nō ei erat dignū gaudere diuty isputatis sēctis. q̄ narrat xp̄i mysteriū. Quoties ei leg⁹ moysen velamē obnubilat cor eor. Et q⁹ nō sūt intuiti vitatē: indignos se fecerat salute q̄ manat a xp̄o Vñ se. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pacē ti. Vbi notat suū adue tū ad pacē tot⁹ mūdi fuisse p̄nūc. Venit ei ad th̄m ut pacē p̄dicaret p̄ ēs z longiq⁹: si q⁹ annūciata sibi pacē recipere noluerat hoc eos lae bat. Vñ se. Nūc aūt absc̄ōdita sūt ad oculos tuos. Et ideo obsidionē q̄ in brevi erat supuenturā: expressi sime p̄nūciat sb̄dens. Q⁹a venient dies i te. z circūdabūt te inimici tui vallo. Vbi rōni p̄incipes denūciat⁹

Illa ei ihlm subuersio describ-
q̃ a vespasiano ⁊ tito rom̃is pñ
apib; fact̃ est. Pñs dixit. Et circũdabũt te. ⁊ coangustabũt te undiq;
⁊ ad ter̃ pstrient te ⁊ filios tuos
q̃ in te sũt. Quo ãt hec expleta sint
ex me q̃ tradita sunt a iosepho col-
ligere possis: q̃ ei est ordo singla
q̃ gesta narrant ⁊ one me q̃ sunt
a xpo predict̃. Hoc q̃ qd' addit
⁊ nõ relinquet i te lapidẽ sup
lapidẽ. ⁊ ipsa ia causã ciuitatis
hui⁹modi tangit testat̃: q̃ dñs nũc
in eo loco xpiãcta ẽ ubi ger̃ porta
dñi fuerat crucifix⁹: prior illa ut
dicat ihlm fidelius ẽ euersa. Cui
gr̃ culpa. eiusmodi pena fuerit
illata: subiungit. Eo q̃ nõ cognouit
tp̃s visitacõis tue. i. mei aduen⁹.
Veni ei visum ⁊ saluare te. Qd'
si cognoscẽs ⁊ in me credẽs: esses
puncta rõnis ⁊ ab oĩb; erepta pri-
cul': sic oĩs q̃ crediderũt in xp̃m
euasere. Non nego ego ⁊ illã
ihlm xp̃ hostiũ⁹ sedia fuisse de-
structam: sed quo ne forte ad hãc
ihlm fletus iste ptineat. Si ei
post mysteria vitatis aliqs pta
nerit plangẽt. Nemo ei gentil'
flet ⁊ si ille q̃ fiunt de ihlm: ⁊ ee
cessant. Redẽptor ei nr̃ p clades
suos plangẽ nõ cessat: cui quos dã
ex bona vita ad mores replos p-
uenisse. ostendat: q̃ si dãnatiõem
sua q̃ eis imminet agnouisset: se
metipsos cũ lachrimis deplorãt plãgent.
Sua ãt die hec ihu aũa pfusa: q̃ tra
sitorio q̃dẽ in tpe. Sim ea q̃ ad
puncẽ sitt assut: dũ ex rebus tpalib;
letat. Per prudẽ suã refugit: q̃
pnte letitia pturbet. Pñs dixit. Nunc
aũt abscondita sunt ab oculis tuis. flet
etiã ⁊ nrã ihlm. q̃ post pcla cruc
dat ea inimica ⁊ spe neglẽ. ⁊ immittat
i circuitũ eius vallũ ⁊ obsideat ea
⁊ lapidẽ sup lapidẽ nõ relinquat:
manifẽ si post multã ostinetiã si p
aliquot ãnos castitatis. vicia q̃s
fuerit ⁊ bladimentis carnis illecti
pacias pudicitiãq; amisit: si fue
rit fornicatus lapidẽ sup lapidẽ
nõ relinquet i eo sed; illd: nõ re
cordabor pmay iustitiay eius. Vl'
aliter. Aliquis spũs aiãz a corpe
grauitem obsidet: quã ni armis
amore posita deceptorũ⁹ dolis tor;
fouet. Vallo etiã ea circudant: q̃
ani mentis eius oculos reductis iniqta
tibus q̃s pretendunt hanc sanctam sue
dãnationis coartãt: ut in ipsa
extremitate vite deplorata a q̃b;
hostib; cũ clusa sit videat. ⁊ in eum
dendi aditũ inuenire nõ possit: q̃
opus ia nõ licet bona: q̃ cũ licuit
agere neglexit. Undiq; etiã aiãz eo
angustat: q̃ ei nõ solũ opus ver-
etiã locutiõis aũ cogitatiõis iniq
tates replicãt: ut q̃ pu⁹ p se mul

ta dilatauit ī sēcl̄. ī extremū de
oīb; āgustet in retributōe. Tūc
āt aīa p addicōē; reat; sui ad tūū
sthuī: cū caro quā vitā suā accip
redire ad puluerē iubet. Tūc ī mor
te filius illi' audīt: cū cogitacōes il
licite q̄ modo ex illa pdeūt. ī extrema
vite ultione dissipant. q̄ ēt cogita
tiones p lapides significari valent.
Prūsa enī mēs cū p̄ūse cogitationū
prisionē adiuat: q̄i lapidē sup lapidē
ponit. Sz aī ad ultiōē; suā aīa du
cit: oīs cogitationū structio dissi
pat. Pr̄auā āt aīaz ds assidue vi
sitat p̄cepto. aliq̄n flagello. aliq̄n
āt miraculo: ut verū q̄ nesciebat
audiat. z ea retinens à dolore cō
puncta rēdat. aut bñ factis deuic
ta malū q̄d fecat euitet. Sz q̄n
visita cōis sue tp̄e nō agnouit: in
extremo vite tradit' sinus ī manus.
Cū q̄ inuenient mala ventura:
ptim; tēplū ingressus ē. ut de illo
vendētes z emētes ei cēt: ostendēs
q̄ ruina p̄ūli maxīe ex culpa sac
dotū fiut. Vñ sq̄. Et ingress' in te
plū: cepit ei cere vendētes z emē
tes ī illo. Deus ei tēplū suū mer
catoīs nō vult ee diuisoīs: sī do
mū illiū sānctas: ner vendibili re
ligionis offīo: sī obsequio gratuito
usū mīsteri sacdotal' informat.
Erat ei in tēplo mīltitudo mīatoz
q̄ vendēbāt aīalia ritu legis mactā
dā hostias: sī nā aderat tp̄e desīē
di umbrā. refulgēdi vo xp̄i vitate.
Ob hoc xp̄s q̄ eis p̄ē sil' colebat'
ī tēplo. iussit ritus corrigi legis;
fieri vo tēpli oīoīs domū. dicēs
ill'. Scptū ēt q̄ dom⁹ mea do'
oīoīs ēst: vos āt fecistis ea spelūc
cā latronū. Q' ei ad accipiēda
munia ī tēplo residebāt: q̄ q̄bz
dā nō dantibz lesionē exigerent
dubiū nō erat. Hoc etiā dns fe
cit ī p̄ncipio p̄dicationis sue ut
narrat iohēs. z nūc itez illd̄ facit;
q̄ ad maī⁹ crimen indecoz rediūdet:
q̄ nō fuerūt ex pōe āmonitoē
castigati. Ayshic āt tēplū ip;
hoīem xp̄m intelligis. vel ecīa duc
to corpe ei⁹ q̄d ēst ecīa. Sed āt id
q̄d ēst caput ecē dñi ēst. Sol
uite tēplū hoc: z ī triduo susci
tabo illd̄. Sciēdū id vo q̄d ē adiūc
tū ecīa intelligi tēplū de q̄ videt
dyasse. auf te ista hīē. Sig̃ficat
ei fut̄os ī ecīa q̄ sua negocia po
cius agent: vel receptacula ibi ha
bebit ad occl̄ cūda stelā suā. q̄n
ut ch̄itatē xp̄i sequent' z p̄cor
ofessione accepta venia cōsequēt.
Receptor vo nr̄ p̄dicatōis vba
ner idignus n' ingratus sbtrah.
Vñ postq̄ rigre discipli ejecit de
p̄fos tenuit: domū hīs gracie
ondit. Nā sequit. Et erat docēs
cotidie in tēplo. Decebāt āt ex

Ihus q̄ dicāt ⁊ faceāt eū adorare ut
deū: sed ipī neq; hoc facētes q̄re
hāt eū omde: vl q̄ cotidie docebat
i tēplo. vl q̄ latrones eiecerat de tē
plo: vl q̄ veiens illuc q̄ rex ⁊ dns
a credentiū turbis laude vīm cele
stis accepit. Et pls grauioē q̄sti
matiōē accepit de xpō q̄ sēbe et
phīsi ⁊ pncipes indoct q̄ fidē xpi
nō acceptātes alios iterpabant
assistere aī sic tēplū dei i cīitate ē:
ita i plebe fideli vita religiosoū.
Et sepe nōnulli religiosos hītā
simulāt: et dū sacroꝝ ordinū locū
pcipiūt: sce religiōis officiū i mi
cīū tirone negociatiōis tradūt.
Hēdentes q̄ppe i tēplo sūt: q̄b; q̄d
q̄busdā iure pcipit ad pīmū lar
gīūtur. Iustīa ei vendē est: hūt
p pīmū acceptione suāre. Emētes
vē i tēplo sūt: q̄ dū h; p̄solue pīo
q̄d iustī est noluē. dūq; rē iure
debitā facē ⁊tenūt: dato pīmio
emūt pcm. Qui q̄s q̄ vēdit
cupiēt: ⁊ pāpue si vēdit coīubas.
Si ei ea q̄ m' a spīsco sūt vēdita
⁊ credita. aī m vulgi pāo ven
dideo aī absq; mēde nō deuero:
q̄ aliud facio q̄ colūbā ⁊ spīm sc̄i
vendo. Qualit' itaq; dns docet
sēlares a dei tēplo abesse debere
negociū: spītalit' aī nūmulatios
repulit q̄ de pecuīa dnī ⁊ sēpīa
dīna lucra q̄uīt nē bona malaq;
dispēnūt. Quid dā domū dei spelū
cū latronū facūt: q̄ dū pueisi
horēs loci religionis tenēt: ubi ma
lūc sue gladijs occidūt. ubi vīu
ficare prios oīos sue itercessione
debuerūt. Templū q̄q; est ipsa mens
fidelis: q̄ si in lesione pīi pūsus
cogitatōes pfert: q̄ in spelūca la
trones residēt. Cū aī mentē fi
delis ad caueda mala sūbilit' eru
dit: cotidie vītas i tēplo docet. Quo
⁊ nos famā q̄ adiuuāte dnō nr̄o
ihū xpō: cui cū pre ⁊ spūsco hon ⁊
gla in scla Amen. Dnīca xp̄i.

Illud Sedīn luce.

Dixit ihs ad quosdā qui i
se confidebant tāq; iusti. ⁊ aspnabāt
cetos parabolā istā. Duo homēs ascē
derūt in tēplū ut orarēt: vn' phīseus
⁊ alt' publican'. Et R. Deus qui

Deus ac redēptor nr̄. q̄ i pie
cedētibus docuit de oīoē ⁊ fide:
hinc oīdit q̄ si fides deficiat oīo perit.
Ergo ut oīem credam': ⁊ ut ipsa
fides nō deficiat oīem'. Fides fūdit
orōēs: ⁊ fusa oīo fidei īpetrat fini
tatē. Qui q̄ fides nō est superboꝝ sed
humiliū: pmittis sūcat parabola
de humilitate ⁊ contī superbiā. Nā
ei superbia plusq; alie passiōes vēr
at hoīm mētes: ideo crebrius de
hac monet. Est aī superbia dei ītēp
tus. Quotiēs ei aliq̄s non deo sed
sibi assūbit bona q̄ facit ⁊ q̄ est

aliud q̄ dei negacio. Causa igit̄ ꝓfidētiū in seipsis nō ait totū attri
buētiū deo. ꝙ ob ea ctōs abnēgātiū
parabolā ꝓponit: ostendens q̄ iustitia
ꝑpria hoīs apprimet deo. si tm assu
mat superbia ad ymū deiciat hoīē.
Vñ seqū. Duo hoīes ascenderēt in templū
ut orarēt: unus phariseus alter publi
canus. Diligētia quidē ostendit nos doce
re nos ꝓpriaꝝ iudicē: hic ait ꝙ
ꝙ phariseus publicanū docet nos quō
sint ei dīgenda ꝑtanta ne sit in
fructuosū oīōis negotiū. Ordinatq̄
ē ei phariseus: ait incaute orare.
Nā seqū. Phariseus ait stans: hæc apud se
orabat. Ecce hoc qd̄ dicit stans: elatū
eius animū notat. Ipse ei habitus superbis
simū videbat. Dicit ait apud se o
rabat q̄ nō apud deū: q̄ ad semꝑ
rediebat ꝓpria superbie. Deus ei. Do
gras ago tibi. Nō reprehendit iste
phariseus ꝙa deo gras agebat: ꝙ
q̄ nil sibi addicapiebat. Ergo ia
pleni es. ia abūdas: nō est quare
dicas dīte nob debita mea. Ecce
ig̃ q̄ ipsum oppugnat gras: si re
prehendit q̄ superbe gras agit. Au
diat q̄ dicit. deus me hoīes fecit:
ego me iustū facio. Ecce peior ꝙ de
testabilio: pharisei q̄ superbi iustū
se dicebat: ꝙ tm mō gras deo a
debat. Attende ait serē oīōis pha
sei. Primo nāq̄ dicit q̄ ei abeāt
deū subiugit q̄ habebat. Secūdo ei.
Dra nō sum sicut ceteri hoīes rapto
res iusti adulteri. Dicēt saltē sic multi hoīes. Qd est ceteri hoīes
ni oēs preter ipsum? Ego mō iustus
sum: ceteri pessimi. Quatuor appe
sunt species quibus oīs tumor arroga
tie demōstrat: ait bonū aut a
semetipso hre se estimat: aut si
sibi desup datū credit ꝓ suis se
hoc accepisse meritis putat: ad
certe ait iactat se hre qd̄ nō habet:
ad despectus ceteris singulariter vi
dari appetit habe qd̄ tm. Unde
et phariseus hic bonoꝝ sibi operū
merita singulariter tribuit. Ecce
ait ex vicino publicano manifestat
ei occasio tumoris. Et ei. Velut ex
hac publicani. Seqū d. Ego solus sum
iste de ctis e. Nō ei sufficiebant
septem eius tota humana natura:
ꝙ publicanū aggressus e. ad odera
ndus ait peccasse: si publicanū esse nō
posset. Quē ait uno uerbo et absentes
suadit: et nulla ꝑtis lacessit.
Non e ait grā actio sufficiens
alioq̄. Si regnaturus deo. ipse ei
tm sufficias. nec tradhoīes tm ſſi
mus: nec pri ordines. Discrepat
ait elatus a nuciatore sola ha
bitudine. Is ei in aliis uitat con
uicia: hic ait se metipsum temeritate
extollit. Nō ait alios nuncupat: si
ualos multa mala fecit. Primo
ei audienti reddit peiore: ꝙ si

sit petor fit lenor crimis inuenta collega. Qui sit iustus estollit: per aliena crimina inducit de se magnum putare. Herinde constituit eam lectionem non eis omnis audientes vituperant ei solui q' permanent: si vitium ratione remediis inuectum. Deo dei gloriam blasphemare facit. Quia ei a recte agentibus nomen dei glificat sic nobis permanentibus blasphemetur. Certo eum q' audiunt obprobria respuit: imprudentiae et admissarium faciens. Quinto statuit se penae obnoxium: uerbis plane q' sibi non inuenit. Et prodit q' non solum declinare a malo: sed etiam agere bonum. Et ideo cum dimisit non sum sicut adulteri: subiungit propositum. ieiuno bis in sabbato. Sabbatum dicebat plusquam ebdomadam: quia ieiunabat secunda et quinta feria. Qui q' crimina obiciat contra passionem adulterii. Nam et voluptate et lasciuia. Rapacibus uero et iniustis opponit decimas solutionem cum de decimas de omni q' possideo. Qui dat deo rapinas et negotiationes refugio ut etiam mea tribuam. Et recte cuncta cordis sui insidiantibus hostibus per delationem aperuit: quam sinistra pretermissa et orationes dauisit. Incassum munita sunt certa: cui locus unus de quo hostis patet quamuis munitus non est. Quere autem in uerbis eius: nil inuenies quod deum rogauerit.

Ascendit quidem orare: noluit deum rogare sed se laudare: et rogatus insultare. Publicanum autem cordis sui remouebat: sed pectus applicabat uni se. Et publicanus longe stans: nolebat nec oculos ad celum leuare. Quia autem publicanus stetisse dicatur: distabat tri a phariseo tam uobis qui huius nec nomen et corde ritu. Nam uidebat oculos leuare in celum: cum sensus indignos irrisionis super eos qui maluerunt bona terrena spectare et quae. nec non et pectus tundebat uni se. Qui pectus pectus suum: cor quidam modo pungens cum cogitationum prauarum. nec non et grauitas ut dormitans. Unum non aliud qui precatione petebat dicens Deus propitius esto mihi peccatori. Audiuit quia non sum uelut hic publicanus: nec indignus est sed propitius. Detexit ille uulnus sanat hic medicinam. Nemo quod illud fingendi proferat uobis: non audeo. pudorosus sum aperire os: tam reuerentia est diabolica. Vult enim ti diabolus obscenare fores accessus ad deum. Qui quod miraris si deus ignoscit: qui ipse agnoscit. De longinquo stabat: deo tri appropinquabat: et eum dominus de spe attendebat. Erectus eum dominus et humilia respicit. Nec oculos ad celum leuabat ut respiceret: tremebat ascia: spes subleuabat. Pectebat pectus suum. penas de scipso exigebat: propterea dominus ascitebat. Audisti superbum accusatore: audi

sti humilē reū: audi mūc iudicē dicentē. Amē dico vob: dūdū hic iustificat⁹ in domū suā ab illo. Gemunos aurigas & duas bigas ī stadio positas sine pnō ponit. In alta qdē iustitia cū superbia: ī alta petīm & humilitatē. Vide g mūc bigā petī separe iustitiā: nō ppter vbus. & humilitatis iuuēte: illā vad deiectā nō fragilitate iustitie & mole & tumore superbie. Nā sic humilitas p suu eminentiā petī pondꝰ superat. et salicēs attingit deū: sic superbia ob suu molē de facili iustitiā deprimit. Vi g plā facta shemue gens. putas aī te posse pūmē: totā arcustī owē. Si vero mille scuta ī ascā fulces reatuū. & hor solū de te credas q es ihm⁹ oīm: multā obtinebis aīa deū fiduciā. Et ideo dns sue sentēcie cām assignās subdit. Na oīs q se exaltat humiliabit & q se humiliat exaltabit. Humilitatis nomē multiplicē. Est ei qda virt⁹ humilitas mē illa: cōtritū & humiliatū dō nō despicies. Est & humilitas ab oīmus illud: humiliat in tra vitā meā. Est & humilitas a petis & superbia & ifacunabilitate diuinaq. Ad cui humilitas hūs q se submittit in dictis & potentatu. & hreputat magna. Silr ee & exaltat laudabilr ptigit: qui sc nō humilia cogitas & mēte tua ē p magnanimitatē ī virtute erecta. Talis aī aī celsitudo ē omnēaa ī tribulatis. tirenoy strepitꝰ dulcedo ī celis. Et vndi hmodi mel- sublimitas eande hmē differētia ad elationē quā arrogātia parit: quā hr corpulēcia corpus bene dispositū ad iflationē; carnus cī er pdropisi tumet. Hec g fastus iflatio ab ipsis rel pē deprimē nō cauentē: humilitas vo & ab pua ab usso reatuū hoiēs sublimare. Hec ē pce phisco publicanū salua: latronē aī aplos ī padisū duxit. Illa vo eaā ī corpaiu ingressa ē ptātē. Letey si iusta delicta humilitas tū facile cāt ut superbiā iustitie tuscat? si eā iustitie iuuēcās. quo nō ibit? Assistet ipā tbunali dūo ī medio āgelor aī fiduciā multa. Rursꝰ si fastꝰ deiectꝰ iustitie eā deprimē potuit? si iuuētꝰ sic petō in ḡhenā nā detrudet. Hoc dīa nō ut negligāt iustitiā: sint fusti vtem? Si fortsitā murabit aliqs quō phariseus aī pauca vba sue laudis ptulerit idēnat: nob vo aī plīma fuderit cōtur. Ecce sā q phiseus talia dicebat ēminādo alios nulla vē cogēte: nob vo ingētib; eā amice & pssimis pmē tib; coacte ē pīs vtutey refre ad dei glaz ne hoīes desistēt a pfū vtutis. Typice aī phiseus ē pōs mundi q ēr iustificatōbꝰ suis extollit merita sua. publica vo gētil est q longe a deo positus

ſtet pet̃a ſua. Quoꝝ vnꝰ ſup
bꝛiẽo receſſit humiliat⁹: alt'lam̃
tando appnq̃re meruit exaltat⁹
hñ at poſt oĩa ꝺcluſit dicẽs. Dñs
q̃ ſe exaltauit humiliabꝛ: ⁊ q̃ ſe hu
miliat exaltabꝛ. Ad ſic ĩtelligẽ. Dñs
q̃ ſe de ſuis meritis extollit apud
deũ humiliabꝛ: ⁊ q̃ ſe de bñfactis hu
miliat apꝺ deũ exaltabꝛ. Dñm
Mrk. t. xy Sedm ꝙdam
exẽs ĩnde finibꝫ tyꝛi eũ.
venit p ſydonẽ ad mare galilee
m' medios fines decapoleos. Et
Dñs ac redẽptor nr̃ Sup
i gẽtiliũ locis moꝝ face
nõ volebat: ne occaſionẽ ꝺare
ꝺaret ut tñſgreſſorẽ legis eũ eſſe
marẽt ꝙ ſe gentibꝫ admiſcebat.
⁊ ideo ſ'festũ reuiſit. Abierat ei in
fines tyꝛi ⁊ ſydonis: ubi mulieꝛis
filiã a dẽonio pñabꝫ miꝛis lib'auꝛ
Reuiſit ꝙ p medios fines decapo
leos. Eſt at decapol' regio decem
vbiũ tñs ordinẽ ad orientẽ comẽ
galileã. Ad q̃ dr̃ q̃ dñs veñt ad
mare galilee m' medios fines de
capoleos: nõ ipſos fines decapolis
ĩtraſſe ſignificat. Deq̃ ei mare
nauigaſſe dr̃. ſi poꝛta ad mare uſq;
veniſſe: atq; ad ipſ pueniſſe loca
q̃ medios fines decapol' longe tñs
mare poſitos reſpiciebat. Et q̃t
Et ꝺducũt ei ſurdũ ⁊ mutũ: et
deprecabant' eũ ut ponat illi manꝰ

ad recte poſt dõnate lib'ationẽ
ponit: et dẽonio exeũte paſſio ceſſat
Et. Et apprehendens eũ de turba ſe
ꝙ ſũ: miſit digitos ſuos ĩ auꝛiculaꝫ
eius. Et exſpuẽs tetigit linguã eius. Et ſuspiciens in celũ ingemuit ⁊ ait. Effeta:
qđ eſt adapire. Et ſtatim apti ſunt ei aures: et ſolutus eſt nodus linguæ eius: et loquebat̃ recte.
Et mandauit illis ne cui dicerent. Quanto autem eis ipe mandabat: tanto magis
plus predicabant. Et eo amplius admirabant̃ dicentes. Bene omnia fecit: et
ſurdos fecit audire et mutos loqui. Et cum turba multa eſſet cum eis: et non
haberent quod manducarent: conuocans ihs discipulos ſuos ait illis. Misereor
ſuper turbam: quia ecce iam triduo perſeuerant mecum: et non habent quod
manducent. Et ſi dimiſero eos ieiunos in domum ſuam: deficient in via. Et quidam
de illis de longinquo venerant. Et reſpondebant ei discipuli eius. Vnde istos
quis poterit hic ſaturare panibus in deſerto? Et interrogauit eos. Quot panes
habetis? Qui dixerunt. Septem. Et precepit turbe ut diſcumberent ſuper terram.
Et accepit ſeptem panes: et gratias agens fregit: et dabat discipulis ſuis ut
apponerent: et apposuerunt turbe. Et habebant pauſcillos paucos: et benedixit
et hos apponi iuſſit. Et manducauerunt et ſaturati ſunt: et tulerunt reliquias
eorum ſeptem ſportas. Erant autem qui manducauerunt quatuor milia: et dimiſit
eos. Et ſtatim aſcendens nauim cum discipulis ſuis: venit in partes dalmanutha.
Et exierunt phariſei: et cœperunt conquirere cum eo: temptantes eum: et
petebant ab eo ſignum de celo. Et ingemiſcens ſpiritu ſuo ait. Quid generatio
hec ſignum petit? Amen dico vobis: ſi dabitur generationi huic ſignum. Et
dimittens eos: aſcendit iterum nauim: et abiit trans fretum. Et obliti ſunt
panes accipere: et niſi unum panem non habebant ſecum in nauim. Et precipiebat
illis dicens. Videte: et cauete a fermento phariſeorum: et fermento herodis.
Et cogitabant ad alterutrum dicentes: quia panes non habemus. Et cognouit
ihs: et dixit eis. Quid cogitatis quia panes non habetis? Nondum intelligitis
neque ſcitis? Adhuc cecatum habetis cor veſtrum? Oculos habentes non videtis:
et aures habentes non auditis? Neque recordamini? Quando quinque panes fregi
in quinque milia: quot cophinos fragmentorum plenos tulistis? Dicunt ei. Duodecim.
Quando et ſeptem in quatuor milia: quot ſportas fragmentorum plenas tulistis?
Et dicunt ei. Septem. Et dicebat eis. Quomodo non intelligitis? Et venit
bethſaidam: et adducunt ei cecum: et rogabant eum ut illum tangeret. Et

di dauit exēpla: aī vl p nīs vl p nīoz
errantiz priōz supne pietat' p'sidia
īuocam⁹. Cumul eī īgemuit nraz
cām suscipies ī seipso. z nate miserij
hūane vides miseriā in qua hūanū
genꝰ ītrauerat. Qz aūt aut effata qđ ē
ada pme. ad aures ppe ptinet. Aures
ei erant ad audiēdū apiende: līgua
vo ut loq posset a retinaculo eat suc
turditatis soluēda. Vñ sē. Et statī a
pte sūt aures ei⁹. z solutū est vinculū
lingue ei⁹. z loqbat' recte. Vbi utiqꝫ
natā vnitā. z eiusdē xpi. manifeste di
stinctā ē. Suscipiens qđē m alīū
q̄ homo deū deprecatur. z īgemuit:
ꝑ mor vnio simone q̄ potens dīna
maiestate cumunit. Dē. Et p̄cepit
eis ne cui dicēt. Q qđ nō in vtili
bi glandū esse deauti ꝑ īanie et
humilitone. Precepit ei⁹ mira⁹ occul
tare: ne aūi xpi attenderēt iudeos ad
homicidiū. z iudiā ꝓpetrādū. Ciuitas
aūt in mōte posita iudicij cūctis specta
abscōdi nō pt: z humilitas sp p̄cedit
glām. Vñ sē. Quāto eis p̄cipiebat: tā
to magꝭ plus p̄dicabāt. Docem aūt
ex hoc nī aliqū būficia elargiri:
mūne applausū z laudes appetere:
eī vero accepim⁹ būficia: būfactoꝛ
res p̄dicare z laudare cupiūs nolīt.
Si aūt sciebat eos sicut ille q̄ notas
habat z p̄ītes z fūtās hoīm volū
tates tā tomagꝭ p̄dictos q̄ tomagꝭ
ne p̄dicarēt eis p̄cipiebat. ut q̄
hoc p̄dicebat. nisi pigrius vole
bat oīdar q̄nto gaudiosius
q̄nto fuerit. eī p̄dicare de
beant q̄bꝫ iubet ut p̄dicēt. q̄
illi q̄ prohibebant' tacē nō pote
rāt. Et p̄dicatōe aūt saluatoꝛ
a xpō: crescebat admiratio tha
z confessio būficioꝝ xpi. Vñ sē.
Et eo ampli⁹ admirabant' dicētes.
Bñ oīa fecit: hoc sē surdos fe
cit audire z mutos loq. Ignorat
tyrus mīpietat' angustia. z sigt
indeā cui dñs dicat. Coangusta
tū est stratū. A q̄ differt se ad
alias gētes. Quom veniado it'
ferū aūt indomita nra natio
ē. z mare qđ' volubilitas fluc
tuosa est. Inter medios aūt fines
decapoleos qđ' mīpietat' decalo
gi mādata: saluator ad salnā
dās gētes venit. Ger' aūt hūa'
p multa mēbra q̄ vn⁹ homo ba
na peste absūpt⁹ emūdatur ī p
thoplasto. Cerat' dū male vidit:
surdus sit aī audit: obmutes
cat aī cōfessa loq'. Deprecant' aūt
eū ut īponat illi manū: qa ī
carnati fore dñi multi iudeoꝝ et
p̄narthe cupiebāt z optabant.
Vel surdꝰ z mutus ē. q̄ nec au
res audiendi verba dei hz: nec os
aptū p loquendis q̄les nacē est: ut
hīs q̄ loq̄ nā z audire dīna eloq̄a
didicerit. dnō sīnādo offenit.

Exorsū aūt sp̄a turbulentis cogitacōib; z actib; ordinatis i corpe sitis sp̄ simonib; docuit q̄ sanum meret. Dignū aūt q̄ in aures mittit vbi vī dona sp̄s sūt: dq̄ dī. Digit⁹ dei ē hic. Sp̄ūs aūt dīna sapīa est: q̄ solvit vinculū labij oī humāi gn̄is. ut dicat. credo ī deū nā. Suspiriēs aūt in celū ingemuit. i. gemē nos docuit z ī celū oculos cordis nī erigē: ipa p̄ gemitū xp̄ūctionis ītime fibule lingua carnis p̄gut. Ipse sūt aūt aures: ad quos z cātica z ps. Solvit lingua ut eructet vbū bonū: qđ nō p̄us nec vbēa cōbē. Ad laudē dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i cui gla in scla amē. Dñō

Nat. xiij. Sedm Lucam.

Dixit ih̄s discipulis suis. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis.

Qua sūpa. V. Quia dicat nemo nouit q̄ sit p̄ nisi filius z cui voluerit filius revelare: verificat discipulos q̄ bus p̄ ep eū revelabat. Vñ dr. Et ūsus ad discipulos suos dixit. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtis. Cōcupierūt q̄dē ad eos ap̄ repelles indos surdos z cecā mentē gerētes nec vidē volētes totū se pbe bat diligētib; eī: z btos assent oculos videtes q̄ p̄us alios p̄ videbāt. Illō tp̄e sanr venit: quia vidē nō significat actū oculoz. si mētis reatōes in p̄phis bnficias. Puta si q̄s dicat. Iste vidit bona tp̄a. i. gaudia. ē in domo tp̄is: sed illud Et videas bona tp̄is; oib; diebus vite tue. multi ei indeoz viderūt xp̄i dīna opa ante corpalē sc̄z ītuitu: nec tn̄ oib; btificatio venit. Non ei crediderūt: z neq; viderūt gla dei oculis mentis. Btificati sūt q̄ oculis nr̄is in hoc ap̄ fide vidim⁹ vbū pro nob hoīe sūm ip̄m̄ nob decore sui numinis. ut nos sī formes sacrat p̄ sanctificatōes aīe nr̄e. Btificat aūt eos z oms sīlr q̄ ei fide recipiūt: ex hoc ap̄ atq; ap̄lic z reges deū in carne vide z audire optauerūt. Vñ se. Dico ei vob: q̄ multi ap̄lic z reges voluerūt vide q̄ vos videtis z nō viderūt: z audire q̄ vos auditis z nō audierūt. Apathes aptius ap̄las z nullos appellat. Ipsi q̄ sūt reges magni: q̄ tepta tionū suaq; motib; nō assentiendo sed nō bē z regendo posse noverūt. Plures existimat ap̄las carnisse xp̄i notiā. Ex si optauerūt vide q̄ viderūt ap̄li: noverūt illū venturū ad homēs: z dispensatiuq; q̄ dispensauit. Nullius ei hoīs appetitu q̄ mēte nō cepit. Noverūt q̄ filius dei. Vñ nō sīplr dicat voluerūt vide me: sī q̄ vos videtis: nec audire me sī q̄ vos auditis. Viderūt

ēi xpm nō tm iā incarnatū. nec sic
ēi hoīb; ꝛūsantē: nec tāta maiestā
te ostēsum. Illi ēi alongē ispicē
tes y specām ꝛ ēnigmate viderūt:
apli aūt in pnīay dñi hītes q̄nq;
voluissēt indifferēter discētes nēq;
p̄āgelos ad alias visionū species opꝰ
hēbant docēri. Q̄ꝛq; dicat plerosq;
pphās optasse nō aūt omēs. Sic
de abrahā dī q̄ vidit diē xpi ꝛ letatꝰ
ē: quā visiōē nō plures imo pau
ci ꝛsequūt. Fuerūt aūt alij pphe ꝛ iu
sti nō tanti ut visiōē abrahe et
pricā apl̄oꝝ attingēt: ꝛ hoc dī
nō vidisse sed optasse. Et ecce
q̄dā legisp̄tus ꝛcepit tēptans illū
dñe ēi q̄ sup̄ dicat q̄ noīa coꝝ scp̄
ta sūt in cel: inde puto occasiōē tēp
tandi tēpta legisp̄tus assūpsit. Erat
ēi q̄dam vbosi ꝛcutes totā regiōē
iusātes xpm ꝛ dicētes q̄ p̄ceptū moy
si iutile dicēt: xpc aūt ꝛsdā nouas
doctinas ꝓmēt. Volēs g̃ legisp̄tus
sedūcē xpm ut alīq; ꝛtē moysen lo
q̄retur adsit tēptans nr̄i nīgim
vocans doceri nō patiens. Et q; dñs
solitus erat hns q̄ veniebāt ad eū
loq̄ de vita ēna: utit legisp̄t' ea
eloq̄is ꝛcepit q̄ tēptabat aīuite nichil
aliud audīt ni q̄ p̄uocasset cōtra sē.
Et ēi. At ille dixit ad eū. In lege
q̄ scptū ē. Tuo lege. Erat ēi ex
his q̄ sibi legisp̄ti videt. q̄ vbi le
gis tenēt vim legis ignorāt: et ex
ipso legis capīo docet ēe legis ig
naros. pbans q̄ principio statū
ler prēm ꝛ filiū pdicauerit ꝛ incar
nationis dñice ā nīmanent sa
cramēta. Et ēi. Ille rñs dixit
Diliges dñm deū tuū ex tō corde
tuo ꝛ ex tō aīa tua. ꝛ ex oīb; vi
bus tuis ꝛ ex tō mēte tua. In
tia q̄dā aīe vis discrīt. Est enī
amicitia ꝛ nutrīua. que
etiā in plātis reperīt: alia ē q̄
sensualis q̄ animal disponit. q̄ siluat' i
natā irrōnabiliū aīaliū: pter
aūt vis aīe est rōnal' q̄ in natā
humana ꝛspicat. Dicēdo g̃ cor
pōreaz corpale significat sēz nu
tritiuū ꝛ dicēdo vō aīaz medioꝝ
t sensitiuā: dicēdo vō mentē
altiorē naturaz ꝛ itellectuā et
ꝛsidatiuā potentiā. Hic g̃ ītel
ligendū est q̄ oportet nos oēm
virtutē aīe amore dīno sbīcē: et
hoc vult ꝛ nō remisse. Vñ addi
et ex oīb; vīb; tuis. Cū hac ig̃
tentione tua ad dīm dilectōem
ler ptractat ut auellat nos a
mūdi habitudīe q̄ respiat ad pos
sessiones ad glaz ꝛ ad volup
tates i q̄b; ēna tēptamus ē xpc
Bi q̄ aūt q̄at q̄ pacto dīna
dilectō potīt obtineri: dicamus
q̄m indoctibil' est dīna dilectō.
Sic nec lucas grande p̄tium. nec
vita āplecti ab alio didicimꝰ.

vel amare penitꝰ ā alīūoꝝ: ⁊
nīlomīgꝰ dīne dilcois doctīna:
ſco ſeminal' q̄dā racio nob' īſita
ē mtīſcē hīs cās. ut hō deo ad
hereat: quā rōem acepies doct'
na dīnoꝝ p̄ceptoꝝ colē diligent'
cautep fone ⁊ ad ꝑfect' dīne gr̄e
ꝑdūc' ꝙſueuit. Naturalr ei bonū
amam⁹: amam⁹ ec' ꝓxīū ⁊ cog
natī: nec nō ⁊ brīſcōrubꝫ ſponte
affect' tota ꝑſtudim⁹. Sic g̃ bon⁹
ē deus: oīa vero bonū deſiderant.
qđ' voluīt̄ame ꝑficit ⁊ nāluī nob' īeſt.
Quē et ſi ꝙ bonitat̄ mīme nouiſſe⁹
ethor ip̄ſe tñ qđ' ab ip̄o ꝓceſſīne te
nem ipm ultra modū amare tāq̄
ſi nob' cognatū. Maior ec' eſt ⁊ bñ
factor: oīb; q̄ nāltāluī diligūt. Eſt
g̃ ꝑmū ⁊ ꝓxīū mādatū dīne
dilcois. Secdm aūt ꝑmi ꝙpletū ⁊
ab eo ꝙpletū: quo monem diligē
ꝓximū ſīc ſe. Et ꝓxīū tuū ſicut
tep̄ſ. Tertium aūt a deo potenciā
ad hui⁹ ꝙceptoꝝ mādatū. Qs aūt
nō nouit qm̄ māſuetū ⁊ coīca
tiuū aāl ē hō: nō aūt ſolitariū
⁊ ſilueſtre. Quīm ei tā ꝓximū ē
turē natē ſicut ad ūnīcē coīcare:
⁊ mutuo ādiuuare ⁊ cognatū diligē.
Quoꝝ aūt ꝓuidens dñs nob' tra
didit ſcām: hoꝝ ꝙſequēter firmū ꝛeſpuit
Tū tū attende q̄liter ferr ei cordē
ꝓceſſu poſtulat utꝝ ꝓceptū. De
deo ei aūt ex toto corde tuo: de ꝓxī
mo ſicut tep̄ſ. Cord' ſi diligent'
ꝙſiderat: nec ſuū cēt nec liber: nec
victor nec victū: nec diues nec pau.
Cor quō alter miſendo plus q̄s
ce ꝑē: q̄ adh' īmīſte vīuendo ſit ip̄ī
ſibimetipſi: Cui aūt legiſpit⁹ reſ
pōdiſſe q̄ ītendebant in lege: ip̄e
cū nota ſint oīa ſtūdit fallacie ca
rūa. Ne ei. Dixitq; illi. Recte re
ſpondiſti. Hoc fac ⁊ vīues. Ex
hīs īdubitant' colligit' q̄ vita q̄
ꝑcat' ſedi mūdi creatorē deū ⁊
ātiq̄s ſcīptuīs ab eo trāditas:
vita ꝑpetua ē. Atteſtat' ei dñs ſi
mīles er deutro⁹ qđ' illud: diliges dñm
deū tuū. ex tocius cor illud diliges
ꝓximū tuū ſic tep̄ſ. Hī aūt dicta ſt'
ītra ſequēs valentīnū basilīd' et
marcionis. Qui ei aliud voluit
nos facē ad q̄rendū vitā etīā:
nī q̄ ītendēt⁹ ⁊ ꝓbē. Laudat⁹ g̃
legiſpit⁹ a ſaluatore q̄ rē rīdēt.
ī ſuꝑbīā ꝓmpt. nullū ſi ꝓxī⁹
putāns eſſe: q̄ſi nullꝰ cēt ei ī iuſtꝫ
ꝙpendius. Vnī ſe. Ille aūt volens
iuſtificare ſemp̄: dr ad ih̄m. Et
q̄s ē meus ꝓxīm⁹. Inhor vtiq⁹
a dilcōe ꝓximi oīdit⁹. cui non
eſtimet ſibi alīq̄ ꝓxī⁹ eſſe. ⁊ ꝙ
ſeq̄ſ a dilcōe dīna: qm̄ ai frēz
nō dilīgat q̄ē videt: nō ꝑt deū
dilīgē q̄ē nō videt. Krīdit ei
ap neſcīrt ꝓxīm⁹ ſuū. q̄ nō crede
bat ī ih̄m: ⁊ q̄ ip̄m neſcīt neſcīt

legē. Cū ei vitatē ignoret? quō
pt scire legē q̄ ānūciat veritatē?
Saluator: aīt nō actibz ā dignita
tibz sēd natā definiāt primū:
q̄ dicēt. Nō putes q̄ ipius iusti
sis: nullī tibi sit pxī. Oēs nāq;
q̄ candē naturā cōitant: pīm tm sē.
suas g̃ z tu cōy primī nō loco ē
affm z cura cōs cura: z ad hoc
sumaītanū in exēplū ducat. Vñ
sē. Suspicēs aī ihc dixit. Hō
q̄dā dñdit ab ihīm in iherico.
Ihs hoīes ada ipse intelligī: et
ihīm: ātas patris illa celestis a cui
b trītudie lapsus ē. Iherico icptat
luna. z significat mortalē mūz:
pl hoc q̄ nascit crescit senescit z
occidit. Vel ipl; q̄ mūdi visio pacis
padisū dicimus. An ei q̄ peccauerat
hō in visione pacis erat hoc ē in pa
diso: ubi q̄q; videbat pax erat z le
tiaa. Jn dñdit q̄ humiliat z mis
sus p pctm in iherico. i. in mūdū:
in quo oīa orta occidūt sic luna
hō aī dixit dñdit si dñdebat? sp
ei humana natā ad infirma tēdebat:
z nō in pte si in toto vite attēdebat
passibile. Ducunt ei hor si q̄s loca
pspexit. Iherico ei tenet loca mal
ha palestine: ihīm vo in montibz
ne sita ē occupatis aptē mōtis.
Venit g̃ hō ab altis ad ima:
ut a latronibz capet q̄ colebant
desertū. Vñ sē. Et incidit in latrones.
Qui nūm ihs hoīs miseando ē
cas? q̄ iermis ac destitut? i
latrones iacidit. q̄q; ipuidy in
cautusq; ea vīa elegerit q̄ eua
de? pdonū manꝰ nequierit. Hō
ei possit iermis armatos. ipuid
pessios. incautos nocuos effuge?
q̄pe cū malicia sp armata sit
dolis: crudelitate septa. mu
nita fallacia z ad nocēdi semu
cīa ꝑata. Qui sūt isti latrones? i...
ni angeli noctis z tribraī.
In quos nō incidisti: ni cū
mādatis celestis deus? se fecisq;
obnoxiū. In exordio g̃ mūdi no
cendi fallacia diabol? ē opatꝰ.
in hoīe: in quē fallendi virtꝰ ex
crut z malitie nocētia dedicat.
Incidit g̃ in latrones. i. in duos ...
tū z angelos q̄ p inobedīētia pmu
hois humanū gen? despoliauerūt
bono sa possibilitatis habendi ar
bitrij pdito. Vñ sē. Qui et despo
liauerūt eū: z plagis ꝓpositis abierūt.
In illo ei peccāte plagā fecit in
nos vo plagas: cū p vnū pctm q̄d
otrahi? sup addim? multa pcta. Vl
spoliauerūt hoīe: in mortalitate: z
plagis ipositis pcta suadēdo relq̄
runt semiuiuū. qui ex pte q̄ pt intel
ligē z agnoscē dei vnū est hō:
ex pte aī q̄ pctis ītabescat z p
nut? mortuꝰ ē. Et hoc ē q̄d sbdit.
semiuiuo relicto. Semiuiuū ei

hz vitalē motū ⁊ libez arbitriū
vulnatū: q̄ ad cham vitā quā p
didert redire nō sufficiebat: ⁊ io
iacebat. qa vires ei⁹ p̄ce ad sgendū
nō sufficiebāt ut ad se sanandū
mediā ⁊ deū reqret. Aut semiu
u⁹ dr hō post pcm. q̄ aīa īmortal⁹ ē
corp⁹ vo mortale: ita ut medietas
hois morti succūbat. Aut q̄ humana
natā i xpō spabat ⁊ seq̄ salutē ⁊ tu
ut nō oīd morti succūbēt. ⁊ si ingitū
adā permanerēt mores i mūdū ihra
nutr⁹ i xpō vo iustificatoē mors ear
destructa Vel sponte q̄ accepim⁹ i
dumeta gr̄e spūal⁹: ⁊ sic vulnā ifre
xerūt. Nā si ite meata q̄ supsi⁹
idumeta fuer⁹: plagas latronū
sētire nō possūt. Vel p̄dicta q̄ expo
nauert eū: plagas pu⁹ iposit. Precc
dūt ei vulnā nuditates: ut itelli
gas q̄ petim. gr̄e p̄cedit carentia
Dicit aūt plage peta: q̄ hoc nat⁹
humane integritas violat⁹. Abiert er
nō ab ifidis cessando: ⁊ ifidiaq̄ fra
des occultando. Hic itaq̄ hō a adā
iacebat destitut⁹ salutis auxilio
ꝑfoss⁹ vulnib⁹ delictoz: cui n⁹ sac
dos aaron trisies sacrificio potuit
pficisse. Sequit ei. Audit aūt ut
sacdos q̄dā dr̄et eade via: ⁊ vi
so co pterijt. Nec er ei⁹ fr moyses
leuita. p legē potuit sbuenire. Un
se⁹ sili⁹ ⁊ leuita aī cet⁹ seruus lotu
⁊ vidēt aī pterijt. Vel i sacdote
⁊ leuita duo xpi⁹ itelligit⁹: legis q
⁊ pphaq⁹: i sacdote lex p quā sacdo
tiū ⁊ sacrificia istituta sūt: i lege
vaticiniū pphaq⁹. q⁹ xp⁹ humanū
gen⁹ sanari nō potuit. q⁹ p legem
delicto petī nō abolent. Dicit aūt
ptīst: q⁹ lex venit ⁊ stetit usq̄ ad xp̄m
pfectū. deū nō valēs amare abnt
vide er q⁹ lex nō ad h⁹ data ē ut hoīes
iustificet: nō ei potāt hō a p̄cipio s⁹
cepe xp̄i mysteriū. Hō ig⁹ dr̄ens a
ihr̄l⁹ i hiericō isrīta fuisse itelligit⁹
q̄d itelligi pt q⁹ trisies sacdos utiq̄
gr̄e primi ptīst iacentē sili⁹ ⁊ leuita
cū serti nāq̄ illi⁹ fore eū cogitauer
si possibilitate tenacitate deuicti abiert.
Trisist vo samaritan⁹ gr̄e longiq⁹
mūa primi⁹ ⁊ quo se voluit itelligi
dns nr̄ ihs xp̄s. Samaritan⁹ ei
custos itr̄. ⁊ de ipso dr̄ nō dormit
neq̄ dormitat q̄ custodit isr̄l. qa res
gēs a mortuis iā nō moritur. Deniq⁹
aī dem cēt illu. q⁹ samaritan⁹ es ⁊
dēoniū habes: negauit se hr̄e dēo
niū q⁹ se nouerat dēoniū expulsore.
nō se negauit ifmi custodē. Vocat
aūt hic xp̄s se samaritan⁹ optime. Cui
ei alloq̄ret legisp̄itū suggerente in
lege. volunt exp̄me q̄m nec sacdos
nec leuita ⁊ q̄ insultant in lege leg
positū ꝑplebant. ⁊ xp̄s venit. ⁊ su
matur⁹ legis positū. Hic aūt samari
tan⁹ er cat dr̄ens. Hōs ei ē q⁹ dr̄
de celo. n⁹ q̄ audit i celū. Filius hoīs q̄ ē
q̄ i celo.

Dicat ãt iter faciẽs: qñ̃ er ꝓposito hoc
statuẽs ut nos curaret. Et qz venit in
silitudine carnis pcti dicat seruus eius:
qñ̃ in silitudine. Veiens ãt fruis est
passionis mee susceptione z misericordie
collatione viam. Vñ seqũ. Et videns
eum mota est. Videns qdẽ eum iacere
nõ valentẽ nõ curantẽ: et ideo mota
est: qz in eo illum meritum inuenit
q̃ curari dignũ erat. Scit. sz pro peccato dñi
nauit pcti in carne. Vñ seqũ. Et appians
alligauit vulnera eius: infundens oleum
z vinum. Q̃ ei tã longinquum q̃ tã
remotum ꝙ dñs ab hoibz. inmortal'a
mortalibz. iustꝫ a peccatoribz: nõ loco
sz dissilitudine: Cui q̃ inest in se hñs
duo bona sz iustitiam z inmortalitatem:
z nos duo mala sz iniq̃tatem z mortalitatem: si utrũq; malum nr̃m susceptus
par nob' fuisset z libatore nobis opus
haberet. Vt q̃ cert nõ hoc qd̃ nos sippe nos
nõ est ille pcti: ut tu: sz frus est mortal'
qd̃ tu: susceptus pro nob' nõ culpam
deleuit et penam. Alligatio ãt vulnerũ: cohibitio est peccatorũ. Oleum cõsolatio spei bone: vinum exhortatio ad operandum fructuosissime spũ. Vel sicut
oleo fouet vulnus nr̃m remissione pcti:
sic vino abigit denuntiatione iudicij.
Misericordia q̃ est clementia cum seueritate: et faciendum est qdam ex utroq;
testamento: ut neq; ex nimia asperitate crudescat sbdit. neq; nimia
benignitate soluant. Vel infudit
oleum z vinum: qz nos humanitate z
diuinitate saluauit. Infuso ergo
vino z oleo iposuit eum sup iumentum
suum z duxit in stabulum: z curam eius
egit. Iumentum eius est caro in q̃ ad
nos venire dignatus est. Inpo
nit iumento: est in ipsa carne sua xpc
credẽ. Vel iumento iposuit: dum pec
cata nra portauit: z pro nob' dolet.
Hoc est iumento suis est. z ideo
sup iumentum suum nos iposuit:
ne nos ceni sic equus z mul' ut
p nr̃i corpis assumptionẽ infirmitatem
nr̃i carnis abolet. Vel iposuit in
suum iumentum. i. in corpus suum. ad
bra nãq; sua nos fouit z pannos
corpis eius. Et lege qdẽ nõ omnes
suscipiebat: moabite nãq; z ammonite nõ intrabũt in ecclã dei:
ruth. vbi in oĩ gẽte q timet dñm
ab eo suscipit. volẽs credẽ et pro
cul fieri. Post hoc dicat. ap duxit eum
in stabulum. Est ei stabulum ecclã
q̃ in itinere mundi lassatos z saucios delictorũ defessos suscipit ve
nientes: ubi deposito onere peccatorũ
viator lassꝫ reficit z refuis salu
bri pastu pepatur. Et hoc est qd̃ seqũ.
Et curam illius egit. Cum ei qui
otrariũ nocet z malum est forsan:
qa int' stabulum reges oĩs. salu
britas q̃ recluſa est. Et bri iumẽ
to iposito duxit in stabulum: qa
nemo ni p baptismũ corpi xpi ad

unat' cētū intrabit. ℣ Sp nō ma
gabat samaritano huic dū ī tris
degē: redeūtī erat vī dīderat.
Vñ sē. Et altā die ptulit duos de
narios ⁊ dedit stabulario. ⁊ ait
illi habe. Quis ē iste alt' dies:
ni forte illa dñice resurrōis de qua
dictū est. hī ē dies quā fecit dñs:
Duo aūt denarii sūt duo testamēta
q̄ imaginē in se dñi ethni regis ipius
sā: quoꝝ pīo vulnā nrā curauit.
Vel duo denarii sūt duo p̄cepta
charitatis. quā p spm scm acceperūt
apli ad euāgelizandū cētis: vel
promissio vite p̄sētis ⁊ futē. Et p
mutuū ei q̄q̄ de suo ī medela se
minuētis expedēt: illico ē red
dendū. Stabularius sunt apli q̄
superogauit illi' ysaiū q̄ ait.
De virginibus aūt p̄ceptū nō habeo ⁊
ysaiū tū do: aut q̄ er' malū sine
opat' ē ne ip'm oz aliq̄ in nouita
te euāgelij grauaret: aū ei licēt
ex euāgelio pfa. Multū er' sup
erogauerūt apli. ℣ ⁊ pro tpe
doctores q̄ vetus ⁊ nouū testm ex
posuē superogauerūt: p q̄bus ret'
butōes acceperūt. ℣ tuus q̄ stabu
larius: q̄ altius vulnā curauē pī.
p̄tās ille cui dt ubi. Quodcūq; su
perogaueris: reuertens reddā tī.
Sed q̄n reuertens dñe? nisi audi
ui dicē: Nā licet ubiq; sis sp et
stās ī medio nr̄ nō cerneris a
nob: erit tñ tpe q̄ vnūsq̄ cuius re
respiciet reuertentē. Reddes q̄ de
bes bñe q̄bus es debitor. ℣ tinā nos
simꝰ ydonei debitores: ut q̄d' accipi
possimꝰ q̄ubuē. Quis q̄ p̄missis: optime
cū dño legispītū ītrogat
sbdens. Quis horū tuū tibi videt' pri
fuisse illi q̄ incidit ī latrones. Et
ille dixit. Q̄ fecit mīam ī illū. Neq;
ei sacdos neq; leuita suus fuit pri
patiētis: sed ille q̄ ē eius mīstus
Inutil' ē ei sacdotū dignitas et
legis sua: ni p bona opa ꝓficiat. Vñ
seq't. Et ait illi ihs. Vade ⁊ tu fac
silr. Q. dicat. Ei q̄ vides oppssū nō
dicas pri mei nō est: sed siue gētilis
sit siue iudeus ⁊ opē indigeat nō
aduersaris auxiliari q̄ cuiq; mala fe
erit passi. ℣ hoc ītelligī eū ē pri
cui vel exhibendū ē officiū mīe si
digeret. ⁊ exhibēdū esse si digeret: ex
q̄ ia ꝓsequēs ē ait er' ille a q̄ nob' vtas
si exhibendū est pri' nr̄ sit. Pri
ei nomē ad aliq̄ ē: nec ꝓsequi ē pri
ni prīo pī. Nullū aūt exceptū esse
cui mīe deneget' officiū q̄s non
videat: dicēte dño. bñfacite his q̄
oderūt vos. Vñ manifestū ē hoc
p̄cepto q̄ iubem' diligē pri' ee' scos
angelos ymmo. a q̄bus tanta nob'
mīe ipenduī officia: et q̄ ipē dñs
pri' nr̄ se dici voluit significās
se ppinquatū ee semiuuo iacenti
ī uia. Non ei ignatio facit primū

h̄ mſdia: q̄ mīaſſēm naturā.
Al ē tā ſēm naturā: q̄ imitare cō
ſortē nāt̄: q̄d ⁊ nob̄ ꝛcedat verus
ſamaritanꝰ dñs nr̄ ihs xr̄s gla ī
ſcla Amē. Dnīca xviij ·
Nil.t. Dū iret ihs Scd: lucā
ī ihlm: trāſibat p̄ mediā ſamariā
⁊ galileā. ētē. Iuſdem ·
Dost gabolā illi⁹ ſūt q̄ de a
gro rediens. dñō iubet⁹ mu
niſtrare p̄ſcīj xp̄ō p̄rādeāt vl cēſet:
hic reꝓhendit⁹ ingratū: cū oſtēdit
q̄ ſamaritanꝰ q̄dā benīuol⁹ iudeꝰ
vō p̄dictis bñficiis ſint ingrati.
Erāt aūt diſcordia īt⁹ ſamaritanos
⁊ iudeos: quā xp̄ī q̄ pacificās īt⁹
utroſq̄ tūſit ut utroſq̄ ꝑmigrat
ī vnū. Deīde ſuā gl̄iam ſaluato:
manifeſtat attrahens ad fidem
iſrl̄. Dñi ſc̄. Et cū ingrederēt⁹ q̄dā
caſtellū: occurrēr̄t ei dec̄ uiri lepſi
ab vrbib⁹ ⁊ q̄d̄ expulſi: ⁊ q̄ īmū
di ritū legis moſayce. Iuſabant⁹ aūt
ad īuicē. q̄ fecerat eos vnāles cōtas
paſſiōis: ⁊ p̄ſtolabant⁹ tūſitū ihu
ſolliciti donec aduēiēt⁹ xp̄ō vide
rēt. Dñi ſc̄. Et ſteterūt alongē: co
q̄ lex iudeoꝝ lepꝛā īmūdā iudicat:
lex aūt euāgelica nō ꝛctinā ſ ītinā
aſſerit ee īmūdā. Alongē q̄ ſtat
q̄ vēīdantes de īmūdicia q̄ eis
ꝓputabāt⁹. Putabāt ei q̄ xp̄ō eos
faſtidiret ad modū aliox. Sic q̄
abſtinēr̄t locō: ſi ſacti ſūt ꝓmu
dēpcando. Prope ei ē dñs oībus
īuocantib⁹ eū in vitate. Dñi ſcđ.
Et leuauer̄t voc̄ dicētes. Ihu p̄
ceptoꝛ miſerē nr̄i. Dicūt nomē Iun
ihu: ⁊ iuſtificauit re. Sā ihs mt̄
ꝓtat⁹ ſaluator. Dicūt miſerere
nob̄ xp̄ē expīcnā vīus ei: neq̄
argentū petētes neq̄ auꝝ: ſcđ
ut aſpōm corpis ſanū habeāt
Nec ſiplicit obſecrāt eū: nec ro Ihes.
gāt eū ut mortalē. Vocāt ei eū
p̄ceptorē ⁊ dñz: quo pene videt⁹
hīc opīnari deū. Et xp̄ē iubet
ill⁹: ut oñdant ſe ſacdotib⁹. Ipſi
ei exp̄icbant⁹: ſi mūdati forēt
lepꝛa an non. Lex ei mūda Iuſ
tos lepꝛa nibebat offꝛe ſacrificiū
cū purgatōis. Iubere g̃ eis ut Ihes
iret ad ſacdotes: nl aliud īmū
cbat ni q̄ debebāt curari. Dñi ſc̄.
Et ſtīm eſt dū iret mūdati ſūt.
In quo iudeoꝝ pōtifices emuli Emul.
ei⁹ agnoſcē potāt: q̄ opīnate
⁊ murmurāte ſamarī ſūt. Decēdēte
xp̄ō eis ſalutē. Qui aūt dec̄ erāt Ihes
nouē q̄ iſrlite erāt ingrati ſūt
īuenti: ſ alienigena ſamarī
tan⁹ ꝛcuſſus. voces emittebat
benignas Dñi ſc̄. Dñs aūt ex illi
ut vidit q̄ mūdat⁹ ē: regreſſ⁹ ē
cū magna voc̄ magnificās
deū. Dedit aūt ei appīnq̄di fi
duciā: ſuſcepta purgatiōe. Dñi
ſc̄. Et cecidit ī faciē ſuā ante

pdes eū gr̃as agens. Et paubtū
ꝛ supplicacōne fidē suā simul cū
bñuolentia pandens. Et hī samarī
tan⁹ erat. Hic potit q̄ sq̄s conicē
q̄ nō ipedit q̄q; placē deo: ꝛ si de
gnē gētibus pcessert dūmodo bonū
genus gpbitū. Nullū etiā natū ex
sanctis superbiat. Nouē eī q̄ Israelite erāt
ingrati fuerūt. Vnī sē. Rns aūt ihū
dixit. Nōne decē mūdati sūt. et
nouē ubi sūt. Nō est inuentus q̄ redi
ret daret gl̃az deo nisi hic alienigena.
Phor ondit q̄ pmptiores ad fidē
sunt alienigene q̄ israelitę ad fidē
erat isrl̃. Vn sbdit. Et ait illi.
Surge vade q̄ fides tua te saluū fecit.
Quibꝰ aūt ihs intelligi pōt qui
sāctā vē fidei nō imitēs varias doc
trinas pfitent errores. Nō eī absco
dit ipiētā suā ꝛ sed p sūma pie
tia pferūt in lucē ꝛ iactantiā
simonis ondit. Colonus q̄ppe vi
cīnū lepre ē. Vera q̄ falsis iordina
te pmixta ī vna disputacōe vel
narratione hoīs tāp ī vni⁹ corpis
colore appentia significat lepriam
tāp veris falsisq; colorꝫ doris humana
corpa variantē atq; maculantē.
Hui⁹ mō tam vitādi sūt errōres: ut si
fieri pōt longe remoti magno cla
more xpm inpellet. Q; aūt prep
toēs eī nocauerit. satis puto ve
lepriā falsā eē doctrinā: quā bonꝰ
p̄ceptor abstrigat. Nullū aūt eorū
q̄bꝰ her corpalia bñficia dñs prestī
tit inuenit misisse ad sacdotes nisi
ipsos. Sacdotū eī indeꝫ figura
sunt sacdotes q̄d̄ est ī ecclīa. Cetera
aūt vtia p seipsū interī in sanctia
dñs sanat ꝛ colligit. Doctina vēo
vel ibucndi p sacmēta vl cathecisā
di p simonē potestati ecclē tributa ē.
Quū dū rēt mūdati sūt: q̄ gētiles
ad qs venīat petꝰ nondū accepto bap
tismatis sacrameto p q̄d̄ spūalit̄
ad sacdotes puenit. ifusione spūs
mūdati declarāt. Quisq; g̃ ī ecclē
societate doctrinā integrā veraq; as
sequitur eo q̄ manifestet varietate mē
dacioꝫ tāp lepra carnisse? Hic tri mi
cratꝰ deo mūdatori suo gr̃az agen
dāz pia humilitate nō pstitit: filius
vidl̃ de q̄bꝰ dt apls. q̄ cū deū cognos
sent nō ut deū magnificauerūt aut
gr̃as egerūt. ideo tales ī nouenario
mō tāp ipfecti remanebūt. Nouē
eī indigent vno: ut q̄dā vnitatis
forma coagulent ut decē sint. Ille
aūt q̄ gr̃as egit: vnice ecclē significatōe
approbatus est. Et q̄ illi erāt iudei
amisisse p superbiā declarati sūt cognō
scendoꝫ: ubi mariē vnitas custodit.
Iste vō q̄ erat samaritan⁹ q̄d̄ int⁹
custos illi attribuēs a q̄ acepit q̄d̄
acepit. sed; illd̄ fortitudiē; meā ad
te custodiā: vnitatē pegni humili
dēotione seruauit. Q; dit aūt in
fine: q̄ ex mal⁹ q̄ se ꝓtrasse memīt
erubescat. Q; surgē ꝛ ire precipitur:
q̄ q̄ infirmitatē suam agnoscens

multi iacet: p dim vbi desolatõe; ad forma opa pfice inbet. Si autẽ fides salui fecit eũ q se ad agendas gras idonauit: ergo pfidia pdit eos q de acceptis bñficijs deo dare glã neglexer. Nua ppt fidẽ per humilitatẽ augen debere sic in pabola supior docuit: ita hic ipsis rebz oñditur. Nuã z nob' largiat' ihs xp's dns nr' q cũ pre z spũ scõ vivit z regnat ẽ scla sclorũ Amẽ.

Dnica xv. Secm matth.

Lit t. Dixit ihs discip. Nemo pt duobz dnis seruire. Et rc. Lusdem

Sperans dixit dns q q' in mente spiritalẽ ille pt corpi suo seruare sñ petõ: q aũ no hz no pt. Cui rõdz subdit dicẽs. Nemo pt duobz dnis seruire vel qe dam ẽ supra q ppt' intencoẽ tpalia bona mala fiũt: vñ posset aliqs dicẽ ego facia bona z ppt' pa ha z ppt' celestia: ideo dns aut no potest duobz dnis seruire. Duos aũ dixit q dria cũgũt: discordia emũ multos vnũ facit: qd' oñdit p hoc qd subdit. Aut ẽ vnũ odio hebit. Ideo aũ duos ponit: ut oñdat facile ee trãsmutacoẽ ad melia. Vel p hoc duo tangẽ videt simulatio gie. Nda ei simulat libalit' ex amore: qda simulat' ex timore. Si g aliqs ex amore seruat vni dnio dnoz: nre ẽ dñi vnũ sustinet alterũ odire. Nec aũ tria vel duos si cõcorde hoies dñetur: ad tria z utraq trahit hõ. Nã deus trahit ad superiora sibi seruiẽte: res vo terrena ad inferiora. Et ideo qi duobz subdit. Nõ potestis deo seruire z mamone. q mamona smõ syriaco dicit nũcupant. Judicat q hoc aliq q censet vocabulo xiano nõ posse se sil' dicis xpoz seruire. Et tm nõ dixit q hz dicias: sed q sunt dnicis. Nec ei dnicas auferebat sicut e. dnicas auferebat ut sup: q aũ simulatus excussit ungũ dicit cas ut dns. Q mamona ee intelligi dra q precest dicis. nõ q possit cas dare ni qñ deus permittit: sed q pleas hoies fallut. Fatet aũ duz dñm qsqs sequi mamonẽ. Sua ei cupiditate iplicat subdit diabolo z nõ ei diligit: sicut q aalle mulcz est ppt' concupiscentiã dniã patit' sustinere: z si nõ diligat ei cum aalla diligit. Qui aũ alterz odiet. nõ odio hebit. Nulli ei rem creatã deus pt odisse: odiunt aũ inest nõ timet ei cui qi de ei bonitate securus ẽ. Et sic qs vult diligẽ deũ z cauẽ ne offendat: nõ se arbitret duobz dnis posse seruire: ne forte q[uo]s tã supflua nõ quant ppt' ipsa tñ natura cor duplicat. Vñ subdit dicẽs. Ne solliciti sitis aiẽ

uestre q̄ mādūcetis: neq; corpi q̄
douami. Nō hoc dicit q̄ aīa cibo
indigeat ī corpea ei ē: sed sīm cōem
locutē ẋuetudiē. Aliter ei nō pt̄ mo
rari ī corpe: n̄ eo cibato. Vel aīam
ī hoc loco p aīali vita posita nouc
rim. In nō nulli codicib; additū
neq; q̄ bibatis. Ergo q̄ oīb; natā
tribuit ī animētis ī bestijs. hoibusq;
cē ē: hui⁹ aīa penur⁹ liberam.
Cd'aī tñ dī: de carnali cibo ī vesti
mēto accipia⁹. Cetey de spūalib;
cibis ī vestimētis sp debem⁹ cē solli
cīi. Dicit aī eccliē q̄dā hētica
opīnātes mōchī nō licē sustētā
de vite suc cā aliq̄ opari: atq; ita
ut sapsos p̄sūari ut oīo ab opib;
vacent. Inquit ei nō de hoc ope
corpali in quo vl agricole vl opifices
laborāt. precepit aplūs nī dicit q̄ nō
vult opari nō mādūcet: neq; oīa⁹
posse oīo cē contentū: ubi aut dīs.
ideo dico vob ne sollicīi sitis. In
vbo ē aplī p̄dicto spūalia opa debe⁹
accipe: de q̄b; alibi dī. ego plātauī
apollo rigauit. Et ita se arbitrātē
aplīce ī euāgelice ōtpare sentēie
cū euāgelīū credūt de nō curāda
corpali vite hui⁹ idigētia p̄cepisse
ī aplūm de cibo spūale duxisse. q̄
nō vult opari nō mādūcet. Sed
dīs cū aīt. nolite sollicīi cē. nō
hoc dicit ut tpalia nō gaurent
q̄rītū necītas ē: sī ut non ista
ītueant. ppt̄ ista faciāt q̄q; in eua
gelij p̄dicatōe face iubent. Qā nāq;
intencōe paulo sup⁹ oīm simplēr
vī neq; vacauerit aplūs ee q̄ de la
bore manuali loq̄t⁹ ibidē: satis
dicat q̄ p̄miscat dicēs. Ipī scītis
quō optet nos imitari: q̄ nō mā
eti fuim⁹ inī vos. neq; panē ab ali
quo gratis mādūcauim⁹. sī ī labore
ī fatigatōe die ac nocte laborātes
ne quē vīm grauarem⁹. Igit⁹ qui
venūt ad p̄fessionē sūcture dei
et vita rusticana ī ex opificū artiao
ī plebeio labore: si q̄ min⁹ operīt
excusari nō p̄t. Nullo ei mōdo de
at ut ī ea vita ubi senatores fiūt
laboriosi. ubi fiūt opifices otiosi:
et q̄ venūt relictis dliciis suis q̄
fugerūt p̄dioq; dīi ubi sine rusticī
dliciis. Dīs g⁹ cū p̄misisset pecu
niā debē despicē: ne aliq̄ dicēt
q̄lit⁹ potimo vuē si oīa p̄tereamus:
hec ītulit. ne cura tpali q̄s retra
hat⁹ ab eccliē. Precipit⁹ q⁹ nobis
ne sollicīi simus q̄ comedam⁹ ī q̄
sidore vultis p̄pam⁹ nobis panē.
Ergo labor exēndus ē: sollicītudo
tollenda. Nō ei sollicītū dīcit si la
boribus accipiēdus ē panis q̄ labora
tibi p p̄mio dilectōis. deo p̄stante
abūdat ī negligētibus p pena deo
facēte sbdūcat. Affirmat aī spem
nrā dīs: ī p̄mo de maiori ad mi
nus ondit dicēs. Nonne aīa plus ē

q̄ esca-z corp⁹ plusq̄ vestimēt̄.
Cū g̃ maiora p̄stitit: utiq; z mi
nora p̄stabit. Nisi ei voluiss. Quan
qd erat, nō crearet. Rd'āt sic creatur
ut p̄ escā suet⁹: nec est ut det ei esca
q̄ deus vult ee qd' fecit. Postq̄ g' confir
mauit spē nr̄am de maiore ad mino
rē dīcens: dein confirmat de minori ad
maiorē ascendēs aī dr. Respicite vo
latilia celi: q̄m nō serūt neq; metūt.
Rd'ā se dicūt ppt̄ea opari nō debe'
q̄ nec volucres celi semināt neq;
metūt. Cur g' nō attendūt qd' sequit'
neq; congregāt in horrea. Cur ista ma
nēt otiosa z et plena reposita hē
volūt. Cur deniq; coquūt. Hec ei
aues nō faciūt. Rd' g' dicat de vo
latilibz celi ad hoc dr. ne q̄sq̄ putet
deū suoz suoz nr̄az nō curare: cū
eis puidēcia usq; ad ista gubnanda
pueniāt. Neq; ei nō ipse pascat eos q'
manibz opant. Neq; q' dr dicit. Iuo
ca me in die tribulatōis z aiā te
nō debuit fugere aplūs ſ; expectare ut
apliendēt' z eū deus sic tres puros
de medijs ignibz liberauit. sic' danl
cle'a leonibz z petz a vīcul'. cū ipi
q̄ fuerūt nō ignēt. Cur vo ac fu
gā in ptātem dedist' z et si libaret'
p̄ illā nō nisi ab ipō libari. Sic
sius dei valentibz manibz sius vo
lūtē tūsigē. si ex aiā' mouet q̄stioē
de volatilibz q̄ nō seiant neq; me
tuūt facile rndebūt. Si nos p̄ alīq̄
ſfinitatē a' corporēt nō possum
opari ille nos pascat sic aues q̄
nichil opant'. Cū aūt possim⁹ non
dem⁹ tēptare deū: q̄ hec q̄ possim⁹
a' nūme possim⁹? z ille nos pascat
a' q̄ aues pascūt: sic dr. Et p̄ vī
celestis pascit illa. Quāe vos magis
pluris estis illis? z cui⁹ vos valē
tis: q̄ rōnāle aiāl sic est hō sūb
mis ordinat' in rep natā q̄ irrō
nalia sic' sūt aues. Plerūq; tñ ca
nus optatur equo q̄ sius z gēma
q̄ famula: nō rōne. Sed aīe neq;
ſfinitate indigēs seu voluptate
cupiēs. Quia ei aīalia dō ppt' hoīes
fecit: hoīes aūt ppt' se. Quāto g' pāo
sior ē hoīs creatio: tāto maior ē dei
sollicitudo de ipō. Si g' aues nō la
borātes inueniūt escas: hō nō inue
niet cui dō dedit z operādi sciaz z
fructificādi spem. Nō solū aūt exēplo
anuūsi; z exprimēto docet q' ad hoc
q̄ sum⁹ z viu⁹ nr̄a cura nō sufficit:
ſ dīna puidēcia opat' dicēs.
Quis aūt vr̄m cogitās pt̄ adicere
ad staturā suā cubitū vnū. Quid
ei est q̄ p̄ singl'os dies iarmētū
corpis tui fiat: te nō itelligere
Si g' in tenso cotidie dei puidē
tia opat' z quō m̄ntarijs tuis
cessabit. Si aūt vos cogitando
modicū pt̄ corpi vīo addē nō
poteſtis: quō cogitando sollicī
dicūs ex toto. Illi g' corpis aūt

relinq̃te: aut aura fiñ est ut ecc̃
tã̃ statuãtur. In reficiõe deniq; gñā
li q̃lib̃ recipiet suã mensurã quã
vel habuit i matrice siseuer est
mortu⁹: vel fuerat hitur⁹ si ē an
defict⁹. Nichil g̃ diminuet⁹ vel pi
bit de corpib⁹ gigantiũ. Et ideo nõ
ē dñi ab aplo ī mẽsurã statute
ꝛ ī mensurã etatis plenitudis x̃i:
q̃ resgent corpa mortuor⁹ ī nunc
nili etate ꝛ roboꝛe ad quã xp̃s
puenisse dignou⁹? Postq̃ g̃ dns
mõstrauit q̃ nõ oꝑtet nos p̃ abo
ẽ sollicitos: ad id q̃d lenius ē hñsit.
Nec ẽ ita natũ ē indumẽtũ sic
ab⁹ p̃ dt. Et de vestimẽto q̃ solli
ati esis: Nõ aũ hic unꝰ exẽplo
voluit ut ĩduceꝛ p̃uonẽ ꝛ agnũ;
sed unꝰ ex multis dicẽs. Si d'ate li
tia agnũ. Vult ei ex duob⁹ mõstrare
superabũdantiã ī sĩa munificẽtia
plenitudis. ꝛ a vilitate p̃cipatiũ
tali dꝛe. Dicẽdo aũ non laboꝛat
uiros ꝛfortat: dicẽdo vo nõ nẽt mu
lcõ. Hoc aũ dicẽs nõ opus phibuit
ꝛ sollicitudiẽ: sic ꝛ sup̃ cũ de sec̃a
tione loq̃ret. Et ut magr̃ dꝛ prudẽ
tiã in xp̃is ꝛmedet q̃ oẽm humanã
supat ĩdustriã sbdit dicẽs. Dico aũ
vob⁹ q̃m nec sal⁹on ī oĩ gl̃a sua co
optus ẽ sic unũ grãm. Reuela ei
q̃d sericũ q̃ regũ p̃pium q̃ pretiũ
pi floꝛib⁹ xp̃i: Nõ ita rubet ut
rosa: q̃ ita candet ut lilium. Dꝛtu
ei vitatis ad medicinã: tm̃ vestimẽ
tꝛ ꝛ floꝛ dnã cõ. Si g̃ floꝛib⁹ Lucas
tẽnis sic ornat deus. q̃ nati sũt
ut tm̃ pereant ꝛ pcant? horẽ ne
gligat quos sic creauit ut nõ pe
tꝛe videant? ꝛ sit ꝑpetuo sint.
Et hoc ẽ q̃d dicat. Si aũ fenũ ag̃
q̃d hodie ẽ ꝛ cras ī clibanũ mittit
deus sic vestit: q̃ttomag̃ vos modi
ce fidei. Quia ī sc̃ptuꝛis sumꝰ tpe Thren
itelligẽ: dicẽte iacob. Lętabit me
ans iustitia mea. Alq̃ libri hñt Lib⁹
ignẽ vel in actiũ q̃b⁹ spes clibanꝰ
nõ aũ lilia ita ea vocat si fenũ ag̃ Lucas
ut cor ondat vilitatẽ. Nec aũ de
q̃ttomag̃ vos omulte ĩfirmat⁹ huã
ni gnis honor. Ac si dicẽt Vos
q̃b⁹ de aĩa dedit corp⁹ plasmauit
p̃has misit ꝛ vnigenitũ filiũ tra
didit. Diat modice fidei: q̃ modi
ca fides ẽ: q̃ nec de mĩmis certa ẽ.
Spitaliꝛ p fenũ intelligũ ifideles: Heremi
p clibanũ etiã dãnatio. vt sit sẽs
Si deus ifidelib⁹ tribuit bona tpa
lia: q̃ttomag̃ tribuet vobis etiã
Postq̃ g̃ sigillatim de victu ꝛ vesti
tu solicitudiẽ excluserat argumẽ
to ab ifirmis sumpto: assumpt⁹ utiq;
excludit dicẽs. Nolite g̃ sollicati
ẽ dicẽtes q̃d manducabim⁹ aũ q̃d bibẽ
mus aũ quo opiemur. Ideo aũ dñs q̃ repe
tit ut oñderet hanc rem esse pnecessariã:
ꝛ ut artius eã in cordib⁹ nr̃is inful
ciret. Nondũ vo q̃ nõ aut nolite
q̃rere aut solliciti ẽ de cibo aũ potu
aũ indumẽto. ꝛ q̃ manducet aũ q̃

libates à qb vestiamū: vbi nr videt
aligu q̄ subito victu vl vestimēto
cōi. lautiora sī vl austiora hys
cū qbz vitā duaīt alimēta vl in
dumēta req̄uīt. Est ē alia solia
tudo superflua ex vnao hoīm: qm fres
& pcuīāz plusq̄ nrē ql restiant:
& dimissis spūalibz ill' intenta sūt
q̄ de bonitate dei desperāes. Et hāc
phibet. Vñ subdit. Quer ei oīa gētes
inq̄uīt: q̄ i rebz humanis fortiaz
credīt ee nō prudentiā? neq; in
dnō dei vitas suas gubnari exi
timāt. & in eo duce cuncta: & ideo
maxīo timēt & desperant q̄q; nec
hūt gubnante. Q̄ aūt credit se dei
iudicio gubnari: escā suā in ma
nu dei mittit. Vñ sq̄. Scit ei pr
vr q̄ oībz hys idiget. Si ergo pr ē
nō potīt despicere filios: cū nec hoīes
pcē hor sustineat. Q̄t aūt ami hys
idiget: ut mag' solicitudiē abij
cias q̄ nrīa sūt. Qualit ei ē pr
q̄ sustinet ee nrīa filys nō dare
Si aūt ecēa superflua: nō ita optēt
fide. Sc̄. Querite ḡ primū regnū
dei & iustiā eius. Regnū dei ē rec
butio bonoz opm: iustiaa aūt ei
via pietatis p quā itur ad rēgnū
Si g̃ cogites qual' sit gla scōz: nrē
ēut aut ppt timorē pene recedas a
malo: à ppt' desidiū gle festines
ad bonū. Et si cogitaueris q̄ sit dei
iustiaa. q̄ se odit deus & q̄ amet:
iustiaa ipa ondit ti vias suas q̄
amātes se seīre. Nō aūt dabit
sum' roēm si paupes sum' q̄ditēr;
& si bn vl male egerim' qd' est m
nrō arbitō. Tria ē ppt' pcā male
dicit' ut nō ginnet: bndiat' aūt
cū bona ferim'. Quae g̃ iustiaa:
& nō deerit ti panis. Vñ se. Et hec
oīa adicient' vob' scz tpalia. Non
dixit dabūt: ut discas ip̄m prīa vl
sua ad magnidiē fructū. Si aūt nob
aliq̄n defuerit qd' plectāt ppt' mam
gr̃atiaez deus sinit: non debilitat
ppositū nr̄z & examinatū refinat.
Dolete g̃ sollicita ee in aurīnū.
Sufficit q̄ nob' pnīs tps cogitaco
sua q̄ in eta sūt deo relinq̄m. Et
hoc ē qd' dr. crastinū ei dies solliciti
erit sibi ipsi. & affet solicitudiē suā
sero. Sufficit ei diei malicia sua
Hic malicia nō xīra vitia posit
sed labore & afflcōe & agustiā scli.
Nā ei ita dolore inferat aīe: ut soli
citudo & cura. Cauendū aūt est hic
ne cū videam' aliq̄ sūi dei pu
de ne ista nrīa desint vl sibi vl
eis q̄z cura sibi omissa ē iudice
m' q̄ oīa diū pcepta facē & de
crastino ee sollicitū. Frā. Et ipe dns
eis mīstrabāt angeli. ppt' ereptū
oculos hoīe dignat' ē. Nō g̃ dns
increpat si q̄s humano more ista p
curet: sed si q̄s ppt' ista deo milet
aut glā in secula amē.

Vlt. Dō xv. s' lucam.
Ibat ihs in cītatē q̄ vocat nayn.
Mira dns: Quis tm
minus āmatit. Et sup̄ q̄dē
a centurione accersit occurrit:
hic vō nō vocat accedit. Est aut
nayn cītas galilee in cēdo mutuo mō
tis thabor. Dino vō nutu multa
turba dn̄z comitat: ut multi cēt
tāti miraculi testes. Vñ se. Et ibat
aī eo discipuli ei⁹: z turba copiosa
Reficiōis ei⁹ experimentū nō ita vōbis
sic operibus a saluatore dicim⁹:
q̄ ab īferioribus ihoans op⁹ mira
culi fidē nr̄az assuefaciat ad maiora.
Primo q̄dē in egritudine desperata
sui centionis reficiōis incepit ptāte:
postmodū alterū ptāte ducat hortes ad
fidē reficiōis dū suscitauit filiū
vidue q̄ fēbat ad mōumentū.
Vñ se. Dū aūt appinq̄et porte cīta
tis: ecce defūctus efferebat filius
vnic⁹ matris sue. Dicit ei aliq̄s de
puero centiōnis q̄ mortuus non
erat. Vt ig⁹ temeraria lingua
repellēt: ia defūcto inuenit xp̄s
obuiare fatet⁹ vnico filio vidue.
Vñ se. Et hec vidua erat: z tba
cītatis multa cū illa. Cruīc molē:
breuibus vōbis explicuit. Ait vidua
erat. et nō sp̄abat ultimus filius
parere. Nō hēbat in q̄ aspīm
digeret: nec defūcti huīc solū
lactauerat. solus aderat: alacri
tatis causa i domo q̄dā mīi dul
ce ac p̄cosū hīc sol⁹ extiterat.
Miseranda passio: z ad fleti z
lachrimas potens ymocare. Vñ se.
Quā cū vidisset dn̄s: mīa motus
sup̄ ea dixit. Nolī flē. Vī dicet.
Desiste q̄ mortuū flē: que mox
viuū resurgē videb. Jubēs aūt ces
sare a lachrimis q̄ solat⁹ mestos:
monet nos p̄tūb⁹ defūctis solā
tioē; reape reficiōe; spantes. Ac
netiq̄ ferētq̄ vitā obuiās morti
Vñ se. Et accessit z tetigit loculū:
hij aūt q̄ portabāt steterūt. Ideo aūt
nō solo vōbo pagit miracl⁹ sed z fētq̄
tāgit: ut religiosas efficax ea sacrā
ē corp⁹ ad humāā salutē. Est ei
corp⁹ vite z caro vbi ōpotētis aut
hz vīute. Sic ē fēnz admīctū igni
p̄ficat opus ignis: sic postq̄ caro
vnita ē vōbo qđ mūficat oīa ipsa
q̄ facta ē mūficatiua z mortis.
Non aūt saluator silis ē helie de
flenti filiū sareptene. nec qual⁹ he
liseus q̄ puū corp⁹ applicauit cor
pori defūcti. nec q̄lis petr⁹ q̄ p tha
bita orauit: sed ipse q̄ non extra
velut extra vocat q̄ mortuos ut
viuos alloq̄t. Vñ se. Et ait adole
scens: ti dico surge. Q̄ dirit ado
lescēte florentis significauit tps
horā p̄mā p̄ducentē lanugine:
q̄ paulo an mulcebris erat mīrnoz
oculoz aspectu. ia aspīas ad tps

sponsaluꝝ: successionis ramus
baculus senectutis. Incūctant'
ār erectus ē: cui sūt mandata
directa. Dīna cā ptās ē nresm
gabil': nulla mora nulla oratonū
instācia. Vñ sq. Et resedit q̄ erat
mortuꝰ & cepit loq': & dedit illū
matri sue. Indicia sūt hꝫ vē resur
rois. Corpus ei granime loq'
nō pt: nec reportassē mulier ad
dominū defuctū filiū. Pulchē ait
euāgelista dñs puus mātio
nē esse sup mīē ac sic filiū suscī
cat: ut i vno nob' ex' imitāde
pietatis oñdēt. i altero fidē mirā
de ptātis astruēt. Vñ sq. Acepꝫ
aūt omēs timor: & magnificabant
deū dicētes. qr pphā magnꝰ surrexit
i nob': & qr dñs visitauit plebē suā.
Hoc magnū fuit ī pplo insēsibi
li & ingrato. Post modicū ei nec
pphiaꝫ: nec ad utilitatē pli pcedē
tpm estimauit. Nec: autem
hītantiū iudeā hoc miraculū
latuit. Nā erat dns sno i omni
sā iudeā & i oēm circa regionē
Jordanē. ār est dicē: qr septē reser
tiones aīe dnicā narrāt. Quaꝝ
pma ē filii sareptene: sed'a filii
sunamitis. tria q̄ facta ē in re
gno heliseī. q̄rta q̄ facta est ī
naym. q̄inta filie archisinagogi
sexta lazari. septima ī xpi passi
one. multa nāq; corpa sctoꝝ surre
rexerūt. Octaua ē xpi qui exps
mortis remānsit ultrix: i signū
q̄ eis resurō q̄ futura est in or
tanea etate nō tollit mortē sed
idissolubil' pmanebit. Defuncti
ār q̄ ert portam citatis mītus ē
itrientib; datus: sigficat hoīez
letali fune cmunū seporatū: et
aīe mortē nō cord' adhr cubili te
gentē: si ad mītoꝝ noticiā p lo
cutionis opis ve idicū q̄ per
citatis ostia ppalant. Portā
ei ciuitatis: puto aliq̄ de sēsib;
ē corpalib;. Ad' bene filiꝰ vnicꝰ
mītis sue fuisse phibet: qr vna
ē ex mītis psonis collā mr ecīa.
Viduā ār esse ecīaꝫ oīb aīa q̄
se dñi morte redēptā memīt ag
noscit. Hāc vidua pploꝝ turba
ecīa sēptā plus videō ē āp feāz
q̄ resurōz: vnici adolescentis fi
lij a pōpa funeris reuocat ad vi
tā suaꝫ & replatōe lachrymaꝝ: q̄
flē plnbet' ei cui resurō dēbat'.
Vl' nonati dogma ꝛfūdit': q̄ dū
penitentiā mūdationē emulare
tur mat'. mītis ecīaꝫ de natoꝝ suoꝝ
spitali affictione ploranti spē vite
redendē negat ꝛsolari debē. Hic
ār mortuꝰ in loculo matiali a
gtuoz ad sepltū ferebat' eleuat'
sed spem resgendi hēbat: qr fēbat'
i ligno. Ad' & si nob' an nō pdēat
tñ postreq; xpc id tenuit ꝓficere

cepit ad vitā ⁊ est idigo salutē
ꝓlo refundendā ꝑ cruas ꝓcibulū.
In secreto eī iacem⁹ q̄ animes⁹
nī vī ignis ītimodice cupiditat
ꝯstruat vī frigid⁹ humor exūdat
⁊ pigra q̄dā corpis habitudine
vigor hebetat aīoz. Pellorul⁹ ī
q̄ mortuꝰ effert⁹ male sentra desig
tā corpis ē ostia. Q̄ vero sepelien
dū portat. vī īmūda desidia vī
blandīmēta sūt socioz: q̄ dño tā
gente lorulū steterē: q̄ supni foz
midine indicij tacta ostia. carna
les spe voluptates ⁊ īiuste lau
dātes cohīrens ad sereūtat⁹ vora
tigi ad vitā rūdet salvatori. Si
q̄ graue pctm est q̄ ꝓnūe tue
lachrīs ipse lauare nō possis?
fleat ꝑ te mr ecclīa: assistat et
turba rā resgens a fūe. ⁊ īcipi
ens alia vita loq̄ timebāt oēs.
Vnꝰ ei exēplo: omīs cōrigit⁹
laudabāt ecīa deū: q̄ tāta nob
remedia vitāde mortis īdulsit.
Visitauit aīt dō plebē suā: nō so
lū semel vbū suū īcorpando:
sed sp ecīa in corda nra mittēdo:
aū gla in scla Amē. Dō.

Dnica. t. xcvj. Secūm lucā.

Cū intraret ihs ī domū cuiusdā
principis phiseoz sabbato man
ducare panē: ⁊ ipi obseruabant
eū. Et reliqua. Omēt

Leōis Eiusdem.

Quānus dns ⁊ saluator
nr phiseoz malicia exsl
cet: in eoz fiebat salus ut pcess⁹
phīb⁹ ꝑ verba ⁊ miracla. Vn m
euāgelio dicit euāgelista. Et fm
ē cū intraret ihs in domū cuiusda
principis phiseoz sabbo manducare
panē: ⁊ ipi obseruabāt eū si sal
uet reuerentia legis tenēt. et an
q̄sq̄ phibitoz faceret in die sabbati.
Itaq; rdroprio venīete in medīū
itrogatione reprehendit insolentia
phiseoz eū arguē volentiū. Vn
se. Et ecce hō q̄dā rdropic⁹ erat
ante illū. Et rndens ihs dixit ad legis
peritos ⁊ phiseos. Si licet sabbato
curare: aī rndisse ihs ad
hoc respiciat q̄ ꝓmissū est. ⁊ ipi
obseruabāt eū. Dns ei nouit cogi
tationes hoīz. Ipse aūt itrogatōe
dendet eos: sicut ametes. Deo ei
bndicere sabbatū ipsi plndet opa
ri bona ī eo. Dies aūt q̄ bonoz opam
nō admittit: maledicta ē. Sed
mento itrogati tacet: q̄ntra se
dictū q̄sq̄ dixerit rndet. Nā si licet
sabbato curare: q̄re saluatorē an
aret obseruat? Si nō licet: q̄re
ipsi sabbato pecora curat? Vn
se. Et illi tacuerūt. Neglectis g̃
indeoz ī sidijs liberat a morbo y
dropicū: q̄ medi phiseoz remedia
nō postulabat ꝓpt sabbati: sed
solū astabat ut ex aspcu multi⁹ ad

saluaret eū. Cōd'dns agnoscens
nō postulat ab eo si vellet saluus
fieri: sed plus eū sanauit. Vñ sē.
Ipse vō apprehensū sanauit eū ac
dimisit. In q̄ nō hoc pspexit dns
ne scandalizaret phariseos: sed ut
bñficiat egenti remediū. Docet eī
nos cū magna resultat utilitas:
nō curare si stulti scandalizēt. Dz
q̄ phisei ītepte tacuerūt. soluit xp̄s
īflexibilē cōm ītuitū: ostendēs
nūbz seruis ad hoc uteres. Vñ sequ.
Et rndens ad illos dixit. Cuius vestrū
asinus aut bos īputeū cadet: et nō ex
trahet statim eū in die sabbati?
Qui dicēt. Si phibuit lex misereri
īsabbato. ne curā hēas filij tui
pietatis īsabbo: q̄e nec bouē
ptens si pietatē videris: In
quo sic obstinatores suos phariseos
dūcit. ut eos de ouis auaritie ar-
guat: q̄ in libatione aīal' suę auā
ritie ostendebāt. Ex hoc g̃ magis xp̄s
hoīes q̄ multo melior est pecore de
buit libare. Aggrauat aūt ydropicū
aīalis q̄ut. qđ cecidit īputeū.
tumore ei laborabat: sicut et illa
mulier quā illigatā diabol' et ip̄e
solucbat ut ad aq̄s ducat. Ipse
ti g̃ exemplo soluit q̄stionē: ut ostē
dat eos violare sabbatū in opere
cupiditatis: q̄ eū violare arguerēt
īope ctritatis. Vñ sē. Et nō pote
rat ad hoc rndere illi. Quos igit
curat' ē ydropicus. in q̄ fluxus car
nis grauabat. aī grauabat offi
cia. et spūs extinguebat ardorē: de
inde docet humilitas dū in nu
ptiali appetēda loa supe
riora arcet. Vñ sē. Dicebat aūt ad
īuitatos parabolā: intendēs quō p̄
mos cubitus eligēt. dicēs ad illos.
Cū īuitatus fueris ad nuptias:
nō discūbas īp̄mo loco. Psilire
ei ympte ad hōres q̄ nob nō nue
nit īdicat nos temerarios esse:
et nūq̄ fert voluptio replet. Vñ sē.
Deforte honatior te sit īuitatus
ab eo: et veniēs is q̄ te et illū īui
tauit dicat ti da huic locū: et tūc
incipias cū rubore nouissimū locū
tenē. Et sic qđ dicunt neq̄q̄ q̄
obtinunt ābitiosi honoris si passi
ē repulsā: et satagens q̄lit' abū
det hōrib; nō honorat. Et q̄ nl
ē eq̄pollēs modestie: auditorē ad
oppositū ducat: et nō solū phibet
ābire p̄matū: sed ultimū.
Vñ sē. Et cū vocatus fueris: vade
recūbe īnouissimo loco. Si ei aliq̄s
nō vult alios ptrahere: hoc pficit
ex dīna sua. Vñ sē. Et cū vene
rit q̄ te īuitauit dicat ti. amice
ascende sup̄ius. Hoc dicēs nō gra
uat' oburgat: sed lenit' īungit
Cruciat ei monitio apd' discre
tos: et sic p humilitatē aliq̄s crescit
hōre. Vñ sē. Tunc erit ti gl'a coram

sil' dsalbentib; ¶ Cumpare igit
loci ultimi in diuinis iuita
mãdatis dñicã ouemẽs est. ¶ Et
rursus i hñ ostenaose utrue rep
bñ: tñs intemptoꝝ ordis ꝛ cau
satuꝝ tumultꝫ: et de eo mota
rẽno: cspabit vos lutgãtibz de
pmatu. ¶ Qua ppt sicut hic dñs
dcrpedit diuinũ sacrũ mitt
attribuit ordinẽ. ¶ Sic ei in pacia
nos mutuo sustinebim' apponẽte
cia ꝛ sedz ordinẽ facientibz. non ad
appetia plurũ. ¶ Cer videbimur
humilitatẽ ptractare p rehentẽ stu
dioꝝ: magꝝ aũ p humilitatẽ pacẽ
obtinebim'. ¶ Demo aũ putet pmis
sã xpi doctinã modicã cẽ ꝛ idignã
culmiñ dei vbi. ¶ Nõ ei pui dices
cẽ medicũ pollicitũ sanare poda
gã: ictũ vero digiti vl dentis do
lorẽ nolentẽ curare. ¶ Verũ quõ pua
passio vana glia: q̃ vsabat pmos
pzentes attribuit. ¶ Decebat g' hñ
manas magrũ ocũ ramũ puc ri
dias aputare. ¶ Et illd' sidi: qp
pter cria ꝛ passione pmati coꝝ
saluatoꝛe ueniente miserꝫ: optu
nitatẽ hebat monicio. ¶ Ostenso
g' hñ modico exẽplo abiecto sou
ẽptũ: gnalẽ sententiã adiciat
dicẽs. ¶ Qa oĩs q̃ se exaltat humi
abit: ꝛ q̃ se humiliat exaltabi. ¶ Qd'
dz: secm diuinũ iudiciũ nõ secm
humanã sstitudiẽ: sedz qa plẽs
scipiscẽtes hoiem sequnt. alij vo
se humiliates iglorij remanẽt. Pos
to nõ finalit. nec oĩbz hoĩbz ẽ eue
redus q̃ se hoĩbz igerit: sed dñi a q̃
busda hoiat' alij detrahit ei ꝛ q̃nq;
ẽ ipsi hoiantes. ¶ Mistice ydropicꝰ
iste apatur ei que fluxus cacũ
voluptatũ ẽmbarũ aggrauat.
Ydropicꝰ ẽ morbz: ab liquoso hu
more vocabulũ duxit. ¶ Vel ydropi
cũ recte xpam diuitẽ auaru. ¶ Sic
ei ille ẽpitomagr abiit dat huiusce
ordinato tacto ãplius sitat: sic et
iste ãpto ẽ copiosioꝝ diuicus q̃bus
nõ bñ utit tato ardentiꝰ talia cõ
cupiscat. ¶ Recte g' ydropicꝰ aũ phi
sicũ cunctꝫ: qa p altius egritudinẽ
corpis ãltero exp̃mit languoꝛ sci
egritudo cord' vl mẽtis. ¶ Bñ aũ in
exẽplo bouẽ ꝛ asinũ notat: vt vel
sapientes ꝛ hebetes vl utrosq; ppl'm
significet. sc̃z iudeũ iugo legis pssti
ꝛ gẽtilẽ nulla rõe domitũ. ¶ Oĩs
ei a puteo scripĩe demsos dñs ext
hit. ¶ Q̃sq; ei ad nupcias xpi et
ecclẽ inuitatꝰ adiecit membris eccl'
p fidẽ nãcꝫ: nẽ se extollat q̃ sub
limioꝛ ceteris de meritis gl'iando.
Subit ei loci hõoratioꝝ post ãu
tato: aũ illoꝝ q̃ se in tpõ senuit sc̃z
agilitate pitur ꝛ ei rubore nouis
simũ loci tenet: qñ de alijs mel
ora agnoscens q̃q; de sua opione
celsũ sentiebat humiliat. ¶ Et ideo

hic alios in nouissimo loco: sed illo
quanto magis eos humilia terrenis oibus.
Videns aut dns quē humilē inuenit
anima nouē btificas ascende sup
pauca. Quisq ei humiliauerit se
sic paulū: hic ē maior in regno celoz.
Pulchre aut dr tuū erit tibi gla-
ne nuū quē incipias qđ tu finias
in fine. Pt enā a hoc in hac vita
intelligi: qz cotidie dns suas
nuptias illustrat superbos despi
endo & humilibz sepe tāta sua spā
onera pstans ut discūbentiū
& fideliū cetus eos animo de gli
ficet. Ex conclusione vo gnalis
sēdit manifestē daret precedēte
dni simone typice intelligendū
Neq ei oīs q se coram hoīb; exal
tat humiliat a deo: neq qui se ex spū hoīs
humiliat exaltat ab eis: sed q se de meritis elevat humiliabit a
dno. & q se de bnficijs humiliat
exaltabit ab eo. cui gla in scla
Sil. Dō. xvm Secm Matheū
Phisei audietes qz ihs silentiū
iposuisset saducei: conuenerūt in
vnū. Et. Lectio Sci
Ora sup phisei ostensi
one denarii fuerūt scrutati & ad
ise ptis videamus factioēz sub
tilitatē: debuerāt ex hoc mouere
ne ulle molirēt insidias. Sed
malivolētia & timor multū ipe
dīētā: vñ dr. Phisei audietes qz
ihs silentiū iposuisse saducei
conuenerūt in vnū. Silentiū saduc ceis iposuit ihs: volēs oīde qm
medacij voce obmutescē facit di
uis virtutis. Hoc ei ppriū ē iusti
tace cū sit tpe tacēdi & loq cū sit
tpe loqndi nō tri obmutescē: sic
ppriū est omniū medacij siū docto
rū obmutescē q̄dē quātū ad rē
nō aīt tacē. Phisei g & saducei q
unū sectariū siū ad tēptandū ihm
pari mēte conuenūt. Conuenerūt g
in vnū: ut multitudine vincēt que
roīb; stare nō potāt. Ad vitate
nudos se cē pfessi sūt: q se multi
tudine armauerāt. Dicebāt enī
apd se. Qm loqt p oīb; a oēs loqm
p vnū: ut si q̄dē vicit oēs vide
am vicisse. si aīt victi fuerit oēs vide
am victos. Et ideo sequit:
Et i rogat eū vn ex eis legisdoc
tor tēptans eū. Omēs g q non
discendi & tēptandi cā interrogāt
aliq doctoz. estimare debem illos
phisei siēs sedi illo. Qđ vni et
minus meis fecistis mi fecistis.
Nō moueat aīt qđ matheus hoc dicat
tēptante fuisse a q dno interrogatū
e. marcus aīt hoc tacet: & in fine ita
concludit. qz ei dns sapiēt indēti
dixit. nō longe es a regno dei. hoc
ei pt ut ejus tēptās accessit:
dni tri misione correctus sit. Aut
certe ipā tēptatoēz nō accipiam

mālā tēp decipē volent/ īimicī
ſ; talē poā/ tēp cpm āplius vo
lens ignorā. Recp ei frustra scp
tū est. q̄ facile credit leuis ē corde.
Cred āt intrōget sēdm/ mgr̄. qđ
ē mādatū magnū in lege. Cep
tans dicebat mgr̄: qm nō tēp
dscīplis tpi pferebat/ hāt vocē
Si qs g̃ nō dscat aliq̄ a vbo ner
mdat se ei ex toto aīo suo. dt āt
ei mgr̄: fr̄ phisei ē xpi tēptatio.
Cū ergo aīa saluatoris adiecīt
legētur ler: forsitā q̄rebat/ qđ ē
mandatū magnū in ea. Recp
ēi intrōgasse hoc phisęus. ni dm
apd illos de hoc q̄sitū fuisse/ nō
īuentū: donec veniēs dns ih̄s docēt.
De magno tñ mādato ītrogat:
q̄ner mimū obstinabat. Ille de
bet ītrogare de maiori tristitia:
q̄ iā minorē explcuit. Vel non de
mādatis ītrogat sed qđ sit pmū mā
datū magnūq; ut aī oīa q̄ deus
mādauerit magna sint: q̄q̄ illcēm
deat occasiōē; hoīt calūniandi.
Dns āt sic ei rndit: ut ītrogationis
ōsīctā. Nāq; stulti pmo prīso pauet.
Vñ sē. Aut illu dns. Diliges dñm deū
tuū ex toto corde tuo/ et/ ex tota aīa tua
et/ tota mēte tua. Diliges inq̄ nō
timore: q; diligē magr̄ est q̄ timē.
Timē ei suos ē: diligē filios. Ti-
mor sub natura ē: dilō in libertate.
Q̄ in timore sunt deo pena quidē
cruciat: nicdē vo in hac nō īn:
q̄ īmustus fert bonū p̄t timorē. Nō
vult g̃ dns ut timeat/ simplr ab hoīb;
q̄ dīs: s; ut diligat/ q̄ p̄ q̄ adoptio
nis spūs domant hoīb; Diligē āt
deū ex toto corde ē: ut cor tuū nō sit
estimatū ad alicuius rei dilcōē; magr̄
q̄ dei. Diligē deū in tō aīa: ē etsi
mū aīm hīē in vitante/ et finū esse
in fide. Alius ē ei amor cord/ et alius ē
amor aīe. Amor cord q̄dāmodo car
nal ē ut ex carnali dligm deū:
q̄ fac nō possum⁹ ni recedam⁹ ab
amore mūdialiū rez. Cordis g̃
amor sentit⁹ in corde: amor vo aīe
nō sentat/ sed īteligt. q; in mdicio aīe
ostat. Q̄ ei credit apd deū ee oē
bonū et nīl boni ee extra ipm: hic di
ligit deū in tō aīa. Tota vo mēte
deū diligē est: ut oēs sensus deo vacet.
Cui⁹ ei intellectus deo mīstrat. aut
sapia cuius deus est. aut cogitatio
ea q̄ de eo fuit tractat: aut memoria
q̄ bona sūt reminiscat. tota mēte
diligit deū. Vel aliter deū ex toto
corde diligē p̄cipere. ut oēs cogi
tationes tuas/ et tō aīa. ut oem vi
tā tuā: et tō mēte tua. vt oem
intellectū tuū in illū referas. Nullū
g̃ vite mē ptē relinq; q̄ vacare de
beat/ et q̄ totū dare vt aliā re re
linq̄at: si q̄q̄ aliud diligendū
veniat/ in illum rapiat⁹ q̄ totis
dilcōis impetus cūctā. Cui ei est op

tum⁹ hō. aī tota vita ſua ꝓgit ī im
cōmutabile bonū. Vel ex tō corde
& itellaī. ex tō aīa & voluītate ex
tō mēte & meo: ut nīl ei ꝑtrū vel
Aug. ſentias a recordeīs. Vel aliť ex
toto corde & ſdm totū recordatōe
& opatōe & cogitacōe & ex tō aīa
ut ꝓpatus ſis eā ponē ꝓ pietate dei
ex tota mēte nīl aliud ſa ꝓſendo
ni q̄ deo ſiūt. Si aī tēptanti phiſco
dns nō rndiſſet: eſtimare poſſet
nō ee vnū mādatū maī aleō
Si dns rns ſ̄dit. Hoc ē maū et
pmū mādatū. Vbi diſa ſnīa
de mādatis: q̄ ē mag⁹ & ſt̄ ifiora
ns ad mūma. Rndet aī dns nō
ſolū q̄ ē magnū mādatū ſ; eiā
pmū & nō ꝓ ordine ſcīpte ſed pro
dignitate vēritatis. Hu aī ſoli huī
mādati ſuſcipiūt magnitudiē et
pmatū: q̄ nō ſolū diligūt dnm deū
ſuū. ſed eiā illa tā ſuſcipeēt. Do
cuit aī q̄ nō ſolū eſt magnū &
pmū: ſ; et q̄ eēt ſdm ſile priori.
Vñ ſē. Sed aī ſile ē huic. Dili
ges ꝓx̄m tuū ſic teīpm. Si aī q̄
diligit iūſtatē odit aīaz ſuā:
manifeſtū eſt q̄ nō diligit ꝓx̄m
Aug. ſic ſeīpm aī nec ſeīpm diligat. apt
niſeſtū eſt aī oēm hoīem ꝓximū
ē deputandū: q̄ exigi nemīne
ꝓpandū eſt malū. Deū aī amat
hoīes: a q̄ iuſti ſiūt. a ut iuſti ſit
amare debet. Sic ē & ſeīpm amāe
debet. a q̄ iuſte ē. a ut iuſti ſit:
ſic ei diligit ꝓx̄m ſicut ſeīpm ſine
ullo ꝑiculo. Si aī teīpm nō ꝓp
te debes diligē. ſed ꝓp illū ubi di
lectio tuc rūſſimū finis ē: nō ſuc
cēſeat aliq̄s hō ſi & teīpm ꝓp deū
diligē. Q̄ſq̄s ergo recte ꝓximū
diligit: hoc aī eo debet agē: ut
ē ipſe toto corde diligat deū.
Aug. Q̄ aī hoīem amat ſile ē ſicut q̄
deū amat q̄ ymago dei ē hō:
ī quo dns diligit ſic ꝛer in ſua
ymagine hoīem. Et ꝓp hoc dī
hoc mādatū ſile ē ꝓximo. Se.
In his duob⁹ mādat: vniuſa
lex pēdet & ꝓphe & illo refertur
ubi hr finē. Ad duo ei hec ꝑcep
Hug. ta ꝓtinet toty decalogi. Precep
ta q̄ unde ꝓme tabule ad dilcōem
dei: ꝑcepta ſēde ad dilcōem ꝓx̄i.
Aug. Cū g̃ ſiūt duo ꝑcepta ī q̄b⁹ pen
det lex & ꝓphe dilcō ſc dei & ꝓx̄i:
nō īmerito ſcīpta ꝓlixa ꝓ utīq̄
vnū ponit: ſine dilcōe dei ut ē
illd. ſcīm⁹ q̄m diligentib⁹ deū oīa
oīa cooperant⁹ in bonū. ſīi dilcōe
ꝓx̄i ſic eſt illd. oīs lex ī vno iplet⁹
diliges ꝓx̄m tuū ſic teīpm. Sed
hoc ideo: q̄ q̄ ꝓx̄m diligit. ſequēs
ē ut deū diligat. Ex vna ei aī
dēq̄ dignitate deū ꝓximūq̄ diligit;
ſ; dei ꝓp deū: nos aī & ꝓximū
ꝓp deū. Iudei g̃ eſtimantes ꝑ
Luc. ꝓx̄m hoīem ipſū tēptabāt: nec

eū cēptasset si filiū dei crederet
Volēs g̃ xp̄m onde q̄ ꝑ ꝙ sequebat fal
lacias eorū et q̄ de ds erat: nō
manifeste voluit dicē volūtatē
ne offensiōe blasphēe iuenientes
inde ap̄lius insanirēt: nos ois ta
cē q̄a ad hoc venit ut vitam
āmīaret. Ideo talē intrōgatōe
as ꝓposuit: ut ip̄a eis ītrogatio
onderet q̄s eēt. Vñ sē. Congregat
aūt phīsei: ītrogauit eos ihs d.
Qd vob vidē de xp̄o? cui⁹ filius ē:
Discipulos q̄dē primū intrōgauit
q̄ alij dicēnt de xp̄o. et tuē q̄ ip̄i
dicēnt: hos aūt nō ita. Perfecto ei
sēductorē ei dixissent et malū.
Existimabāt aūt q̄m xp̄s pur⁹ hō
esset: et ideo dixerūt ei esse filiū dd.
Et hoc ē q̄d sequit. Dixit ei. dd.
Ipse aūt hoc reprehendēs ī deum
ꝓhīat: dignationē eius a ꝑpetate fi
lationis et cohēreationē q̄ est ad
pr̄es testantē. Vñ sequit. Aut ill.
Quō g̃ dauid ī spū vocat eū dñm
dicēs? dixit dñs dño meo sede a dex
tris meis. Testimōm hoc de cētesimo
nono ps̄ sūptū est. Dñs g̃ filiū dd
vocat nō sēm id q̄d de eo natū ē. sed sēm
id q̄d natū ē ex pr̄e et sp̄u fuit p̄uenūs
xp̄s carnis sue pr̄es. Vocat aūt eū
dñm suū nō erroris ī certo n⁹ ꝓpria vo
lūtate: sī spūi sō. Quō aūt dicit sede a
dextris meis nō intelligendū est q̄
deus corp̄aus sit. ut dextrā vel sinistrā
habeat: sī a dextris dei sedē ē in ho
nore et ēqlitate pīne dignitat⁹ manē.
Puto aūt hāc intrōgatōem nō solū Aug⁹
ꝺ phīseos: sed et cōtē hēreticos po
suit. Quā sēm carnē de filio erat
dauid: dñs aūt sēm dīnitatē.
Nō aūt in hoc stat: sī ut timeāt
sequit. Donec ponā inimicos tuos
scabellū pedū tuoꝝ: ut salte ita
eos īducat. Deus ei nō ad p̄dictos Aug⁹
solū ponit scabellū pedū xp̄i īmi
cos ip̄ius: sī ad eoꝝ salutē. Donec Remi.
aūt p̄ infinito ponit: ut sit sens⁹. Se
de sp̄: q̄mdiu tui ī sp̄itū sequētes
pedes tuos. Quia aūt a p̄e dīmia sequ⁹
istūt filio: nō infīmitatē filii:
sī vnitatē nat̄e significat. Quia
et filius sequit inimicos p̄ris: q̄a
pr̄es clificat simꝫ tm̄. Et ex hac
auctē deludit. Si g̃ dauid vocat
eū dñm: quō filius ei erit. Intrō Chrys⁹
gatio hec nob ꝓfuit usq; hodie et
iudeos. Et hīs ei q̄ sentiēt xp̄i de
tuiz: hoīe simplicē et sm̄ veri
asserūt de gñe dauid. Intrōgem⁹
g̃ eos docti a dño. Si sīplex hō q̄
et tm̄ filius dd. quō dauid vocat eū
dñm suū? Iudei aūt ad deludendā
ītrogatōis vīutē frīuola multa
fingūt. Dīnaulū abrahe assentes
cui⁹ filius fuit damasc⁹ eliezer: et
ex ipsi⁹ ꝑsona septū psalmū. q̄
post eidem q̄ntū regū dñs deus
dño suo abrahā dixit. sede ad

dextrā meā donec ponā &c. Quos
interroget quō dicit abrahe ea q̄ se
quūt: z videre cogam quō abra
hā ān luaſeq; genit' ſit. z quō ſa
cēdos fuit ſēd' ordinē melchiſedech
.p quo melchiſedech obtulit panē
z vinū. z a quo decimas p̄de accē
pit. Sed hoc tm̄ ip̄oſuit finem
ip̄ſor: q̄ magnū z ſufficiēs pre
cludē eor ora. Vñ ſ̄c. Et nō po
tent videre ei vbi: neq; auſus
fuit q̄ſq; ex illa die ei āplius itro
gare. Siluerūt ei ex tuc nō vo
lētes: ſi nō hmōdo alīq; dicē. Si ei
itrogatio eor fuiſſ ex voluntate
diſcendi: nūq; os talia ꝓpoſuiſſ
ut āplius nō cēnt ausi ei intro
gare. Et hoc āt intelligi' vincā
iudicē ſupari poſſe: ſēd difficile
q̄ſcere. Dñica xvm. Secm
Mat. Aſcendēs Mathei 2
ihs i naviculā trāſfretauit: et
venit i cīvitatē ſuā. et ſc Lucas.
Monſtrauit Euidem
ſignis xp̄i ſuā virtutē p
doctrinā q̄ docuit ut p tūtē hūs
p legē ſū q̄ dixit volo. mudare i
p̄ceptionē q̄ dixit dic vbo z ſa
nabit puer me'. p mare q̄ vbo
refrenauit. p demones q̄ ei obte
bant. Hic aūt rurſus alio ma
iori modo timicos ei' cogit confiteri
ēſſutē hōrus ad p̄ces. Vñ ad hoc
ondendū dicit. Aſcendēs ihc in
naviculā trāſfretauit: z venit
cīvitatē ſuā. Nauigū āt minus
ptriſit: q̄ pede mare potat p̄ī
ſire. Nō ei ſ̄c mirabilia volebat
facere: ne incarnatōis noceat vī.
Curator āt rex orb' dns poſtq;
ſe ꝓp nos nrā āguſtauit incarne:
cēpit hīe patriā tuā. cepit
cīvitatis iudaice ecclīas. p centes
hīe cepit p̄ntū oim xp̄e pōis ut
attrahet ch̄ianas quos diſpergerat
mety. Ciuitatē āt ſuā hīc ca
pharnaū dicit. Alia ei ei ſuſ
cepat naſcentē ſc̄z bethleē. alia
ei mutauit ſc̄z nazareth. aliā āt
habuit ohīne hīitantē ſc̄z capē
naū. Vel aliter q̄d' mathis hic
ſcribit de ētate dñi. marcus āt
de capharnaū: difficultas ſolueret
ſi mathis nazareth notaret.
Nunc vero cū potuerit ipi gali
lea dicī ētas xp̄i q̄ i galilea ēat
nazareth. ſic' vnuiſū regnū in
manū in tot cīvitatib' ꝓhibitū
dz modo rōna ētas: q̄s dubi
tauerit ut venies i galileā dns
recte dicet venisse i cīvitatē ſuā.
I ſcīaq; cēt oppido galilee p̄ſer
tī ex: z ipa capharnaū extolle
bat' in galilea ut cīp̄ metropol'
haberet. Vel cīvitatē eius hic nō
aliā intelliga' q̄m nazareth: vī
z nazarenus appellatī'. Et ſēz
hoc diam' mathi' p̄tamiſſe

q̄ gesta sūt postea q̄ venit ih̄s
i ciuitatē suā: donec veniret ca
pharnaū. & hic audiūisse de sana
to paltico. sic m mītis facuit p̄
timittētes media tp̄i hoc tm̄ nūc
sēsit. q̄ sine ulla p̄missione
significatōe sb̄ūgit. Et h̄ modo
hic sb̄ūgit. Et ecce offēbāt ei pa
lyticū iacentē m lecto. Paltic⁹
aī hic alit' q̄t p̄ter eū q̄ in lōge po
nit. Ille ēdem i nauicul⁹ iace
bat: hic āt i capharnaū. Et ille fa
mul' cardit: hic āt hēbat eos q̄
sin cuīb hēbant q & portātes eū
attulerūt. Obtulerūt āt ih̄m. iace
tē m lecto: q̄t ipē ingredi nō va
lebat. Non āt ubiq̄ ab egris so
lū q̄rit fidē. puta cū ī sanauit vl
alit' ab egritudine i cōtessu fuerūt
mētis. vñ & sb̄dit. Videns āt ih̄s
fidē illoz: nō eoz q̄ offēbāt. sī eoz
q̄ offēbant. Ita g̃ tantā ondit
fidē: mōstrat & p̄i suā vtutē aī
oī p̄tātē solue p̄ta. vñ sē. Dixit
āt paltico. fili: dīmitt⁹ tī
p̄ta. Ex tū valet apd̄ deū fides
p̄pa: apd̄ quē sic valuit alienā
ut mīs & extra sanaret hoiē. Au
dit venia & tacet paltic⁹ ner
ulla rndet grā: q̄ pl⁹ corpis q̄
aī tendebat ad cūm. Ac certo g̃
p̄ offēntū recipit fidē: nō ve
cordia iacētis. Vel erat magna
fides ei⁹ infirmi. Nō ei p̄mi
sisti se sb̄mitti ut alij eiā gelus ha
bēt p tactū: nō credēs. O mira hui⁹ humilitas
litas saluatoris. Despām & debile
totis mēbroz compagib⁹ dissolutū
filiū vocari quē sacdotes non
dignabāt attingē. Aut cur ideo
filiū vocat: q̄ dīmitt⁹ ei p̄ta sua.
Vbi dat⁹ nob⁹ intelligētia p̄pter
p̄ta plerūq̄ euenire corpm infir
mitates: & ideo forsitā p̄us dī
mitt⁹ p̄ta ut causis debilitat⁹ ab
latis sanitas restituat. Scribe
aī diffamare volētes: et nolētes
ferentū clare q̄d sem est. Eoz ei
emulatione ad signu oīsionē us
q̄ xp̄m. Hoc ei est fugabūdantia
ag̃ sapiē: q̄ sua p̄ inimicos manife
stat. vñ sē. Et ecce q̄dam de scrib
dirent intra se. Hic blasphemat.
Et cū vidisset ih̄s cogitacōes eoz dix.
Legimus ī p̄phetia. Ego sū q̄ de eo
ōes īq̄tates tuas. Iscept' ergo scri
be q̄ hoiem putabāt & vba dei
nō intelligebāt: arguit eū vicio
blasphemie. Videns āt cogitacōes
eoz ondit se deū q̄ p̄t cord' occultū
agnosce & q̄dāmodo tacēs loq̄t.
Eadē potēia q̄ cogitacōes vrās ī
tuor: possit & hoib⁹ delicta dimitte.
Et vob' ig' intelligite: q̄ paltic⁹
iscēsus. vñ dixit. Vt q̄ cogitat
mala ī cordib⁹ vrīs. Nō quide eoz
destruit suspicōes q̄ sic cogitabāt
ei p̄dicta dirisse ut deū. Si ei nō

cēt cūlis deo pr̄ optebat cū di
cē loge sīi ab hac ptāte sc̄z dittēn
di pcā. nūc āt mīracli firmaūt
sua voce z miracli onsione. Vñ
sb̄dit. Vd̄ ē facili⁹ dicē dīmittūt
ti pcā tua: an dicē surge et
ābula. Vtrūq; qdē aīa corpe po
ior ē: tm̄ pcz dīttē mai⁹ qt̄ ꝯ
corp⁹ sanare. Si: p illd̄ quidē nō
mānifestū hoc āt mānifestū: facil
mīn⁹ qd̄ mānifestius ē: ut dēō
strēt mai⁹ z nō mānifestū. Vtrū
ēi sint palitico pcā dīmissa solus
nouerat q̄ dīttebat: surge āt et
ābula tā ille q̄ surgebat q̄ hīi
q̄ surgentē vidēbāt potant appro
bare: q̄ ꝯ cuiusdē vīrtutis sit z corpis
z aīe vīcia dittē. Int dicē āt z fa
cere multa distantia ē. Fit g̃ car
nale sig̃: ut pbet spūale. Vñ sē
Vt āt sciatis q̄ filius hoīs h̄z ptātē
in tra dittendi pcā. Sup̄ quidē
palitico nō dīxit dīttē ti pcā: q̄
vero scribe resistebāt. altiorē sibi
potentiā dem̄ dicēs. q̄ filius
hoīs h̄z ptātē in tra dittendi pcā
Et ut ondat se pr̄ cūlē: nō dīxit
q̄ filius hoīs indiget alīq̄ ad dīt
tendū pcā si qm̄ ptātē habet
Hec āt vba ut sciatis pr̄ esse
xp̄ vl euāgeliste: q̄ euāgelista
ducē. Ipsi dubitabāt ēi pcā
posse dittere: sīt vos sciat⁹ q̄m
filius hoīs h̄z ptātē. ait palitico.

Si āt xp̄ dicat⁹ ymūtasse her
ba: sic itelliget. Vos dubitatis
me posse pcā dittē: sīt sciat⁹
q̄m filius hoīs h̄z ptātē. Nunc
quidē oīa ipfecta ē: q̄ sb̄dit⁹
actū loco sequētes. Vñ sē. Tuē
ait palitico. Surge tolle lectū
tuū: ut q̄d fuit testīo: īfirmitat⁹
sit pbatio sanitat⁹. Et vade ī
domū tuā: ne vana fide curat⁹
moriaris ī pfidia iudeoz. Hoc
ait p̄cepit ut nō estimet⁹ fūtalia
ee q̄d fem̄ est. Vñ ad vītatē fā
oīendā sb̄dit. Et surrexit z abiit
ī domū suā. Si tm̄ astantes hoīes
adhuc deoz sīi trahūt⁹. Vñ sē.
Videtes āt turbe timuerūt et
glificauerūt deū. q̄ dedit talem
ptātē hoīb⁹. Si ei bñ cogitasset
apd̄ se: agnouisset q̄ filius dei erat.
Interī ei nō pūm erat estimare
oīb⁹ hoīb⁹ maiorē z audeo dicere.
aplis. Hinc āt xp̄ a iudea repudi
atus: ī gētem suā rediit. Dei
gēs fideliū plebs ē. In hāc g̃
itroīit: per naūi z ecām beat⁹
Non tm̄ xp̄ indiget naui. sed
nauis xp̄o: q̄ sīi celesti guber
natōe nauis eccā p mūdanū
pelagꝰ ad celestē portū nō valet
puenire. In palitico āt gētīs
vnīūsitas offert⁹ medēda. Vñ
g̃ angel⁹ mīstīo⁹ offert⁹ hic
filius nūcupat⁹: q̄ dei opus ē

Hinc remittūt aūe petā: q̄ lex lgr
dare nō potat. Fides ei sola sufficiat
Dande vtute reſcōis ondit: cū
ſbilatione lectuli ifirmitatē donat
corpib; defuturū. Justa tropolo
giam aīt intrdū aīa iacēs i corpe
suo vtutib; dissolutas. a pfecto doc
tore dnō offert curāda. Pmuſſſſ
ei eger petende salutis penitoēs de
bet adhibē p q̄s actuū mōz claū
da vestigia vbi celestis remedio re
formant. Sūt g̃ monitoēs mēt
q̄ aīm audituas ad superna eri
gūt: q̄nus ꝛrtloris corpis debilitate
torpentē. Dnūs aūt in hoc ſcło ſi
pientū volūtates nō q̄rit: ſi ēſpnat
ad altius fidē. Per medici languē
tū respicit voluntatē: cui otinua
reqrat infirm. Surge aūt est aīay
a carnalib; desidijs abstrahere
lectū tolle: ē carnē a tenus desid
tijs ad volūtatē spūs attolle. Do
mū tuā ē ad paradisū redire: vel
ad mētā sui custodiā ne tuā pfec
pertet. Vel p lectū voluptas corpis
designat. Jubet itaq; ut hoc sam
portet ubi infirmo iacuerat: q̄ eis
q̄ ad huc vitijs delectat infirmi ia
cet i voluptatib; carnis: ſed sana
tus hoc portat: q̄ eusdē carnis cō
tumelias postmodū tolat q̄ inter
pius desidijs reqescebat. Videtes
aūt turbe timuerē. q̄ magni ei tēpus
res ē. nō dissis a xpō petrō i morte
resolui: q̄ nullus ē in domū etnā
reditur si cui idulta nō fuerit vera
delictoz. Cessante aūt timore hōr
redditur. q̄ ptās horibus i hac vita da
ta sit p verbū eius: a petrō reās
sionis z corpm resurrois z retributionis
i celū. Ad nob̄ pstare dignetur
ihs xp̄s dnūs nr̄: cui gla i scła ſ.

Ad. Dō xx. matheu

Ille dicebat ihs turbis parabolā
hanc. Sile est regnū celoz hoī
regi. q̄ fecit nupcias filio suo. Et ꝛc.

Qvia dixerat dns Euſde.
i parabola de vinea. q̄ daret
genti fructū fructus eius: hic
ondit cui genti. Parabolā aūt ubi
solus matthēus narrat. Sile quidē
cenā luce memorat: ſ nō est hoc
sic. z ipe ordo idicat. Hic ei p nup
cias priis cenā: illic p cenā etnā
z ultimū numerū designat: q̄a
i hanc nonulli extrinsi intrant:
ad aliud q̄sq; semel intrauit ulti
nō curabit. At siqs forte ostendat hāc
cenā esse leue: intelligi forsitan
pt de pcepto eo q̄ nuptiali veste
nō intrauerat. q̄d lucas tacuit.
matthēus dicit. Ex vo p illū cena p
lnē aūt pndiū dicit. neq; obsistit:
q̄ ei ad horā nonā apd antiquos
pndiū fiebat cotidie: vpm q̄ pran
diū cena vocabat. Regnū autē
celoz sile est sedm eū quidē qui
regnat hoī regi: sedm eū aūt qui
regnat filio regis: sedm ea vero
q̄ sunt in regno regis sui z unitat

ad nupcias. int' qs̄ ē ⁊ eratus
rex. Addit̄ est aūt hoī regi: ut hoīb;
q̄si hō loq̄tur ⁊ dispēset hoīes non
cupiētes dispensari a deo. Sed
tūc cessabit regn̄ celoꝝ cū simile
hoī: cū cessauit celo ⁊ actis passi
onib; ⁊ petis ressauerim⁹ sēs hoīes
ābulare. ⁊ videbr̄ eī sicuti est.
Nūc ei nondum⁹ ei nō sicuti ē: sed
sicuti ꝑpe nr̄m dispēsatōe; fāis
ficut nob. Tūc aūt dō p̄ dō filio
nupcias fecit q̄ hūc in utero
virginis hūane nature assūpsit. Sed
q̄ er duab; psonis fieri solet nup
tiāꝝ iūctio? absit hoc ab itellis
tib; nr̄is ut psonā receptois nr̄i;
er duab; psonis accidat ee vnitā.
Er duab; q̄ppe atq; i duab; hūc na
turis custe diam⁹: ⁊ er duab; p
sonis credē ꝓpositū ut nefas vi
tam⁹. Secūm g̃ dicit p̄ q̄ filio hoc
est p̄ regi filio nupcias fecit: q
ei p incarnatōis mysteriū sta; ecc̄ie
sociauit. Vtq; aūt genitrices regis
huius sponsi thalamos fiunt. Vel
ductionē sponsi ad sponsā. i.
xp̄i ad aīa; vbi susceptoē; itelli
ge: ꝑtus aūt opa bona. Deinde. Et
misit seruos suos vocare inuitatos
ad nupcias: ⁊ noluerūt venire.
Ergo q̄ misit seruos suos. iā inui
tati erāt. Inuitati sūt ei hoīes
a tpe abrahe: an xp̄i incarnatio
ꝓmittebat⁹. q̄sit aūt seruū suū.
nec dubiū q̄n moysen: ꝑ quē
legē iniūct̄ dedit. Si aūt seruos le
gerit⁹ ut plura hūt exēplaria ad
ꝓphias referēdū est: q̄ inuitati p eos
venire nō ꝑsenserūt. Dē. Iterū misit
alios seruos dicēs. Dicite inuitatis
Ecce q̄ sedō misi filiū meū ut ꝓphe
tē intelligant ip̄m apl̄orū tēi si suus
sup̄ fuerit sept⁹. Sinautē seruos i
bidē legas: hic sūt sedi apli sūt
intelligendi q̄s misit cū eis dicit.
In viā gentiū ne abieret: si pos
ite ad oues ꝑditas dom⁹ isr̄l. Vel
q̄ p̄mo mittit filiū suū ꝓphe dite
tes et ꝑplo p̄ sinag̃ ꝓphas ⁊ restitu
tōē eor̄ ad xp̄m. Q̄ aūt noluerūt
venire: sūt q̄ noluerūt audire vba
ꝓphaꝝ. Iterū alios misit: alia co
gregato ꝓphaꝝ ē. Vel sic primo mis
si q̄ inuitatos vocaret apli sūt. Q̄
aūt āmonēt ut veniāt. inuitati an
tea: ꝑplis isr̄l est. In glaz ei ecclesia
tis: p legē est aduocatus. Apl̄orū
g̃ erat p̄ia ammonere eos q̄s inui
tauerāt ꝓphe. Q̄ vo iterū eis
p̄ceptoꝝ ordinatione mittit. aplia vin
sūt suscitādos eoꝝ. Et q̄ hi q̄ primo
inuitati sūt ad nupcias venire
noluerūt: in sedā inuitatōe iam
diāt. Ecce p̄ndiū meū pauī p̄ā
diū patris ⁊ thauri ⁊ altilia occisa?
vel p methaphorā opes regie desai
būt ut er carnalib; itelligant spūa
lia: vel ecce dogmatis magnitudo
⁊ doctrina dei legē plenissīa sentire p̄t
Cū g̃ dns aplis dixit. eūtes p̄dica

te dicētes q: appinq̄unt rēgnū celoꝝ
hoc sīgnificant qđ hic dr prandiū
mai pan ⁊ per legē ⁊ ꝓphās scptuaꝝ
mēsis ornatu. Qui sc̄. Thauri mei
et altilia occisa sūt. Ꝑthauros ꝓcer
retis testāta sīgnantē: q̄ per mis
sione legis inimicos suos stult corpe
rom̄ fruebāt. Altilia vō sāgina
ta dr̄a ab eo ci qđ est alc altilia
vl q̄ altilia vocam⁹. Ꝑaltilia q̄
prēs nouū testāti figurāt: q̄ diu
grā; pinguedis i mīe dulcedis p
cepūt. a tīrnis desid'ijs ad ꝓblimi
a dr̄plationis sue pēna sblenant.
Dr g. Thauri mei ⁊ altilia occi
sa sūt. Ac si dicēt. Ꝑmi prudentiū
mortes aspnate: ⁊ remedia vite bñ
cogitate. Vel ideo dr sāginata et
thauros: nō q: ⁊ thauri nō fuerūt
sāginati: ꝑ q nō oēs sāginati fuer
thauri. Ergo sāginata trāsdr ꝓphās:
q̄ fuerūt spūi scō repleti. Thauros
ai q: ꝓphē fuerūt ⁊ sacdotes: sicut
ihēmie ⁊ ezechiel. Vt ei thauri du
ces fuīt gregis: ita ⁊ sacdotes ꝓnci
pes fuīt ꝓpli. Nonnulli vō q ꝓpo ūm
tatione nil de thauris ⁊ altilibꝫ dr:
i scda aūt ia thauri ⁊ altilia meorū
q: opē dr ci vba exaudire nolum⁹
adūgit ꝑcepta: ut omē qđ ꝓssibile
credim⁹ tuto nob ad sprandū fiat
fīalis. finito p hoc trīssie ⁊ alios au
dīas. Vel q: pndiū qđ pat est eloqū
dei: forma q: eloquor dr thauri ⁊ tel

luctū: suauia vō delectabilia ꝑ
eoꝝ sūt sāginata. Si q̄s ea ꝓfert
q̄dā dicta modica ⁊ nō fīna: vi
dent macra ee q̄ protulit. Sagināta
aūt sūt ea ad vnāquāq; ꝓpositoꝝ
ꝑcepta multa vōis ꝓdatione repleta
ducūt. Puta si aliq̄s de castitate
simone loq̄t: recte itelligit turtur.
Si cū ihū sōbrietatis simone cū vōis
pdatoē de scptuis repletū ꝓtulerit
ita ut delectet ⁊ ofīnet aīm audi
entis ꝓtulit ea sāginata. Si d
aūt dr ⁊ oīa pata sūt: itelligit q:
q̄q; q̄ ad salutē nā adīpleti ē
in scptuis. Si ea ignorās est: nūcet
ibi qđ discat. Si laborat: nūcet
ei ꝓmissa. q̄b; excitet ad opus.
Vel oīa pata sūt: ⁊ intuet rēgni
patrē ꝑ fidē mee incarnatōis q̄ an
fuerat clausū. Vl oīa ꝓpata dr q ꝑ
tinēt ad mysteriū dnīce passionis ⁊
mīe rcptōis. Omnia aūt ad vtilitatē ad
mpaas: nō ꝓbr ꝑ mendū. Sc.
Illi aūt neglexerūt. Quare aūt
neglexerūt: manifestat cū sb'dit
Et abiit. alius i villā suā: alius
vō ad negociatoē suā. Quibus aūt
videant rōnabiles occasiones ee:
tūc bñ dr̄am⁹ cui si nōia sint
q̄ detinēt oīb; bī ꝓpone spiritualia
opa. Qui aūt videt q: ipe occa
sionib; usi. negligēte velut
ꝓtenuit. Ambitione ei sēcli trā
villa thoreē occupant: plures vō

ppt̃ pcamie auiditatẽ negociatoẽ
dcmen̄t. Omissim⁹ mūdus: z mi
seri q̄ eū sequūt. Ep̄ ei mūdialia
opa: hoīes ꝯcludēt a vita. Dūq⁹
itenq⁹ labori tieno vl mūdi actibꝫ
dedit⁹ mystiū acto ītaminatois dñice
pēsare z sedm illd' vnc' dissilat:
q̄ ad villā vl negociū ꝓgēs venē
ad regē nuptias renūsat. Et plenꝫ
ap̄ē grauī nōnulli vocati grās
nō solū respuūt. Ꝙ ꝯsequūtur.
Vñ sḡit. Reliq⁹ vō tenuerūt seruos
eius: z tumultus affectos occiderūt.
De sua morte dns tacet: qī ī pōa
pabola dicat: ꝙ ondit mortē ꝓphꝝ
suoꝝ: q̄s post ascensū ipsi occiderūt
vidi stephm lapidātes z iacobū
alphei occisū ꝓpt̃ q̄ illis destruc
tā ē a rōnis. Et nōdū q̄ ista
deo nō ꝓpē: ꝙ tribulatiue dr. Tūc
ei dr̄ mansa dr: q̄n vltionē. Vñ z
ī dicit. Rex āt cū audisset irat⁹ ē
dñs īuitabat ad nuptias z negle
bat opa clāuie: hoīs nomē appo
situ ē. Ait āt q̄ ad vltionē
venit: hō silet z rex tm dr. Ec.
Et missis ꝯcitib⁹ suis pdidit ho
micidas illos. Ꝙ hoc ꝯcitib⁹ ro
manos itelligim⁹ sub duce ve
spasiano z tito: q̄ oct̄is inde ꝓlis
ꝓuaricatricē incendēt ciuitatē.
Rōnus āt ꝯcitꝫ dr ꝯcitꝫ dei. Vñ
ei romani venissent ihlm: nisi
eos dns ꝯcitissꝫ. Vel angelorū
agminā sūt ꝯcitꝫ regis nri. Missꝫ
g⁹ ꝯcitib⁹: ceteris hoīdis dicit:
q̄ ī hoīb⁹ omē iudiciū p̄ angelos ex
arcet. Hoīdis g⁹ ꝓdit: q̄ ꝓcepta
ītimit. Ciuitatē cū igne succendit:
q̄ illoꝝ nō solū aīe. sed caro q̄ ī
qua hītauerāt cū gehēne flā
ma cruciat. Et is q̄ īuitante se
ītem aspicit: filiū sūm nuptias ma
cuas nō hēbit. Scḡt ei. Tūc ait
seruis suis. Ē apīs suis. Ā angelis
q̄ ꝓpositi ānt in vocatōe gentiū
Nuptie q̄dē pate sūt. Ē omē sacmētū
humane dispensatōis nā pactū atq;
plenū est. Et q̄ īuitatꝫ erat. Ē indi
nō fuerūt digni: q̄ dei multā ꝯgra
tes z sua salutē volētes īdignos se
iudicauerūt eēne vite. Reprobato g⁹
iudaico ꝓplo ad hās nuptias gētilis
ꝓplo ē suscepto. Vñ sḡ. Ite g⁹ ad exitꝫ
viaꝝ: z q̄scūq; īuenerit vocate ad
nuptias. Gentilū ei ꝓplis nō erat
ī vis ꝛ ī ceteris viaꝝ q̄ sūt exitꝫ gēti
liū. Vel ne sūt omēs ꝓfessiones hui⁹
mūdi: ut pictā ꝓhie mulcie z hīmodi.
Ite g⁹ ite g⁹ ad exitꝫ viaꝝ: ut cuius
libet ꝺicōis hoīes vocēt ad fidē. Huc
ei cathuas ē via q̄ ducit ad fidē: sic
formicato via ē q̄ ducit ad dyabolū.
z sic de aliis vitiis z viis. Iubet
g⁹ ut cuiuscūq; nōsatois vl ꝺicois
hoīes īuitent ad fidē. In scptura
cnā sacra viaꝝ actōes accipim⁹.
exitus viaꝝ itelligim⁹ defīs actionū:

qui illi pleryq; facile ad deū veniūt: quos i tribus actoribz ꝓpria nulla comitant. &c. Et egressi serui congregauerūt omēs qs inuenerunt bonos & malos. Egredietes sui sui de iudea & uhīm apli xpi. sui ab illoribz āgeli sūt uenientes ad uias diuisas diuisoꝝ moꝝ congregauerūt qsūq; inuenerūt: & nō curāt utrū aliqī an uocatōēs mali fuerīt an boni. Bonos aūt intelligēdū sūt humiles & rectores. Int ipsos ēi gentiles infinita ē diuersitas: cāi alios sua ē pclinatores ad uana: alios ad honestatē moꝝ obtinēdā dedit os. Vel hoc dt. qa in hac ecclā nec mali sine bonis nec boni sine mali esse pūt. Boni aūt nō fuit: qm malos tolli ac recusauit &c. Et iplete sūt nuptie discubentiū Nuptie scī xpi & ecclē sūt iplete: dū restituta deo q ab aplis sūt inuenta recubuerūt ad epulandū i nuptiis. Cupiūt bonos & malos optinuit ideo uocari. nō aūt ut mali pmanent mali. ut deponerēt uestimēta sua nuptiis & induerint nuptialia indumēta sū uiscera mie benignitatis. ideo rex egredit ut uideat discubentes pūsq; apponat eis pndiū. ut retineat hites nuptialia uestimēta & delectet. Dēcūq; uidisset

Vñ se. Intrauit aūt rex. ut uidet discubentes: nō qr alicubi ipse nō est: sed ubi uult pūdaū ascribe ibi di prius ubi aūt nō uult absens uidet. Dies aūt aspectionis ē dies iudicii: qñ uisitaturus ē xanos q sine mensa septay ecclē buit. Ingredies aūt inuenit ibi hoīem q nō mutauerat ꝓpos mores Vñ se. Et uidit ibi hoīem nō uestitū ueste nuptiali. Singulariter dixit: qa unus fuit gñis omēs q suant malicia post fidē qua habuerāt aī fidē. Sed aūt debem⁹ itelligē p nuptiale uestē nisi charitatē. qa hāt in se dīs habuit dū ad sciandē sibi eccē nuptias veniet. Intrat q ad nuptias sed sī uestē nuptialē: q m ecclā fidē hī. si charitatē nō hī. Vel sī uestē nuptialē nuptias adit: q aput ibi gliaz nō spōsi sed sua. Vel uestis nuptialis ꝓpria sūt dī & opa q explent ex lege et euāgelio, nouiq; hoīs efficiūt uestimētū. qd qui i die iudicii inuenit sine nuptiali uestē tūc nō hī: statim corripit. Vñ se. Amice quō huc intrasti nō hīs uestē nuptialē? Amicū uocat qr ecclā inuitat ad nuptias q si sit amicus p fidē: arguit aūt ipudētie. q uestē sordida mundanas polluēt nuptiales? qm q peccat & nō indut dñm ihm xpm: nō hī excusatiōem aliqā. Vñde se. Et ille obmutuit.

In tpe ei illo nō erit locꝰ ipudētie
nr negādi facultas: eā oīs āgel
i mūdus ipse testes sint pcōrū.
Non at solū ei erit ē a nupijs q̄ī
nuīā nupijs fuit: si adhuc a mi
nistris regis sup viāla sbtus
ligatus Rēnatus ē in loco ab oī
huīe alieno q̄ vocat" tribꝰ extioꝝ
phī sc̄i. Tūc rēdūt ministris ligā
tis manib⁹ z pedib⁹: mittite eū in
tēbras extiores ligatū" tūc pedes
z manꝰ p districtōē; sīle: q̄ mo
do a prauis opib⁹ ligari noluerūt
p meliorac̄ōē; vite. Vel tūc ligat
pena: q̄s nō a bonis opib⁹ ligauit
culpi. Intioꝝ at tēbras diuine
cretatē cord': extioꝝ vō etiā nocte
dānationis. Vel p tēbras designatur
dīna tormētoꝝ in pcōrib⁹. Sūt
ei pme tēbre extiores: Intiores at
minores z nouissi loci. Sc̄i. Ibi erit
fletus z stridor dentiū. In fletu o
culoꝝ z stridore dentiū p metha
fora mēbroꝝ corpaliū: magnitudo
ondatur tormētoꝝ. Vbi quasq; quas
ligatas z pedes fletū oculoꝝ z stri
dorē dentiū ad spīalia rescōis
itelligē vītate: ut illic dētes stri
deāt. q̄ hīc de edacitate gūdebāt:
illic oculi defleāt. q̄ hīc p illiatas
concupiscētias vsabant: q̄s sīn
gula mēbra supplicio illic sbiacēt.
q̄ hīc singul' abusiq; vanis sbiecta
seruiebāt. Et q̄ i domo nupciali
nō ītrāt sed finis q̄ut' sbītur.
q̄ulti ei sūt vocati: pauci vero
electi. In tribulatōe ei sīn exceptione
pblice bonitatis huāitas ē: i tri
tatis vō vl vocat' de iudicio mel
toꝝ pditatis electi ē. Nōnulli ei bona nec icipiūt: nōnulli vō
i bonis q̄ icepūt mūme pficiūt.
Tanto g̃ sibi vnusq̄sq; solliciti
metuat: q̄nto ignorat q̄ reqrāt.

Hic. Dō. xxj. S̄c̄i. Johā
erat q̄da regulus: ne
cui filius infirmabat" capīmoi.
Audiens at Iesū Galilee
cūngelista i pcedētib⁹ mi
racl; pfectū in chā
galilee de aq̄ uersa i vinū. ut
augeat tpi pcessū: q̄ galilei
nō solū ppt' miracula ihūs fa
ctā z ppt' ei q̄ apd' ipsos fīa erāt
recepūt ihm. Similr ut ondit
q̄ regul' credidit ppt' miraculū
i chana pfectū: q̄ius ei' nō
pfecte agnit dignitā. Putabat
at alios regē herod' tūc cē regu
lū: z alios assert tūc cē de fa
milia cesaris existētē tūc ipm alīq
i iudea. Nec ei dī q̄ unde' fuerit.
Regul' at dī a q̄ genus existēs
regal' aut dignitē alīq; pria
patus tēn. aut q̄ sic vocabat"
Igit q̄da tūc eādē esse existimāt
cētuoēs: q̄ apud matheū.
Ondit" at alius cē ab eo. Sā il

le q̄dē xp̄m volentē ire ad suā do
mū rogat remanē: hic aūt ⁊ nūl
tule p̄mittentē ad domū trahit.
Et ille q̄dē ad dñm de mōte dñi dēte
caphar naū ī truit: h' aūt ad ihm
ī chana ēntē accessit. Et illi
q̄dē pter a patrī deī nebat: huī
aūt filī a febre. Dehor ergo reglo
sbdit. Hic cū audiss̄ q̄ ihs adue
nit a iudea ī galileā: abijt ad
eū ⁊ rogabat eū ut dñdet ⁊ sana
ret filiū ei. Iminebat ei mori.
Q̄ rogabat? nōne credebat. Ego
a me exp̄as audire. Dñs ītroga
q̄ de illo sentiebat. Ec̄e ei dix̄t g̃
ihs ad eū. Nisi signa ⁊ p̄digia vi
deritis: nō creditis. Arguit hoīes
ī fide tepidi aut frigidi a' oīo
nullā fidē s̄ tēptare cupientē de
sanitate filij sui. q̄lis est xp̄s.
q̄d est q̄ntū posset. P̄digiū dicit:
q̄d ad futura aliq̄ p̄tendit. Deo
aūt dns sup̄ oīa mutabilia vult
mentē hoīs credentē attolle: ut
nec ipsa miracula q̄q̄nus dīnt
de mutabilitate corp̄m fiant:
a fidelibz q̄si velut. Sz mētitore
et' q̄d pecūt ⁊ capte ignoscētis
q̄ī fidē dubitauit. Deposcat mīq;
ut dñdet ⁊ sanaret filiū ei. Vñ se.
Dt ad eū regul'. Ante dñdet: priusq̄
moriat filius meus. Quin ītus ī illo
credidit: quē nō putauit posse sa
lutē dare. n' p̄ns est ⁊ corpe. Audi

ālit adh̄ tēnē xp̄s trahit: q̄ nō
possi eū post mortē suscitare. Ei q̄
nō credēs venit ⁊ rogauit: nil mi
mbile. Asseuerat ei p̄cēs ex multo amo
re nō solū medr' locs de q̄bz fidit
sed' de q̄bz nō fidit nil volētes
p̄tinuitē cor q̄ ad salutē p̄tinent
filioz. Si tū nulde credēt xp̄i vtu
te: nō neglexiss̄ ei ire ī iudeā. Sz
dīs q̄ rogat ut vadat: ex nō defit
ubi mutatur ī dicit. Solo iussu
salutē reddidit: q̄ voluntate oīa
creauit. Vñ se. Dt ei ihs. Vade
filius tuus vivit. Hic superbia nīa
rendit: q̄ ni hoīb; nō natūa q̄ ad
ymaginē dei fīā sūt. si hoīes ⁊ dīa
cias mīam. Redēptor vō nr̄ ut
ondēt qm̄ q̄ alta sūt hoīb; despi
cēda sūt scīs. ⁊ q̄ despcā st' hoīb;
despicēda nō sūt scīs: ad filiū re
gulū ire nolūt: ad suū cōtumēs
ire patus fuit. Vel ex illic q̄dam
fides ⁊ finata erat ideirco ⁊ pmiss̄
ne ut discam' vī deuotōēs: h' aūt
adh̄ ipsīs erat ⁊ nōdū noverat
manifeste q̄ absens curare potuit.
Vñ ex hoc q̄ nō credidit ihs h' addisc.
Se' ei. Credidit hō simoni q̄ē
dixit ei ihs: ⁊ dixit nō tī integre
n' sane. Vndit aūt eius dignitas
⁊ officiū: ex hoc q̄ sinctes illi occ
rerūt. Vñ se. Ja aūt eo dīdente:
sui occurrent ei ⁊ nūciauerūt ei dice
tes q̄: filius ei vivit. Et q̄dē obui

auerūt. nō ut ānūciarēt solū. sēd
qi ęstimātes de relīq' superflua ēsse
xpī prīna quę ardebāt accrē. ℣z
ār regul' nō integre nō integre ar
dīt neq; sane: ondit' er h' qđ sequt'.
Intuebatur eī hoīa ab eis in q̄ me
lius habuerat: qr volebat sine ut
casu vl ex p̄cepto xpī hoc fm̄ cēt.
Ce. Et dixerūt ei: qr heri hō septīa
relīq' eī febus. Vide q̄lit' miraclm
manifestū est. Nō ei simplr neq; ut
otīgit a p̄aulo lībatus ē si repente
z sil': ut appeat nō esse ex natē: se
quētia qđ fiebat: s; actione x̄i. Dīs se.
Ignorant g̃ p̄ qr illa hora erat in q̄
dixit a ihs filius tuus vivit: et ar
dīt ipse z dom' ei' tota. Si ergo
ppēa credidit qr mūciatū est ei qr fi
lius ei' cēt sanus z optauit horā mū
ciantīs: q̄s negabat nondū ac
debat: Vñ dat' intelligi. z ī fide gra
dus ē sicut z ī alijs vīrtutib; q̄b;
ē initiū incrementū aut; p̄fectio.
Hui' g̃ fides īmō habuit cū filij
salutē peciit: iamentā dīs credit
simoni dīs dicētis. filius tuus vivit:
deinde p̄fectę obtinuit mūcantibz
suis. Videndū vo qr ad solū ser
monē crediderūt plēs samaritani:
ad ylđ vo minūcz: sola illa dom'
credidit ubi fem̄ est. Vñ sequit eam
ceteri. Hoc utq; sed; signū fecit
ihs cū venisset a iudea ī galileā.
Nō s̄m̄ ei hoc adiecit: s; ondens qm
sed signo facto nondū ad altitu
dinē samaritanor̄ nullū signū
videntiū iudei pducerēt. Amphi
bologia aūt ptinet p̄dictū. Vno
ē modo denotat qr ihs veniendo a
iudea ī galileā duo fecit miracla:
qđ sed; fem̄ est erga filiū regulī.
Aliomodo sic. duob; erāt; signus
q̄ alīs in galilea erant: sed; egre
diens a iudea ī galileā. Et hic
sens; verus ē. Amplius aūt p hoc qr
alīs bis ī galileā accedit: bin' sal
uatoris aduent' ī mūdū ondit'.
Prim' qdē mīc: ut vno sē nu
das exhibēret. Sed's vero ut filiū
regulī ad mortē pene deductū sus
citaret. z p̄lm iudeor̄ q̄ post plēitu
dinē gētū accedet salua d' ī fine.
Magn' aūt iter regū est q̄ xp̄s ut
ē a deo ī mente sua sē ei' hui'
q̄ videbāt die z gauisi sūt regulī
dinosc̄itur. Abraā g̃ arbitrum
cē regulī: egrotū vo filiū eius
infirmitatē gen' debilitatū erga cul
tū dīuī: z ideo ītalut ignitus
spūal' inimica ut pinde febrire cē
sciat. Appet aūt qr precedētib; scā
postq; carnis erucīt amictū p̄los
sunt eius. Vñ legit' in machabeis
post mortē ihemie: h' est ihemias
ppha dei: q̄ plīmū orat p̄ plo. Ab
hā igit' obsecrat adiuuari a salua
tore p̄lm infīnū. Et qdē p̄tās
vbū de thana pdit: ubi dīs est fi

filius tuus vivit: si vbi efficacia ē
captiuau agit. Nā ibi filius reguli
aut est qui in agro solatiose mo
rans qd significat gen qd dā deb
tui. nō tri oīno fīrāt p̄uatoz. Il
lō at nisi signa & p̄digia viderit
nō credit. Ideō illi refert ad mi
tudiē filioz suoz & ad ip̄z qdāmo
do. Hic ē iohes exp̄tabat datū si
gnū sz sup quē videris spm dscen
dē: sic & p̄mortuu sā aduentū xp̄i
i carnē & signis & p̄digiis mirifi
tandū expectabāt. Habebat at hi
regul nō solū filiū sz & ē suos: p
qs significat manentes qdā mun
bene & ifima credentiū. Nec mi
ra si hora septima deseruit filiū febr
Nā septenarius nūs ē q̄tis: vl qz
p septiformē spm. ē eis remissio
pecoz. Septenarius ei mt̄a & q̄tuor
duus: significat scā trinitatē in
q̄tuor ānis xp̄ib; i q̄tuor mūdi ptib;
& i q̄tuor elemēt. Pōt ēt signi
ficari duo aduēt xp̄i: vbi ad aīaz
& Rem. Regul ē omis hō non
solū qz regi vniuersoz qm quis
q̄sq; est sēdm aīaz: sz qz & ipe sup
oīa p̄incipatū sibi ipsi sit. Cui filij
& mēs febricitat voluptatibus
pīis & desideriis. Accedit at ad
ih̄m & deprecat ut dignet ut deser
sibi mē uitat & pcat pctis p̄sēt
& voluptatū infinitate mortu
ficet. Et dns dt vade & p̄fectu

atuum ēta bonū ondas: & tuē
filius tuus vivet. Et at ābulat
ēssanēis mortificab; ti mirellaus
ēta boni opationē. qd a nob autur
ihs xp̄s dns nr: cui gla & scla &

Dñica vicesima
dix ihs discipulis. Simile
palā hāc. Sile est regnū celoz
hoī regi q̄ voluit rōem ponē cū
sius suis. Et si
& aliqs existimaet magis
qd & grauē dns tuā risisse cū dicat
dimittendū usq; septuagies septies:
adiecit pabalā hāc. Similare cui
ē sius & magnē palestinis ad dem
sinoē suū pabolā ingē: ut qd p
simplicē p̄ceptū teneri nō pt̄ p sili
tudiē: exēplū teneat. Qui dicit:
deo assiliāti est regnū celoz hoī
regi q voluit rōem ponē cū sius suis.
filio dei sic est sapia iustitia et
vitae: ita ipse ē & regnū: nō at
aliquis coz q sūt deoz sū. sed oīm
q sūt sursū: in q̄ sensib; iustitia
& rectē rōnes regnāt. q facti st celi
p hoc qd portāt celestis ymaginē.
Hoc g regnū celoz & filius dei qn
talis est in siliitudiē carnis pcti:
huē silis sius ē hoī regi vnīs hoiēz si
Vel regnū celoz regnē scā ecclia itel
ligit: in q dns opat hoc qd in ista
pabola loqtur. Noiē at hoīs aliqn
designatur p̄ sic ibi sile ē regnū celoz
hoī regi q fecit nuptias filio suo:

aliqñ vo designat filiu. hic aũ utrũq; ĩtelligi pt̃ pr̃ z filius q̃ suũ vn̄ dñ. Deus aũ rex dr̃: acta q̃ arauit regẽ do z gubnando. Cui aũ hñ soli sẽ spũ adultas pabolas: q̃ dispẽsatores vbi hñtur z q̃b; hoc ẽ missiũ ut negotient. Vel p suos hẽ hoĩes regi. designãt omĩs hoĩes ip̃s adhã dandũ se arauit z legẽ natã dorc. Cũ q̃b; rõem ponit: qñ vitã z mores z actus singlor discutit. ut vnicuiq; scd̃m qd̃ gessit tribuat. Vñ sẽ. Et ait repissẽ rõem ponẽ: oblatus ẽ ei vn̄ qui debebat z milia talẽta. Dñs vr̃ nr̃ rõ ponẽda ẽ a rege: qñ occs nos pñtiũ optinent añ tribunal xpi. Nec hoc dicam: ut suspitio sit. ne forte res ppã nr̃am hẽat longũ tps. Voluit ei deus vẽtilare oĩa mẽtes: ato oĩa ab oĩb; oĩ tpe gesta sing̃l' q̃busq; faciet in mẽte venire z ĩeffabili q̃da vtute. Bc Et ait repissit rõem ponẽ: q̃ iniũ iudicij ẽ ut ĩcipiat a domo dei. In pncipio g̃ ponẽde rõis oblatoz debitor talentor milior: q̃ sc̃a multa fierant dõna z magn̄ ei erãt in mũdo z nullũ attulit lucr̃: q̃ fortitan tot talẽta pdidit q̃ illos pdidit hoĩes. Et ideo talẽtor milior ẽ fidus debitor: qm̃ seruit ẽ milicre sup talentũ plurib; sedenti cui' nomen ĩgnat. Et q̃ ler ĩ x̃ pceptis ordinatur: ille debat z milia ta

lentor. p qd̃ oĩa pcta sig̃ficat q̃ scd̃m legem fiũt. Homo aũ sua voluntate z sponte peccãs suo conatu nullo modo surgẽ valet: z nõ hz vñ reddat. q̃ nil in se ĩuenit p qd̃ se a pctis soluat. Vñ sẽ. Cũ aũt nõ hẽret vñ reddẽt: iussit eũ dñs venũdari z vxorẽ z filios z oĩa q̃ hẽbat z reddi. Vxor q̃dẽ stulti ẽ stultitia z carnis voluptas seu cupiditas. P hoc g̃ sig̃ficat ẽ trãsgressionẽ decalogi p cupiditatẽ z prauis op̃ib; tanq̃ vxore z filios penas solue debuisse qd̃ est pcãm eius. Pretiũ ei venditi: ẽ supplicii dãnati. Hoc aũt nõ ex crudelitate iussit: sz ex ineffabili affectu. Vult ei eũ terre p has munas: ut supplicet z nõ vendat. Dd̃ a frẽm ẽ: cui sb̃dit. Padens aũt ipse ille: rogauit eũ dicẽs. Patiẽtiã habe ĩ me: et oĩa tibi reddã tibi. Hic aũt vbis hu miliatio z saluatio pectoris demõstrat. dñi dr̃ pcãm. In hoc vo q̃ dicat. patiẽtiã habe ĩ me. vgr exprimit pectoris posse tis tempꝰ vnĩe di z spatiũ corrigendi. Est aũt larga bñignitas z clemẽtia erga pectores nr̃os: q̃m ipe sẽp patus ẽ p baptismũ a pnĩa pc̃ cata dimitt. Vñ sẽ. Ignoscens aũt dñs sin illi' dimisit ei: z debitũ dimisit ei. Vnde aũt dim amo

ris supabūdantiā. ꝓcēit ser⁹ solus tpis dilatiōē: tpē aūt mai⁹ o qđ petit. dđit dimissiōē; et ꝛcessiōē; toa⁹ mutuu. Volebat aūt ꝫ ꝑ pitacio dare: si nolebat solui sui cū dnō. si ꝫ supplicatiōis illu⁹ ut nō ītoronat⁹ abscedat. Ideo aūt aūiꝫ rōem ponēt debitū nō dimi sit: qz dare voluit a ēntis debit⁹ eū liberat. ut faltē ita ad ꝛsiuos māsuetiores fiēt. Et qđē ita ut ꝫ adhuc ꝫ premissa sūt acceptā⁹ fuit: et ei ꝛsensus ē ꝫ ꝑmisit se rede debitū. ꝫ pcēs rogauit. ꝫ ꝫ debiti magtudiē; ꝛgnouit: si ꝫ postea fecit ītigna fructꝰ pnoabꝫ. Ec ei. Egressus aūt sr⁹ ille ūuenit unū de ꝛsuis suis: q debebat ei centū denarios. Rđ dicit. qz debat ei centū denarios. ab eode nuō sz dare sumit. q est nūs lect. Nā et centū centies fiūt decē milia: et de nies denū fiūt centū. Et illa decem milia talentoꝝ ꝫ illi denies denū: a legitō nuō nō recedit. Vtiq; gz debitor: vtiq; venie dēpcatore. Ec ro o hō ꝫ debitor: ē dei: ꝫ debitore ht frēm suū. Tanta aūt dnia ē pietatꝭ q̄ omittit in hoiē: ꝫ q̄ mittunt⁹ i deū: q̄nta ē dnia ꝛ miliū talentoꝝ ꝫ centū denarioꝝ. magꝫ aūt ꝫ milto plus: qđ pti ex dnia ꝑsonaꝝ ꝫ ꝛa pauitate pcātiū. Hoīe ei vidē te ꝫ desistim⁹ ꝫ pgtam⁹ peccare: do aūt videte eode nō obsistim⁹ si agim⁹ iformidabili⁹ oīa ꝫ loq mur. Nō hīt aūt solui gratiosa appetit petā in deū: si ei ꝫ bnficio quo sum⁹ potiti ab eo. Fecit ei nos ē: et oīa ꝑ nos opit⁹ ē: aīa; rōnale nobis ispirauit filiū suū misit. celi nob⁹ apuit. ꝫ nos fi lios suos fecit. Nūq; gz si vn aq; die mercēm ꝑ eo ꝛ retribuem⁹ ei aliqđ dignū. Recipꝫ. Ez b rursꝫ ad utilitatē nrā; ꝑtinet. Nos aūt cōtinuo ī legib⁹ eū offendimus. Hic gz ꝑ debitorē ꝛ miliū talētoꝝ designant illi q̄ maiora crimina admittūt: ꝑ debitorē aūt centū de nariꝝ q̄ minora ꝛmittūt. Rđ ut mānifestius fiat: dicam⁹ sub ꝛcēplo. Si qs nrm ꝛmiserit adul terū homicidiū. sacrilegiū. maiora crimina. decē milia talentoꝝ rogā ti dīttunt: si et ipē dīttat mino ra pcāta tib⁹. Ez illis su⁹ ingratꝰ ꝫ iliq⁹. noluit pstare qđ illi m digno ptitu fiut. Ec ei. Et tenēs suffocauit eū dicēs. Rede qđ de bes. Iacēt ei īsistebat: ut vindic tā ab eo exigēt. Ideo aūt ut arbi troz suffocabat: qm̄ a rege crēdat. Nō ei suffocare ꝛsuū suū: si nō crūciā a rege. Et hoc ec qđ dr egress⁹. ondit⁹ q̄ nō post multū tpē si ꝛsecūt⁹ adꝫ in aumbz hīs bnficiū ī ma liciā abusꝫ ē: liberatione ꝛppē dnō

sibi data. Qui g̃ ille ferit sb̃dit̃.
Et pad̃es ei⁹ ei⁹: rogabat eū
dicens. Pacīa; habe ī me: ⁊ oīa
reddā ti. Videra sb̃dit̃ sept̃:
qm̃ cuius milton⁹ debitor taletoꝝ
pad̃es adorauit regē: q̄ at cētū
debebat denarios pad̃es nō ado
rabat ꝫ rogabat ei⁹ d. pacīa;
habe. Et; neq; h⁹ verba ign̄atus
sui⁹ reuerent̄ ē. q̄b; saluat̄ ⁊ hē ei.
Ille at̄ nolui⁹ ⁊ tenuit ꝛ eū huc
usq; ut supplicari illi vellet. Sed
abiit ⁊ magistra exauit ut ab eo
pdictū exigeret. it misit eū in car
cerē donec reddet debitū: ⁊ app
hēso fie pdictū ab eo exegit.
Vide dñi ciuitatē: ⁊ sui audit⁹
Hic p x milib; taletis: hic at̄ p c.
denarios. Hic ei⁹: hic at̄ dñm
rogabat. Et hic q̄d̃ totalē absolu
tōē; accepit: ille at̄ sola dila
tōē petebat. Idoneū g̃ q̄ nō
debebant. Vñ sē. Videtes at̄ cō
ui q̄q̄ fiebat: ⁊tristati sūt valde.
Ueni ei⁹ sūt ag̃li at̄ pdicatores sce
cētī sii q̄cūq; fideles: q̄ videtes
aliq̄s fiem remissionē petōꝝ adep
ti nō velle misēre ei⁹ sui: ⁊ris
tant̄ de ei⁹ pdone. Hē. Et vene
runt ⁊ nūiauerūt dño suo. Venit
q̄d̃ nō corpe; corde. Dño at̄ nar
rant: ē dolores ⁊ ⁊stitatōes cord
ī suo assūi demōstrāt. Tūc
vocauit eū dñs sui⁹. Vocauit
q̄d̃ p suā; mort̄ ⁊ ab h⁹ sēlo mi
grare iussit: ⁊ dixit ei. Huc neq̄:
omē debitū dimisi ti: q̄m roga
sti me. Et q̄n q̄d̃ x milia taleta Leg
debuit nō vocauit eū neq̄: neq̄
ē nūciatū ꝫ misus. Q̄n at̄ ira
ei⁹ ign̄atus ē effusus: tūc dr sui⁹
neq̄. Et hoc ē q̄ sb̃dit. Nōne g̃
oportuit ⁊ te misereri. Credū q̄ Hon
sui⁹ ille nullū rēmiū legr dño debi
se: ī quo demūtur: q̄ dicendi
ei ⁊ stati post hāc vitā omē ar
gumētū excusatōis cessabit. Et Leg
vero bñficio nō ē fruis melior:
relinq̄tur ut pena cōsequat. Vñ sē.
Et tradidit eū tortoribus:
quoadusq; redderet vniūsū debi
tū. Nō at̄ simplr dr tradidit
eū. ꝫ urat: q̄d nō posuit q̄n iuf
sit ei vēdi. Nō ei erat hoc ire:
ꝫ magis amois ad cōceptionē
Tuū at̄ h⁹ sēlia ē ut supplicij ⁊ pe
ne. Tūc ei dr dñs irasci: q̄n adiuis Hier
petōres viderit. Tortores at̄ dicūt
dēones: q̄s ꝫ ad h⁹ grati sūt ut p
ditas aīas suscipiat ⁊ ī pena ei
ne dānationis cas torq̄ant.
Aliq̄s at̄ post̄ aliq̄s demersus
fuerit ī ethnā dānatōē; poterit
inuenire spaciū cōsiderādi ⁊ aditū
euādi. Non. Et; quousq; post̄
p̄fūnito: ⁊ ē sensus. Et; soluet. si
nūq̄ p̄soluet: ⁊ sp̃ pena luet.
Et hoc g̃ ondit q̄ dixit ⁊ etiā

ut punet nep̄ reddet aliq̄n .
Cūius aīe irrevocabilia sint dona
mata z dei vocatōes: tm̄ tm̄ ma
luit malicia ut z hāc legē solue
videat. Vt ei dns. Dimitte z dimitt
vob. Ego p̄o dimisi: dimitte vel
postea. Nā si nō dimiseris revoca
bo te: z q̄p̄ ti dimiserā replicabo
ti. Nō ei fallit a fallit cp̄s: q̄ sb
erat dicēs. Sic z p̄r mr̄s celest fiet
vob: si nō remiserit vr̄m̄ q̄sq̄ fr̄i
suo de cordib; vr̄is. melius est ei tu
nō clamet ore q̄ dimittas i corde: q̄
si sic blande ore z crudel in corde.
Ideo ait dns sbdit de cordib; vr̄is:
ut si p̄ charitatē ponitis disciplī
nā. de corde lenitas nō recedat:
Nō ei tā p̄ū q̄ medici sens fra
mentū. Sanat i vulnere ut homo
curet: q̄ si vulnus palpat homo
perit. Ideo z dns addit de cordib;
vr̄is: ut ōem silationē facte p̄ximo
auferret. Precepit q̄ dns petro sb
spatione regni dn̄i z sui. q̄ debitor
x milia talentor a dn̄o rogat̄ is
venia impetrauerat: ut ipe quoq;
dimitt cōseruis suis minora p̄cantib;
Vult ei doce fideles nos ee ad i
dulgendi eis q̄ nocuerūt nobis:
maxime si satisfactiōē z deprecē si
venia dari. Allegorice aut sus
hic q̄. x milia talentor debuit
iudaicus ē ppls decalogo legis astrict;
cui dns sepius dimisit debita
q̄n in agustijs ysrahel illi mia;
deprecabant. Sz liberati ocs debi
tores avare repetebāt: z a gētili
pplo q̄i sibi obnoxio crucifixor et
cerimonias legis expetiū. Sz z pphas
z aplos crudeliter truncabāt. Vn tm
dicit dns i mane rōnor vel ma
lignor spūs: q̄ etius cruciatib;
eos puniret. Dnīca xxiij.

In illo tēp̄. Sedm matheū.
Accesserūt phārisei: ysaiū ten
tātes ut caperent eum in sermone. Et ec
Sicut si aliq̄s leōis cause.
claudē volunt aq̄ ne cre
meatū. si ecclusa fuerit p aliq̄
violentia aliunde si semitā quit:
sic indeor malignitas ex vna
p̄fossa alui sibi aditū adinue
Abrenūt ei ad heroēm nos. Quale
ysaiū: tales z ysaiatores Et io sequit.
Et mittūt ei discipulos suos cū hero
dianis tēp̄ ignotis ut facili decipe
ret z p eos illū capere: cū timētes
turbam hoc p se nō p̄sumēt facere.
Regnāte quidē sb cesare augusto in dea
victa rōnis q̄n in toto orbe ē cele
brata descriptio ihpēdiana sua fuerat.
et erat i pplo magna seditio diuersis;
aliis p̄ servitute z q̄rte. q̄ rōni p
oīb; mutaret debet tributa psolui.
Phārisei vō q̄ sibi applaudebāt i mul
tia ecōtrario nitentib;. nō debē ppl;
dei q̄ decimas solueret z p̄mitias da
ret z cetā q̄ in lege scpta st. huiusmo

legibꝫ sbiacē. Cesar aūt augustꝰ
herodē antipām filiū alienigenā
t psidiū regē iudee ascendat: q̄
tributus pessꝫ romano parebat
ipio. Mittūt g̃ phisei discipulos
suos aī herodianos .i. militibꝫ
herodis. seu q̄s illudētes phisa
q̄a rōnis tributa soluebāt hero
dianos vocabāt t nō dīno cultu
debitos. Ad hoc aī suos discipulos
t herodis milites sil mittūt: ut
qdcūq; dixit reprehendat. Cupie
bāt ei magr adūsū herodianos
cū aliq̄ dicē. Q̄a ei detinē eū
timebāt ppt turbas: voluerē ei
picīni īmittē ex hoc q̄ cēt pblice
tribut obnoxij. Hec ē aī ypocri
taz pma virtꝰ: q̄ laudāt quos
pdē volūt. Et nō in laude p̄cipuā
dicētes. magr scām q̄ verax es
et rectā eū vocāt veracē: ut q̄ hō
ratus t lādat mystīū siu cordis
simplr eis aperiat tp̄ volēs eos hec
discipulos. Triplicē aī dīgit aliq̄
vitate nō doc. Primo ex pte ipius
doctrīe: q̄ sz vitatē vl nō nouit
vl nō amat. Et vtrūq; hoc dicūt:
scām q̄ verax es. Sed ex pte dei
tui timore postposito q̄dam de
vitate de deo q̄a nō nouerē nō
pure anūciat. Et vt hoc dicūt:
t viā dei in vitate docēs. Tertio
ex pte pri: ex timore vl amore a
liq̄s veritatē tacet. Et ad hꝰ ex
cludendū dicūt. t nō est tibi cura
de aliq̄ sz hoīe. Nō enī respicis
psonā hoīm. Hoc de hēode t cēsa
re occultissimabāt. Blāda q̄dē
t fraudulēta īrogatio. illuc pīo
aut rīdentē: ut magr dei q̄ cēsa
rē timeat. Vñ dicūt. Dic g̃ nob
Quid tibi videt? licet an sibi dari cēsa
ri an nō? Vt si dicat nō debere
tributa solui. staī audientes hero
diani sedicionis reū cont rōnū pn
cipē eū tenēāt. Sciebat ei q̄ q̄da
hāt discordiā meditātes omisi e
rant: volebat t ipē p̄monēs hos
ī talē suspitionē īmittē. Sē. Igīt
ta aī ihs nequa cor aut. Quid me
tēptatis ypocrite? Nō sed̄ smōs
cor pacificos blādē rīdet: si sedm
scām cor caudelē aspa dicit. q̄a
dō voluntatibꝫ rīdet nō verbis.
Prima g̃ virtꝰ ē rīdentis: ihesꝰ
tuū mētes agnoscē: t nō discipulos
si tēptatores vocare. Ypocrita g̃
vocat: q̄ aliud ē t aliud simulat.
Vt g̃ eis ypocrite: ut assidentes
eū tyrānoꝝ cordiū agnitorē q̄d
facē cogitabāt phisei nō audebāt.
Vnde g̃ q̄ phisei blādiebant ut
possēt: sed ihs scīebat ut sal
uaret: q̄ nullius ē hoīs iratus
q̄ hō ppicī. Sapiā ei sapiēti
egit sp̄: ut suis potissimū tēp
tatoēs sermonibꝫ assistent. Vñ se.
Ondite mi numisma censꝰ.

At illi obtulerūt ei denariū. Hoc
genꝰ nūmi ē qđ p excellentiā
hēbat ymaginē cēsaris. Unī sequit
Et ait illi ihs. Cuius ē ymago hec
& suprascriptio. Q putāt intrōgatōē
salvatoris ignorātiā cē & nō dis
pensatōē: discāt ex prīti loco q
nūqꝫ potuit scire ihs cuius ymago
ēt in nūmo. Qđ. dicit a Lesmis.
Cesarē nō putem augustū sed
tiberiū significāsse quo & passꝰ
ē dns. Omō aīt negotiōnī a primo
gaio cesare q ipsū ampliat ce
sares appellant. Qđ. Reddite g
q sūt cesaris cesari & nūmū tributi
& pecūiaꝫ. Di ei nīl qđ cesaris qđ
penes nos resident: ōditione red
dendi ei q sua sūt nō tenebimur.
Porro si rebꝫ illi indigebam⁹ si nunc
prīus fuc utimur: certū q tela tiu
tie ē. reddē cesari qđ cesaris ē. Tu
aīt ai audiēs reddite q sūt cesaris
cesari: illa scito ei dicē solū q
i nullo pietati nocēt: qr si aliqđ
tale fuerit nō adhē cesaris ē si dya
boli tributi. Deīn ut nō dicant
qui hoīb⁹ nos subijcias: subdit. Et
q sūt dei deo. & decimas primicias
oblatōēs & victimas: sic & ipse
dns reddit cesari tributa p se et
petrū. & deo reddā q sūt dei prīs
facies voluntatē. Deo ē que eius
sūt reddē nos optet: & corpus &
aiaꝫ & voluntatem. Numisma
ā cesaris i auro ē: in q ē ei⁹ yma
go depicta. Dei nūmisma hō ē;
in q qđ dei ymago figata. Ideo di
cimus⁹ viās date cesari: deo aīt
in oratiōe vīe ysaie fiat. Et hoc loco
dicam⁹ salvatoris exēplo ut nō
hūs q a multis dicūt & pprīa glōsa
vident occasione peccat⁹ attenda⁹;
& q ancient scīz ordinē rōis dicāt?
Possum⁹ aīt & moraliē intelligē locū
istū: qm debem⁹ corpi q dī dare
q tributū cesari & nocūa: q̄ aīe aīt
sūt scientia aīaꝫ natē. & ea q
ducūt ad vitā debem⁹ deo offerre.
Q g supīus modū docēt legē dei & de
rebus debitis corpi nīl nocere pa
ruit. sūt plūsci q reddē cesari tri
butū vetāt. phībetes sc nubē & ab
stinē a cib⁹ quos dns creauit. Q vero
supīus modū q̄mat optē corpib⁹ in
dulgē: ipsi sūt hayddiani. Salvator
aīt nīl vult ut nec vīus minuet
dū supra modū carni suum⁹: nec
carnis natā grauet dū abūdanā
vīutib⁹ adhēm⁹. Vel princeps mū
di. & diabolus dī cesar. Nō ei possit
reddē deo q dei sūt: ni prius reddiderit
principi q sua sūt. & ni deposuerim⁹
malicā vniusq. Hoc ē discam⁹ ex
loco prīti q cōtēptātes nr⁹ oīo tace
debem⁹ nec supplicat mōdē & cū spetie;
ut pcedam⁹ occasionē q̄rentiū i nob⁹
occasiōēs & doceam⁹ mephensibiliter
q prīt saluare volentes saluari. Q

at credẽ debuerãt ad tanta sapiã
mirati sũt q̃ calliditas coꝝ ĩsidi
ãdi nõ ĩuenisset locũ dñi sequ̇tur
et audiẽtes mirati sũt: et relicto
eo abierũt. ĩfidelitatẽ put cã ad
mirãtoẽ reportãtes. Dñica.
Nil. xxiiij. S. reliquũ
loqẽte ihũ ad turbas: ecce princeps
vn⁹ accessit et adorabat eũ dicẽs.
Dnẽ filia mea modo defuncta ẽ:
sed veni ĩpone manũ sup eã et
viuet. Et re. Lectio Eusdem.

Dost sermones dñs eptus
adiũxit. ĩ quo aplus phi
sci obstruẽt: eo q̃ q̃ venit ad
mirãdũ petendũ aurũ sinagogã
aut̃ lucrũ magnũ. q̃ puella vnĩ
genita erat: et xij ãnoꝝ q̃ ĩcepit
ee flos etatis. Mirãtũ at hoc et
mirans et lucrans: sed ab isto ordi
ne iã recedũt. Eo ei loco ds insẽ
nit ubi post expulsa demõia
et porcoꝝ missa ĩ sꝰfretãdo redũt
a regione gerazenoꝝ: q̃ntũ ĩ
post nõ addiderũt. Et ne repugñe
eni videat q̃ alij dño euãgelizãte
morti iã priũ nõ ĩ mortuã
eã dicãt ĩsipiẽtẽ deo ut dicãt ve
nisse postea q̃ mortuã nũciã
ret et ob hoc nõ debẽ verũ mitꝫ
ntelligẽdũ est breuitate. ca ma
theꝰ hoc pocius dicẽ voluisse
rogatũ dñũ facẽ qđ ipe fecisse
manifestũ est ut sꝫ mortuã sus
citret. Attẽdit ei nõ ẽba pũs sed
voluntatẽ. Vta ei desperauerat ut poa
cã vellet resuscitare non credẽs vi
uã posse ĩuenĩ qua morientẽ re
liquiat. Duo itaꝫ posuerũt q̃ dixit
matheꝰ at qđ voluerũt atꝫ cogita
uerũt. Hic at rẽ p necessariã disa
mꝰ. nil in cuiꝰq̃ vbis debẽ inspi
cẽ. nisi voluntatẽ eius. cui debent
ẽba fieri: nẽ metuꝫ q̃ si alius
vbis dixit qđ ille voluerit cui⁹ v
ba nõ dicit. Vel hoc q̃ princeps dixit
de morte puelle. ẽ augẽ calamitatẽ.
Et ei assuetudo ẽ rogantibꝫ extollẽ
s monẽ ppũ mala et ãpli⁹ aliq̃d eo
qđ ẽ dicẽ: ut magꝫ attonitũ eos
ãbꝫ supplicãt. Vñ sequit. Et veni
pone manũ sup eã et viuet. Vi
de eꝰ magnã grossitiẽ. Duo enĩ
expectat a ppõ: et accedẽ ipm et ma
nũ ĩponẽ. Hoc et syrus ille na
aman et appha expectebat. Et ei
et visu ĩdigent et sensibilibꝫ rebꝫ:
q̃ grossi dispositi erũt. ampãda ẽ
at put atꝫ imutãda dñi humilitas
atꝫ mãsuetudo. Nã mox ut rogatꝰ
ẽ rogantẽ cepit sequi. Vñ sequit. Et ſ
gens sequebat eũ. Hic sequitos et pre
latos put instruit: sequitꝰ exem
plũ obediẽte religi: plenis vo in
stantiã et sollicitudinẽ docẽdi de
mõstrauit: ut quemcuꝫq̃ audient
alĩꝫ mortuũ in aia sibi adesse
studeant. Dẽ. Et cũ eo erãt discipuli.

Marcus ⁊ lucas dicūt qm̄ tres accepit discipulos scz petz iacobū ⁊ iohēm quatinꝰ aūt nō assūpsit aphoēm ei ꝺeꝛpiāz īmittēs. ⁊ qa ꝑfectꝰ adhuc indispositꝰ erat. ꝓp'hor ei illos tres hoīaut: ut alij fideles ill efficiant. Cruciabat ei interi matheo vide ea q̄ facta sūt circa sanguinis fluxū patientē: de q̄ sꝑius. Et ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat' retro ⁊ tetigit fimbriā vestim' ei. Hec aūt mulier sanguinē fluens nō in domo nō in vie accedit ad dñm q̄ iuxta legē vitabi; erat ludeloꝝ; sꝫ i tanē ābulante dño. ut dñi ꝓpꝫ ad aliā alia curaret. Ideo aūt nō libere ꝓpalatione venit ad xp̄m: q̄ vēnabatur ꝓp' passionē: īmūdā se estimabat. Etei apꝰ legē multa im mūdicia estimabat' cē ista passio; ꝓp'hoc latet ⁊ occultat. In q̄ laudanda ē eius humilitas: q̄ non ad faciē accessit sꝫ retro. ⁊ idignā se iudicauit pedes dñi tangē. vñ ne plenitudiē vestimēti tetigit. sed tm̄ fimbriā. Habuit ei dñs fimbriā iuxta legē ꝑceptū. Ohiser ei fimbrias hēbant q̄s magnificabāt: in q̄b; ei spinas appēdebāt. Sꝫ fimbrie dñi nō hēbant vultiare. sed sanare. Et iō se. Dicebat ei intra se: q̄ si tetigero tm̄ vestimēti eius salua ero. In q̄ fides ei' ⁊ mūdicia ē: q̄ de tam de salute medicoꝝ iquo sua ero q̄uerat ut mai/ꝺ itrebant cele ste adesse medicū ⁊ i eo tota suā in tōnē collocauit. ⁊ ideo saluari p̄ meruit. Vñ se. Et ihs ꝺūsus ⁊ vide ea ꝺixit. Ofide filia: fides tua te sal uā fecit. Ꝺō ē q̄ ea ofide iussit: q̄ si fide nō hꝫet saluē ab eo nō q̄ret. Sꝫ robur ⁊ ꝓfectū fidei ab ea exp'hilauit: ut ad etam ⁊ veā p̄ ueniat salutē. Vel q̄ formidolosa erat h' mulier. ꝓp'hoc aut ofide. Et filia ea vocat: q̄ fides filia ea fecerat. Nō aūt dixit q̄ fides tua te saluā fecit tua ē. sed saluā fecit. In eo ei q̄ credidit: ea saluā facta es. Nondū tm̄ ꝑfectam de xp̄o opīonē habebat: q̄a neq̄q̄ estimauit eū latē. Sꝫ xp̄c nō diminuit ea latē: nō q̄ gl'am dei p̄sentiꝫ. sꝫ multoꝝ ea. Primo ei solui timorē mulieꝝ ne a sciā pūgatur q̄ domū furata: sꝫ ꝺō ea emēdat. de hoc q̄ estimat se latē. ⁊ hō oīb; fidē eius ondit ut ea emulent. Q̄rto de dit' hoc signū q̄ mōstrauit se nosse oīa nō mino' eo q̄ fontē sanguinis sic cauit. de q̄ se. Et salua facta ē mulier. ex illa hora. Intelligendū est ex illa hora ex q̄ tetigit fimbriā. nō ex illa hō ex q̄ libi q̄uersꝰ ē ad ea. Ja ei salua facta erat ut alij euāgeliste mānifeste ondūt. ⁊ ex vbis dñi ꝑpendi pt. In q̄ magnꝫ xp̄us dñs admiratio ē ut usq; i vestā fimbrias oratio dīna ꝓdeat. Non ei ꝓhensibile erat

dō: ut corpe claudet. Assūpto nāq; corpis nō natāz vtut ictusit: ꝫ ad redēptōis nr̄ fragilitatē corpis vtus assūpsit. mystice aūt p̄cepō hui⁹ lr̄e ē intelligit: q̄ dn̄z orat ut plebi quā ip̄a xp̄o cui⁹ aduēt⁹ exptatione p̄dicta nutrierat vitā mortue reddat. Vel archisynagogi signat moysen. ad quē pater. i. illūians sil illūiatē: q̄ accepit vba vite dare nob. ꝫ pp̄or. ictos illūiat xp̄c a spūsāncto illūiatz. filia. ig̃ archisynagogi. ip̄a synagoga velut duodecimo etat⁹ siue āno. i. tpe pubertatis postq̄ spūale sobolē deo gnare debuerat: erroz languore ꝛsūmpta ē. Vel hec p̄ia ap̄s filia dū ꝑpenit dei vbū ut saluos faceret filios isr̄l: sca ecclia ex gētibz congregā q̄ intioz lapsu cōmuni ītercidebat patā alios fide recepit sanitatē. Notandū aūt q̄ dū archisynagogi filia sit duodēnis. ꝫ mulier hec ab ānis xij sanguine fluxit: eo tpe quo ꝑ nata ē illa cepit īfirmari. Vna ē pene scli etatis ꝫ synagoga ex patriarchis cepit. ꝫ gentiū ecclia q̄ ydolatrie sanie fedari. Illa fluxꝰ sanguis hui⁹ fuit intelligi. i. sup ydolatrie pollutione. ꝫ sup hoc q̄ carnis ꝫ sanguis delecta cōmittere gerunt. Et sic q̄dū synagoga vrgent laborant ecclia; ꝫ illoz delicto salus gētibz fr̄a ē. Accedit aūt ꝫ tāgit dn̄z ecclia: cui ex ꝫ fide appinq̄t. Credidit q̄ tenigit ꝫ dicit: q̄ hui⁹ ſ tribe fide vbo ꝫ op̄e oīb⁹ salus acq̄uit. Accedit aūt retro. siue iuncta hor q̄ dn̄s ait. si q̄s ministrat mihi sequat⁹: siue q̄ p̄mīte dn̄z i carne nō videns pactū iā salūtis incarnatōis illi⁹ ad agnitōis ei⁹ gr̄az puenit. Vñ ꝫ fibria vestimēti tāgit: q̄a cū xp̄s i carne gētil⁹ ꝑplis nō vidisset vba incarnatōis recepit. Vestimētū ei⁹ xp̄i dr̄ mysteriū incarnatōis a quo diuinitas indita ē: fibrie vestimēti vba dei incarnatōe eius dependentia. Nō aūt vestē ſ fibriā tangit: q̄ non vidit i carne dn̄m. ſ suscepit ꝙ apl⁹ incarnatōis vbū. Vtus q̄ vel extrema ptē vbi fide tangit. Nō etiā in vibe ſ itinere ꝑgente dn̄o sanat⁹. Vñ apl⁹. Ecclia iudeoz vos iudicat⁹ vita etna: pcedit ad tīm⁹ ad gētes. Plenitudo gr̄e tpa dn̄ici aduēt⁹ cepit q̄ habe salutē. Post mulieris aūt emorroisse curatōē: sē de mortue ſ cuatione. Vñ dr̄. Et cū venisset ihs i domū p̄ncipis. Videndū aūt q̄ ꝑ hoc tardius vadit ꝫ plura loq̄tur mulieri curate. ut ꝑmittat mori puellā: ꝫ sic ma

nifesta fiat reſurrōis demōratio.
Et ſil'r ī lazaro uſq ad tūi diem
mānsit. Dē. Et cū vidiſſ tibicēs
z turbā tumultuātē. ait. Cēſite
demōratio. ajoē cū tibicines ad
erūtādos luctꝰ ī mortuos ſebāt
adhibēt. Et ipſe tibias vnius ſay
ptāt. Pulſatis aūt puellē ītroduꝫ
ne poſſet dici ſpaltet vl aliter
tumuit. Et; z cū ſuſcitatoꝝ pu
elle ſimone ſpē cēpit. vñ dicebat.
Recedite. nō ēſt ēi mortua puel
la ſ dormit. Et dicēt. Vbi mor
tua ē: deo aūt q ſuſcitare pōt vnā
tā in aīa q ī corpe. Ejcīāt z tu
multū removit mēt coꝝ qui
aderāt: z ondit qm̄ facile eſt ei
mortuos ſuſcitare. qđ utiq; in
lazaro fēt dicēs lazarꝰ amicꝰ
nr̄ dormit. Et ſil' dixit diſcipu
los ſuos. Ide z ferre mortē virilit
Et cū eo ascēdēte ī mons ſōꝰ
erat. Hoc aūt dño dicēte deride
bat. Vñ ſc. Et deridebāt eū.
Nō aūt ītrepauit derriſor: ut
z ipſa denſio z tibie z alia vni
uſa demōſtratio fiat mortis.
Nā ēi multoēs poſtq; facta ſūt
miracla nō credūt hoīes: aīt eos
increpat ꝑ roibꝰ. Qđ z ī lazarō fēt
aī dixit ubi poſuiſtis eū: ut qui
dicerēt veni z vide. z qm̄ fetet q
triduanꝰ ēſt. nō ampliꝰ poſſint
nō credē qm̄ mortuū ſuſcitauit.

Nō aūt erāt digni ut viderēt myſte
riū reſurgentis q reſuſcitantis. idig
nus animalis videbāt. Et nō ſc.
Et eā ejecta ēt turba. intrauit z
tenuit manū ei⁹ z ſurrexit puella.
Nō ſolū alia ſuſpiciōes aūt eā
ſuſcitauit. ſ ea que erant mun
dicēs z velut ex ſōno erigēs. ut
aīm viā ſiciat ꝑ viſū fidei reſurgis
Et nō ſolū puellā reſuſcitat. ſ
z abrīs ei iubet dari ut alij cognō
ſcāt dicit. ne videat ſpūs fantaſma
ē qđ fieri ēſt. Ec. Et exijt fama
hec ī vniūsā tūi illā: qđ ad magni
dinē z nouitatē miracli ptinet.
ad manifeſtā virtutē ipſius ne co
fictū putet. Archiſynagogus aūt dñi
principis ſc ſynagogā ingrediēt:
cui ī cāticō legis vnus luctuū ꝑ
ſonabat. Vſq; ē hodie facit z domo
principis mortua: z q videt nigri
tibicines ſūt carmē lugubre ca
nētes. Turba q; indoct nō ēſt tūba
credentiū ſ tumultuātiū. Deo
cū intrauerit plenitudo gentiū
tūc oēs iſrl ſaluꝰ fiet. Et aūt natꝰ
ex lege credentiū clausis nūb poſſ
itelligi: tūba oēs expulſa ē: qua
utiq; ſaluari dñs opta ſ. ſ irrīdē
do dicta geſtaq; eius. reſurrōis non
fuit digna ſcōrio. Tenuit aūt ma
nū eius z ſurrexit puella: qr ni prius
mūdate fuerūt manus iudeoꝝ que
ſanguine plene ſūt ſynagoga coꝝ

mortua nō surgit. Credite at fa
ma ī munsa tram illa electis salus
domū xpī at; opa pdicant. ascalati
ūt puella ī domo mortua: est aūt
mortua ī cogitacōe. Dicit aūt q puel
la dormit: ex q peccāt in pūt adh
p pnīa; resuscitatu pūt. Tibicines
sūt adulatores: q fouēt mortuū.
Foras aūt turba ejcit ut puella s
cret: ex ni prius a secretioribz cord
expellat sclārū mūdi cupidō cupidi
tas q intrīseus facit mortua nō
resgit. In domo aūt puella pauc
arbitris surgit: iuuenis aūt pcūt.
z lazar; coram multis: q: publica
nora publice eget remedio. leuis
lenion z secreta pt delere penitēcia.

Dnica Vltima Euāgeliū Cū
subleuasset Regre supra. dnica
ipta ī xl. Letare sc̄a.

Dedicationis festo S' Luce.

Qui tpe ingressus: pābulabu
tur Iherico et ecce Zacheus cūsde
Dus nā de se despēr: an ipse
pueīt ad gām aū census et fraū
de: Addit vero q fuerit dnes: ut
scias oīs diuites auaros. Sed
Zacheus ī his mora nō traūt: sed
fruēs ē dignā pcatione dei: q ce
cos illuīat z longīquos vocat.
Pullulauerūt aūt ī eo semē salut:
q̄a aspiciebat ihm vide ut pote
q nūq̄ eū viderat. ex si vidisset du
dū nā recessisset a negocia pblicana.
Di qs eū ihm videt: nō pt negocio
inocari. Duo aūt erāt impedimēta
huic visioni: nā retardabat eū
pūls nō tā virox q; pcox. cadē ē
pua statura. Et d̄ q sibi vult q
nullo altius statuta ex hui ex
silit. Vide ne forte malicia pu
silli a adh pusilli fide. Et ille bo
nū adiuuent īgeniū. Nā pcēs
ī arboē sycomoy ascendit z hn
sentē ihm desiderātē vidēbat. Hoc
ē sola visione desiderauit: sed q
nouit plus facē q; quam: dedit
ei sup id q expectabat. Et cū veniss
ihs ad locū: suspicēs vidit illū.
Videt q̄dē hoīe acū; emptissime
mentē ad sce viuendū: z ei iu
xit ad pcatē. Et dixit ad eū.
Zachee festinās descende: q hodie ī
domo optet me manē. Gaudebat
ē ubertē hospitis sui ē mercēde:
z si nō vocē inuitātis audient
tī affatū. Ecce aūt camelū depositi
tu satana p foramē acus trāsit.
hoc ē dnes z publicanū relicto
amore diuiaz. recepto ēsu finu
dū benedictōem dnice suscepcionis
accepit. Descendē. Et festinās descēdit
z excepit illū gādens. Discāt di
uites nō in facultatibz crimen
habere: z ī his q uti nescīt fa
cultatibz. Nā diuīe sicut ipe
dimēta sūt ipīs: ita bonis sūt

adiumenta vtutis. Si; ostiū ni
mia saluatoris voluntate. Insos
ai sontibz risat. sono iustitie ai
anarcia q̄ qt matia peautat: in
q̄ssus dnī publicam nullā er a
uaricie nebula iuuta patet. si; ful
gore iustitie auaricia delet. Sed
mordaces z criminatiões amatores
iuchi tēptant i hiis q̄ ab eo fiebāt
Sc̄ō. Et ai vidēt oīs murmurabāt
dicētes q̄ ad hoīem peccatē diuisset.
Ipse vō iustificatus ut ppulo z pbi
canoz amicus ostendebat her ut eō
simularet ppositū: q̄ z medicus nisi
pacat sanitē egrotoz nō liberat
a morbo. Std z tuc stetit: q̄m
risus ē publicanis z fauis ē mecho.
Sc̄ō. Et stans aūt zacheus: dixit
ad dnm. Ecce dimidiū bonoz meoz
dō pauperibz: z si q̄ alicui defrau
dauī reddo q̄druplū. Audi miabi
le sonū dicit: z obedit. Et sicut
sol p radios ifusos i domū nō illu
strat vbos si ope: ita sol iustitie neq̄t
fugauit caligīē. Dā lux i tribus
lucet. Qd libet aūt vnitū est pau
dū diuisū aūt debile: z ideo baptit
smus. Est aūt diligēter attendendū
q̄ opus zachei nō solū erat iustū
sed ex pmio fuerit egregiū.
Alioqn quō potuit extorta tuc re
stituē in q̄druplū. Precebat enī
legē iubentē restituē in q̄druplū
male ablatam si lex nō tenet dā
na mutuet. Nō q̄ expectat zachei
legis censurā: ipse sibi iudex effecty
Si; si bonus i dampnare velim? nil
de pmiso restabat facultatibz. Data
ei medietate pauperibz: ex residuo red
debat lesis i q̄druplo. Nec solū hoc
promittebat: si; z faciebat. Nō ei aūt
dabo medietatē z restituā q̄dru
plū: sed do z reddo. Et ihc ei salu
tē annunciat dicēs. Hodie sal
do domui huic facta est: ipm zachei
significās assentiri fuisse salutē
p domū habitatorē significās Sc̄ō ei
Eo q̄ et ipe filius sit abrahe. Nō
ei vota si; abrahe filiū inanimatā
fabricā. filius aūt abrahe zachei
dī nō q̄ de eius stirpe genitus si
q̄ ei fidē imitatus: ut sicut ille
tiū domuq̄ paternā deseruit. ita
iste vana sua q̄enda pauperibz de
linquet. Pulchre aūt dt. et ipse: ut
nō solū eos q̄ iuste viuerāt si; z eos
q̄ ab iniquitate resipiscāt ad filios
promissiōis ptine declaret. Nō aūt
dixit q̄ filius erat abrahe. si q̄m
nūc est fra pius q̄m erat publicano
princeps nullā filiationē; imo ad
abrahā iustū: nō erat abrae filius.
Si; q̄ minuimbat q̄m eo q̄ mora
ret ei viro petore: ad spectandos il
los ibit. Venit ei filius hois q̄re
re saluū facē q̄ perierat. Qui dicet.
Qd me criminamini si rēficio pecto
res. Tam ei q̄ulē a me odiū

petōz: q̄ cū eū aduenerīt dā me
deus venū nō inde. Obtor diuina
fl̄o lanctetuū patrocīq; fretorē: ut
p̄stem remedia. Quēt aī aliq̄s quō
paul⁹ iubet. si q̄s fr̄ficat̄ axx aut
auar⁹ cum hm̄odi n̄ cibū cē sumē
dū. Xp̄c aī erat p̄blicanoz amica.
Q̄ mundū p̄uerti erāt ibi ut fierēt
fr̄es. Q̄ tuē vitare p̄cepit paul⁹
fr̄es cū p̄stū in malo: im vō erāt
Beda mutati. Aq̄sitor aī zachē q̄ ihc
tat⁹ iustificat⁹ accedentē ex gentibz
p̄lm sig̃ficat q̄ p occupatōz tpaliū
depssus erat. nūq̄ a deo sē̄ficat⁹
Q̄ ihanē ihesum saluatorē vidē
voluit: dū fidē quā mūdo attulit
Beda p̄icipare q̄siuit. Turba aī est ip̄ta
ꝛfusio mūtitudīs. q̄ vltrē nequit vi
dē sapiē. Ergo zacheus ꝓdū ihēm
nō vidit xp̄c: si plebeā trāsgressus
iusticiā manut. q̄ desiderāt alpicē.
Beda Vel ihs. i. p̄uinoz mūtitudo. ꝛfue
tudo q̄ eni clāmē incepat ee hūc
suspicantē tardat: sed sic' ap̄lus
clāndo cenit turbā vrat: ea pusill⁹
tirena relinq̄do. arborē cruc' ascē
dendo ihām obstantē trāscendit.
Sicomor⁹ nāq; q̄ est arbor foliis mo
rosilis. fi altitudine p̄stans vñ. a
latinis celsa nūcupat. fic⁹ fatua
dr: q̄ cadē dñica crux credētes alu
it. fic⁹ ab incredul' arredet. ut fatua
Q̄ uā arborē pusill⁹ statū zacheꝰ
ut cōtemplari possit audit: cū q̄ libet

Tinul. q̄ xp̄c ascēsū finitimē clamat
in absit gl̄iari nī in cruce dñi nr̄i
ihu xp̄i. Quid hinc aī addit q̄ illa
p̄te erat trāsiturus dñs. vbi ubi sycho
mor⁹ illi ubi credit⁹ ut mystiū ser
uaret. q̄ gām semināret. Sic ē venē
rat. ut q̄ iudeos veniēt ad gētes.
Vidit itaq; zacheū sursū. Vā eni sb
limitas fidei int̄ fructus bonoꝝ
opm. mīe fecūde altitudīs arbos
eminebat. Zacheꝰ aī sup arbore
ē. q̄ gām sup legē. Q̄ibulas g̃ dñs Beda
venit ad locū ubi zacheꝰ sicomor
ādebat: q̄ missꝰ p mūdū p̄dica
toribz. q̄bz ip̄e loq̄bat⁹ ibat. vat
ad p̄lm nationū q̄ passiōs a⁹ fide
sblimis erat. Q̄ē suspicāns vidit:
q̄ p gām elegit. q̄ manebat aī aliq̄n
dñs in domo p̄ncipis phisee. si
cī opa digna deo facientē lingua
venenata carpebat. vñ cū p̄positus
facinora discessit dicēs. Relinq̄t
vob̄ dom⁹ vā desta. Hodie aī in
domo pusillī zacheī optet illū ma
nē. i. nouē leg̃ gām ecclesiastē ī
hūilitū nationū corde q̄escē. Et aī
dñdē de sicomoro. sic mānionē
ī domo parare iubet⁹. hoc ē q̄d ait
ap̄lus. Et si ag̃ius sedm carnē xp̄m.
fr̄ā nūc nō nouimꝰ. Et si mortuꝰ
ē. ꝛ ifinitate. fr̄ uiuit. q̄ vtute dei
manifestū ē aī iudeos gētiū sp̄ o
disse vtute saluti: fr̄ sal⁹ q̄ olim
iudeoꝝ domos ip̄lebat hodie p̄lm

nationū illuxit: eo q̄ xp̄c p̄p̄lo
filius sit abrahe credēdo in deū.
Qui ꝙ fac ale ē hoc ad mystale ūnita
tē retorq̄e. Ch̄ristꝰ ei plumbū in
malicia p̄cat̄ p̄ē structura spūalis
ꝙ nō p̄t videri ūm p̄turba. Cum ꝙ
plenus a passiōb; ꝙ sclarū; reb;
nō aspicit ūm abulantē. i. in nob
opantē ullū opus ei⁹ ymoscēs.
Vnde aūt sup sicomoꝝ. t. volup⁹
dulcedīē q̄ significat ꝙ ficū dep
mēs cā: ꝙ sic sublimiorē fructū vi
det ꝙ videt a xpō. Vel q̄ sicomorꝰ
ficꝰ fructua dī: pusillꝰ zacheꝰ sico
morū scēdit ꝙ dñm vidēt: q̄ q̄ multi
tudinē ūmilitē elegit. p̄ de ūnis
sapiāꝫ spūlit' ꝙ replant. Qd aūt m
hor unūs stultorū. q̄ amissa nō
q̄rē possessa rapiētib; relaturē: nil
lā ꝙ acceptis ūnis ūturā reddē.
Phar aūt sapienter stultaꝝ. ꝙ si
nondū solide ut ē: iā tū ꝙ repla
tionis lumē dei sapiā videtur
Dicit aūt ei dñs festinās dīde
scor ē. Ascendisti ꝙ p̄ūas ad al
tiorē locū: dīde ꝙ humilitatē ne
te supplātet elatio. Oportet ei me
humil' domo manē. Geminis
aūt bonis ūnob' ernūtꝫ; corpalib;
ꝙ ꝙ spūalib;: sed ta corpalia de'
magr iustis pāp̄ib; ꝙ spūualia
nō deserit bona. Si si q̄s erexit ab
alios rōdit q̄dueplū significāt
phor q̄ si q̄s ꝙ p̄ūas ꝙgit ī tēp̄ nō
tumulte prisce ꝑfectas: ꝙ multipli
ces vtutes ꝙmat oīa pristina de
licta ac sic ꝙmētur salutē Vocā
tur; filius abrahe: eo q̄ a ꝙma
gnatione erūit. Si ab aliqua ne
q̄a. Qd ꝙ nob ꝙficere credat ih̄s
xp̄c dñs nr̄: cui cū p̄re ꝙ spū sc̄o
hōr ꝙ ipsū ꝙ ūfinita sēla Am.